

INSTITUTUL POLITEHNIC "TRAIAN VULĂ" TIMIȘOARA
FACULTATEA DE CONSTRUCTII

ING. FURDUI CORNEL

CONTRIBUTII PRIVIND STUDIUL BETOANELOR USOARE
DE REZISTENTA SI A COMPORTARII LOR IN STRUCTURI
CU DIAFRAGME MONOLITE

- TEZA DE DOCTORAT -

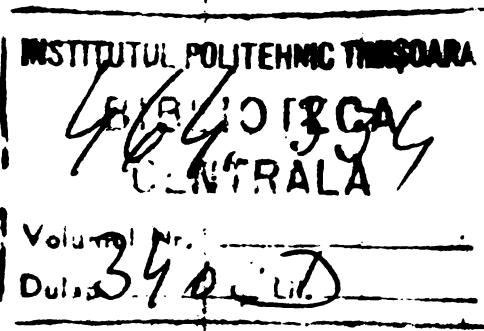
CONDUCATOR STIINTIFIC :

PROF. EMERIT ING. CONSTANTIN AVRAM

Membru Corespondent al Academiei R.S.R.

BIBLIOTECA CENTRALĂ
UNIVERSITATEA "POLITEHNICA"
TIMIȘOARA

- 1983 -

1. INTRODUCERE

... Betonul ușor, ca înlocuitor al betonului greu, inclusiv pentru structuri de rezistență, a apărut ca o necesitate de a îmbunătății caracteristicile și performanțele betonului greu în sensul ușurării construcțiilor și a creșterii confortului termic.

Betoanele ușoare, cele mai folosite pentru structurile de rezistență, sunt betoanele cu agregate ușoare minerale artificiale (argilă expandată și granulată, zgură de furnal expandată, perlit expandat, sisturi expandate, etc.); ponderea principală ca agregat ușor, pe plan mondial și la noi în țară, o are argila expandată.

... Folosirea eficientă în construcții a betonului ușor de rezistență nu trebuie redusă la o simplă înlocuire de material, respectiv de substituire a betonului greu cu beton ușor de aceeași rezistență, deoarece în acest fel - pe de o parte - nu se pot valorifica pe deplin toate avantajele și posibilitățile betonului ușor, iar pe de altă parte, se pot face greșeli prin utilizarea necorespunzătoare a betonului ușor. Cunoașterea principalelor caracteristici fizico-mecanice a betoanelor ușoare obținute cu fiecare tip de agregat ușor, produse de diferite fabrici, a comportării acestor betoane în diferite tipuri de structuri constituie condiția esențială a folosirii lor eficiente și a extinderii sferei de utilizare a betonului ușor.

La noi în țară, betonul ușor cu agregat din argilă expandată (granulit) este studiat de mai mult timp la București, Cluj-Napoca, Timișoara și Iași; folosirea lui la clădirile de locuit a căpătat în ultimii ani un puternic impuls în județul Timiș, datorită colaborării strânse dintre execuție (TCMT), proiectare (IPROTIM) și cercetare (ICPMC - București și Catedra de Beton armat și clădiri a IPT), cum și la Cluj-Napoca și Iași. ...

1.1. Clasificarea betoanelor ușoare

- Betoanele ușoare pot fi clasificate după mai multe criterii, dar principalele moduri de clasificare sunt cele care au la bază densitatea, caracteristicile de izolare termică și rezistențele betoanelor. În general se consideră betoane ușoare aceleia care au densitatea $\leq 2000 \text{ Kg/m}^3$ /20/, /37/, /120/; în alte țări (URSS, RDG) li-

mită superioară a densității este 1800 Kg/m^3 .

Normele românești /120/ consideră betoanele ușoare ca având densitatea între $1000 \dots 2000 \text{ Kg/m}^3$ și le împart în următoarele subcategorii de densitate: ușor 1.2. cu $\rho_b = 1000 \dots 1200 \text{ Kg/m}^3$; ușor 1.4. cu $\rho_b = 1201 \dots 1400 \text{ Kg/m}^3$; ușor 1.6. cu $\rho_b = 1401 \dots 1600 \text{ Kg/m}^3$; ușor 1.8. cu $\rho_b = 1601 \dots 1800 \text{ Kg/m}^3$ și ușor 2.0. cu $\rho_b = 1801 \dots 2000 \text{ Kg/m}^3$.

In cazul utilizării granulitului clasele A3a și A3b se pot obține următoarele tipuri de betoane ușoare /73/ :

- betoane de izolație termică, BG 25 și BG 50, cu $\rho_b = 850 \dots 1050 \text{ Kg/m}^3$ și $\lambda = 0,25 \dots 0,32 \text{ Kcal/mh}^\circ\text{C}$;
- betoane de izolație - rezistență, BG 100, cu $\rho_b = 1300 \dots 1400 \text{ Kg/m}^3$ și $\lambda = 0,35 \dots 0,38 \text{ Kcal/mh}^\circ\text{C}$;
- betoane de rezistență, BG 150 ... BG 300, cu $\rho_b = 1700 \dots 1900 \text{ Kg/m}^3$ și $\lambda = 0,46 \dots 0,73 \text{ Kcal/mh}^\circ\text{C}$;
- betoane de rezistență pentru beton precomprimat, BG 400 și BG 450, cu $\rho_b = 1950 \text{ Kg/m}^3$ și $\lambda = 0,76 \text{ Kcal/mh}^\circ\text{C}$.

Lucrarea /20/, pe baza normelor americane din 1968 prezintă următoarea clasificare a betoanelor ușoare :

- betoane de densitate redusă având $\rho_b = 400 \dots 800 \text{ Kg/m}^3$ și rezistență $\leq 7 \text{ N/mm}^2$;
- betoane de rezistență medie cu $\rho_b = 801 \dots 1400 \text{ Kg/m}^3$ și rezistență de $7 \dots 18 \text{ N/mm}^2$;
- beton de rezistență (structură) având $\rho_b = 1401 \dots 2000 \text{ Kg/m}^3$ și rezistență de $18,1 \dots 30 \text{ N/mm}^2$.

Normele CEB /37/ grupează betoanele ușoare în trei categorii, după aplicațiile și funcțiile lor în construcții, și anume :

- categoria I, la care proprietățile de rezistență sunt primordiale, cuprinzînd betoanele cu $\rho_b = 1600 \dots 2000 \text{ kg/m}^3$ și rezistență la compresiune de $20 \dots 70 \text{ N/mm}^2$; betoanele din categoria I sunt subdivizionate în trei grupe (grupa de rezistență $20 \dots 40 \text{ N/mm}^2$ și $\rho_b = 1600 \dots 1750 \text{ Kg/m}^3$, grupa de rezistență $40 \dots 50 \text{ N/mm}^2$ și $\rho_b = 1700 \dots 1850 \text{ Kg/m}^3$ și grupa de rezistență $50 \dots 70 \text{ N/mm}^2$);
- categoria II, la care proprietățile de rezistență și izolație sunt egale, cu rezistență de $10 \dots 20 \text{ N/mm}^2$ și $\rho_b = 1450 \dots 1600 \text{ Kg/m}^3$;
- categoria III, la care proprietățile de izolație sunt primordiale, cu rezistență de $0,75 \dots 5 \text{ N/mm}^2$ și $\rho_b \leq 1450 \text{ Kg/m}^3$.

Recomandările franceze pentru utilizarea betonului cu agregate ușoare, /10/, clasifică betoanele în cinci clase și anume :

- clasa I, de izolație termică, cuprinde betoanele cu $\rho_b < 800 \text{ Kg/m}^3$ și $\lambda < 0,5 \text{ W/m}^\circ\text{K}$;
- clasa II, de izolație termică, cuprinde betoanele cu $\rho_b = 800 \dots 1200 \text{ Kg/m}^3$, rezistență la compresiune pe cilindri $> 5 \text{ N/mm}^2$ și $\lambda < 0,6 \text{ W/m}^\circ\text{K}$;
- clasa III, de izolație termică și portante, betoane cu $\rho_b = 1000 \dots 1400 \text{ Kg/m}^3$, rezistență la compresiune $> 10 \text{ N/mm}^2$ și $\lambda < 0,8 \text{ W/m}^\circ\text{K}$;
- clasa IV, de rezistență (structură), cuprinde betoanele cu $\rho_b = 1300 \dots 1800 \text{ Kg/m}^3$ și rezistență $> 20 \text{ N/mm}^2$;
- clasa V, pentru structuri cu rezistențe mari, betoane cu $\rho_b = 1500 \dots 1800 \text{ Kg/m}^3$ și rezistență $> 30 \text{ N/mm}^2$.

1.2. Folosirea betonului ușor compact la structuri de rezistență pentru clădiri

1.2.1. Realizări pe plan mondial

La ora actuală, practic, betonul ușor de rezistență se folosește în toate domeniile construcțiilor începînd cu construcțiile de locuințe și terminînd cu construcțiile flotante.

Cea mai largă aplicare o reprezintă, însă, clădirile cu mai multe niveluri, acoperisurile și închiderile pentru construcții industriale și în general, construcții cu deschideri mari, unde s-a aplicat cu succes betonul ușor precomprimat.

Literatura tehnică de specialitate /11/, /13/, /36/, /37/, /72/, /80/, /116/, pune la dispoziție o gamă largă de exemple privind folosirea betonului ușor în construcții și avantajele tehnico-economice obținute.

In URSS betonul ușor s-a folosit pe o scară largă la realizarea elementelor prefabricate pentru construcții de locuințe și industriale și anume :

- panouri prefabricate pentru pereti exteriori de grosime 20 ... 40 cm din beton cu densitatea de 1300 ... 1600 Kg/m^3 ;
- panouri pentru pereti interiori de grosime 18 ... 20 cm din beton de marcă B 100 ... B 300;
- panouri prefabricate pentru planșee care aduc o economie de oțel de pînă la 30% și reduc sarcinile permanente cu 20 ... 40%;

- elemente spațiale pentru clădiri de locuit cu 5 niveluri;
- grinzi din beton precomprimat și elemente de acoperiș pentru construcții industriale;
- plăci prefabricate pentru realizarea acoperișului cūpolă a pavilionului expoziției Economiei Naționale din Erevan.

Tot în URSS betonul ușor a fost folosit la realizarea unor poduri peste râuri și a podurilor de metrou la Moscova /11/.

In SUA principala utilizare a betoanelor ușoare, în construcții de clădiri, este la realizarea elementelor de planșeu, acoperiș și pereti. Dintre construcțiile executate cu beton ușor se amintesc:

- clădirea "One Shell Plaza Building" Hauston, clădire cu 52 etaje și înălțimea de 220 m la care s-au folosit 68000 m^3 beton ușor cu rezistență $320 \dots 430 \text{ daN/cm}^2$;
- clădirea "Moriner City" Chicago, cu 65 nivele și 180 m înălțime, având plansele din beton ușor cu densitatea 1720 Kg/m^3 și rezistență 370 daN/cm^2 ;

- Cupola Sălii de Spectacole a Universității din Illinois, cu diametrul de 120 m , realizată din elemente prefabricate din beton ușor, cu densitatea de 1700 Kg/m^3 și rezistență 280 daN/cm^2 .

Dintre construcțiile din beton ușor realizate în Australia se pot aminti :

- blocul turn "Australia Square Tower" din Sydney cu o înălțime de 184 m , la care peste 85% din cantitatea de beton (40000 m^3) este beton ușor cu densitatea de 1730 Kg/m^3 și rezistență 250 daN/cm^2 ;
- blocul turn de locuințe "Park - Regis", Sydney, având 50 nivele, 140 m înălțime, executat din beton ușor cu rezistență de 420 daN/cm^2 .

In Anglia betonul ușor s-a folosit - în general - pentru executarea blocurilor de locuințe, din panouri mari, cu 9 ... 18 etaje, dar și la alte tipuri de construcții, realizîndu-se :

- panouri monostrat de 23 cm grosime din beton cu densitatea 1930 Kg/m^3 , rezistență 440 daN/cm^2 și $\lambda = 0,42 \text{ Kcal/mh}^\circ\text{C}$;
- clădirea "Rochester Row" din Londra și căminul studențesc a Colegiului "Battersea" din Londra;
- acoperișul în consolă de $15,2 \text{ m}$ a hipodromului Doncaster, realizat din beton B 500 precomprimat.

In Europa continentală betonul ușor a fost folosit pentru realizarea diferitelor elemente de construcții sau construcții cum sunt:

- elemente de pereti interiori și exteriori de diferite dimensiuni pentru construcții finisate și nefinisate;

- elemente de planșeu și plăci sandvis de acoperiș;
- peretei exteriori, pentru clădiri industriale, realizati din beton cu rezistența de 225 daN/cm^2 și densitatea 1500 Kg/m^3 (Hanova - RFG);
- planșee pentru clădiri industriale cu schelet de rezistență metalic (RFG);
- poduri de beton ușor precomprimat (Franța);
- silozuri prefabricate (RFG);
- clădiri industriale cu panouri de peretei și ferme în două pante, din beton ușor precomprimat de 18 și 30 m deschidere (RDG);
- elemente de planșeu pentru antrepose de cereale cu încărcare utilă de $1,2 \dots 1,6 \text{ t/m}^2$ (Polonia, Ungaria);
- elemente de planșeu pentru hale de depozitare cu încărcări utile de 3 t/m^2 (Franța);
- trambulina de sărituri cu schiurile de la Obertsdorf unde s-au folosit 400 m^3 de beton cu argilă expandată având rezistența de 375 daN/cm^2 și densitatea 1630 Kg/m^3 .

1.2.2. Folosirea betonului ușor de rezistență la noi în țară

Problema folosirii betoanelor ușoare cu granulat în construcții la noi în țară a stat în atenția cercetătorilor și constructorilor făcindu-se - începînd cu mulți ani în urmă - studii și cercetări precum și realizări practice cu granulat produs la Buftea și Mureșeni /13/, /96/, /97/, /43/, /86/.

Incepînd din anul 1967 la Cluj-Napoca, pe baza colaborării dintre Institutul Politehnic, INCERC - Filiala Cluj, I.C.P. Cluj-Napoca și unități de execuție, s-au realizat și cercetat o serie de elemente de construcții și construcții, cu beton cu granulat de Mureșeni, dintre care amintim :

- panouri mari din beton ușor BG 200 cu granulat pentru peretei exteriori la blocuri P+4E și P+10E;
- elemente de planșeu de tipul dalelor, predalelor și chesoanelor nervurate;
- chesoane de acoperiș de $1,5 \times 6,0 \text{ m}$, din beton armat, chesoane TT curbe de 12 m și 18 m din beton precomprimat;
- elemente de planșeu pentru clădiri de locuit, hale industriale și depozite, din beton armat și beton precomprimat;
- grinzi pentru poduri din beton precomprimat;
- hala ICERC - Cluj acoperită cu chesoane din beton ușor $1,5 \times 6,0 \text{ m}$, iar peretei exteriori la parapet și fronton sunt executati

din panouri de beton ușor marca B 150 de $0,28 \times 1,2 \times 6,0$ m;

- hală industrială la Cluj-Napoca, cu pereti din beton de granulit, turnați monolit, iar acoperirea halei s-a făcut cu elemente prefabricate precomprimate din beton de granulit (CP $1,5 \times 12,0$, marca BG 400 și TT 3×12 m, cu marca BG 500);

- acoperirea halei industriale U.O.A. Tîrgoviște, având o suprafață de 2000 m^2 , realizată cu chesoane CP $1,5 \times 12$ m și TT $3,0 \times 12,0$ m din beton ușor precomprimat BG 450;

- pentru exterior în structura monostrat de 32 cm grosime la blocuri P+10E executate prin glisare;

- celule spațiale pentru clădiri de locuit (experimental).

Întrarea în funcțiune în anul 1972 a fabricii de granulit din Iași a permis extinderea folosirii betonului ușor și în județul Iași pe baza unei strînse colaborări între ICCPDC Iași, ICPMC București, IPROM Iași, Institutul Politehnic Iași, IMC - Iași, și T.C.Iași /2/. Dintre realizările obținute se amintesc :

- plăci curbe de acoperis la cinematograful Copou, realizate din beton cu granulit de Mureșeni;

- panouri mari prefabricate, din beton de rezistență cu granulit, pentru pereti interiori și exteriori la clădiri P+4E;

- chesoane tip CU $1,5 \times 6$ m din beton BG 300;

- panouri cu beton de granulit BG 250 și corpuri ceramice;

- elemente prefabricate pentru planșee din beton ușor cu granulit BG 250.

Cu granulitul produs la Sătuc - Buzău, începînd din anul 1974, IMC - Buzău a realizat beton ușor, folosit la :

- elemente de închidere pentru hale industriale din beton ușor BG 150 - BG 200;

- pereti exteriori pentru clădiri de locuit P+4E;

- panouri prefabricate de planșeu.

Eficiența deosebită sub aspect structural, termic și economic a betonului ușor de rezistență cu granulit, dificultățile de provizionare cu agregate grele a T.O.M. Timișoara și intrarea în funcție a Fabricii de granulit de la Lugoj au determinat utilizarea acestui material modern la realizarea unor clădiri civile din județul Timiș.

Pe baza rezultatelor favorabile obținute la experimentările semiindustriale preliminarii și a concluziilor pozitive ale cercetărilor de laborator și "in situ" efectuate, începînd din semestrul II 1974, T.C.M.T. și IPROTIM în colaborare cu ICPMC - București și Catedra de Beton armat și clădiri a Institutului Politehnic "Traian

Viața" din Timișoara, au trecut la utilizarea pe scară industrială a betonului ușor de rezistență cu granulit de Lugoj, la realizarea prefabricatelor, structurilor clădirilor de locuit și social - culturale /40/.

Tipurile de structuri de clădiri de locuit și social - culturale proiectate și realizate cu beton ușor cu granulit de Lugoj începînd cu anul 1974 și pînă în prezent, sunt :

a) clădiri de locuit S+P+1OE, la care întreaga structură de rezistență cu diafragme în sistem fagure, este realizată din beton greu armat B 200, turnat monolit, iar peretii exteriori sunt realizati din panouri mari autoportante din beton ușor BG 150, în structură monostrat și grosimea de 27 cm. În această soluție s-au realizat peste 200 apartamente la blocuri P+1OE și corpul de cazare a hotelului "Timișoara" (fig.1.1).

Fig.1.1. Corpul de cazare a hotelului "Timișoara" avînd panourile de fațadă din beton ușor BG 150.

b) Clădiri social - culturale avînd întreaga structură realizată din panouri mari prefabricate cu beton ușor cu granulit BG 200, realizîndu-se grădinițe și creșe de copii cu peste 2100 locuri, școli cu 24 săli de clasă și cămine studențești cu 872 locuri.

c) Clădiri de locuit și hoteliere S+P+1OE în sistem fagure, realizate cu ajutorul cofrajelor glisante. La aceste clădiri betonul greu marca B 200 din pereti a fost înlocuit cu beton ușor cu granulit BG 200, iar soluția sandviș a peretilor exteriori a fost înlocuită cu soluția monostrat de 30cm grosime din BG 200. În fig. 1.2 se prezintă vedereca blocului tip T, realizat în această soluție,

la care două diafragme identice au fost turnate în variantă beton greu și beton ușor și la care au fost urmărite contracțiile *in situ* în timp /91/; rezultatele sunt prezentate la pct. 2.4.4.2.

Pentru urmărirea paralelă a betonului ușor și greu au fost construite două blocuri turn S+P+10E (fig.1.3), identice, constăindu-se o comportare bună în timp a betonului ușor.

Fig.1.2. Bloc turn T₂₂ executat prin glisare din beton ușor BG 200 la care au fost urmărite contracțiile "in situ".

Cu ajutorul cofrajelor gisante s-au realizat în orașele Timișoara și Lugoj peste 35 tronsoane de clădiri P+10E, însumind 1520 apartamente, hotelul turistic din stațiunea Muntele Mic și clădirea P+9E a hotelului UNCAP din Buziaș.

a) Clădiri de locuit S+P+10E cu diafragme în sistem fagure sau celular, la care peretii interioi (diafragmele) sunt executați monolit din beton ușor BG 200 iar peretii exteriori și planșeile sunt din elemente prefabricate din beton ușor BG 200 (fig.1.4).

Fig.1.3. Blocuri turn S+P+10E executate din beton obișnuit și ușor și cărora comportarea a fost urmărită în timp.

Fig.1.4. Clădire de locuit S+P+LOE cu planșee prefabricate, diafragme interioare turnate în cofraje de inventar și panouri exterioare prefabricate, executată integral din beton ușor la care s-a urmărit contractia "in situ" și modul de fisurare a diafragmelor (vezi fig.3.23).

Clădirea prezentată în fig. 1.4 a fost realizată din tronsoane din beton greu și ușor urmărindu-se în timp comportarea lor precum și efectul contractiei impiedicate asupra fisurării diafragmelor. Pentru clădirile S+P+LOE, sistem celular, cu partiu flexibil (la care - în cazul realizării din beton greu - s-au folosit planșee chesionate din beton greu B 300 cu înălțimea de 25 cm având consum mare de otel și ciment), în varianta din beton ușor, s-au proiectat de către IPROTIM, realizat de TCMT și încercat în cadrul Laboratorului Catedrei de Beton armat și oildiri /54/ (fig.1.5) elemente de plangou (tip dalk Kronau)

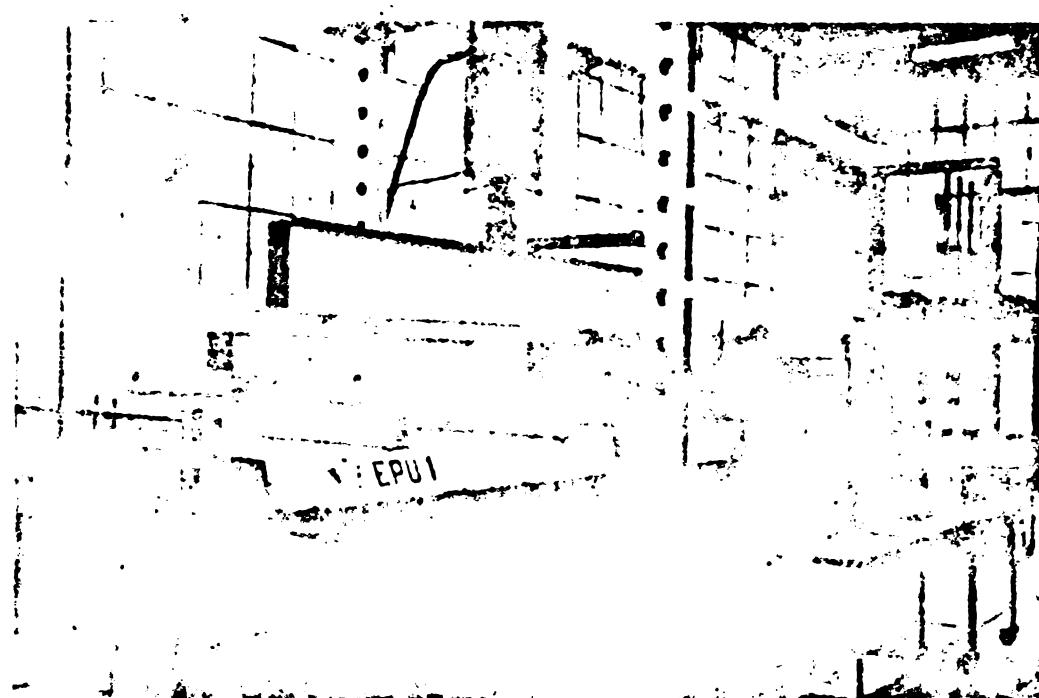

Fig.1.5. Element de plangou prefabricat din beton ușor încercat în cadrul Catedrei de Beton armat și oildiri din Thalheim.

18 cm) cu deschidere de 5,7 m din beton ușor BG 250 - BG 300 care au un consum de oțel mai redus și o productivitate mai sporită.

Astfel de clădiri s-au realizat în 8 tronsoane, însumând 272 apartamente.

e) Clădiri de locuit P+10E cu nucleu central monolit și cadre periferice avînd elementele de planșeu din BG 300 de 19 cm grosime și panourile exterioare monostrat de 27 cm din BG 150. În această soluție s-au executat un număr de 4 tronsoane totalizînd 160 apartamente.

f) Clădiri de locuit S+P+4E la care întreaga structură de rezistență a clădirii, (exceptînd fundațiile și subsolul care se execută din beton greu monolit sau prefabricat), s-a realizat din elemente prefabricate din beton ușor BG 200 - BG 250.

g) Clădirea Laboratoarelor de elemente hidraulice și orologie industrială de la Facultatea de Mecanică din Timișoara, realizată în structură prefabricată, la care s-au folosit elemente de planșeu de suprafață mare din beton de granulit BG 250; elementele au fost proiectate și încercate - la scară naturală - la Catedra de Beton armat și clădiri.

Fig.1.6. Elemente de planșeu de suprafață mare proiectate și încercate în cadrul Cateierei de Beton Armat și clădiri din Timișoara.

1.3. Eficiența economică, avantajele și dezavantajele betoanelor ușoare de rezistență

In lucrările /2/, /36/, /37/, /40/, /73/, se dau date privind folosirea betonului ușor de rezistență la construcții reale, din ca-

re rezultă ^{că} eficiență economică, trebuie determinată pe structură nu pe m^3 beton ușor (în comparație cu m^3 beton greu) și că deși prețul unitar pe m^3 beton ușor este mai mare, construcțiile ajung mai ieftine cu 5% ... 10% decât cele din beton greu, prezentând încă plus și alte avantaje (izolare termică mai bună, comportare la foc mai bună, comportare la încărcări seismice mai bună, etc.).

Eficiența betoanelor ușoare crește considerabil atunci cind prețul agregatelor obișnuite devine ridicat datorită deficitului de agregate și a distanțelor mari de transport, sau a folosirii agregatelor concasate. O asemenea situație se întâmplă în județul Timiș și județele învecinate, unde deficitul de agregate de balastieră este cel prezentat în tabelul 1.1, /79/, deficit ce se va accentua în viitor.

Tabelul 1.1.

Județul	Deficit agregate naturale pe ani în mil. m^3		
	1975	1978	1980
Timiș	-0,50	-0,96	-0,81
Caracș-Severin	-0,70	-1,24	-1,42
Hunedoara	-0,50	-0,59	-0,34
Arad	+0,57	+0,38	+0,18
Total :	-1,13	-2,41	-2,39

Eficiența și avantajele betoanelor ușoare de rezistență rezultă din :

a) Reducerea greutății proprii, care este cu atât mai importantă cu cât sarcina utilă reprezintă o

fracțiune mai mică din sarcina totală și cu cât densitatea betonului este mai mică.

Se poate obține o imagine destul de fidelă asupra efectelor pe care le aduce betonul ușor, datorită reducerii greutății proprii, folosind metoda adoptată de CEB /36/, /37/. Admitând aceleasi dimensiuni pentru grinzi și plăci ca la betonul obișnuit, diminuarea încărcării reduce proporțional momentul încovoielor și implicit armărea. Reducerea procentuală a încărcării totale $(\beta + \alpha)/(1 + \alpha)$. 100 dată în fig.1.7.a, este și pentru consumul de oțel. Dacă se admite, pentru betonul ușor de granulat de rezistență, $\beta = 0,75$ atunci economiile de oțel sunt de 9% pentru $\alpha = 2$ și 15% pentru $\alpha = 1$.

In stîlpi, datorită raportului mic între încărcarea utilă și volumul de beton, economiile sunt mici dar în ceea ce privește peretei - dat fiind volumul lor mare - economiile din reducerea greutății proprii devin însemnante.

Reducerea volumului de beton și a armăturilor în elementele de susținere (fundații) este proporțională cu $(\frac{\beta + \alpha}{1 + \alpha})^2$ 100, /37/, fig. 1.7.b).

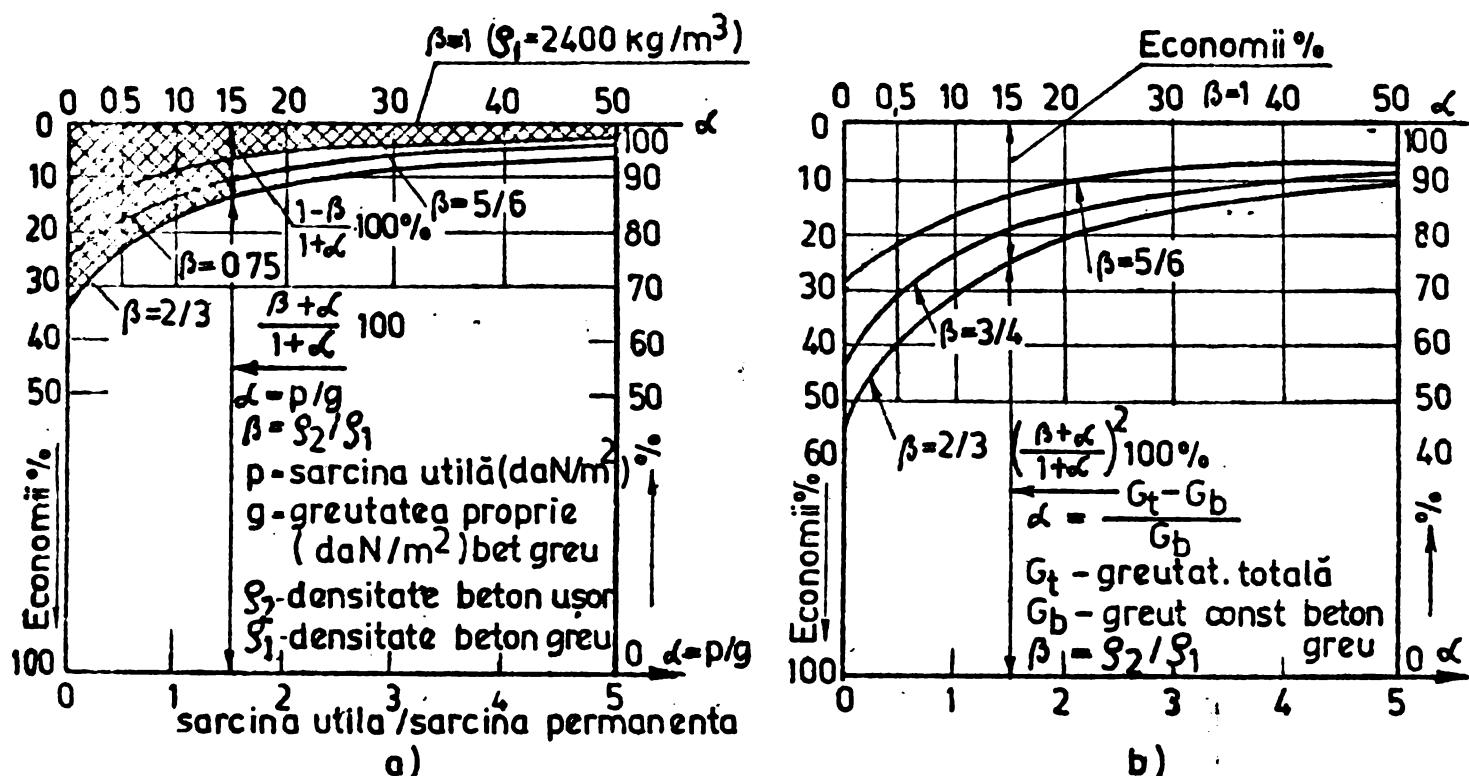

Fig. 1.7 Eficiența folosirii betonului ușor după [37]

- a - Reducerea greutății proprii și a armăturilor, în cazul menținerii dimensiunilor secțiunii la plăci și grinzi.
- b - Reducerea betonului și armăturii la tâlpi și fundații pentru utilizarea betonului ușor la suprastructură.

Economiile realizate la noi în țară sunt comparabile cu cele arătate mai sus. Astfel, în /131/ se arată că la elementele de planșeu înlocuind betonul greu cu beton ușor, pentru construcții etajate cu deschidere de 6 m și încărcări de pînă la 1000 daN/m² se reduce încărcarea totală cu 7% ... 15% iar în domeniul podurilor reducările ajung la 50% ... 70%. De asemenea în /132/ se arată că folosirea betonului ușor la celule spațiale pentru clădiri de locuit, reducerea greutății reprezintă 52% din greutatea unitară a unei structuri cu diafragme dese executată pe săntier.

Economiile rezultate în județul Timiș, în urma folosirii betonului ușor de rezistență la diferite tipuri de clăridi /76/, /40/, sunt prezentate în fig. 1.8.

Avantajele realizate datorită ușurării construcțiilor au determinat - în județul Timiș - mărirea gradului de industrializare a construcțiilor prin folosirea tâlpilor și elementelor prefabricate fără a mări consumul de oțel.

Greutatea proprie mai mică a granulitului, betonului proaspăt și a prefabricatelor, a dat posibilitate realizării de economii la transportul agregatelor (25% ... 50%), la creșterea cu 1,25 ... 1,5 ori a volumului de beton proaspăt ridicat de o macara și la realizarea unor elemente prefabricate de dimensiuni mai mari /129/... .

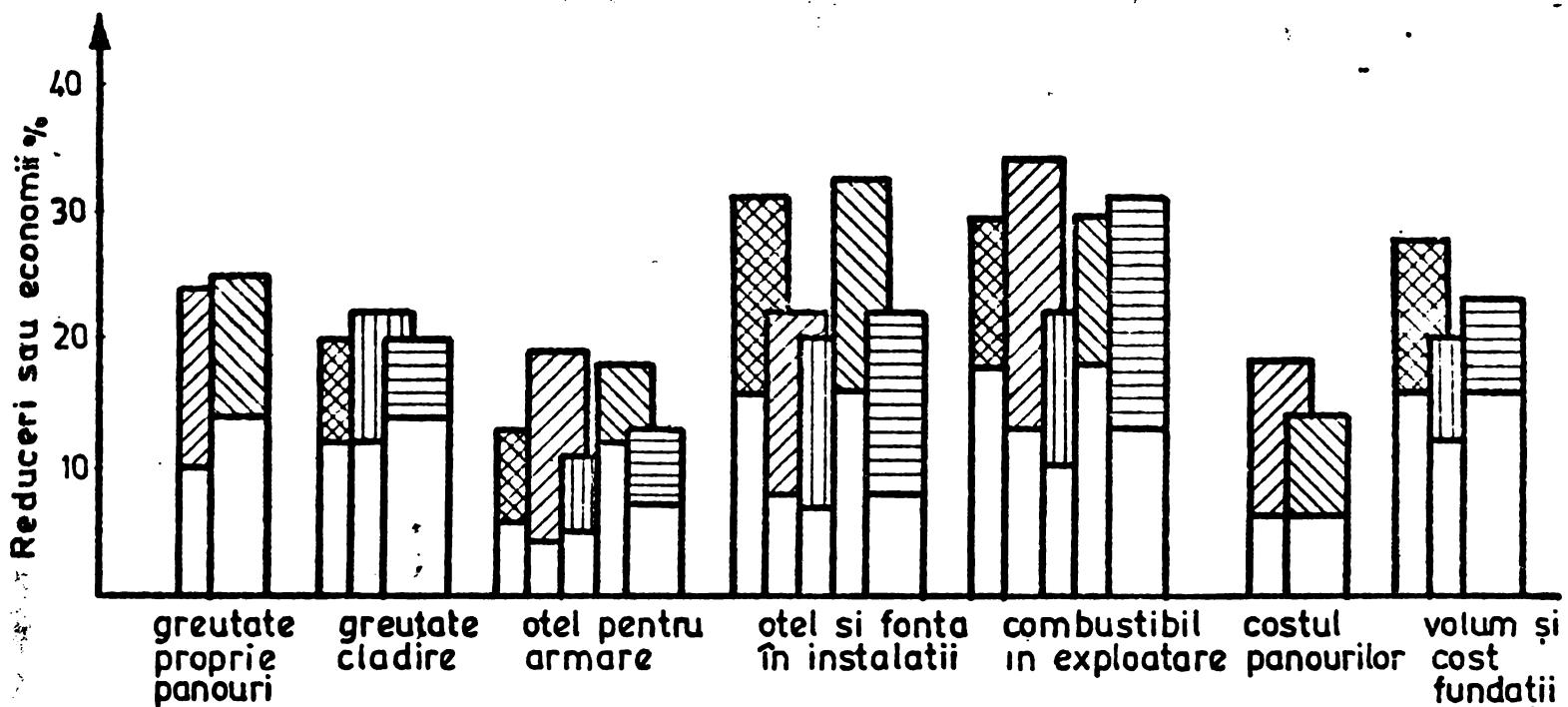

Fig. 1.8 Avantaje tehnico - economice ce au rezultat din folosirea betonului ușor de structură în județul Timiș [76,40]

- Panouri mari autoportante în comparație cu panourile mari autoportante din beton obișnuit cu structură sandviș.
- Panouri mari portante pentru pereti exteriori ai clădirilor S+P+4E
- Clădiri de locuit și hoteliere cu 11 nivele (S+P+10E) executate prin glisare.
- Clădiri de locuit cu 11 nivele (S+P+10E) cu diafragme turnate în cofrăje metalice plane având planșeile și peretii exteriori din elemente prefabricate.
- Clădiri de locuit (S+P+4E) cu elemente prefabricate portante.

b) Izolare termică mai bună datorită coeficientului λ mai redus cu 20% ... 25%. Se realizează elemente exterioare mai eficiente termic, se elimină uneori stratul termoizolant din peretii exteriori, se realizează economii de combustibil în exploatare /2/, /40/, și de fontă în instalații (fig.1.8).

Studii comparative, efectuate la întocmirea proiectelor pentru diferite clădiri de locuit /40/, /2/, /76/, au arătat economii de 0,3 ... 0,5 tc.c/apartament x an, ceea ce determină recuperarea consumului inițial de combustibil în 4 ... 5 ani, rezultînd în continuare economii substanțiale. În același timp proprietățile termice bune ale betonului ușor oferă o mai mare rezistență la foc a structurilor și elementelor de construcții.

c) Comportarea bună la acțiuni dinamice și seismice datorită atit mărcii mai reduse și modulului de elasticitate mai mic (0,6 din cel al betonului greu) ceea ce duce la micșorarea forțelor seismice și absenței mai mari a energiei oscilațiilor /100/. Ace-

te avantaje au fost confirmate pe deplin la încercările seismice experimentale și prin comportarea foarte bună a construcțiilor la seismul din 4 martie 1977.

Dezavantajul important a betoanelor ușoare este rezistență rezultă din energia inițială înglobată datorită consumului de energie necesar producerii granulitului. În fig.1.9 se prezintă repartitia pe componente ale betonului, a consumului de energie pentru un m^3 beton cu dozaj de ciment de 350 și 500 kg/ m^3 . Este evident că atât în cazul

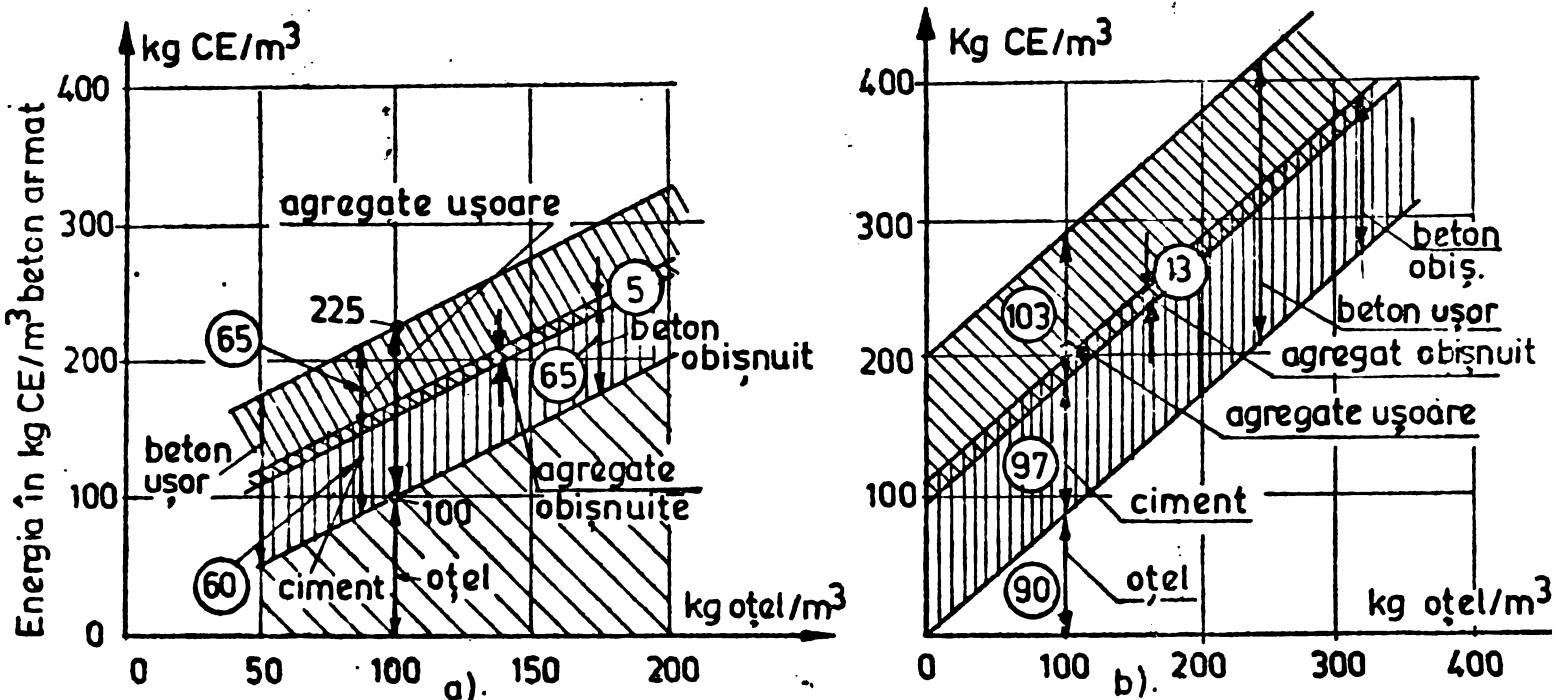

Fig. 1.9 Repartitia energiei pentru $1m^3$ beton armat în funcție de armătură la un dozaj de ciment: a) - 350 kg/ m^3 [37]; b) - 500 kg/ m^3 [131]

betonului greu cît și a celui ușor, din totalul energiei consumate, cea aferentă armăturii și cimentului reprezintă ponderea însemnată. Sub aspect total al consumului de energie, reeucerile de consum de oțel, de ciment, fontă în instalații, energie la transport și montaj, combustibil în exploatare, conduc la soluții de construcții la care energia înglobată a structurii să fie în favoarea betonului ușor.

La dezavantajul anterior se mai pot adăuga dezavantajele ce rezultă din necesitatea preumezirii agregatului, amestecării, mai forțate a betonului proaspăt și necesitatea unor vibratoare cu frecvențe mai finale (12000 ... 16000 Hz) la punerea în operă.

Cresterea în continuare a eficienței economice a betonului ușor de granulit se poate realiza prin micșorarea densității granulitului și realizarea unor betoane în întregime de granulit (nisip și agregat mari).

1.4. Subiectul tezei de doctorat

Extinderea sferei de folosire a betonului ușor de rezistență cu granulit de Lugoj a necesitat precizări privind caracteristicile betonului ținând cont de agregatul folosit, compararea acestor betoane cu betoane realizate - în țară și străinătate - cu alte tipuri de argilă expandată, precum și elucidarea unor probleme mai puțin abordate pînă la ora actuală. Înlocuirea betonului obisnuit cu beton ușor în structuri cu diafragme a ridicat și problema studiului contractiilor împiedicate precum și cea a modului de comportare a riglelor de cuplare, cu sau fără fisuri inițiale, la încărcări alternante.

Studiile întreprinse în prezența lucrare, pe baza unui vast program experimental executat în laborator sau "in situ", a avut ca scop elucidarea problemelor legate de betonul ușor cu granulit de Lugoj în următoarele domenii :

- caracteristicile fizico-mecanice ale betonului ușor în corelație cu structura lui;
- caracteristicile de deformație, insistîndu-se asupra problemelor de contracție comparativ cu cea a betoanelor obisnuite;
- comportarea diafragmelor monolite realizate din beton ușor comparativ cu betonul obisnuit la acțiunea deformațiilor împiedcate de fundații și plangee prefabricate cu luarea în considerare a procentului de armare, a modului de armare precum și prezența golurilor;
- modul de comportare a riglelor de cuplare a diafragmelor cu goluri în domeniul elastic-plastic, cu luarea în considerare a modului de armare, procentului de armare precum și prezența fisurilor inițiale.

In sensul rezolvării problemelor enunțate mai sus, lucrarea prezintă cunoștințele existente în aceste domenii, iar pe baza cercetărilor experimentale pe modele, elemente la scară naturală și "in situ", propune relații de calcul și dă recomandări privind luarea în considerare a diferitelor aspecte legate de comportarea betonului ușor.

Teza de doctorat cuprinde 5 capitole.

În capitolul I se prezintă clasificarea betoanelor ușoare după diferite normative, construcții și elemente de construcții, realizările pe plan mondial și național din betoane ușoare de rezisten-

ță, eficiența economică, avantajele și dezavantajele acestui material. Se arată unele construcții și elemente de construcții realizate în județul Timiș, asupra cărora s-au efectuat încercări-experimentale la care a participat autorul și care au dus la îmbunătățirea unor soluții sau au permis extinderea sferei de folosire a betonului ușor de rezistență.

Capitolul 2 tratează probleme legate de caracteristicile fizico-mecanice ale betonului cu granulit de Lugoj. Plecîndu-se de la structura betoanelor ușoare se face un studiu teoretic privind starea de eforturi în jurul granulelor de agregat, concretizîndu-se diferența de comportare față de betoanele obișnuite.

Prelucrarea statistică a unui număr mare de rezultate experimentale a permis să se tragă concluzii privind densitatea, rezistențele mecanice, caracteristicile de deformatie și caracteristicile termo-tehnice, prezintîndu-se relații de calcul pentru diferite caracteristici precum și relații de legătură între ele. O atenție deosebită se acordă fenomenului de contractie, prezintîndu-se rezultatele obținute pe elemente experimentale și "in situ"; se dă o metodă pentru evaluarea contractiei betonului ușor cu granulit. Pentru măsurătorile efectuate "in situ" pe diafragme se prezintă un dispozitiv - realizat de autor - care a permis urmărirea pe o perioadă îndelungată a contractiei betonului ușor, comparativ cu betonul obișnuit.

Capitolul 3 tratează probleme specifice ale comportării diafragmelor din beton ușor, comparativ cu cele din beton obișnuit, sub efectul deformațiilor împiedicate.

Sînt prezentate cauzele care duc la fenomenul de împiedecare a contractiilor diafragmelor, considerații teoretice privind starea de tensiuni, influența curgerii lente, fisurarea și limitarea deschiderii fisurilor provocate de împiedecarea deformațiilor. Programul experimental prezentat, efectuat în paralel cu încercările pe beton obișnuit /134/, a dus la elucidarea unor probleme specifice betonului ușor, pentru cele mai frecvente tipuri de reținere a deformațiilor de contractie. S-a avut în vedere de asemenea, deformația și fisurarea diafragmelor pline, a montanților diafragmelor cu goluri precum și a rglelor de cuplare, punîndu-se în evidență efectul favorabil al deformabilității mai mari a betonului ușor. Se dau relații de calcul și diagrame pentru determinarea procentului minim de armare a diafragmelor.

Capitolul 4 prezintă probleme legate de comportarea rglelor

de cuplare a diafragmelor din beton ușor. Se prezintă considerații teoretice privind efectul cuplării, capacitatea portantă a riglelor de cuplare, rigiditatea și problemele privind comportarea postelastică a lor. Pe baza cercetărilor prezentate în /108/ se stabilesc relații privind calculul distorsiunilor riglelor de cuplare sub efectul momentelor încovoietoare și a forțelor făcetoare.

Cercetările experimentale întreprinse au dus la obținerea de precizări privind alcătuirea riglelor de cuplare, ductilitatea, rigiditatea și energia dissipată, luând în considerare modul de armare, procentul de armare, tipul armăturii folosite precum și prezența fissurilor inițiale. Se prezintă o comparație cu riglele de cuplare din beton obișnuit. Rezultatele obținute precum și formulele de calcul propuse privind evaluarea rigidității riglelor de cuplare au o deosebită importanță pentru alcătuirea și calculul acestor elemente.

Capitolul 5 prezintă contribuțiile personale precum și concluziile desprinse din lucrare, cu recomandări privind caracteristicile betoanelor ușoare și modul de proiectare a diafragmelor din beton ușor ținând cont de particularitățile lui.

x   x

x

Subiectul tezei de doctorat a fost dezvoltat pe baza unui program experimental, elaborat în cadrul unor contracte solicitate de întreprinderi și instituții, după cum urmează :

- Contract nr. 141/1975 - Studiul contractiei diafragmelor din beton ușor cu granulit de Lugoj comparativ cu cele din beton obișnuit - beneficiar I.C.P.M.C. București;

- Contract nr. 295/1975 - Cercetări privind unele caracteristici fizico-mecanice și comportarea în structuri cu diafragme P+10E ... P+12E a betoanelor ușoare cu granulit de Lugoj - beneficiar I.C.P.M.C. București;

- Contract nr. 62/1976 - Bloc de locuințe P+10E, grad 7 seismic, din beton de granulit, soluții de elemente pentru planșee - beneficiar IPROTIM;

- Contract nr. 32/1977 - Realizarea și urmărirea comportării betoanelor în clădiri P+4E și P+10E din beton de granulit - beneficiar I.C.P.M.C. București;

- Contract nr. 10118/1977 - Noi soluții constructive îmbunătățite la clădiri din panouri mari. Panouri bistrat din beton ușor de

464334
2402

granulit și B.C.A. - beneficiar I.C.C.P.D.C. București;

- Contract nr.109/1978 - Studii și cercetări privind extinderea utilizării betonului ușor cu granulit la construcții civile faza I și II - beneficiar T.C.M. Timișoara;

- Contract nr.706/1979 - Experimentări pe fragmente de diafragme pentru studierea comportării buiandrugilor prefabricați din contracție împiedecată - beneficiar I.C.C.P.D.C. București;

- Contract nr. 1070/1980 - Studiu teoretic și experimental cu privire la dezvoltarea structurilor din elemente spațiale prefabricate pentru clădiri. Elemente din beton cu granulit - beneficiat I.C.C.P.D.C. București.

Studiile efectuate în cadrul contractelor au contribuit la elucidarea unor probleme legate de betonul ușor, cerute de proiectare și execuție, precum și la fundamentarea instrucțiunilor tehnice pentru prepararea și folosirea betoanelor de granulit, C-155 - 75.

2. CARACTERISTICILE FIZICO-MECANICE ALE BETONULUI

DE REZISTENTA CU GRANULIT

2.1. Corelația structură - proprietăți mecanice și de deformare ale betoanelor ușoare

2.1.1. Structura betoanelor ușoare cu granulit și modul cum influențează ea asupra stării de eforturi din beton

Betonul ușor compact are structura alcătuită - în esență - din faza solidă dată de agregate și piatra de ciment, pe de o parte, și golul din interiorul granulelor și a pietrei de ciment, pe de altă parte.

Spre deosebire de agregatul din piatră naturală, granulitul se caracterizează printr-o porozitate mare, alcătuită în majoritate din porii închiși ai granulelor, care are o influență esențială asupra cantității de goluri din structura betonului.

Cei doi compoziți ai fazei solide, granulele de agregat și matricea din betonul ușor se deosebesc de compozițiile betonului greu prin structura și rezistența granulei de agregat poros. Betonul ușor întărit are în componență să granule a căror densitate și rezistență

sînt mai mici decît ale matricei (mortarului), spre deosebire de betonul greu unde atît rezistența cît și densitatea aparentă a granulelor agregatului sînt mai mari decît a matricei. Betonul ușor se mai deosebește de betonul greu și prin faptul că deformabilitatea granulelor poroase este mult mai mare decît deformabilitatea granulelor agregatului obișnuit.

Alcătuirea structurală a betonului ușor și deformabilitatea mai mare a agregatului decît a matricei conduce la o deosebire esențială - față de betonul greu - în modul de preluare și transmisie a efortului de diferiți compoziți în interiorul secțiunii de beton ușor (fig.2.1).

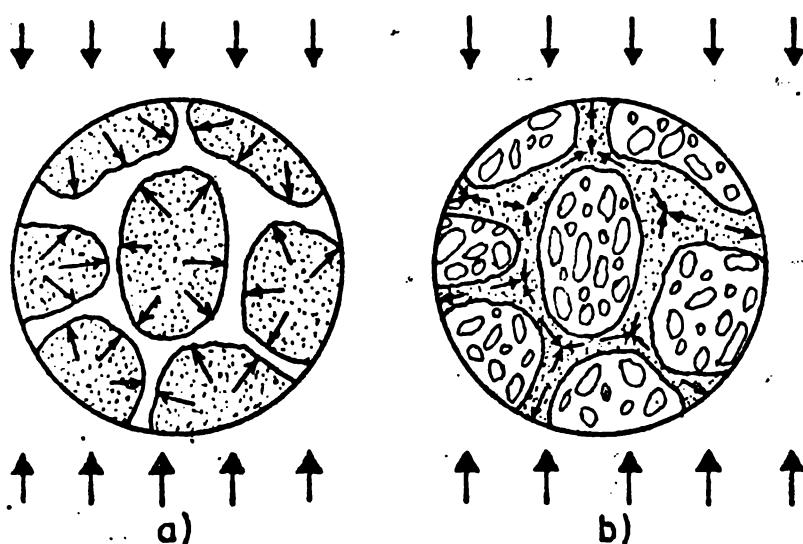

Fig.2.1. Transmiterea eforturilor interioare
(după Weschers)

a - beton greu ($E_a > E_m$)

b - beton ușor ($E_a < E_m$)

siu sau întindere în planul ei.

Astfel, la betonul greu, solicitat la compresiune (fig. 2.1.a), granulele de agregat se încarcă cu eforturi de compresiune mari ce se transmit de la granulă la granulă prin stratul de mortar, care este solicitat la compresiune perpendicular pe planul lui. La betonul ușor matricea, mai rigidă decît granulele de agregat, se opune mai mult deformării și formează o structură cutată de tip fagure (fig.2.1.b) care transmite eforturile; matricea este solicitată cu preponderență la compresiune sau întindere în planul ei.

2.1.2. Calculul eforturilor în jurul granulelor de agregat

Pentru a determina modul cum influențează raportul dintre modulul de elasticitate a agregatului E_a și modulul de elasticitate a matricei E_m asupra stării de eforturi din jurul granulei de agregat, se folosesc ecuațiile lui Goodier /118/, care dă starea de eforturi în jurul unei particole sferice în mediu elastic. Pentru calcul se fac următoarele ipoteze : matrica este continuă și are o comportare elastică, particulele sunt sferice și elastice și nu există interfe rențe între granule.

Eforturile σ_{rr} , $\sigma_{\theta\theta}$, $\sigma_{\varphi\varphi}$, $\tau_{r\theta}$, (fig.2.2), la nivelul gra-

nulelor în faza continuă, se obțin prin suprapunerea, peste eforturile cînd materialul ar fi perfect omogen, a creșterilor de efort datorată electricității deosebite a celor două medii.

Creșterile de efort după Goodier sunt :

$$\Delta \tilde{\sigma}_{rr} = 2 E_m \left[\frac{2A}{r^3} - \frac{2\mu_m}{1-2\mu_m} \cdot \frac{C}{r^3} + 12 \frac{B}{r^5} \left(-\frac{2(5-\mu_m)}{1-2\mu_m} \cdot \frac{C}{r^3} + \frac{36}{r^5} \right) \cos 2\theta \right] \quad (2.1)$$

$$\Delta \tilde{\sigma}_{\theta\theta} = 2 E_m \left[-\frac{A}{r^3} - \frac{2\mu_m}{1-2\mu_m} \cdot \frac{C}{r^3} - 3 \frac{B}{r^5} + \left(\frac{C}{r^3} - 21 \frac{B}{r^5} \right) \cos 2\theta \right] \quad (2.2)$$

$$\Delta \tilde{\sigma}_{\psi\psi} = 2 E_m \left[-\frac{A}{r^3} - \frac{2(1-\mu_m)}{1-2\mu_m} \cdot \frac{C}{r^3} - \frac{9B}{r^5} + \left(\frac{C}{r^3} - 15 \frac{B}{r^5} \right) \cos 2\theta \right] \quad (2.3)$$

$$\Delta \tilde{\sigma}_{r\theta} = 2 E_m \left[-\frac{2(1-\mu_m)}{1-2\mu_m} \cdot \frac{C}{r^3} + 24 \frac{B}{r^5} \right] \sin 2\theta \quad (2.4)$$

în care :

$$\frac{A}{r^3} = -\frac{\tilde{\sigma}_0}{8E_m} \cdot \frac{E_m - E_{ag}}{(7-5\mu_m)E_m + (8-10\mu_m)E} \\ - \frac{(1-2\mu_a)(6-5\mu_m)2E_m + (3+19\mu_a-20\mu_a\mu_m)E_{ag}}{(1-2\mu_a)2E_m + (1+\mu_a)E_{ag}} + \quad (2.5)$$

$$+ \frac{\tilde{\sigma}_0}{4E_m} \cdot \frac{\left[(1-\mu_m) \frac{1+\mu_a}{1+\mu_m} - \mu_a \right] E_{ag} - (1-2\mu_a)E_m}{(1-2\mu_a)2E_m + (1+\mu_a)E_{ag}}$$

$$\frac{B}{r^5} = \frac{\tilde{\sigma}_0}{8E_m} \cdot \frac{E_m - E_{ag}}{(7-5\mu_a)E_m + (8-10\mu_m)E_{ag}} \quad (2.6)$$

$$\frac{C}{r^3} = \frac{\tilde{\sigma}_0}{8E_m} \cdot \frac{5(1-2\mu_m)(E_m - E_{ag})}{(7-5\mu_m)E_m + (8-10\mu_m)E_{ag}} \quad (2.7)$$

E_{ag} , E_m – modulul de elasticitate a agregatelor respectiv a matricii;

μ_a , μ_m – coeficienții lui Poisson;

r – distanța din centrul granulei pînă la nivelul unde se calculează eforturile;

$\tilde{\sigma}_0$ – efortul exterior;

θ , ψ – unghiuri conform fig.2.2.

Eforturile pentru aceeași încărcare în cazul omogenității materialului sunt :

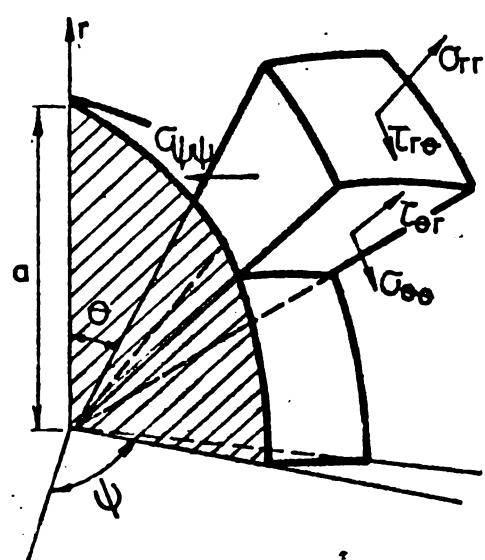

Fig. 2.2. Definirea unghiurilor si directiilor in sistemul de coordonate sferice.

Valorile obtinute sunt prezentate grafic in anexa A.2.1. Considerindu-se pentru betonul cu granulit raportul $E_{ag}/E_m = 0,5$ iar pentru betonul greu $E_{ag}/E_m = 2$, in fig. 2.3 sunt reprezentate variatiile eforturilor in jurul granulei de agregat.

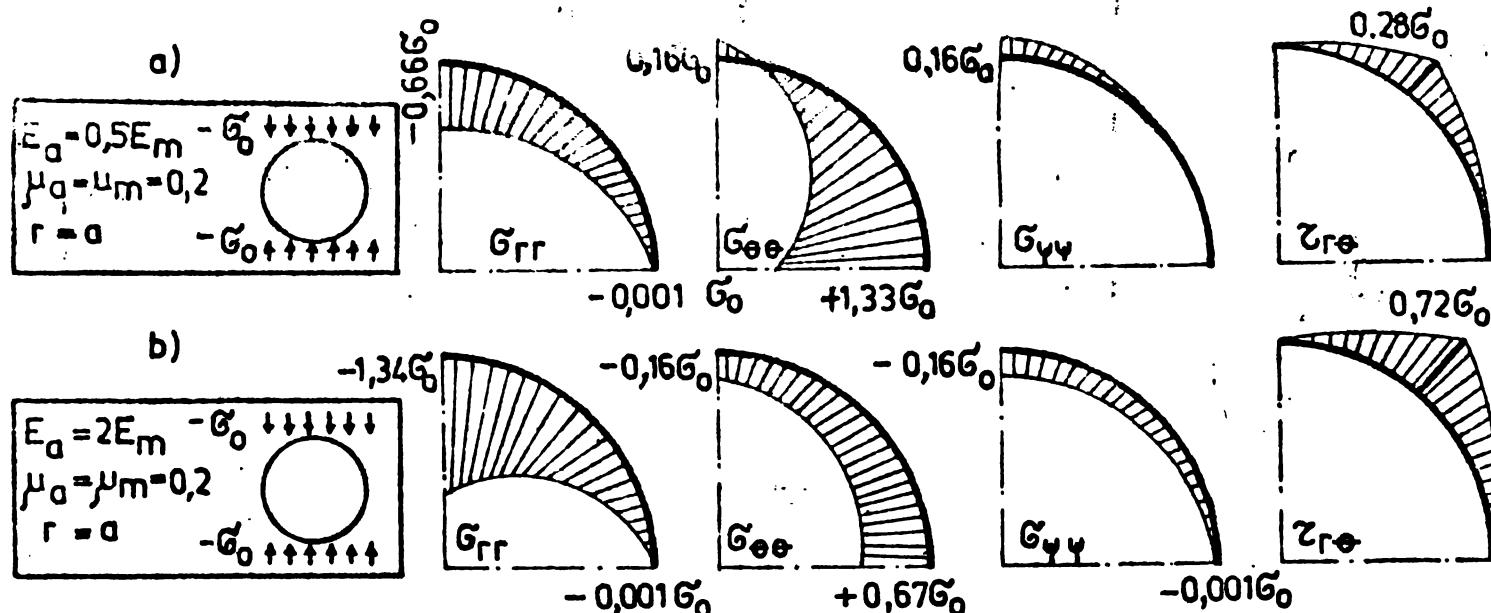

Fig. 2.3 Eforturile din mortar la suprafata granulei de agregat
a) beton usor b) beton greu

La solicitarea betonului la inceput, matricea mai deformabila este mai mult comprimată decit aggregatul. Prin aceasta apare un transfer de efort de la matrice spre agregat, transfer care este cu atit mai mare cu cat raportul E_{ag}/E_m este mai mare. In locuri de concentratie maxima a eforturilor normale ($\theta = 0$ si $\theta = \pi/2$) la o deformare corespunzatoare transversala rezistența la tracțiune a matriciei este depasita și incepe fisurarea. Atunci cind raportul $E_{ag}/E_m < 1$ (cazul betonului usor) fluxul de forță este absorbit mai mult de matrice iar la partea superioară și sub granula apar eforturi de intin-

dere ($\delta_{\theta\theta}, \delta_{\gamma\gamma}$) în planul matriciei care grăbesc fisurarea.

Legea cunoscută la betonul greu în conformitate cu care rezistența mecanică a acestuia poate fi considerată cu cea a matriciei care la rîndul ei este determinată de marca cimentului și de raportul a/c în cazul betonului ușor este valabilă doar pînă la aşa numita "rezistență limită" R_{lim} /139/. Sub această rezistență limită, dacă E_{ag} și rezistența granulelor de agregat R_{ag} sunt cel puțin tot aşa de mari ca E_m și R_m , agregatul și matrica participă în mod uniform la preluarea eforturilor.

Starea de eforturi din jurul granulelor de agregat la betonul ușor se înrăutățește cu creșterea dimensiunilor granulelor și de aceea acestea nu trebuie să depășească 25 mm, limitîndu-se în mod curent la 16 mm.

Din dependența rezistenței la compresiune a betonului ușor de modulul de elasticitate al agregatului (E_{ag}) poate fi explicată, într-o mare măsură, rezistența diferită a betonului ușor în timpul întăririi față de betonul obișnuit. Astfel, la vîrste mici, datorită faptului că E_m este mic, raportul E_{ag}/E_m este mare, rezistența betonului nu mai este influențată esențial de modulul de elasticitate al agregatului ci de matrice astfel că rezistența poate fi egală sau mai mare decît a betonului greu.

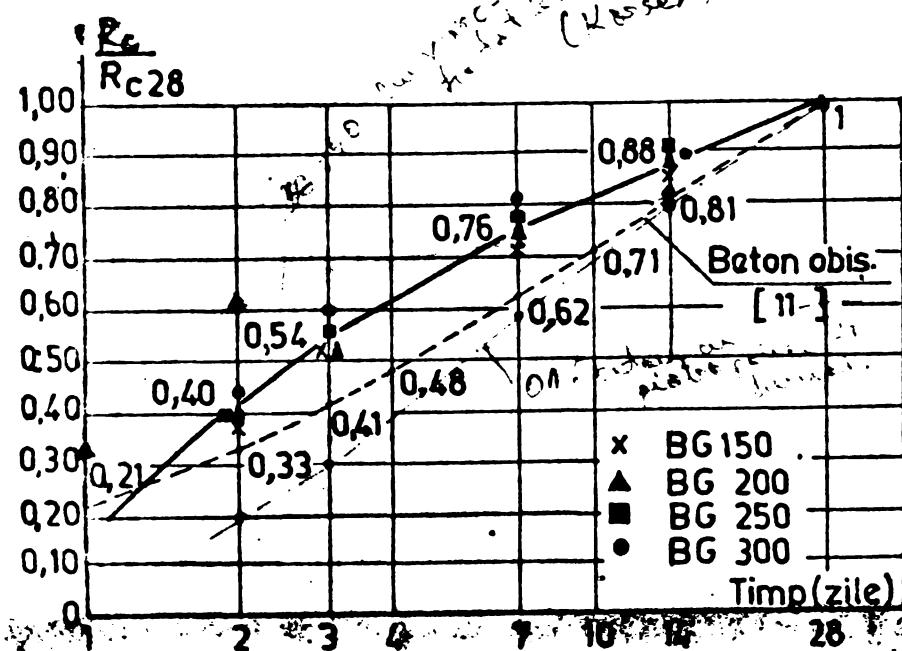

Fig. 2.4 Variația în timp a rezistenței la compresiune

In fig.2.4 se reprezintă calitativ curba de întărire a betonului greu, observîndu-se în comparație, curba betonului ușor cu granulit de Lugoj care deviază, față de betonul greu, încă de la vîrste timpurii, aceasta înseamnă că în timpul întăririi, rezistența limită este depășită. Desigur că asupra modului de întărire a betonului tînăr ușor mai intervine și aşa zis "tratamentul interior" provocat de cedarea unei părți din umiditatea absorbbită de agregat către piatra de ciment.

intervine și aşa zis "tratamentul interior" provocat de cedarea unei părți din umiditatea absorbbită de agregat către piatra de ciment.

2.1.3. Mofalități de apreciere a rezistenței betonului ușor

In lucrarea /139/, pe baza rezultatelor lui Schütz, se apreciază posibilitatea determinării rezistenței limite R_{clim} , pînă la care rezistența betonului ușor este egală cu rezistența matriciei, în felul următor :

$$R_{clim} = 0,86 \cdot \varepsilon_m \cdot E_{ag} \quad (2.11)$$

în care :

ε_m - deformarea medie în momentul ruperii (în mod curent are valoarea $0,2 \cdot 10^{-3}$);

E_{ag} - modulul de elasticitate al agregatului.

Modulul de elasticitate al agregatului E_{ag} , în daN/m^2 , se determină - după Schütz - funcție de densitatea granulelor agregatului cu formula :

$$E_{ag} = c \cdot 10^5 \cdot \rho_a^2 \quad (2.12)$$

unde :

$c = 0,8$ pentru argilă expandată și

$0,2$ pentru sisturi expandate;

ρ_a - densitatea granulelor agregatului, în Kg/dm^3 .

Pentru solicitări peste "rezistență limită" granulele de agregat joacă rolul de goluri iar raportul R_c/R_m va fi cu atât mai mic cu cât E_{ag} va fi mai mic și cu cât volumul de agregat (V_{ag}), din beton, va fi mai mare.

Rezistența betonului se poate calcula în felul următor :

$$R_c = R_m - (R_m - 0,86 \cdot \varepsilon_m \cdot E_{ag})(1,14 - 0,6 \cdot 10^{-5} \cdot E_{ag}) \cdot \sqrt[3]{V_{ag}} \quad (2.13)$$

De aici se poate trage concluzia că pentru fiecare agregat există o rezistență la compresiune maximă posibilă a betonului care este dată de rezistența granulelor de agregat și care nu poate fi mărită nici prin creșterea rezistenței matriciei, deoarece în acest domeniu ar exista doar un schelet de mortar cu un conținut mare de goluri.

Sosse /139/ a stabilit următoarea ecuație model - pentru rezistență la compresiune a betonului :

$$\begin{aligned} R_c = & c_1 V_m \frac{E_{mc}}{E_{mt} \mu_m} R_{mt} + c_2 V_{ag} \frac{\frac{E_a \bar{\varepsilon}_b}{\mu_m}}{R_{mt}} + \\ & + c_3 V_{ag} E_{ag} \frac{\bar{\varepsilon}_b}{E_{ag} + E_{mc}} \end{aligned} \quad (2.14)$$

în care :

c_1, c_2, c_3 - coeficienți care se determină din calculul de regresie;

V_{ag}, V_m - volumul agregatului respectiv a matriciei;

E_{mc}, E_{mt} - modulul de elasticitate al matriciei la compresiune respectiv întindere;

E_{ag} - modulul de elasticitate a agregatului;

μ_m - coeficientul de deformare transversală a matriciei;

R_{mt} - rezistența la tracțiune a matriciei;

$\bar{\epsilon}_b$ - deformarea în momentul rugerii betonului.

Bache /72/ propune o relație mai simplificată și anume :

$$R_c = R_{ag} \cdot R_m^{1-n} \quad (2.15)$$

unde :

n - conținutul în volume a agregatului mare (> 3 mm) din beton.

Negoită A., pe baza analizei făcute asupra betonului cu granulat de Mureșeni, în lucrarea /100/ propune următoarea relație :

$$R_c = R_{ag} \cdot R_m^{1,12-n} \quad (2.16)$$

Din analiza făcută în /100/ se trage concluzia că valorile factorului R_{ag}^n sunt mai mici în comparație cu valorile factorului $R_m^{1,12-n}$, deci aportul mortarului rămâne mai mare, mai ales la mărți mari.

Pe baza încercărilor efectuate pe beton cu agregate ușoare produse în Suedia, lucrarea /118/ apreciază rezistența betonului cu formula :

$$R_c = (4,6 + 0,017 \rho_a + 0,073 n - 0,16 d)(a/c)^{-0,88} \quad (2.17)$$

în care : a - apă + aer;

ρ_a - densitatea agregatelor în Kg/m^3 ;

n - cantitatea de nisip obișnuit folosită, în volume;

d - dimensiunea maximă a granulelor de agregat.

Groll L. /63/ pe baza încercărilor, propune expresia :

$$R_c = 685 \frac{C}{A} \left(\frac{R_{ag}}{R_{cim}} \right)^n - 63 \quad (2.18)$$

în care :

n - concentrația agregatorelor ușoare din amestecul de beton.

2.2. Densitatea aparentă

Densitatea aparentă a betonului ușor, întărit, este unul din tre parametrii importanți care caracterizează betoanele ușoare influențând într-o mare măsură celelalte proprietăți ale acestui material și domeniile folosirii sale.

Densitatea depinde de volumul golurilor, porozitatea agregatelor folosite, granulometria agregatelor, cantitatea de liant și apa de amestecare.

Datele privind densitatea betonului ușor cu granulit de Lugoj, obținute pe o perioadă de mai mulți ani, sînt prezentate în tabelul din anexa A.2.2; acestea au fost prelucrate statistic după metoda grafică CEB (anexa A.2.4), sinteza prelucrării fiind dată în tabelul 2.1.

Tabelul 2.1.

Marca betonului	Nr. de probe	Densitatea medie la 28 zile $\bar{f}_b$ (Kg/m ³)	Abaterea nediespătratică S (Kg/m ³)	Coeficientul de variație C _v %
BG 150	77	1750	47	2,7
BG 200	106	1801	51	2,8
BG 250	104	1855	47	2,5
BG 300	99	1905	52	2,8

Se constată valori destul de mari ale densității betoanelor, valori ce se situează între valorile prescrise în /73/ pentru betoane cu granulit A3a și granulit clasa A3b. Densitățile reprezintă 70% ... 80% din densitatea betoanelor grele.

Comparativ cu betoanele ușoare obținute pe plan mondial, betoanele cu granulit de Lugoj, pentru aceeași rezistență, au densități mai mari (fig.2.5). Acest lucru se datorează atât faptului că agregatele de granulit au densități mari cît mai ales faptului că în agregatul total intră aproximativ 20% din volume, nisip obișnuit pentru completarea fracțiunii 0 ... 3 mm. Conform /37/ înlocuirea nisipului obișnuit cu nisip de granulit duce la scăderea densității cu cel puțin 200 Kg/m³.

S-a constatat /37/, /11/, /72/, că în stare de umiditate naturală (respectiv după stabilizarea umidității) conținutul de apă în betonul compact de rezistență, cu agregate de argilă expandată, este de circa 5% în volume.

Tinând seama de aceasta pentru calcule se recomandă /11/, /37/.

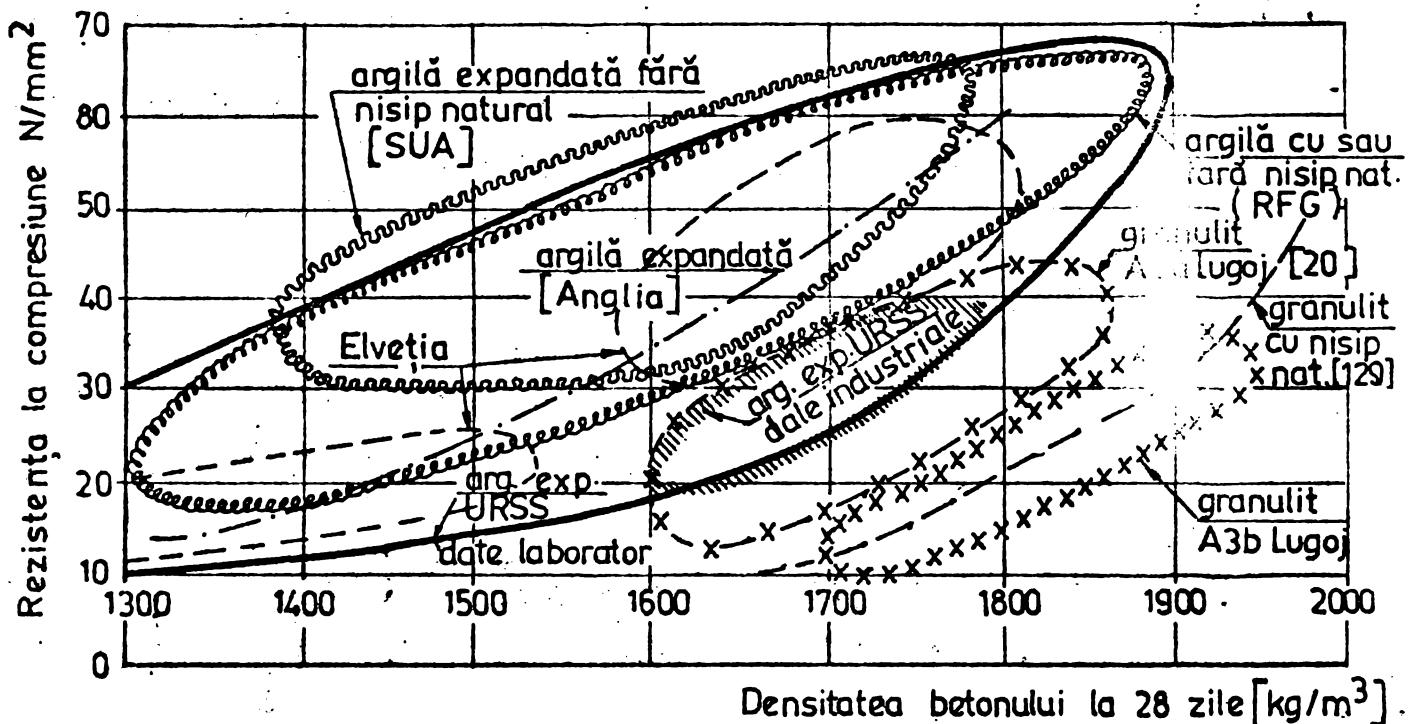

Fig. 2.5 Corelația între rezistență la compresiune și densitatea betoanelor ușoare.

ca densitatea aparentă să se calculeze cu formulele :

$$- \text{pentru betonul simplu} : \rho_{ac} = A_g + 1,25 C + 50 ; \quad (2.19)$$

$$- \text{pentru betonul armat} : \rho_{ac} = A_g + 1,25 C + 150 ; \quad (2.20)$$

unde :

A_g - este masa agregatelor uscate folosite pentru beton;

C - masa cimentului, folosit la m^3 , în Kg/m^3 ;

1,25 - coeficient reprezentând sporul de greutate pentru apa legată chimic de ciment;

50, 100 - sporul datorită umidității.

2.3. Caracteristici de rezistență

2.3.1. Rezistență la compresiune

a) Rezistență la compresiune pe cuburi

Rezistență la compresiune determinată pe cuburi reprezintă principalul parametru care împreună cu densitatea, definește caracteristicile fizico-mecanice ale betoanelor compacte de rezistență.

Programul experimental privind rezistență la compresiune pe cuburi a betonului ușor compact, cu granulit de Lugoj, a cuprind determinări pe cuburi cu latura de 20 cm și 14,1 cm la vîrstă de 3, 7, 14, 28, 90 și 180 zile.

Rezultatele obținute la 28 de zile (Anexa A.2.2) au fost prelucrate statistic (anexa A.2.5), după metoda grafică CEB, iar sinte-

za rezultatelor este dată în tabelul 2.2.

Tabelul 2.2.

Marca betonului /73/	Nr. de probe	Rezist. medie $\bar{R}_c$ (N/mm ²)	Abaterea medie pătratică S (N/mm ²)	Coeficient de variație C _v %	Grad de omonogenitate	Rezist. caract. R _K (N/mm ²)	Rezist. caract. admis. R _K (N/mm ²)	Clasa betonului /68/
BG 150	100	16,8	3,0	17,8	II	11,8	11,2	B 10
BG 200	106	21,6	2,8	13,0	I	16,9	14,0	B 15
BG 250	104	26,5	3,0	11,3	I	21,5	17,6	B 20
BG 300	99	33,3	3,5	10,5	I	27,5	21,0	B 25

Având în vedere valorile obținute pentru rezistența pe cuburi, coeficienții de variație redusi și valorile rezistențelor caracteristice mai mari, se poate considera - în urma încercărilor, că se pot obține, cu ajutorul granulitului de Lugoj, aceste mărci ca și la betonul greu fără a mari dozajul de ciment.

Variatia în timp a rezistențelor la compresiune a betoanelor cu granulit de Lugoj arată o viteză de creștere mai mare în primele 28 zile (tabelul 2.3, fig. 2.4) comparativ cu betonul greu, iar ulterior viteza de creștere rămâne mai mică; rezistența la 180 de zile fiind cu 15% ... 21% mai mare decât la 28 zile.

Tabelul 2.3.

Marca betonului	R_b/R_{b28} (%)					
	3 zile	7 zile	14 zile	28 zile	90 zile	180 zile
BG 150	51,6	71,6	85,0	100	113	115
BG 200	51,4	75,0	88,3	100	115	116
BG 250	55,0	78,3	91,6	100	119	121
BG 300	60,0	81,6	90,0	100	117	120

Valorile obținute sunt în concordanță cu alte cercetări care consideră că rezistența la compresiune, a betoanelor ușoare compacte, la 7 zile, atinge 80% ... 90% /37/.

2/3 /80/, 75% /11, 65% ... 85% /71/ din rezistența la 28 zile.

Acest fenomen se datoră mai multor cauze și anume :

- la vîrstă mai mici rezistența betonului ușor este dată de agregate care au o rezistență mai mare decât matricia iar ulterior, după întărire, rezistența este limitată la cea a matriciei (vezi pct. 2.1), pe cind la betonul greu - în fază initială - rezistența depinde de matricie, respectiv de gradul de întărire a cimentului;

- datorită structurii poroase agregatele asigură un tratament interior al betonului, care constă dintr-o absorbție de apă din be-

ton în faza inițială și cedarea ulterioară a unei părți din umiditatea absorbită, către piatră de ciment;

- datorită capacitatei de izolare termică a agregatelor, căldura degajată de reacțiile de hidratare a cimentului este păstrată un timp mai îndelungat în masa betonului ceea ce accelerează procesul de întărire.

In ceea ce privește rezistența minimă la compresiune pentru betoane ușoare armate de structură, se prevedă următoarele valori :

- 160 daN/cm^2 conform prescripțiilor germane;
- 200 daN/cm^2 conform prescripțiilor americane ACI 213;
- 150 daN/cm^2 conform prescripțiilor sovietice SNiP;
- 140 daN/cm^2 conform prescripțiilor engleze;
- 200 daN/cm^2 pentru betoanele de structură, și
- 150 daN/cm^2 pentru betoanele de izolație termică, și structură, conform prescripțiilor franceze;
- 200 daN/cm^2 pentru betoane din categoria I, și
- 100 daN/cm^2 pentru betoane din categoria II, conform prescripțiilor CEB;
- 150 daN/cm^2 conform prescripțiilor românești.

Rezistența la compresiune a betonului ușor cu granulat este influențată de următorii factori :

- dozajul și calitatea cimentului influențează direct proporțional pînă la atingerea "rezistenței limită" (aprox. 300 daN/cm^2);
- vaporul a/c;
- creșterea părții de nisip duce la creșterea rezistenței;
- creșterea densității granulelor (γ_g) duce la creșterea rezistențelor;
- creșterea dimensiunii granulelor duce la scădere rezistențelor;
- caracteristicile de rezistență ale agregatelor;
- modul de preparare a betonului, recomandîndu-se preumezirea agregatelor și amestecarea forțată;
- modul de compactare, recomandîndu-se vibratoare cu frecvențe finale;
- modul de tratare termică și ulterioară, condițiile de păstrare ulterioară influențează mai puțin asupra betoanelor cu agregate ușoare decît asupra betoanelor grele.

b) Rezistență la compresiune pe prisme

Rezistența la compresiune pe prisme a fost determinată pe epru-

vete de $10 \times 10 \times 30$ cm; rezultatele sunt date în tabelul din anexa A.2.2.

Prelucrarea statistică a rezultatelor, privind rezistența la compresiune pe prisme precum și a raportului dintre această rezistență și cea cubică, s-a făcut pe calculatorul Centrului de Calcul al I.P.T., folosind programul de calcul CØRE. Programul are la bază schema logică din anexa A.2.6 /30/ și poate calcula atât caracteristicile unui sir de valori (X, S_x, S_{vx}) cît și relația între două multimi statistice (x, y), prin metoda celor mai mici patrate, cînd această relație se consideră lineară.

Rezultatele obținute în urma prelucrării statistice sunt prezentate în tabelul 2.4.

Tabelul 2.4.

Marca betonului	Nr. de probe	Rez. la compr. R_c (N/mm ²)	$R_c^{\text{min}} \text{ pr prob. } 5\%$ (N/mm ²)	Rezist. medie $\bar{R}_c \text{ pr}$ (N/mm ²)	Coef. de variaț. C_v %	$R_c \text{ pr}/R_c \text{ cub}$		
						Val. min. prob. 5%	Val. medii	C_v %
BG 150	58	17,2	11,1	15,9	15,9	0,879	0,924	2,75
BG 200	63	22,2	15,8	19,7	12,2	0,830	0,890	4,40
BG 250	56	27,3	19,9	24,1	10,3	0,804	0,882	5,3
BG 300	45	34,4	25,3	30,1	9,8	0,771	0,876	4,2

Se constată că indiferent de marca betonului ușor raportul $R_c \text{ pr}/R_c \text{ cub}$ este mai mare decît cel cunoscut la betonul greu și scade cu creșterea mărcii betonului. Valorile rapoartelor sunt ceva mai mici decît cele obținute cu granulitul de Mureșeni unde acest raport era cuprins între 0,9 ... 0,95 /71/.

c) Rezistența la compresiune pe cilindri

Încercările efectuate pe un număr limitat de probe de beton ușor cu granulit de Lugoj, au arătat că, indiferent de marca betonului, raportul dintre rezistența la compresiune pe cilindri și rezistența la compresiune pe cuburi are valori între 0,8 ... 0,85, valori care sunt apropiate de rezultatele obținute cu granulitul de Mureșeni /71/. Se poate considera că pentru betonul ușor cu granulit același raport ca și pentru betonul greu ($R_c \text{ cil}/R_c = 0,83$).

2.3.2. Rezistența la întindere

Rezistența la întindere a betonului ușor depinde foarte mult de rezistența granulelor de agregat, fisurarea și ruperea este cau-

zată de cedarea agregatelor și mortarului la eforturile de întindere ce apar în ele spre deosebire de betonul greu la care fisurarea și ruperea săntă intotdeauna rezultatul distrugerii aderenței dintre mortar și agregat sau a cedării mortarului.

Încercările experimentale /116/, /11/, /110/, /10/, indică că rezistența la întindere a betonului ușor este afectată în mare măsură de condițiile de conservare și anume :

- rezistența determinată pe epruvete patrate în atmosferă la 20°C și umiditate de 50% ... 60% este mai mică cu pînă la 30% decît rezistența determinată pe epruvete păstrate în apă /10/;

- rezistențele la întindere, determinate pe probe patrate conform STAS 1275-79, cresc atît timp cît probele sunt păstrate în apă (7 zile) iar apoi scad pînă la 28 zile cu circa 40% după care se constată o creștere uniformă în timp /110/;

- la probele păstrate în condiții climatice constante, rezistența la întindere scade în perioara 7 ... 14 zile cu circa 21%, după care crește în mod continuu /110/;

- la probele păstrate în apă, raportul între rezistența la întindere și lacompresiune este de același ordin ca și la betonul greu /37/;

- pentru mărci de betoane pînă la BG:250, păstrate în condiții STAS, evoluția rezistențelor la întindere în timp este similară cu cea a betoanelor grele /126/.

Oscilația în timp a rezistențelor la întindere ale betonului nu se datorează matriciei ci fenomenelor de interacțiune dintre agregat și matrice care au loc în timpul procesului de întărire și care sănt influențate de natura agregatului /110/.

a) Rezistența la întindere prin despicare

Rezultatele, obținute în diferite țări, privind rezistența la întindere prin despicare, pentru betoane ușoare cu argilă expandată, prezintă o împrăștiere mult mai mare decît rezultatele obținute la beton greu (fig.2.6). Pentru evaluarea legăturii dintre rezistența la întindere prin despicare (R_{td}) și rezistența betonului pe cuburi (R_c) normele CEB /37/ propun o relație de forma :

$$R_{td} = 0,23 \sqrt[3]{R_c^2} \quad (2.21)$$

O. Berge /24/, analizînd un număr mare de rezultate din Europa și America, propune următoarea relație :

$$R_{td} = 0,55(0,3 + 0,7 \frac{f_b}{2400}) \sqrt{R_c} \quad (2.22)$$

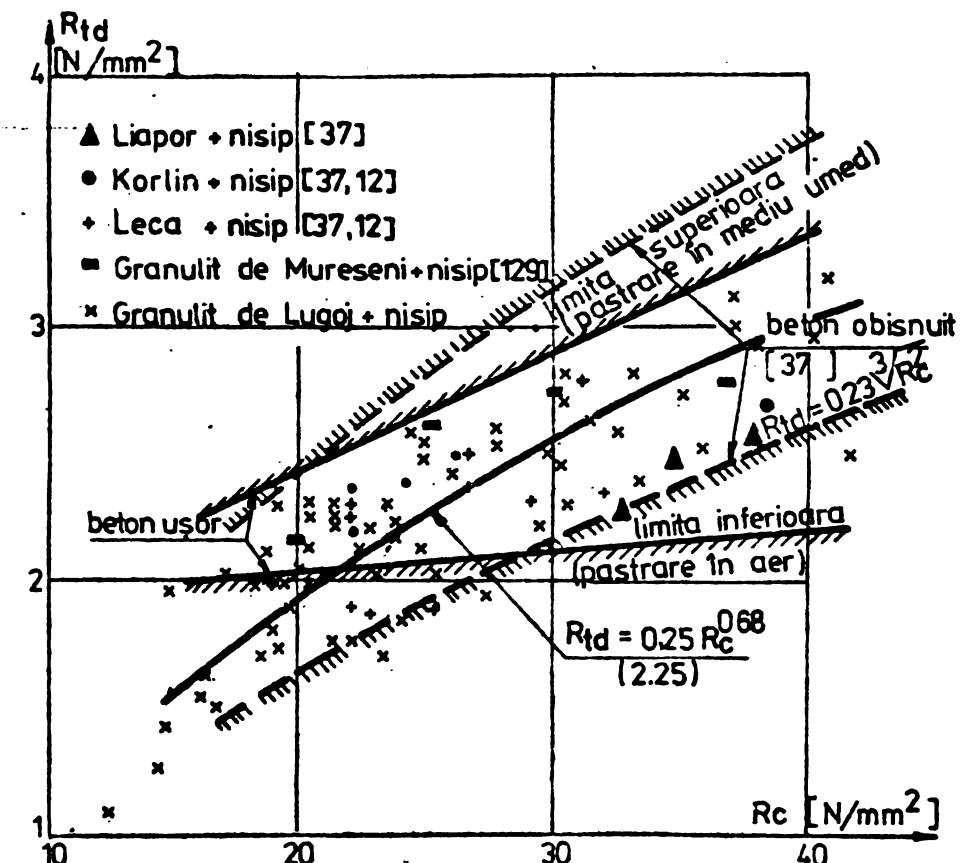

Fig. 2.6. Rezistența la întindere prin despicare (R_{td}) în funcție de rezistență la compresiune pe cub (Rc).

$$R_{td} = (0,30 + 0,0009 \rho_a + 0,011 n - 0,007 d) \left(\frac{\text{apă+aer}}{e} \right)^{-0,56} \quad (2.23)$$

unde: ρ_a , n, d - au semnificația din relația (2.13).

- Legătura dintre rezistență la întindere prin despicare R_{td} și rezistență la compresiune pe cuburi (Rc) pentru beton cu granulit de Lugoj a fost determinată, pe baza datelor experimentale (anexa A.2.3), cu ajutorul programului CØRE.

Prelucrarea statistică s-a efectuat considerind că R_{td} și R_c sunt două variabile aleatorii între care există o dependență curbilinie. Făcând o transformare logaritmică $x = \ln R_{td}$ și $y = \ln R_c$ și reprezentând grafic rezultatele în noul sistem de axe se poate considera că ele au o distribuție lineară (ecuație de regresie $y = a + bx$). Pe baza rezultatelor experimentale s-a obținut dreapta de regresie :

$$y = -1,38 + 0,68 x \quad (2.24)$$

Revenind la sistemul initial de axe se obține o curbă (fig. 2.6) de ecuație :

$$R_{td} = 0,25 R_c^{0,58} \quad (2.25)$$

unde: ρ_b este densitatea betonului ușor.

O. Berge arată totodată că raportul dintre rezistență la întindere și rezistență la compresiune este influențată în egală măsură, de densitatea betonului, de vîrstă betonului cît și de forma epruvetelor (cubice sau cilindrice).

Sharendahl A. /118/ pe baza unui număr mare de încercări, efectuate în Suedia, propune determinarea rezistenței la întindere prin despicare cu expresia :

$$R_{td} = 0,25 R_c^{0,68} \quad (2.25)$$

b) Rezistență la întindere din încovoiere

Rezistență la întindere din încovoiere rezultă, după mulți autori, mai mică cu aproximativ de 1,3 ori față de betonul obișnuit /36/.

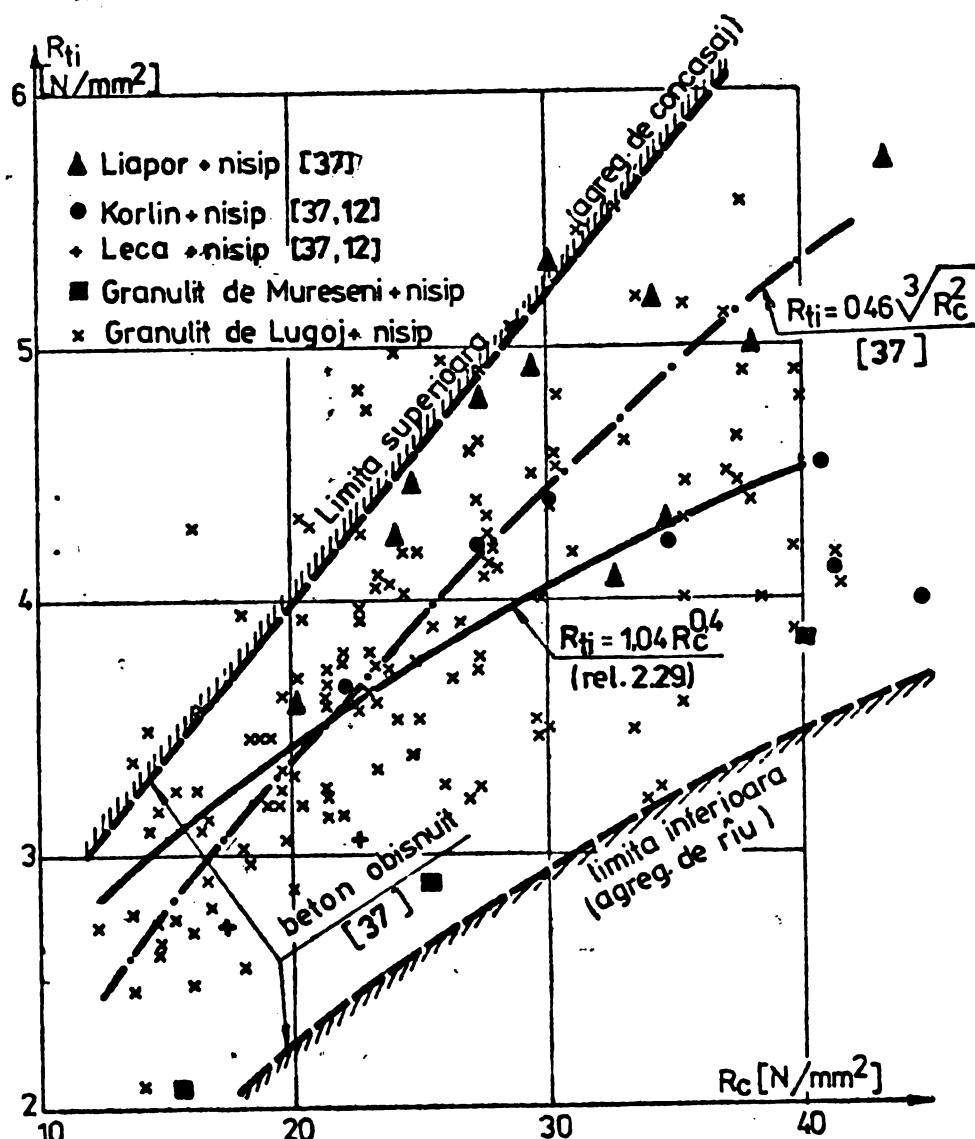

Fig.2.7. Rezistență la întindere din încovoiere (R_{ti}) în funcție de rezistență la compresiune pe cub (R_c).

nată pe prisme de $10 \times 10 \times 55$ cm confectionate din beton ușor cu granulit de Lugoj, sînt date în tabelul 2.5.

Tabelul 2.5.

Marca betonului	Nr. de probe	Rez. la compr. R_c (N/mm^2)	R_{min} prob. 5% (N/mm^2)	Rezist. medie $\bar{R}_{ti}$ (N/mm^2)	Coeef. de variație C_v %
BG 150	36	16,9	2,3	3,16	16,66
BG 200	40	22,0	2,71	3,64	15,62
BG 250	28	27,2	2,91	4,01	18,26
BG 300	36	36,2	3,68	4,50	17,20

lației dintre R_{ti} și R_c s-a procedat în mod analog ca și la pct. 2.3.2.1.

Pe baza rezultatelor obținute pe probe din beton ușor păstrate în mediu umed (fig. 2.7), normele CEB /37/ propun următoarea legătură între rezistență la întindere din încovoiere (R_{ti}) și rezistență la compresiune (R_c):

$$R_{ti} = 0,46 \sqrt{R_c^2} \quad (2.26)$$

Rezultatele prelucrării statistice a datelor experimentale (anexa A.2.3) prezintă rezistență la întindere prin încovoiere, determinată pe prisme de $10 \times 10 \times 55$ cm confectionate din beton ușor cu granulit de Lugoj, sînt date în tabelul 2.5.

Se constată o dispersie destul de mare a rezultatelor, coeficientul de variație avînd valori între 15% ... 18%. Pentru determinarea re-

Notindu-se $y = \ln R_{ti}$ și $x = \ln R_c$, cu ajutorul programului CØRE s-a obținut o dreaptă de regresie de ecuație:

$$y = 0,0778 + 0,388 x \quad (2.27)$$

Revenind la sistemul inițial de axe se obține o curbă de ecuație:

$$R_{ti} = 1,08 R_c^{0,388} \quad (2.28)$$

Pentru simplificare se poate folosi în locul relației (2.28) o relație, care dă aceleasi rezultate; de forma (fig.2.7) :

$$R_{ti} = 1,04 R_c^{0,4} \quad (2.29)$$

2.4. Caracteristici de deformatie

2.4.1. Modulii de deformări longitudinale

2.4.1.1. Modulul de elasticitate

Modulul de elasticitate al betonului ușor de rezistență depinde de modulul de elasticitate al agregatelor și al pietrei de ciment, de densitatea betonului și de rezistență betonului la compresiune, de raportul dintre volumul ocupat de agregat și volumul ocupat de piatra de ciment. În funcție de aceste caracteristici modulul de elasticitate al betoanelor ușoare, cu agregate din argilă expandată, poate lua valori între 8000 și 24000 N/mm² (fig.2.8).

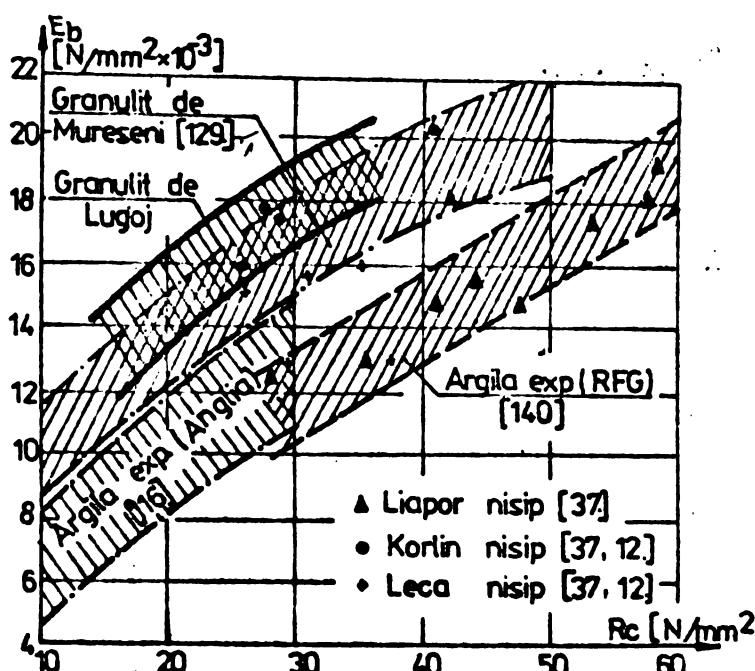

Fig.2.8. Relația între rezistența la compresiune pe cub și modulul de elasticitate.

riu folosit la prepararea betonului (20% ... 25% în volum) cît și

Modulii de elasticitate ai betoanelor ușoare de rezistență reprezintă 0,5 ... 0,75 din modulul de elasticitate al betonului greu de aceiași marcă.

Modulul de elasticitate al betoanelor de rezistență cu granulit de Lugoj (fig.2.8), este comparabil cu cel al betoanelor obținute cu granulit de Mureșeni. Valorile mai mari ale lui E_b , în comparație cu betoanele cu argilă expandată din străinătate, se datorează cantității mari de nisip de

faptului că granulitul are modulul de elasticitate mare. Modulul de elasticitate al granulitului de Lugoj, determinat cu relația (2.12) pentru un $\rho_a = 1,5 \text{ Kg/dm}^3$ /37/, este de 17500 N/mm^2 , valoare ce se situează la limita superioară a domeniului dat de /37/ pentru agregate ușoare produse pe plan mondial ($8000 \dots 18000 \text{ daN/mm}^2$).

Pentru definirea modulului de elasticitate a betonului ușor, funcție de densitatea și rezistența la compresiune a betonului, majoritatea normelor de calcul și lucrărilor - din literatura de specialitate - poartă de la relația lui Pauw :

$$E_b = K \sqrt{\rho_b^3 \cdot R_b} \quad (\text{daN/cm}^2) \quad (2.30)$$

unde : ρ_b - densitatea betonului, în t/m^3 ;

R_b - rezistența la compresiune pe cilindri, în daN/cm^2 ;

K - constantă funcție de tipul agregatului.

Pentru constanta K se acceptă valoarea de 4000 (prescripțiile germane), 6000 (CEB /36/), 4300 (ACI 318 /103/), 5280 (normele franceze /10/), 5340 (Vademecum /11/), 5670 (Cembureau /11/), 3500 ... 4000 (pentru granulitul de Mureșenii /126/), 3900 ... 4600 (încercări proprii cu granulit de Lugoj).

In noile normative CEB - FIP /13/, /37/, privind betonul ușor de rezistență, se propune următoarea relație, pentru determinarea modulului de elasticitate la vîrstă t :

$$E_{bt} = 0,04 \sqrt{\rho_b^3 \cdot R_{ct}} \quad (\text{N/mm}^2) \quad (2.31)$$

unde : ρ_b - densitatea betonului în Kg/m^3 determinată la 28 zile de păstrare în aer;

R_{ct} - rezistența la compresiune pe cuburi în N/mm^2 determinată la vîrstă t .

Normele sovietice SNIIP indică determinarea modulului de elasticitate cu o relație de forma :

$$E_b = A \cdot \rho_b \sqrt{R_c} \quad (\text{daN/cm}^2) \quad (2.32)$$

unde : A - constantă egală 5,93;

ρ_b - densitatea betonului în Kg/m^3 ;

R_c - rezistența la compresiune în daN/cm^2 .

Normativul britanic de proiectare a structurilor din beton armat CP 110 indică, pentru betoane cu densitate $1400 \dots 2300 \text{ kg/m}^3$, determinarea modulului de elasticitate cu relația /103/ :

$$E_b = 850 \rho_b^2 \sqrt{R_c} \quad (\text{N/mm}^2) \quad (2.33)$$

unde : ρ_b - densitatea betonului în t/m^3 ;

R_c - rezistență cubică în N/mm^2 .

O. Berge, pe baza incercărilor efectuate în Suedia /24/ propune formula :

$$E_b = 3.5 \rho_b \sqrt[3]{R_c} \quad (\text{N/mm}^2) \quad (2.34)$$

unde : ρ_b - densitatea betonului în kg/m^3 ;

R_c - rezistență la compresiune în N/mm^2 .

In urma analizelor efectuate în perioada 1971 ... 1975 asupra mai multor tipuri de betoane ușoare cu granulit, în lucrarea /63/ se propune relația :

$$E_b = (5750 - 4 R_c) \sqrt[3]{\rho_b R_c} \quad (\text{daN/cm}^2) \quad (35)$$

unde : ρ_b - densitatea betonului în t/m^3 ;

R_c - rezistență la compresiune pe cuburi în daN/cm^2 .

Weligher H. /140/ pe baza rezultatelor obținute pe betoane ușoare de argilă expandată din RFG. ajunge la următoarea relație (fig.

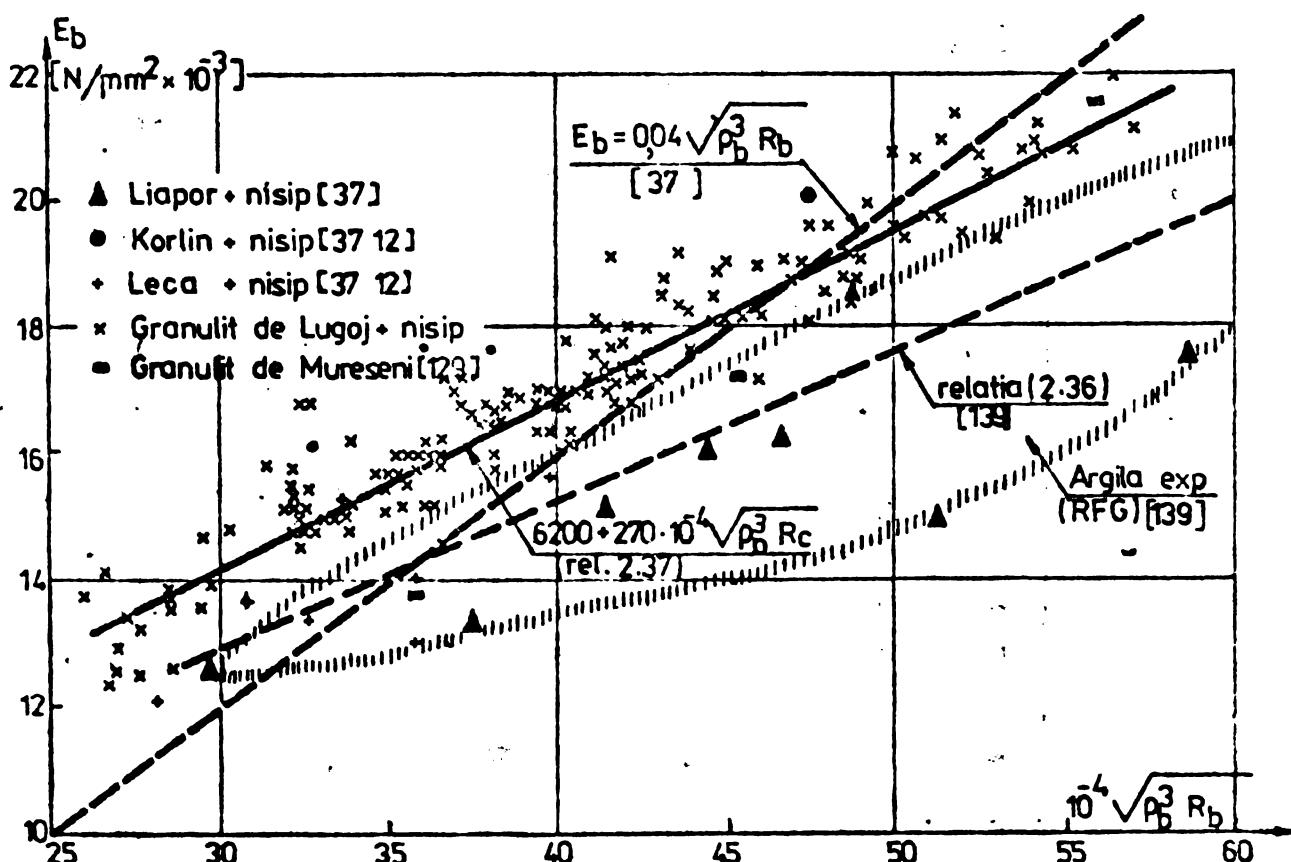

Fig. 2.9. Modulul de deformatie a betonului functie de densitate si rezistența la compresiune pe cuburi

2.9) :

$$E_b = 5900 + 234 \cdot 10^{-4} \sqrt{\rho_b^3 \cdot R_c} \quad (\text{N/mm}^2) \quad (2.36)$$

unde : ρ_b - densitatea betonului în kg/m^3 ;
 R_c - rezistența la compresiune în N/mm^2 .

Diversitatea relațiilor de calcul indică dispersia mare a rezultatelor și din acest motiv pentru o analiză exactă este indicată determinarea experimentală a modulului de elasticitate.

Pentru betoanele ușoare de rezistență cu granulit de Lugoj, pe baza datelor din anexa A.2.3, determinate pe prisme $10 \times 10 \times 30$ cm, s-a făcut o prelucrare statistică - a modulului de elasticitate pe mărci - cu ajutorul programului CØRE; rezultatele obținute sunt date în tabelul 2.6.

Tabelul 2.6.

Marca betonului	Nr. de probe	Rezist. la compres. R_c (N/mm^2)	Densit. beton ρ_b (Kg/m^3)	$E_b^{\max}$ prob. 5% (N/mm^2)	$E_b^{\min}$ prob. 5% (N/mm^2)	Valoare medie $\bar{E}_b$ (N/mm^2)	Coef. de variație $C_v\%$
BG 150	31	17,3	1762	16781	12141	14401	9,78
BG 200	44	22,2	1812	17610	14400	16007	6,10
BG 250	38	27,2	1867	18683	16202	17492	4,49
BG 300	43	34,4	1927	21624	17738	19681	6,02

Se constată coeficienți de variație mici ai modulului de elasticitate, exceptie făcind betonul de marcă BG 150.

Dintr-un calcul de regresie, admitându-se că între E_b și $\sqrt{\rho_b^3 R_c}$ există o legătură lineară, s-a obținut o dreaptă de expresie (fig. 2.9) :

$$E_b = 6200 + 270 \cdot 10^{-4} \sqrt{\rho_b^3 R_c} \quad (\text{N/mm}^2) \quad (2.37)$$

unde : ρ_b - densitatea betonului ușor, cu granulit de Lugoj, în kg/m^3
 R_c - rezistența la compresiune pe cuburi, în N/mm^2 .

Comparînd rezultatele experimentale privind E_b , obținute pentru betonul ușor de rezistență cu granulit de Lugoj (tab.2.6), cu valorile calculate cu diferite expresii, se obțin diferențele procentuale, față de valorile medii experimentale, prezentate în tabelul 2.7 și fig.2.10.

Se constată că valorile cele mai apropiate de cele experimentale se obțin, evident, cu ajutorul expresiei (2.37), dedusă pentru betonul ușor cu granulit de Lugoj, și cu expresia (2.32) dată de normele sovietice SNiP. Diferențele procentuale între valorile experi-

mentale și valorile din STAS 10107/0-76 sunt neglijabile.

Tabelul 2.7.

Marca betonului	Diferențe procentuale față de datele experimentale (%)							
	SNIP (2.32)	CEB (2.31)	ACI (2.30)	CP.110 (2.33)	O.Berge (2.34)	Norm. franc. (2.30)	STAS. 10107	Relat. (2.37)
BG 150	-4,5	-14,5	-16,3	-23,7	+10,7	+2,7	-3,3	+0,7
BG 200	0	-9,18	-11,0	-17,8	+11,3	+9,2	-2,1	+0,03
BG 250	+4,3	-3,79	-5,77	-11,6	+12,1	+15,7	-1,9	+0,03
BG 300	+7,7	+0,8	-1,24	-5,9	+11,6	+21,2	-4,1	-0,04

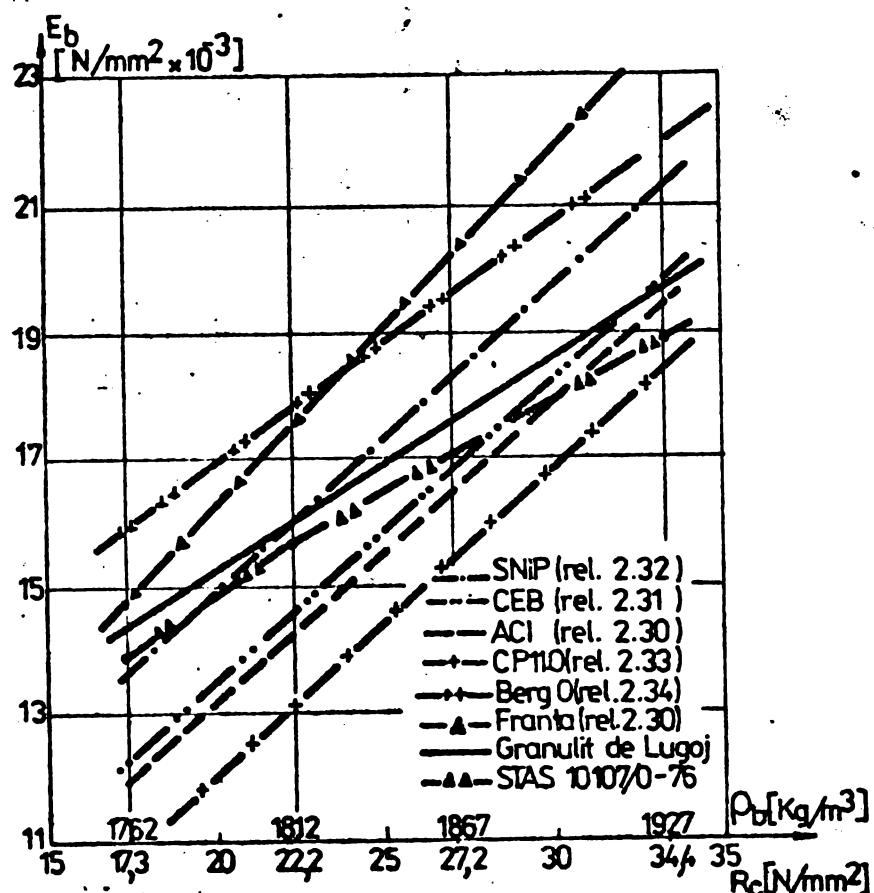

Fig. 2.10. Modulul de elasticitate a betonului cu granulit de Lugoj determinat cu diferite relații de calcul.

considerat de același ordin de mărime cu modulul la compresiune.

2.4.1.2. Modulul deformațiilor totale

Acceptând pentru caracteristica curgerii lente a betonului cu granulit de Lugoj o valoare cuprinsă între 1 și 1,2 rezultă că modulul deformațiilor totale este de 1/2 ... 1/2,2 din modulul de elasticitate instantaneu spre deosebire de betonul greu la care acest raport ajunge la 1/3.

Luând în considerare faptul că modulul de elasticitate instantaneu a betonului ușor este aproximativ 0,63 din modulul de elasticit-

Comparativ cu betoanele grele, de aceiasi marcă, betoanele ușoare de rezistență cu granulit de Lugoj au un modul de elasticitate de 0,6 ... 0,65 din cel al betonului greu.

Evoluția în timp a modulului de elasticitate a betoanelor cu granulit de Lugoj arată că acesta este la 7 zile 75% din modulul de la 28 zile iar la 90 și 180 zile este mai mare față de 28 zile cu 10% respectiv 15% ... 20%.

Determinările efectuate de /25/ arată că modulul de elasticitate la întindere a betonului ușor poate fi con-

tate instantaneu a betonului greu, rezultă că modulul deformațiilor totale a betonului ușor este $0,85 \dots 0,95$ din modulul deformațiilor totale a betonului greu.

2.4.2. Coeficientul de deformatie transversala

Toate normele de calcul pentru betonul ușor de rezistență /10/, /27/, /68/, consideră că pentru coeficientul lui Poisson se poate adopta valoarea de 0,2 ca și pentru betonul greu.

2.4.3. Deformațiile elastico-plastice (curba σ - ϵ)

Datorită structurii sale și a modului de transmitere a eforturilor (vezi paragraful 2.1) legea de comportare, a betonului ușor de rezistență sub încărcare, se depărtează de cea a betonului greu de aceiași rezistență (fig.2.11).

Cu cât vîrstă și rezistență betonului ușor este mai mare cu

atît comportarea sa se apropie de o comportare fragilă, ramura ascendentă a curbei σ - ϵ este aproape rectilinie și ramura descendenta nu există sau se apropie de o verticală /11/.

Deoarece, în cazul betonului ușor, eforturile sunt preluate în principal de matrice, curba σ - ϵ a acestuia se apropie de cea a pietrei de ciment fiind liniară pînă la 50 ... 60% din rezistență la compresiune (fig.2.11). Cînd forța aplicată depășește această valoare încep să apară microfisuri care determină micșorarea pantei curbei și care puțin înainte de rupere se extind în aşa măsură încît ruperea are loc în mod

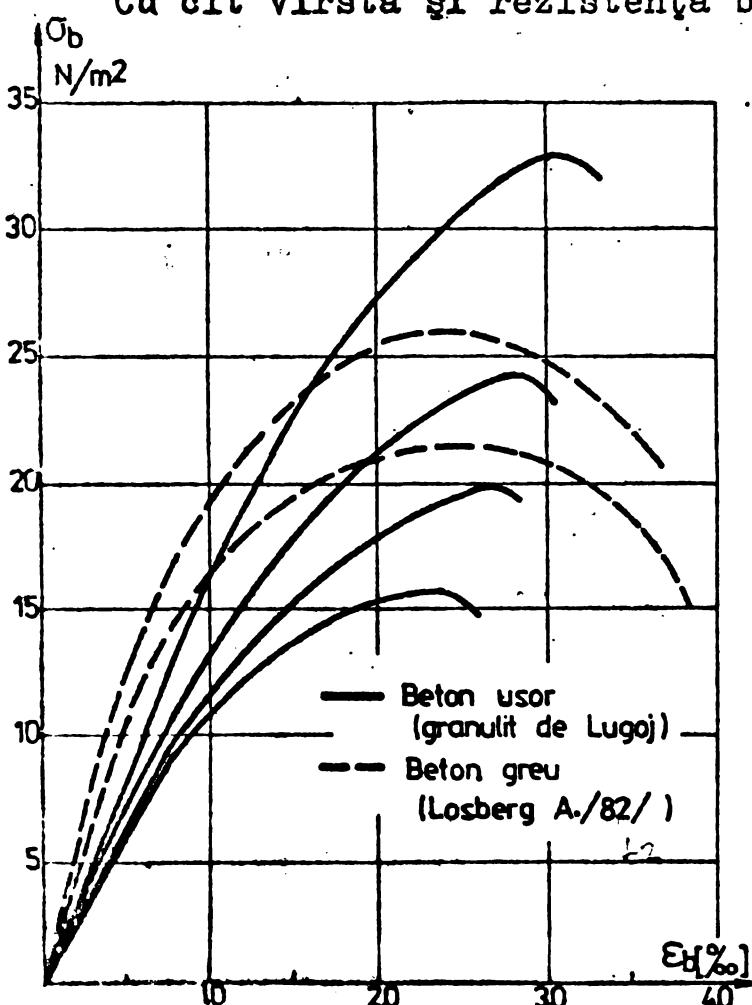

Fig. 2.11. Legea σ - ϵ pentru încarcarea la compresiune a betoanelor usoare și ușoare

brusc, ca o explozie, asemănător cu matricea, și datorită despicării granulelor. La betonul greu curba σ - ϵ deviază de la linia dreaptă încă de la început, deoarece datorită mărimilor de efort între granule la aceasta apar microsifuri între matrice și granule, microfisuri care îndepărând de la un efort de 70% ... 80% din rezistență pă-

trund și în matrice producind o curbură ascendentă a diagramei - coborîrea ei și în final ruperea.

Deformațiile limită la compresiune axială a betonului ușor îau valori între 2 ... 3,5 % /13/. Normele CEB-FIP /37/, pe baza încercărilor lui Oleszkiewicz propun evaluarea deformăției mazime la compresiune cu relația :

$$\varepsilon_{cu} = \varepsilon_{ou} + \frac{R_c}{E_{ou}} \quad (2.38)$$

unde : ε_{cu} - deformăția limită la compresiune a betonului;

ε_{ou} - deformăția limită;

R_c - rezistența la compresiune a betonului;

E_{ou} - modulul de elasticitate al betonului.

O. Berge /23/ propune determinarea deformăției ultime la compresiune cu expresia :

$$\varepsilon_{cu} = (0,3 + 0,7 \cdot \frac{\rho_b}{2400}) \varepsilon_{cu}^{BG} \quad (2.39)$$

unde : ε_{cu} - deformăția ultimă la compresiune a betonului ușor;

ε_{cu}^{BG} - deformăția ultimă la compresiune a betonului greu;

ρ_b - densitatea betonului ușor, în kg/m^3 .

Deformația limită la întindere centrică, determinată pe betoane cu granulit de Mureșeni /25/ pentru beton BG 250 au valori de 0,16 ... 0,22 %.

In cadrul programului experimental efectuat pe beton ușor de rezistență cu granulit de Lugoj s-au indicat curbele $\delta - \varepsilon$ (anexa A.2.7) pentru betoanele de mărci BG 150, BG 200, BG 250, BG 300. Încercările au fost efectuate pe prisme $10 \times 10 \times 30$ cm, păstrate în aer, la 28 zile.

Valorile maxime ale deformățiilor (anexa A.2.2) au fost prelucrate statistic, datele obținute fiind prezentate în tabelul 2.8. Se prezintă, de asemenea, în tabelul 2.8, deformățiile elastice, plastice și coeficienții de plasticitate obținuți pe baza diagrameelor din anexa A.2.7.

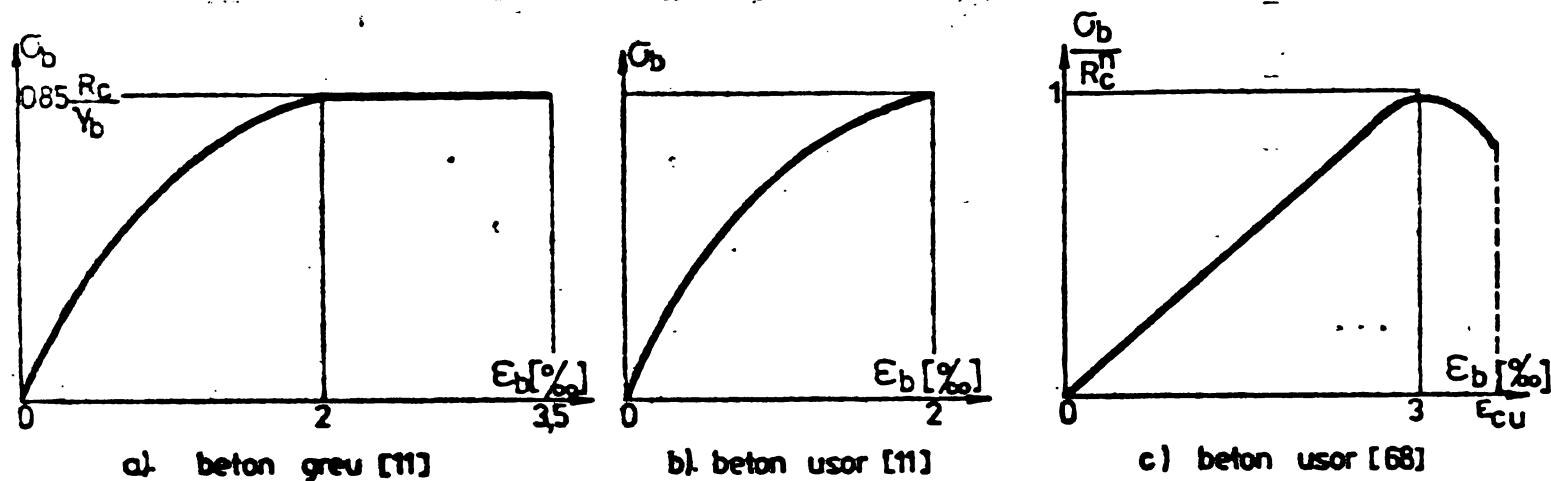
Din analiza diagrameelor din anexa A.2.7 și a datelor din tabelul 2.8 se poate considera că pînă la 50% ... 60% din rezistență la compresiune curba $\delta - \varepsilon$ este aproape liniară; deformățiile elastice cresc odată cu marca în timp de deformățiile plastice scad. Coeficientul de plasticitate ia valori între 0,5 ... 0,33 fiind la betonul

BG 300 mai mic de 1,5 ori față de betonul greu. Deformațiile ultime la compresiune au coeficienți de variație mari și iau valori de 2,39 ... 3,0 %.

Tabelul 2.8:

Marca betonu- lui	Nr.de probe	Rez.la compr. R_c (N/mm ²)	Deformația ultimă la compresiune (%)				Def. elas- tică ϵ_e (%)	Def. plas- tică ϵ_p (%)	Coef. de plast. λ
			$\epsilon_{bu}^{\max}$ prob. 5%	$\epsilon_{bu}^{\min}$ prob. 5%	Val. medii $\bar{\epsilon}_b$	G_v %			
EG 150	50	17,2	3,3	1,48	2,39	23,14	1,25	1,25	0,51
EG 200	38	22,1	3,45	1,56	2,66	25,27	1,5	1,15	0,43
EG 250	36	27,1	3,53	2,02	2,77	16,51	1,75	1,05	0,38
BG 300	30	36,6	3,71	2,27	2,99	14,72	2,00	0,97	0,33

Pentru calculul elementelor de beton armat, dacă legea parabolă - linie dreaptă (fig.2.12.a) constituie o bună reprezentare pentru curba $\sigma - \epsilon$ a betonului greu, ea nu mai este valabilă pentru betonul ușor și diferite norme propun adoptarea unei legi parabolice limitată la o deformatie maximă de 2 % /10/, /13/ sau o lege de tipul celei din fig.4.12.c /68/.

Fig. 2.12. Legile convenționale $\sigma - \epsilon$.

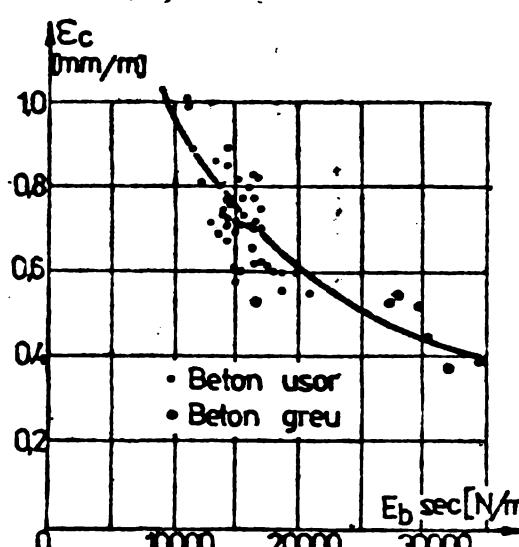
2.4.4. Contractia betonului ușor

Deformațiile din contractie ale betoanelor ușoare depind de tipul agregatului folosit, compozitia betonului, dozajul de ciment, raportul a/c și mediul de păstrare. În general, dacă agregatul folosit nu necesită o cantitate mai mare de pastă de ciment decât agregatul obișnuit, contractiile betoanelor grele și ușoare au același ordin de mărime /13/. Polosirea unor agregate ușoare sparte, cu pori deschiși, cu formă neregulată sau granulometrie dificitară, conduce la majorarea deformatiei din contractie.

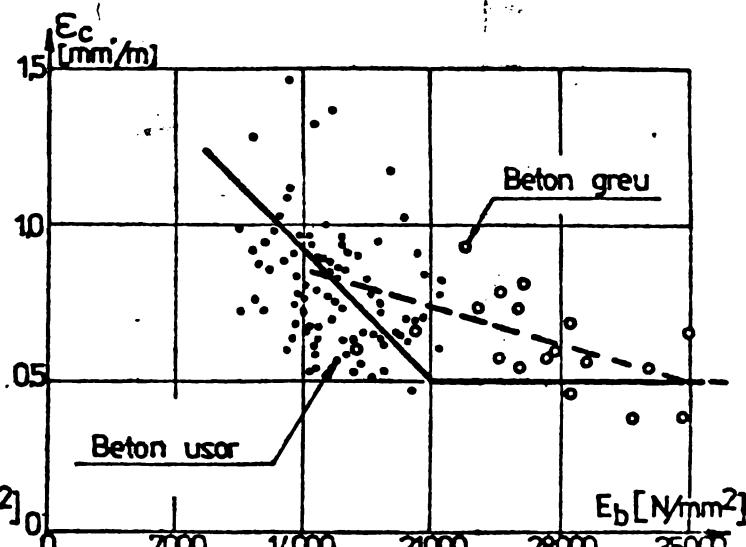
Valoarea finală a deformațiilor din contractie a betoanelor

usoare este influențată, în mod asemănător și de aceiași factori care influențează contractiile betoanelor grele; particularitățile betoanelor usoare se referă la proprietățile elastice ale agregatelor și modul de desfășurare în timp a deformației din contractie.

Reichard W. /103/ și Pfeiffer W. /11/ stabilesc o corelație între modulul de elasticitate al betonului, care depinde de compresibilitatea agregatului folosit (fig.2.13.a,b).

a) Reichard W./103/

b) Pfeiffer W. - J.P.C.J /11/

Fig. 2.13. Relația între contractie și modulul de elasticitate.

Legea de evoluție a contractiei în timp arată că în prima perioadă contractia este mai lentă la betonul ușor decât la cel greu fenomen explicat prin faptul că apa absorbită de granulele agregatului joacă rolul de rezervă atunci cînd apa din mortar se evaporă /11/.

Modul de apreciere a valorii finale a deformației de contractie, diferă foarte mult pe plan mondial și anume :

- se consideră ca fiind egală cu cea a betonului greu (Weigler /139/);
- nu se dau nici un fel de indicații precise (ACI);
- este mai mare cu 25% decât la betonul greu (Vademecum - Belgia /11/);
- are valori mai mari cu 0 ... 50% decât la betonul greu (Wischers in Cembureau /11/);
- se consideră mai mare cu 7% ... 31% decât la betonul greu (NIIJB și Radkiewich);
- este mai mare cu 1/3 decât la betonul greu (Neville H. /103/);
- se consideră 0,4 ... 0,5 mm/m, asemănător ca și la betonul

greu de rezistență $30 \dots 50 \text{ N/mm}^2$ conservat la 20°C și umiditate de 65% (CEB /13/);

- $0,2 \dots 0,7 \text{ mm/m}$, funcție de umiditatea relativă (URSS, Polonia - fig.2.14);

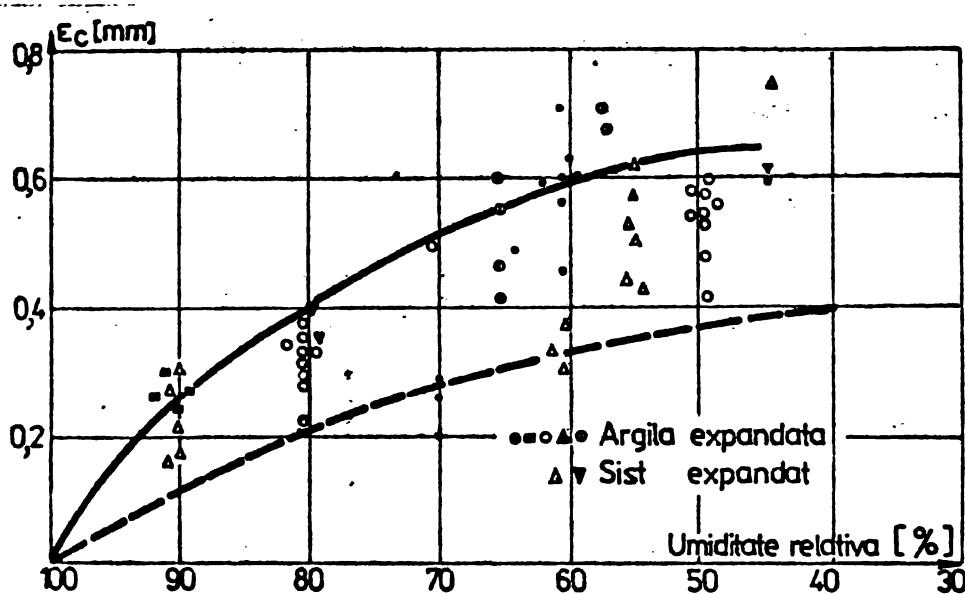

Fig. 2.14. Deformatiile din contractie - functie de umiditatea relativă a mediului (URSS, POLONIA).

- $0,65 \dots 0,75 \text{ mm/m}$ pentru betoane de marcă B 250 - B 300 (Vironnaud L.);
- $0,5 \dots 0,6 \text{ mm/m}$, pentru betoane păstrate la 20°C și umiditate 65% (Schumacher I.);
- valori mai mari cu 50% decât la betonul greu (Franța /10/ și RSR /68/);

- $0,57 \dots 0,75 \text{ mm/m}$ pentru betoanele usoare cu granulit de Mureșenii.

Cercetările proprii asupra subiectului sunt prezentate în continuare.

2.4.2.1. Contractia liberă a betoanelor simple compacte cu agregate din granulit de Lugoj

Extinderea folosirii granulitului de Lugoj ca și beton de rezistență pentru clădiri de locuit P+LOE precum și la alte tipuri de clădiri cu structură în diafragme turnate monolit a impus necesitatea studiului contractiei betonului precum și a efectului ei asupra diferitelor elemente de construcții, problemă asupra căreia existau o diversitate mare de păreri. Studiile efectuate, în baza unor contracte de cercetare cu T.C.M.T. și I.C.P.M.C. /54/, /53/, /90/, /91/, /92/, pe betonul ușor comparativ cu betonul greu, au cuprins:

- cercetări de laborator privind contractia elementelor de tipul prismelor și plăcilor;
- determinarea contractiei "in situ" pe diafragme reale din beton ușor și greu (pct. 2.4.4.2);
- efectul contractiilor impiedicate asupra comportării diafragmelor din beton ușor comparativ cu cele din beton greu (vezi cap.3);

- efectul fisurării riglelor de cuplare, din contractie împiedicată, asupra comportării lor la încărcări alternate (vezi cap.4).

a) Contractia determinata pe prisme

Contractia liberă a betoanelor ușoare de marcă BG 150, BG 200, BG 250, BG 300, a fost studiată pe un număr de 112 probe, fiecare probă cuprinzând cel puțin 3 epruvete sub formă de prisme de 10 x 10 x 55 cm sau 10 x 10 x 100 cm (fig.2.15).

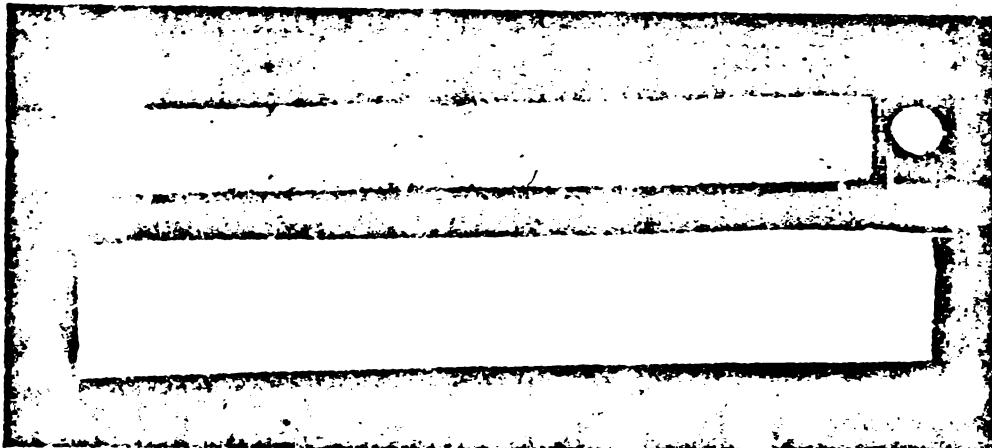

Fig.2.15. Modul de determinare a contractiei betonului pe prisme de 10 x 10 x 100 cm.

Contractiile epruvetelor de 10 x 10 x 55 cm s-au măsurat cu deformetrul Huggenberger (bază de măsurare 25 cm) sau cu deformetre mecanice fixe. Pentru măsurarea contractiilor epruvetelor de 10 x 10 x 100 cm s-a conceput un dispozitiv fix, dispozitiv pe care s-au montat ceasuri comparatoare cu precizia 1/100 sau 1/1000. Dispozitivul (fig.2.15) este format dintr-un suport din profile laminate prevăzut la un capăt cu posibilitatea blocării prismei iar la celălalt capăt cu un suport reglabil pe care se fixează ceasul comparator. Tija ceasului comparator a venit în contact cu capătul liber al prismei. Măsurătorile au inceput la o zi după turnare și au continuat timp de 360 zile, epruvetele fiind păstrate în camera de climatizare la 20°C și umiditate relativă de 55%.

Valorile deformațiilor din contractie, la 360 zile, sint date în anexa A.2.3, împreună cu caracteristicile betoanelor studiate. În tabelul 2.9 sint date variațiile în timp ale deformațiilor de contractie pentru fiecare marcă precum și prelucrarea statistică a valorilor obținute la diferite vîrste ale betonului.

Mediile valorilor obținute pentru fiecare marcă de beton la diferite vîrste, date în tabelul 2.9, au fost prezentate în fig.2.16.

Din analiza rezultatelor date în tabelul 2.9 și fig.2.16 precum

Tabelul 2.9

Tipul beton	Marca beton probe	Nr	Rez la comp Rc N/mm ²	Contractia in mm/m la vîrsta de												
				7 zile		14.zile		28zile		56zile		90 zile		180zile		360zile
				E _c	C _v %	E _c	C _v %	E _c	C _v %	E _c	C _v %	E _c	C _v %	E _c	C _v %	
Ușor	BG150	30	16,5	0,041	22,0	0,093	13,21	0,162	15,12	0,320	21,1	0,428	12,1	0,576	8,5	0,695
	BG200	24	21,0	0,046	17,1	0,096	8,9	0,191	9,3	0,335	8,3	0,417	7,6	0,572	6,2	0,678
	BG250	26	26,1	0,041	10,2	0,093	7,5	0,176	10,52	0,326	5,8	0,430	4,7	0,567	4,2	0,670
	BG300	32	30,3	0,046	15,2	0,098	10,4	0,171	6,23	0,337	5,2	0,437	4,3	0,592	4,1	0,702
Greu	B 200	14	26,0	0,140	12,1	0,180	11,3	0,250	7,20	0,325	6,2	0,375	6,0	0,405	5,3	0,465
																3,26

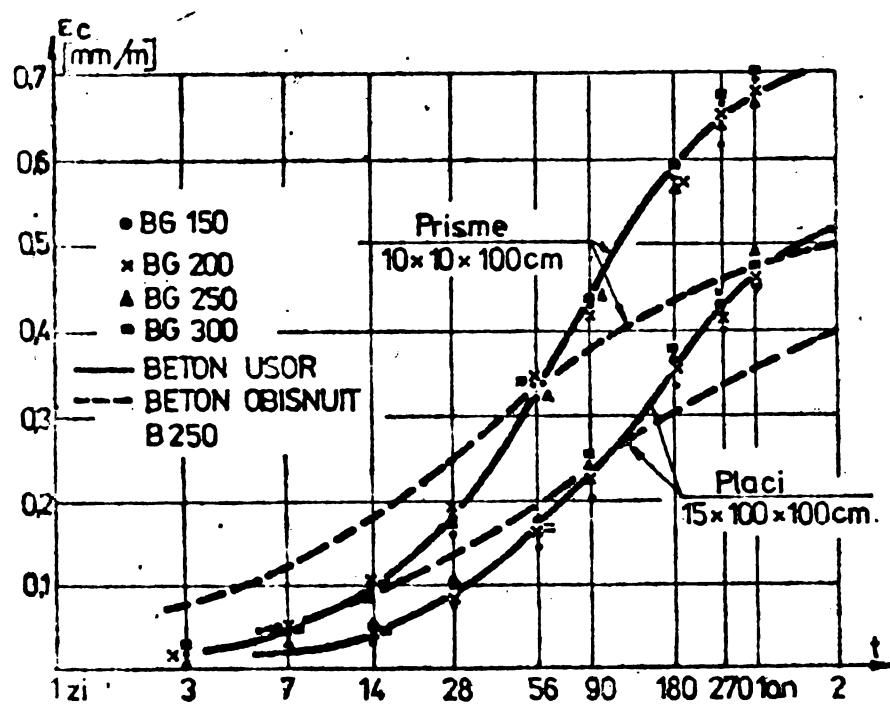

Fig.2.16. Contractia probelor păstrate la 20°C si 55% umiditate relativă.

și din analiza determinărilor efectuate pe beton cu granulit de Mureșeni /124/, /126/, /71/, se desprind următoarele concluzii :

- contractiile betoanelor de rezistență cu granulit, după un an, ating valori medii de 0,67 ... 0,702 mm/m;
- deformațiile din contractie ale betoanelor usoare, la 360 zile, sunt mai mari cu 47,5% decît contractiile betoanelor grele de aceiași marcă;

- din cauza rolului

e rezervă pe care îl joacă apă absorbită în aggregate, evoluția contractiei este mai lentă, în prima perioadă, la betoanele usoare; contractia betoanelor usoare depășește pe cea a betoanelor grele, de aici și marcă, la 50 ... 90 zile de la turnare;

- în cazul păstrării timp de 7 zile în apă, a betoanelor usoare, se înregistrează o contractie redusă sau chiar o umflare din cauză că absorbția de apă în structura poroasă a agregatului este mai mare decit cedarea umidității betonului spre exterior /71/;

- înlocuirea nisipului de granulit cu nisip silicios obișnuit duce la reducerea contractiei cu 5 ... 10 %.

Pe baza datelor experimentale, obținute asupra betonului cu granulit de Lugoj și Mureșeni, se poate considera că legea de evoluție în timp a deformării de contractie, măsurată pe prisme cu suprafață de 10×10 cm este o lege exponentială (fig.2.17) de forma:

$$\beta(t) = 1 - e^{-0,011t} \quad (2.40)$$

Din fig.2.17 se constată diferența dintre betonul greu și betonul ușor în ceea ce privește evoluția în timp a deformării de contractie.

Legea adoptată pentru betonul cu granulit de Lugoj se apropie de legea obținută pe baza datelor experimentale din /118/. În situația raportării datelor experimentale, de la diferite vîrste, la deformarea finală și nu la deformarea de la 360 zile, curba dată de relația (2.39) se situează deasupra datelor experimentale. Conform încercărilor

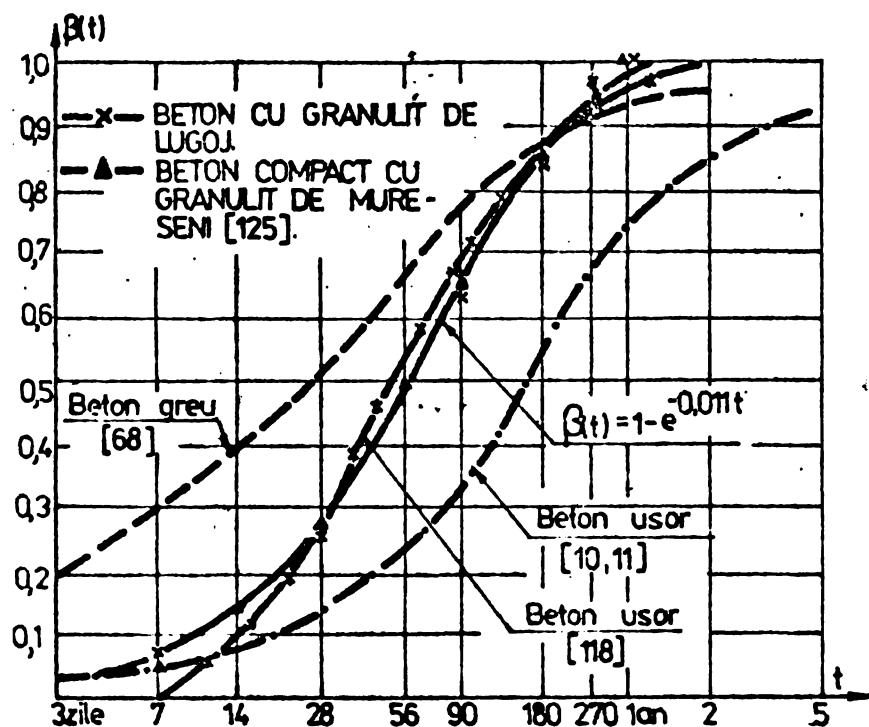

Fig. 2.17 Evolutia in timp a contractiei pentru diferite tipuri de betoane usoare

experimentale /118/ deformarea finală este cu aproximativ 10% mai mare decât deformarea la 360 zile.

b) Contractia determinata pe placi

Studiul deformării de contractie pe placi din beton ușor și greu de $15 \times 100 \times 100$ cm s-a efectuat cu scopul de a determina efectul grosimii elementelor asupra evoluției contractiei și a valorilor deformărilor. Determinările, efectuate paralel cu determinări pe prisme, pe betoane ușoare de marcă BG 150 ... BG 300 și grele B 250, au constat, în măsurarea contractiilor, timp de 360 zile, la două nivele ale plăcii (fig.2.18); pentru fiecare marcă de beton au fost turnate 3 placi. Evalorarea apei s-a făcut numai prin fețele laterale ale plăcilor, conturul lor fiind acoperit cu o folie de polietilenă.

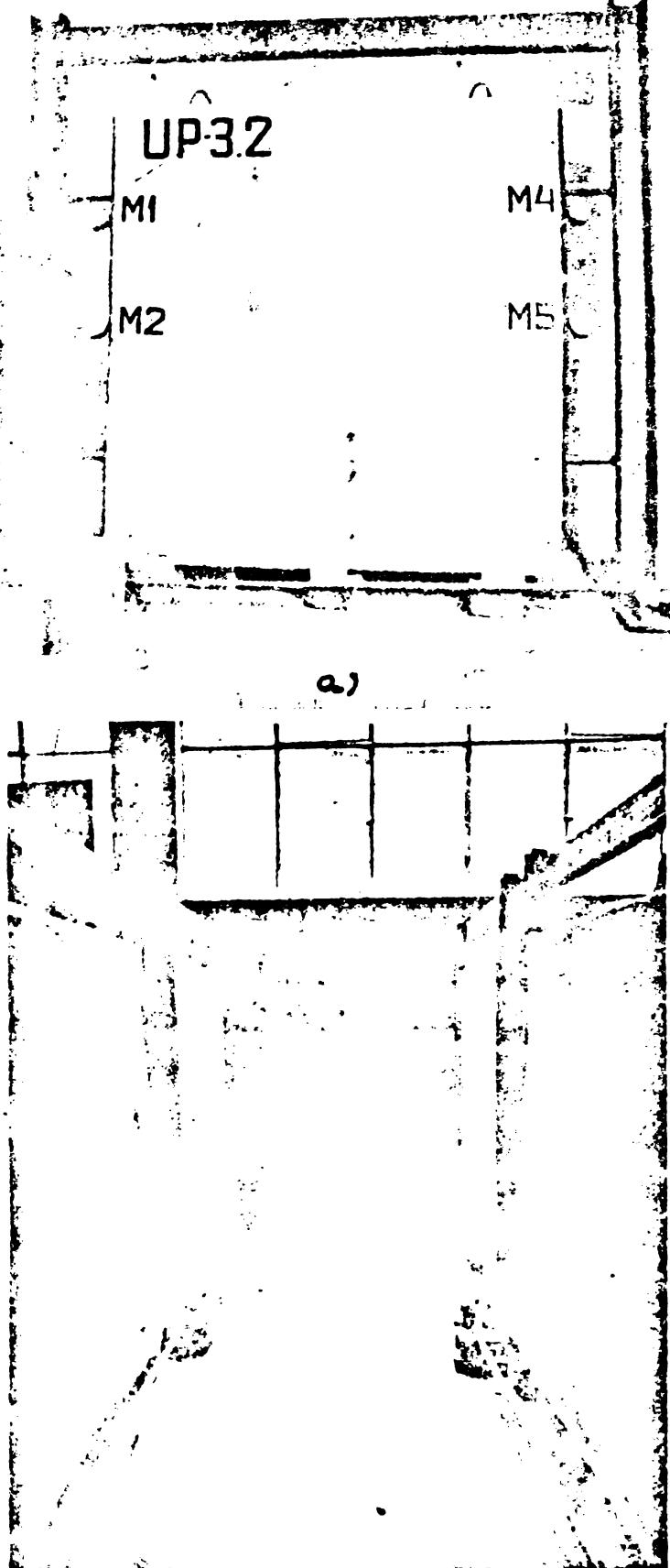

Fig.2.18. Determinarea contractiei betonului pe placă de $15 \times 100 \times 100$ cm; a - placă; b - vedere de ansamblu.

Valorile deformatiilor medii din contractie, la diferite vîrste ale betonului, sunt date în tabelul 2.10 și reprezentate în fig.2.16.

Se constată și în acest caz o evoluție diferită a contractiilor în timp, la cele două tipuri de betoane; deformațiile la 360 de zile sunt cu 37,5% mai mari la betoanele ușoare decât la betonul greu. Deformația măsurată pe prisme este cu 47% mai mare decât deformarea măsurată pe plăci.

2.4.4.2. Măsurarea contractiei "in situ"

Folosirea betonului ușor de granulat la diafragme turnate monolit a determinat necesitatea urmăririi "in situ" a contractiilor acestui beton în comparație cu betonul greu /52/. La blocul turn P+10E executat în Timișoara prin glijare, din beton ușor, au fost turnate două diafragme interioare (fig.2.19), identice, una din beton ușor (DU) și cealaltă din beton greu (DG) cu scopul de urmării contractiile in situ.

Pentru urmărirea contractiilor a fost conceput dispozitivul din fig.2.20. Dispozitivul este format dintr-o cutie metalică de $100 \times 100 \times 200$ mm în care este montat un deformmetru mecanic. Baza de măsurare a dispo-

Tabelul 2.10.

Tipul betonului	Marca	Rez. la compr. R_c (N/mm ²)	Deformația de contractie (mm/m) la :							
			3 zile	7 zile	14 zile	28 zile	56 zile	90 zile	180 zile	360 zile
USOR	BG 150	15,8	0,005	0,016	0,041	0,088	0,143	0,194	0,331	0,450
	BG 200	19,9	0,007	0,018	0,045	0,089	0,156	0,211	0,351	0,456
	BG 250	26,1	0,007	0,019	0,047	0,096	0,161	0,227	0,370	0,490
	BG 300	30,5	0,007	0,021	0,047	0,094	0,156	0,229	0,354	0,471
GREU	B 250	25,5	0,034	0,051	0,084	0,126	0,168	0,210	0,280	0,340

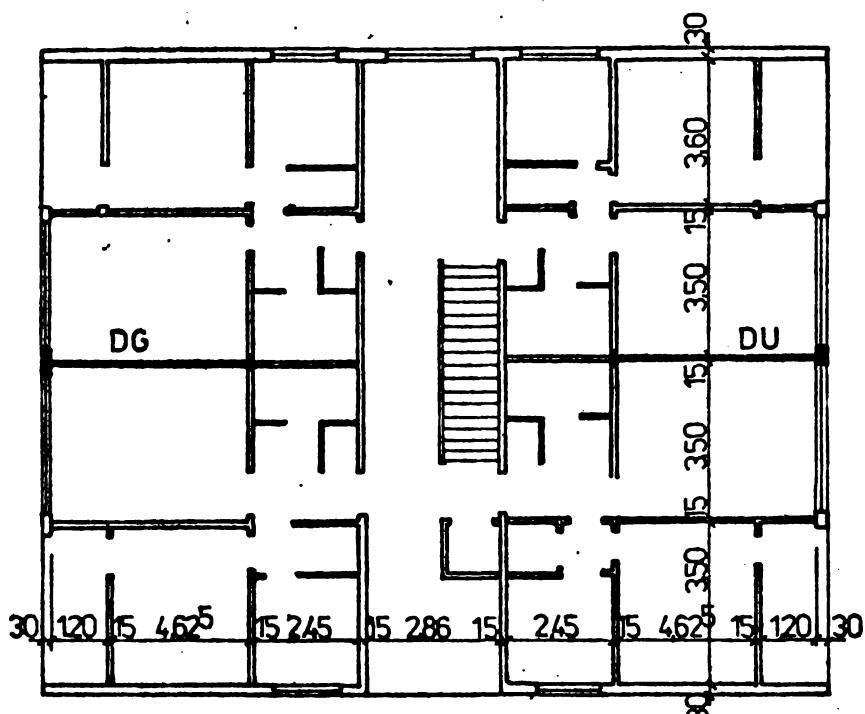

Fig. 2.19 Bloc turn la care s-au urmarit contractiile in situ.

a opritorului de alamă (P8), pe cealaltă tijă, pe care cade tija mobilă a deformetrului.

Dispozitivul s-a montat la mijlocul grosimii diafragmei, odată cu armaturile și capacul cutiei a fost descoperit de beton la 3 zile după turnarea betonului, montându-se deformetrul și începînd să se măsoare deformațiile (fig.2.21). Modul de concepere a dispozitivului și montarea sa în interiorul diafragmei a făcut să se evite eventualele influențe ale variațiilor de temperatură asupra părților sale componente. Dispozitivele au fost montate la Parter, Et.II și Et.V, pe cele două diafragme; la fiecare nivel fiind montate - pe o diafragmă - două dispozitive la 0,30 respectiv 1,30 m de planșeu.

Paralel cu măsurătorile efectuate pe diafragme au fost efectu-

zitivului (aprox. 4 m) este asigurată cu două tije Ø 12 din OB 37 (PG). Tijele sunt anorate la capete în beton pe o lungime de 50 cm iar pe lungimea bazei de măsurare sunt protejate cu un tub de PVC (Ø 18) care împiedică aderența betonului la tije și le permite mișcarea liberă. Capetele tijelor, din cutia metalică, sunt prevăzute cu cîte o șaibă (P8) care permite montarea deformetrului pe o tijă și

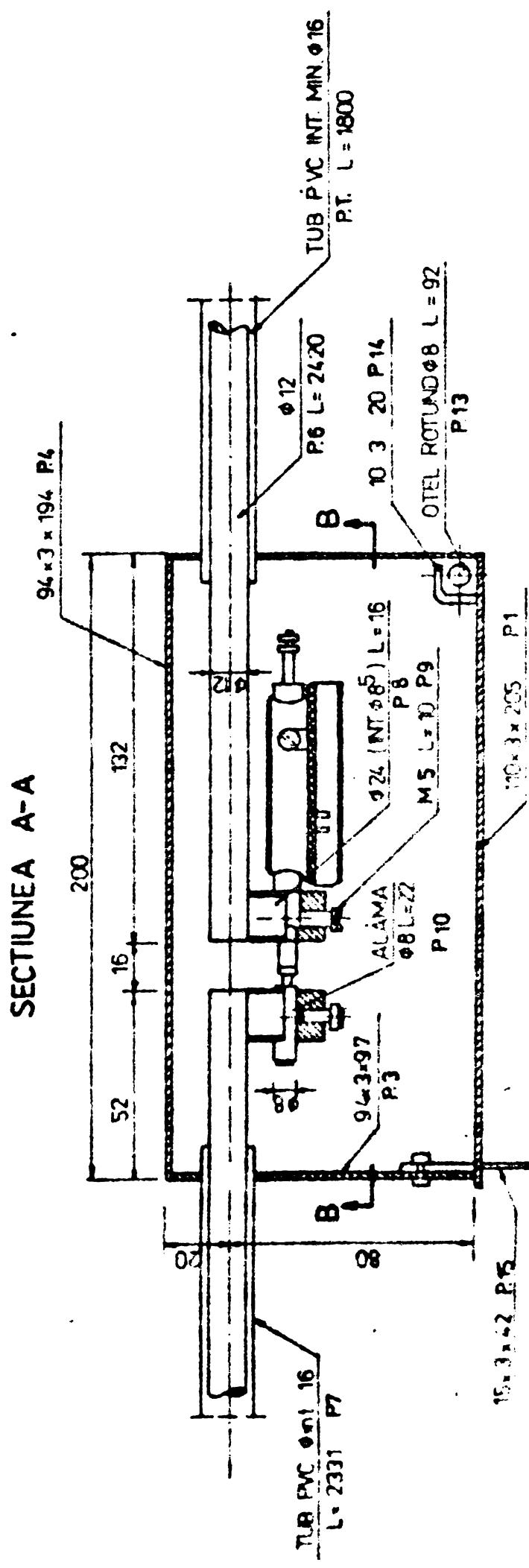
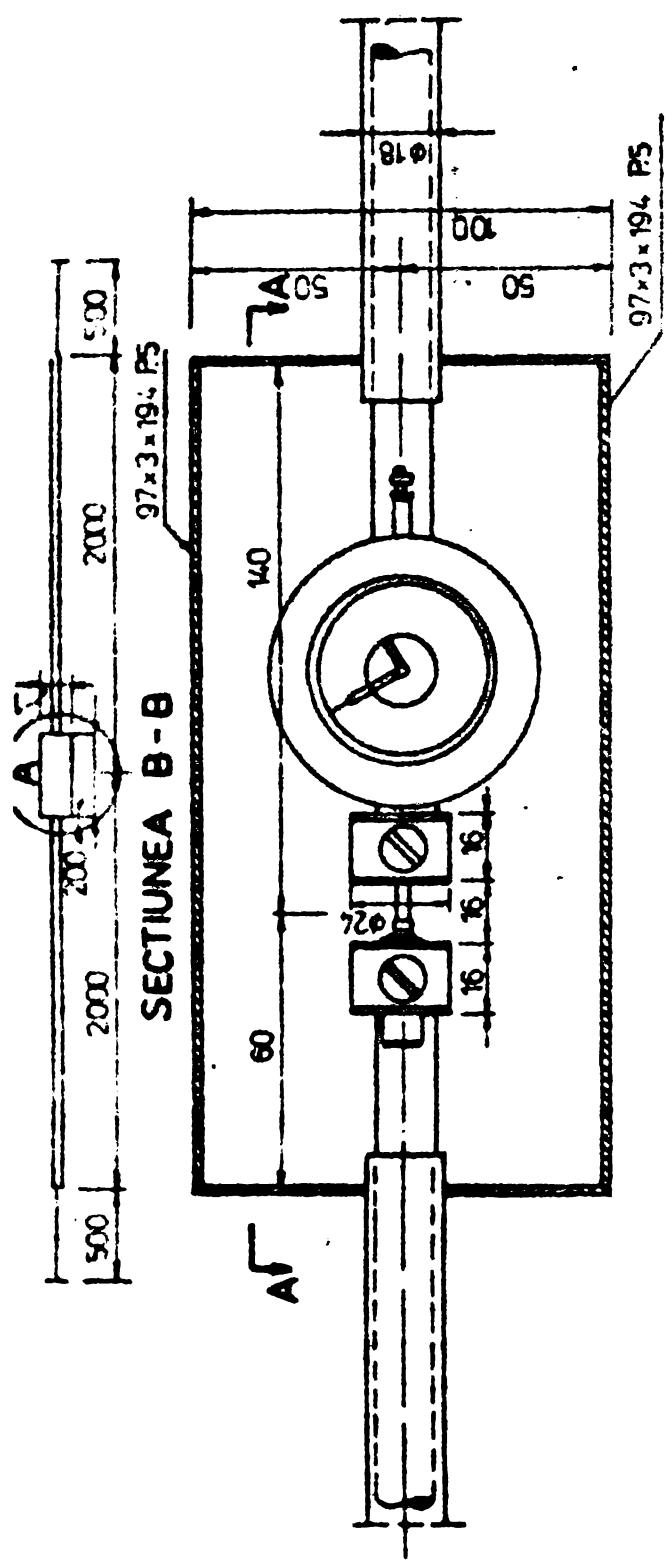

Fig 2.20 DISPOZITIV PENTRU MASUPARIA CONTRACTIEI IN SITU LA DIAFRAGME.

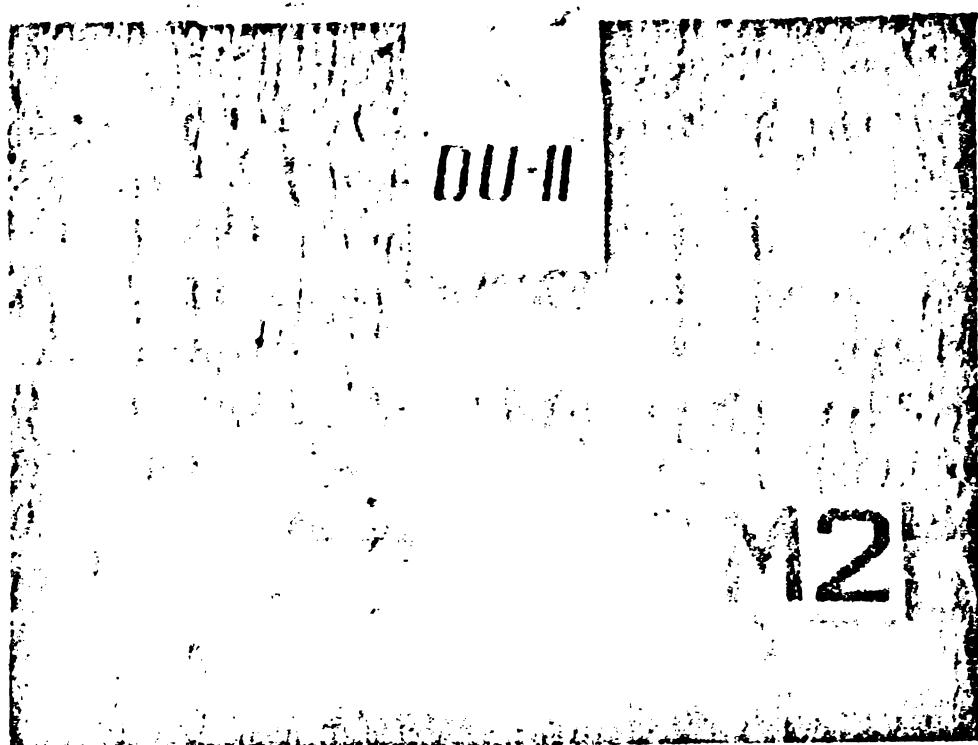

Fig.2.21. Măsurarea contractiei "in situ". Reprezentate în anexa A.2.8.a,b,c; în aceleasi figuri s-a reprezentat și variația umidității atmosferice (de Meteorologie).

Caracteristicile betanelor folosite în diafragme, determinate la 28 zile, sunt date în tabelul 2.11.

Tabelul 2.1.

Nivelul	Diag.	Dens.bet. ρ_b (Kg/m ³)	Rez. la compres R_c (N/mm ²)
PARTER	DU	1880	24,0
	DG	2258	13,5
ET. II	DU	1841	22,8
	DG	2200	12,9
ET. V	DU	1816	23,2
	DG	2205	13,2

la cele două diafragme la fiecare nivel; mărimea deformațiilor betonului greu fiind influențată, desigur, și de calitatea mai slabă a betonului greu (tabelul 2.11);

- betonul ușor este mai sensibil la variațiile de umiditate; la creșterea umidității revenirea deformației de contractie a betonului ușor este mai mare decât a betonului greu iar la scăderea umidității contractia se manifestă mai lent la betonul ușor, ceea ce are efect asupra deformațiilor finale /52/;

ate măsurători și pe epruvete prismatice (10x10x100 cm) din același beton, păstrate în condiții de laborator la 20°C și umiditate de 55%.

Mediile măsurătorilor efectuate la fiecare nivel privind deformațiile de contractie a diafragmelor, pe o perioadă de aproximativ 150 zile sunt

Din urmărirea evoluției contractiilor diafragmelor se pot trage următoarele concluzii :

- dispozitivul conceput a înregistrat fidel variațiile deformațiilor, fiind sensibil la variațiile umidității din acea perioadă din Timișoara;

- deformațiile de contractie sunt aproximativ egale

la cele două diafragme la fiecare nivel; mărimea deformațiilor betonului greu fiind influențată, desigur, și de calitatea mai slabă a betonului greu (tabelul 2.11);

- betonul ușor este mai sensibil la variațiile de umiditate; la creșterea umidității revenirea deformației de contractie a betonului ușor este mai mare decât a betonului greu iar la scăderea umidității contractia se manifestă mai lent la betonul ușor, ceea ce are efect asupra deformațiilor finale /52/;

- deformațiile de contractie maxime ale betoanelor din diafragme, determinate în perioada înregistrărilor, sunt mai mici față de deformațiile măsurate pe prisme de 2,4 ori la betonul ușor respectiv 2,5 ori la betonul greu;

- comparativ cu deformațiile de contractie măsurate pe plăci de 15 x 100 x 100 cm, deformațiile diafragmelor sunt cu 0 ... 10 % mai mici; aceste diferențe sunt determinate de condițiile climatice și de eventualele rețineri ale contractiilor din turnarea succesivă a nivelerelor.

2.4.4.3. Calculul deformațiilor de contractie

Numerosi factori care influențează fenomenul contractiei împiedică formularea unor relații sensibile la toți acești parametri iar dacă relația ar exista ea ar fi verificată de măsurătorile din laborator și nu ar corespunde măsurătorilor "in situ" dat fiind diferite influențe care intervin.

In lucrarea /13/ este dată o relație stabilită de Hansen T.C. și Nielsen K., care stabilesc legătura între contractia betonului ϵ_{cb} , contractia pastei de ciment ϵ_{cc} , contractia agregatului ϵ_{ca} și proprietățile elastice ale agregatului și pietrei de ciment (E_a , E_c):

$$\epsilon_{cb} = \epsilon_{ca} + (\epsilon_{cc} - \epsilon_{ca}) \cdot \frac{\left(\frac{E_c}{E_a} + 1 \right) A_g - \frac{E_c}{E_a} - 1}{\left(\frac{E_c}{E_a} - 1 \right) A_g - \frac{E_c}{E_a} - 1} \quad (2.41)$$

unde : A_g - volumul agregatului raportat la cel al betonului.

Kruml F. verifică contractia betoanelor ușoare după primul an, folosind expresia :

$$\epsilon_{cb} = \left(\frac{C}{1400} \cdot \epsilon_{cc} + \epsilon_{ca} \right) K \quad (2.42)$$

$$\epsilon_{cc} = 0,04 (100 - U) \quad (2.43)$$

unde : C - dozajul de ciment, în kg/m³;

U - umiditatea relativă a mediului înconjurător, în %;

K - coeficient de corecție.

Berge O. /23/ luând în considerare valorile experimentale proprii și din /118/ stabilește, din calculul de regresie, următoarele relații :

$$\epsilon_{cb} = 0,39 \left(1 - 0,8 \frac{\rho_b}{2400} \right) \sqrt{R_a} \quad (2.44)$$

și

$$\varepsilon_{cb} = 1,08 - 0,18 \cdot 10^{-3} \rho_b \quad (2.45)$$

De asemenea se stabilește în /23/ o relație între contractia betonului greu ε_{cb}^{BG} și contractia betonului ușor ε_{cb}^U , de forma :

$$\varepsilon_{cb}^U = \varepsilon_{cb}^{BG} \frac{1}{0,3 + 0,7 \frac{\rho_b}{2400}} \quad (2.46)$$

Normele franceze privind betonul ușor /10/, /11/, evaluatează contractia în funcție de timp cu o relație de forma :

$$\varepsilon_{ct} = \varepsilon_c \beta(t) \quad (2.47)$$

unde : ε_c - deformatia finală a betonului și este egală cu 0,6 mm/m sau 50% mai mare decât cea a betonului greu;

$\beta(t)$ - variația în timp a contractiei (fig.2.17).

STAS 10107/0-76 indică calculul valorii maxime a deformatiei de contractie asemănător ca și la betonul greu, luîndu-se o valoare de 2 ori mai mare pentru deformatia de bază.

In /68/ se indică, pe lîngă calculul simplificat din STAS 10107/0-76, un calcul exact pentru deformatiile de contractie. Calculul se conduce identic pentru betonul greu și ușor cu deosebirea că pentru calculul coeficientului de bază a contractiei ε_{co} se introduce un coeficient care depinde de mediu ε_{cl} mai mare cu 50% pentru betoane cu agregate ușoare decât pentru betoane grele.

Calculul propus în /68/ are deficiență considerări aceleași legi de evoluție în timp a contractiei pentru cele două tipuri de betoane.

Avînd în vedere datele experimentale obținute pe betonul ușor cu granulit de Lugoj, privind evoluția în timp a contractiei și metoda propusă în /68/, deformatia relativă de contractie, care se dezvoltă într-un interval de timp $(t-t_0)$, se calculează cu relația :

$$\varepsilon_c(t-t_0) = \varepsilon_{co} [\beta_s(t) - \beta_s(t_0)] \quad (2.48)$$

în care : $\varepsilon_{co} = \varepsilon_{cl} \cdot \varepsilon_{c2}$ - coeficientul de bază pentru contractie;

ε_{cl} - coeficientul care depinde de mediu (tab.2.12);

ε_{c2} - coeficientul care depinde de grosimea fictivă b_f (fig.2.22);

β_s - funcție corespunzătoare dezvoltării în timp a contractiei (fig.2.23), valoarea ei depinzind de grosimea fictivă b_f .

Tabelul 2.12.

Mediu	Umid. %	ε_{cl}	λ
apă	-	+0,00015	30
atmosferă foarte umedă	90	-0,00019	5
exterior, în general	70	-0,00048	1,5
atmosferă foarte uscată	40	-0,00078	1

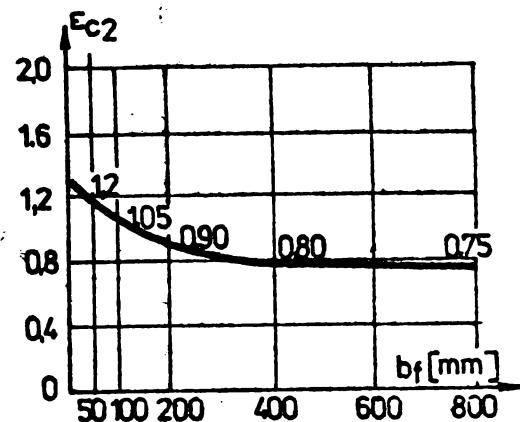

Fig.2.22. Influenta grosimii fictive asupra contractiei [68].

Grosimea fictivă b_f se calculează funcție de aria secțiunii transversale de beton (A_b), perimetrul secțiuni transversale (μ) și un coeficient λ care depinde de mediu (tab. 2.12), cu relația :

$$b_f = \lambda \frac{2 A_b}{\mu} \quad (2.49)$$

Pentru a se ține seama de efectul temperaturii mediului în cursul întăririi elementului, în cazul cînd acesta dîreră sensibilă a betonului se calculează cu relația :

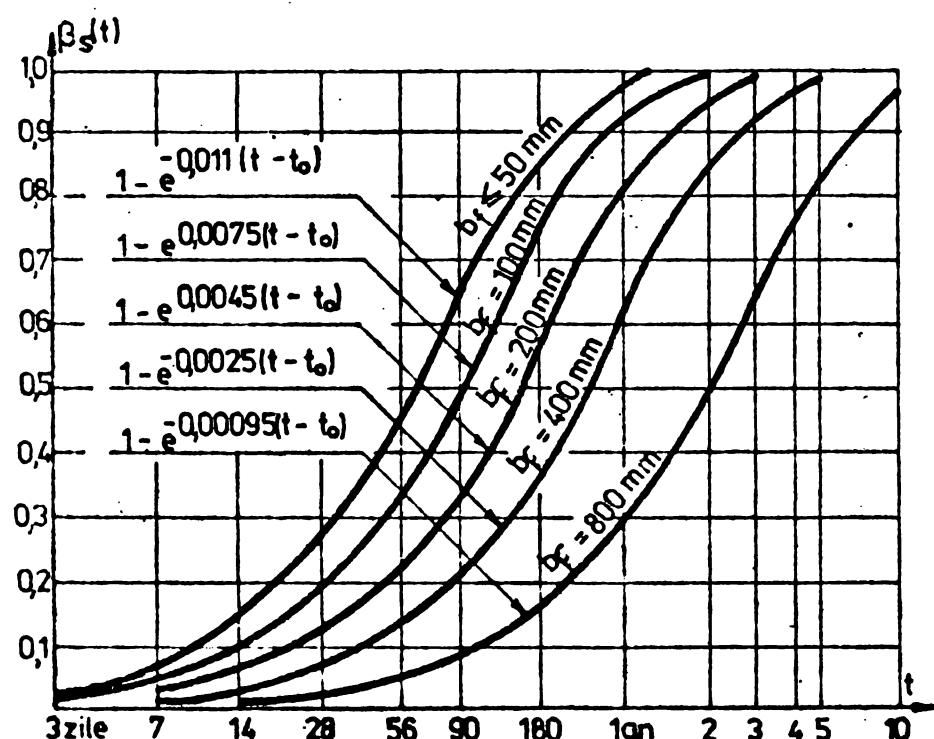

Fig.2.23. Legile de evolutie in timp a contractiei pentru diferite grosimi fictive.

mentului, în cazul cînd acesta dîreră sensibilă a betonului se calculează cu relația :

$$t = \frac{\alpha}{30} \sum_{i=1}^{n+1} \Delta t_i [T(t_i) + 10] \quad (2.50)$$

în care : α - coeficient care depinde de tipul cimenturilor și care în mod obișnuit este 1,0 ;

T - temperatura medie zilnică a betonului, în $^{\circ}\text{C}$;

Δt_i - numărul de zile în care temperatura a avut aceiasi valoare medie.

In tabelul 2.13 se prezintă raportul dintre deformațiile calculate și deformațiile de contractie determinate experimental, la diferite vîrste ale betonului.

Tabelul 2.13.

Element	Metoda de calcul	Valoarea raportului $\frac{\varepsilon_c^{cal}}{\varepsilon_c^{exp}}$ la timpul						
		3 zile	7 zile	14 zile	28 zile	90 zile	180 zile	360 zile
Prisme 10x10x100	Propusă	1,03	0,99	0,95	0,99	1,00	1,05	1,03
	/68/	8,99	4,58	2,94	2,1	1,21	1,03	0,99
Plăci 15x100x100	Propusă	1,03	1,07	0,93	0,91	1,08	1,06	1,09
	/68/	5,54	3,94	2,64	1,87	1,35	1,06	1,00

Se constată că folosirea legilor de variație în timp a contractiei de la betonul obisnuit dau valori mai mari, la vîrste sub 90 zile, decît valorile experimentale.

2.4.5. Curgerea lentă

In literatura tehnică de specialitate /10/, /11/, /13/, /23/, /36/, /37/, /70/, /71/, /103/, /116/, /123/, /127/, există numeroase informații care consideră curgerea lentă a betonului ușor ca fiind mai mare, egală sau mai mică decît cea a betonului obisnuit. Diversitatea părerilor este determinată atât de caracteristicile betonului ușor și a agregatelor folosite cît și de mărimele care se compară pentru cele două tipuri de betoane. Astfel, sunt făcute comparații lăsând în considerare următoarele criterii : efortul de compresiune egal în cele două tipuri de betoane, raportul dintre efortul de compresiune și rezistența la compresiune a betonului, raportul dintre curgerea lentă și deformarea instantanee elastică (caracteristica curgerii lente φ), raportul dintre curgerea lentă și efortul unitar (măsura curgerii lente), deformările instantanee egale, dozajul de ciment, raportul dintre curgerea lentă și densitatea betonului, etc.

Lucrările recente /13/, /103/, consemnează că nu există o diferență esențială între efectul agregatelor grele și ușoare asupra curgerii lente propriu-zise și că o curgere lentă mai mare a betoanelor cu agregate ușoare reflectă doar un modul de elasticitate mai redus al agregatului; rezultatele obținute (/136/ după CEB) privind curgerea lentă a betonului greu se situează într-un domeniu de rezultate obținute pentru betonul ușor (fig.2.24).

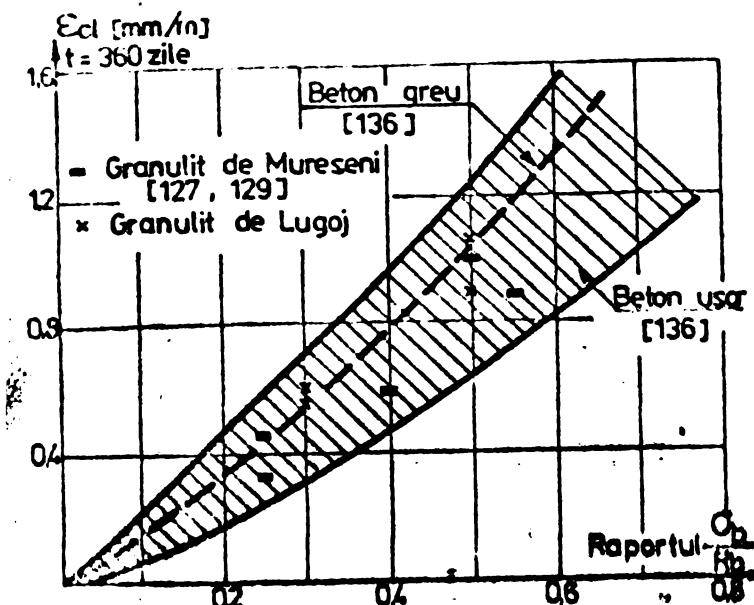

Fig. 2.24. Influenta treptei de incarcare asupra curgerii lente a betonului usor.

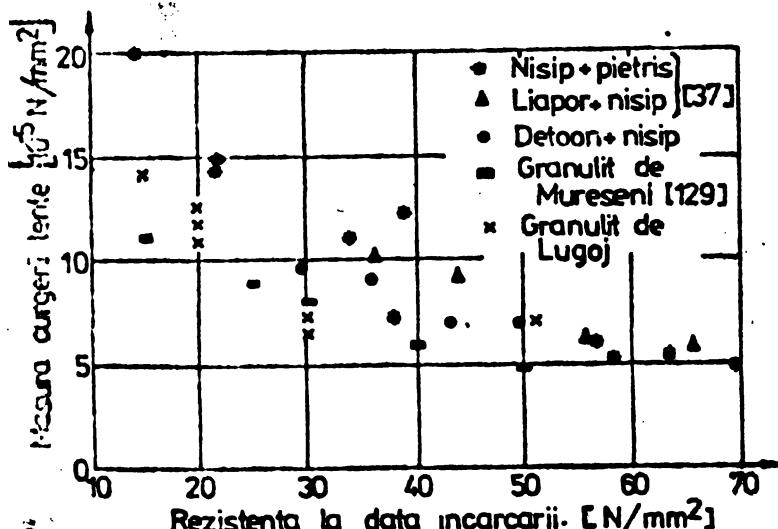

Fig. 2.25. Masura finala a curgerii lente functie de rezistenta betonului la data incarcarii.

Încercările de curgere lentă ale betoanelor cu granulit de Lugoj au fost efectuate pe prisme $10 \times 10 \times 30$ cm (fig. 2.26) încărcate cu ajutorul unui dispozitiv cu arcuri /135/; modul de menținere în timp a încărcării a fost urmărit cu doze tensometrice montate pe cîte o prismă din fiecare serie.

Parametrii luati în considerare au fost: marca betonului (BG 200, BG 300), treapta de încărcare pentru fiecare marcă de beton ($\delta_b/R_b = 0,5; 0,3$) și vîrstă de încărcare pentru BG 200 (7, 14, 28 zile).

Figura 2.24 mai arată că există o proporționalitatea dintre dimensiunile de curgere lente și nivelul încărcării la care se realizează ușoare este respectivă. În domeniul sarcinilor de supratensare normală ($\delta_b \leq 0,5 R_b$) se observă similar ca și la betonul greu.

Măsura curgerii lente a betonului ușor descrește cu creșterea rezistenței betonului, este de același ordin de mărime ca și cea a betonului greu, de aceiași marcă (fig. 2.25).

Curgerea lentă este cu atât mai mare cu cât betonul este tînăr în momentul încărcării, dacă încărcarea este efectuată după 7 zile, influența vîrstei din momentul încărcării este redusă la betonul ușor decît la betonul greu din cauza evoluției în timp mai rapide a rezistenței /13/.

2.4.5.1. Curgerea lentă betoanelor cu granulit de Lugoj

Încercările privind deformările de curgere lentă ale betoanelor cu granulit de Lugoj au fost efectuate pe prisme $10 \times 10 \times 30$ cm (fig. 2.26) încărcate cu ajutorul unui dispozitiv cu arcuri /135/; modul de menținere în timp a încărcării a fost urmărit cu doze tensometrice montate pe cîte o prismă din fiecare serie.

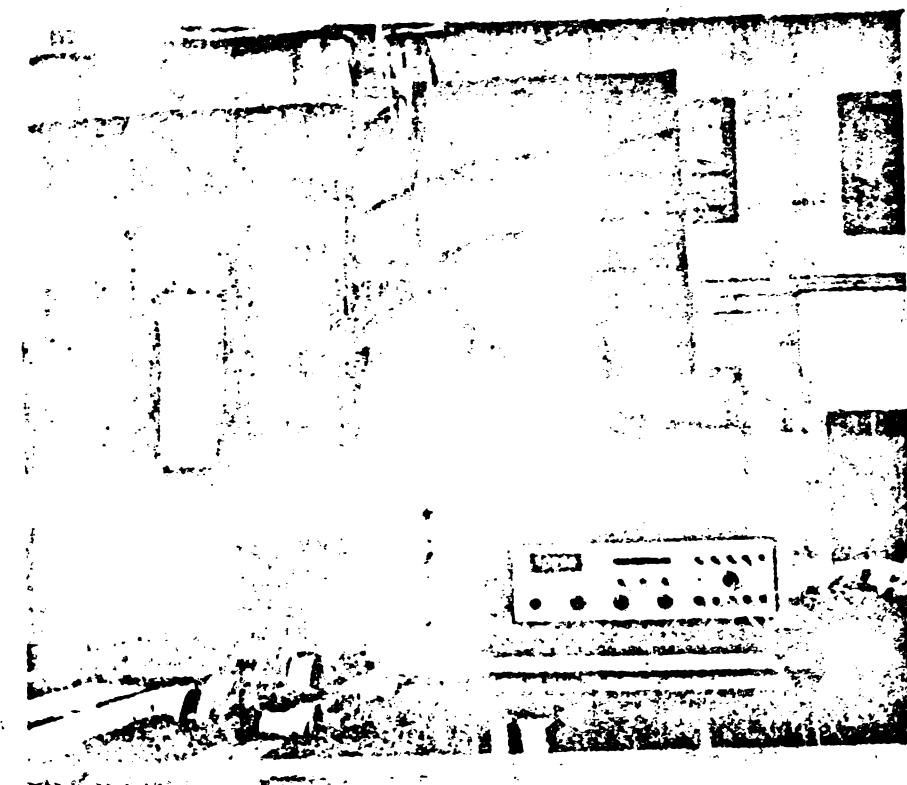

Fig.2.26. Realizarea încărcării prismelor de beton pentru determinarea deformatiilor de durată.

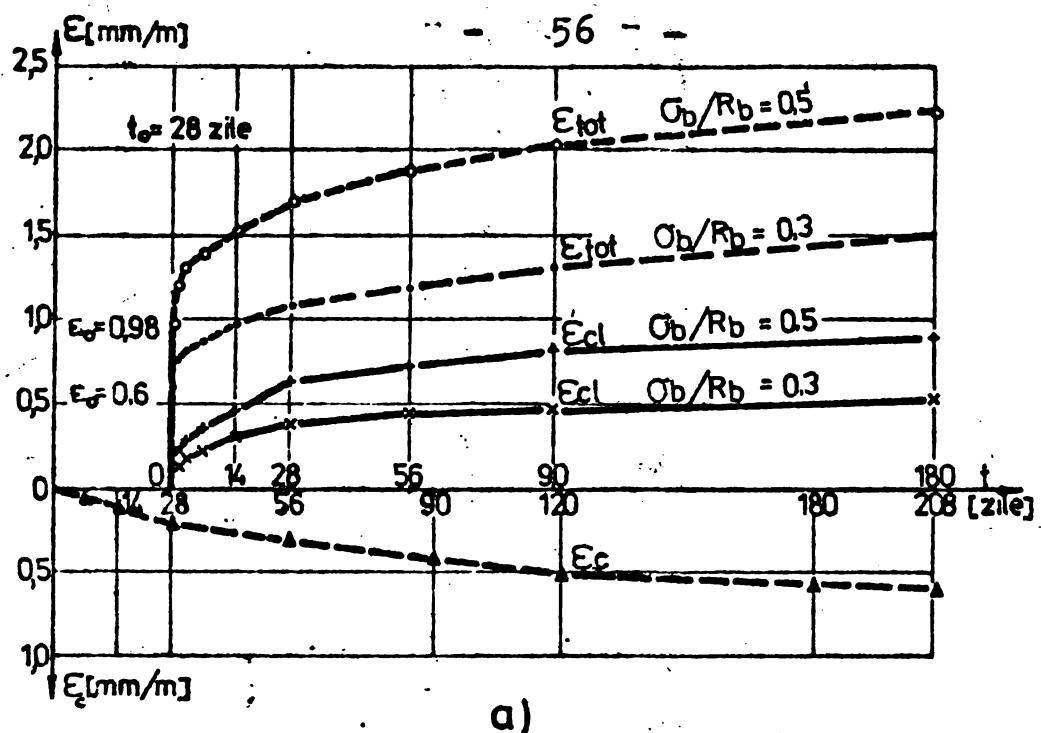
Deformațiile de curgere lentă au fost urmărite timp de aproximativ 360 zile pe grupuri de 5 epruvete; paralel s-au urmărit deformațiile de contractie pe prisme de $10 \times 10 \times 100$ cm.

Rezultatele măsurătorilor sunt prezente în fig. 2.27 și tabelul 2.14. Valorile deformațiilor de curgere lentă ($\epsilon_{cl,\infty}$) au fost determinate, pe baza datelor experimentale, cu ajutorul funcției hiperbolice recomandată de Lorman /16/.

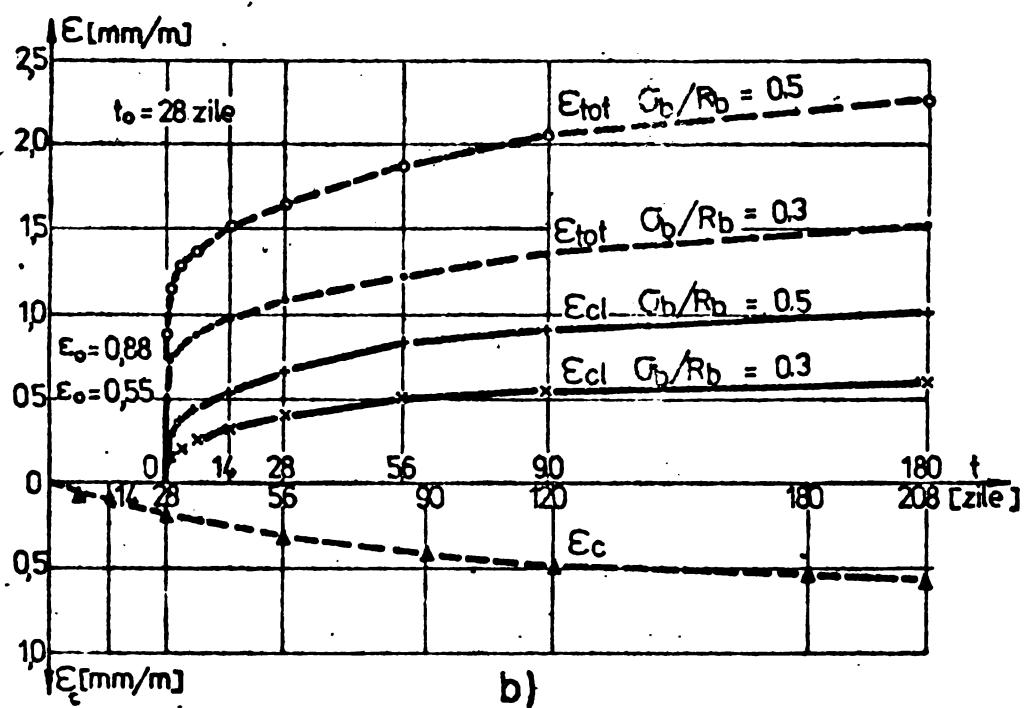
Tabelul 2.14

Marca beton	Treapta de încarc. G/R _{pr}	t ₀ zile	Def. elast E ₀ mm/m	E _{cl,00} mm/m	φ_{∞}	C 10^{-5} N/mm ²	$\epsilon_{cl,t} / \epsilon_{cl,\infty} \%$							
							3 zile	7 zile	14 zile	28 zile	56 zile	90 zile	180 zile	360 zile
BG 300	0,3	28	0,6	0,59	0,98	6,59	27,1	35,6	50,8	64,4	72,9	78,0	91,5	96,6
	0,5		0,98	1,01	1,03	7,50	27,7	33,7	44,5	61,4	72,3	80,2	89,1	95,0
BG 200	0,3	28	0,55	0,65	1,18	10,9	32,3	38,5	49,2	61,5	75,4	83,1	93,8	96,9
	0,5	14	0,72	1,30	1,80	14,4	32,3	37,7	43,8	57,7	71,5	84,6	89,2	95,4
	0,5		0,85	1,13	1,33	12,6	30,1	38,1	49,6	57,5	71,7	82,3	92,0	96,5
		28	0,88	1,08	1,23	12,0	33,3	38,9	50,0	60,2	75,9	83,3	91,6	95,4

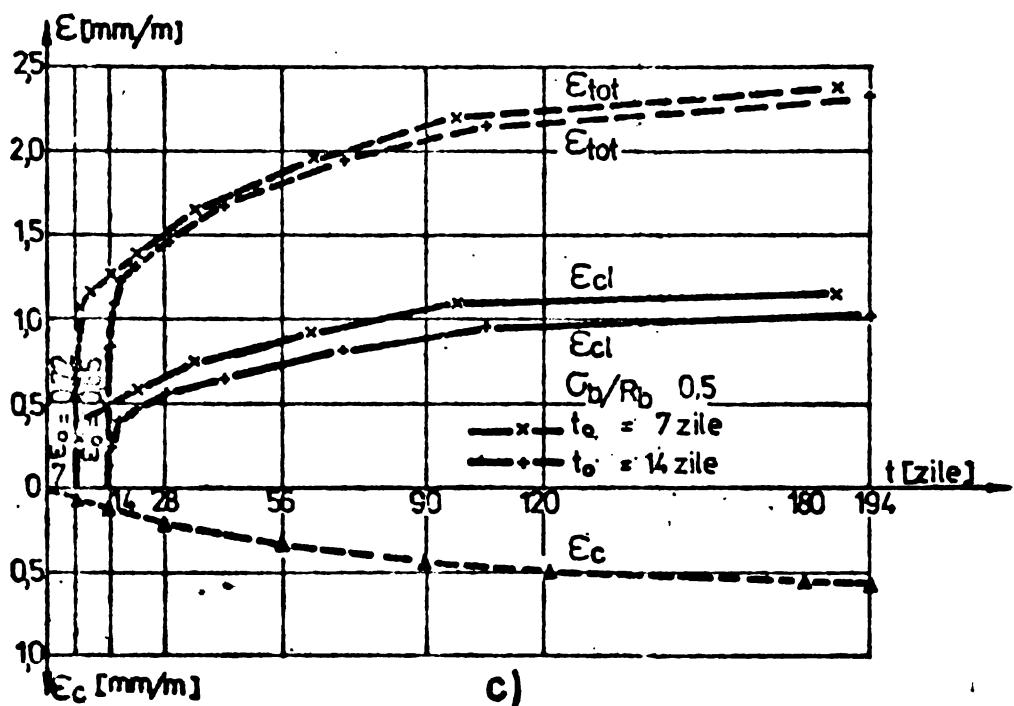
Din fig.2.27 și tabelul 2.14 se poate constata că betoanele ușcare cu granulit de Lugoj au o comportare asemănătoare cu betoanele cu granulit de Mureșeni /127/, /71/. Caracteristica curgerii lente are valoarea de 1 la betoane BG 300 și 1,2 pentru BG 200. Influența vîrstei betonului asupra caracteristicii curgerii lente se resimte esențial pînă la 14 zile ($\varphi_{14 \text{ zile}} = 1,8$); diferența dintre caracteristica obținută pentru încărcarea la 14 zile și încărcarea la 28 zile este sub 10%.

a)

b)

c)

Fig.2.27 Evolutia in timp a deformatiilor totale de curgere lenta si contractie.

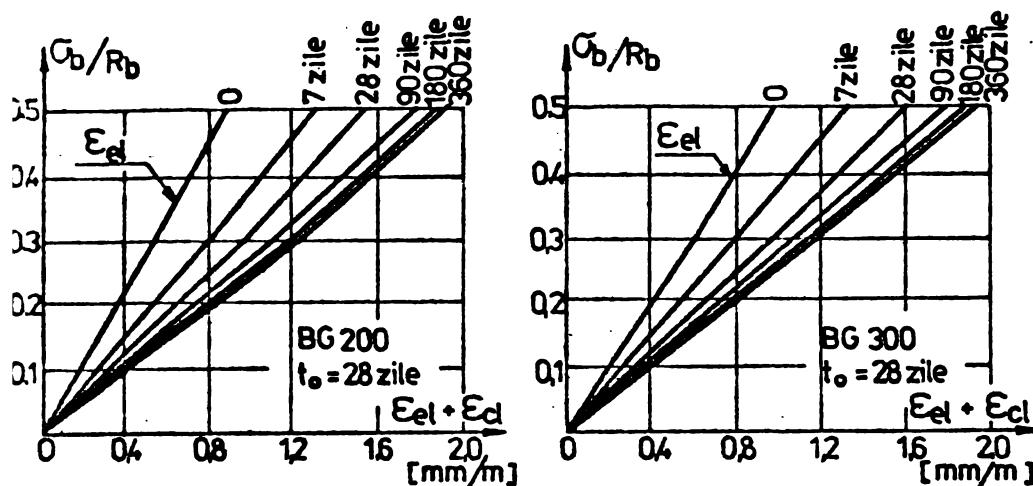

Fig. 2.28. Dependența dintre indensitatea solicitării și deformațiile totale.

Măsura curgerii lente a betoanelor ușoare cu granulit de Lugoj este de același ordin de mărime cu cea obținută pe betoane cu alte agregate de argilă expandată (fig. 2.25).

Pentru eforturile

ce nu depășesc jumătate din rezistența la compresiune a betonului ($\sigma_b/R_b \leq 0,5$) există o dependență lineară între eforturi și deformații (fig. 2.28); în limita încărcărilor de exploatare la evaluarea efortului curgerii lente asupra eforturilor și deformațiilor elementelor și structurilor din beton de granulit se poate aplica principiul suprapunerii efectelor.

Având în vedere că modulul deformațiilor totale a betonului ușor cu granulit de Lugoj este 0,85 ... 0,95 din cel al deformațiilor totale a betonului greu, se poate considera că deformația finală a betonului ușor este cu 5 ... 15% mai mare decât a betonului greu.

Viteza de desfășurare în timp a deformațiilor de curgere lentă (tabelul 2.14 și fig. 2.29) se poate considera aproximativ aceeași ca și la betoanele grele.

2.4.5.2. Calculul deformațiilor de curgere lentă

In domeniul sarcinilor de exploatare ($\sigma_b/R_b \leq 0,5$), pentru betoanele ușoare încărcate la 28 zile, curgerea lentă la timpul t se poate determina cu relația :

$$\varepsilon_{cl,t} = \frac{\sigma_b}{E_b} K_{cl} f(t) \quad (2.51)$$

în care : $\frac{\sigma_b}{E_b}$ - reprezintă deformația elastică instantanee ε_0 ;

K_{cl} - coeficientul de curgere lentă;

$f(t)$ - legea de evoluție în timp a curgerii lente.

Incercările experimentale efectuate de Rostasy, Dreux și Graiss precum și normele germane prevăd pentru K_{cl} valori cuprinse între 1 și 1,2; incercările efectuate pe beton cu granulit de Lugoj au dat

valeuri între 0,98 și 1,23 (tabelul 2.14). În /11/ pentru E_{cl} se propun valoarea 1 ceea ce presupune că deformăția de curgere lentă este lăță cu deformăția instantanee iar deformăția totală este dublul deformăției instantanee (modulul deformăției totale a betonului ușor este 1/2 din modulul de elasticitate corespunzător deformăției instantanee).

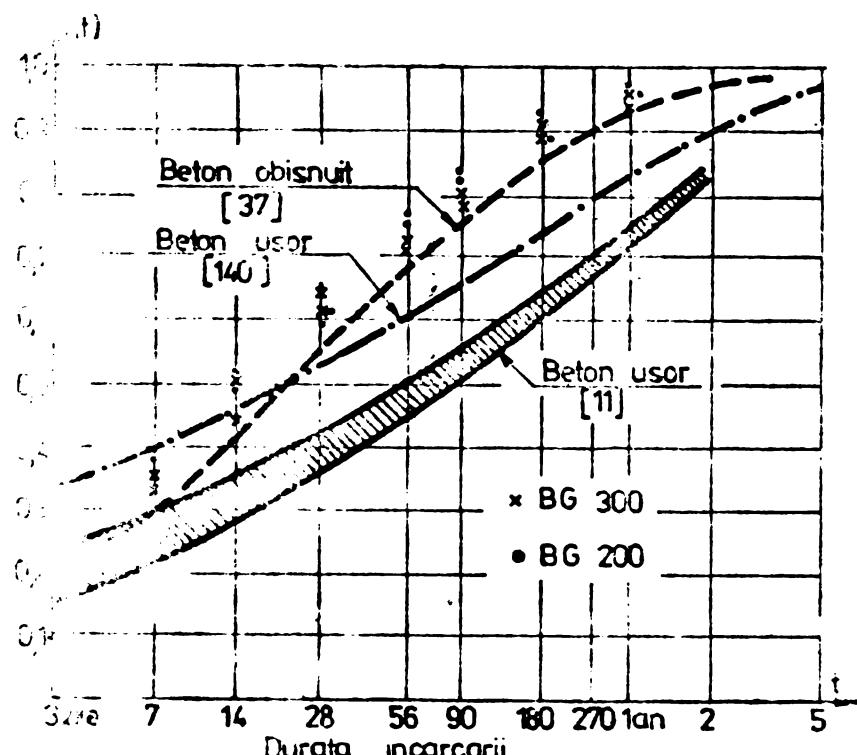
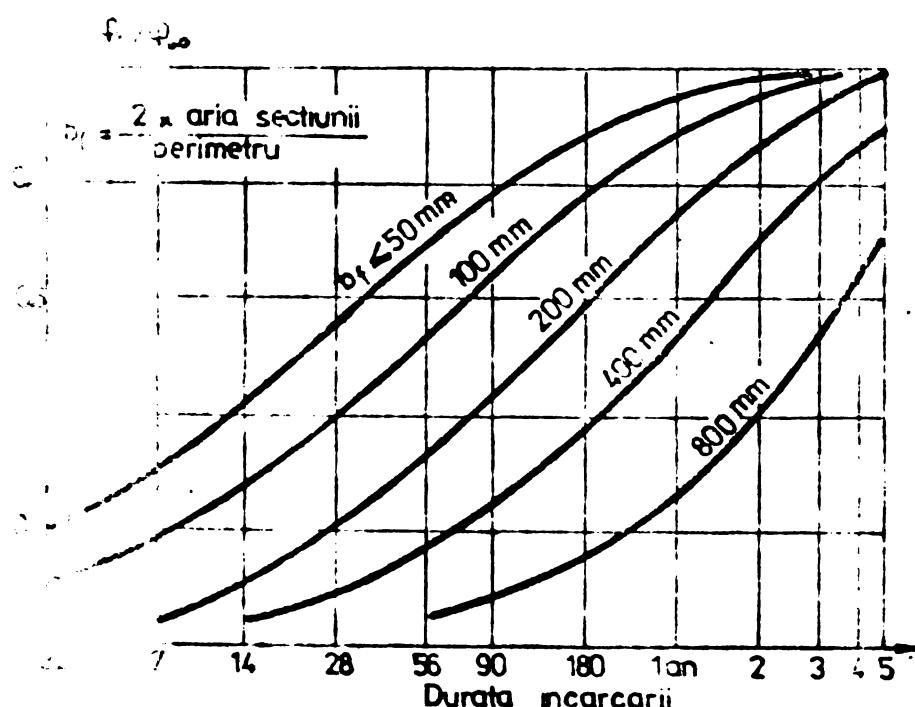

Fig. 2.29. Evoluția în timp a curgerii lente pentru diferite tipuri de betoane

2.30. Coeficientul K pentru curgere lenta fundie de timp și grosimea fictivă [37].

dimensiunile elementelor (fig.2.30).

Formele CEB - FIP /37/ precum și normativele românești acordate /38/, /121/ propun determinarea caracteristicii curgerii lente

In ceea ce privește viteza de evoluție în timp a curgerii lente, $f(t)$, Weigler /140/ consideră că deformățiile betonului ușor se desfășoară mai rapid la început decât la betonul greu și sănt mai lente ulterior (fig.2.29). Cercetările întreprinse de Hantzis și Coquillat /70/, Dreux și Graisse precum și rezultatele obținute pe beton ușor cu granulit de Lugoj și Mureșeni înfirmat parțial rezultatele lui Weigler arătând că evoluția în timp a curgerii lente este asemănătoare cu cea a betonului greu. Acest lucru se datorează faptului că deformățiile de curgere lenta sănt date de pasta de ciment, aportul agregatelor și a apelor absorbită în ele este foarte mic.

In /13/ se propune, pentru betonul ușor și greu, aceleași legi de evoluție în timp a curgerii lente luindu-se în considerare

betonului ușor, $\varphi^u(t, t_0)$ cu relația :

$$\varphi^u(t, t_0) = \varphi(t, t_0) \frac{E_b^u}{E_b} \quad (2.52)$$

unde : $\varphi(t, t_0)$ - caracteristica curgerii lente a betonului greu;

E_b^u, E_b - modulii de elasticitate pentru beton ușor respectiv greu.

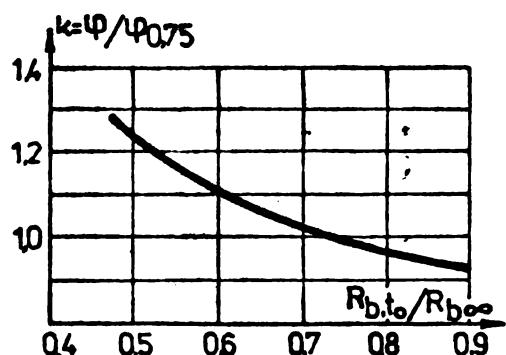

Fig.2.31. Efectul rezistenței betonului în momentul încărcării asupra curgerii lente [37].

cea a betonului greu φ , funcție de densitate, de forma :

$$\varphi^u = \varphi(0,3 + 0,7 \frac{\rho_b}{2400}) \quad (2.53)$$

2.5. Proprietăți termo-tehnice

Proprietățile termo-tehnice ale betoanelor ușoare sunt influențate de densitatea lor, conținutul de umiditate, temperatură, dimensiunea și distribuția porilor, compozitia chimică și testura materialelor componente.

Rezultatele obținute pe plan mondial și cele de la noi din țară privind conductivitatea termică a betoanelor cu granulit /100/, /73/, /85/, se referă la cercetări pe eșantioane uscate în etuvă la 105°C . Din această cauză aceste rezultate nu pot reprezenta conductivitatea "in situ" care este influențată de prezența umidității. Pentru a afla conductivitatea reală, normele din diferite țări prevăd fie aplicarea unei corecții pentru rezultatele obținute pe probe uscate, fie determinarea conductivității termice pentru o umiditate de echilibru de 5%. Normele de la noi din țară /72/ prevăd un coeficient de 1,4 pentru majorarea conductivității determinată pe probe uscate.

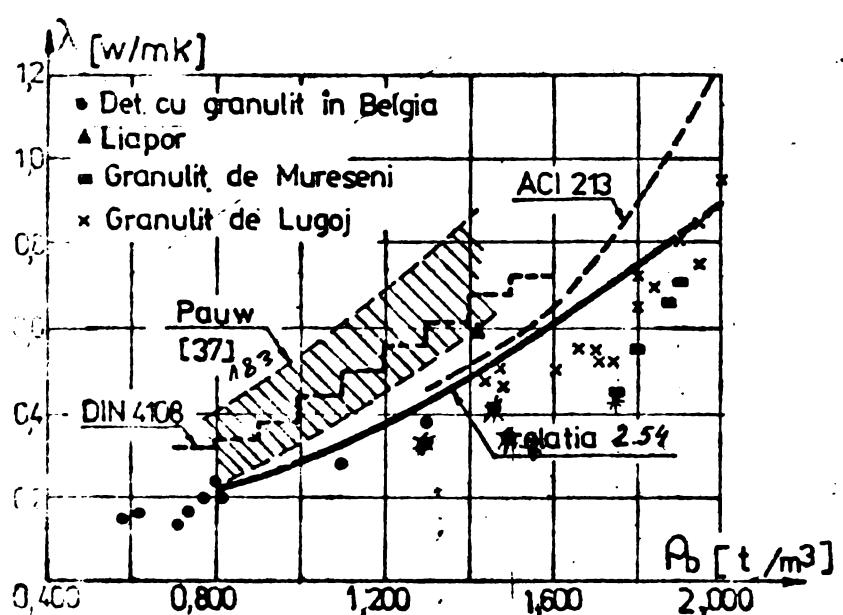

Fig. 2.32 Coeficientul de conductibilitate termica λ functie de densitate.

lit se poate determina legatura dintre λ si densitatea betonului (ρ_b) cu o expresie de forma (fig.2.33) :

$$\lambda = 0,25 \rho_b^2 - 0,15 \rho_b + 0,2 \quad (2.54)$$

unde: ρ_b este densitatea betonului, in t/m^3

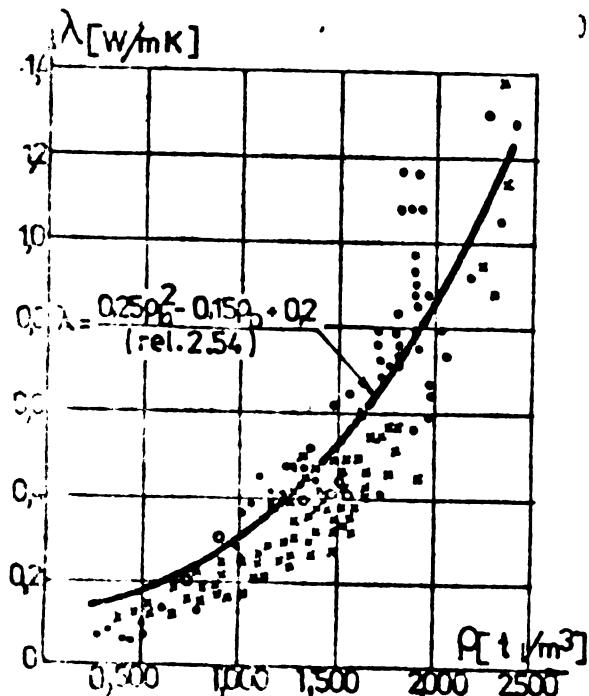

Fig. 2.33. Conductivitatea termica a betoanelor usoare de diferite tipuri [103].

In fig.2.32 sunt prezentate rezultatele obtinute pe plan mondial privind conductivitatea termică determinată pe betoane ușoare pentru un conținut de umiditate de aproximativ 5% precum și rezultatele obtinute pe betoane cu granulit de Lugoj uscate în etuvă.

Pe baza datelor experimentale avute la dispoziție /103/ privind betoanele ușoare și a betoanelor cu granu-

λ si densitatea betonului

Cercetările recente /13/ arată că pentru fiecare procent de umiditate coeficientul de conductivitate termică crește cu 2% ... 6%.

Coeficientul de dilatare termică a betoanelor ușoare este cu 50% ... 70% inferior celui corespunzător betoanelor grele.

Normele de calcul /13/, /68/, /121/, consideră că pentru calculul elementelor din beton ușor se poate folosi un coeficient de dilatare termică $\alpha_t = 0,8 \cdot 10^{-5}$.

3. COMPORTAREA DIAFRAGMELOR MONOLITE DIN BETON USOR

DE GRANULAT SUB EFECTUL DEFORMATIILOR IMPIEDECATE

3.1. Cauzele împiedecării deformațiilor

Structurile realizate din diafragme verticale și orizontale din beton, folosite des la realizarea construcțiilor de locuit și social - culturale, constituie sisteme static nedeterminate în care deformațiile din variații de temperatură și contractie sunt împiedcate prin legătura rigidă a diafragmelor între ele, și legătura dintre diafragme și alte elemente de construcție.

Deformațiile din variații de temperatură apar în mod curent în diafragmele exterioare care, aşa cum reiese din /111/, vara pot fi încălzite, datorită radiației, pînă la 50°C și mai mult, iar iarna pot să apară diferențe mari de temperatură datorită radiațiilor din timpul zilei și temperatura de pînă la -25°C la care se poate răci suprafața peretelui noaptea.

Împiedecarea deformațiilor diafragmelor exterioare, din variații de temperatură, se datorează legării acestor diafragme de diafragmele interioare și de plansee, care se execută de obicei prefabricate (fig.3.1). Din punct de vedere al eforturilor în diafragma

exterioară se pot distinge două zone și anume :

- zona A în care deformația este împiedecată, în principal, de legătura cu diafragmele interioare și mai puțin de legătura cu planseele; în această zonă ia naștere o solicitare de întindere cu o încovoiere mică;
- zona B unde deformațiile sunt împiedcate, în principal, de planșeul rigid; în această zonă ia naștere o silicatare de întindere cu încovoiere.

Situatia este mult mai simplă în cazul diafragmelor interioare unde deformația de contracție este împiedecată, iar solicitarea care rezultă este de întindere.

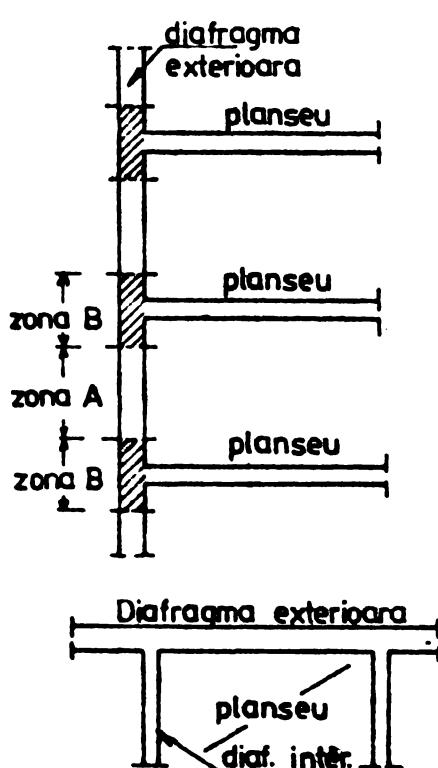

Fig. 3.1 Cladire cu diafragme monolite și plansee prefabricate.

Intr-o serie de lucrări din literatura de specialitate /17/, /33/, /50/, /57/, /65/, /91/, /92/, /134/ sînt dezbatute aspectele referitoare la contractiile împiedicate care se manifestă la structurile cu diafragme din beton greu. Se arată că principalele cauze care produc împiedecarea deformațiilor din contractie sunt :

- legătura diafragmăi cu fundația;
- legătura diafragmelor cu planșee prefabricate sau cu planșee monolite mai puternic armate decît diafragmele;
- betonarea diafragmelor în etape succeseive cu pauze între ele;
- legarea diafragmelor monolite cu diafragme prefabricate sau cu alte elemente prefabricate;
- conlucrarea spațială a diafragmelor între ele;
- tratarea termică a betonului în cofraje metalice, etc.

Aceste cauze intervin și în cazul structurilor realizate din diafragme din beton ușor. În lucrarea /134/ sunt analizate, pe larg, pentru beton greu, modurile de reținere prezentate mai sus; în continuare se prezintă aspectele esențiale legate de diferite tipuri de rețineri a contractiilor.

a) Legătura dintre diafragmă și fundație duce la împiedecarea deformațiilor diafragmei datorită :

- decalajului în timp între turnarea fundației și a diafragmei, astfel încît cele două elemente au contractii diferite; la diafragmele din beton ușor infrastructura se realizează din beton greu astfel încît decalajul în timp se mărește și prin vitezele diferite de dezvoltare a contractiilor celor două betoane;
- gradului de masivitate diferit între fundație și diafragmă;
- mediului ambiant diferit;
- procentului de armare foarte mic al diafragmei.

Prezența legăturii dintre diafragmă și fundație se resimte în diafragmă pe o anumită zonă /57/, /134/, producind eforturi de întindere în diafragmă (fig.3.20), eforturi care duc adesea la fisurarea betonului. Ceroetările experimentale prezentate în paragraful 3.5.4.1, arată că zona de reținere este aceeași atît la diafragmele din beton greu cît și la cele din beton ușor.

b) Impiedecarea deformațiilor de către planșee depinde de procentul de armare a planșeului, soluția aleasă pentru planșeu (monolit sau prefabricat), succesiunea betonării diafragmelor și planșelor și distanța dintre planșeu raportată la lungimea laturii reținute.

La structurile cu pereti si planse din beton monolit impiedecarea contractiilor se datoreste, in principal, rigiditatii mai mari a planseului datorita armarii si mai putin decalajului de betonare.

La structurile cu diafragme monolite si planse prefabricate, folosite cel mai des la ora actuala, influenta planseului se manifesta atit datorita rigiditatii sale cit si faptului ca are o parte destul de insemnata din contractie consumata datorita prefabricarii.

c) Betonarea succesiva a nivelelor produce o retinere a contractiei nivelului superior fata de nivelul inferior datorita decalajului de turnare a celor doua nivale. In lucrarea /57/ se apreciaza, pentru diafragme din beton greu, ca retinerea datorita betonarii successive reprezinta 25% ... 40% din efectul unei retineri totale.

d) Realizarea unor structuri din diafragme monolite legate cu diafragme prefabricate sau a unor structuri spatiale rigidizate cu un miez central din beton monolit, pentru preluarea incarcarilor orizontale, duce la aparitia retinerilor contractiilor betonului monolit pe toata linia de contact cu betonul prefabricat.

Asupra diafragmelor realizate din beton monolit actioneaza simultan mai multe cauze care produc impiedecarea deformațiilor din contractie, cauze care creaza in perete o stare foarte complexa de eforturi. La structuri cu diafragme monolite, turnate in cofraje de inventar, si planse prefabricate, structuri realizate din beton usor in judestul Timis, suprapunerea efectelor, din principalele retineri, este prezentata in principiu in fig.3.2.

Se observa ca actiunea fundatiei se limiteaza doar la partea inferioara pe cind actiunea de retinere a planseelor, a turnarii successive si a conlucrarii spatiale cu diafragmele adiacente se extinde la toate nivalele cu o intensitate constanta.

Se remarca, De asemenea, discontinuitatea din diagrama retinerilor, discontinuitate determinata de actiunea diferita a betonarii successive deasupra si dedesubtul planseelor.

Studiul experimental al diferitelor tipuri de retineri a deformațiilor din contractie este dificil de efectuat deoarece incercările sunt de durata mare iar pe o epruvetă se poate face un singur tip de incercare. Din aceasta cauză incercările experimentale care vor fi prezentate ulterior sunt efectuate pe modele de diafragă cu luarea in considerare, in cele mai multe cazuri, a unui singur factor de retinere.

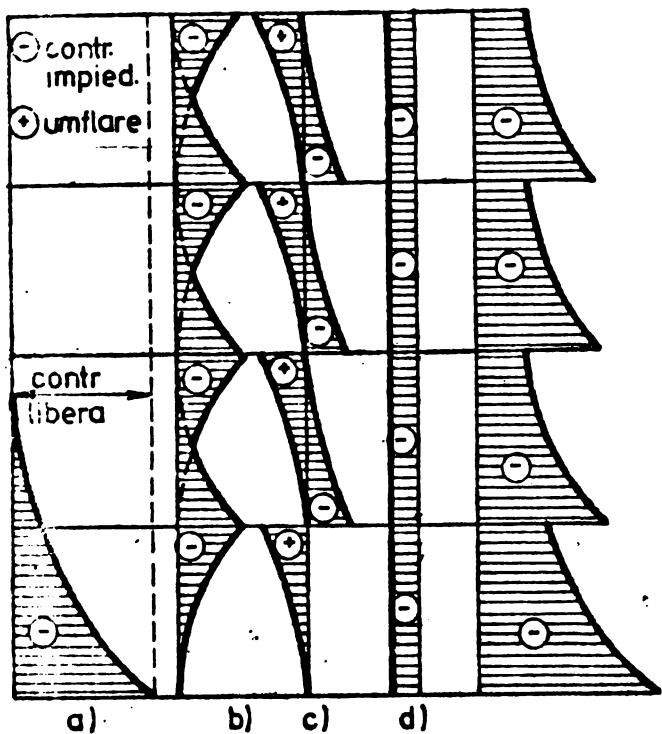

Fig. 3.2 Suprapunerea retinerilor din:
a) fundatie; b) plansee; c) betonare
succesiva; d) conlucreare cu diafragme
adiacente.

Studiul efectului retinerilor asupra deformațiilor din variații de temperatură este mai ușor de efectuat și de aceea mulți cercetători, în lucrările lor /57/, /50/, /111/, modelează efectul contractiilor prin efectul variațiilor de temperatură. Analogia celor două fenomene este foarte bună; rezultatele obținute privind fisurarea betonului și deschiderea fisurilor sunt însă acoperitoare datorită faptului că nu se poate lua în considerare compostarea viscos-plastică a betonului.

3.2. Eforturi unitare proprii și impuse datorită deformațiilor din variații de temperatură și din contractie

Dacă sub acțiunea unor cauze, ca și variațiile de temperatură, contractie, etc., deformațiile libere, ale unor fibre sau părți ale unui element de construcție, sunt împiedicate în interiorul elementului apar eforturi unitare.

Eforturile unitare proprii, datorită influenței temperaturii, apar indiferent de sistemul static și modul de rezemare a elementului și se dătoresc distribuției neuniforme, în fază inițială, a temperaturii pe secțiune și a împiedecării deformării fibrelor între ele (fig. 3.3d). Eforturile unitare proprii din variații de temperatură dispar treptat în timpul echilibrării temperaturii pe secțiune cind $t = \infty$.

In cazul contractiei eforturile unitare proprii pot apărea datorită diferenței între contractia fibrelor de la suprafața elementelor și cele din interior precum și datorită prezentei armăturilor care se opun contractiei betonului. La diafragme din beton armat datorită grosimii lor reduse și a cantitatii mici de armătură folosită eforturile unitare proprii din contractie, practic, pot fi neglijate.

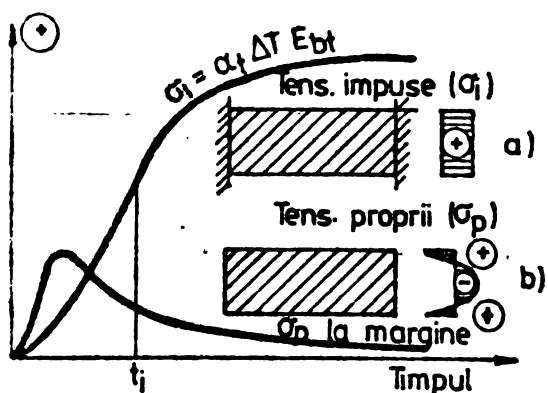

Fig. 3.3a. Tensiuni proprii și impuse datorită variațiilor de temperatură. [m]

Semnificativ pentru eforturile unitare proprii este faptul că din motive de echilibru, integrala lor pe secțiune este zero.

Eforturile unitare impuse sau forțate apar din cauza deformațiilor împiedicate prin rezemările exterioare ale elementului (fig. 3.1). Ele apar numai la sisteme static nedeterminate și produc reacții în reazeme.

La diafragme din beton armat intensitatea și locul în care se manifestă starea de eforturi impuse depinde în special de natura legăturilor diafragmelor verticale cu celelalte elemente de construcții puse în operă în prealabil, paralel sau ulterior. Deformațiile care sunt împiedcate pot proveni din variații de temperatură sau din contractie.

Variările de temperatură influențează, în general, asupra diafragmelor exterioare și iau naștere datorită schimbării zilnice a temperaturii exterioare, schimbare marită de radiațiile solare și acțiunea frigului, precum și datorită variațiilor anuale ale temperaturii exterioare. Contractia betonului din timpul întăririi este un proces îndelungat care se desfășoară într-un singur sens, astfel încât duce la creșterea tensiunilor forțate; creșterea tensiunilor este micșorată de apariția fenomenului de relaxare datorită curgerii lente a betonului.

Suprapunerea eforturilor unitare proprii (δ'_p) și a celor impuse (δ'_i) poate duce ca la un anumit timp (t_1) să se formeze prima fisură pe locul unde există cea mai mică rezistență la întindere a betonului. Acest lucru se realizează atunci cînd :

$$\delta_t \left(\frac{h}{2}, t_1 \right) = \delta_p \left(\frac{h}{2}, t_1 \right) + \delta'_i (t_1) = \min. R_t \quad (3.1.a)$$

Cercetările prezentate în /50/, /111/ arată că eforturile unitare proprii influențează numai formarea primei fisuri și nu influențează numărul total de fisuri, deschiderea lor și nici eforturile din armătură. Avind în vedere această concluzie precum și faptul că eforturile proprii din contractie sunt neglijabile în continuare în calcule este neglijat efectul lor.

Pentru calculul eforturilor unitare în diafragmele de beton

t monolit sub efectul contracției împiedecate sau variațiilor de eratură, în literatura de specialitate /57/, /65/, /144/, sunt use mai multe procedee.

Pierlinger A. /57/, echivalind fenomenul cu acțiunea unor "te generalizate" (T_i) aplicate la nivelul de împiedecare a deformațiilor (fig.3.20) studiază starea de eforturi considerând într-o aproximatie peretele ca o grindă lungă, rezemată continuu, su-la întindere și încovoiere, datorită împiedecării deformațiilor use de contracția betonului. Studiul este efectuat pe un perete cu sau fără placă, considerând deformația aplicată numai peretei sau peretelui și plăcii. Sunt luate în considerare diferite iții de rezemare a peretelui care pot să împiedice sau nu deforile lineare și deformațiile de încovoiere ale fibrei de bază.

Studiul este dezvoltat în /57/, și ca o problemă plană a teo-elasticității, starea de eforturi fiind dată după ing. Sclileeh jutorul soluțiilor aplicabile pentru fizii lungi în ipoteza că latura de bază are deformații împiedcate.

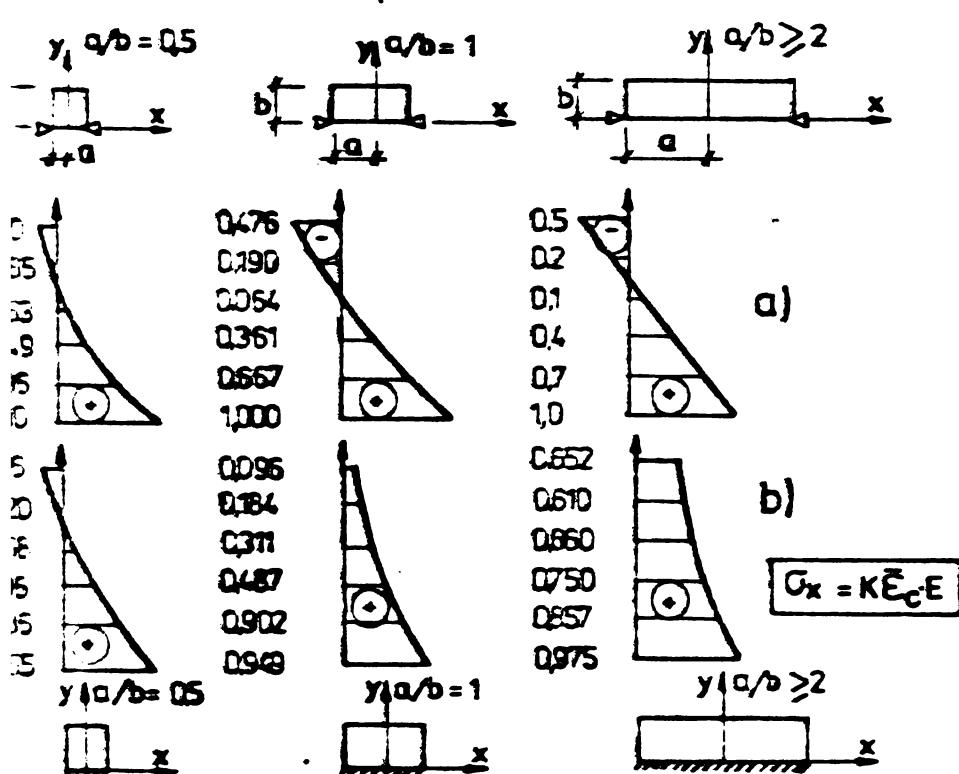

Fig.3.3b Valurile K pentru calculul lui G_x în axa elementului ($x=0$) la diferite rapoarte de laturi a/b .

- a) rezemare $Fr = \infty$; $tr = 0$.
- b) rezemare $Fr = \infty$; $tr = \infty$

de la bază (cazul b din figură) considerindu-se că deformația contracție liberă ar fi ϵ_c .

Studiile efectuate prin cele două metode au permis obținerea concluziei cum ar fi :

In fig.3.3.b este dat, spre exemplificare, modul de determinare a eforturilor G_x în axa peretelui calculat pe baza teoriei elasticității pentru diferite rapoarte a/b și pentru rezemarea care împiedică numai deformațiile lineare (cazul a din figură) și pentru rezemarea care împiedecă deformațiile lineare și de încovoiere a fi-

- valoarea eforturilor unitare interioare este influențată de raportul laturilor peretelui mai ales în cazul rezemării ceea ce împiedecă deformațiile lineare și de încovoiere ($F_r = \infty$ și $I_r = \infty$);
- eforturile principale de întindere în zona colturilor interioare unde ating valori de 1,6 ... 2,6 ori mai mari decât eforturile maxime din zona centrală; dar acest fenomen are o importanță mai redusă la diafragme deoarece prezența eforturilor de compresiune din sarcinile gravitaționale se suprapun peste componenta verticală a eforturilor de întindere;
- peretele este expus pericolului de fisurare pe o înălțime dependentă de raportul laturilor.

Studiile prezentate în /57/ corespund pentru rapoarte uzuale dintre lungimea și înălțimea unui nivel al unei diafragme. Studiul stării de eforturi pe toată înălțimea unei diafragme, luând în considerare toate cauzele care generează împiedecarea deformațiilor de contractie, întâmpină dificultăți datorită multitudinii parametrilor care variază - înălțime etaj, lungime diafragmă, rigiditate planșeu sau fundație, modulul de elasticitate variabil, etc.

Un studiu complet al stării de eforturi generată de contractia împiedecată în diafragme pline și cu goluri a fost efectuat în /65/, /145/ folosind metoda discretizării elementului în elemente finite. S-au întocmit programe de calcul cu care s-au determinat deformațiile și eforturile unitare principale în momentul apariției fisurilor. Au fost întocmite programe pentru calculul diafragmelor cu reținere în dreptul fundației, precum și pentru diafragme la care reținerea este cauzată atât de fundație cât și de planșee prefabricate dispuse pe toată înălțimea diafragmei. O atenție deosebită a fost acordată analizei stării de deformatie și de eforturi din jurul golurilor. S-a analizat, de asemenea, influența pe care o are asupra stării de eforturi și deformații turnarea succesivă a nivelurilor.

Compararea rezultatului calculului prin metoda elementelor finite cu rezultatele experimentale obținute pe modele de beton obisnuit a arătat o concordanță bună între rezultate.

3.3. Influența surgerii lente asupra eforturilor interioare

La determinarea eforturilor ce se produc în diafragme, datorită contractiilor împiedcate sau datorită împiedecării deformațiilor din variații de temperatură, este necesar să se țină cont și de as-

ul reologic prin luarea în considerare a proprietăților visco-sitice ale betonului legate de factorul timp și diferențiat func-de modul de dezvoltare a deformațiilor (brusc sau lent).

Studiile teoretice întreprinse de diferiți cercetători /113/, arată că eforturile elastice $X_{n,t}^{el}$ se reduc, în timp, proporțional cu un coeficient η_t care depinde de caracteristica finală a curii lente (φ_t), de timpul scurs de la apariția solicitării pînă momentul în care se calculează η_t precum și de raportul între rază de încărcare a elementului de beton și viteza de dezvoltare a curgerii lente.

Corelarea variației caracteristicii curgerii lente (φ_t) cu variația deformațiilor în timp se face cu ajutorul unui metru λ . În acest caz, dacă pentru φ_t acceptăm legea :

$$\varphi_t = \varphi_n (1 - e^{-\lambda t}) \quad (3.2)$$

nu deformații se poate accepta variația :

$$s_t = s_n (1 - e^{-\lambda t}) \quad (3.3)$$

In relații indicile n pune în evidență valorile finale ale curii lente, respectiv ale deformației, iar afectarea timpului cu indicatorul c pune în evidență unitatea de măsurare a timpului care poate fi zile, săptămîni, ani, etc.

Eforturile într-un element static nedeterminat datorită deformațiilor se determină dintr-o ecuație de echilibru elastic de forma:

$$X_{t,11} + s_t = 0 \quad (3.4)$$

are : X_t și s_t sunt variabile de timp datorată curgerii lente, $X_{t,11}$ este deformația pentru o solicitare unitară.

Plecîndu-se de la ecuațiile generale diferențiale stabilită Schinger, în lucrarea /57/ se arată că rezolvarea problemei se face la soluționarea unei ecuații diferențiale de tipul :

$$\frac{dX_t}{d\varphi} + X_t - X_n \cdot \frac{\lambda}{\varphi_n} \left(1 - \frac{\varphi_t}{\varphi_n} \right)^{\lambda-1} = 0 \quad (3.5)$$

In cazul cînd deformațiile se aplică instantaneu ($\lambda = \infty$), soluția ecuației va fi :

$$X_t = \eta_t X_n = X_n e^{-\frac{\varphi_t}{\varphi_n}} \quad (3.6)$$

soluția ecuației este :

$$x_t = \gamma_t x_n^{\text{el.}} = \frac{1}{\varphi_n} (1 - e^{-\varphi_n t}) x_n^{\text{el.}} \quad (3.7)$$

Variatia coeficientului γ_t , funcție de λ , t și φ_n , exprimată în procente față de momentul terminării procesului de curgere lentă (100%) este dată în figura 3.4 după /33/, /57/.

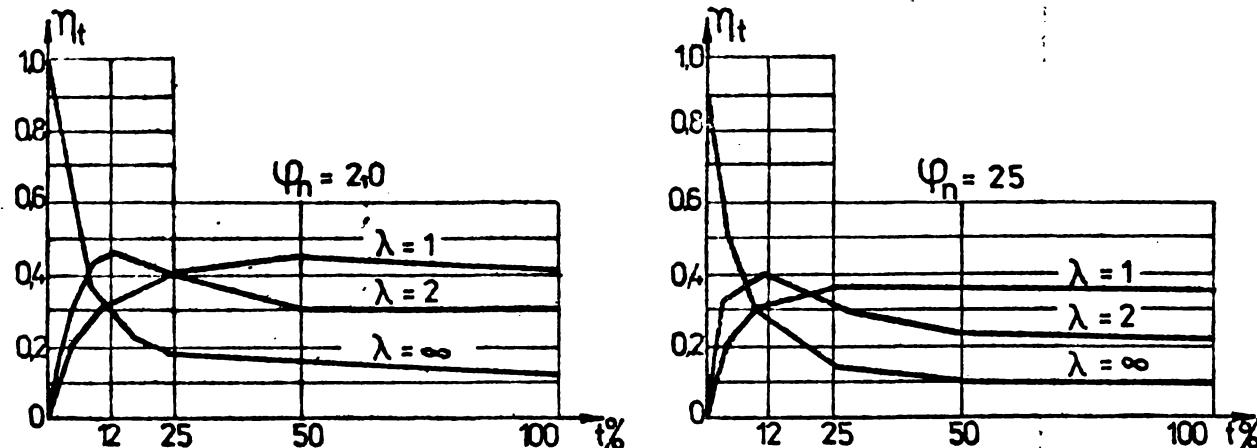

Fig.3.4 Variatia coeficientului γ_t /57/, /33/.

Valorile finale ale lui γ_t pentru diferite caracteristici finale ale curgerii lente (φ_n) și pentru $\lambda = 1; 2; 5$ și ∞ sunt date în tabelul 3.1.

Tabelul 3.1.

$\lambda \backslash \varphi_n$	1,5	2	2,5
1	0,512	0,432	0,367
2	0,393	0,297	0,228
5	0,293	0,197	0,133
∞	0,220	0,135	0,082

In cazurile curente contractia se consumă înaintea terminării procesului de curgere lentă astfel λ are valori între 1 și 2.

3.4. Considerații teoretice privind fisurarea și limitarea deschiderii fisurilor din deformații împiedecate

3.4.1. Procesul de fisurare a diafragmelor sub efectul împiedecării deformațiilor

Deformațiile provenite din contractie sau din variații de temperatură depășesc, în mod curent, deformațiile limită la întindere a betonului ceea ce provoacă, în cazul împiedecării dezvoltării acestor deformații, fisurarea betonului.

Observațiile efectuate "in situ" asupra diafragmelor din beton greu și ușor /60/, /52/, /64/, /134/, precum și cercetările experi-

mentale efectuate pe fragmente de diafragme sau modele /65/, /134/, /53/, având contractiile împiedicate, au scos în evidență modul de desfășurare a procesului de fisurare.

Schematizat procesul de fisurare poate fi urmărit în fig.3.5

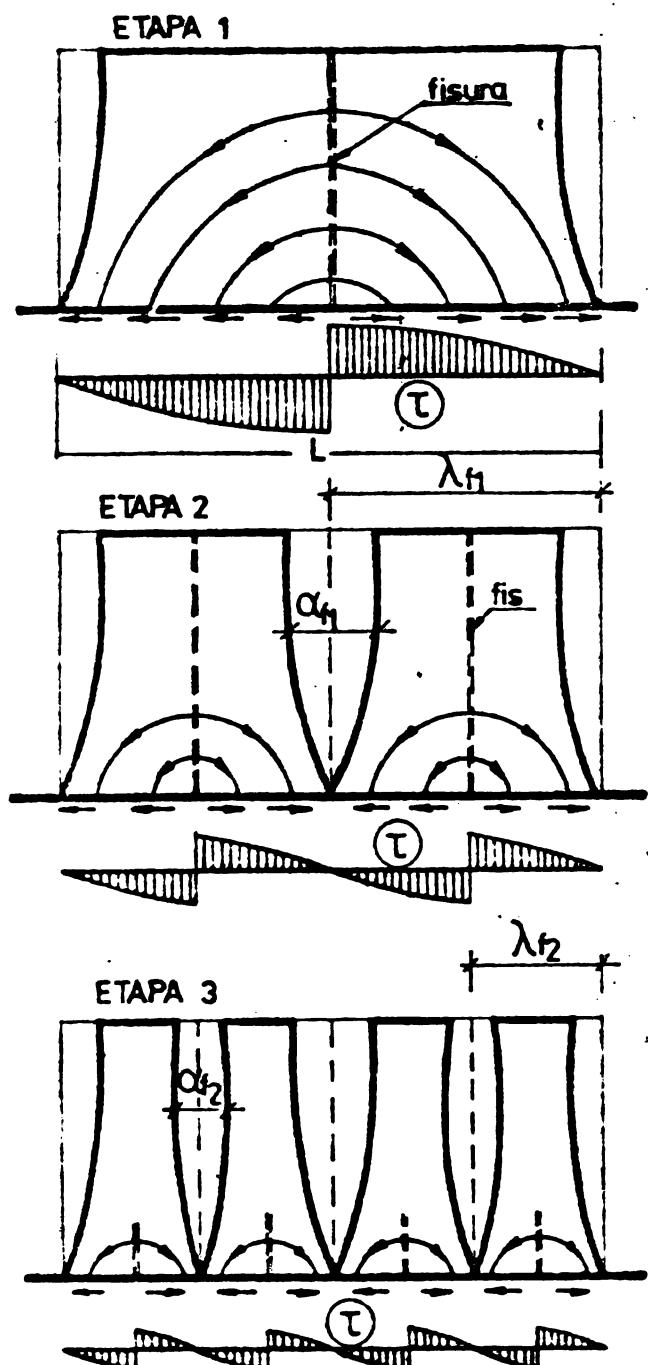

Fig.3.5 Procesul de fisurare a diafragmelor pline /65/.

lor, iar pe de altă parte, se opun deschiderii fisurilor în zona lor de contact cu diafragmele; în zona centrală a diafragmelor dintre două planse ($2 \times H_{et}/4$) factorul determinant pentru deschiderea fisurilor este armătura dispusă paralel cu elementele de reținere. În figurile 3.6 și 3.7 este prezentat relevul fisurilor pentru două modele de diafragmă avind contractiile reținute de planse; se observă atât generațiile de fisuri cât și deschiderea maximă a fisuri-

pentru o diafragmă cu deformații împiedicate de fundație.

Se constată că datorită acțiunii elementelor de reținere se produc eforturi de întindere în cîmpul diafragmelor, eforturi care duc la apariția primei fisuri (etapa 1 din fig.3.5) și concomitent eforturi tangențiale pe linia de reținere, eforturi care limitează deschiderea fisurilor (etapa 2 din fig.3.5). Schimbarea sensului eforturilor tangențiale de pe linia de reținere duce la apariția eforturilor de întindere în panourile nou create (etapa 2 din fig.3.5). Dezvoltarea în continuare a deformațiilor din contractie duce la atingerea deformațiilor limită la întindere în panourile nou create și la apariția unei noi generații de fisuri (etapa 3 din fig.3.5). Procesul se continuă pînă la stabilizarea fisurării.

Elementele de reținere au dublu rol, pe de o parte împiedică deformațiile ducînd la apariția fisuri-

rilor în zonă centrală, pe finalitate, acolo unde efectul de impiede-
care a deschiderii fisurilor este mai puțin resimțit.

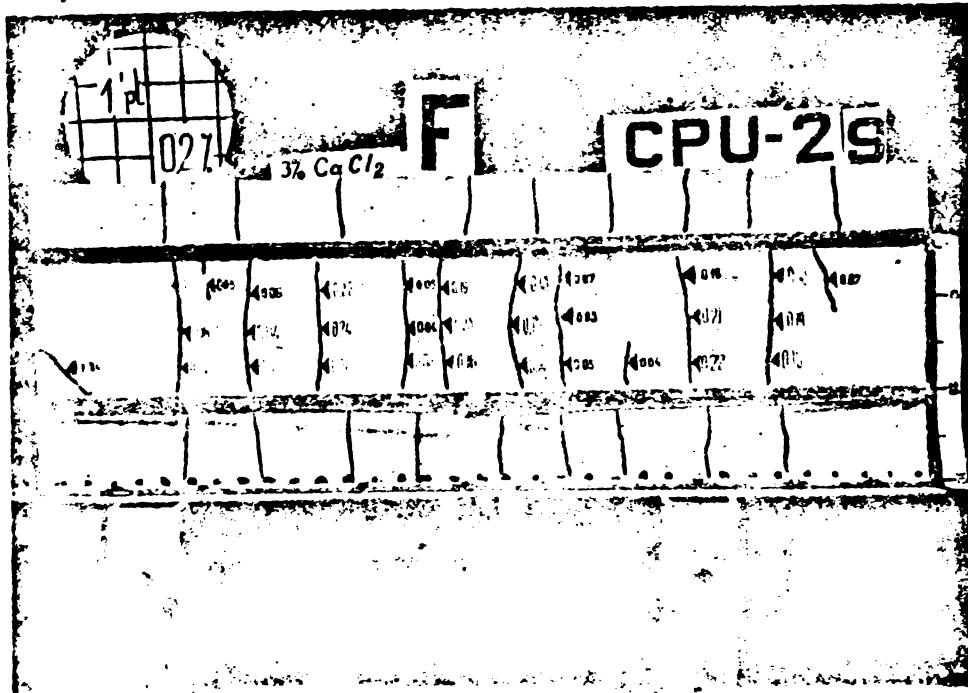

Fig.3.6. Modul de fisurare a modelului de diafragmă CPU 29 ($p = 0,2\%$).

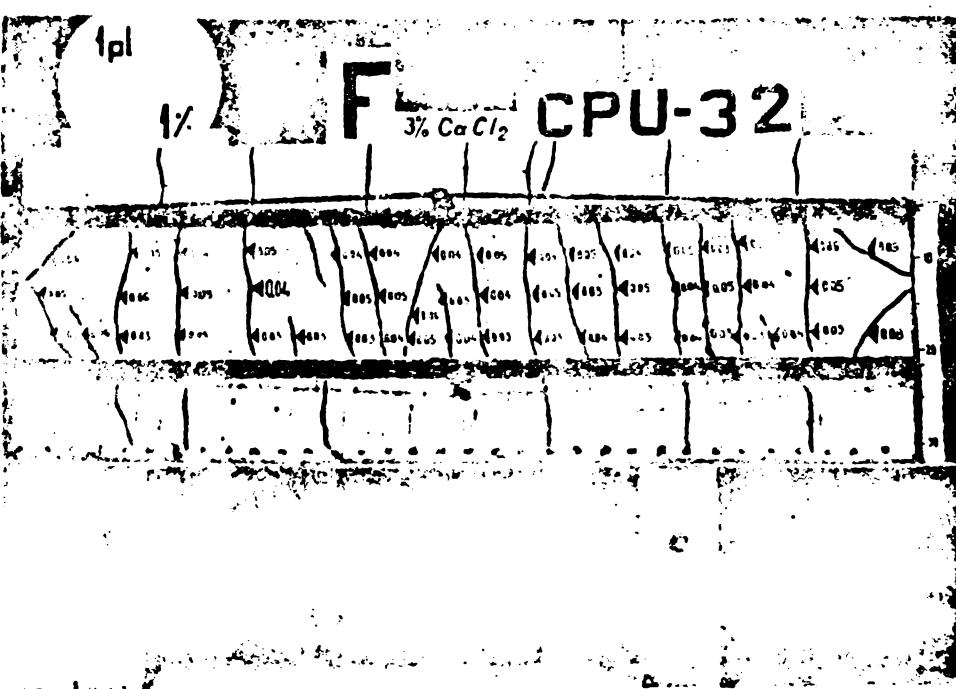

Fig.3.7. Modul de fisurare a modelului de diafragmă CPU 32 ($p = 1\%$).

ță de rigiditate mai joasă (K_2) pînă la forță care provoacă o nouă fisură ($N_f^1 > N_f$) previnindu-se un nou salt de alungire procesul conținând pînă la stabilizarea fisurilor. Saltul de alungire după forma-rea fiecărei fisuri depinde de lungimea barei, repartiția lui R_t în lungul barei și de procentul de armare.

La solicitarea dependentă de deformație împiedecată la formarea primei fisuri (corespunzător lui N_f) apare o scădere a forței, deo-

Trebue subliniat faptul că mecanismul de formare a fisuri-
lor din deformații împiedecate este di-
ferit de cel valabil în cazul încărcări-
lor exterioare. În fig.3.8 se prezintă
diagrama forță - de-
formație pentru un
element la care soli-
citarea este depen-
dentă de forță axia-
lă exterioară și un
element cu solicta-
rea dependentă de
deformația împiede-
cată.

La sollicitarea dependentă de forță la atingerea forței care provoacă prima fisură ($N_f = \min R_t A_i$) alungirea crește brusc datorită scăde-
rii rigidității prin fisurare, creșterea
forței în continuare are loc după o dreap-

Pentru a menține alungirea forțată este suficientă o forță mai mică datorită scăderii rigidității. La creșterea deformației, creșterea forței se produce după dreaptă de rigiditate K_2 pînă la următoarea forță de fisurare etc.

rezultă astfel o diagramă $N - \varepsilon$ sub formă de dinți de fierastrău; scăderea forței după formarea fiecărei fisuri depinde de R_t , lungimea barei și procentul de armare.

In ambele cazuri de solicitare forțele de fisurare N_f^1 se găsesc pe o înfășurătoare comună; modurile de solicitare diferă în triunghiul hașurat, diferență ce scade cu creșterea parametrului de armare.

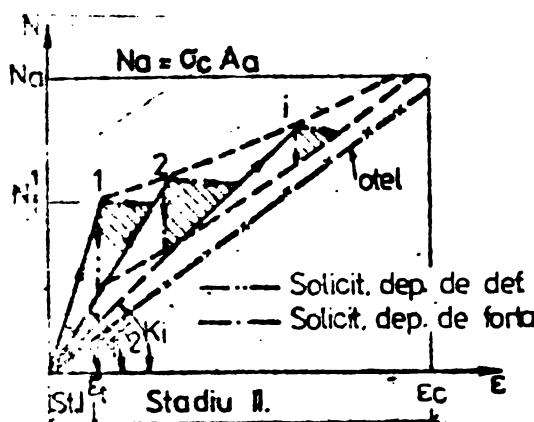

Fig. 3.8 Diagrama $N - \varepsilon$ pentru solicitarea dependenta de forta si de deformatie.

Falkner /50/ consideră că reacțiunea produsă de deformațiile impiedicate nu poate depăși forța inițială de formare a fisurilor pînă ce s-a produs stabilizarea fisurării. Această ipoteză este valabilă numai la procente mici de armare și la deformații mici. Experiențele /111/, arată că în funcție de p și deformația impiedecată reacțiunea crește și peste N_f^1 , fiind necesară o reprezentare mai largă a fenomenului.

Procentele de armare reduse o,1% ... o,2% utilizate la nivelurile curente ale clădirilor multietajate nu asigură procesul de stabilizare a fisurilor rezultînd distanțe mari între fisuri (3 ... 4 m) și deschideri mari de fisuri (pînă la 1 mm) producînd curgerea armăturii în fisură.

Observațiile efectuate "in situ" pe diafragme monolite din beton greu și ușor, cu planșee prefabricate, prezentate în /60/, precum și încercările pe diafragme la scară naturală (cap.3.5.4.4) confirmă deschiderea mare a fisurilor și nestabilizarea procesului de fisurare.

Încercările efectuate pe modele de diafragme din beton greu /15/, /64/, /65/, /95/, /134/, au dus la o serie de concluzii privind procesul de fisurare din deformații impiedecate de fundații și planșee prefabricate.

a) Deformații impiedecate de fundații /134/ :

- înălțimea fisurilor în diafragmă nu depășește înălțimea zonei de reținere (L_y) :

$$h_t = (0,5 - 0,3 p) L_y \quad (3.8)$$

unde : h_f - înălțimea fisurilor;

p - procentul de armare al diafragmei;

L_r - lungimea de reținere, în m;

- deschiderea fisurilor variază de la zero, pe linia de reținere, la o valoare maximă, după care descrește lent pînă la valoarea nulă; poziția deschiderii maxime a fisurilor fiind :

$$h_{f \max} = (0,08 \dots 0,15) L_r \quad (3.9)$$

- la nivelul deschiderii maxime a fisurilor distanța între ele, raportată la înălțimea uzuală a unui etaj, este :

$$\lambda_f = (0,75 \dots 1,25) h_{\text{etaj}} \quad (3.10)$$

- deschiderea maximă a fisurilor se calculează cu relația (3.42);

b) Deformații împiedicate de planșee prefabricate /134/ :

- la diafragme scurte, $h_{\text{etaj}}/L_r > 0,6 \dots 0,75$, fisurile nu se dezvoltă pe toată înălțimea etajului; sub aceste valori diafragmele fisurează pe toată înălțimea nivelului, deschiderea maximă obținându-se /134/ :

$$h_{f \max} = 0,15 L_r \text{ pentru } p = 0 \dots 0,2\% \quad (3.11)$$

$$h_{f \max} = 0,10 L_r \text{ pentru } p = 0,2 \dots 0,6\%$$

- distanța dintre fisuri raportată la înălțimea etajului ia valori de $0,6 \dots 1$;

- deschiderea maximă a fisurilor se calculează cu relația (3.43).

3.4.2. Starea limită de apariție a fisurilor

Elementele din beton avînd deformațiile, din variații de temperatură sau contractie, împiedcate, lucrează în stadiul I atît timp cît efortul de întindere din beton rămîne mai mic sau egal cu rezistența la întindere a betonului.

Atingerea stării limite de fisurare depinde de calitatea betonului, procentul de arnare, dar și de gradul de împiedecare a deformațiilor și de posibilitatea de adaptare a betonului datorită fenomenului de curgere lentă.

Intrucît în practica proiectării se obisnuiește ca deformațiile

de contractie să se echivaleze cu deformații produse de deformații produse de variații de temperatură ($\varepsilon_c = \varepsilon_t \Delta T$), în continuare se vor determina variațiile limită ale temperaturii care duc la apariția primelor fisuri în elementele de beton având deformațiile împiedicate.

Din punct de vedere al împiedecării deformațiilor se va lua o împiedcare totală (reazeme fixe) și o împiedcare parțială (reazeme deplasabile).

a) Reazeme fixe. Se consideră bara din beton armat (fig.3.9.a),

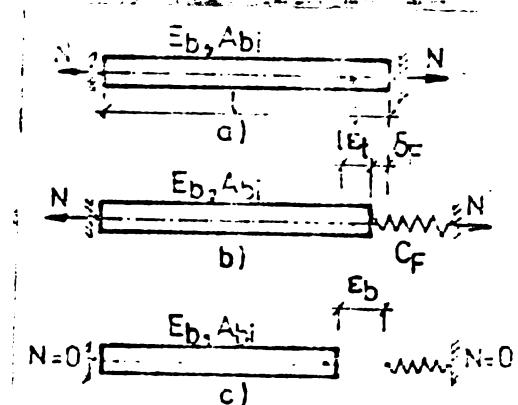

Fig.3.9 Modul de rezemare a barelor.

fixată centric la capete astfel încât deformațiile longitudinale sunt împiedcate. Datorită manifestării fenomenei de contractie, în bară apar tensiuni fortate care însumate pe secțiunea elementului dă forte orizontale (N) în reazeme:

$$N = \varepsilon_t E_{bt} A_{bt} \quad (3.12)$$

Prima fisură se produce atunci cînd deformația betonului atinge deformația limită la întindere ($\varepsilon_t = \bar{\varepsilon}_t$) respectiv cînd efortul din beton ajunge într-o fibră la R_t ; reacțunea în reazeme are valoarea $N_f = R_t A_{bt}$.

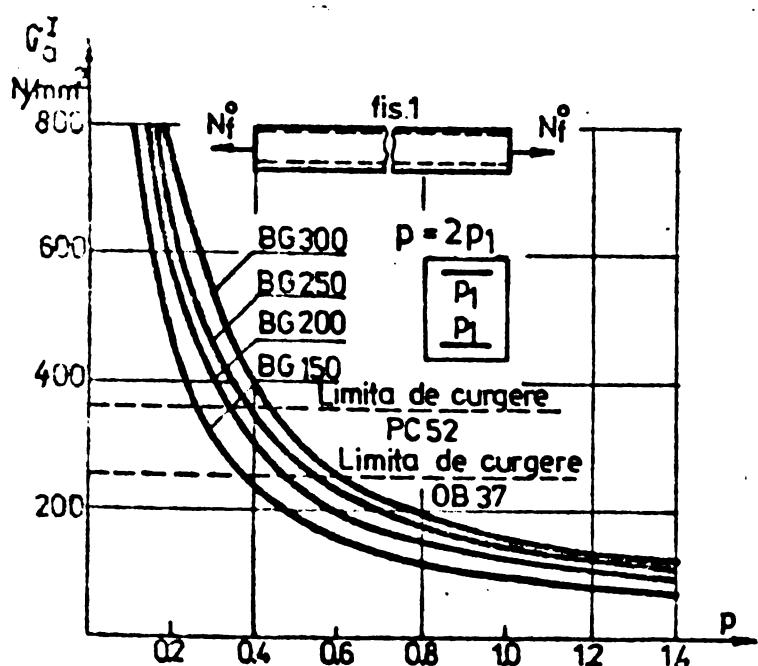

Fig 3.10 Efortul în otel la prima fisură. (rel. 3.13)

Efortul în armătură, corespunzător formării primei fisuri, va fi:

$$\sigma_a^I = \frac{R_t}{\mu} (1 + n \mu) \quad (3.13)$$

unde: μ - coeficientul de armare;
n - coeficient de echivalentă J.

Variatia efortului σ_a^I funcție de marca betonului ușor și procentul de armare este dată în fig.3.10 pentru caracteristicile betoanelor ușoare date în tabelul 3.2.

Asimilând deformația de contractie cu o deformație produsă de o variație de temperatură ($\varepsilon_c = \alpha_t \Delta T$) și ținind cont că deformația

limită la întindere ($\bar{\epsilon}_t$) este compusă dintr-o deformare elastică și o deformare plastică, din relația (3.12) se poate determina valoarea limită a variației temperaturii la care se produce :

$$\Delta T_{1 \text{ lim}} = \frac{R_t}{\alpha_t(1-\lambda) E_{bt}} \quad (3.14)$$

unde : R_t - rezistența la întindere a betonului;

$\alpha_t = 0,8 \cdot 10^{-5}$ - coeficientul de dilatație termică a betoanelor cu agregate de granulat conform /68/;

λ - coeficientul de plasticitate la întindere care se ia egal cu cel de la compresiune;

E_{bt} - modulul de elasticitate la întindere care pentru betonul ușor se ia egal cu modulul de la compresiune /25/, /68/.

In tabelul 3.2 sunt date variațiile limită de temperaturi pentru betoane BG 150 ... BG 300, folosind pentru λ valorile determinate în cap. 2.4.3, iar pentru E_{bt} și R_t (valoare normată), valorile date în /68/ pentru betoane cu agregate ușoare.

Tabelul 3.2.

Marca betonului	R_t^n (N/mm ²)	E_b (N/mm ²)	λ	$\Delta T_{1 \text{ lim}}$ (grad)
BG 150	0,86	13000	0,51	16,8
BG 200	1,09	15000	0,43	15,9
BG 250	1,27	16500	0,38	15,5
BG 300	1,43	18000	0,33	14,8

Valoarea medie a lui $\Delta T_{1 \text{ lim}}$ (15, 75) este mai mare decât valoarea pentru betonul greu care este de 12°C /57/.

Acest lucru se datorează atât coeficientului de dilatație

termică mai redus al betonului ușor cît și modulului de elasticitate mai mic.

In etapa de maturizare a betonului, datorită manifestării fe-

Tabelul 3.3.

φ_n	0	1,5	2	2,5	4
η_t	1	0,512	0,432	0,367	0,245
$\Delta T_{1 \text{ lim}}$	15,75	30,75	36,4	42,9	64,3

fenomenului de curgere lentă, temperaturile limită de fisurare variază în funcție de coeficientul η_t (tabelul 3.1) și măsura curgerii lente (φ_n) a betonului. In cazul în care acțiunea deformației se face după o lege afină cu evoluția curgerii lente, temperatura limită de fisurare poate atinge valorile indicate în tabelul 3.3.

BUPT

b) Reazeme care cedează. Deoarece nu se poate întîlni nicio-dată o impiedecare totală a deformațiilor (rezemare fixă), în calcule trebuie să se țină cont de cedarea reazemelor, cedare care este dată de așa numita "rigiditate de arcuire" (C_R) /50/.

Se consideră bara de lungime din fig.3.9.b, care este fixată la capătul stîng de un reazem fix și la capătul drept de un reazem elastic cu rigiditatea C_R . Datorită deformațiilor de contractie sau a variațiilor de temperatură negative, bara suferă o deformatie ϵ_t și iar arcul o lungime δ_R , în reazeme apărind o forță orizontală (N). Forța N se determină din condiția de compactibilitate a deformațiilor :

$$l \cdot \epsilon_t + \delta_R = l \cdot \epsilon_b \quad (3.15)$$

unde :

$$\epsilon_t = \frac{N}{E_{bt} A_{bi}} ; \quad \delta_R = \frac{N}{C_R} ;$$

ϵ_b - deformăția barei libere (fig.3.9.c).

Inlocuind valorile în relația (3.15) rezultă :

$$N = \frac{\epsilon_b E_{bt} A_{bi}}{1 + \frac{E_{bt} A_{bi}}{C_R \cdot l}} \quad (3.16)$$

Prima fisură apare atunci cînd în fibra cea mai solicitată - forțul în beton atinge R_t ; reacțiunea în reazeme avînd valoarea $N_f = R_t A_{bi}$. Relația (3.16) se transformă în :

$$R_t = \frac{\epsilon_b \lim E_{bt}}{1 + \frac{E_{bt} A_{bi}}{C_R \cdot l}} \quad (3.17)$$

Analizînd și în cazul de față deformăția de contractie cu o variație de temperatură și considerînd că deformăția limită este formată dintr-o deformăție plastică și una elastică, se obține variația limită a temperaturii :

$$\Delta T_{1 \text{ lim}} = \frac{R_t}{(1 - \lambda) \alpha_t E_{bt}} \left(1 + \frac{E_{bt} A_{bi}}{l \cdot C_R} \right) \quad (3.18)$$

Al doilea termen al parantezei reprezintă raportul dintre rigiditatea barei și rigiditatea elementului de reținere. Pentru $C_R = \infty$

se obtine relația (3.14) iar pentru $C_R = 0$ expresia lui ΔT_{lim} tine spre infinit.

In figura 3.11 sunt date, pentru betonul ușor BG 250, dependențele dintre temperaturile limită și eforturile de întindere pentru cîteva rapoarte de rigiditate la întindere a barei și elementului de reținere.

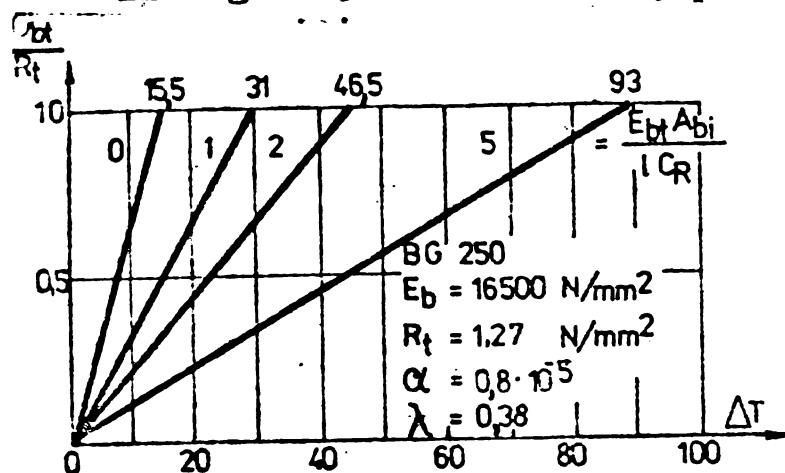

Fig. 3.11 Valorile ΔT lim pentru fisurarea elementelor din beton ușor BG 250 rezemate elastic.

Valoarea temperaturilor limită este afectată de fenomenul de urgere lentă și în cazul reazemelor elastice

3.4.3. Calculul eforturilor în armătură în stadiul II

Forțele de fisurare la solicitări exterioare și la solicitări dependente de deformații au o infășurătoare comună (fig.3.8) care deinde în principal de repartizarea rezistenței la întindere în lungul barei, de procentul de armare și de aderența dintre beton și armătură.

Diferența $\Delta \varepsilon_a$ (fig.3.12) dintre deformația oțelului nefiglobat în beton (ε_a) și deformația medie a oțelului între fisuri (ε_{am}) caracterizează efectul conlucrării betonului cu oțelul; $\Delta \varepsilon_a$ este maxim la formarea primei fisuri și scade pe parcursul formării fisurilor. Conlucrarea oțelului cu betonul duce la scăderea efortului din oțel și creșterea efortului de întindere în beton pe măsură ce ne îndepărțăm de fisură (fig.3.13).

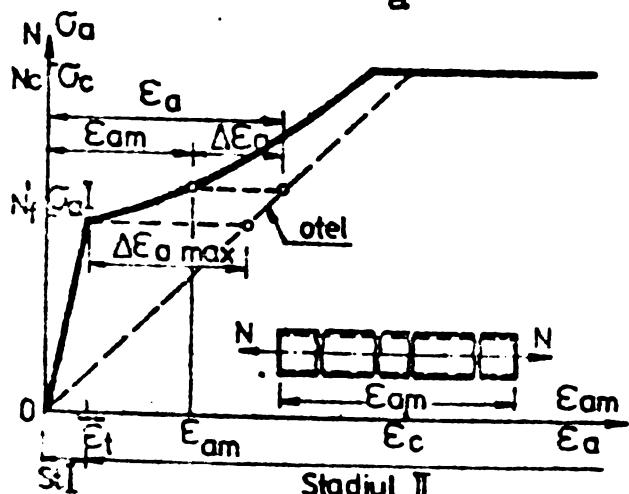

Fig. 3.12. Diagrama N- ε_{am} pentru un element întins centric.

CEB propune pentru determinarea deformației ε_{am} o formulă de forma:

$$\varepsilon_{am} = \varepsilon_a - \frac{K_4}{E_a \mu} = \frac{\bar{n}_a}{E_a} - \frac{K_4}{E_a \mu} \quad (3.19)$$

unde : $\tilde{\sigma}_a^{\text{II}}$ - efortul în oțel în fizură, stadiul II;

μ - coeficientul total de armare;

K_4 - coeficient care ține cont de conlucrarea betonului cu oțelul între fisuri și are valoarea 1 ... 1,2 N/mm² după Folkner pentru B 250; pentru beton ușor în /111/ se propune valoarea $K_4 = 0,6 R_t$.

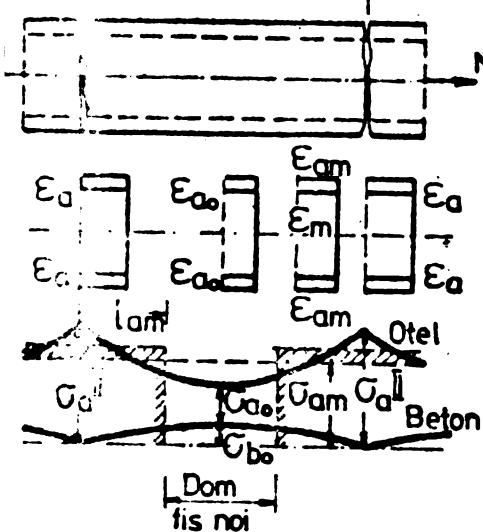

Fig. 3.13. Deformatii si eforturi la intindere centrica în stadiul II.

unde : $K(\tilde{\sigma}_a^{\text{II}}) = \frac{\tilde{\sigma}_a^{\text{II}}}{\tilde{\sigma}_a^{\text{I}}}$ - coeficient care descrie conlucrarea betonului cu armătura;

$\tilde{\sigma}_a^{\text{I}}$ - efortul în oțel corespunzător formării primei fisuri (relația (3.13)).

Introducând relația (3.13) în (3.20.a) se obține :

$$\epsilon_{am} = \frac{\tilde{\sigma}_a^{\text{II}}}{E_a} - \left(\frac{R_t}{\mu} \right)^2 \frac{1 + n \mu}{E_a \tilde{\sigma}_a^{\text{II}}} \quad (3.20.b)$$

Efortul în armătură în stadiul II se determină din relația (3.20.b) :

$$\tilde{\sigma}_a^{\text{II}} = \frac{\epsilon_{am} E_a}{2} + \sqrt{\left(\frac{\epsilon_{am} E_a}{2} \right)^2 + \frac{R_t^2}{\mu^2} (1 + n \mu)} \quad (3.21)$$

Dacă se exprimă tensiunea în armătură în stadiul II în funcție de tensiunea la formarea primei fisuri, se obține :

$$\frac{\tilde{\sigma}_a^{\text{II}}}{\tilde{\sigma}_a^{\text{I}}} = \frac{N^{\text{II}}}{N^{\text{I}}} = \frac{\epsilon_{am} E_a}{2} \cdot \frac{\mu}{R_t (1 + n \mu)} \left[1 + \sqrt{1 + \left(\frac{2 R_t}{\epsilon_{am} E_a \mu} \right)^2 (1 + n \mu)} \right] \quad (3.22)$$

Din relația (3.22) se poate determina ușor efortul în armătură (δ_a^{II}) sau reacțiunea în reazem (F^{II}), în cazul unei rezemări fixe, pentru o răcire bruscă ΔT știind că $\varepsilon_{am} = \Delta T \alpha_t$.

Dacă bara este rezemată elastic (fig.3.9.b) efortul în armătură în stadiul II se determină din condiția de compatibilitate a deformărilor (relația 3.15) obținându-se :

$$\frac{\delta_a^{II}}{E_a} - \left(\frac{R_t}{\mu} \right)^2 \frac{1 + np}{E_a \delta_a^{II}} + \frac{\delta_a^{II} A_a}{C_R \cdot l} = \varepsilon_b \quad (3.23)$$

Din relația (3.23) rezultă :

$$\delta_a^{II} = \frac{1}{1 + \frac{n\mu}{l + n\mu} \frac{E_{bt} A_{bi}}{C_R \cdot l}} \left[\frac{\varepsilon_b E_a}{2} + \sqrt{\frac{\varepsilon_b^2 E_a^2}{2} + \left(\frac{R_t}{\mu} \right)^2} \right] \\ \cdot \left(1 + \frac{n\mu}{l + n\mu} \frac{E_{bt} A_{bi}}{E_R \cdot l} \right) \quad (3.24)$$

Se constată că pentru $C_R = \infty$ relația se transformă în (3.21) iar pentru $C_R = 0$ se obține $\delta_a^{II} = 0$.

3.4.4. Calculul distanței dintre fisuri și mărimea deschiderii fisurilor

După începerea formării fisurilor, numărul fisurilor crește odată cu creșterea solicitării; distanța medie dintre fisuri tinde spre o valoare finală corespunzătoare stabilizării fisurării /38/ :

$$\lambda_{x_m} = c \cdot x_1 + x_2 \cdot x_3 \frac{d}{\mu} \quad (3.25)$$

unde : c - acoperirea cu beton a armăturilor, în cm;

$x_1 = 1 \dots 1,5$ - factor ce tine cont, conform principiului St.

Venant, că repartiția tensiunilor depinde de acoperirea cu beton a armăturilor;

x_2 - raportul dintre rezistența la întindere a betonului și efortul mediu de aderență;

x_3 - factor care ține cont de raportul dintre secțiunea de beton și perimetrul armăturii;

d - diametrul barelor.

Normele CEB prescriu la betonul greu pentru produsul $K_2 + K_3$ valoarea 0,16 iar încercările efectuate de Falkner /50/ au dus la valoarea 0,125. În /68/ pentru întindere centrică se recomandă valoarea 0,1 la oțel cu profil periodic și 0,2 la oțel neted pentru produsul $K_2 + K_3$.

Încercările efectuate de către Rostasy /111/ pe elemente din beton ușor întinse centric, armate cu bare cu profil periodic, au dus la stabilirea unor relații de forma :

$$\lambda_{fm} = 4,5 + 0,040 \frac{d}{\mu} \quad (3.26.a)$$

pentru beton ușor de marcă 100 și 150;

$$\lambda_{fm} = 4,5 + 0,060 \frac{d}{\mu} \quad (3.26.b)$$

pentru beton ușor de marcă 250;

- d - diametrul armăturilor, în mm.

Valorile mai mici ale distanței dintre fisuri la betonul ușor față de betonul greu se explică prin rezistența la întindere mai mică și prin influența mai redusă a parametrului de aderență d/μ /111/.

Plecindu-se de la încercările efectuate de Robinson pe tiranți din beton greu, în lucrarea /25/ se propun, pentru betonul ușor cu granulit, următoarele relații pentru evaluarea distanței dintre fisuri :

- pentru oțel PC 52 :

$$\frac{\lambda_f}{d} = - 12,07 \ln \frac{n \mu}{1 + n \mu} - 2,40 \quad (3.27.a)$$

- pentru oțel OB 38 :

$$\frac{\lambda_f}{d} = - 21,40 \ln \frac{n \mu}{1 + n \mu} - 7,78 \quad (3.27.b)$$

Pentru limitarea deschiderii fisurilor trebuie să se stabilească o relație între solicitarea din deformații impiedicate, pe de o parte, și distanța dintre fisuri și deschiderea fisurilor, pe de altă parte.

La diafragme supuse la deformații din variații de temperatură sau contractii de ordinul a 0,5 % ... 1 % nu se produce stabilizarea fisurării existând între fisuri domenii cu aderență nedistrusă (fig.3.13).

Deschiderea fisurilor este diferența dintre deformația oțelului

și betonului în fisură care apare în stînga și în dreapta acesteia, de-a lungul lungimii de aderență l_{am} (fig. 3.13). Dacă se negligează deformarea betonului pe lungimea l_{am} se obține :

$$\alpha_f \approx 2 \int_0^{l_{am}} \varepsilon_a(x) dx \approx 2 l_{am} \bar{\varepsilon}_{am} \quad (3.28)$$

în care : $\bar{\varepsilon}_{am}$ este deformarea medie a oțelului pe lungimea l_{am} , deformare mai mare decît deformarea medie ε_{am} pe toată lungimea barei corespunzătoare efortului σ_{am} (fig. 3.13).

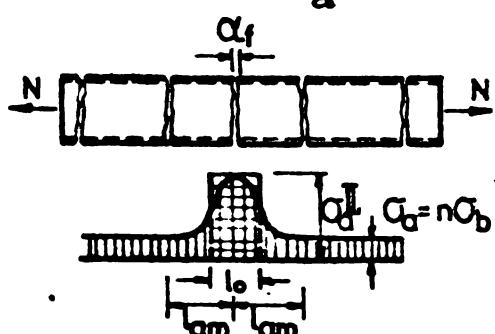
Odată cu creșterea solicitării distanța dintre fisuri scade și domeniile intermediare de aderență nedistrusă sunt tot mai mici; începând de la $\lambda_f = 2 l_{am}$ se poate scrie :

$$\alpha_f = \lambda_f \cdot \varepsilon_{am} \quad (3.29.a)$$

Dacă s-a produs stabilizarea fisurării :

$$\alpha_f = \lambda_{fm} \cdot \varepsilon_{am} \quad (3.29.b)$$

Pentru a exprima deschiderea fisurii funcție de efortul în armătură în stadiul II (σ_a^{II}), Falkner /50/ introduce în calcul o lungime l_o fictivă pe care consideră aderență complet distrusă și efortul din armătură σ_a^{II} (fig. 3.14) obținindu-se în acest fel :

$$\alpha_f = l_o \cdot \varepsilon_a \quad (3.29.c)$$

Egalând relațiile (3.29.b) și (3.29.c) se obține :

$$l_o = \lambda_{fm} \frac{\varepsilon_{am}}{\varepsilon_a} \quad (3.30.a)$$

Fig. 3.14. Lungimea l_o după Falkner /50/. Introducind pentru ε_{am} valoarea dată de CEB /38/ (relația 3.19) se obține :

$$l_o = \lambda_{fm} \left(1 - \frac{K_4}{\sigma_a^{II} u} \right) \quad (3.30.b)$$

Deschiderea fisurii evaluată cu relația (3.29.c) devine :

$$\alpha_f = \lambda_{fm} \frac{\sigma_a^{II}}{\varepsilon_a} \left(1 - \frac{K_4}{\sigma_a^{II} u} \right) \quad (3.29.d)$$

Numărul fisurilor (m), pentru o forță axială dată N_f^n , se poate

determină considerind bara de lungime l formată din m segmente, de lungime l_0 , cu aderență distrusă și $m+1$ segmente de beton armat de lungime totală $l = m \cdot l_0$. Deformația specifică medie a barei va fi :

$$\varepsilon_m = \frac{N_f^m}{E_a A_a} \frac{m l_0}{l} + \frac{N_f^m}{E_b A_{bi}} \frac{l - m l_0}{l} \quad (3.31)$$

Numărul de fisuri m va fi :

$$m = \frac{E_b A_{bi} \varepsilon_m - N_f^m}{N_f^m} \cdot n \mu \frac{l}{l_0} \quad (3.32)$$

Numărul maxim de fisuri (m_{max}) se obține atunci la stabilizarea fisurării cînd distanța dintre fisuri ajunge la λ_{fm} și este $m_{max} = l / \lambda_{fm}$.

Raportînd numărul de fisuri pentru o anumită forță N_f^m la numărul maxim de fisuri și înlocuind relația (3.22) în relația (3.32) se obține :

$$\frac{m}{m_{max}} = \frac{1}{l} \left[\frac{2(1+n\mu)}{1 + \sqrt{1 + \frac{4}{1+n\mu} \left(\frac{\bar{\varepsilon}_t}{\varepsilon_m} \right)^2 \frac{1+n\mu}{n\mu}}} - n\mu \right] \leq 1 \quad (3.33)$$

unde : $\eta = l_0 / \lambda_{fm} \leq 1$

Cu relația (3.33) se poate determina distanța dintre fisuri λ_f corespunzătoare unei solicitări punând condiția :

$$\lambda_f = \lambda_{fm} \frac{m_{max}}{m} \quad (3.34)$$

3.4.5. Modificarea rigidității datorită formării fisurilor și scăderea forței de fisurare

Rigiditatea la întindere scade brusc la formarea fiecărei fisuri atît pentru solicitarea dependentă de forță cît și la solicitarea din deformații împiedicate (fig.3.8).

Plecîndu-se de la rigiditatea din stadiul I, $K^I = E_{bt} A_{bi} / l$, rigiditatea în stadiul II se poate determina cu o relație asemănătoare, $K^{II} = E_{bt} A_{bi} K_g^m / l$.

Coeficientul, $K_g^m \leq 1$, de reducere a rigidității se determină

din relația (3.31) considerind $\varepsilon_m = N_f^m / E_{bt} A_{bi} K_5^m$:

$$K_5^m = \frac{1}{1 + \frac{m l_o}{l} \left(\frac{A_{bi}}{n A_a} - 1 \right)} \quad (3.35.a)$$

sau : $K_5^m = \frac{1}{1 + \frac{m l_o}{l} \cdot \frac{1 - \mu}{n \mu}} \quad (3.35.b)$

Valoarea limită a factorului de reducere a rigidității va fi $\min K_5^m = n A_a / A_{bi}$.

Cu ajutorul factorului K_5^m se poate determina alura forțelor din deformații împiedecate în cazul rezemării fixe și elastice a unei bare din beton.

a) Rezemare fixă. Forța din reazem după apariția primei fisuri va fi :

$$N_f^0 = N_f^m K_5^m = \frac{N_f^m}{1 + \frac{m l_o}{l} \left(\frac{A_{bi}}{n A_a} - 1 \right)} \quad (3.36)$$

Fisura următoare va apărea atunci cînd deformația împiedecată va crește; modificarea de temperatură, raportată la momentul inițial, care produce a doua fisură se determină cu o relație asemănătoare cu relația (3.14) :

$$\Delta T_2 = \frac{R_t}{\alpha_t (1 - \lambda) E_{bt}} \frac{l}{K_5^1} \quad (3.37.a)$$

Pentru alte fisuri generalizînd rezultatul :

$$\Delta T_m = \frac{R_t}{\alpha_t (1 - \lambda) E_{bt}} \frac{l}{K_5^{m-1}} \quad (3.37.b)$$

Forța din reazem la formarea fisurii m va fi :

$$N_f^m = N_f^0 \frac{K_5^m}{K_5^{m-1}} \quad (3.38)$$

b) Reazeme deplasabile. Cedarea reazemelor implică variații mai mari de temperatură pentru formarea primei fisuri și modifică scăderea forței din reazeme după apariția fisurilor.

Plecindu-se de la relația (3.16) se poate determina reacțunea în reazeme după apariția primei fisuri :

$$\frac{N_f^0}{f} = \frac{\alpha_t \Delta T_l E_{bt} A_{bi} K_5^l}{1 + \frac{E_{bt} A_{bi}}{1 \cdot C_R} \cdot K_5^l} \quad (3.39.a)$$

sau

$$\frac{N_f^0}{f} = \frac{N_f K_5^l (1 + \frac{E_{bt} A_{bi}}{1 \cdot C_R})}{1 + \frac{E_{bt} A_{bi}}{1 \cdot C_R} K_5^l} \quad (3.39.b)$$

Relația (3.39.b) se transformă în relația (3.36) pentru $C_R = \infty$.

Din relația (3.18) se poate determina variația de temperatură pentru a obține fisura m :

$$\Delta T_m = \frac{R_t}{\alpha_t (1 - \lambda) E_{bt} K_5^l} (1 + \frac{E_{bt} A_{bi} K_5^l}{1 \cdot C_R}) \quad (3.40)$$

Din egalarea variației de temperatură înainte și după formarea fisurii m se determină forța din reazeme la fisura m :

$$\frac{N_f^m}{f} = \frac{N_f \frac{K_5^m}{K_5^{m-1}} (1 + \frac{E_{bt} A_{bi}}{1 \cdot C_R} K_5^{m-1})}{1 + \frac{E_{bt} A_{bi}}{1 \cdot C_R} K_5^m} \quad (3.41)$$

3.4.6. Limitarea deschiderii fisurilor din deformații de contractii și variații de temperatură la diafragme

Dacă solicitările din deformații impiedicate duc la atingerea deformației limită la întindere a betonului este necesar să se impiedice - printr-o armare minimă - formarea de fisuri mari.

Limitarea deschiderii fisurilor diafragmelor la valorile reco-

randate de 0,1 ... 0,3 mm este tratată teoretic în diferite lucrări, majoritatea pornind de la elemente liniare din beton greu blocate la extremități și supuse la variații de temperatură.

Fierlinger A. /57/ propune stabilirea armării minime din două condiții :

- armătura să aibă capacitatea de a rezista fără să atingă limita de curgere ($p \geq 100 R_t^{\frac{2}{3}}/R_a^{\frac{2}{3}}$) ;

- deschiderea fisurii să nu depășească limita admisă ($\alpha_p = 0,3$ mm) rezultând astfel $d \leq 12p/100 K \psi_E$, unde K este raportul dintre rezistența la întindere a betonului și efortul de aderență mediu iar ψ_E - coeficient funcție de tipul betonului. Valorile obținute pentru cele două condiții sunt date în /57/.

Pornind de la experiențele efectuate de Falkner /50/, pentru elemente liniare supuse variației de temperatură, Schissl /121/ face un studiu asupra influenței rezistenței la întindere a betonului greu asupra deschiderii fisurilor. Acceptând pentru rezistența la întindere o valoare $R_t = K R_b^{\frac{2}{3}}$, ($K = 0,36 \dots 0,68$; R_b - marca betonului) se ajunge la următoarele concluzii :

- pentru diferite mărci de betoane rezistența la compresiune influențează practic neglijabil deschiderea fisurilor, spre deosebire de împrăștierile posibile ale rezistenței la întindere în intervalul $K = 0,36 \dots 0,68$ (fig.3.15.a);

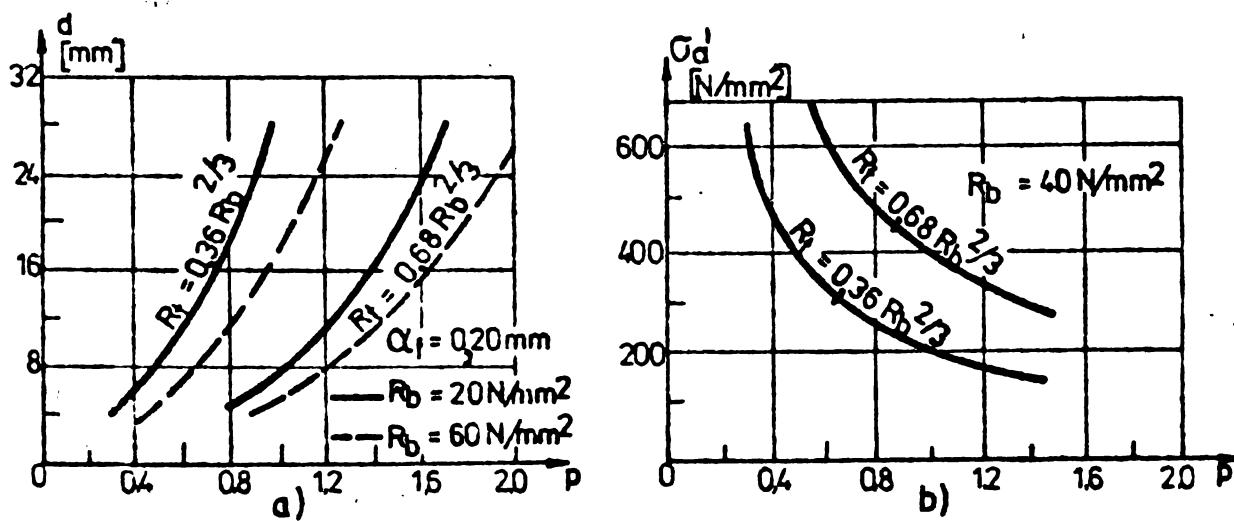

Fig. 3.15 Influenta rezistenței la întindere asupra deschiderii fisurilor și a efortului în armătură după Schissl [12].

- pentru același tip de beton împrăștierile mari ale rezistenței la întindere duc la valori care diferă foarte mult pentru efortul în armătură (fig.3.15.b).

Pe baza studiilor, Schissl propune pentru dimensionare diagrame din fig.3.16, diagramă calculată luând valoarea $R_t = 0,52 R_b^{\frac{2}{3}}$.

Pentru alte tipuri de betoane procentul de armare p , dedus din fig. 3.16, se corectează obținând $\bar{p} = p R_t / 0,52 R_b^{2/3}$.

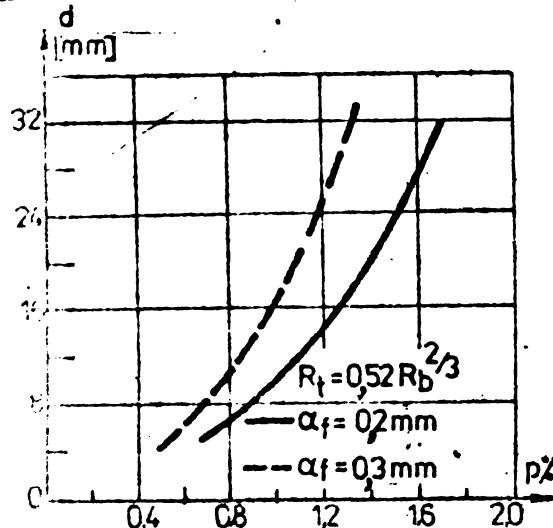

Fig. 3.16. Dimensionarea elementelor la eforturi din deformări împiedicate după [121].

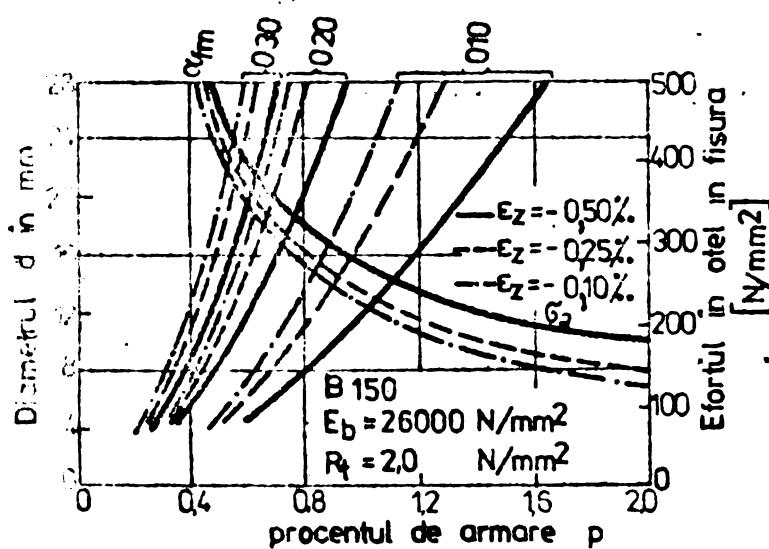

Fig. 3.17. Influenta marimii deformatiei la solicitarea din deformări împiedcate asupra deschiderii fisurilor [111].

- dacă solicitările din deformări împiedcate au o durată scurtă, deschiderea admisă a fisurilor se iau valori medii de 0,1; 0,2 și 0,3 mm, iar în situația solicitărilor de lungă durată se va folosi ca limită pentru deschiderea fisurilor valoarea $\alpha_f 95\% \approx 2\alpha_f$; ca valori minime admise pentru $\alpha_f 95\%$ se recomandă 0,2; 0,25 și 0,3 mm.

Rezultatele prezentate mai sus privind procentul minim de armare se referă la armarca unor elemente liniare blocate la capăt, sujuse la deformări din variații de temperatură.

In cadrul Catedrei de Beton armat și Ciădiri de la Facultatea de Construcții din Timișoara s-au efectuat încercări pe modele de diafragme din beton greu [15], [65], [64], [95], [134], urmărindu-se

Rostasy F. [111] a extins încercările lui Falkner la beton ușor ajungind la următoarele concluzii :

- cantitatea minimă de armătură necesară pentru diafragme la un anumit diametru crește odată cu deformarea împiedecată (ϵ_z); mărimea lui ϵ_z influențează mult la deschideri limită mici de fisuri (fig. 3.17);

- pentru o anumită deformare împiedecată ($\epsilon_z = -0,5\%$) pentru betonul ușor este necesară mai puțină armătură decât la betonul greu de aceeași clasă pentru aceeași deschidere de fisură (fig. 3.18); acest lucru se datorează distanței mai mici între fisuri la betonul ușor;

- pentru a ține cont de nesiguranța materialelor, folosite la determinarea procentului minim de armare, nu se pleacă de la limita de surgere a oțelului ci de la o valoare egală cu 0,85 α_f ;

- dacă solicitările din deformări împiedcate au o durată scurtă, deschiderea admisă a fisurilor se iau valori medii de 0,1; 0,2 și 0,3 mm, iar în situația solicitărilor de lungă durată se va folosi ca limită pentru deschiderea fisurilor valoarea $\alpha_f 95\% \approx 2\alpha_f$; ca valori minime admise pentru $\alpha_f 95\%$ se recomandă 0,2; 0,25 și 0,3 mm.

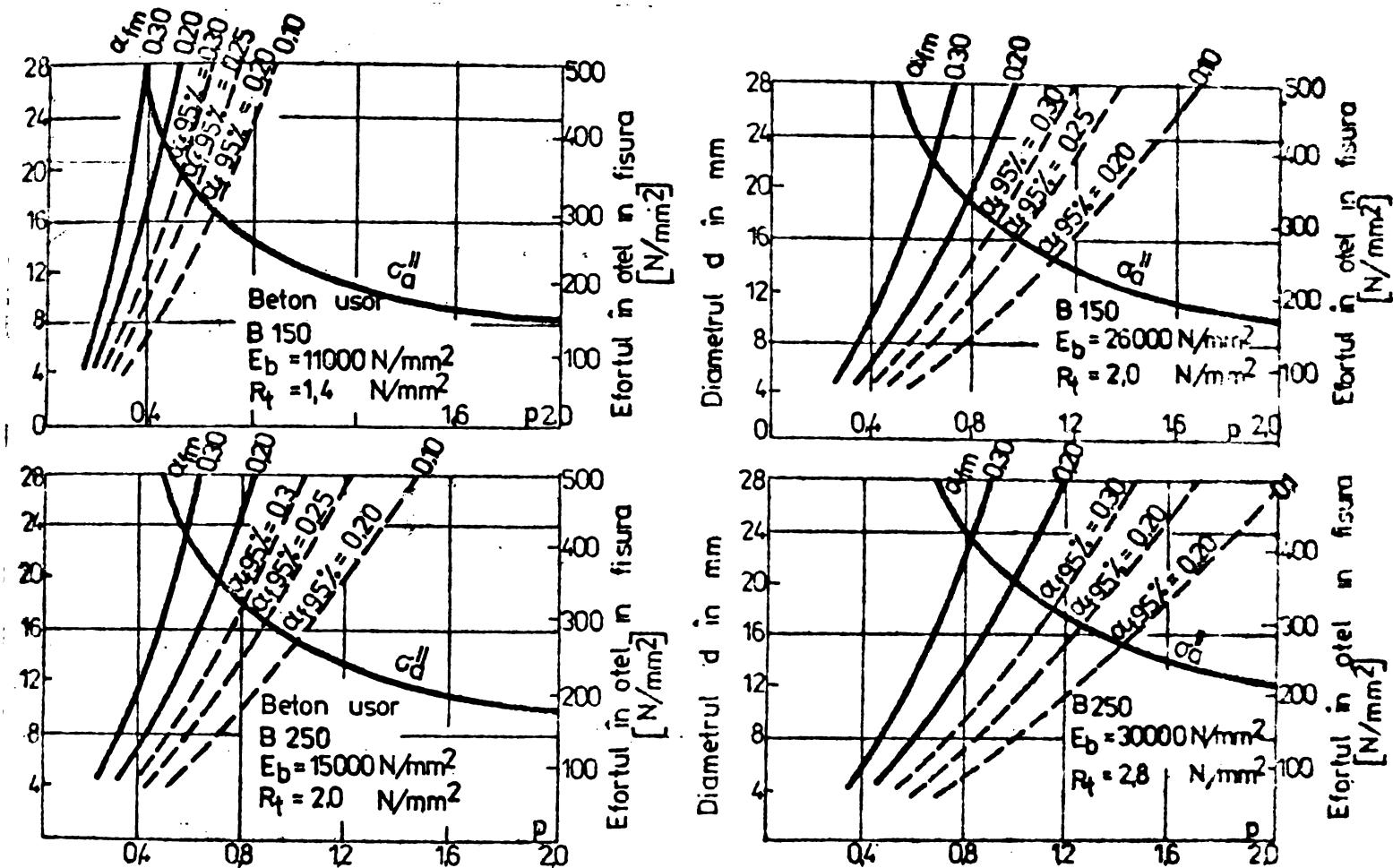

Fig. 3.18. Legatura $d-p$ pentru solicitari din deformatii impiedecate /111/

procesul de fisurare datorită diferenților factori de reținere a contractiei. Din încercările efectuate s-a constatat că forța generată de împiedecarea deformațiilor poate să crească peste valoarea forței de fisurare numai după stabilizarea procesului de fisurare. Deoarece stabilizarea procesului de fisurare apare rar la diafragmele obisnuite, valoarea forței generate de reținere este independentă la gradul de împiedecare și mărimea deformațiiei reținute influențează în principal numărul fisurilor și mai puțin deschiderea lor.

Deschiderea maximă a fisurilor se determină /134/ :

- pentru deformații împiedcate de fundații :

$$\alpha_{f \max} = 0,031 \left(1 + \frac{R_t}{14 \cdot p} \right) K_d \cdot K_s \quad (3.42)$$

- pentru deformații împiedcate de planșee prefabricate :

$$\alpha_{f \max} = 0,026 \left(1 + \frac{R_t}{14 \cdot p} \right) K_d \cdot K_s \cdot K_H \quad (3.43)$$

unde : p - procentul de armare orizontală a diafragmei;

K_d - coeficient care ține seama de diametrul abaturilor;

K_S - coeficient experimental care face legătura între rezultatele obținute pe modele și elementele la scară naturală;

K_H - coeficient experimental care ia în considerare efectul înălțimii etajului ($K_H = 1,2$).

Cu relațiile (3.42) și (3.43) se poate determina procentul minim de armare pentru limitarea deschiderii fisurilor la valorile admise.

3.5. Contribuții experimentale la studiul privind comportarea structurilor cu diafragme monolite din beton ușor de granulit sub efectul deformațiilor de contractie impiedecată

3.5.1. Scopul programului experimental

Literatura tehnică de specialitate oferă un număr mare de lucrări referitoare la calculul și comportarea structurilor alcătuite din diafragme la diferite tipuri de acțiuni (permanente, utile, vînt, cutremur), în timp ce lucrări care se referă la efectele contractiei impiedcate și a variațiilor de temperatură, există într-un număr redus.

Studiile efectuate în ultima perioadă pe plan mondial /50/, /111/, /121/ precum și la noi în țară /33/, /58/, /66/, /65/, /95/, /134/, au urmărit obținerea unor date referitoare la comportarea diafragmelor sub acțiunea variațiilor de temperatură și a contractiei impiedcate.

Extinderea folosirii betonului ușor cu granulit la structuri pentru construcții de locuințe și realizarea din acest material a diafragmelor exterioare și interioare turnate monolit, a determinat necesitatea studierii proprietăților acestui material, paralel cu comportarea lui în structuri.

Afînd în vedere experiența dobîndită la Catedra de Beton armat și Clădiri din Timișoara privind studiul contractiilor impiedcate a diafragmelor din beton greu /17/, /66/, /134/, în perioada 1974-1979 studiile au fost extinse și asupra diafragmelor realizate din beton armat ușor cu granulit de Lugoj /51/, /52/, /53/, /60/, /91/.

Programul experimental condus paralel pe elemente de beton greu /134/ și beton ușor, a cuprins studiul unor aspecte care inter-

vin frecvent în practica de execuție a diafragmelor din beton ușor, urmărindu-se următoarele aspecte :

- studiul deformațiilor și al extinderii domeniului de influență a reținerii pe suprafața diafragmei în funcție de tipul de reținere (fundație, planșeu);
- procesul de formare a fisurilor, poziția lor, lungimea și deschiderea lor și poziția deschiderii maximă a fisurii și valoarea ei;
- influența procentului de armare a montanților și riglelor de cuplare, a prezenței golurilor și a dimensiunilor geometrice asupra comportării diafragmelor;
- soluția de dispunere a armăturilor în cimpul diafragmelor (uniform repartizată și concentrată);
- efectul modului de armare a riglelor de cuplare (obișnuit și cu armături în diagonală);
- modul de comportare a celor două tipuri de betoane (greu și ușor).

Datorită complexității problemei studiate și numărului mare de factori care influențează starea de solicitare, încercările experimentale au fost conduse - în principal - pe modele de diafragme la scară redusă prevăzute cu elemente de reținere de tipul fundațiilor și planșelor prefabricate, fiind completate cu observații "in situ" și încercări pe fragmente de diafragmă la scară reală.

3.5.2. Alcătuirea și execuția elementelor experimentale

3.5.2.1. Reținere de tip fundație

Elementele experimentale sunt formate din modele de diafragme $100 \times 100 \times 1$ cm, alcătuite din microbeton și armate cu diferite procente de armare ($0,1; 0,15; 0,2; 0,4$), încastrate la bază într-o fundație de $25 \times 35 \times 120$ cm, executată din beton greu armat $p = 5,4\%$.

Armătura peretilor a fost realizată din plase cu același procent de armare orizontal și vertical (fig.A.3.1).

Fundațiile, armate conform fig.A.3.2, au fost confectionate din beton greu, cu 3 luni înainte de turnarea primei serii, fiind utilizate ulterior la toate seriile de încercare. În fiecare serie s-a turnat în principal, o diafragmă din beton greu și una din beton ușor.

In tabelul 3.4 este prezentată o sinteză a caracteristicilor elementelor experimentale de tipul diafragmelor pline.

Tabelul 3.4.

Procent arma- re P	Beton ușor				Beton greu				Obs.
	Denumire ele- ment	Nr. plase	A/C	Ag/C	Denumire ele- ment	Nr. plase	A/C	Ag/C	
0,1	CPU 1-1	1	0,5	1	CP 1-1	1	0,4	1	Adaos 3 % CaCl ₂
	CPU 1-2	1	0,5	1	CP 1-2	1	0,4	1	
0,15	CPU 15-1	1	0,5	1	CP 15-1	1	0,4	1	
0,2	CPU 2-1	1	0,5	1	CP 2-1	2	0,4	1	Adaos 3 % CaCl ₂
	CPU 2-2	1	0,5	1	-	1	0,4	1	
	CPU 2-3	2	0,5	1	-	1	0,4	1	
	CPU 2-4	1	0,5	1	-	1	0,4	1	
	CPU 2-5	1	0,5	1	CP 2-5	2	0,4	1	
0,4	CPU 4-1	1	0,5	1	CP 4-1	1	0,4	1	
	CPU 4-2	2	0,5	1	CP 4-2	2	0,4	1	
	CPU 4-3	1	0,5	1	CP 4-3	1	0,4	1	

Peretii modelelor au fost turnați în poziție orizontală (fig. A.3.3), fiind vibrați timp de 40 secunde, cu o placă vibratoare așezată pe cofraj. După 24 h de la turnare, elementele au fost ridicate în poziție verticală și decofrate.

Pentru măsurarea deformațiilor s-au utilizat microcomparatoare 1:100 și 1:1000, dispuse în punctele de interes (fig.A.3.4.a) pe conturul modelului; măsurătorile au fost efectuate timp de 7 zile.

3.5.2.2. Reținere de tip planșee prefabricate

Având la bază studiile efectuate pe modele cu mai multe nivele din beton greu /134/, studiile pentru betonul ușor au fost efectuate pe modele cu un singur nivel, exceptie făcind elementele CPU 50 și CPU 52, cu planșee aferente, luindu-se în considerare parametrii :

- parametrul și modul de armare a montantilor;
- dimensiunea golului, procentul și modul de armare al rilelor de cuplare;
- înălțimea montantului;

Înălțimea liberă a nivelului este de 16,6 cm, fiind aleasă în așa fel încât luând lungimea diafragmei modelului de 1 m raportul L/h = 6, ceea ce corespunde în practică la o diafragmă cu lungimea de 15 m, grosime 15 cm și înălțimea liberă a etajului de 2,5 m.

Ca și element suport al peretilor s-a folosit un profil metalic I22, întărit cu o platbandă de 20 mm grosime. Legăturile dintre pereti și suport s-au realizat prin penduli de beton întăriți cu mustați Ø 1 din suport care intră în perete, acesta fiind distanțat de profil.

In urma încercărilor efectuate pe beton greu, pentru a avea o mai mare consecvență în ceea ce privește gradul de reținere a planșelor, acestea s-au realizat din metal de aceiași rigiditate cu plăsele din beton folosite la betonul greu /134/.

In tabelul 3.5 sunt reprezentate caracteristicile modelelor de diafragme pline (fără gol) cu un singur nivel, exceptie făcind elementul CP 52 care are 5 nivele, elementele fiind grupate pe serii de încercări.

Tabelul 3.5.

Denumire element	Procent de armare %	h_{etaj} (cm)	Denumire element	Procent de armare %	h_{etaj} (cm)
CPU 13*	0,15	16,6	CPU 36	1,0	
CPU 14**	0,1	16,6	CPU 37	0,3	16,6
CPU 15**	0,2	16,6	CPU 38	0	
CPU 27**	0,2		CPU 45	0,15	
CPU 28	0	16,6	CPU 46	0,30	16,6
CPU 29	0,2		CPU 47	0,60	
CPU 30	0,2		CPU 51	0,15	
CPU 31	0,6	16,6	CPU 52	0,15	16,6
CPU 32	1,0		* Elemente turnate paralel cu elemente turnate din beton greu CP, /134/.		
CPU 33	0,1		** Armare concentrată.		
CPU 34	0,4	16,6			
CPU 35	0				

Studiul contractiei împiedicate a diafragmelor cu goluri s-a efectuat pe modele cu un nivel, exceptie făcind elementul CPU 50 care are 5 nivele, păstrând procentul de armare al montantilor constant $p = 0,15\%$ cu $h_{\text{etaj}} = 16,6$ cm și variind caracteristicile legate de rigla de cuplare și lățimea montantului; modul de armare al rglelor de cuplare este cel dat în fig. A.3.10.

Caracteristicile modelelor incercate sunt prezentate în tabelul 3.6, elementele fiind grupate pe serii de încercări.

Tabelul 3.6.

Denumire element	Procent de armare		Lățime gol (cm)	Lățime diafragm. (cm)	Denumire element	Procent de armare		Lățime gol (cm)	Lățime diafr. (cm)
	riglă de cupl. p	monofant p				riglă cupl. p	monofant p		
CPU 16*	0,8	0,15	8	100	CPU 56				100
CPU 39	0,4	0,15	6		CPU 57	0,8	0,15	6	75
CPU 40	0,8	0,15	6	100	CPU 58				50
CPU 41	1,2				CPU 59**				
CPU 42			4		CPU 60**	0,8	0,15	6	100
CPU 43	0,8	0,15	6	100	CPU 61				
CPU 44			8						
CPU 49	0,8	0,15	6	100	* Elemente turnate paralel cu elemente din beton greu CP, /134/.				
CPU 50	0,8	0,15	6	100	** Rigle de cuplare armare în diagonală.				

Elementele cu goluri cît și cele fără goluri au fost furmate în poziție orizontală fiind vibrat timp de 20 secunde cu placă vibrantă așezată pe cofraj. Pendulii dintre diafragmă și profilul I și golurile au fost realizate cu ajutorul unor fișii de polistiren. După 24 h de la turnare elementele au fost ridicate în poziție verticală și decofrate.

Pentru măsurarea deformațiilor s-au folosit microcomparatoare 1:100 și 1:1000 dispuse la nivelul planșelor și între acestea (fig. A.3.4.a,c). Măsurarea deformațiilor s-a făcut timp de 7 zile, timp în care elementele au fost păstrate în camera de climatizare la 20°C și 60% umiditate relativă.

3.5.2.3. Reținere de tip fundație și plansee prefabricate

Suprapunerea efectelor de reținere a deformațiilor din contracție de către fundație și plansee prefabricate s-a realizat pe modele cu lățimea de 100 cm prevăzute cu aceleasi fundații ca la pct. 3.5.2.2. și cu plansee metalice dispuse la distanța de 16,6 cm la 6 nivele.

A fost studiat un model de diafragmă plină CPU 52 (tabelul 3.5) și unul cu goluri medii CPU 50 (tabelul 3.6).

Pentru măsurători au fost folosite microcomparatoare 1:1000 așezate la nivelul planșelor și între plansee la toate etajele asemănător ca la elementele cu un singur nivel.

3.5.2.4. Fragmente lineare de diafragmă cu blocare la capete

Studiul comportării fragmentelor lineare are ca scop transformarea la scară naturală a datelor obținute pe modelele experimentale, o comparație mai apropiată dintre betonul ușor și greu precum și urmărirea procesului de fisurare în condițiile procentului mic de armare și a blocării la capete.

La scară naturală 1:1 a fost urmărită comportarea unor elemente din beton greu și ușor cu dimensiunea de 10 x 15 x 600 cm (tabelul 3.7), armate cu procente de armare 0,2; 0,3; 0,377%, având deformațiile de contractie împiedicate prin blocarea la capete (fig. A.3.6). Paralel au fost turnate și elemente de 10 x 15 x 100 cm, armate cu aceeași cantitate de armătură și având contractia liberă.

Tabelul 3.7.

Tipul betonului	Denumire element	Dimensiuni	Procent de armare p
Ușor	IU 2-1		0,2
	IU 2-2		0,2
	IU 2-3	10x15x600	0,2
	IU 3		0,3
	IU 4		0,377
Obisnuit	IG 2-1		0,2
	IG 2-2	10x15x600	0,2
	IG 3		0,3

aceiasi compozitie de beton si au caracteristicile din tabelul 3.8.

Tabelul 3.8.

Diafragma corespondentă	Nr. elemente (buc)			Diafragma corespondentă	Număr elemente (buc)				
	p=0%	p=0,2%	p=0,4%		p=0%	p=0,2%	p=0,4%	p=0,6%	p=1%
CPU 1-1	1	2	-	CP 4-3	1	-	2	-	-
CP 1-1	1	2	-	CPU 14	1	2	-	-	-
CPU 15-1	1	2	-	CPU 15	1	2	-	-	-
CP 15-1	1	2	-	CPU 16	1	2	-	-	-
CPU 2-1	1	2	-	CPU 27	2	2	1	1	-
CP 2-1	1	2	-	CPU 30	-	2	-	2	2
CPU 2-2	1	2	-	CPU 33	2	2	2	-	-
CPU 2-4	1	2	-	CPU 39	2	2	2	-	-
CPU 4-2	1	-	2	CPU 42	2	-	2	2	-
CP 4-2	1	-	2	CPU 45	2	2	2	-	-
CPU 4-3	1	-	2	CPU 51	1	2	2	-	-

Atât la elementele la scară maturală cît și la elementele la scară modelului, între cofraj și beton se află un strat de hirtie ceruită pentru a anula eventualele frecări, elementele rămânind blocate numai la capete.

3.5.3. Caracteristicile materialelor utilizate

Având în vedere grosimea mică a modelelor de diafragmă și a elementelor liniare, acestea au fost confectionate din mortar de ciment. Compoziția mortarului a fost aleasă în așa fel încât să se obțină o rezistență la compresiune de aproximativ 250 daN/cm^2 , la 7 zile, utilizând un raport ciment – agregat 1:1 și apă – ciment 0,4 la betonul greu, și 0,5 la cel ușor. Cimentul utilizat a fost Pz 400, iar agregatul nisip de granulit sau nisip normal având granulația 1 ... 3 mm.

Pentru accelerarea fenomenului de contractie, în compozitia mortarului s-a introdus CaCl_2 în cantitate de 3% din cea a cimentului.

Elementele lineare IU la scară 1:1 din beton ușor au fost confectionate cu un beton având, în compozitie 375 kg/m^3 ciment, 285 kg/m^3 apă, 390 kg/m^3 nisip 0 ... 3 mm, 490 granulit-0 ... 7 mm și 364 kg/m^3 granulit 7 ... 16 mm. Betonul greu folosit la elementele IG a avut compozitia: 375 kg/m^3 ciment, 220 kg/m^3 apă, 640 kg/m^3 nisip 0 ... 3 mm, 550 kg/m^3 nisip 3 ... 7 mm și 640 kg/m^3 pietris 7 ... 16 mm.

Paralel cu modelele de diafragmă experimentale, au fost turnate cuburi de $3 \times 3 \times 3 \text{ cm}$ și prisme de $2 \times 2 \times 8 \text{ cm}$, pentru determinarea densităților, rezistenței la compresiune, a modulului de elasticitate și a contractiei libere (tabelul 3.9). Valorile caracteristicilor betoanelor folosite la modele, la 7 zile, sunt date în tabelul A.3.8, iar caracteristicile betoanelor folosite la fragmentele de diafragmă sunt date în tabelul A.3.9.

Tabelul 3.9.

Tipul elementului	Beton	Contractia ε_c (mm/m) la vîrstă de						
		1 zi	2 z.	3 z.	4 z.	5 z.	6 z.	7 z.
cu fundație	ușor	0,42	1,40	1,87	2,12	2,25	2,34	2,40
	obișnuit	0,75	1,61	2,11	2,34	2,49	2,58	2,64
cu planșee	ușor	0,74	1,62	2,17	2,40	2,52	2,61	2,68

Modulul de elasticitate a betonului ușor folosit la modele a

reprezentat o,63 din modulul de elasticitate a betonului obisnuit.

3.5.4. Prezentarea datelor experimentale

3.5.4.1. Studiul deformațiilor

a) Elemente cu reținere de tip fundație

La acest tip de elemente experimentale s-a admis ipoteza că plansele fiind monolite și consumă - în principiu - contractiile paralel cu cele ale peretilor, singurul factor de împiedecare fiind fundațiile.

Deformațiile conturului modelelor studiate (tabelul 3.4), la 7 zile, sunt reprezentate în fig.A.3.10 - fig.A.3.12. Valorile reprezintă suma deformațiilor înregistrate la același nivel pe ambele laturi ale conturului elementelor. Având în vedere deformațiile liberă măsurată pe prisme de $2 \times 2 \times 8$ cm (fig.A.3.13), deformațiile conturului au fost corectate cu raportul dintre deformația liberă medie a tuturor betoanelor folosite la modele (tabelul A.3.13) și

deformația de contractie a betonului folosit la model (tabelul 3.9). În acest mod au fost obținute deformațiile conturului a căror medie, pentru fiecare procent de armare a diafragmei, este reprezentată în fig.3.19.

Se constată că pe înălțimea diafragmei deformațiile de contractie prezintă o creștere pronunțată în zona apropiată de linia de reținere (fundație), depărtindu-se

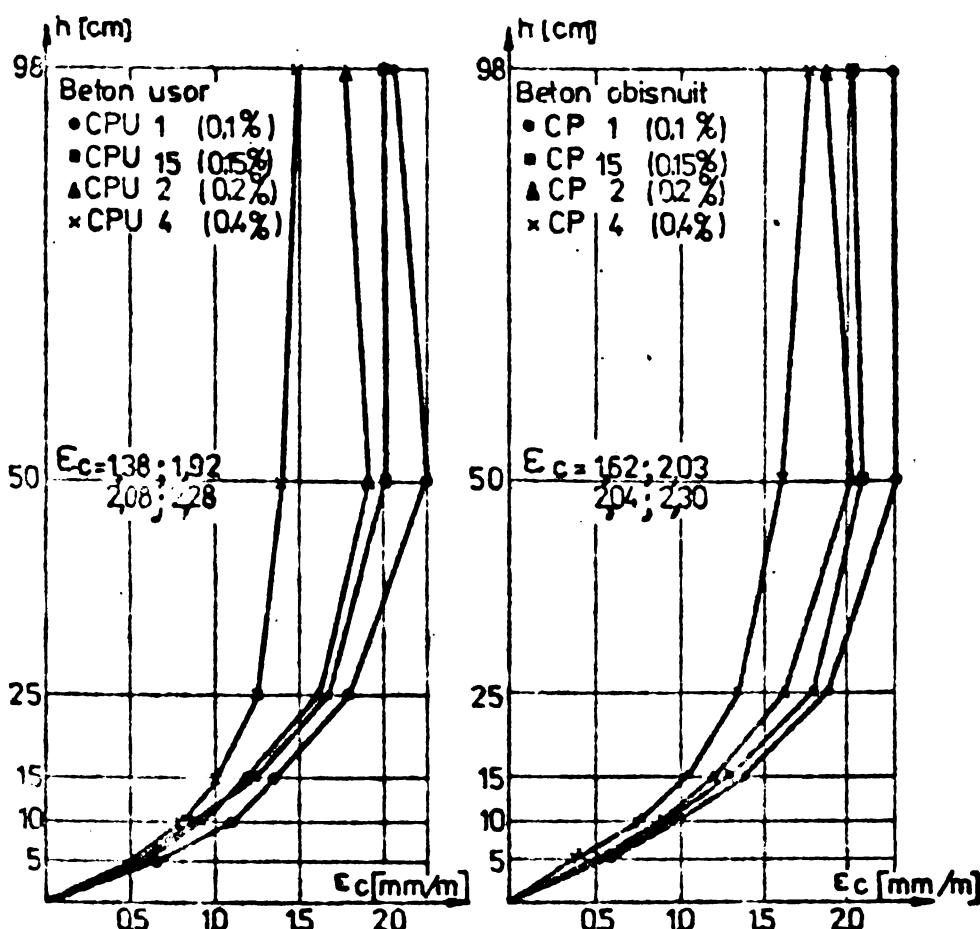

Fig. 3.19 Deformațiile din contractie la elementele pline cu fundatie prefabricata ($t=7$ zile)

de aceasta, diferențele de deformație a două puncte vecine scad de-

venind practic nule de la o înălțime dată. Deformațiile limită la partea superioară a diafragmei sunt în general mai mici decât cele la o înălțime egală cu $L_r/2$ (L_r = lungimea de reținere), de variație a eforturilor σ_x , calculate în teoria elasticității în /75/, date în figura 3.20.

Deformația conturului se poate exprima matematic, folosind o

lege exponentială, funcție de contractia maximă neimpiedecată cu o relație de forma /134/ :

$$\epsilon_{cy} = \epsilon_{c \max} (1 - e^{-c}) \quad (3.44)$$

unde : ϵ_{cy} este deformarea din contractie la nivelul y ;

$\epsilon_{c \max}$ - contractia maximă neimpiedecată determinată la nivelul $y = L_r$;

c - coeficient egal cu raportul y/L_r ;

c - coeficient experimental avind valoarea 8 pentru beton obisnuit /134/ și pentru betonul ușor.

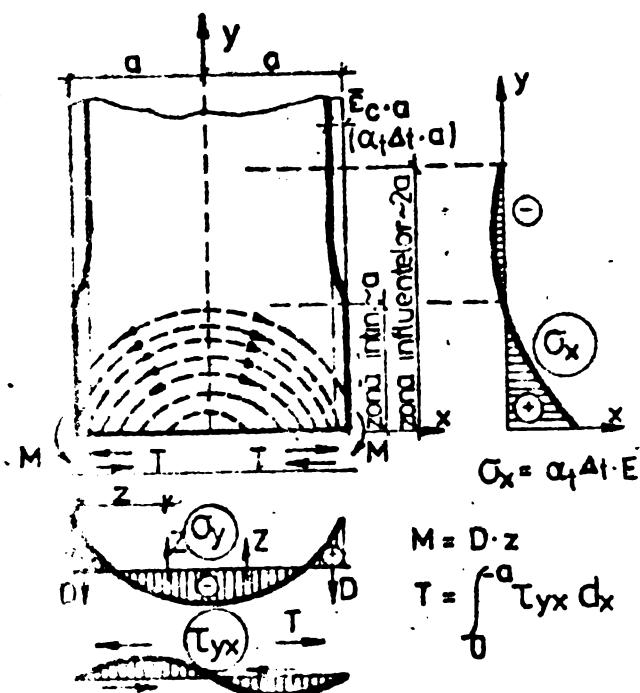

Fig.3.20 Starea de eforturi într-un perete încărcat la bază datorită deformațiilor impiedcate din variațile de temperatură sau contractie. [57]

Domeniul de aplicabilitate a relației (3.44) este limitat la $y_{\max} = L_r$.

Încercările experimentale (fig.3.19) confirmă pentru betonul ușor alură de variație a eforturilor unitare pe înălțimea diafragmei, determinate în /57/, constatăndu-se o extindere a zonei de reținere - pe înălțime - egală cu jumătate din lungimea de reținere.

Teoretic această zonă poate fi depășită dar eforturile de întindere sunt aproximativ 10% din efortul maxim, la nivelul limitei de reținere ($L_r/2$) ceea ce nu mai are practic influență asupra comportării diafragmei, fapt confirmat și de înălțimea fisurilor.

Limita zonei de reținere nu trebuie confundată înălțimea zonei de influență care se extinde peste această limită prin existența unui cimp de eforturi de compresiune, generat de starea de încovoiere a ansamblului (fig.3.20). Existența eforturilor de compresiune se remarcă - calitativ - din încercările experimentale (fig.3.19) prin reducerea deformațiilor de contractie peste limita de $L_r/2$.

Comparând deformațiile conturului pentru procente de armare diferite ($p = 0,1\%; 0,15\%; 0,2\%; 0,4\%$) se constată diferențe care sunt

mai importante în domeniul contractiilor împiedicate. Contractia neîmpiedcată la elementele armate cu un procent de armare de pînă la 0,2% (caz curent întîlnit în practică) este mai mică cu maximum 25% decît contractia determinată pe elemente din beton simplu (prisme 2 x 2 x 8 cm). Avînd în vedere acest lucru, contractia maximă neîmpiedcată $\varepsilon_{c \max}$ pentru diafragme întîlnite în practică în mod curent ($p \leq 0,2\%$) se poate determina din contractia liberă a betonului simplu (vezi pct. 2.4.4.3) reducă cu maximum 25%.

Din fig.3.19 se poate constata, de asemenea, că deformațiile maxime neîmpiedcate a celor două betoane, ușor și obisnuit, sunt aproximativ de același ordin de mărime; valorile ceva mai mari obținute la experimentări pentru betoane obisnuite se pot datora contractiilor mai mari obținute pe betonul simplu ($\varepsilon_c^{\text{ușor}} = 0,91 \varepsilon_c^{\text{obiș.}}$). În domeniul unde reținerea se resimte puternic $\leq L_r/4$ deformațiile betoanelor ușoare sunt mai mari decît deformațiile betoanelor grele, lucru explicabil prin deformabilitatea mai mare a betoanelor ușoare.

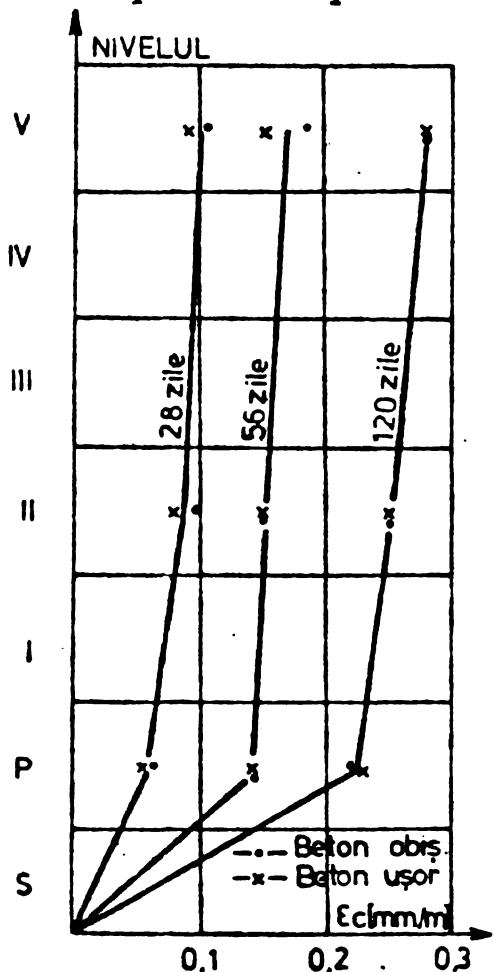

Fig.3.21 Deformațiile de contractie măsurate 'in situ' marci cu 0 ... 25% funcție de procentul de armare a rigelelor de cuplare ($p_b = 0,4; 0,8; 1,2$).

Încercările experimentale efectuate "in situ" asupra diafragmelor blocului turn prezentat în figurile 1.2 și 2.19, confirmă rezultatele obținute pe modelele cu deformația împiedcată de fundație în ceea ce privește extinderea zonei de reținere (fig.3.21). Lipsa diferenței dintre betonul ușor și greu se explică atât prin vîrsta la care au fost măsurate deformațiile cât și prin diferența de rezistență dintre cele două betoane (vezi tabelul 2.1).

Încercările efectuate pe modele din beton obisnuit /134/ cu un singur sir vertical de goluri medii în axul de simetrie al diafragmelor, arată o comportare a acestora - din punct de vedere al deformațiilor - asemănătoare cu cea a diafragmelor pline. Cantitativ, deformațiile conținutului diafragmelor cu goluri, sunt mai mari cu 0 ... 25% funcție de procentul de armare a rigelelor de cuplare ($p_b = 0,4; 0,8; 1,2$).

b) Elemente cu reținere de tip planșeu prefabricat

Folosirea la structurile cu diafragme a planșelor prefabricate cu contractia parțial sau total consumată duce la reținerea deformațiilor din contractie a peretelui monolit.

Analiza efectuată pe modele de diafragme din beton greu privind deformațiile lor în prezența planșelor prefabricate, /134/, arată că înălțimea totală a zonei de reținere rămâne aceeași ca și la fundații ($L_r/2$). Deoarece, în mod curent, distanța dintre două planșe consecutive este mai mică decât jumătate din lungimea diafragmei, zonele de influență a planșelor consecutive se suprapun. Raportul H_{etaj}/L_r , care caracterizează și distanța dintre planșe, influențează mărimea deformațiilor din contractie, existând o dependență aproape liniară între acest raport și mărimea deformațiilor marginilor libere /134/.

Încercările experimentale efectuate pe modele din beton ușor cu un singur nivel (tab. 3.5 și 3.6), au păstrat raportul constant $H_{etaj}/L_r = 0,166$, modificîndu-se procentul de armare a diafragmei și riglei de cuplare precum și înălțimea golului.

Deformațiile laturilor libere, pentru modelele studiate, sunt prezентate în fig.A.3.14.a, pentru modele de diafragmă plină cu un nivel și în fig.A.3.15.a pentru modele de diafragmă cu goluri; valoările reprezentate în diagrame s-au obținut făcînd suma deformațiilor înregistrate la același nivel pe ambele laturi libere ale diafragmei.

In diagrame au fost reprezentate, în paralel și deformațiile de contractie liberă măsurată pe prisme de 2 x 2 x 8 cm (fig.a.3.14.b respectiv A.3.15.b).

Tabelul 3.10.

Procent de armare <i>p</i>	Media pentru elementele	Deformația $\varepsilon \times 10^3$ la nivelul (mm/m)				
		0	$\frac{H}{4}$	$\frac{H}{2}$	$\frac{3}{4}H$	H
0	CPU 28, 35, 38	104	407	462	380	84
0,1	CPU 14, 33	72	336	420	375	86
0,15	CPU 13, 45, 51	105	339	418	334	80
0,2	CPU 15, 27, 29, 30	53	342	452	371	77
0,3	CPU 37, 46	57	360	382	309	118
0,4	CPU 34	87	364	406	352	27
0,6	CPU 31, 47	34	296	414	296	34
1,0	CPU 32, 36	99	297	369	293	27

In tabelul 3.10, sint date deformațiile medii, pe procente de armare, pentru modelele fără goluri, obținute din deformațiile fiecărui element, corectate cu raportul dintre deformația medie liberă a tuturor betoanelor folosite ($\varepsilon_c = 2,68 \text{ mm/m}$) și deformația de contractie a betonului folosit la fiecare nivel.

Tabelul 3.11.

Media pentru elementele:	Deformația $\times 10^3$ (mm/m) la nivelul				
	0	$\frac{H}{4}$	$\frac{H}{2}$	$\frac{3H}{4}$	H
CPU 40, 43, 49, 56, 61	93	367	414	359	88
CPU 16, 44	56	340	436	361	58
CPU 39	47	351	463	377	46
CPU 41	60	414	540	400	92
CPU 42	93	331	410	271	76
CPU 59, 60	95	346	448	353	118

Se constată că procentul de armare al diafragmei influențează deformația conturului doar în cazul procentelor mici de armare ($p \leq 0,2\%$) această influență este sub 10%; deformațiile conturului sint afectate în proporție mai mică de armătură decit împrăștierea datelor experimentale; diferența de deformații dintre diafragma sarmată și diafragma cu $p = 1\%$ este de aproximativ 25%.

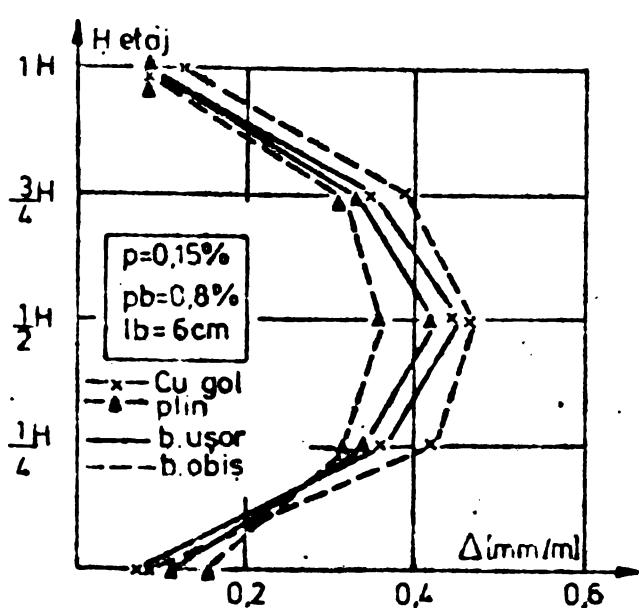

Fig. 3.22 Deformațiile din contractie impiedicată de planșee la elemente cu un nivel.

Variatia dimensiunilor golurilor în limitele uzuale precum și a procentului de armare a riglei de cuplare nu indică modificări substantiale ale comportării diafragmei.

Deformațiile medii ale modelelor cu goluri, grupate funcție de caracteristicile geometrice și armarea riglelor de cuplare, sint date în tabelul 3.11. Media deformațiilor maxime ale diafragmelor cu goluri este mai mare cu 10% decit deformația diafragmelor pline pentru procentul de armare a mohtanților de 0,15%, lucru explicabil prin scădere rigidității diafragmei cît și a relaxării esfertului de reținere în zona golului.

Variatia dimensiunilor golurilor în limitele uzuale precum și a pro-

Comparativ cu valorile date în /134/ pentru beton obișnuit, betonul ușor are deformații de aproximativ același ordin de mărime (fig.3.22).

c) Elemente cu reținere de tip fundație și planșee prefabricate.

Suprapunerea efectelor de reținere a fundației și planșelor prefabricate reprezintă o situație frecvent întâlnită în practică la structurile cu diafragme.

Distanța mică dintre planșee generează o stare de eforturi care se extinde pe întreaga înălțime a diafragmei, deformațiile dintre planșee fiind aproximativ de același ordin de mărime pe înălțime (fig.A3.24.a).

Prezența golurilor în axul de simetrie a diafragmei nu modifică实质ial comportarea elementelor, constatăndu-se diferențe de maxim 25% față de deformațiile diafragmelor pline.

3.5.4.2. Studiul fisurării diafragmelor

a) Observații "in situ"

Observațiile efectuate "in situ", prezentate în /1/, /60/, /65/, /134/ privind comportarea în exploatare a blocurilor de locuințe sau a construcțiilor social-culturale cu diafragme monolite din beton, au pus în evidență apariția unor fisuri la primele niveluri, la clădiri cu planșee monolite, sau la toate nivelurile în cazul utilizării planșelor prefabricate.

In cadrul programului experimental urmărirea "in situ" a procesului de fisurare s-a efectuat pe trei tronsoane identice la un bloc S+P+LOE având diafragmele din beton monolit turnat în cofraje de inventar și planșee prefabricate (fig.1.4 cu secțiunea orizontală din fig.A.3.16). Diafragmele sunt armate la subsol, parter, etajele I și II cu bare orizontale $\varnothing 8/25$ cm și verticale $\varnothing 10/30$ din C8 37. Nivelurile intermediare au fost armate numai la intersecții cu stîlpisori $\varnothing 10-12$ și etrieri $\varnothing 6/25$.

Două tronsoane, unul din beton obișnuit (prezentat în /134/) și unul din beton ușor de granulit (tronson "C"; fig.3.23) au avut excepția terminată în octombrie 1976, iar al treilea tronson din beton ușor (tronsonul "B" din fig.3.23) a fost terminat în iunie 1977.

Urmărirea comportării a fost efectuată asupra diafragmelor

longitudinale A și B (fig. A.3.16), constatindu-se apariția fisurilor în montanții de mijloc (lungimea montanților fiind de 7,75 m).

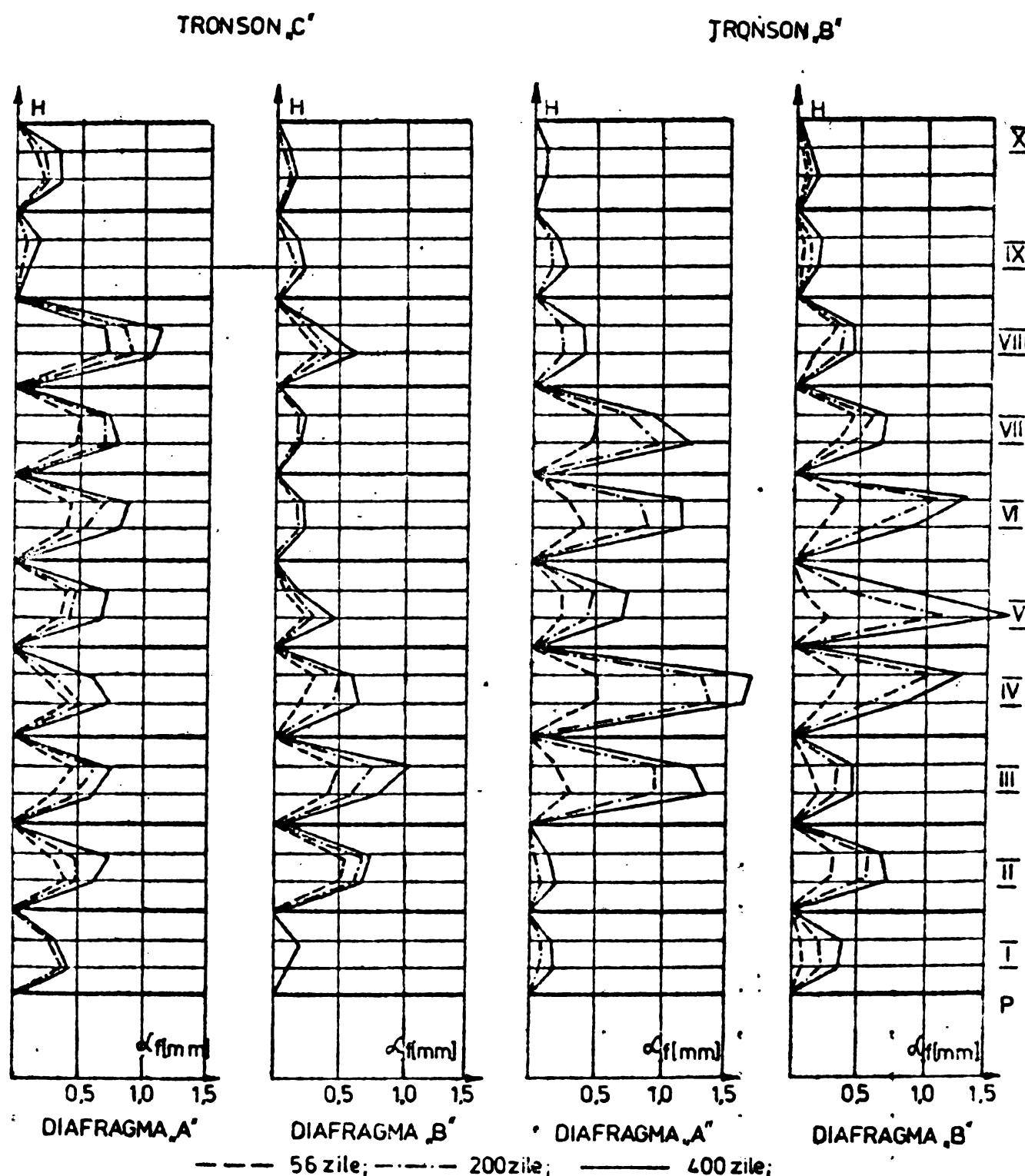

Fig. 3.23 Deschiderea fisurilor măsurată „in situ” la diafragme din beton usor.

Din fig. 3.23 se constată că la vîrsta de 400 zile deschiderile maxime ale fisurilor, de la nivelurile intermediare au valori cuprinse între 0,5 ... 1,5 mm. La nivelurile unde diafragmele sunt șurante, deschiderile fisurilor sunt în general sub 0,3 mm. S-au mai constatat fisuri în colțurile și în cîmpul riglelor de cuplare. Fi-

urile în diafragme au apărut în montantul central, o singură fisură la fiecare nivel, aproximativ la mijlocul montantului.

Comparativ cu fisurile observate la diafragmele din beton armat și signuit (date în /134/), deschiderea fisurilor de la tronsonul "C" este mai mică cu 25 ... 50%.

Pentru studierea diferenților factori care influențează procesul de fisurare, experimentările au fost continuante pe modele de diafragme și pe elemente liniare, variindu-se o serie de parametri: elementul de reținere; procentul de armare a montantilor și rigelor de cuplare; caracteristicile geometrice.

b) Reținere de tip fundație

Având în vedere parametrii luati în considerare (vezi tabelul 3.4), pentru fiecare element experimental au fost traseate diagramele care cuprind variația deschiderii medii a fisurilor pe înălțimea diafragmei (fig.A.3.17); diagramele au fost alcătuite pe baza relevelor - fotografii ale fisurilor prezentate în fig.A.3.17.

Sinteza comportării la fisurare a elementelor este prezentată în tabelul 3.12.

Tabelul 3.12.

Element	α_f med max (mm)	Inălț. fis. h_f/L_r	Poz. desch. max. h_{fmax}/L_r	Element	α_f med max (mm)	Inălț. fis. h_f/L_r	Poz. desch. max. h_{fmax}/L_r
CPU 1-1	0,235	0,35	0,15	CP 1-1	0,220	0,45	0,20
CPU 1-2	0,07	0,25	0,15	CP 1-2	0,126	0,40	0,10
CPU 15-1	0,198	0,35	0,15	CP 15-1	0,155	0,45	0,15
CPU 2-1	0,160	0,35	0,20	CP 2-1	0,122	0,40	0,10
CPU 2-2	0,100	0,25	0,15	CP 2-5	0,116	0,30	0,10
CPU 2-3	0,093	0,25	0,15	CP 4-2	0,083	0,35	0,10
CPU 2-4	0,090	0,25	0,10	CP 4-3	0,088	0,35	0,15
CPU 2-5	0,080	0,25	0,15				
CPU 4-2	0,027	0,15	0,05				
CPU 4-3	0,052	0,15	0,05				

Fisurile apar în zona de reținere, traseul lor fiind dirijat de direcția eforturilor unitare de întindere, în zona centrală fiind verticale iar la extremități inclinate (fig.3.24).

Variația deschiderii fisurilor pe înălțimea elementelor prezintă o altură specifică, la bază pe linia de reținere, deschiderea fisurilor este nulă, crescând apoi pînă la o valoare maximă și descrezînd apoi lent pînă la zero.

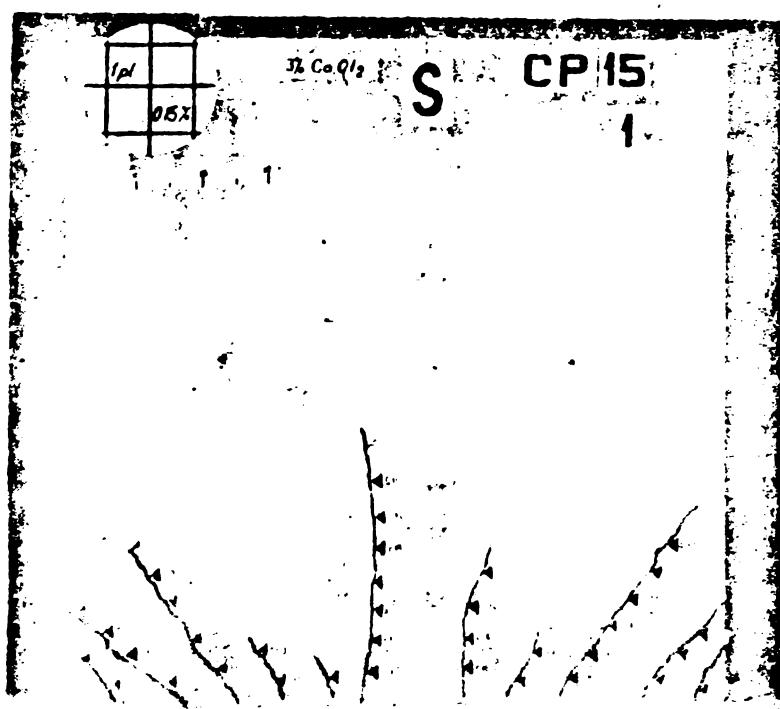

Fig. 3.24. Fisurarea modelelor de diafragmă acind contractia impiedicată de fundație.

lege dată de relația (fig. 3.25) :

$$h_f = (0,45 - 0,75 \cdot p) L_r \quad (3.45)$$

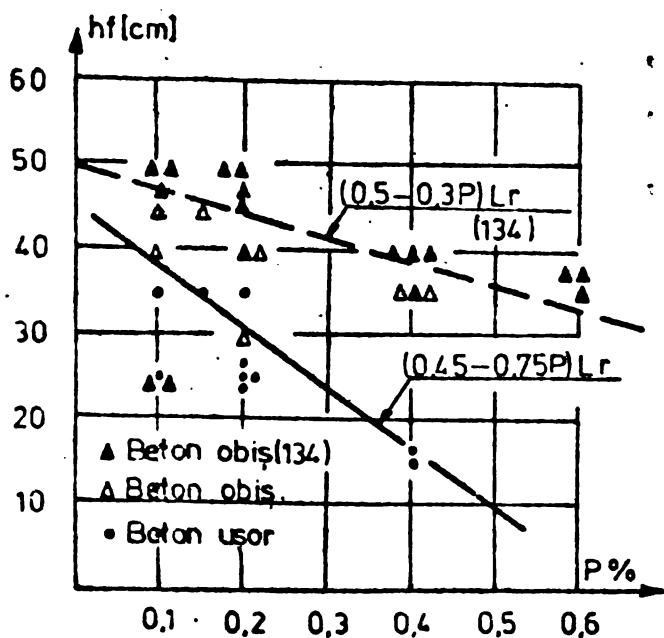

Fig. 3.25 Variația înălțimii fisurilor la elemente cu fundație

Distanța dintre fisuri precum și ordinea de apariție, observându-se în general, două generații de fisuri, generații care se diferențiază între ele prin deschiderea fisurii (vezi și fig. 3.7). Pe baza relevelor fisurilor au fost trasate diagramele de variație pe înăl-

Deschiderea maximă a fisurilor se află la o distanță relativ redusă față de linia de reținere :

$$h_{fmax} = (0,05 \dots 0,20) L_r \quad (3.44)$$

Cu scăderea procentului de armare h_f crește. Deschiderea maximă a fisurilor este în general mai mică la betonul ușor decât la betonul obișnuit.

Inălțimea pînă la care se dezvoltă fisurile este mai mică decât la betonul obișnuit /134/, valorile experimentale distribuindu-se după

c) Reținere de tip planșeu prefabricat

Studiul experimental al fisurării elementelor cu un singur nivel și planșee aferente a permis variația unor caracteristici geometrice și de armare a diafragmelor.

Relevările fisurilor, pentru elementele avînd contractia retinută de planșee, sunt prezentate în fig. A.3.19 și fig. A.3.20 pentru diafragme pline respectiv diafragme cu goluri. Din relevări se observă deschiderile fisurilor,

înălțimea elementului a deschiderii fisurilor din generația întâi (fig.A.3.21 și fig.A.3.22). Sinteza comportării la fisurare a diafragmelor experimentale este dată în tabelul 3.13 pentru diafragme simple și 3.14 pentru diafragme cu goluri.

Tabelul 3.13.

p (%)	Element	Date privind fisurile de ord. 1 la H/2				Date privind toate fisurile			
		Nr. fis.	α_{fmed} (mm)	C_v (%)	$\frac{\lambda_f}{H}$	Nr.fis. la H/2	α_{fmed} la H/2	$\frac{\lambda_f}{H}$ $H=0$	$\frac{\lambda_f}{H}$ $H/2$
0	CPU 28	4	0,415	14,6	1,2	4	0,415	1,2	1,2
	CPU 35	3	0,357	11,7	1,5	4	0,311	0,67	1,2
	CPU 38	4	0,309	13,9	1,2	5	0,291	1,00	1,00
0,1	CPU 14	3	0,257	13,0	1,5	4	0,211	0,86	1,2
	CPU 33	5	0,214	8,3	1,0	5	0,214	0,57	1,00
0,15	CPU 13	4	0,191	12,9	1,2	5	0,163	1,00	1,00
	CPU 45	3	0,318	7,0	1,5	4	0,256	0,60	1,20
	CPU 51	3	0,276	9,8	1,5	4	0,242	1,03	1,20
0,2	CPU 15	6	0,121	20,0	0,86	8	0,115	0,63	0,71
	CPU 27	4	0,150	13,8	1,2	7	0,116	0,55	0,75
	CPU 29	6	0,176	21,2	0,86	9	0,127	0,48	0,57
	CPU 30	6	0,162	29,8	0,86	8	0,149	0,55	0,75
0,3	CPU 37	5	0,099	24,9	1,00	10	0,083	0,50	0,55
	CPU 46	4	0,215	25,8	1,20	6	0,169	0,57	0,86
0,4	CPU 34	7	0,081	14,9	0,75	12	0,069	0,38	0,46
0,6	CPU 31	10	0,084	43,7	0,55	14	0,072	0,31	0,42
	CPU 47	6	0,108	35,5	0,86	10	0,090	0,52	0,55
1	CPU 32	10	0,087	13,0	0,55	16	0,075	0,29	0,38
	CPU 36	7	0,089	37,1	0,75	15	0,065	0,35	0,38

Planșele prefabricate introduc o stare de solicitare care determină fisurarea diafragmelor iar pe de altă parte se comportă ca niște armături foarte puternice împiedecînd dezvoltarea fisurilor în zona adiacentă. Din această cauză diagramele de variație a deschiderii fisurilor pe înălțimea nivelului se prezintă sub forma unor bucle cu valoarea maximă în zona de mijloc a nivelului (fig.3.26).

Rigiditatea planșelor mult mai redusă decît a fundațiilor permite o influență mult mai mare a procentului de armare asupra deschiderii fisurilor mai ales în intervalul $p = 0\% \dots 0,2\%$; deschiderea

Tabelul 3.14.

L _{gol} (cm)	Element	Date privind fisurile de ord.I la H/2				Date privind toate fisurile			
		Nr. fis.	α _f med (mm)	C _v (%)	λ _f H	Nr. fis. la H/2	α _f med la H/2	λ _f /H la H=0	λ _f /H la H/2
6 0,8	CPU 40	4	0,136	26,8	0,94	6	0,118	0,38	0,71
	CPU 43	4	0,256	23,4	0,94	4	0,256	0,60	0,94
	CPU 49	2	0,375	6,4	1,42	3	0,268	0,94	1,13
	CPU 56	3	0,268	23,0	1,13	3	0,268	0,71	1,13
	CPU 59	2	0,30	0,1	1,42	3	0,210	0,63	1,13
	CPU 60	3	0,225	36,1	1,13	3	0,225	1,13	1,13
	CPU 61	4	0,267	10,0	0,94	4	0,267	1,03	0,94
6 0,8	CPU 57	2	0,248	8,9	1,42	2	0,248	1,13	1,42
	CPU 58	-	0	-	-	-	-	0,48	-
6 0,4	CPU 39	4	0,177	28,7	0,94	4	0,177	0,47	0,94
6 1,2	CPU 41	4	0,195	23,5	0,94	4	0,195	0,57	0,94
8 0,8	CPU 16	4	0,176	18,2	0,92	4	0,176	0,58	0,92
	CPU 44	4	0,326	24,4	0,92	4	0,326	0,74	0,92
4 0,8	CPU 42	3	0,293	38,0	1,16	3	0,293	0,72	1,16

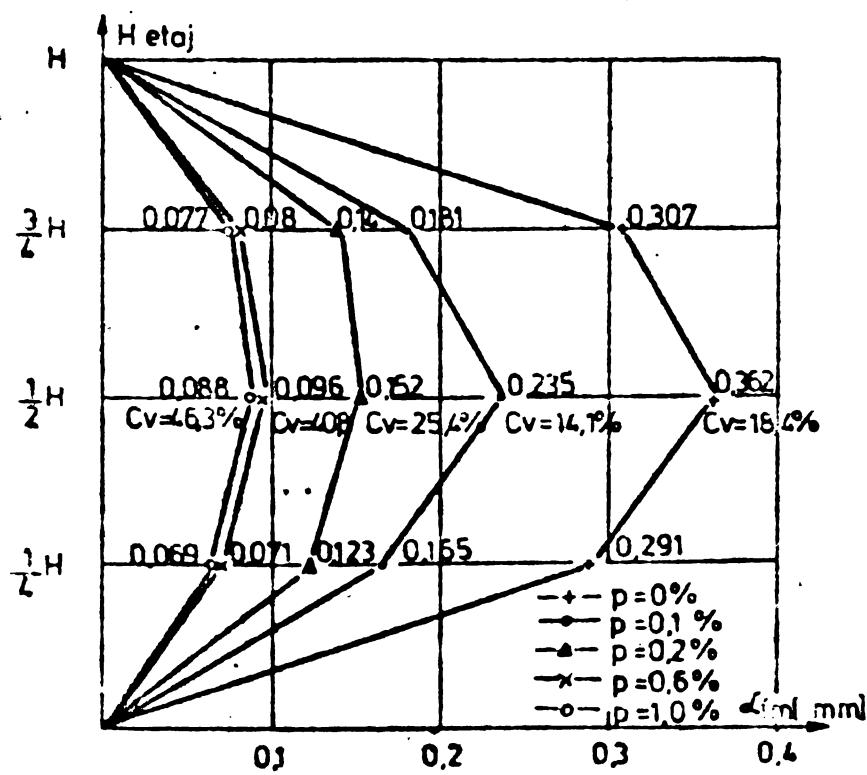

Fig.3.26 Variația deschiderii fisurilor la elemente pline

fisurii pentru $p = 0,2\%$ este cu aproximativ 50% mai mică decât la diafragma fără armătură. Pentru $p \geq 0,4\%$ influența cantității de armătură devine neglijabilă. Pe htru determinarea deschiderii fisurilor funcție de procentul de armare a diafragmei (fig.3.37) se poate adopta o lege parabolică, asemănătoare ca și la betonul obișnuit /134/, de forma :

$$\alpha_f = e,026 \left(1 + \frac{1}{p} \right) \quad (3.46)$$

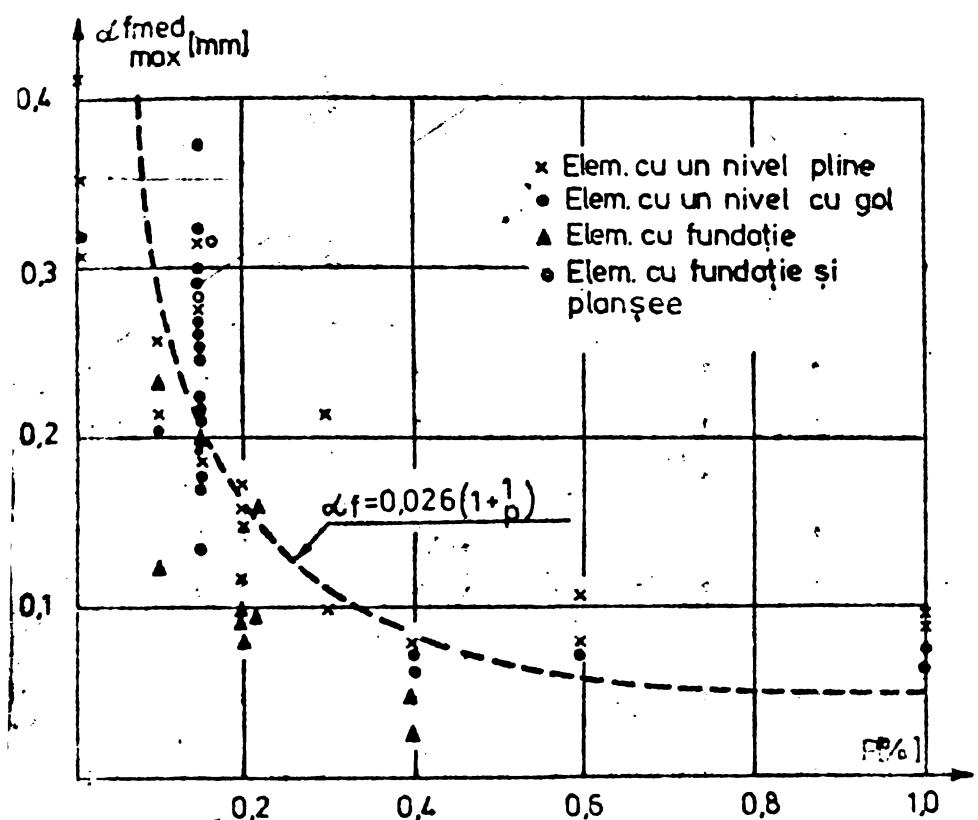

Fig. 3.27 Variatia deschiderii maxime a fisurilor la modele de diafragmă.

arătat că rolul armăturii se manifestă integral la rapoarte (fig. 3.28) :

$$h_{etaj}/L_r > 0,3 \text{ pentru } p = 0 \dots 0,2\%$$

$$h_{etaj}/L_r > 0,2 \text{ pentru } p \geq 0,2\%$$

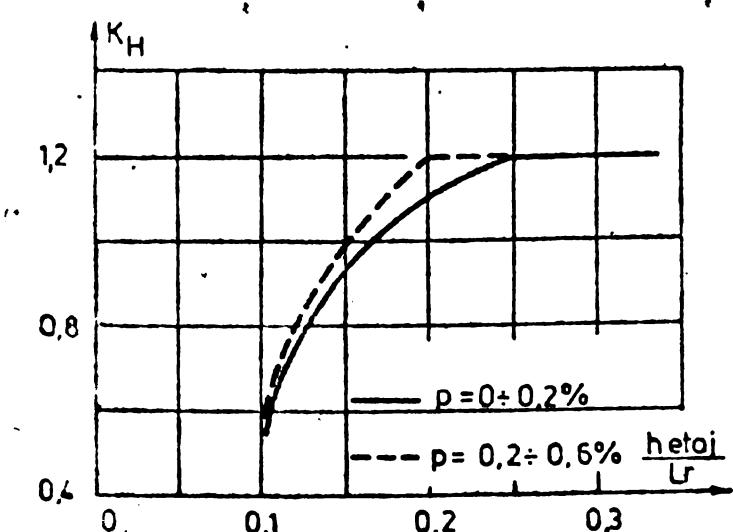

Fig. 3.28 Influencia înălțimii etajului osupra deschiderii fisurilor (134)

distanța dintre fisuri este de $(1,2 \dots 0,75) H_{etaj}$ fiind în concordanță cu observațiile efectuate "in situ" pe blocul din fig.A.3.16 unde distanța medie dintre fisuri a fost de aproximativ 3,25 mm ($\lambda_r/H \approx 1,16$) /60/.

Apariția și dezvoltarea fisurilor la montantii diafragmelor cu

Inlocuirea armării uniforme (element CPU 29) cu o armare concentrată pe 5 cm în zona de mijloc a nivelului (elementul CPU 27) duce la uniformizarea fisurilor pe înălțime și la scăderea deschiderii lor cu 10% ... 20%.

Incercările experimentale efectuate pe betonul obisnuit /134/, variindu-se raportul h_{etaj}/L_r au

La rapoarte h_{etaj}/L_r mai mici planse și suprapun efectele de împiedecere micșorind totodată deschiderea fisurilor, valoarea ei se poate calcula folosind coeficientul K_H care ia în considerare efectul înălțimii etajului (fig.3.28).

Distanța dintre fisuri variază cu procentul de armare luând valori de $(0,4 \dots 1,2) H_{etaj}$. În domeniul obisnuit de armare a diafragmelor ($p = 0 \dots 0,2\%$)

H_{etaj} fiind în concordanță cu observațiile efectuate "in situ" pe blocul din fig.A.3.16 unde distanța medie dintre fisuri a fost de aproximativ 3,25 mm ($\lambda_r/H \approx 1,16$) /60/.

goluri au loc similar ca și la diafragmele pline. Variația golului în limitele utilizate în practică (90 ... 120 cm) precum și variația procentului de armare a riglei de cuplare între 0,8% ... 1,2% nu influențează sensibil deschiderea fisurilor din montanți.

Din studiul elementelor cu lățime de montant diferită (CPU 56, CPU 57, CPU 58) se constată că la diafragmele la care $\frac{h_{\text{etaj}}}{L_r} > 0,6 \dots 0,75$ fisurile care apar nu mai traversează tot nivelul.

d) Retinere de tip fundație și planșeu prefabricat

Studiul elementelor cu fundație și planșee multiple dă o imagine reală a comportării la fisurare a unei diafragme (fig.3.29).

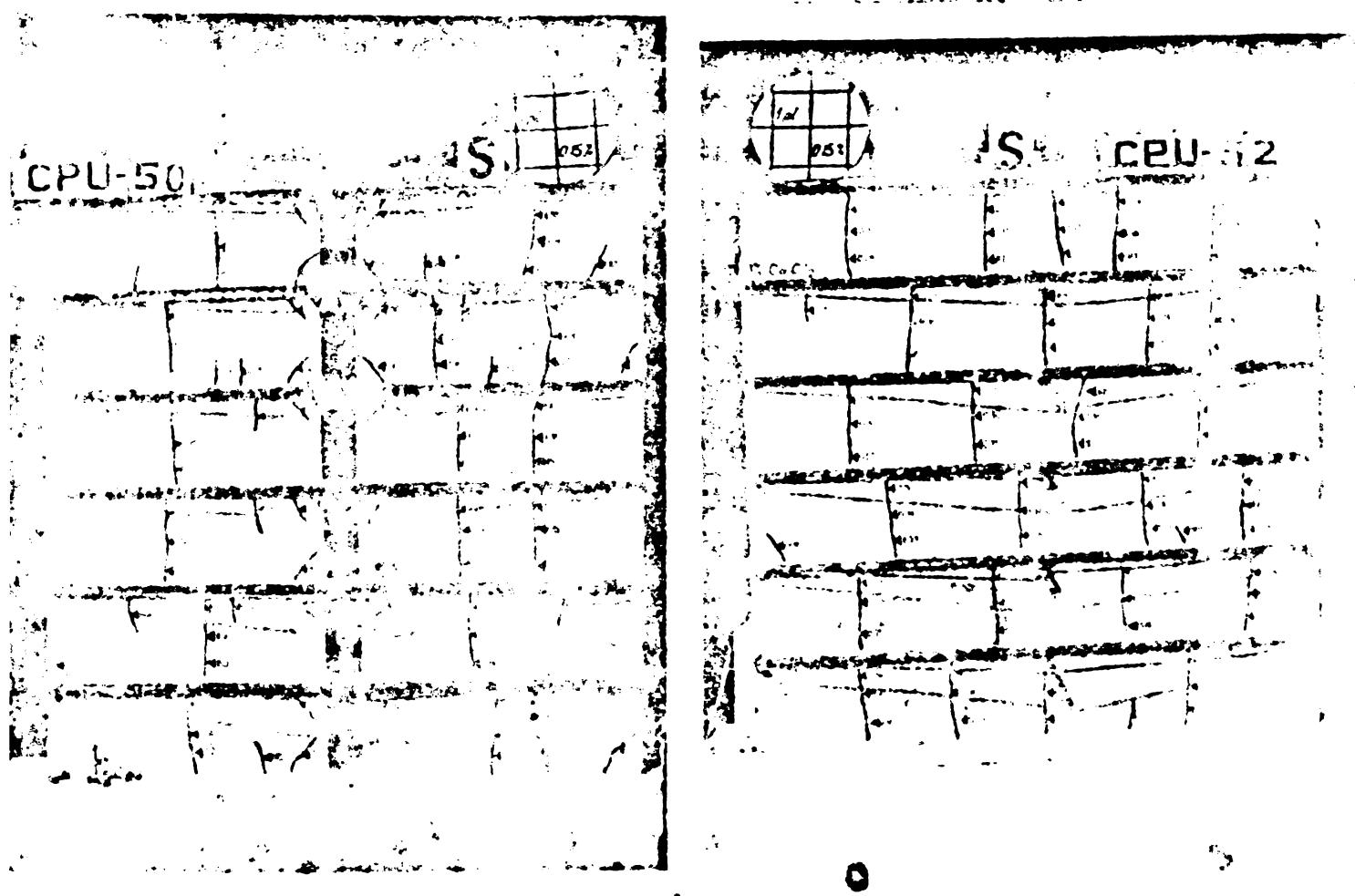

Fig.3.29. Fisurarea modelelor de diafragnă avînd contractia reținută de fundație și planșee prefabricate.

Variația deschiderii fisurilor pe nivale, prezentată în fig. 4.3.24.b, pe baza relevoului fisurilor din fig.4.3.23, arată o comportare asemănătoare cu a elementelor cu un singur nivel. Fisurile apar la toate nivolele fără a avea deschideri majore în zona fundației. Comparativ cu elementele cu un singur nivel fisurile sunt mai mari cu 10% la elemente pline și cu 20% la elemente cu goluri.

3.5.4.3. Comportarea rglelor de cuplare la deformări impiedicate

Contractia montantilor genereaza in rglele de cuplare o stare de eforturi normale de intindere centrica atunci cind plansele sunt monolite. Prezena planseelor prefabricate dispuse asimetric atat de axul rglei de cuplare schimb starea de eforturi transformand-o in stare de intindere excentrica. Datorita acestor stari de solicitare in rglele de cuplare apar fisuri care sunt verticale cind lansele sunt monolite sau verticale in cimpul rglei de cuplare si inclinate spre colturi cind plansele sunt prefabricate. La planse prefabricate fisurile se deschid la partea inferioara a rglei de cuplare si se inchid in zona planseului. Deschiderea si numarul fisurilor depinde de mărimea deformației de contractie, de procentul de armare a rglei de cuplare si montantului, de lățimea golului, de tipul planseelor, etc.

Prezena fisurilor initiale in rglele de cuplare precum si gradul de fisurare au efecte defavorabile asupra rigiditatii de ambarca diafragmei precum si a rigiditatii rglelor de cuplare; efectele profisurarii rglelor de cuplare vor fi tratate in cap.4.

Relevetele fisurilor rglelor de cuplare pentru modelele cu goluri prezentate in fig.A.3.20 si fig.A.3.23.b arata ca la o crestere de la 0,4% la 1,2% a procentului de armare a rglei de cuplare, deschiderea fisurilor scade cu 100%.

Lățimea golului influențează atât asupra numărului de fisuri și asupra deschiderii lor; deschiderea minimă a fisurilor s-a obținut la elementele cu un gol de 6 cm, ceea ce corespunde în practică la 90 cm.

Dimensiunile variabile ale montantilor nu influențează sensibil fisurarea rglelor de cuplare, datorită faptului că asupra lor acionează preponderent contractia panoului care delimită golul, sănouri formate prin fisurarea montantilor; fisurile cresc încă odată cu creșterea procentului de armare a montantului /134/.

Armarea rglelor de cuplare cu armături inclinate diagonale nu influențează sensibil asupra numărului și deschiderii fisurilor.

Prezena planseelor prefabricate duce la sporirea deschiderii fisurilor cu pînă 100% /134/.

3.5.4.4. Fisurarea fragmentelor lineare de diafragmă cu blocare la capete

Studiul fisurării elementelor de diafragmă sub forma unor fragmente blocate la capete realizate la scară naturală (tabelul 3.7) precum și a elementelor realizate la scară modelelor (tabelul 3.8) a avut ca scop transformarea cantitativă a fenomenului, precum și comparația comportării celor două tipuri de betoane, ușor și obișnuit.

Evoluția deschiderii fisurilor elementelor având scară modelelor este prezentată în tabelul 3.15, grupat pe tipuri de betoane și procente de armare.

Tabelul 3.15.

Tipul betonului	Procent de armare (%)	Deschiderea fisurilor α_f (mm) la vîrstă de :		
		2 zile	4 zile	7 zile
Ușor	0	0,25	0,65	0,78
	0,2	0,31	0,55	0,65
	0,4	0,20	0,40	0,50
	0,6	0,18	0,36	0,48
	1,0	0,15	0,30	0,39
Obișnuit	0	0,38	0,67	0,77
	0,25	0,36	0,57	0,65
	0,4	0,26	0,45	0,55

Deschiderea fisurilor variază cu procentul de armare după o lege dată de relația :

$$\alpha_f = 0,70 - 0,50 p \quad (3.47)$$

La același procent de armare fisurile betonului obișnuit sunt mai mari cu pînă la 15% decît fisurile betonului ușor.

Procesul de fisurare a elementelor realizate la scară naturală (scara 1:1) a fost urmărit timp de 600 zile, rezultatele fiind prezentate în tabelul 3.16, atât pentru betonul ușor cât și pentru cel obișnuit.

Fisurarea elementelor din beton ușor se produce la o vîrstă și deformatie de contractie mai mare decît la elementele din beton obișnuit (fig.3.30).

Raportul dintre deformatie de contractie la care se produce fisurarea betonului obișnuit și deformatie la care se produce fisurarea betonului ușor ia valori între 0,6 și 0,7 fiind în concordanță cu raportul dintre modulii de elasticitate a celor două betoane E_b^u/E_b^o .

Dezvoltarea în timp a deschiderii fisurilor betonului ușor se face cu o viteză mai mare decît la betonul obișnuit, dar la 600 zile deschiderile fisurilor rămîn mai mici cu aproximativ 5% la betonul ușor (vezi fig.3.30).

Tabelul 3.16.

Tipul betonului	Element	Apar. fis. α_f (mm) T(zile)	Deschiderea fisurilor α_f la vîrstă de :							Contr. la apar. fis. pe element nearmat (mm/m)
			50 zile	100 zile	150 zile	200 zile	300 zile	400 zile	600 zile	
Ușor	IU2-1	0,4/88	-	0,5	1,05	1,40	1,95	2,25	2,75	0,66
	IU2-2	0,4/101	-	-	0,85	1,25	1,80	2,15	2,62	0,64
	IU2-3	0,3/113	-	-	0,80	1,33	1,88	2,30	2,81	0,58
	IU 3	0,3/125	-	-	0,50	1,12	1,65	2,00	2,45	0,585
	IU 4	0,2/130	-	-	0,30	0,62	1,12	1,46	1,95	0,610
Obișnuit	IG2-1	0,27/32	0,62	1,25	1,70	1,87	2,35	2,50	2,90	0,415
	IG2-2	0,34/39	0,50	1,10	1,60	1,80	2,23	2,46	2,81	0,34
	IG 3	0,25/40	0,40	0,93	1,50	1,78	2,12	2,35	2,60	0,44

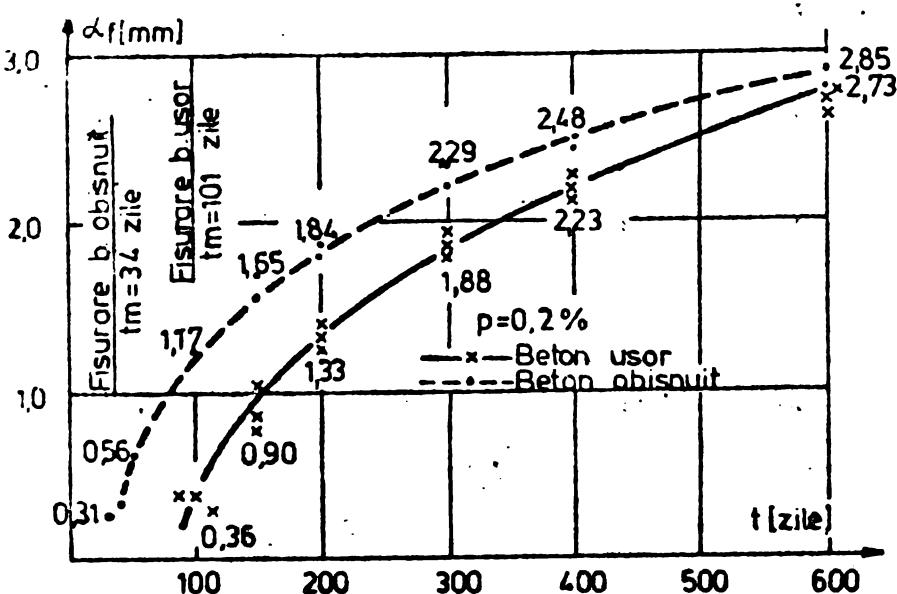

Fig. 3.30 Evoluția deschiderii fisurilor la fragmente de diafragmă (IU, IG) blocați la capete ($p=0,2\%$)

Variată deschiderii fisurilor, la elementele la scara 1:1, funcție de procentul de armare se face după o dreaptă paralelă cu cea dată de relația (3.47) pentru elemente la scara 1:15, astfel încât pentru transformarea cantitativă a fenomenului se poate accepta un factor de scară unic $K_g = 4,1$.

3.5.5. Limitarea deschiderii fisurilor, generate de deformații impiedecate, la diafragme din beton ușor

Studiile experimentale arată că la diafragme cu $h_{etaj}/L_r < 0,7$ având deformațiile de contractie impiedcate de planșee prefabricate sau la diafragme cu deformații impiedcate de fundații, apariția fisurilor nu poate fi înălțurată; armarea diafragmelor poate să limiteze deschiderea fisurilor.

Adoptarea rezultatelor teoretice și experimentale privind fisurarea elementelor lineare, expuse în paragraful 3.4, poate fi ac-

ceptată cu rezerva unui consum prea ridicat de arnătură. Acest lucru se datorează faptului că la diafragme cu reținere pe contur, fisurarea diferă față de elementele blocate la capete prin rolul dublu al elementului de reținere, de generator de fisuri și totodată de impiedecare a deschiderii fisurilor în zona de influență.

Deoarece la procente mici de armare, contracția impiedecată a betonului nu duce la stabilizarea fisurării, se poate stabili o relație pentru determinarea procentului minim de armare, pentru limitarea deschiderii fisurilor, fără ca să intervină mărimea forței generate de reținere..

Plecindu-se de la relația experimentală (3.56) și ținând cont de influența coeficientului de transformare $K_S = 4,1$ (determinat în paragraful 3.5.4.5), și de influența etajului (K_H din fig.3.28), deschiderea fisurilor se poate determina cu relația :

$$\alpha_f = 0,11 \left(1 + \frac{1}{p}\right) K_H K_d \quad (3.48)$$

unde K_d este coeficientul care ține cont de influența diametrului dat în tabelul 3.17 după /65/.

Tabelul 3.17.

$\varnothing$ (mm)	4	6	8	10	12	14
K_d	0,642	0,730	0,800	0,860	0,910	0,970

Având în vedere faptul că betonul folosit în faza experimentală a avut $R_t^n_{exp} = 1,39 \text{ N/mm}^2$, calculat după /68/ considerind $R_b = 24,1 \text{ N/mm}^2$ (tabelul A.3.13), pentru alte tipuri de α_f se calculează înmulțind procentul de armare p cu raportul $R_t^n_{exp}/R_t^n$ cu relația :

$$\alpha_f = 0,11 \left(1 + 0,7 \frac{R_t^n}{R_t^n_{exp}}\right) K_H K_d \quad (3.49)$$

Deschiderile fisurilor calculate cu relația (3.49) pentru betoane folosite curent la diafragmele din beton ușor, având $K_H = 1,2$ și armate cu șelj lis, sunt date în fig.3.31.

Procentele minime de armare, pentru limitarea deschiderii fisurilor sunt date în tabelul 3.18 pentru diferite diametre și tipuri de betoane.

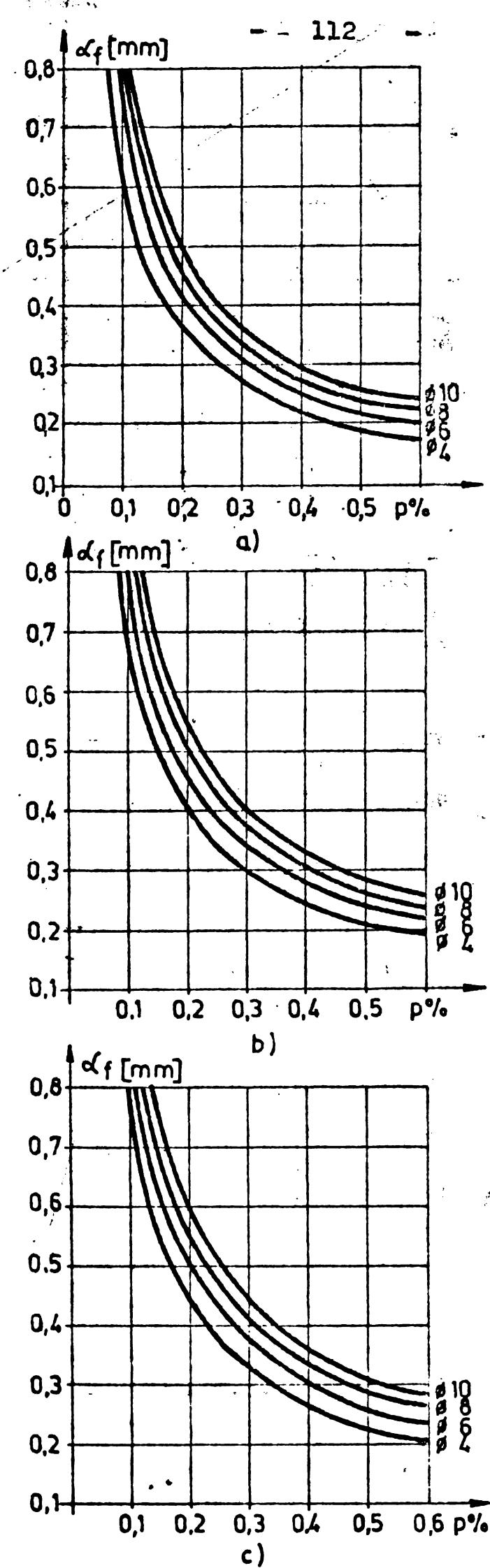

Fig 3.31 Variatia deschiderii fisurilor (α_f) functie de procentul de armare (%)

Limitarea fisurilor la 0,1 mm și chiar la 0,2 mm presupune armare cu procente mult preanumări și de aseea se recomandă găsirea unor soluții de protecție în cazul acțiunii unui mediu agresiv.

Din punct de vedere a curgerii armăturilor în fisură se recomandă de /111/ ca procentele minime să se determine cu o relație de forma:

$$p_{min} = 1,25 \frac{R_t^n}{R_a^n} 100 \quad (3.50)$$

In figura 3.32 sunt prezentate, comparativ, procente de armare calculate după diferite propunerile pentru $\alpha_f = 0,3$ mm la beton ușor și beton greu.

Se constată că relația (3.49), la diametri mici ($\phi \leq 6$ mm) dă pentru α_f valori aproximativ egale cu relația propusă în /134/ pentru beton obisnuit iar la diametri mari valori majorate cu maximum 10%. Comparativ cu valorile calculate în /111/ pentru elemente din beton ușor rela-

ția (3.49) dă valori mai mici a procentului de armare cu 15% ... 25%.

Tabelul 3.18.

Beton	$\alpha_f = 0,2 \text{ mm}$				$\alpha_f = 0,3 \text{ mm}$			
	$\phi \text{ (mm)}$				$\phi \text{ (mm)}$			
	4	6	8	10	4	6	8	10
BG 150	0,489	0,618	0,744	0,872	0,262	0,315	0,361	0,405
BG 200	0,566	0,716	0,861	1,010	0,303	0,364	0,418	0,469
BG 250	0,643	0,814	0,979	1,148	0,345	0,414	0,475	0,533

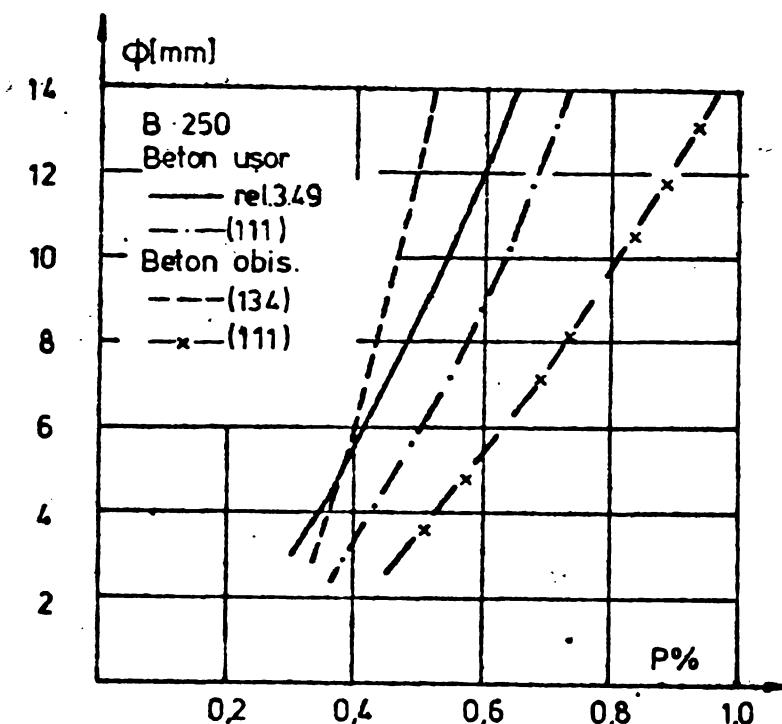

Fig. 3.32 Corelația $P\text{-}\phi$ după diferite propuneri pentru
 $\alpha_f = 0,3 \text{ mm}$.

4. STUDIUL COMPORTARII RIGLELOR DE CUPLARE A DIAFRAGMELOR DIN BETON USOR

Diafragmele clădirilor finale proiectate - în general - pentru a satisface condițiile de rezistență și rigiditate la încărcări orizontale rezultate din vînd și seism, trebuie să satisfacă și cerințele de ductilitate, energie absorbită și efect de amortizare.

La diafragmele cu goluri, rezultate din condiții funcționale, sarcinile orizontale generează încovoiere, tăiere și forțe axiale în montanți în prezența unor forțe tăietoare mari în rglele de cuplare, astfel încât sistemului de cuplare îi revine un rol important în transferul de sarcină. În diafragmele cu un singur sir de goluri există trei zone în care se pot produce condiții critice în timpul încărcărilor orizontale mari : rglele de cuplare, montantul întins și montantul comprimat.

Observațiile efectuate "in situ" /143/, asupra modului de fisurare și cedare a rglelor de cuplare la clădiri solicitate la acțiuni seismice precum și rezultatele experimentale obținute /108/, /115/, /26/, arată că adeseori s-au produs cedări prin tăiere chiar în situația armării cu șterieri la forță tăietoare maximă care apare cînd celează armătura longitudinală. Acest fenomen este favorizat de scăderea forțelor de frecare de la suprafața fisurilor din beton datorită închiderii și deschiderii repetitive a lor. Este de presupus, de asemenea, că prezența unor fisuri inițiale din deformații impiedicate favorizează fenomenul de cedare a rglelor de cuplare.

O cedare la tăiere a rglelor de cuplare nu poate fi considerată ca un mod satisfăcător de cedare pentru scopul de rezistență la încărcări orizontale, mai mult alunecarea din tăiere înseamnă o pierdere considerabilă de rezistență și o ductilitate mai redusă.

Studiile întreprinse de T. Paulay /106/, /107/ au dus la propunerea distribuirii armăturii în rglele de cuplare sub formă de armătură diagonală obținindu-se o creștere a ductilității și o îmbunătățire a modului de comportare a acestor elemente în prezența forțelor tăietoare mari.

La noi în țară propunerile au fost preluate și introduse în normele de calcul a diafragmelor /74/ iar studii experimentale în acest sens au fost efectuate pe rgle de cuplare din beton obișnuit, inc-

pînd din 1979 la Timișoara /58/, /92/, /94/ și Iași /144/. În anul 1980 în cadrul Catedrei de Beton armat și Clădiri din Timișoara, studiile au fost extinse și asupra rglelor de cuplare din beton ușor cu granulit luîndu-se în considerare și efectul prefisurării. Studiile au urmărit ductilitatea rglelor de cuplare, avînd în vedere noul material folosit, cît și stabilirea rigidității acestor elemente pentru a se putea preciza contribuția lor la capacitatea portantă a diafragmei.

4.1. Efectul cuplării asupra sensibilității răspunsului structurii la încărcări orizontale

Eficacitatea legăturii dintre cei doi montanți, la o diafragmă cu un singur șir de goluri, depinde de rigiditatea rglelor de cuplare. Forțele tăietoare în rgle generate de încărcările orizontale produc o forță axială de întindere într-un montant, respectiv de compresiune în celălalt montant, forțe care generează momentul $N \times L$ care este componenta principală ce se opune momentului exterior M_0 (fig.4.1).

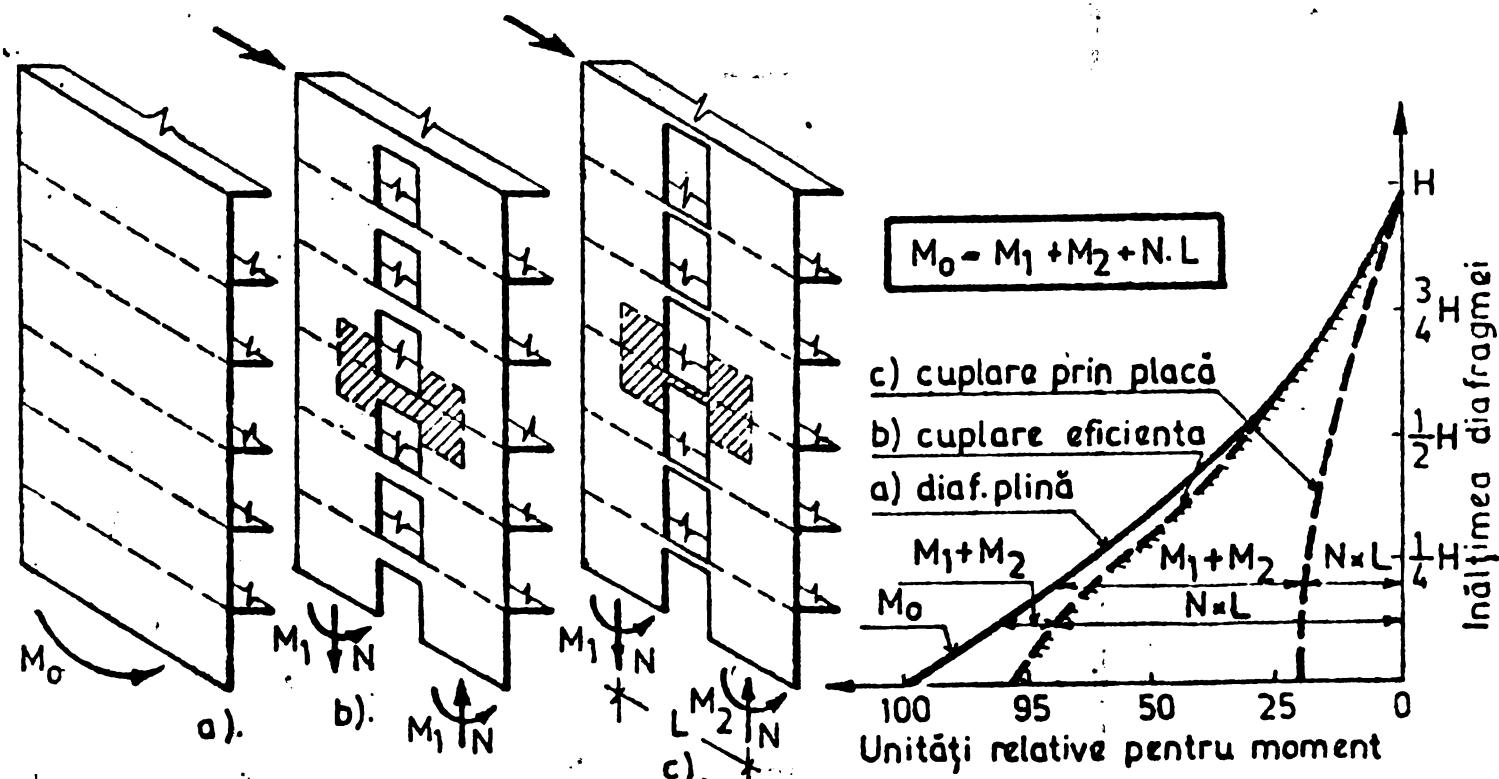

Fig. 4.1 Eficiența cuplării asupra momentelor încovoietoare din montanți [106]

Un sistem de cuplare foarte rigid duce la scăderea momentelor încovoietoare din montanți și la creșterea forțelor axiale și deci la o comportare bună a diafragmei la încărcări orizontale. Cu dimi-

luarea rigidității rglelor de cuplare, momentele încovoietoare din montanți care și ei tind să se comporte ca niște console solicitate la forțe tăietoare și la un moment încovoietor mare în prezența unor forțe axiale mici; momentele M_1 și M_2 cresc datorită descreșterii componentei $N \times L$ (fig.4.1).

Analiza efectuată în /115/, pe baza structurii echivalente, pentru o diafragmă cu un singur sir de goluri, a pus în evidență următoarele aspecte legate de efectul cuplării asupra comportării diafragmei (fig.4.2) :

- efectul cuplării scade rapid cînd rigiditatea rglelor de cuplare, măsurată prin raportul

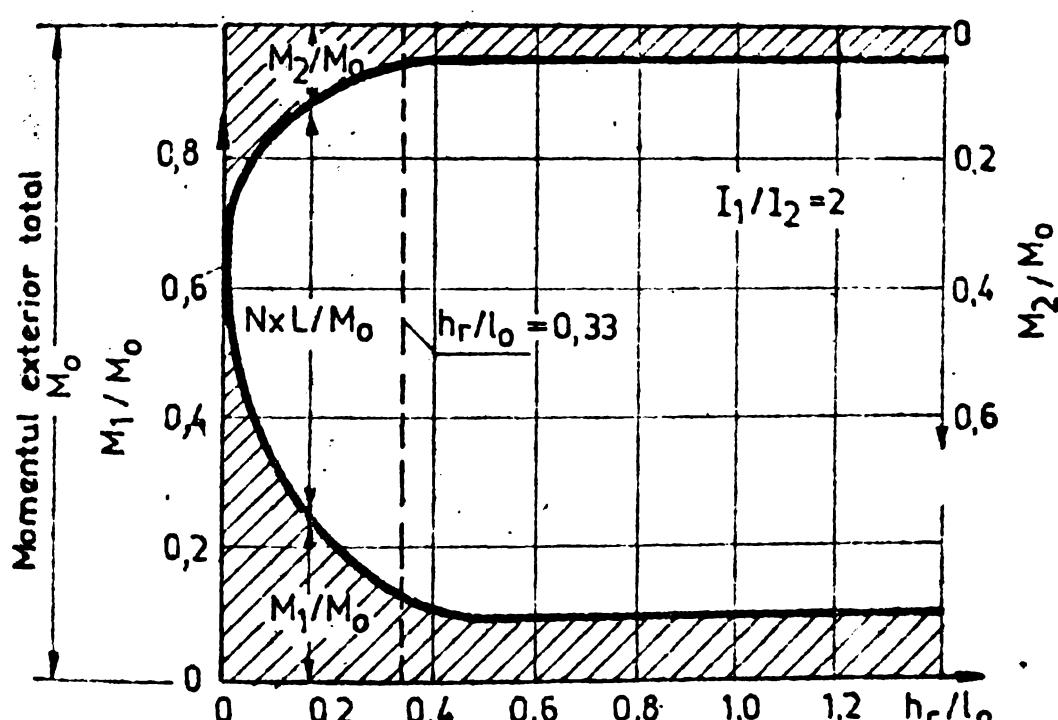

Fig. 4.2 Variația momentelor încovoietoare la baza diafragmei funcție de h_r/l_0
grinziilor de cuplare (fig.4.2);

- considerînd că prin fisurare rglele de cuplare pierd aproximativ 70% din rigiditate, pentru ca fisurarea să aibă efecte neglijabile asupra cuplării, trebuie ca $h_r/l_0 > 0,60$;

- pentru o comportare corespunzătoare a unei diafragme cu un sir de goluri, proiectantul trebuie să aleagă raportul $h_r/l_0 > 0,33$ și raportul momentelor de inertie a montanților $I_1/I_2 > 0,25$ pentru un $I_0 = ct$;

- pentru $h_r/l_0 > 0,36$ fisurarea montanților are efect neglijabil asupra eficienței cuplării.

plare, măsurată prin raportul h_r/l_0 scade sub 0,33; momentele încovoietoare din montanți se dublează cînd raportul h_r/l_0 scade de la 0,33 la 0,16;
- la valori $h_r/l_0 > 0,75$ efectul cuplării nu mai este sensibil la schimbarea rigidității

4.2. Capacitatea portantă a rglelor de cuplare

Instrucțiunile tehnice pentru proiectarea construcțiilor cu structură din diafragme de beton, P.85-82 /74/ precăd verificarea la

încovoiere a secțiunilor riglelor de cuplare armate obisnuit, în conformitate cu STAS 10107/0-76 că pentru secțiuni simplu armate fără a se lua în considerare armătura comprimată. Armătura transversală (etrierii) se determină punind condiția ca forța tăietoare să fie preluată în întregime de aceasta. În cazul acțiunii seismice forța tăietoare de calcul Q_r^c se va stabili considerind valoarea cea mai mare dată de relațiile :

$$Q_r^c \geq 1,5 Q_r ; \quad Q_r^c \geq \frac{M_r \text{ cap}}{M_r} Q_r \quad (4.1.a,b)$$

unde : Q_r și M_r reprezintă forța tăietoare și momentul încovoierelor din rigla de cuplare rezultate din calculul diafragmei;

$M_r \text{ cap}$ este momentul capabil al secțiunii de încărcare a riglei de cuplare, considerind armătura existentă.

Încercările experimentale efectuate de T. Paulay /108/ arată că la riglele de cuplare înalte ($l_0/h_r \leq 1,5$) mecanismul de rupere sub încărcări alternante se depărtează de cel al barelor lungi solicitate preponderent la încovoiere în sensul că cedarea se produce la forță tăietoare. Dacă etrierii sunt calculați după regulile valabile grinzelor lungi, cu luarea în considerare a aportului betonului, atunci ruperea se produce casant printr-o fisură înclinată (rupere prin "întindere diagonală") ceea ce face ca în barele longitudinale inferioare și superioare să fie supuse simultan la eforturi de întindere. Pentru a evita ruperea datorită forțelor tăietoare, normele ACI prevăd limitarea ariei armăturilor longitudinale astfel :

$$\frac{A_{a,\max}}{b h_0} \leq \mu_{\max} = \frac{4,7 l_0 \sqrt{R_{cyl}}}{(h_0 - a') \tilde{b}_c} \quad (4.2)$$

Chiar cu această limitare, T. Paulay /108/ a observat experimental că după cursa armăturii longitudinale, la câteva cicluri de încărcare - descărcare, pot apărea ruperi prin forfecare și de aceea propune limitarea armăturii longitudinale la :

$$\mu_{\max} \leq \frac{3 l_0 \sqrt{R_{cyl}}}{(h_0 - a') \tilde{b}_c} \quad (4.3)$$

Armătura transversală minimă formată din etrieri se determină din condiția ca aceasta să fie capabilă să preia forța tăietoare ma-

timă care apare în rglele de cuplare la curgerea armăturilor longitudinale:

$$Q_{\max} = \frac{2 A_{ae} b_c (h_o - a')}{l_o} \leq \phi b_c A_{ae} \frac{l_o}{a_e} \quad (4.4)$$

Din relaia (4.4) rezultă:

$$\mu_e = \frac{A_{ae}}{b \cdot a_e} \geq \frac{2 \mu (h_o - a') h_o b_c}{\phi l_o^2 b_c e} \quad (4.5)$$

unde: $b_c e$ - efectul de curgere a oțelului din etrieri;

ϕ - factor de reducere a forței tăietoare maxime preluate de etrieri egal cu 0,8 după /109/;

a_e - distanța dintre etrieri.

Pentru a îmbunătăti modul de comportare a rglelor de cuplare scurte ($l_o/h_r \leq 1,5$) T. Paulay /108/, /109/, a experimentat și dezvoltat soluia armării diagonale a acestor elemente, soluie recomandată și în Instructiunile P.85-82 pentru rgle cu $b \geq 22$ cm. Încercările experimentale efectuate pe beton obișnuit /94/, /92/, /95/, au scos în evidență faptul că rglele de cuplare armate diagonale satis-

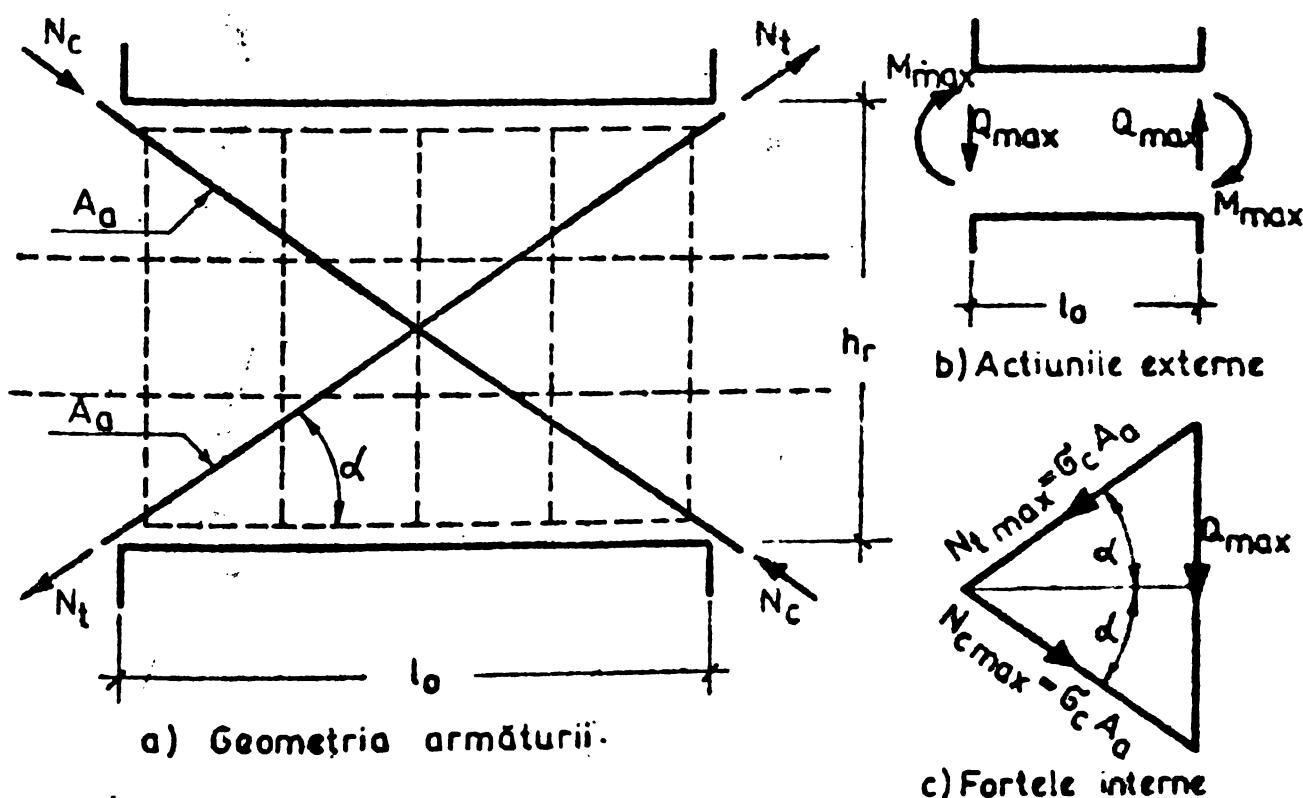

Fig. 4.3 Mecanismul de rezistență într-o grindă de cuplare armată diagonal.

fac mai bine cerințele de rezistență și ductilitate decât cele armate obisnuit, cu condiția ca barele din diagonala comprimată să curgă fără ca să apară fenomenul de flambare.

Acest lucru se poate realiza prin folosirea unor stâlpisori formați din patru bare ca armătură diagonală /74/ sau a unei armături diagonale din două bare tip scărită /144/.

Capacitatea portantă a riglelor armate diagonal se determină /108/, /109/, din ecuațiile de echilibru (fig.4.3) :

$$Q_{\max} = 2\phi A_a \delta_c l_o \sin \alpha \quad (4.6)$$

$$M_{\max} = \phi A_a \delta_c l_o \sin \alpha \quad (4.7)$$

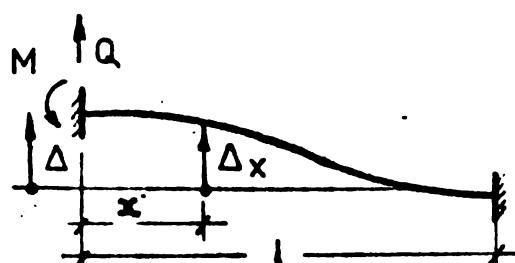
unde : ϕ – factor de reducere a capacitatii portante egal cu 0,8;
 A_a – aria de armătură dintr-o diagonală.

4.3. Rigiditatea riglelor de cuplare

Pentru aprecierea rigidității riglelor de cuplare trebuie să se ia în considerare efectul important al forței tăietoare precum și efectul fisurării produse de acțiunile exterioare și de contractia împiedecată, atunci cînd apare acest fenomen.

4.3.1. Efectul încovoierii și tăierii asupra rigidității

Considerind bara dublu încastrată din fig.4.4 încărcată cu deplasarea Δ se poate determina rigiditatea, ținînd seama de efectul încovoierii și tăierii, cu o relație de forma :

$$EI = \frac{Q l^3}{12 \Delta} (1 + \phi_1) \quad (4.8)$$

Fig.4.4 Bară dublu încastrată încărcată cu deplasarea Δ unde : $\phi_1 = 12 EI/G.A.l^2$.

Particularizînd relația pentru rigle de cuplare din beton ($G_b = 0,4 E_b$) și considerînd $M = Q l_o / 2$ se poate calcula distorsiunea totală a riglei ($\theta = \Delta / l_o$) cu relația :

$$\theta = \frac{M}{6 E_r I_r l_o} \left(1 + \frac{30 I_r}{A_{rt} l_o^2} \right) \quad (4.9)$$

Rigiditatea riglei de cuplare fiind :

$$K_r = \frac{6 E_r I_r}{l_o} \cdot \frac{1}{1 + \frac{30 I_r}{A_{rt} l_o^2}} = \frac{6 E_r I_r}{l_o} \mu_r \quad (4.10)$$

unde : μ_r este un coeficient subunitar care ține cont de deformările produse de forță tăietoare;

$$A_{rt} = \frac{b \cdot h_r}{K_r} \text{ - aria activă a riglei de forță tăietoare /74/;}$$

$K = 1,2$ pentru secțiuni dreptunghiulare și $1,1$ pentru secțiuni T, secțiuni întâlnite obisnuit la rigle de cuplare.

Instructiunile pentru calculul diafragmelor P.85-82 /74/ luând în considerare caracteristicile riglelor de cuplare din fig.4.5, propun pentru calcul o rigiditate corectată :

$$K_r = \frac{6 E_r I_r (L)}{l_o} \mu_r \quad (4.11)$$

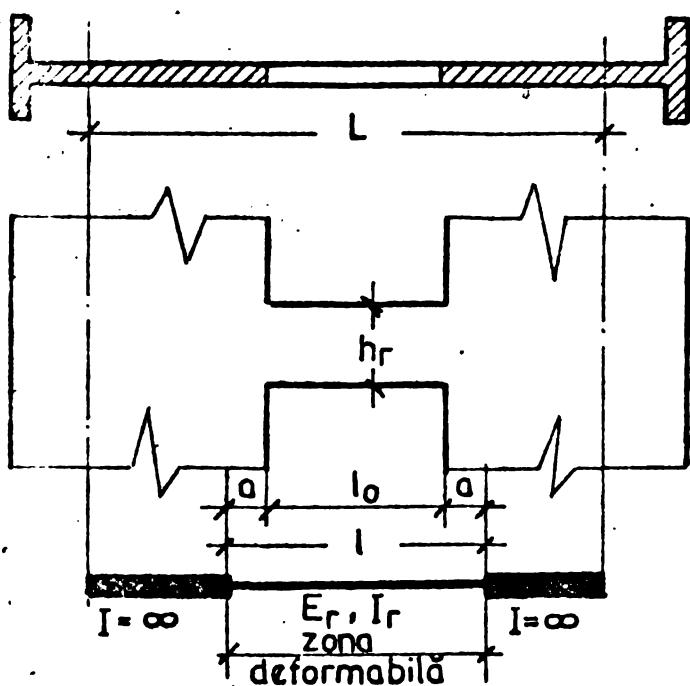

Fig. 4.5 Caracteristicile riglelor de cuplare [74]

4.3.2. Efectul fisurării

Riglele de cuplare, care lucrează la încovoiere în prezența unor forțe tăietoare mari, au în stadiul II un grad de fisurare mai mare decât montanții iar prezența încărcărilor orizontale alternante precum și întinderea centrică sau excentrică generată de contractia împiedecată fac ca fisurile să afecteze - de regulă - încrețea secțiune transversală de beton.

Pentru estimarea rigidității riglelor de cuplare, ținând cont de efectul fisurării, au fost propuse diferite relații de calcul rezultate - de obicei - în urma încercărilor experimentale.

Instructiunile tehnice P.85-82 /74/ recomandă folosirea relației (4.10) în care E_r este un modul de elasticitate convențional, având două valori extreme $E_r = 0,5 E_b$ și $E_r = 0,15 E_b$, prin care se ține se-

ma de reducerea rigidității prin fisurare (inclusiv datorită contracției împiedicate) cît și de posibilitatea apariției unor deformații plastice ale armăturii sub acțiunea încărcărilor orizontale de calcul.

Normele ACI 318-71 propun folosirea unui moment de inertie echivalent, dat de relația :

$$I_e = \left(\frac{M_{cr}}{M_{max}} \right)^3 I_g + \left[1 - \left(\frac{M_{cr}}{M_{max}} \right)^3 \right] I_{cr} \quad (4.12)$$

unde : $M_{cr} = 7,5 \sqrt{R_{cil}} I_g / y_t$ - momentul de fisurare a secțiunii;
 M_{max} - momentul maxim în faza în care se calculează deformația;
 I_g - momentul de inertie a ariei totale de beton;
 I_{cr} - momentul de inertie a secțiunii fisurate transformate în beton;
 y_t - distanța de la centrul de greutate al secțiunii de beton pînă la fibra cea mai întinsă.

Relația (4.12) nu presupune reducerea rigidității datorită efectului forțelor tăietoare.

T. Paulay /107/ estimează că pentru o analiză preliminată, cînd nu se cunosc caracteristicile de armare ale rglelor de cuplare, se poate lucra cu o reducere de 70% ... 80% a rigidității - datorită fisurării - iar în lucrarea /106/ se propune folosirea unui moment de inertie echivalent:

- pentru rigle de cuplare armate obișnuite :

$$I_e = 0,2 I_b / \left[1 + 3 \left(\frac{h_r}{l_0} \right)^2 \right] \quad (4.13)$$

- pentru rigle de cuplare armate diagonale :

$$I_e = 0,4 I_b / \left[1 + 3 \left(\frac{h_r}{l_0} \right)^2 \right] \quad (4.14)$$

în care : I_b este momentul de inertie a ariei totale de beton.

A.R. Santhakumar /115/ pe baza rezultatelor obținute de japonezii H. Umemura și H. Aoyama, propune un factor de reducere $\alpha_y = 0,35$ pentru rigiditatea la încovoiere, EI, iar pentru rigiditatea la tăiere GA, un factor $\beta_y = f_q / 0,004 G$, (f_q este tensiunea de forfecare din rgle); se obține, astfel, un moment de inertie de calcul :

$$I_x = \frac{\alpha_y I_g}{1 + \frac{12 \alpha_y E I_g K}{\beta_y G + l_0^2}} \quad (4.15)$$

unde : K - factor de formă care pentru rigle de cuplare are valoarea 1,2 la rigle dreptunghiulare și 1,1 la alte forme.

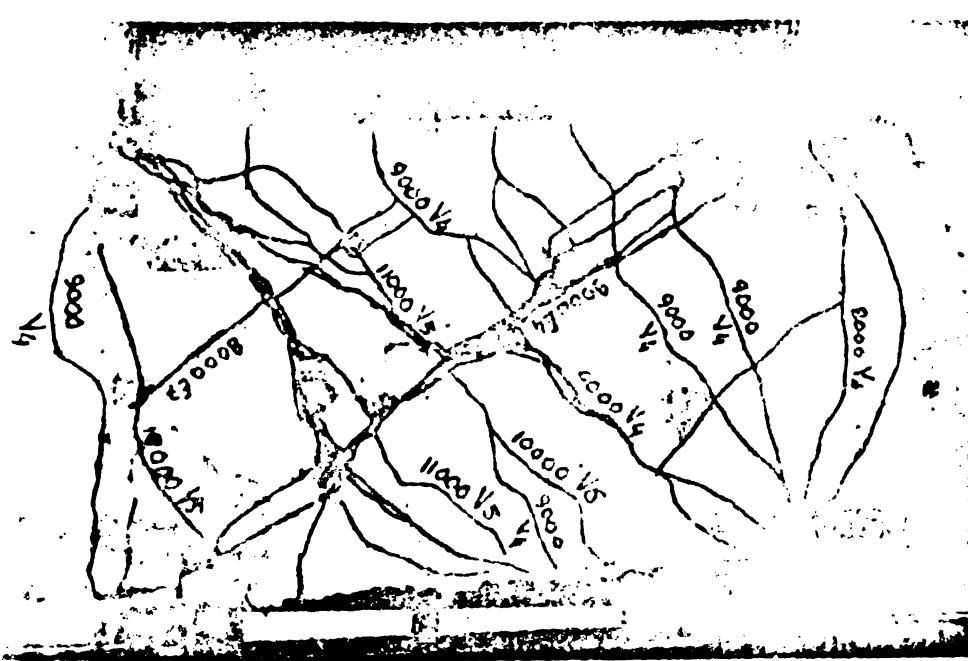
Compararea de către A.R. Santhakumar /115/ a rezultatelor experimentale privind rotirile la curgere ale rigelor de cuplare cu rotirile calculate după unele din propunerile anterioare, au arătat diferențe mari între valorile experimentale și calculate datorită neconsiderării efectului forțelor tăietoare.

Bazat pe observarea mecanismului de rupere a rigelor de cuplare, T. Paulay /108/ a propus calculul analitic al rotirilor plecind de la modelul grinzii cu zăbrele. Rezultatele obținute au fost extinse de A.R. Santhakumar /115/; o sinteză a lor fiind prezentată în continuare.

4.3.3. Stabilirea analitică a rotirilor rigelor de cuplare

4.3.3.1. Rgle de cuplare armate obisnuit

Urmărirea pe cale experimentală a modului de fisurare a rigelor de cuplare (paragraful 4.5), a căror model tipic de fisurare este dat în fig.4.6, arată posibilitatea aplicării analogiei cu grinda cu zăbrele, propusă de T. Paulay.

Urmărirea pe cale experimentală a modului de fisurare a rigelor de cuplare (paragraful 4.5), a căror model tipic de fisurare este dat în fig.4.6, arată posibilitatea aplicării analogiei cu grinda cu zăbrele, propusă de T. Paulay.

Pentru o grinză cu zăbrele, al cărei model este prezentat în fig.4.7.a, rotirea totală se poate determina cu relația:

Fig.4.6. Modul de cedare a unei rigle de cuplare armate obisnuit.

$$\theta = \theta_E + \theta_L + \theta_A \quad (4.16)$$

unde :

$$\theta_E = \frac{\Delta_E}{l_o} \quad - \text{rotirea datorită deformației strierilor și a diagonalelor de beton ;}$$

$$\theta_L = \frac{\Delta_L}{l_o} \quad - \text{rotirea datorită deformației barelor longitudinale de sus și de jos, care formează tălpile grinzii cu zăbrele ;}$$

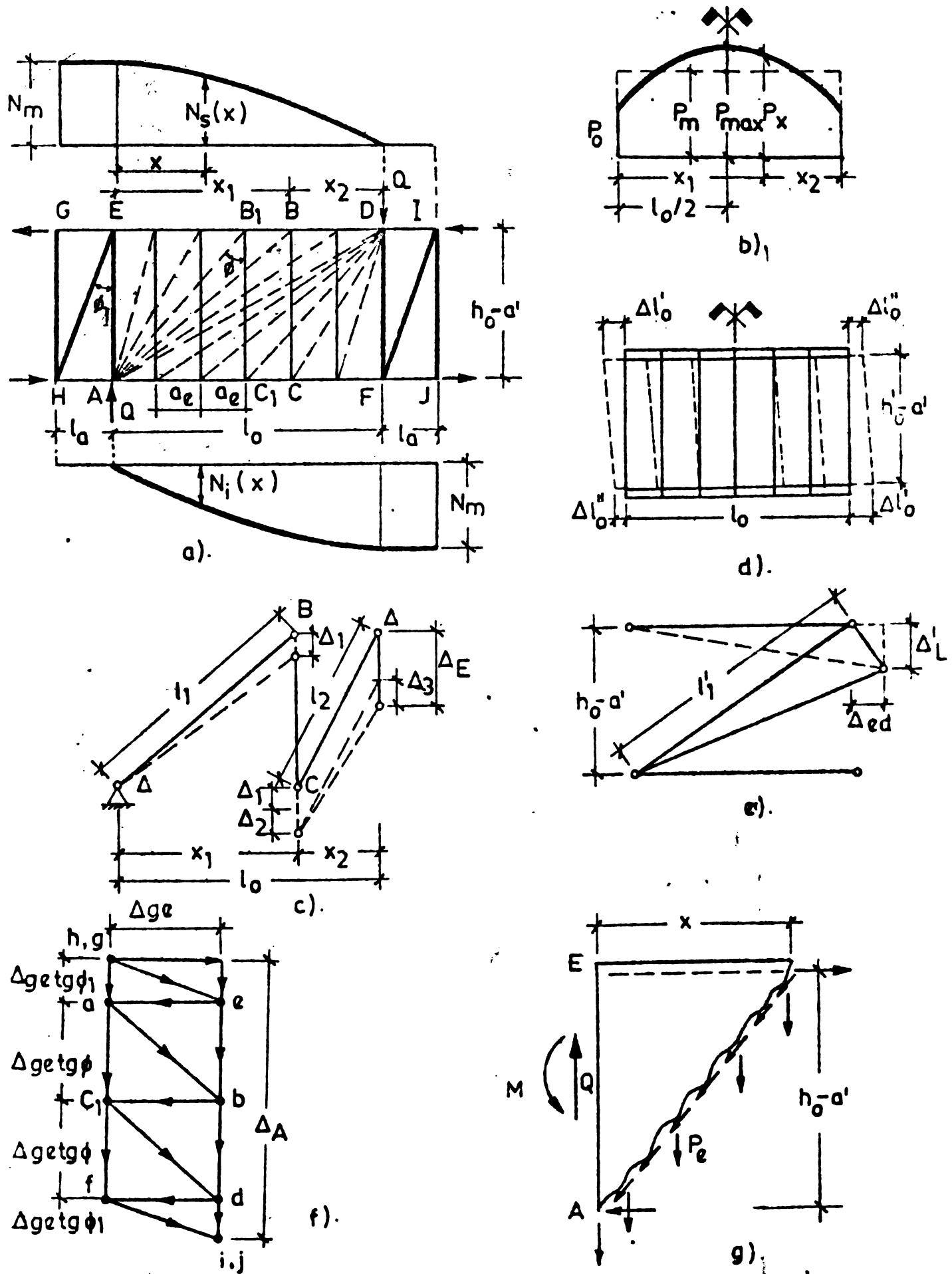

Fig. 4.7 Calculul deformațiilor riglelor de cuplare armate obișnuit

$\theta_A = \frac{\Delta_A}{l_0}$ - rotirea datorită deformației barelor longitudinale pe lungimea de ancorare în montanți ($l_a=0,25 l_0$).

In figura 4.7 sunt prezentate toate elementele componente ale grinzelii cu zăbrele și căror deformații contribuie la rotirea rigidelor necuplate. Pentru analiză se consideră separat deformațiile fiecărui membru al grinzelii cu zăbrele, ceilalți membrii considerindu-se, în acel moment, infinit rigizi și nedeformabili.

a) Rotirea datorită deformației etrierilor și a diagonalelor de beton (θ_E)

. Forța Q care acționează la un capăt al grinzelii cu zăbrele este transmisă la celălalt capăt prin etrieri și diagonale de beton care formează grinda cu zăbrele (fig.4.7.a).

T. Paulay /108/ a determinat deplasarea Δ_E , ce rezultă pentru o anumită legătură ABCD (fig.4.7.c) :

$$\Delta_E = \frac{2Q(h_0 - a')}{a_e b E_b} \left[\left(1 + \frac{x_1^2}{(h_0 - a')^2} \right)^2 + \left(1 + \frac{x_2^2}{(h_0 - a')^2} \right)^2 + \frac{1}{2n \mu_e} \right] \quad (4.17)$$

unde : $\mu_e = \frac{A_{et}}{b_e a_e}$ și $n = \frac{E_a}{E_b}$.

Compatibilitatea deformațiilor presupune că deplasarea Δ_E trebuie să fie aceeași pentru toate valorile asociate x_1 și x_2 .

Pentru distribuția eforturilor în etrieri pe deschiderea grinzelor cu zăbrele l_0 , T. Paulay /108/, pe baza măsurătorilor experimentale propune o variație parabolică (fig.4.7.b) obținându-se un grad de neuniformitate P_{max}/P_0 care se poate determina cu relația :

$$\frac{P_{max}}{P_0} = \frac{1 + (1 + \gamma^2)^2 + \frac{1}{2n \mu_e}}{2(1 + \frac{\gamma^2}{4})^2 + \frac{1}{2n \mu_e}} \quad (4.18)$$

unde : $\gamma = l_0/(h_0 - a')$.

Combinind relațiile (4.17) și (4.18) se obține deplasarea :

$$\Delta_E = \frac{6Q \left[1 + (1 + \gamma^2)^2 + \frac{1}{2n \mu_e} \right]}{P_{max}} \quad (4.19)$$

Cu valoarea Δ_E se poate calcula θ_E .

b) Rotirea datorită deformației barelor longitudinale (θ_L)

Rotirea θ_L apare datorită deplasării verticale a rglei (Δ'_L) în urma alungirii grinzi (Δ_{ed}) și datorită alungirii diferite a barelor de sus și de jos sub efectul încovoierii (Δ''_L).

Alungirea orizontală a rglei de cuplare Δ_{ed} (fig.4.7.e) se determină cu relația :

$$\Delta_{ed} = \Delta l'_o + \Delta l''_o = \frac{1}{A_a E_a} \int_0^{l_o} N_s(x) dx \quad (4.20)$$

unde : $N_s(x)$ - reprezintă efortul în armătură (fig.4.7.a), valoarea lui determinându-se din echilibrul forțelor (fig. 4.7.g).

$$N_s(x) = N_{max} \left(1 - \frac{x^2}{l_o^2}\right) \quad (4.21)$$

$$N_{max} = \frac{Q l_o}{2(h_o - a')} \quad (4.22)$$

Inlocuind relațiile (4.21) și (4.22) în (4.20) se obține :

$$\Delta_{ed} = \frac{Q l_o^2}{3 E_a A_a (h_o - a')} \quad (4.23)$$

Deplasarea verticală Δ'_L (fig.4.7.e) datorită alungirii Δ_{ed} va fi :

$$\Delta'_L = \frac{\Delta_{ed} l_o}{h_o - a'} = \frac{Q l_o^3}{3 E_a A_a (h_o - a')^2} \quad (4.24)$$

Deplasarea orizontală datorită alungirii diferențe a barelor de sus și de jos sub efectul încovoierii se poate determina cu relația :

$$\Delta l'_o - \Delta l''_o = \frac{1}{A_a E_a} \int_0^{l_o/2} N_s(x) dx - \frac{1}{A_a E_a} \int_{l_o/2}^{l_o} N_s(x) dx =$$

$$= \frac{1}{A_a E_a} \left[2 \int_0^{l_o/2} N_s(x) dx - \int_0^{l_o} N_s(x) dx \right] \quad (4.25)$$

Deplasarea verticală datorită alungirii diferite a barelor de jos și de sus se va obține cu ajutorul relației (4.25), înlocuind valorile lui N_s din relația (4.21) :

$$\Delta_L'' = \frac{\Delta' l_o - \Delta'' l_o}{h_o - a'} l_o = \frac{Q l_o^3}{8 E_a A_a (h_o - a')^2} \quad (4.26)$$

Cu valoarea $\Delta_L = \Delta'_L + \Delta''_L$ se poate calcula rotirea θ_L .

c) Rotirea datorită deformării barelor longitudinale pe lungimea de ancorare (θ_A)

Considerindu-se deformabile numai barele longitudinale de pe portiunea l_a și toate celelalte elemente ale grinzi cu zăbrele inițial rigide, cu ajutorul construcției Williat (fig.4.7.f) se obține:

$$\Delta_A = \frac{2 \Delta_{ge} l_a}{h_o - a'} + \frac{2 \Delta_{ge} l_o}{h_o - a'} \quad (4.27)$$

Deoarece pe portiunea GE forța N_i se poate considera constantă și egală cu N_{max} avem :

$$\Delta_{ge} = \frac{N_{max} l_a}{A_a E_a} \quad (4.28)$$

Introducind relația (4.28) în (4.27) și înlocuind valoarea lui N_{max} (relația (4.24)) se obține :

$$\Delta_A = \frac{Q l_o l_a (l_o + l_a)}{A_a E_a (h_o - a')^2} \quad (4.29.a)$$

Pentru $l_a = 0$ rezultă $\Delta_A = 0$ iar pentru $l_a = 0,25 l_o$ rezultă :

$$\Delta_A = \frac{5}{16} \frac{Q l_o^3}{A_a E_a (h_o - a')^2} \quad (4.29.b)$$

Cu valorile obținute din relațiile (4.29.a,b) se calculează θ_A . Substituind în relațiile (4.19), (4.24), (4.26), (4.29), forță tăietoare Q, funcție de aria de oțel A_a și efortul de curgere δ_c se obține rotirea riglei de cuplare la curgere :

$$\theta_C = \theta_{EC} + \theta_{LC} + \theta_{AC} \quad (4.30)$$

Unde :

$$\theta_{EC} = \frac{12 \mu \tilde{b}_c h_0 (h_0 - a') \left[1 + (1 + \gamma^2)^2 + \frac{1}{2 n \mu_e} \right]}{\gamma l_0^2 E_b \left(1 + 2 \frac{P_m}{P_c} \right)} \quad (4.31)$$

$$\theta_{LC} = \frac{2}{3} \frac{\tilde{b}_c l_a}{E_a (h_0 - A')} + \frac{1}{4} \frac{\tilde{b}_c l_0}{E_a (h_0 - a')} \quad (4.32)$$

$$\theta_{AC} = \frac{2 \tilde{b}_c l_a (l_a + l_0)}{E_a l_0 (h_0 - a')} \quad (4.33)$$

Variatia rotirii la curgere a riglelor de cuplare, cu raportul $l_0/h_r = 1$ pentru o lungime medie aderență a oțelului $l_a = 0,25 l_0$, și armate cu oțel PC 52, este dată în fig. 4.8.

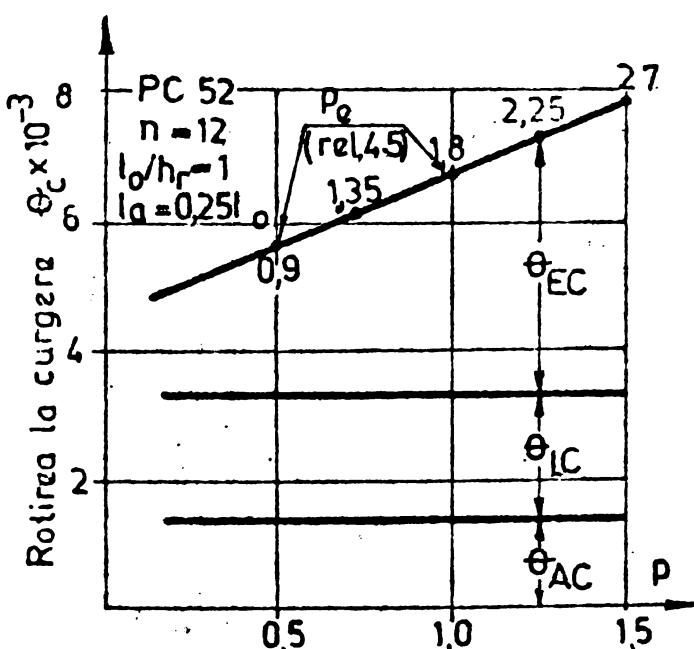

Fig. 4.8 Variatia rotirii la curgere a riglelor de cuplare armate obisnuit functie de procentul de armare

- pentru a evita ruperea prin forfecare sunt necesare cantități tot mai mari de armătură transversală; pentru raportul $l_0/h_r = 1$ rezultă conform relației (4.5), $p_{etr} = 1,8 p$.

4.3.3.2. Rigle de cuprare armate după diagonală

Pentru rigla de cuplare model, prezentată în fig. 4.9, rotirea totală se poate determina cu relația:

$$\theta = \theta_T + \theta_C + \theta_A \quad (4.34)$$

unde :

- $\theta_T = \frac{\Delta_{VT}}{l_o}$ - rotirea datorită deformației diagonalei solicitată la întindere ;
- $\theta_C = \frac{\Delta_{VC}}{l_o}$ - rotirea datorită deformației diagonalei solicitate la compresiune ;
- $\theta_A = \frac{\Delta_{VE}}{l_o}$ - rotirea datorită deformației armăturilor pe lungimea de ancorare în montanți.

a) Rotirea datorită deformației diagonalei întinse și a diagonalei comprimate

Măsurătorile experimentale efectuate de către T. Paulay și J.R. Binney asupra eforturilor din armătura diagonală au arătat că, după fisurare, în armătura din diagonala întinsă eforturile au valoare aproximativ constantă pe toată lungimea armăturii, iar în armătura din diagonala comprimată eforturile variază de la o valoare minimă în zona de ancorare la o valoare maximă în zona de la mijlocul diagonalei; dacă se compară eforturile din cele două diagonale eforturile din armătura diagonală comprimată sunt mai mici decât eforturile din diagonala întinsă. Pornindu-se de la aceste observații se poate adopta - pentru calcul - că diagonala întinsă a grinzi cu zăbrele model este formată numai din oțel iar diagonala comprimată este alcătuită dintr-o secțiune compusă din oțel și betonul înconjurător. Încercările experimentale efectuate de T. Paulay arată că suprafața betonului din diagonala comprimată variază de la o valoare minimă la capăt, pînă la o valoare maximă la mijloc (fig.4.9); pentru calcule putîndu-se adopta o valoare medie, pentru lățimea zonei de conlucrare, dată de relația :

$$h_1 = \frac{l_o}{4 l_1} (3 h_r - 2 z) \quad (4.35)$$

Plecîndu-se de la notăile din fig.4.9 se poate determina cu ajutorul construcției Williot (fig.4.9) deplasarea verticală a punctului D față de B atunci cînd asupra riglei de cuplare acționează o forță tăietoare Q :

$$\Delta_{VD} = \Delta_{VT} + \Delta_{VC} = \frac{Q l_o l_1^2}{4z^2 b h_o \mu^n E_b} + \frac{Q l_o l_1^4}{b l_o^2 z^2 (3h_r - 2z) E_b + 4z^2 (n-1) \mu^n E_b l_1^2 b h_o}$$

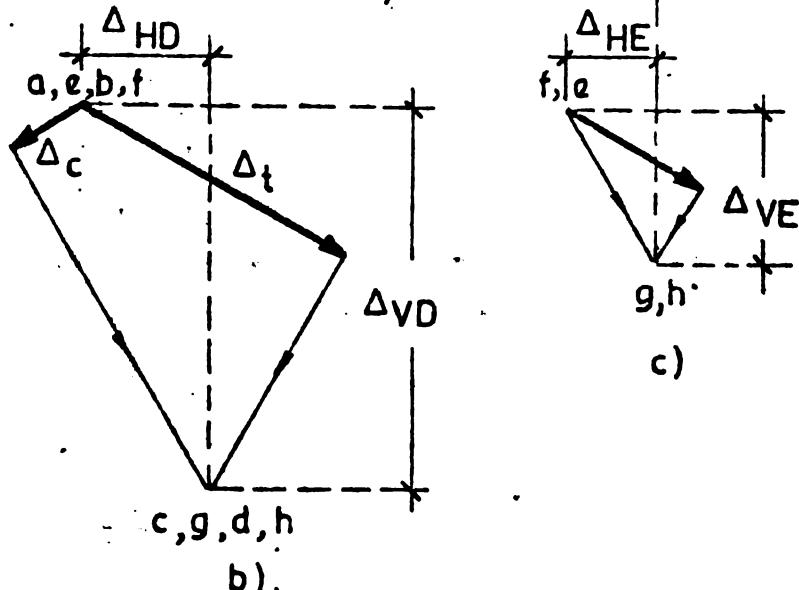
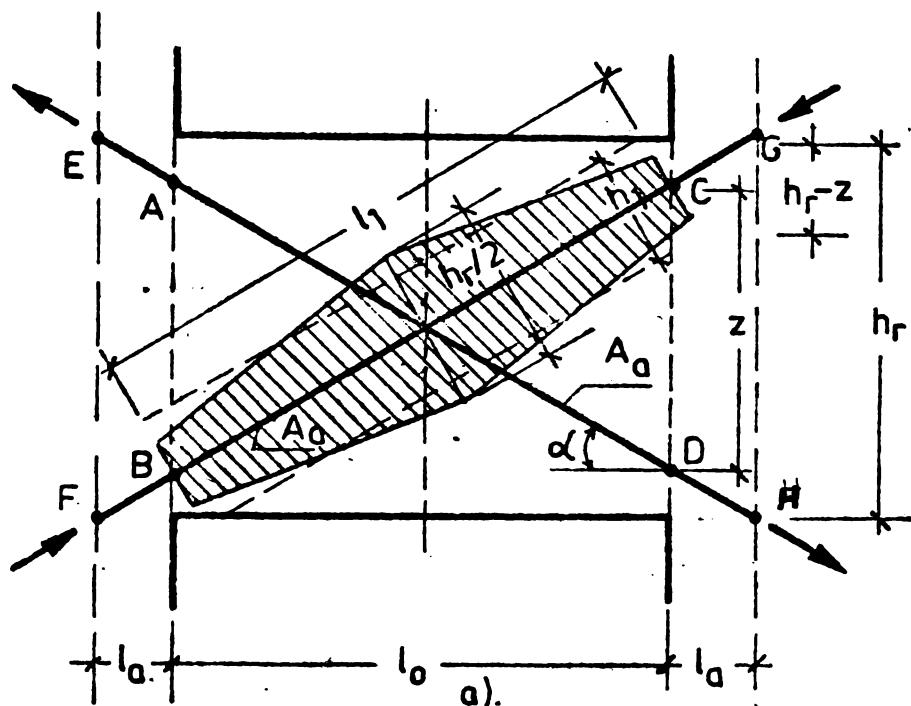

Fig. 4.9 Stabilirea analitică a deformațiilor rigidelor de cuplare armate diagonale.

deplasarea verticală Δ_{VE} datorită alungirii diagonalei întinse pe lungimea de ancorare :

$$\Delta_{VE} = \frac{Q \cdot l_a \cdot l_1^2}{2z^2 b \cdot h_o \cdot \mu^* n \cdot E_b} \quad (4.37)$$

dacă : $l_a = 0$, $\Delta_{VE} = 0$

$$l_a = 0,25 l_0, \quad \Delta_{VE} = \frac{Q \cdot l_a \cdot l_1^2}{8z^2 b \cdot h_o \cdot \mu^* n \cdot E_b} \quad (4.37.a)$$

$\mu^* = \frac{A_a}{b \cdot h_o} \cdot \frac{l_0}{l_1}$ este
conținutul echivalent
de oțel din grindă;
 A_a - aria armăturii
dintr-o doagonală;
 $n = E_a/E_b$ - coeficien-
tul de echivalență.

Cu ajutorul depla-
sării verticale Δ_{VD}
se poate calcula roti-
rea $\theta_T + \theta_C$.

b) Rotirea datorită
deformației armăturilor
pe lungimea de ancorare

Măsurătorile experi-
mentale au arătat că
deformația diagonalei
comprime pe lungimea
de ancorare (CG respec-
tiv BF din fig.4.9) es-
te neglijabilă. Consi-
derindu-se toate ele-
mentele grinzii infinit
rigide cu excepția dia-
gonalei întinse pe lun-
gimea de ancorare se
poate determina cu e-
pura Williat (fig.4.9)

cu valorile obținute din relațiile (4.37) și (4.37.a) se poate calcula rotatia θ_A .

Substituind în relațiile (4.36) și (4.37) forța tăietoare Q funcție de aria de armătură și de ϵ_c se poate calcula rotirea la surgere a riglei de cuplare :

$$\theta_C = \theta_{TC} + \theta_{CC} + \theta_{AC} \quad (4.38)$$

Unde :

$$\theta_{TC} = \frac{1}{2} \cdot \frac{\epsilon_c}{n E_b} \cdot \frac{1}{\sin \alpha \cdot \cos \alpha} \quad (4.39)$$

$$\theta_{CC} = \frac{2 \mu^2 \frac{\epsilon_c}{E_b}}{\cos^3 \alpha \sin \alpha \left(\frac{3h_r - 2z}{h_o - a'} \right) + 4(n-1) \mu^2 \sin \alpha \cos \alpha} \quad (4.40)$$

$$\theta_{AC} = \frac{1}{4} \cdot \frac{\epsilon_c}{n E_b} \cdot \frac{1}{\sin \alpha \cos \alpha} \quad \text{dacă } l_a = 0,25 l_o \quad (4.41)$$

$$\theta_{AC} = 0 \quad \text{dacă } l_a = 0. \quad (4.41.a)$$

Variatia rotirii θ_C functie de procentul de armare, pentru o rigla de cuplare avind raportul $l_o/h_r = 1$, este data in fig.4.10 de unde se pot trage urmatoarele concluzii :

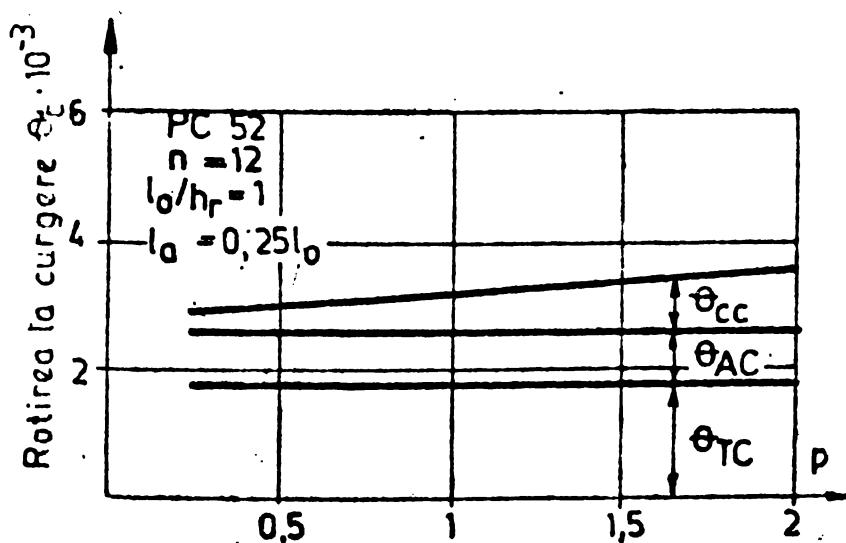

Fig.4.10 Variatia rotirii la curgere a riglelor de cuplare armate diagonale

curgere,

Comparind rotirile la curgere ale riglelor de cuplare armate obisnuit (fig.4.8) cu cele ale riglelor de cuplare armate diagonal (fig.4.10), se constata valori mai mari de 2,29 ori la riglele armate obisnuit, pentru procent de armare de 1,5%.

- rotirea asociata cu deformația diagonalei în time θ_p și cu deformația oțelului în ancoraje nu depinde de procentul de armare;

- rotirea asociată cu deformația diagonalei comprimate depinde de cantitatea de armătură dar este mică în comparație cu rotirea totală de

Tabelul 4.1.

Element	Δ_c^{exp}	Δ_c^{exp}	Element	Δ_c^{exp}	Δ_c^{exp}
	(cm)	$\frac{\Delta_c^{\text{exp}}}{\Delta_c^{\text{calc}}}$		(cm)	$\frac{\Delta_c^{\text{exp}}}{\Delta_c^{\text{calc}}}$
SUB 1U	0,290	0,82	BUS 4U	0,240	0,99
BUS 1UF	0,355	1,00	BUS 4UF	0,325	1,34
BUS 2U	0,315	0,94	BUX 1U	0,230	1,07
BUS 2UF	0,405	1,21	BUX 1UF	0,252	1,42
BUS 5U	0,312	0,93	BUX 2U	0,140	1,10
BUS 3U	0,390	1,12	BUX 3U	0,132	1,04
BUS 3UF	0,450	1,29	BUX 4U	0,185	1,04

Incerările experimentale efectuate pe rigle de cuplare din beton ușor, prezentați în paragraful 4.5, au arătat concordanță bună între valorile experimentale ale

rotiriilor la curgere și valorile teoretice calculate cu relațiile (4.30) și (4.38) (tabelul 4.1.).

Deplasările experimentale de curgere Δ_c^{exp} au fost considerate în momentul cînd s-a constatat, cu ajutorul timbrelor tensiometrice, curgearea în armătura longitudinală.

4.4. Analiza teoretică a comportării postelastice a riglelor de cuplare

4.4.1. Caracteristicile de deformare plastică (θ_p , l_p)

Calculul deformațiilor și al eforturilor în structurile static nedeterminate, la care solicitarea dominantă este momentul încovoietor, necesită cunoașterea relației dintre moment și curbura produsă de acesta, relație exprimată de diagrama moment-curbură ($M - \theta$).

Efectuarea calculului static prin scrierea ecuațiilor de compatibilitate a deformațiilor pe baza diagramelor moment - curbură determinate pe cale experimentală, pentru diferite materiale și forme de secțiuni nu este practic posibilă din cauza particularităților unor astfel de diagrame..

Experiențele acumulate referitoare la comportarea structurilor alcătuite din materiale a căror comportare poate fi considerată ideal elastic-plastică, arată că la calculul eforturilor și deformațiilor se poate adopta o formă idealizată simplificată a diagramei moment - curbură (fig.4.11.a).

Diagrama biliniară moment - curbură din fig.4.11.b, se obține din diagrama din fig.4.11.a, considerindu-se că momentele încovoieto-

re ale secțiunilor de beton armat cresc proporțional cu curburile co-

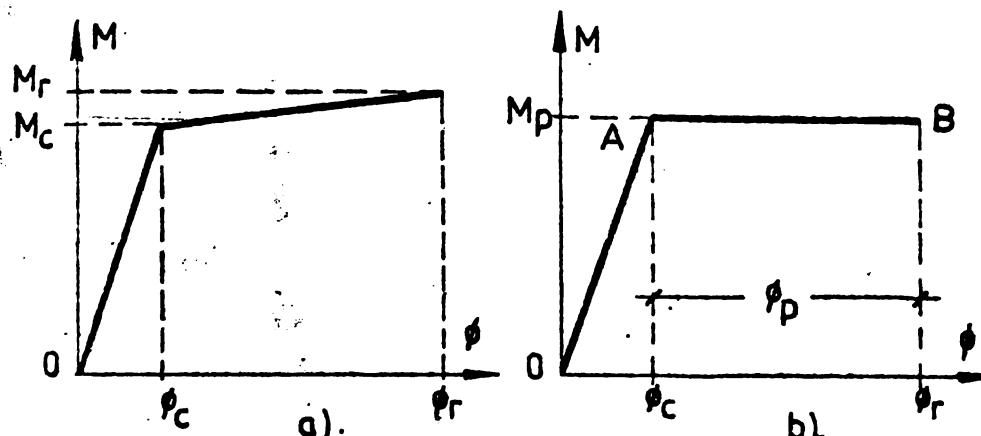

Fig. 4.11 Diagrama moment - curbură idIALIZATĂ

respunzătoare lor (dreapta OA) pînă la atingerea momentelor de curgere, după care are loc rotirea plastică a secțiunii sub acțiunea momentelor plastice, a căror valoare rămîne neschimbată pînă la

strivirea zonei comprimate a betonului. Momentul încovoietor maxim pe care îl poate suporta o secțiune ideal elasto-plastică se numește moment plastic (M_p) și corespunde plasticizării complete a materialului secțiunii respective; la calculul în domeniul plastic al structurilor din beton armat momentele plastice se iau egale cu momentele de rupere a secțiunilor ($M_p = M_r$).

Curbura ce se dezvoltă într-o secțiune, după atingerea momentului plastic, se numește curbura plastică ($\phi_p = \phi_r - \phi_c$). Formarea unei articulații plastice pe un element de beton armat are loc atunci cînd curbura în dreptul secțiunii critice devine egală cu curbura de curgere (ϕ_c); ulterior curbura crește pînă la curbura de rupere ϕ_r cînd se strivește betonul comprimat.

Datorită faptului că betonul comprimat are o capacitate relativ redusă de deformare, articulațiile plastice formate pe elementele de beton armat au capacitate limitată de rotire.

Din această cauză la structurile din beton armat pot să se distingă două cazuri și anume :

- rotirile maxime pe care le dezvoltă articulațiile plastice ale structurii sunt mai mari sau cel puțin egale cu cele necesare pentru ca structura respectivă să se transforme parțial sau total într-un mecanism;

- una sau mai multe din articulațiile plastice își epuizează capacitatea de rotire înainte de transformarea structurii în mecanism; în acest caz structura cedează local sub acțiunea unor încărcări mai mici decît încărcările de mecanism.

La diafragmele de beton armat este necesar ca zonele de apariție a articulațiilor plastice (capetele rigidelor de cuplare și baza montanilor) să fie astfel armate încît rotirile acestor articulații să fie mai mici sau cel mult egale cu capacitatea de rotire, iar articu-

lațiile plastice de la capetele riglelor de cuplare să preceadă formarea articulațiilor de la baza montanților (fig.4.12).

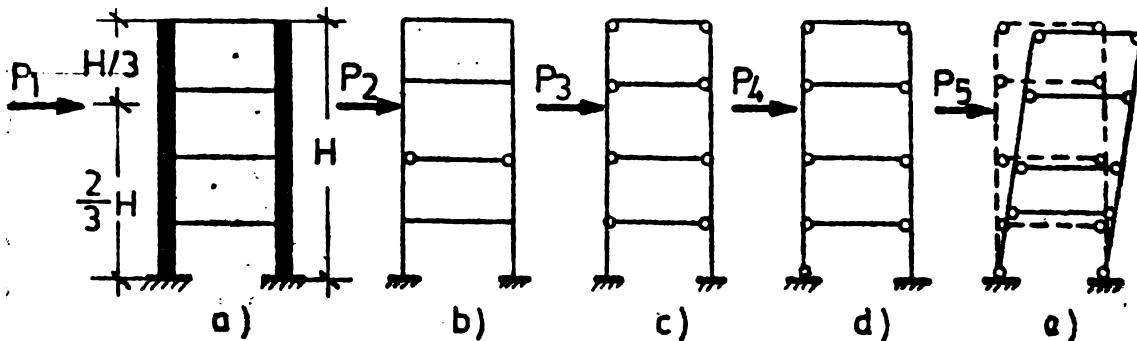

Fig. 4.12 Mecanismul formării articulațiilor plastice la diafragme cu goluri.

In acest fel se asigură o capacitate mare de dirijare a energiei prin deformare plastică a riglelor de cuplare, limitindu-se volumul avariilor produse și se ajunge la reparații ușor de realizat.

Articulația plastică formată pe un element se întinde pe o lungime l_p unde curburile (rotirile secțiunilor) sunt mai mari decât ϕ_c dar mai mici decât ϕ_r :

Valoarea rotirilor capabile ale articulațiilor plastice ϕ_p se determină integrând valoarea rotirilor secțiunilor pe zona pe care se extinde articulația plastică (fig.4.13).

$$\theta_p = \int_0^{l_p} (\phi_x - \phi_c) dx = (\phi_r - \phi_c) l_p \quad (4.42)$$

unde: ϕ_c – curbura (rotirea secțiunii) la inițierea deformațiilor de curgere în armătura întinsă;

ϕ_r – curbura la cedare în secțiunea de încăștrare;

ϕ_x – curbura unei secțiuni situate la distanța x ;

l_p – lungimea articulației plastice.

Relația (4.42) se poate scrie /142/ :

$$\theta_p = n l_p \phi_p \approx 0,66 l_p \phi_p \quad (4.42.a)$$

Pentru articulații plastice formate în zone pe lungimea cărora diagrama momentelor încovoietoare variază liniar și are o pantă accentuată, cum sunt riglele de cuplare (fig.4.13), determinarea produșului $n l_p$ se poate face analitic /142/. Conform acestui procedeu articulația plastică se întinde, în stadiul de epuizare a capacitatii ei de rotire, pe o lungime pe care momentele încovoietoare sunt mai mari decât momentele de curgere (M_c) dar mai mici decât momentele de rupere (M_r) ale secțiunii critice. În acest fel se poate determina pentru riglele de cuplare /144/ :

$$l_p = \left(1 - \frac{M_c}{M_r}\right) \frac{l_a}{2} \quad (4.43)$$

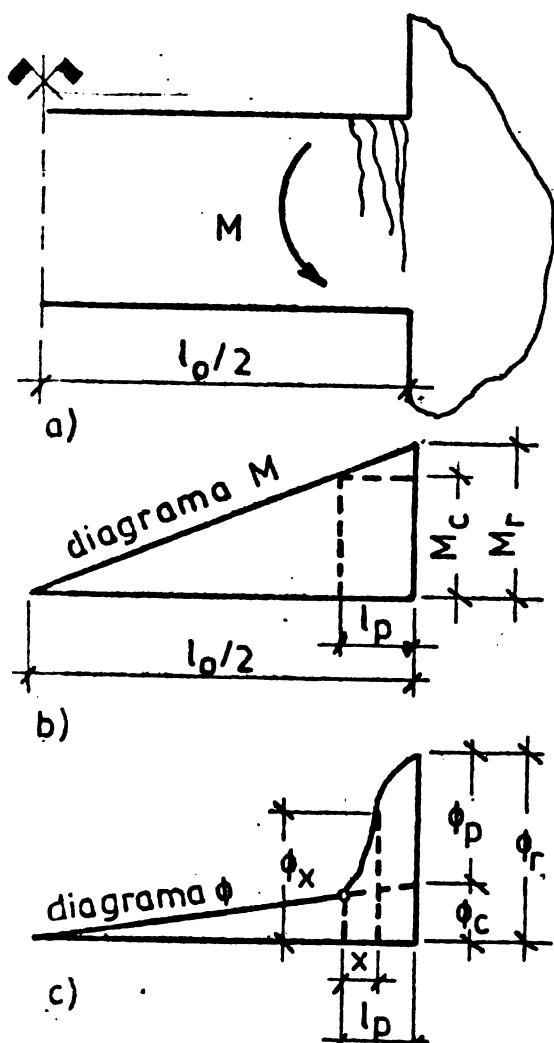

Fig. 4.13 Lungimea articulației plastice (l_p)

Raportul M_c/M_r are valori cuprinse între 0,72 și 0,78 pentru rigle de cuplare din beton obișnuit /143/. Considerind $M_c/M_r = 0,75$ relația (4.43) devine:

$$l_p = 0,125 l_o \quad (4.43.a)$$

Valorile obținute cu această relație sunt însă mult inferioare valorilor obținute experimental /144/.

In instrucțiunile pentru calculul diafragmelor P.85-82 /74/ se propune folosirea pentru rigle de cuplare a următoarei relații :

$$l_p = (0,4 \frac{h_r}{l_o} + 0,075) l_o \quad (4.43.b)$$

Relația de calcul a lungimii articulației plastice dată de /142/ a fost adoptată în /104/ la particularitățile de comportare ale betonului ușor obținându-se expresia :

$$l_p = \frac{0,375 \xi_c - 0,4 m_a \xi_r}{(1 - 0,4 \xi_r) m_a} \cdot \frac{3}{16 r_s} \quad (4.43.c)$$

unde : r_s - coeficientul de redistribuție exprimat prin raportul dintre sarcina ultimă și cea de formare a articulației plastice;

ξ_c, ξ_r, m_a - poziția relativă a axei neutre în momentul curgerii armăturii și în momentul ruperii, respectiv coeficientul condițiilor de lucru a armăturilor /104/.

Prin încercările experimentale prezentate la pct. 4.5 s-au obținut valori medii ale lungimii articulației plastice de 15,3 cm pentru rigle de cuplare armate obișnuit și 12,4 cm pentru rigle armate după diagonală. Pentru riglele armate obișnuit se constată o concordanță foarte bună între valoarea experimentală și valoarea de 15,3 cm obținută cu relația (4.43.b). Lungimea articulației plastice s-a determinat luând în considerare momentul încovoietor de rupere experimental și momentul încovoietor la intrarea în curgere a armăturii.

Pentru a putea conta pe capacitatea de deformare în domeniul postelastic a riglelor de cuplare este necesar ca prin modul de armare longitudinală și transversală să se asigure că nu intervin rupe-ri premature, casante din acțiunea forțelor tăietoare.

4.4.2. Ductilitatea riglelor de cuplare

La disiparea energiei introduse de o acțiune seismică într-o structură contribuie mai mulți factori dintre care un rol important îl are comportarea inelastică a structurii. Structurile cu o alcătuire adecvată pot suporta în general deformații mari dincolo de limita elastică.

Riglele de cuplare, prezente în structurile cu diafragmă, reprezintă principali disipatori de energie și de aceea este necesar ca acestea să fie concepute încât să formeze articulații plastice ductile, montanții rămânind în stadiul elastic pînă la plasticizarea tuturor riglelor.

Comportarea elasto-plastică a unei structuri este definită prin factorul de ductilitate μ care reprezintă un parametru de adaptare a structurilor sau elementelor la condiții de acțiune seismică.

Ductilitatea unei structuri sau a unui element de beton se poate exprima ca raport de deplasări (μ_Δ), curburi (μ_ϕ) sau rotiri (μ_θ); între cele trei forme de ductilitate există unele corelații /47/.

a) Ductilitatea de deplasare (μ_Δ) reprezintă raportul deplasare maximă ($\Delta_{\max}$) și deplasarea corespunzătoare atingerii limitei de surgere (Δ'_c):

$$\mu_\Delta = \frac{\Delta_{\max}}{\Delta'_c} = 1 + \frac{\Delta_p}{\Delta_c} \quad (4.44)$$

unde : Δ_p - deplasarea plastică.

Atunci cînd structura este supusă la mai multe cicluri de încărcare alternantă pentru definirea factorului de ductilitate a fiecărui ciclu se consideră deplasările $\Delta_1, \Delta_2, \Delta_3$, etc., prezentate în fig.4.14.

Factorul de ductilitate a deplasărilor (μ_Δ) nu în toate cazurile este semnificativ pentru aprecierea capacitatii de absorbtie a energiei de deformație a structurii.

In fig.4.15 /106/ sunt prezentate, comparativ, 4 tipuri de diagrame de încărcare - deplasare, corespunzătoare la patru categorii

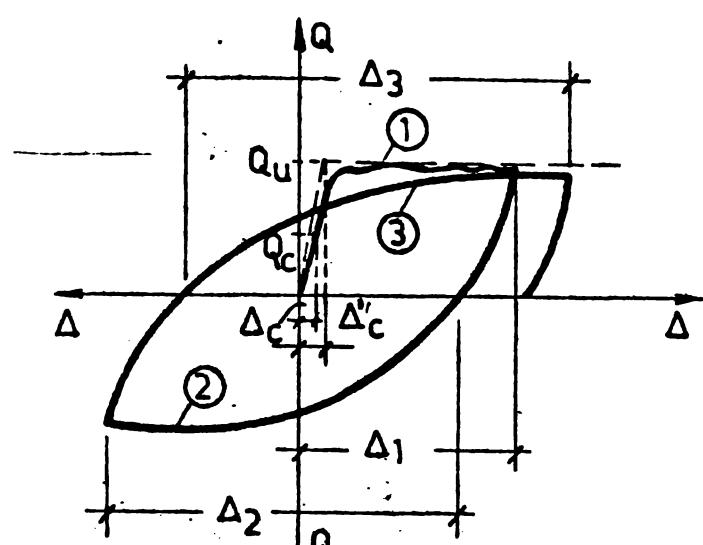

Fig. 4.14 Deplasari considerate la calculul lui μ_A

de structuri sau la diferite stadii de degradare ale aceleiasi structuri ca urmare a unor cicluri succesive de incarcare alternanta cît și datorită efectului forțelor tăietoare.

Deși toate diagramele, prezentate în fig. 4.15, îndică aceeași deplasare limită din punct de vedere al capacității de absorbție a energiei, diferență considerabilă.

Pentru curba 1, specifică unei structuri ideal elasto-plastică și curba 2 specifică unei structuri corect conformate factorul de ductilitatea deplasărilor oferă o bună măsură a capacității de absorbție a energiei. Curba 3 și 4 reprezintă un sistem la care în timpul încărărilor alternante s-au produs degradări ale rigidității, disiparea de energie, exprimată prin suprafața hașurată, fiind mult mai mică decât în primele două cazuri. O astfel de situație poate să apară și în cazul rglelor de cuplare cu armare obișnuită datorită efectului tăierii asupra articulației plastice.

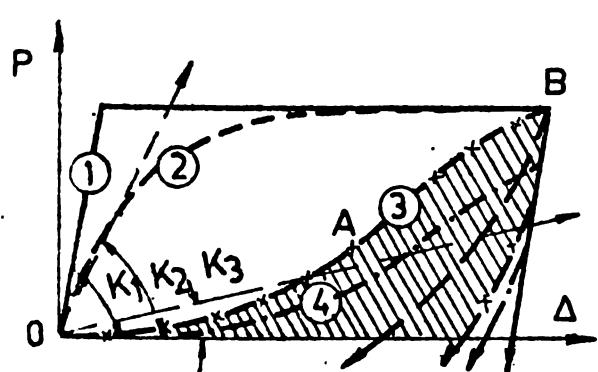

Fig. 4.15 Diagrama P-Δ pentru diferite stadii de degradare a secțiunii.

Situatie poate să apară și în cazul rglelor de cuplare cu armare obișnuită datorită efectului tăierii asupra articulației plastice.

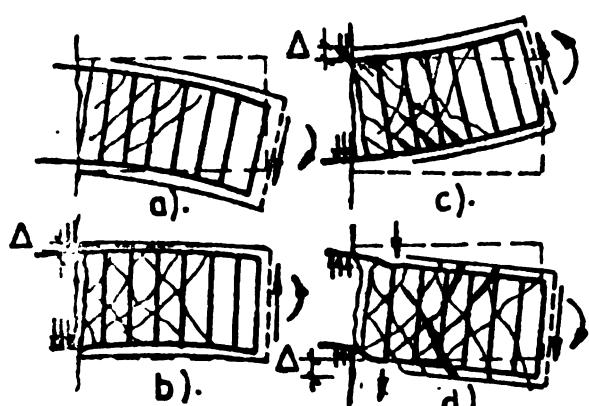

Fig. 4.16 Stadiile de lucru a rglelor de cuplare armate obișnuit

Înainte de curgerea armăturii de la partea inferioară astfel forță

In fig. 4.16 este prezentată comportarea idealizată a unei regiuni a articulației plastice la o riglă armată obișnuită.

Dacă forța tăietoare este mare în primul ciclu inelastic de încărcare (fig. 4.16.a) se vor dezvolta fisuri diagonale și se produce curgerea armăturilor întinse de la parteă superioară. Când direcția încărării se inversează (fig. 4.16.b) fisura de la încărcare nu se închide la parteă superioară înainte de curgerea armăturii de la parteă inferioară astfel forță

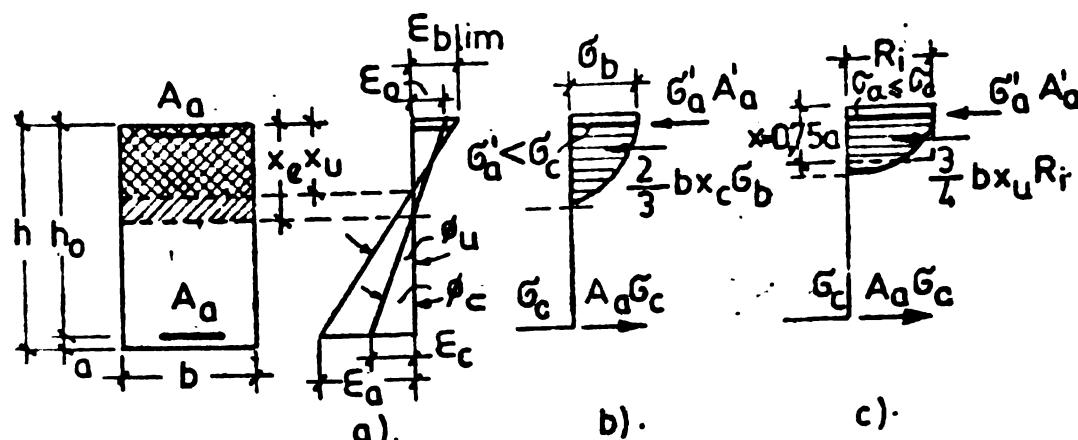
tăietoare transmisă prin fisură datorită frecările dintre agregate va fi mică, cea mai mare parte a forței tăietoare urmând să fie transmisă prin acțiunea de pană a armăturii de sus și de jos producindu-se o deplasare Δ ceea ce conduce la o reducere substanțială a rigidității și cum este reprezentat prin porțiunea OA în lungul curbei 3 din fig.4.15. Creșterea în continuare a încărcării va duce la închiderea fisurii în zona comprimată (fig.4.16.c) tăierea fiind transferată și prin aportul zonei comprimate nou create, lucru exprimat prin creșterea rigidității pe zona AB a curbei 3 din fig.4.15.

După cîteva cîcluri de încărcare inelastică deformațiile reziduale plastice din armături se va cumula, betonul se va măcina în fisuri și toată forța tăietoare va fi transmisă prin efectul de pană a armăturii (fig.4.16.d) putîndu-se produce și fenomenul de flambare a barelor comprimate datorită deteriorării betonului din jurul lor.

Se poate considera că factorul de ductilitate al deplasărilor este un parametru util pentru a descrie capacitatea de absorbție a energiei numai în cazul unui sistem structural la care se menține aproximativ întreaga capacitate de rezistență fără o diminuare semnificativă a rigidității în special la sarcini mici în timpul acțiunilor alternante.

b) Factorul de ductilitate a curburilor (rotirii secțiunilor) (μ_ϕ) reprezintă raportul dintre curbura maximă (ϕ_u) și curbura la curgere (ϕ_c) fiind un indice al capacitații de deformare în domeniul inelastic al secțiunii. El depinde de caracteristicile de rezistență și deformare a materialelor, de dimensiunile și forma secțiunii, de cantitatea de armătură din elementele de beton armat.

Pentru o secțiune dreptunghiulară dublu armată (fig.4.17) roti-

rile secțiunilor se determină cu relațiile :

$$\mu_c = \frac{\epsilon_c}{h_0 - x_c};$$

$$\mu_u = \frac{\epsilon_b \lim}{x_u}$$

(4.45.a,b)

Fig. 4.17. Secțiune dreptunghiulară solicitată în stadiul II și III

Calculul facto-

rului de ductilitate a curburilor pentru o secțiune încovoiată dublu armată este prezentat în /55/ în cazul folosirii betonului obișnuit

și în /104/, /105/ pentru beton ușor cu agregate de granulit.

Calculele prezentate în /105/ pentru beton ușor au la bază următoarele ipoteze :

- deformarea specifică a betonului la plastifiere este $\varepsilon_0 = 1,16 p + 0,24$;
- deformarea specifică de rupere la compresiune din încovoie-re $\varepsilon_{b\ lim} = 4,5 \%$;
- curba caracteristică a betonului este rezultată din combinarea unei parabole de gradul doi cu un dreptunghi ;
- se neglijeză participarea betonului întins dintre fisuri ;
- se admite valabilitatea ipotezei secțiunilor plane.

Pe baza analizei rezultatelor obținute în /105/ se pot trage următoarele concluzii privind ductilitatea elementelor din beton ușor încovoiate :

- la același procent de armare ductilitatea betonului ușor este mai mare decât a celui obișnuit ;
- armatura din zona comprimată conduce la sporirea ductilității ;
- ductilitatea scade cu creșterea valorii deformației de curgere a armaturii (ε_c) ;
- structurile realizate din beton ușor armat prezintă o comportare bună din punct de vedere a ductilității fapt celle recomandă pentru utilizare în zone seismice.

c) Factorul de ductilitate a rotirilor (μ_θ) reprezintă raportul dintre rotirea maximă (Θ_u) și rotirea la curgere (Θ_c) el fiind o măsură a capacitatei de deformare plastică și absorbției de energie în zona articulației plastice.

Lăsând în considerare rotirile elementului C. Avram propune determinarea factorului de ductilitate a rotirilor cu o relație de forma :

$$\mu_\theta = \frac{\Theta_c + \Theta_p}{\Theta_c} = 1 + \frac{\Theta_p}{\Theta_c} \quad (4.46)$$

unde : Θ_p - este rotirea articulației plastice determinată luându-se în considerare o lungime l_p pe care rotirile specifice se presupun constante;

$\Theta_c = \Theta'_c + \Theta''_c$ - rotirea elastică totală considerată pentru

$\Theta'_c = k_c \Theta_c l$ element;

K_c - coeficient care ține seama de forma diagramei rotirilor specifice, fiind egal cu 0,5 în cazul unei diagrame triunghiulare;

$\theta_c'' = (0,25 + 0,50)\theta_c'$ - rotirea elastică suplimentară care rezultă în urma considerării comportării plastice a structurii;

θ_p - deformarea plastică determinată cu relația (4.42).

Factorul de ductilitate a rotirilor este folosit pentru caracterizarea comportării unor elemente care prezintă fisuri diagonale pronunțate sau determinarea conlucrării dintre beton și armătură.

Pentru rigle de cuplare în fig. 4.18 este prezentat modul de rotație luat în considerare la determinarea factorului de ductilitate a rotirilor.

Rotarea totală θ_u (fig. 4.19) se determină cu relația :

$$\theta_u = \theta_c + \theta_p \quad (4.47)$$

Rotarea maximă θ_u se determină din condiția de compatibilitate a deplasării verticale la mijlocul deschiderii riglei de cuplare :

$$d_i = d_r + d_m \quad (4.48)$$

unde :

$$d_i = L \frac{dy_1}{dx} = L \frac{dy_2}{dx} = L \frac{dy}{dx}$$

deplasarea la mijlocul riglei datorită deplasării de încovoiere a montanților;

$$d_r = l_o \theta_u - deplasarea riglei datorită rotației;$$

d_m - deplasarea diferențială datorită forțelor axiale din montanți.

Din ecuația de compatibilitate se obține :

$$\theta_u = \frac{L}{l_o} \left(\frac{dy}{dx} \right)_m - \frac{d_m}{l_o} \quad (4.49)$$

Rotarea de curgere θ_c se determină în conformitate cu relațiile de la punctul 4.3.3.

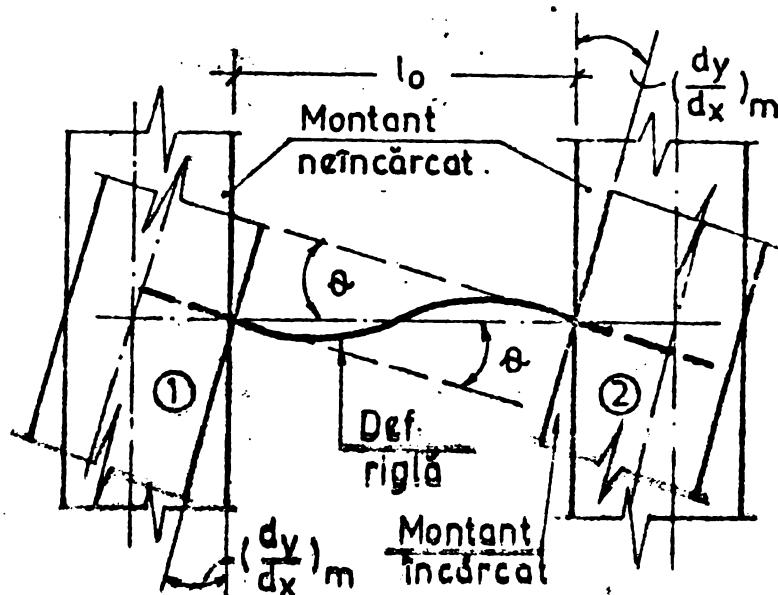

Fig. 4.18 Rotarea riglelor de cuplare

unde :

$$d_i = L \frac{dy_1}{dx} = L \frac{dy_2}{dx} = L \frac{dy}{dx}$$

deplasarea la mijlocul riglei datorită deplasării de încovoiere a montanților;

$$d_r = l_o \theta_u - deplasarea riglei datorită rotației;$$

d_m - deplasarea diferențială datorită forțelor axiale din montanți.

Din ecuația de compatibilitate se obține :

$$\theta_u = \frac{L}{l_o} \left(\frac{dy}{dx} \right)_m - \frac{d_m}{l_o} \quad (4.49)$$

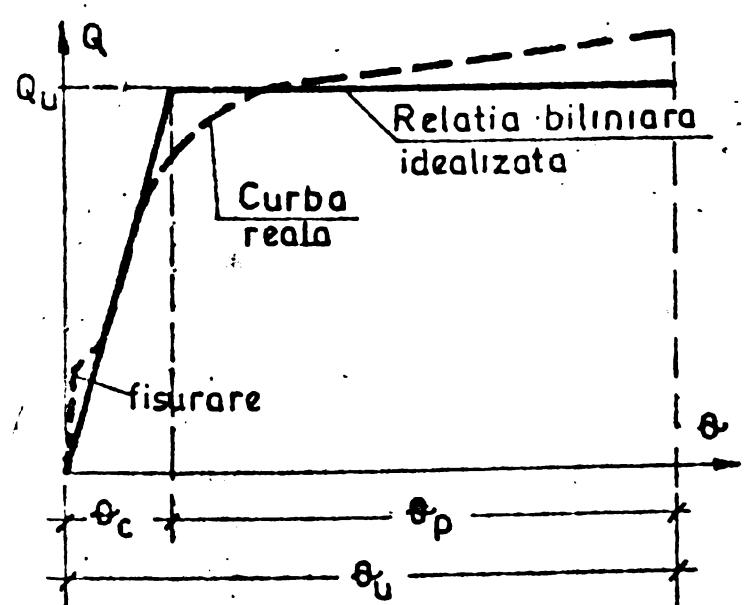

Fig. 4.19 Relația forță-rotire a riglelor de cuplare

4.5. Contribuții experimentale privind comportarea riglelor de cuplare din beton ușor la încărcări alternate

4.5.1. Privire generală asupra încărcărilor experimentale

Observațiile efectuate asupra diafragmelor cu goluri supuse la acțiuni seismice au confirmat faptul că riglele de cuplare, care sunt elemente solicitate la încovoiere cu forță tăietoare, disipează o mare parte din energia indusă în structură. Acțiunea importantă a forței tăietoare poate însă conduce la mecanisme de rupere nedorite, casante cu reducerea posibilităților de disipare a energiei induse de cutremur și reducerea capacitatii portante.

Diferite lucrări de specialitate apărute în ultima vreme /22/, /95/, /107/, /115/, /1/, /97/, scot în evidență efectul forțelor tăietoare asupra modului de cedare a elementelor de beton armat, în special a riglelor de cuplare scurte ($l_0/h_r \leq 1,5$) precizindu-se și măsurile ce trebuie luate pentru îmbunătățirea comportării lor.

La noi în țară cercetările experimentale privind comportarea riglelor de cuplare din beton obișnuit au fost efectuate la Institutul Politehnic "Traian Vuia" Timișoara începînd din anul 1979, rezultatele fiind prezentate în lucrările /92/, /95/, /93/ și la Institutul Politehnic "Gh. Asachi" din Iași /144/.

Folosirea betonului ușor de granulit la structuri cu diafragme a impus preocuparea pentru studierea comportării riglelor de cuplare executate din beton ușor comparativ cu cele din beton obișnuit.

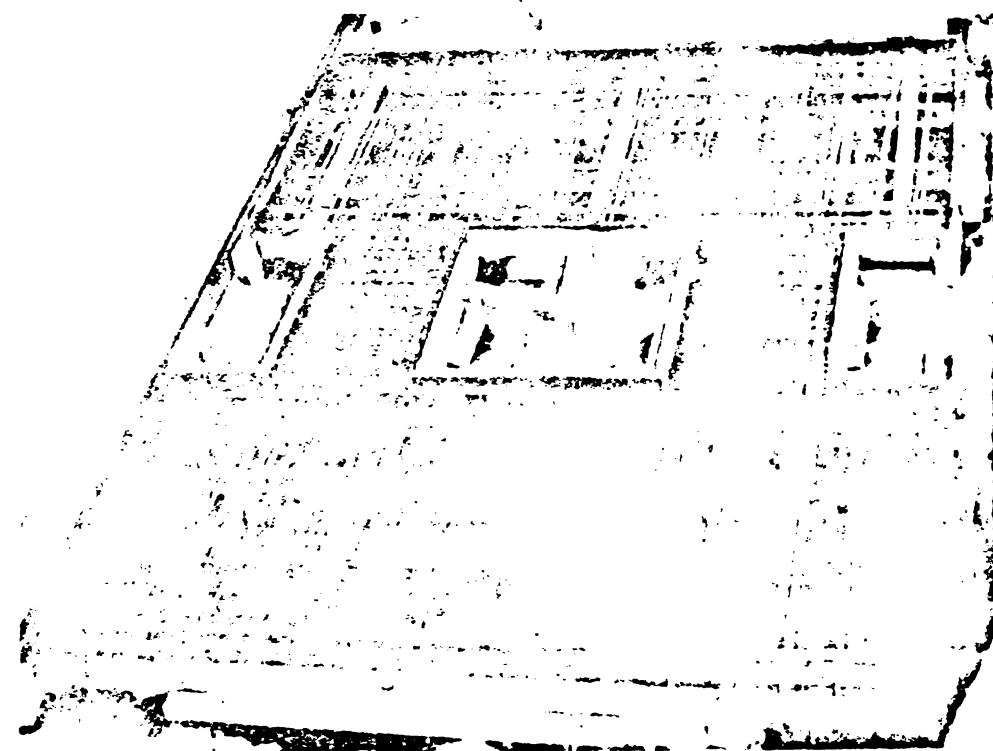
În lucrarea de fată sunt relevate preocupațile privind comportarea riglelor de cuplare din beton ușor, luînd în considerare și influența fisurării din contracție împiedecată, cu scopul de a se aduce precizări privind calculul și alcătuirea lor, ductilitatea, rigiditatea și energia disipată din ele.

Programul experimental a cuprins un număr de 14 elemente din beton ușor de granulit, executate la scara 1:2, avînd dimensiunile geometrice identice ($l_0 = 45$ cm, $h_r = 30$ cm, $b_r = 7,5$ cm), fiecare element conținînd două rigle cuplate.

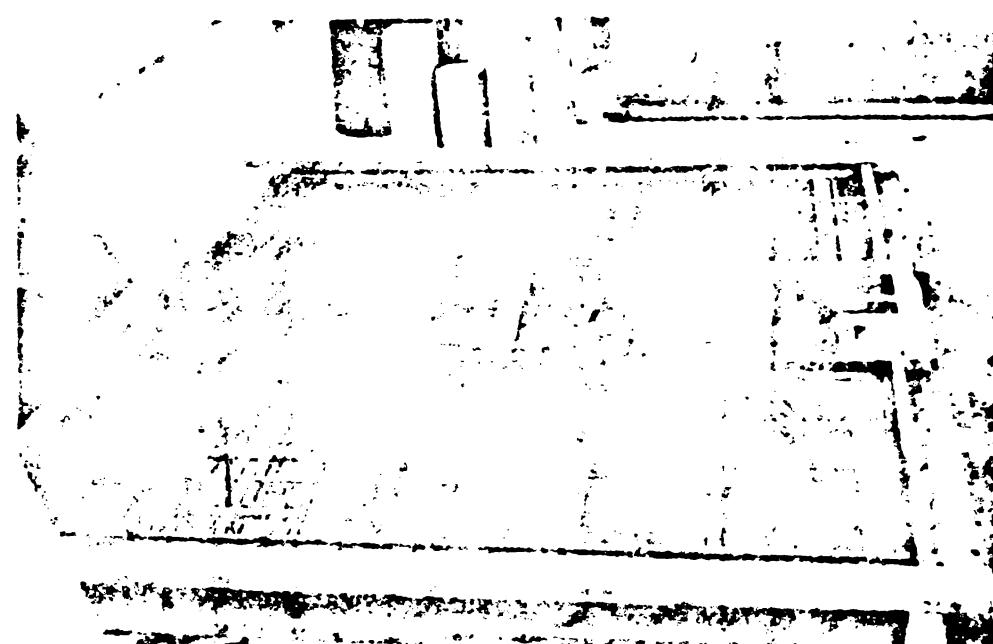
Parametrii luati în considerare au fost :

- modul de armare : obișnuit și în diagonală ;
- procentul de armare longitudinală pentru elementele armate obișnuit ;
- tipul otelului folosit pentru armarea longitudinală (PC 52 și OB 37) ; . . .
- elemente fisurate și nefisurate inițial.

În tabelul 4.2 sunt trecute datele privind alcătuirea celor 14 elemente, iar în fig. 4.20 și anexa A.4.1, modul de armare.

a)

b)

Fig. 4.20. Armarea rglelor de cuplare.

a) armare obișnuită; b) armare după diagonală.

Modelele de elemente au unele abateri de la prototip deoarece lipsesc planșele, astfel încât secțiunea transversală este dreptun-

Armătura transversală a rglelor de cuplare armate obișnuit s-a ales în așa fel încât să preia în întregime forța tăietoare. Procentul de armare satisfăcînd relația (4.5). Pe fețele laterale ale rglelor de cuplare s-a prevăzut o armătură construcțivă formată din 266.

Elementele cu armătură în diagonală au fost alcătuite în așa fel încât cantitatea totală de armătură din rglă cu cea consumată la elementele armate longitudinal cu 2×468 să fie egală.

Rglele de cuplare din beton ușor au respectat întru totul alcătuirea rglelor din beton obișnuit prezентate în /92/, /94/, /95/.

Tabelul 4.2.

Denumire element	Dimens. buiandr.	Prez. fis. din contrac.	Mod de armare al buiandr.	Armătură longitudinală	Armătură transversală		
				Tip armătură	Nr. de bare și φ	Tip armătură	φ/a
BUS 1U		nu da		PC 52	2x4φ6	OB 37	φ6/10 cm
BUS 1UF							
BUS 2U		nu da					
BUS 2UF							
BUS 5U		nu	obișnuit	PC 52	2x4φ8	OB 37	φ6/5,7 cm
BUS 4U	$l_o = 45 \text{ cm}$	nu		OB 37			
BUS 4UF	$h_r = 30 \text{ cm}$	da					
BUS 3U	$b_r = 7,5 \text{ cm}$	nu		PC 52	2x4φ10	OB 37	φ6/4 cm
BUS 3UF		da					
BUX 1U		nu					
BUX 1UF		da	în dia-	PC 52			
BUX 4U			gonala				
BUX 2U		nu			2x4φ8	OB 37	φ3/7,5 cm
BUX 3U			OB 37				

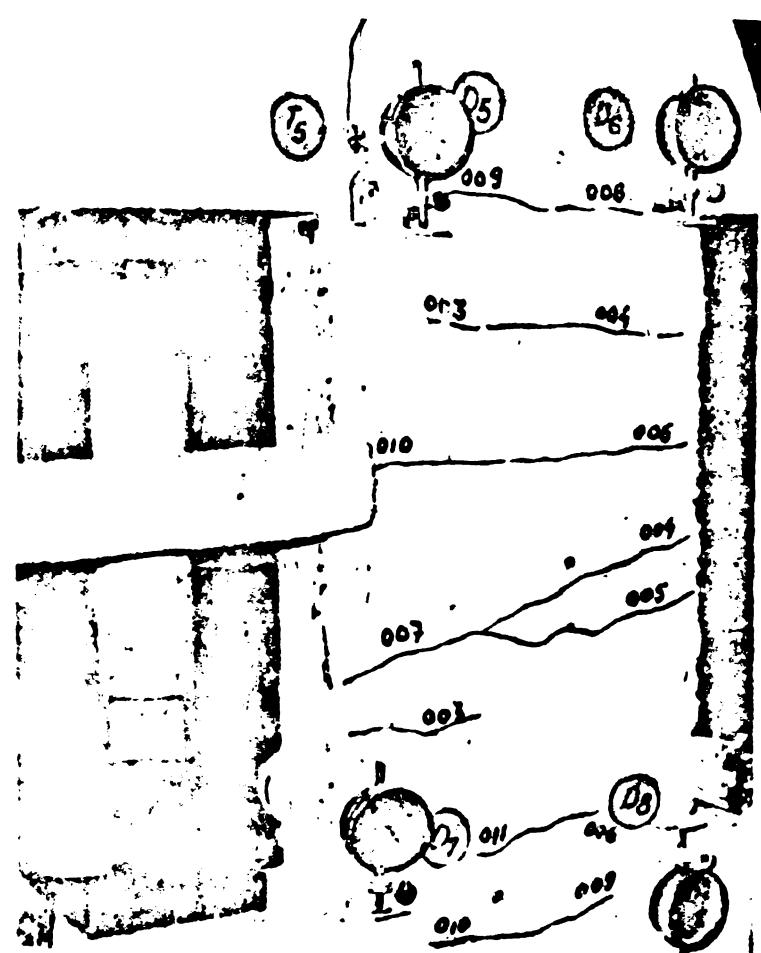

Fig.4.21. Modul de prefisurare a râșnilelor de cuplare.

ghiulară, iar la elementele prefisurate numărul și traseul fisurilor este diferit față de realitate.

La elementele prefisurate apariția și deschiderea fisurilor inițiale s-a realizat cu ajutorul unor penduli, așezăți paralel cu riglele, care au menținut fisurile inițiale cu deschiderea dorită (fig. 4.21).

Prin prefisurare s-a urmărit ca suma deschiderilor fisurilor să fie constantă pentru toate elementele prefisurate, introducindu-se astfel același efect al contrucției.

4.5.2. Materiale folosite

Betonul folosit la toate elementele a avut compozitie si ca-

Tabelul 4.3.

racteristicile din tabelul

4.3.

Paralel cu turnarea elementelor au fost confectionate cuburi de 14,1 x 14,1 x 14,1 cm pentru determinarea rezistenței cubice și prisme de 10 x 10 x 30 cm pentru determinarea modulului de elasticitate și epruvete de 10 x 10 x 55 cm pentru determinarea rezistenței la întindere. Rezultatele încercărilor sunt

Ciment PZ 400	350 kg/m ³
Apă	225 kg/m ³
Nisip 0/3 mm	390 kg/m ³
Granulit 0/7 mm	504 Kg/m ³
Granulit 7/16 mm	364 Kg/m ³
Raportul A/C	0,64
Grad de compact. Walz	1,1
Densitatea	1870 Kg/m ³

date în tabelul 4.4 grupate pe serii de execuție a elementelor.

Tabelul 4.4.

Element	Rezistența la compresiune (N/mm ²)				Rezistența la întindere (N/mm ²)		Modulul de elasticitate (N/mm ²)
	$\bar{R}_{28}$	$\bar{R}_c$	R_c^2	R_c	R_t^n	R_t	
BUS 1U; BUS2UF	32,5	26,0	19,7	14,6	1,38	0,92	18500
BUS 2U; BUS2UF	32,1	26,0	19,5	14,4	1,36	0,91	18100
BUS 3U; BUS3UF	32,6	26,0	19,8	14,7	1,40	0,93	18500
BUS 4U; BUS4UF	29,3	23,7	17,9	13,3	1,33	0,89	17900
BUS 5U; BUX1U	28,5	23,1	17,5	13,0	1,31	0,87	17500
BUX 1U; BUX1UF	29,5	23,9	18,0	13,3	1,35	0,90	18000
BUX 2U; BUX 3U	22,8	18,7	14,2	10,5	1,25	0,83	15600

Tabelul 4.5.

Otel	(mm)	$R_{o,2}^n$ ($R_{a,c}^n$) (N/mm ²)	R_a (N/mm ²)	R_t (N/mm ²)
PC 52	6	452	393	675
	8	390	339	544
	10	370	321	537
OB 37	3	261	227	375
	6	231	201	355
	8	281	244	243

Tipul oțelurilor folosite la elementele experimentale precum și diametrul barelor sunt date în tabelul 4.1.

Valorile caracteristice ale oțelurilor PC 52 și OB 38 folosite, au fost determinate pe minimum 3 epruvete de probă

și sint date in tabelul 4.5.

4.5.3. Metodologia de incercare

Incercarea elementelor s-a efectuat intr-un stand special (fig.A.4.2), acestea fiind asezate cu montantii in pozitie orizontală; un montant a fost fixat de stand, iar celuilalt i s-au aplicat alternativ, incarcări orizontale axiale (VEST-EST) cu ajutorul a două prese hidraulice.

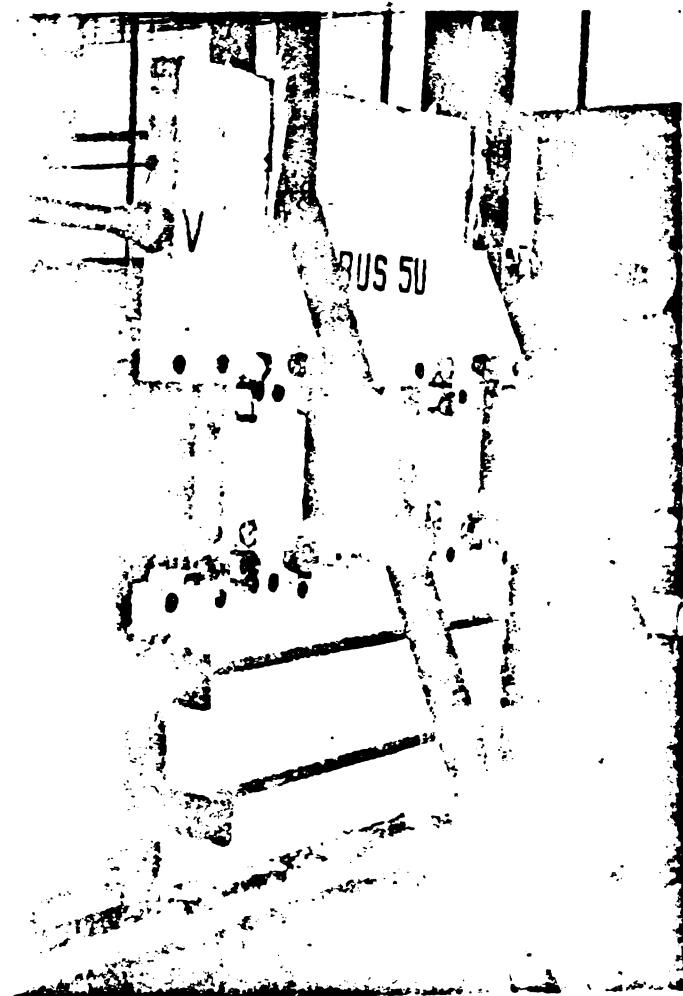

Fig.4.22. Modul de încercare a rglelor de cuplare și dispunerea aparaturii pentru măsurători. În urmărit, cu atenție deosebită, ordinea de apariție a fisurilor, poziția și numărul acestora, lungimea pe care se dezvoltă articulația plastică, precum și modul în care se produce cedarea.

Riglele de cuplare armate convențional (BUS) fisurate sau nu și cele armate după diagonală (BUX) au fost supuse la același tip de încărcări ciclice, alternante, pentru a se putea compara cele două tipuri de elemente privind ductilitatea și capacitatea de rezistență; ciclurile de încărcare și încărcările maxime pe ciclu sint date in anexa A.4.3.

Odată forța de încărcare aplicată, s-au efectuat măsurători (deplasări și rotiri) cu ajutorul unor microcomparatoare plasate pe fețele laterale ale rglelor (fig.4.22 și anexa A.4.4) și deformații ale armăturilor cu ajutorul timbrelor tensometrice.

La toate elementele incercate s-a urmarit, cu atenție deosebită, ordinea de apariție a fisurilor, poziția și numărul acestora, lungimea pe care se dezvoltă articulația plastică, precum și modul în care se produce cedarea.

4.5.4. Rezultatele încercărilor

4.5.4.1. Capacitatea portantă

Încercările experimentale au permis observarea modului de cedare a rglelor de cuplare luind in considerare procentul de armare, sistemul de armare și prezența fisurilor initiale din contracția imediată.

Din relevuul fisurilor prezentat in anexa A.4.5 si A.4.6, se constata ca primele fisuri au aparut la incastrarea riglei in montant concomitent sau ulterior aparand fisuri inclinate in cimpul riglei. Aparitia primelor fisuri depinde putin de procentul de armare si tipul otelului si nu depinde de modul de armare. Conform relevului fisurilor lungimea de calcul a riglelor in calculul static este recomandabil sa se ia egală cu diagonala riglei ($l_c = \sqrt{l_o^2 + h_r^2}$) si nu $l_o + 2\delta$ cft se consideră in /74/ portiunea deformabilă.

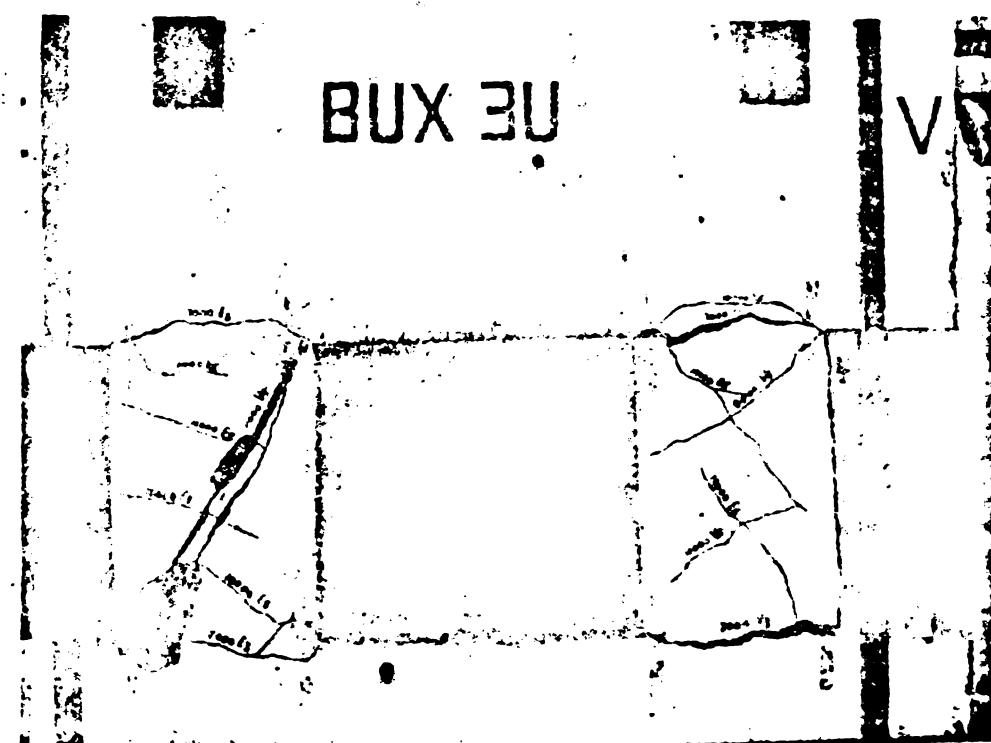

Fig.4.23. Modul de cedare a riglelor de cuplare.

iturile longitudinale de pe ambele fețe extreme au fost întinse, stabilirea asigurindu-se prin crearea unei diagonale comprimată de ton. Acest lucru susține teza că riglele de cuplare scurte ($l_o/h_r \leq 1,5$) trebuie tratate ca și elemente bidimensionale. O astfel de

Cedarea s-a produs prin deschiderea fisurilor de la incastrare și eventual a uneia dintre fisurile inclinate (fig.4.23). Deschiderea fisurii inclinate se datoră faptului că, înainte de cedare, ar-

tratare a fost abordată teoretic cu ajutorul elementelor finite, folosind programul de calcul SAP IV, la Iași /144/ iar pentru rglele din beton ușor la Timișoara /89/, /145/, rezultatele obținute fiind în bună concordanță cu cele experimentale.

Fisura înclinată cu deschidere pronunțată care apare pe una din rglele de cuplare (vezi A.4.5 și A.4.6) nu poate fi considerată ca o cedare reală la tăiere deoarece ea a apărut întotdeauna numai pe rigla opusă punctului de aplicare a forței, la ciclul ultim, după cedarea rglei din imediata vecinătate a punctului de aplicare a forței, datorită schimbării sistemului de încărcare.

Numărul fisurilor inclinate crește cu procentul de armare, prezența fisurilor din contractie împiedecată nu influențează cimpul de fisuri inclinate.

Comparativ cu rglele armate obișnuit, prezența armăturii diagonale micșorează numărul și deschiderea fisurilor inclinate.

Capacitatele portante de calcul și experimentale sunt date în tabelul 4.6 pentru rgle armate obișnuit.

Tabelul 4.6.

ELEMENT	Q_{exp} (daN)		$Q_{b.v.}^{calc} \text{ cu}$ (daN) :							
	Beton ușor /95/	Beton obis. /95/	$l_o = 45 \text{ cm}$	$l = 54 \text{ cm}$	$l_o = 66 \text{ cm}$ /74/	$Q_{b.v.}^{calc}$	$Q_{b.v.}^e/Q_{b.v.}^c$	$Q_{b.v.}^{calc}$	$Q_{b.v.}^e/Q_{b.v.}^c$	$Q_{b.v.}^{calc}$
BUS 1U	5500	6100	5266	1,04	4389	1,25		3703		1,48
BUS 1UF	5900	6000		1,12		1,34				1,59
BUS 2U	8500	9000		1,05		1,26				1,49
BUS 2UF	8500	8800	8083	1,05	6736	1,26		5683		1,49
BUS 5U	9750	-		1,21		1,21				1,71
BUS 3U	11000	11000	11979	0,92	9982	1,10		8168		1,35
BUS 3UF	11000	10100		0,92		1,10				1,35
BUS 4U	6100	-	5824	1,05	4853	1,26		4095		1,49
BUS 4UF	5400	-		0,93		1,11				1,32

Valorile capacității portante pentru rglele armate obișnuit au fost calculate pentru deschiderea reală a rglei ($l_c = l_o = 45 \text{ cm}$), pentru o deschidere conform cu /74/ ($l_c = l_o + 2\delta = 66 \text{ cm}$) și pentru deschiderea transformată pe baza relevului fisurilor ($l_c = \sqrt{l_o^2 + h_r^2} = 54 \text{ cm}$).

Se constată o concordanță foarte bună între valorile experimentale și valorile calculate luând în considerare deschiderea efectivă

a riglei ($l_c = l_a = 45$ cm). Prevederea dată în /74/ și exprimată prin relația (4.1) potrivit căreia pentru calculul armăturii transversale să se folosească o forță tăietoare de calcul obținută din forță reală majorată cu 50% se consideră prea acoperitoare atunci cind armătura longitudinală se calculează cu momentul de la marginea montantului, rezultat din calcul.

Prezența fisurilor din contractie nu influențează capacitatea portantă la încărcări alternante nici la elementele din beton ușor nici la cele din beton obișnuit. Acest fapt poate fi explicat prin influența scăzută a fisurilor asupra capacitatii zonei comprimate de beton precum și prin faptul că rezistența secțiunii este influențată în general de armătura.

Comparativ cu valorile experimentale obținute pe rigle de cuplare din beton obișnuit /92/, /94/, /95/, realizate și încercate în mod identic cu cele din beton ușor, nu se constată – din punct de vedere al capacitatii portante – diferențe pentru cele două tipuri de betoane (tabelul 4.6).

Capacitatea portantă teoretică și experimentală a riglelor armate după diagonală este dată în tabelul 4.7.

Tabelul 4.7.

Element	Q^{exp} (daN)		$Q^{\text{calc}}_{b.u}$ (daN)		$Q^{\text{exp}}_{b.u}/Q^{\text{calc}}_{b.u}$	
	Beton ușor	Beton obiș./92/	după /74/	Relaț. (4.50)	Fol. rel. după /74/	folosind rel.(4.50)
BUX 1U	9100	8500	7180	7753	1,27	1,17
BUX 1UF	9000	7750	7180	7753	1,25	1,16
BUX 2U	6500	–	5174	5711	1,26	1,14
BUX 3U	6250	–	5174	5711	1,21	1,10
BUX 4U	9750	–	7180	7687	1,36	1,27

Folosirea metodei de calcul propusă în /74/ face ca raportul $Q^{\text{exp}}/Q^{\text{calc}}$ să ia valori cuprinse între 1,21 ... 1,36 lucru explicat prin neglijarea aportului betonului din diagonală comprimată. Pentru un calcul mai exact plecîndu-se de la fig.4.9.a, se poate calcula :

$$Q_{\max} = \phi (2 A_a b' c + h_1 b R_c) \sin \alpha \quad (4.50)$$

unde : ϕ – factor de reducere a capacitatii portante luind valori cuprinse între 1 și 0,8 /115/;

$$h_1 = \frac{l_0}{4 l_1} (3 h_r - 2 z) - înălțimea medie a diagonalei de beton comprimate (fig.4.9.a);$$

$$l_1 = lungimea diagonalei de beton (fig.4.9.a).$$

Valorile obținute cu relația (4.50) sunt mai apropiate de valorile experimentale; raportul $Q_{\text{exp}}/Q_{\text{calc}}$ luând valori 1,1 ... 1,27 (tabelul 4.7).

Comparativ cu riglele armate obișnuite, la aceeași cantitate de armătură capacitatea portantă a riglelor armate după diagonală este mai mare cu maximum 5% iar comparativ cu betonul obișnuit riglele din beton ușor au capacitate portantă mai mare cu 5 ... 15%.

4.5.4.2. Deformația riglelor de cuplare din beton ușor

Analiza diagramelor experimentale $Q - \Delta$, prezentate în anexa A.4.7 și fig.4.24 pentru rigle armate obișnuite și în anexa A.4.8 și fig.4.27 pentru rigle armate după diagonală, pune în evidență modul de deformare a elementelor, degradarea rigidității precum și efectul modului de armare și a fisurilor inițiale asupra riglelor de cuplare.

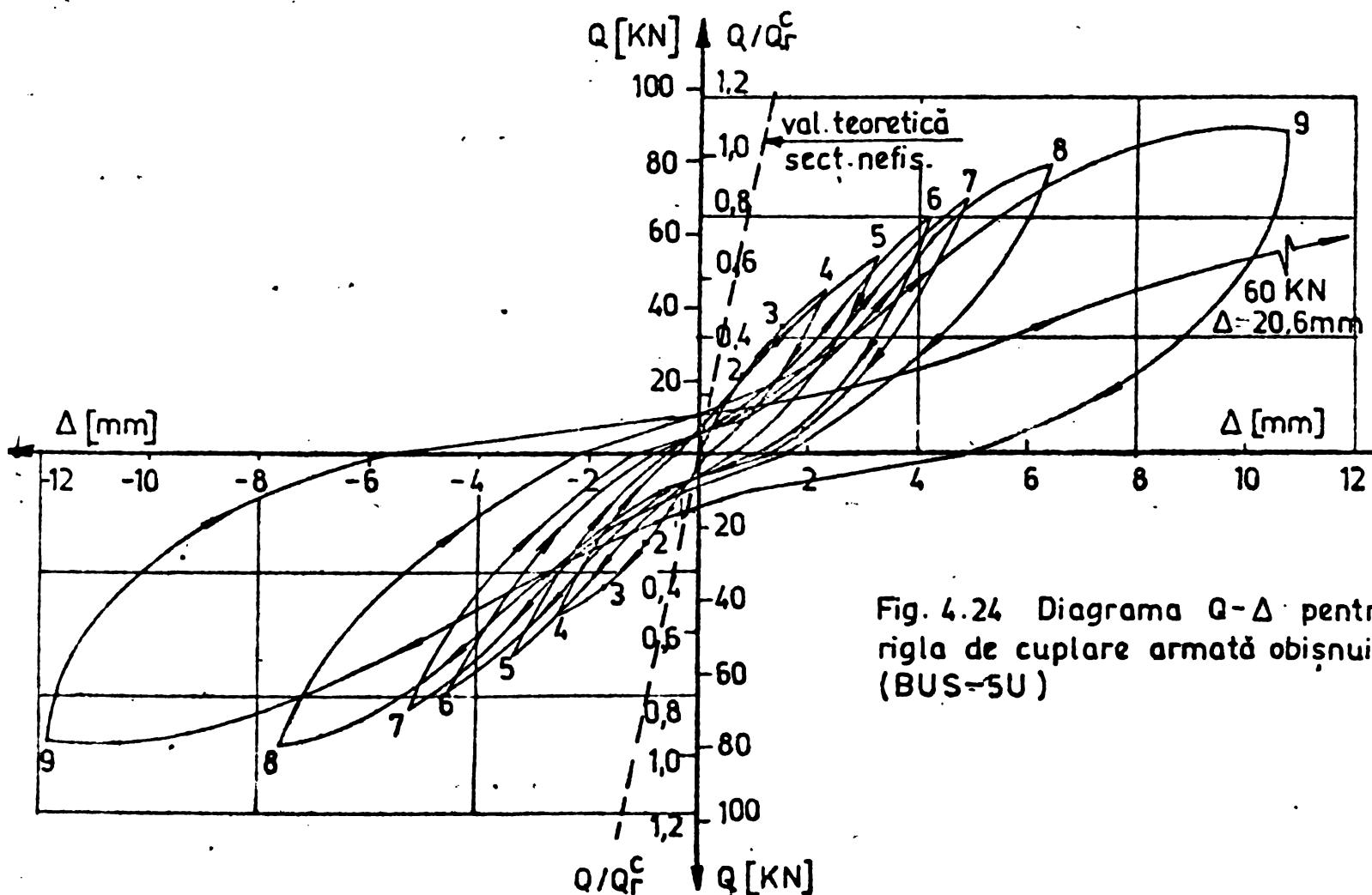

Fig. 4.24 Diagrama $Q - \Delta$ pentru rigla de cuplare armată obișnuită (BUS-SU)

a) Rigle de cuplare armate obișnuite

In fig.4.24 este prezentată diagrama $Q - \Delta$ caracteristică pentru un element armat obișnuit (BUS 5U). Se constată, din punct de vedere a rigidității, următoarele domenii :

- domeniul de rigiditate scăzută la schimbarea sensului încăr-

cării, domeniu care apare datorită lunecărilor care se produc la interfața fisurilor (vezi explicația la fig.4.16.b);

- domeniu de rigiditate mai mare la încărcări medii datorită închiderii fisurii în zona comprimată (v. fig.4.16.c);

- domeniu de comportare plastică în apropierea ruperii.

Existența domeniului de rigiditate scăzută nu este de dorit la elemente rezistente la acțiuni seismice.

Sinteza diagramelor din anexa A.4.7 privind deformația este reprezentată în fig.4.25.

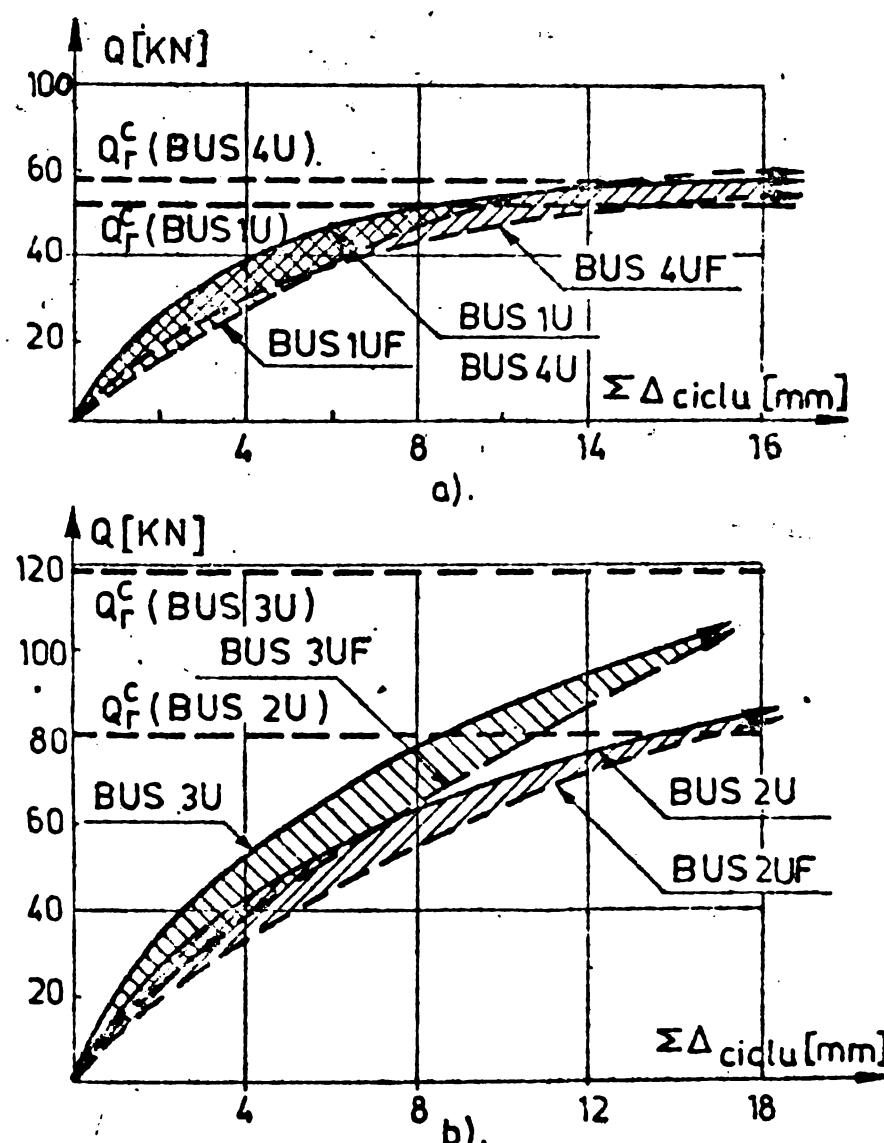

Fig. 4.25 Deformațiile riglelor de cuplare armate obișnuit.

Deformația din fig.4.25 reprezintă suma deformațiilor corespunzătoare încărcării maxime a unui ciclu din VEST și deformației la același ciclu la încărcarea maximă din EST. Din figură se poate constata efectul fisurării inițiale asupra deformațiilor riglelor de cuplare; la încărcări reduse riglele cu fisuri inițiale au deformații cu aproximativ 50% mai mari decât riglele fără fisuri.

Compararea rigidității experimentale a riglelor armate obișnuit cu rigiditatea teoretică este dată în fig.4.26.

Plecindu-se de la relația (4.9) rigiditatea teoretică de calcul s-a determinat cu expresia :

$$(E_b I)_{\text{ech.}} = \frac{Q_{\max} l_o^2}{12 \mu_r \theta_c} = \frac{M_{\max} l_o}{6 \mu_r \theta_c} \quad (4.51)$$

unde : $Q_{\max}$ - forță tăietoare teoretică capabilă să fie preluată de riglă la curgerea armăturii;

$M_{\max}$ - momentul încovoiector la curgerea armăturii;

$\mu_r = 1(1 + 30 I_r / A_{rt} l_o^2)$ - coeficientul care ține cont de efectul forței tăietoare;

θ_a - rotirea la curgere a riglei determinată cu relația (4.30).

In fig.4.26 rigiditatea echivalentă de calcul este exprimată ca procent din $E_b I_b$ în stare nefisurată. Limita superioară corespunde ipotezei că barele longitudinale nu se deformeză pe lungimea de ancorare în montanți ($l_a = 0$) iar limita superioară corespunde ipotezei că barele se deformeză în montanți pe o lungime $l_a = 0,25 l_o$.

Liniile intrerupte din

fig.4.25 marchează rigiditatea experimentală; valoarea maximă fiind pentru rigle nefisurate inițial iar valoarea minimă pentru rigle prefisurate.

Se constată o concordanță bună între rezultatele experimentale și valorile calculate astfel încât se poate considera că relația (4.51) poate fi folosită pentru aprecierea practică a rigidității rglelor de cuplare.

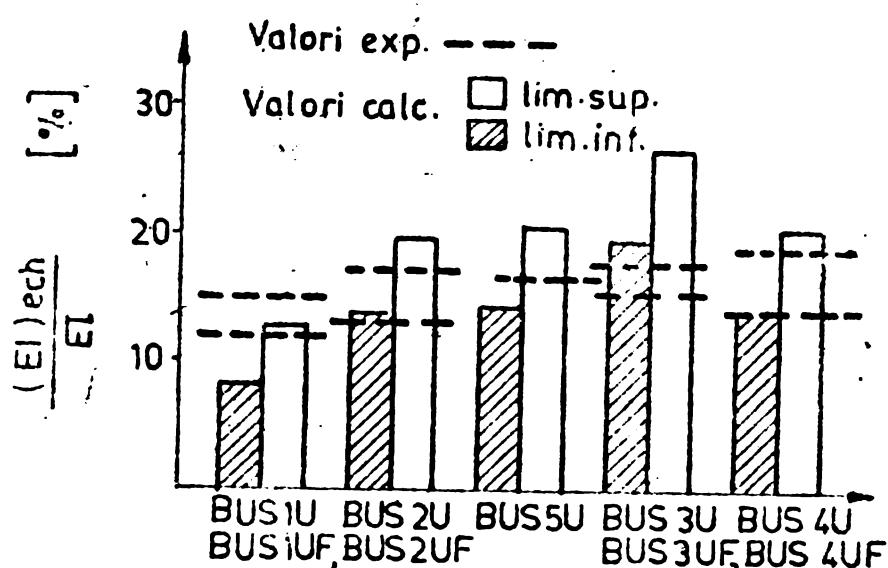

Fig.4.26 Comparația între rigiditatea calculată și experimentală la rigle de cuplare armate obișnuite

tății rglelor de cuplare pentru calculul în domeniul elastic al diafragmelor din beton ușor. Rezultatele sunt în concordanță și cu recomandarea dată în /74/ care prevede, pentru betonul greu, folosirea unui modul de elasticitate redus pînă la 0,15 E_b pentru aprecierea rigidității rglelor de cuplare.

Prezența fisurilor inițiale din contractie duce la reducerea rigidității cu 15 ... 20% așa cum se observă din fig.4.26.

b) Rgle de cuplare armate după diagonală

Diagrama caracteristică $Q - \Delta$ pentru o rgle de cuplare armată după diagonală (BUX 4U) este dată în fig.4.27.

Analiza diagrameelor din fig.4.27 și anexa A.4.8 arată o comportare apropiată de un element ideal elasto-plastic; domeniul de rigiditate scăzută, observat la rglele armate obișnuite, lipsește datorită aportului armăturilor inclinate la preluarea lunecărilor atunci cînd fisura este deschisă pe toată secțiunea rglei.

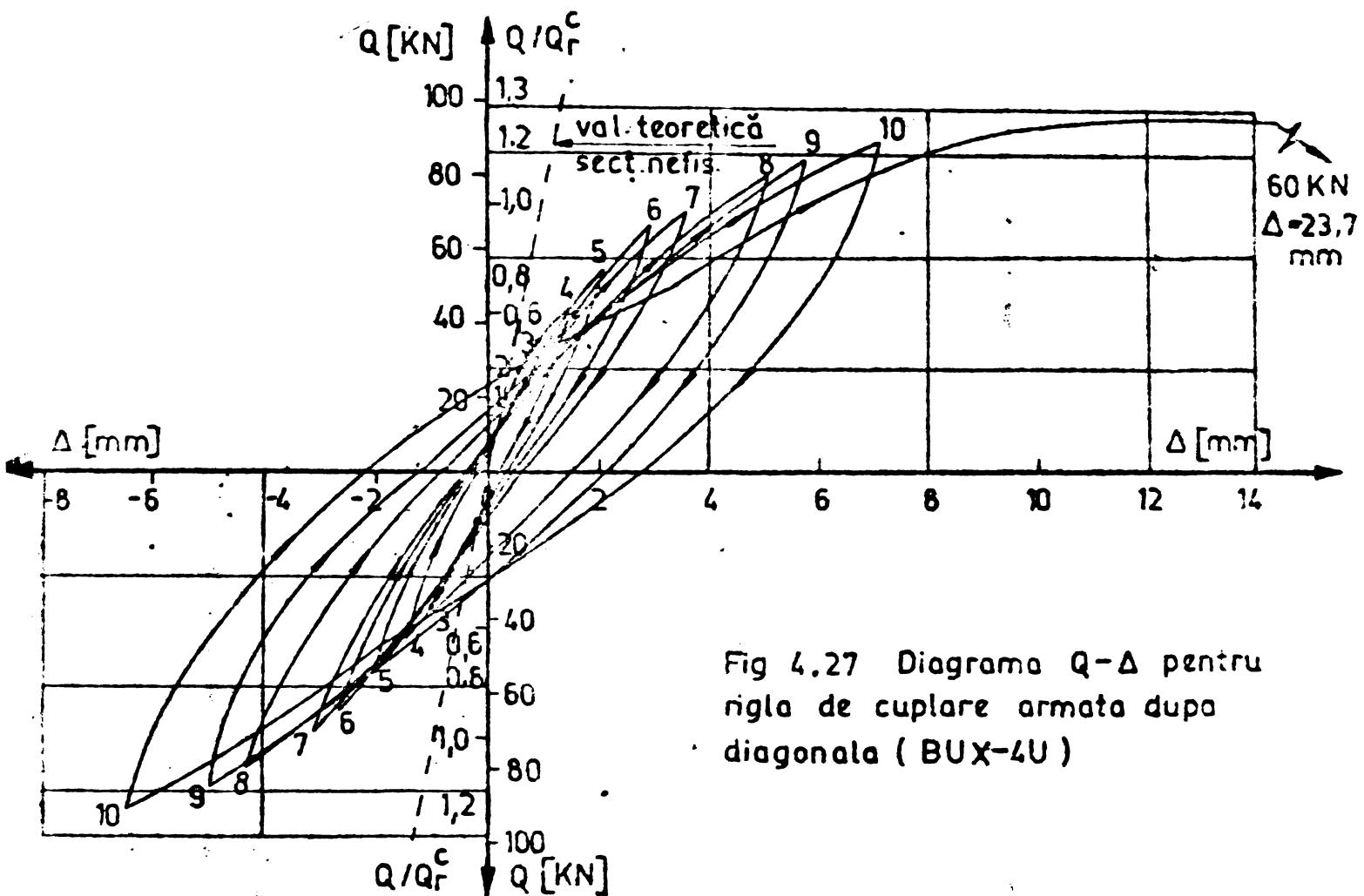

Fig 4.27 Diagrama $Q-\Delta$ pentru rigla de cuplare armata după diagonala (BUX-4U)

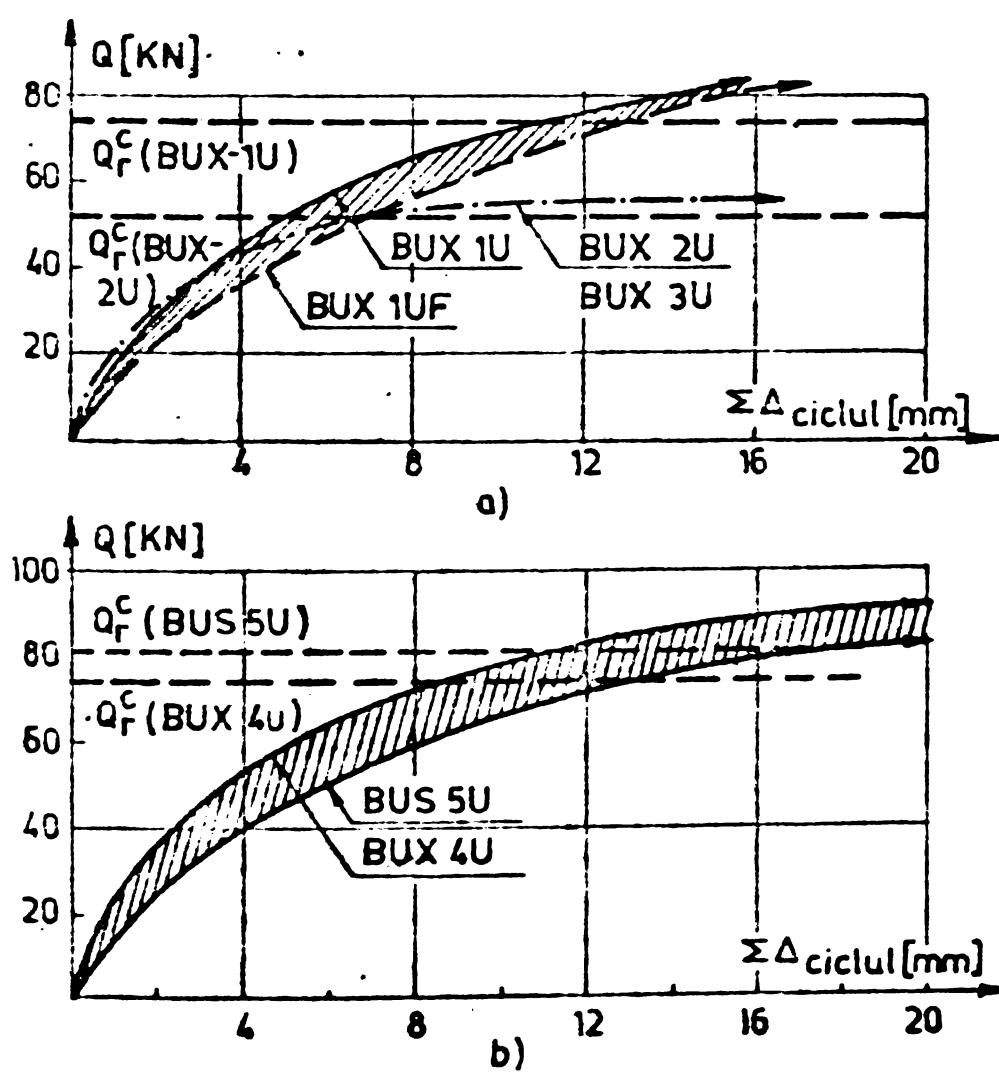

Fig 4.28 Deformațiile rglelor de cuplare armate după diagonală.

Sinteza diagrameelor din anexa A.4.8 privind deformația rglelor de cuplare armate după diagonala este prezentată în fig.4.28.

Se constată că pentru același ciclu de încărcare creșterea deformațiilor și scăderea rigidității sunt mai reduse la rglele armate obisnuit (fig.4.28.b) pentru aceeași încărcare deformația rglelor armate obisnuit este mai mare cu 5 ... 50%. Pisurarea inițială are

efect și asupra deformărilor riglelor de cuplare armate după diagonală dar efectul este mult mai redus, mai ales la încărcări reduse, față de rglele armate obișnuite.

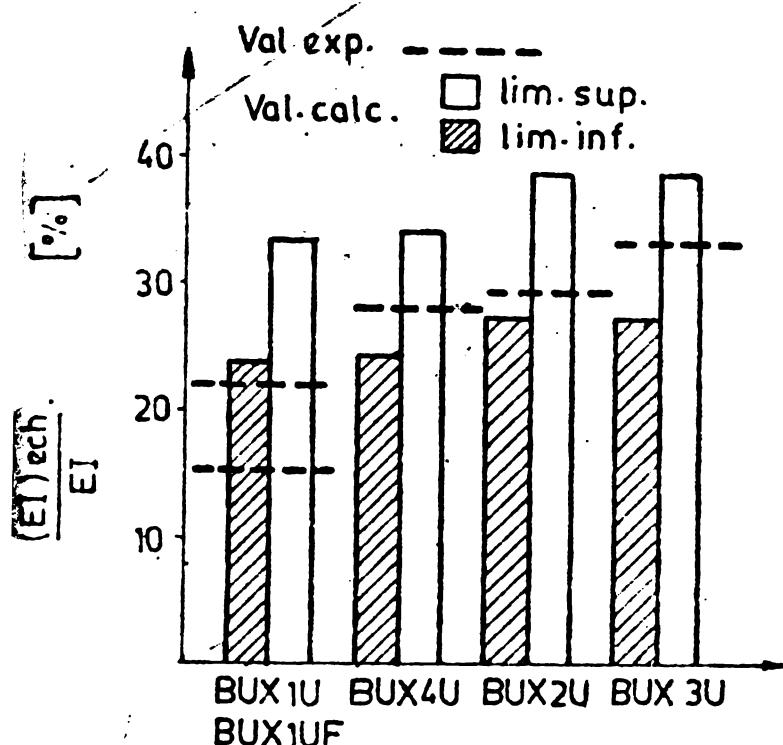
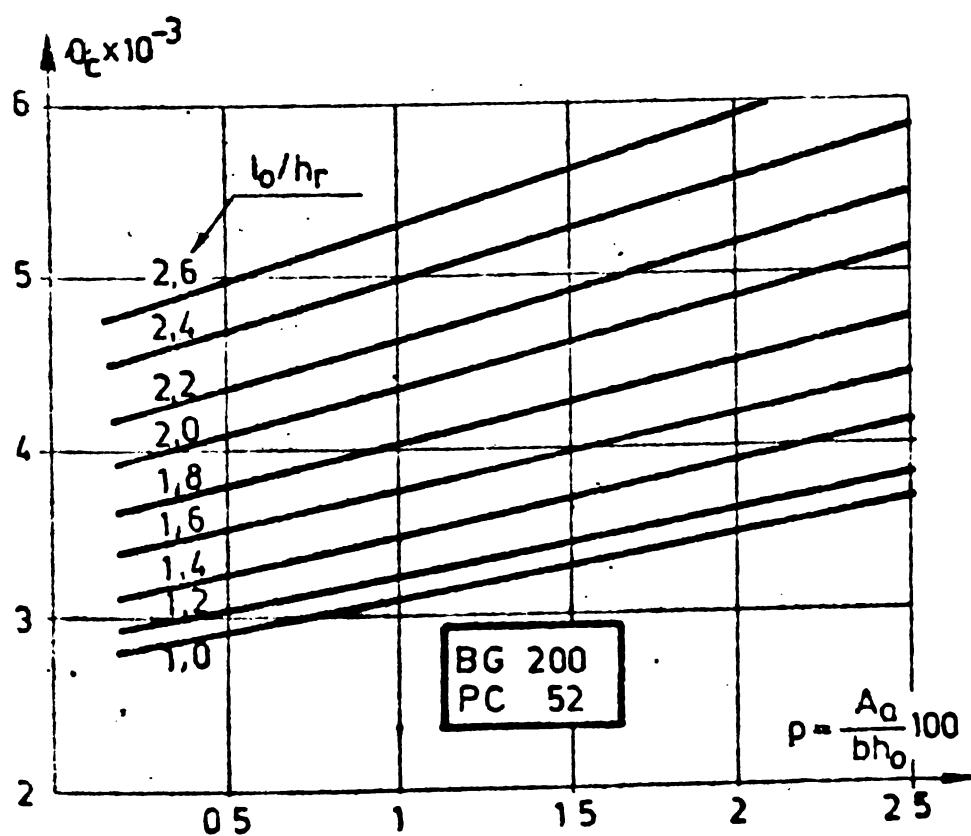

Fig. 4.29 Comparație între rigiditatea calculată și experimentală la rigle de cuplare armate după diagonală.

Compararea rezultatelor teoretice privind rigiditatea în stare fisurată a riglelor armate obișnuite, folosind relația (4.51), cu rezultatele experimentale, este prezentată în fig. 4.29.

Se constată și în acest caz o concordanță bună între rezultatele teoretice și experimentale. Comparativ cu rigiditatea riglelor armate obișnuite (fig. 4.26) riglele armate după diagonală au o rigiditate în stare fisurată mai mare cu 40 ... 60%.

Pentru calculul în domeniul elastic al diafragmelor după /74/ modulul de elasticitate al riglelor de cuplare, armate după diagonală, poate fi considerat $E_r = 0,25 E_b$ iar cînd riglele sunt fisurate inițial valoarea se reduce cu 10%. Pentru un calcul exact al reducerii de rigiditate se poate folosi relația (4.51) în care $Q_{\max}$

Pentru un calcul experimentiv în fig.4.30 sunt date valorile pentru θ_c , funcție de p și raportul l_0/h_r , pentru BG 200 și PC 52, materialele folosite cel mai des la realizarea diafragmelor.

4.5.4.3. Ductilitate și energie dissipată

Pentru a compara ductilitatea riglelor de cuplare armate obișnuit și după diagonală, ductilitatea unei rigle a fost definită prin raportul dintre deplasarea la forță maximă a ciclului de rupere și deplasarea la curgere măsurată la același nivel de încărcare cu deplasarea la ciclul de rupere (v.fig.4.14). Rezultatele obținute pe cale experimentală privind ductilitatea sunt date în tabelul 4.8.

Tabelul 4.8.

Element	Factor de duct.		Element	Factor de duct.	
	Beton ușor	Beton obișn./92/		Beton ușor	Beton obișn./92/
BUS 1U	4,5	3,91	BUS 4UF	4,35	-
BUS 1UF	3,67	3,03	BUS 5U	3,95	-
BUS 2U	4,45	3,71	BUX 1U	4,58	3,56
BUS 2UF	4,20	4,56	BUX 1UF	3,49	2,76
BUS 3U	3,22	3,02	BUX 2U	10,80	-
BUS 3UF	3,13	2,08	BUX 3U	10,90	-
BUS 4U	6,12	-	BUX 4U	5,01	-

beton ușor.

Pentru comparație în tabel sunt date și rezultatele din /92/ obținute pe rigle de cuplare din beton obișnuit având aceleași caracteristici și fiind încercate identic cu riglele din

Analiza rezultatelor duce la următoarele concluzii :

- riglele de cuplare din beton ușor au caracteristici de ductilitate comparabile cu a riglelor din beton obișnuit; factorul de ductilitate al riglelor din beton ușor este mai mare cu pînă la 25% decît cel al riglelor din beton obișnuit;
- elementele nefisurate au o ductilitate cu 5 ... 40% mai mare decît elementele cu fisuri inițiale indiferent de modul de armare și procentul de armare;
- riglele de cuplare armate după diagonală au ductilitate mai mare decît cele armate obișnuit, observîndu-se de asemenea, proprietăți îmbunătățite de a transfera mai mult timp sarcina la ductilitate mare;
- folosirea otelului OB la armăturile longitudinale îmbunătățește considerabil ductilitatea riglelor;

- creșterea procentului de armare longitudinală duce la scăderea rigidității dacă cantitatea de armătură transversală nu este suficientă pentru a prelua eventualele lunecări din tăiere.

Compararea factorului de ductilitate obținut experimental cu valorile teoretice calculate conform /74/, /55/, /104/ pentru elemente încovioiate dublu armate arată diferențe mari deoarece nu se ține seama de lunecările ce apar din forță tăietoare care duc la o rupere mai casantă și la o reducere a ductilității sectionale.

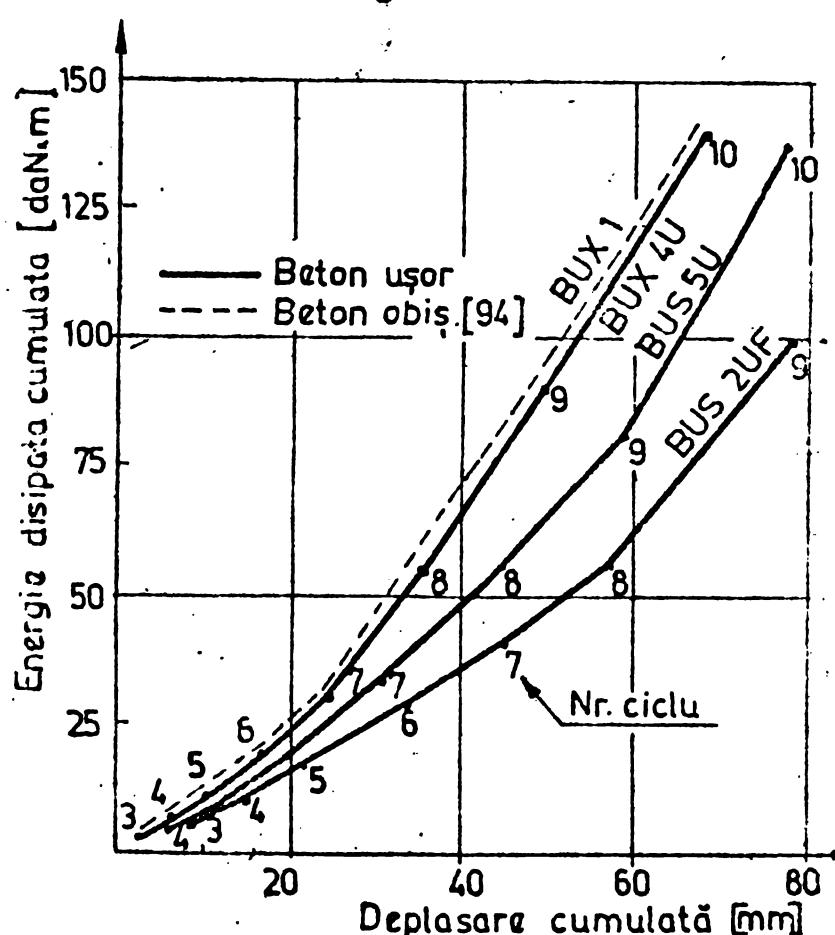

Fig. 4.31 Relația între energia disipată cumulată și deplasarea cumulată.

- armarea după diagonală față de armarea obișnuită duce la o creștere cu pînă la 35% a energiei dissipate pentru aceiași deplasare;

- rglele fără fisuri initiale disipează cu pînă la 30% mai multă energie decît rglele cu fisuri, la aceiași deplasare.

Energia disipată a fost analizată pe baza ariei cuprinse în curba de histerezis pentru fiecare ciclu, arii date în anexa A.4.9.

Pe baza diagrameelor "energie disipată cumulată - deplasare cumulată" de tipul celei prezentate în fig.4.31, se pot trage următoarele concluzii :

- rglele de cuplare din beton ușor au aceiași capacitate de disipare a energiei cu rglele din beton obișnuit pentru aceiași alcătuire și armare;

5. CONTRIBUTII LA STUDIUL BETOANELOR USOARE COMPACTE CU GRANULIT DE LUGOJ. CONCLUZII SI RECOMANDARI

Extinderea sferei de folosire a betonului ușor compact la structuri de rezistență pentru construcții realizate în județul Timiș a necesitat o cunoaștere aprofundată a caracteristicilor de comportare a acestui material în comparație cu betonul obișnuit precum și în raport cu betoanele similare realizate la noi în țară și în străinătate. În lucrare s-a insistat în deosebi pe caracteristici mai puțin cercetate pînă la ora actuală, spre exemplu contractia betonului, precum și asupra modului de comportare în structuri cu diafragme.

Această cercetare a putut fi realizată ca urmare a unei colaborări între Catedra de Beton armat și Clădiri de la Facultatea de Construcții Timișoara, ICPMC - București, IPROTIM și T.C.M. - Timișoara, ținînd seama și de rezultatele obținute în țară la Cluj-Napoca, Iași și București.

Un reper important al extinderii utilizării acestui material l-a constituit schimbul de experiență "Utilizarea eficientă a granulitului la realizarea elementelor prefabricate și construcțiilor" organizat la Timișoara în anul 1975 precum și Conferința Națională de Betoane din 1976 organizată la Cluj-Napoca.

Cercetările efectuate în acest domeniu, în laborator sau "in situ", pe baza a 8 contracte de cercetare științifică, au dus la extinderea sferei de folosire a betonului ușor la structuri de rezistență pentru clădiri civile și sociale, reducerea dimensiunilor unor elemente, îmbunătățirea tehnologiilor de execuție, cunoașterea caracteristicilor fizico-mecanice a materialului și fundamentarea instrucțiunilor tehnice pentru prepararea și folosirea betonului cu granulit C.155-75, cunoașterea modului de comportare în diafragme monolite sub acțiuni indirecte sau directe, domeniul ^{mai puțin} cuprins în literatura de specialitate. Cercetările efectuate și rezultatele bune obținute privind comportarea diafragmelor din beton sub efectul deformațiilor impiedicate, precum și cele referitoare la comportarea rigolelor de cuplare la încărcări alternante au dus la înălțurarea unor reținerti privind extinderea sferei de folosire la astfel de structuri.

5.1. Cu privire la extinderea sferei de folosire a betoanelor ușoare compacte în construcții

Cercetările efectuate în țară și pe plan mondial precum și rezultările obținute au arătat că betonul ușor compact poate fi folosit practic în toate domeniile construcțiilor, eficiența sa rezultând prin reducerea greutății proprii a construcțiilor, izolare termică bună, comportare bună la acțiuni seismice.

Colaborarea - realizată în județul Timiș - între cercetare - proiectare - execuție, a permis extinderea - în ultimii ani - a sferei de folosire și creșterea cantității de beton folosit la structurile de rezistență ale clădirilor de locuit și social-culturale.

Dintre tipurile de structuri și elemente de construcții realizate în județul Timiș cu beton de granulat de Lugoj, în lucrare se prezintă:

- clădiri de locuit S+P+10E cu structura de rezistență din beton obișnuit și pereti exteriori din panouri mari autoportante din beton ușor BG 150 ;

- clădiri social-culturale și clădiri de locuit S+P+4E având întreaga suprastructură realizată din panouri prefabricate din beton de granulat BG 200 - BG 250 ;

- clădiri de locuit S+P+10E realizate prin glisare având peretii interiori și exteriori monostrat din beton ușor BG 200 ;

- clădiri de locuit S+P+10E cu pereti interiori execuți monolit, turnați în cofraje metalice de inventar, din beton BG 200, peretii exteriori și planșele execuțate din beton ușor prefabricat;

- clădiri de locuit S+P+10E cu nucleu central și cadre periferice având elementele de planșeu și panourile exterioare din beton ușor ;

- structuri având elemente de planșee prefabricate de mare suprafață (aproximativ 30 m²) realizate din beton ușor BG 250..

Efectele economice obținute prin utilizarea betonului ușor, la structurile menționate, prezentate în lucrare în fig.1.8, se materializează prin reducerea greutății proprii a elementelor de construcții și a construcției, economii de oțel pentru armare și fontă în instalații, reducerea consumului de combustibil în exploatare, reducerea volumului și costului fundațiilor, etc.

Studiile comparative efectuate la întocmirea proiectelor pentru diferite clădiri de locuit /40/, /2/, /76/ au arătat economii de

combustibil de 0,3 ... 0,5 t.c.c/apartament și anume ceea ce determină recuperarea consumului inițial de combustibil, înglobat pentru fabricarea granulitului, în 4 ... 5 ani rezultând în continuare economii substantiale de combustibil.

Cercetările experimentale efectuate de autor pe elemente de planșeu tip dală groasă cu deschidere de 5,7 m realizate din beton ușor și folosite la clădiri de locuit au arătat o bună comportare și au permis reducerea grosimii pînă la 18 cm obținîndu-se economii substantiale în comparație cu planșeele chesionate din beton obișnuit.

Densitatea mai redusă a betonului ușor comparativ cu betonul obișnuit a permis realizarea unor elemente prefabricate de planșeu de suprafață mare (aproximativ 30 m^2) capabile să preia încărcări utile de 450 ... 750 daN/ m^2 și cu posibilitatea de a fi montate cu macarale obișnuite; încercarea acestor elemente la scară maturală, în cadrul Catedrei de Beton armat și Clădiri din Timișoara, a arătat o bună comportare din punct de vedere a capacitatii portante, deformațiilor și fisurării /53/.

Studiile comparative efectuate "in situ" de autor pe clădiri de locuit sau pe diafragme identice din beton ușor și obișnuit, privind contractia împiedecată, fisurarea diafragmelor și comportarea în exploatare a arătat moduri asemănătoare de lucru a celor două tipuri de materiale. Se remarcă, de asemenea, faptul că pînă la ora actuală nu au fost semnalate fenomene de condens la pereții exteriori execuții monostrat de 30 cm din beton ușor BG 200 în condiții de climă din Timișoara.

Încercări efectuate pe modele de elemente spațiale tip ICIIM - Brașov confectionate din beton ușor, au arătat comportări identice cu elementele din beton obișnuit astfel încît se poate considera că betonul ușor poate fi folosit eficient și la astfel de structuri.

5.2. Cu privire la caracteristicile fizico-mecanice ale betoanelor ușoare compacte

Prelucrarea datelor experimentale existente pentru diferite betoane ușoare compacte arată o diversificare mare a precizărilor privind caracteristicile fizico-mecanice, diversificare dată în special de tipul agregatului folosit.

Studiile întreprinse pe betoane ușoare compacte cu granulit de

Lugoj se referă la mărcile BG 150, BG 200, BG 250 și BG 300, mărci folosite curent la structuri de rezistență pentru clădiri civile. Numărul mare de date experimentale, cu privire la diferite caracteristici, culese din încercări de laborator sau de pe șantiere, pe o perioadă de 6 ani, a permis prelucrarea statistică a lor folosindu-se metoda grafică CEB (densitate și rezistență la compresiune pe cuburi) sau cu ajutorul calculatorului electronic folosind programul CØRE, / 30/, întocmit în cadrul Catedrei de Beton armat și Clădiri din Timișoara.

Principalele contribuții aduse de autor și concluziile care se desprind din alte încercări experimentale sunt prezentate mai jos.

1.- Betonul ușor se deosebește de betonul obișnuit prin structura sa care se caracterizează prin prezența agregatului cu o rezistență mai redusă decât a matriciei și o deformabilitate mai mare ceea ce schimbă modul de transmitere a eforturilor în structura betonului. Analiza teoretică a stării de eforturi din jurul granulei de agregat, efectuată în lucrare, arată că la betonul ușor compact, la care $E_{ag}/E_m = 0,5$, față de betonul obișnuit unde $E_{ag}/E_m = 2$, fluxul de forță este absorbit mai mult de matrice; la solicitări de compresiune la partea superioară și sub granulă, pe direcția solicitării, apar eforturi de întindere în planul matriciei perpendicular pe direcția de solicitare, eforturi care grăbesc fisurarea, spre deosebire de betonul obișnuit la care apar eforturi de compresiune (fig.2.3).

Starea de eforturi devine mai defavorabilă cu creșterea diametrului maxim al granulelor de agregat și de aceia se recomandă ca la betoanele ușoare compacte să se folosească agregate cu dimensiunea maximă de 16 mm.

Rezistența betonului ușor poate fi apreciată teoretic funcție de caracteristicile agregatului, matriciei și volumul de agregat; în lucrare sunt prezentate relațiile propuse în acest sens /72/, /100/, /118/, /139/.

2.- Prelucrarea statistică prin metoda grafică CEB a rezultatelor experimentale obținute, pe un număr de peste 75 șarje de beton pentru fiecare marcă, arată că betonul ușor cu granulit de Lugoj are densități de $1750 \dots 1900 \text{ kg/m}^3$ funcție de marcă ceea ce reprezintă $70 \dots 80\%$ din densitatea betonului obișnuit. Densitățile sunt comparabile cu altele betoane de acest tip produse în țară dar sunt mai mari decât a betoanelor usoare compacte realizate pe plan mondial (fig.2.5).

Reducerea densității betonului ușor cu $200 \dots 300 \text{ kg/m}^3$ se poate face prin îmbunătățirea procesului de fabricație a granulitu-

lui și prin înlocuirea nisipului de balastieră 0 ... 3 mm, folosit la ora actuală, cu nisip de granulit.

3.- Valorile determinate pentru rezistența la compresiune pe cuburi (tabelul 2.2), coeficienții de variație reduși, obținuți de autor prin prelucrarea statistică a aproximativ 100 de șarje de beton pentru fiecare marcă, valorile rezistențelor caracteristice mai mari decât cele admise duc la concluzia că granulitul de Lugoj poate fi folosit la obținerea unor mărci de betoane BG 150 ... BG 300 folosind același dozaj de ciment ca și la betonul obișnuit.

Legea de variație a rezistenței la compresiune în timp arată o viteză mai mare de creștere în prima perioadă decât la betonul obișnuit astfel încât la 7 zile se atinge 70 ... 80% din rezistență la 28 zile (fig.2.4); peste 28 zile creșterile de rezistență sunt de 15 ... 20%.

Rezistență minimă admisă în majoritatea țărilor pentru betoane ușoare compacte de rezistență este 150 daN/cm^2 .

4.- Prelucrarea statistică, făcută în teză cu ajutorul programului CØRE, pe un număr de aproximativ 50 șarje pentru fiecare marcă, a datelor privind rezistența la compresiune pe prisme arată că raportul $R_{c,pr}/R_{c,cub}$ este mai mare la betonul ușor decât la betonul obișnuit, el luând valori de 0,875 ... 0,924 (tabelul 2.4).

5.- Rezistența la compresiune pe cilindri a betonului ușor ia valori de 0,8 ... 0,85 din rezistență cubică astfel încât se poate considera că $R_{a,cil}/R_{c,cub} = 0,83$ ca și la betonul obișnuit /11/.

6.- Asupra rezistenței la întindere a betonului ușor, condițiile de păstrare ale betonului, influențează mai mult decât la betonul obișnuit /10/, /11/, /37/, /110/, /116/, /126/; pentru betoane păstrate în apă și în condiții STAS, evoluția în timp a rezistențelor la întindere precum și raportul lor față de rezistența la compresiune, poate fi considerată ca și la betonul obișnuit.

Intre rezistența la întindere prin despicare, rezistența la întindere prin încovoiere și rezistența la compresiune pe cuburi s-au stabilit în lucrare prin calcul de regresie, următoarele relații :

$$R_{td} = 0,25 R_c^{0,68} \quad (5.1)$$

$$R_{ti} = 1,04 R_c^{0,4} \quad (5.2)$$

Rezistențele R_{td} , R_{ti} și R_c fiind date în N/mm^2 .

7.- Plecind de la relația lui Pauw majoritatea normelor din diferite țări precum și literatura de specialitate indică pentru betonul ușor relații de determinare a modulului de elasticitate funcție de densitate și rezistență la compresiune. Analiza comparativă a rezultatelor experimentale, obținute pe 30 ... 40 șarje de beton ușor pentru fiecare marcă, cu rezultatele obținute cu diferite relații propuse în literatura de specialitate, arată diferențe procentuale mari, exceptie făcind relația dată de SNiP (relația 2.32).

Călculul de regresie efectuat în lucrarea de doctorat a permis stabilirea pentru betonul ușor cu granulit a unei relații, pentru determinarea lui E_b , de forma :

$$E_b = 6200 + 270 \cdot 10^{-4} \sqrt{f_b^3 R_c} \quad (5.3)$$

unde : E_b și R_c sunt date în N/mm^2 iar f_b în kg/m^3 .

Betoanele ușoare cu granulit de Lugoj au $E_b = (0,6 \dots 0,65) E_b^{ob}$ la aceeași marcă de beton. Modulul de elasticitate la 7 zile este 75% față de cel la 28 zile, iar peste această vîrstă creșterea este maxim 20%.

8.- Modulul de elasticitate la întindere a betonului ușor compact poate fi considerat de același ordin de mărime cu modulul de elasticitate la compresiune /25/, iar modulul deformațiilor totale pentru betonul cu granulit de Lugoj se poate considera $0,85 \dots 0,95$ din modulul deformațiilor totale ale betonului obisnuit.

9.- Prelucrarea datelor experimentale, efectuată de autor, pe un număr de 30 ... 50 șarje de beton pentru fiecare marcă, a permis obținerea curbelor $\delta - \epsilon$ pentru betonul ușor cu granulit (fig.2.11). Se constată că pînă la 50 ... 60% din rezistență la compresiune curba este lineară. Deformațiile ultime la compresiune au valori de 2,4 ... 3,0 % și coeficienții de plasticitate au valoarea 0,51 la BG 150; 0,43 la BG 200; 0,38 la BG 250 și 0,33 la BG 300.

Deformația limită la întindere conitică are valori de 0,16 ... 0,22 %. /25/.

10.- Caracteristicile agregatelor ușoare în ceea ce privește deformabilitatea și structura lor determină cîteva particularități ale fenomenului de contractie, influențind atît asupra valorii finale cît și asupra modului de desfășurare în timp.

In literatura de specialitate există o diversitate mare de păreri privind valoarea finală a contractiei precizîndu-se valori egale sau mai mari cu pînă la 50% față de betoanele obisnuite.

Pentru legea de evoluție în timp, majoritatea cercetărilor nu fac precizări sau adoptă aceiași lege de la betonul obișnuit iar unele cercetări arată o viteză mai mică în prima perioadă.

Cercetările experimentale privind fenomenul de contractie a betoanelor ușoare cu granulit de Lugoj au fost efectuate în Laboratorul de Beton armat și Clădiri din Timișoara pe prisme de diferite dimensiuni, și plăci de grosimea diafragmelor și "in situ". Cercetările s-au desfășurat paralel și pe probe de beton obișnuit cu același dozaj de ciment păstrate în aceleași condiții încât s-au putut trage concluzii privind evoluția în timp a fenomenului și valoarea finală la cele două tipuri de betoane.

Pentru încercările efectuate "in situ" a fost conceput și experimentat un dispozitiv mecanic original (fig.2.20) care – înglobat în diafragme – a măsurat contractia pe o perioadă îndelungată putându-se face o comparație între cele două tipuri de betoane precum și asupra modului de comportare a lor la acțiunea variației umidității mediului exterior în perioada de măsurare.

Pe baza încercărilor efectuate pe betoanele cu granulit de Lugoj s-au tras următoarele concluzii :

- betoanele ușoare de rezistență au contractii de aproximativ 0,7 mm/m pe prisme cu secțiune transversală 10 x 10 cm, contractie care la 360 zile este mai mare cu 47% decât cea a betoanelor obișnuite de aceiași marcă și cu același consum de ciment;

- asupra legii finale și a legilor de evoluție în timp a contractiilor, un rol important îl are mediul precum și raportul dintre aria secțiunii transversale și perimetrul ei;

- folosirea nisipului de balastieră duce la reducerea contractiilor cu 5 ... 10% ;

- contractiile betoanelor ușoare sunt mai mici decât a betoanelor obișnuite în prima perioadă (50 ... 90 zile), evoluția în timp fiind exprimată de autor printr-o lege exponentială de formă (fig. 2.23) :

$$\beta(t) = 1 - e^{-\alpha t} \quad (5.4)$$

în care α este un coeficient funcție de dimensiunile secțiunii transversale a elementului;

- dispozitivul conceput pentru urmărirea "in situ" a deformațiilor de contractie a înregistrat fidel comportarea celor două betoane obținându-se o concordanță foarte bună între diagrama contracti-

ilor și umiditatea mediului exterior înregistrată la stația de meteorologie din Timișoara;

- betonul ușor este mai sensibil la creșterea umidității prezintând deformații de umflare mai mari și este mai puțin sensibil la scăderea umidității;

- măsurările efectuate "in situ" nu au dat diferențe semnificative între cele două tipuri de betoane, acest fenomen fiind probabil influențat de rezistența mai scăzută a betonului obișnuit (tabelul 2.11);

- deformațiile de contractie mai mici în prima perioadă împreună cu rezistențele mai mari și cu deformabilitatea mai mare a betonului ușor au efecte favorabile asupra modului de comportare a diafragmelor la solicitări indirecte (variații de temperatură, crențătie).

Pe baza rezultatelor obținute în lucrare se propune o metodă de calcul a deformației de contractie ce se dezvoltă într-un interval de timp $(t - t_0)$, asemănătoare cu cea de la betonul obișnuit folosind relația /68/ :

$$\varepsilon_c(t, t_0) = \varepsilon_{co} [\beta_s(t) - \beta_s(t_0)] \quad (5.5)$$

Deosebirea constă în alegerea pentru funcția dezvoltării în timp a contractiei β_s a diagramelor specifice betonului ușor stabilite în lucrare și date în fig.2.23, și a unui coeficient ε_{cl} , pentru calculul coeficientului de bază a contractiei ε_{co} , majorat cu 50% față de cel propus pentru betonul obișnuit (tabelul 2.12).

Valorile obținute prin metoda propusă dau o bună concordanță cu valorile experimentale determinate pe beton ușor cu granulat de Lugoj.

II.- Pentru curgere lentă există o diversitate mare de păreri privind modul de comportare a betonului ușor comparativ cu cel obișnuit, diversitate determinată atât de caracteristicile agregatelor cât și de mărimile care se iau în comparație. Cercetările recente /13/, /103/ susțin că nu există o diferență esențială între efectul agregatelor ușoare sau grele asupra curgerii lente și că o curgere lentă mai mare reflectă doar un modul de elasticitate mai redus al agregatelor ușoare.

Încercările experimentale efectuate de autor pe betoane cu granulat de Lugoj au arătat caracteristici ale curgerii lente între 1 și 1,2 la betoane BG 200 ... BG 300, influența vîrstei betonului în

momentul încărcării asupra caracteristicii curgerii lente se resimte esențial pînă la 14 zile.

- Pentru calculul caracteristicii curgerii lente a betonului ușor se poate determina din caracteristica betonului obisnuit afectată cu raportul dintre modulii de elasticitate :

$$\varphi^u(t, t_0) = \varphi(t, t_0) \frac{E_b^u}{E_b^{\text{obiș.}}} \quad (5.6)$$

Efectul rezistenței betonului din momentul încărcării se introduce prin afectarea valorii obținute cu un coeficient K dat în fig.2.31.

Mărimea curgerii lente este la betonul cu granulit de Lugoj de același ordin de mărime ca și la betoanele obisnuite cu alte agregate de argilă și pandată (fig.2.25).

In domeniul încărcărilor de exploatare se poate considera, la betonul ușor, o dependență lineară între eforturi și deformații.

Pentru evoluția în timp a curgerii lente a betonului cu granulit se poate adopta aceiași lege ca și la betonul obisnuit (fig.2.30)

. 12.- Prelucrarea datelor din literatura de specialitate precum și a încercărilor proprii efectuate pe betoane ușoare cu granulit de Lugoj arată că între coeficientul de conductivitate termică și densitatea betonului ρ_b (t/m^3) este o relație de forma :

$$\lambda = 0,25 \rho_b^2 - 0,15 \rho_b + 0,2 \quad (5.7)$$

Pentru fiecare procent de umiditate λ crește cu 2 ... 6% /13/.

5.3. Cu privire la comportarea diafragmelor monolite din beton ușor sub efectul deformațiilor împiedecate

La structurile cu diafragme monolite starea de eforturi interioare produsă de deformații împiedecate capătă o importanță mare, în anumite situații, neconsiderarea ei putînd duce la apariția unor fisuri care depășesc limitele admise și care micșorează rezervele de siguranță locale sau generale iar la pereții exteriori se pot provoca deteriorări datorită infiltrărilor de apă în beton.

Elementele de împiedecare a deformațiilor, din contractie sau variație de temperatură pot fi :

- infrastructura clădirilor (fundării, pereti de subsol);
- planse prefabricate care se reazemă pe diafragme;
- conlucrarea spațială a diafragmelor între ele și conlucrarea diafragmelor monolite cu diafragme prefabricate;
- execuția diafragmelor în etape succesive cu pauze între ele;
- diafragme care se află într-un climat diferit de restul structurii.

Factorii de care depinde valoarea și direcția eforturilor provocate de împiedecarea deformațiilor sunt :

- tipul elementelor de împiedecare, respectiv poziția lor față de diafragmă;
- gradul de împiedecare reprezentat prin rigiditatea elementelor de reținere;
- parametrii de care depinde valoarea deformațiilor libere datorită variațiilor de temperatură și contractie.

Dintre tehnologiile folosite la execuția diafragmelor cea mai puțin defavorabilă din punct de vederele a împiedecării deformațiilor este utilizarea planșelor monolite turnate odată cu diafragma, iar cea mai defavorabilă este tehnologia utilizării planșelor prefabricate și a diafragmelor turnate în cofraje plane de inventar.

Studiile teoretice privind deformațiile împiedcate, prezentate în lucrare după /50/, /57/, /111/, /121/, /145/ precum și studiile experimentale proprii, efectuate pe un număr de peste 50 modele de diafragme din beton ușor sau "in situ" pe diafragme din beton ușor, paralel cu studiile pe beton obișnuit /60/, /65/, /93/, /134/, pun în evidență concluzii privind starea de deformații și procesul de fisurare. Concluziile autorului privind modul de comportare a diafragmelor din beton ușor sunt prezentate în cele ce urmează.

a) Concluzii privind starea de deformare

1.- Analiza deformației conturului, efectuată de autor pe un număr de 19 modele având contractia împiedcată de fundație, arată că se poate considera o variație exponențială a deformațiilor pe o înălțime egală cu lungimea de contact dintre fundație și diafragmă (asemănător ca și la betonul obișnuit /134/) :

$$\varepsilon_{cy} = \varepsilon_{c,max} (1 - e^{-\frac{y}{L_c}}) \quad (5.8)$$

Unde : ε_{cy} - deformația de nivelul y;

ε_c - coeficient experimental egal cu 8;

$$\xi = y/L_c ;$$

$\varepsilon_{c,\max}$ - deformația maximă neîmpiedecată.

Comparând deformațiile conturului pentru diferite procente de armare orizontale a diafragmelor se constată că pînă la 0,2% (caz curent întîlnit în practică), deformația este mai mică cu 25% decît deformația betonului simplu astfel că $\varepsilon_{c,\max}$ se poate determina din deformația liberă a betonului simplu redusă cu 25%.

2.- Zona de influență a reținerii deformațiilor de către fundație se extinde pe o înălțime $y = 0,5 L_r$, valoare care este în concordanță cu variația eforturilor, la diafragme din beton obișnuit, calculată prin teoria elasticității /57/ și cu metoda elementelor finite /145/.

3.- Armătura necesară pentru preluarea eforturilor din deformații de contractie împiedecată de fundație se dispune (ca și la betonul obișnuit) astfel :

- pe nivelul subsolului și parterului la diafragme cu $L_r \leq 10$ m;
- pe nivelul subsolului, parterului și etajul I, la diafragme cu lungimea $10 < L_r \leq 25$ m.

4.- Prezența unui sir vertical de goluri medii în axul de simetrie al diafragmei duce la o creștere a deformațiilor de maximum 25% funcție de procentul de armare al riglelor.

5.- Încercările experimentale efectuate pe un număr de 33 modele de diafragme din beton ușor, cu un nivel, pline sau cu goluri, prezentate în lucrare, arată că planșeele prefabricate, cu contractia parțial sau total consumată, generează o stare de deformare care se extinde - de regulă - pe toată înălțimea nivelerelor. În consecință, zona de armare necesară preluării eforturilor din deformații împiedcate de planșee se extinde pe întreaga înălțime a diafragmei.

6.- Deoarece în aproape toate cazurile înălțimea etajului este mai mică decît L_r , zonele de influență a două planșee consecutive se suprapun, iar atunci cînd $h_{\text{etaj}}/L_r \leq 0,5$ planșeele au rol de generator de eforturi initiale și totodată de preluare de eforturi prin prezența lor ca elemente de mare rigiditate; în /134/ se arată că între raportul h_{etaj}/L_r și mărimea deformațiilor la mijlocul distanței dintre planșee există o dependență lineară.

7.- Prezența planșelor la distanță relativ mică între ele și cu rigiditate mare în planul lor face ca variația procentului de armare orizontal sau modul de așezare a armăturilor prin concentrarea

lor în anumite zone pe înălțimea unui nivel să aibă o influență redusă asupra mărimiilor deformațiilor.

8.- Variația lățimii golurilor în limitele 0,9 ... 1,2 (cazuri frecvent întâlnite la construcțiile de locuințe) la diafragme cu goluri dispuse în axul de simetrie a lor, nu modifică substanțial mărimea deformațiilor initiale. Acest lucru rezultă din faptul că la modelele încercate diferența deformațiilor diafragmelor pline și cu goluri a fost de numai 10%.

9.- Executarea diafragmelor cu rosturi de turnare a betonului la fiecare nivel duce la împiedecerea dezvoltării deformațiilor din contractie de ordinul a 20 ... 30% din deformația totală /134/.

b) Concluzii privind starea de fisurare și de limitare a deschiderii fisurilor

Atingerea stării limită de fisurare la elemente de beton ușor armat avînd deformațiile din contractie sau variații de temperatură împiedicate depinde - ca și la betonul obișnuit - de calitatea betonului, procentul de armare, mărimea deformațiilor libere, gradul de împiedecare a deformațiilor și posibilitatea de adaptare a betonului datorită fenomenului de curgere lentă.

Asimilînd contractia cu o variație de temperatură, în lucrare este prezentat - pe baza studiilor din /50/, /57/ - modul de calcul al variațiilor maxime de temperatură care duc la formarea primei fisuri (relațiile (3.14) și (3.18)) pentru o împiedecare totală, respectiv parțială a deformațiilor. Pentru betoanele ușoare de rezistență studiate în lucrare s-a obținut, în situația în care nu se ia în considerație curgerea lentă, o variație medie de temperatură de aproximativ 16°C pentru apariția primei fisuri, spre deosebire de betoanele obișnuite la care această valoare este 12°C /57/.

Calculul eforturilor unitare în armătură în stadiul II, deschiderea și numărul fisurilor precum și procentul minim de armare pentru limitarea deschiderii fisurilor din contractie împiedecată se poate efectua cu relațiile (3.22), (3.24), (3.29), (3.33), ca și pentru elemente liniare, necesitînd însă un consum mai mare de armătură. Pentru elemente din beton ușor cu granulit de Lugoj efortul în prima fisură este dat în fig.3.10, de unde se poate determina și procentul minim de armare pentru a evita curgerea otelului în fisură.

Compararea relației dintre deschiderea fisurilor, procentul de armare și diametrul armăturii pentru o anumită valoare a deformării împiedicate, arată că la betonul ușor este necesară mai puțină armătură pentru a obține aceeași deschidere de fisuri ca și la betonul obișnuit.. .

Încercările experimentale prezentate în lucrare efectuate "in situ" și pe modele de diafragme au pus în evidență modul de fisurare a diafragmelor atunci cînd deformațiile sunt împiedicate de planșee și fundații dovedind că această problemă trebuie tratată ca o problemă bidimensională cu luarea în considerare a dublului rol al elementelor de reținere de generatoare de fisuri, pe de o parte, și de elemente care limitează deschiderea fisurilor; pe de altă parte, rezultînd în acest sens concluziile de mai jos.

1.- Dezvoltarea fisurilor generate de deformații împiedicate de fundație, pe înălțimea diafragmelor, respectă regulile impuse de zona de reținere și procentul de armare (p); înălțimea fisurilor este mai mică decît la beton obișnuit și nu depășește înălțimea zonei de reținere, fiind dată de relația :

$$h_f = (0,45 - 0,75 \cdot p) L_r \quad \dots \quad (5.9)$$

Relația (5.9) este valabilă pentru $p \leq 0,5\%$, valori întîlnite în practică.

2.- Deschiderea fisurilor variază de la zero, pe linia de reținere de la nivelul fundației, la o valoare maximă, după care crește lent pînă la zero; poziția deschiderii maxime se află la o înălțime egală cu $(0,05 \dots 0,2) L_r$; în majoritatea cazurilor deschiderea fisurilor betonului ușor este mai mică decît la betonul obișnuit.

3.- Prezența planșelor prefabricate generează apariția fisurilor pe întreaga înălțime a diafragmei paralel cu împiedecarea deschiderii fisurilor în zona lor învecinată; deschiderea maximă a fisurilor se obține la o distanță de planșeu egală cu $0,15 L_r$ pentru $p = 0 \dots 0,2\%$ și la $0,10 L_r$ pentru $p = 0,2 \dots 0,6\%$ /134/.

4.- Distanța dintre fisuri la diafragme cu planșe prefabricate ia valori de $(0,4 \dots 1,2) h_{etaj}$ funcție de procentul de armare (tabelul 3.13); la nivelele nearmate distanța dintre fisuri este $1,1 h_{etaj}$ ea scăzând la $0,75 h_{etaj}$ cînd $p = 0,2\%$. Rezultatele sunt în concordanță cu observațiile efectuate "in situ" unde s-au observat distanțe între fisuri la nivelele nearmate continuu de aproximativ 3,25 m. ($\lambda_r/h_{etaj} = 1,16$).

5.- Rolul armăturilor de a mări numărul de fisuri și a micșora distanța și deschiderea lor se manifestă integral la deformații impiedecate de planșee numai în situația în care $h_{etaj}/L_r > 0,3$ pentru $p = 0 \dots 0,2\%$ și $h_{etaj}/L_r > 0,2$ pentru $p' = 0,2 \dots 0,6\%$.

6.- La diafragmele la care $h_{etaj}/L_r > 0,6 \dots 0,75$ fisurile care apar nu se mai dezvoltă pe toată înălțimea nivelului; L_r reprezintă lungimea diafragmei pline sau a montantului, în cazul diafragmei cu goluri, în contact cu planșeul.

7.- Apariția și dezvoltarea fisurilor din deformația impiedecată de planșee la montanții diafragmelor cu goluri au loc similar ca și la diafragmele pline; variația dimensiunilor golului în limitele uzuale (90 ... 120 cm) precum și a procentului de armare al rigelor de cuplare între 0,8 ... 1,2% nu influențează sensibil deschiderea fisurilor din montanții.

8.- În lucrare s-a stabilit, pe baza rezultatelor experimentale, o relație de calcul pentru deschiderea fisurilor funcție de procentul de armare, raportul h_{etaj}/L_r și de diametrul armăturii, astfel :

$$\alpha_f = 0,11(1 + 0,7 \frac{R_t^u}{p}) K_H K_d \quad (5.10)$$

unde : K_H este coeficientul care ia în considerare raportul

h_{etaj}/L_r (fig.3.28);

K_d - coeficient care ține cont de influența diametrului armăturii (tabelul 3.17).

9.- Procentul de armare orizontal al diafragmelor are o influență importantă asupra mărimii deschiderii fisurilor, în intervalul $p = 0 \dots 0,2\%$ (pentru $p = 0,2\%$ deschiderea fisurilor este mai mică cu 50% decât la diafragme nearmate). În cazul cînd $p > 0,4\%$ influența armăturii este neglijabilă asupra mărimii deschiderii fisurilor din eforturi provocate de deformații impiedecate.

10.- Pentru evaluarea deschiderii fisurilor funcție de tipul de beton ușor folosit în diafragmă, procentul de armare și diametrul armăturii se pot folosi datele din tabelul 3.18 sau fig.3.31.

11.- Măsurările efectuate "in situ" pe diafragme de beton ușor avînd contractia impiedecată de către planșee prefabricate au arătat valori de 0,5 ... 1,5 mm pentru mărimea deschiderii fisurilor la nivelele fără armare continuă și valori $\leq 0,3$ mm la nivelele cu armare continuă. Compararea cu mărimea deschiderii fisurilor măsurate, în aceiași perioadă, pe diafragme din beton obișnuit, fisurile dia-

fragmelor din beton ușor au avut deschideri mai mici cu 25 ... 50%.

12.- Încercările experimentale efectuate de autor pe fragmente de diafragmă la scară naturală, având lungimea de 6 m și blocate la capăt, armate cu procente de armare 0,2 ... 0,4 %, au arătat că prima fisură apare la betonul obișnuit la 32 ... 40 zile de la turnare iar la betonul ușor la 88 ... 130 zile. Raportul dintre deformăția liberă de contractie din momentul fisurării a celor două betoane ia valori de 0,6 ... 0,7 fiind în concordanță cu raportul modulilor de elasticitate a betonului $E_b^u/E_b^{obiș}$).

Desi viteza de creștere în timp a deschiderii fisurilor după apariția lor este mai mare la betonul ușor la vîrsta de 600 zile fisurile betonului obișnuit au rămas totuși mai mari cu 5% decît la betonul ușor (tabelul 3.16).

13.- La riglele de cuplare a diafragmelor cu goluri prezența planșelor prefabricare crează o stare de eforturi inițiale, adică întinderă excentrică, care provoacă fisuri verticale în cîmp și inclinate la colțurile golului (la încastrarea în montanți).

14.- Dimensiunile variabile ale montanților nu influențează fisurarea riglelor de cuplare, deoarece asupra acestora acționează - preponderent - deformățiile din contractie ale panourilor care delimită golul, panouri formate prin fisurarea montanților.

15.- Variația procentului de armare a riglelor de cuplare între 0,4% și 1,2% duce la scăderea deschiderii fisurilor cu 100%. Modul de armare obișnuit sau după diagonală nu influențează sensibil asupra numărului și deschiderii fisurilor.

5.4. Cu privire la comportarea riglelor de cuplare din beton ușor

Riglele de cuplare a diafragmelor cu goluri au o importanță deosebită în ansamblul diafragmei, ele fiind principali disipatori de energie în cazul încărcărilor seismice, iar de rigiditatea lor depinde intensitatea forțelor statice și dinamice ce revin montanților.

Proiectarea riglelor de cuplare trebuie făcută în așa fel încît ele să lucreze ca "baraje disipatoare de energie", iar formarea articulațiilor plastice la capetele lor să preceadă formarea articulațiilor plastice la bazele montanților. În acest fel se asigură diafragmei o capacitate mare de disipare a energiei prin deformarea plastică a riglelor de cuplare, limitindu-se volumul avariilor pro-

duse și se ajunge la reparații mai ușor de realizat.

Diferite lucrări de specialitate, bazate pe studii experimentale efectuate pe rigle de cuplare din beton obișnuit /26/, /92/, /93/, /108/, /115/, /144/ care tratează probleme de ductilitate a riglelor de cuplare, scot în evidență efectul forțelor tăietoare a supra modului de cedare, mai ales a riglelor scurte ($l_0/l_r \leq 1,5$), precum și posibilitățile de îmbunătățire a comportării prin prevederea unor secțiuni sporite de armătură transversală, limitarea procentului de armare longitudinală sau prin folosirea armării diagonale. Se atrage atenția că la riglele armate obișnuit, atunci cînd armăatura transversală este dimensionată după regulile valabile pentru grinzi lungi, adică cu luarea în considerare a aportului betonului, ruperea se produce de cele mai multe ori casant, printr-o fisură înclinată după diagonală riglei; capacitatea de deformare postelastica se îmbunătățește dacă etrierii sunt dimensionați pentru a prelua în întregime forța tăietoare (fără aportul betonului).

La structurile cu diafragme monolite și planse prefabricate comportarea riglelor de cuplare este influențată și de fisurile inițiale, care apar datorită fenomenului de contractie impiedecată.

Extinderea sferei de folosire a betonului ușor de rezistență la structuri cu diafragme (în special la structuri cu diafragme tur-nate monolit și planse prefabricate) a făcut necesară studierea comportării riglelor de cuplare din acest material în comparație cu betonul obișnuit, avînd în vedere că în acest domeniu există puține informații în literatura de specialitate.

Studiile întreprinse și prezentate în capitolul 4 din lucrare cuprind probleme teoretice generale existente în literatura de specialitate privind riglele de cuplare cît și încercările experimentale efectuate de autor pe 14 elemente la scara 1:2, fiecare element cuprinzînd două rigle de cuplare scurte ($l_0/l_r = 0,5$) din beton ușor de rezistență. Parametrii luați în considerare la studiile experimentale au fost : modul de armare (obișnuit și după diagonală), prezența fisurilor inițiale din contractie impiedecată, procente de armare pentru riglele de cuplare armate obișnuit, tipul oțelului folosit.

Pe baza studiilor teoretice și experimentale prezentate în capitolul 4 din lucrare, au rezultat următoarele concluzii mai importante :

1.- Pentru asigurarea riglelor de cuplare la acțiunea forțelor tăietoare a riglelor de cuplare alcătuite obișnuit, armăatura transversală se dimensionează pentru a prelua în întregime forța tăieto-

re, fără aportul betonului /74/. În plus în /108/, /115/ se propune limitarea procentului maxim de armare longitudinal (relația 4.3) și în consecință a procentului minim de armare transversal (relația 4.5).

2.- La rglele de cuplare scurte ($l_0/h_x \leq 1,5$) cercetările experimentale /115/, /144/ au arătat că printr-o armare corespunzătoare cu etrieri și bare longitudinale se poate asigura rigla împotriva unei cedări premature la forță tăietoare, dar nu se pot evita întotdeauna scăderile de rigiditate la schimbarea direcției încărcării și deci lunecările locale lîngă reazeme; acest fenomen s-a observat și la elementele experimentale din beton usor (fig.4.24). În aceste condiții devine mai adecvată o armare cu bare după diagonală, armătura lucrind favorabil atât la moment încovoiator cât și la forță tăietoare.

3.- În cazul armării după diagonală a rglelor de cuplare, eforturile mari pot fi preluate de armătură numai dacă aceasta este asigurată împotriva cedării prin flambaj, cu legături transversale. În acest sens, la rgle cu $b \geq 22$ cm armătura diagonală se realizează din stilpișori formați din patru bare în fiecare diagonală /74/ sau sub formă de carcasă plană sudată avînd două bare într-o diagonală, cînd $b < 22$ cm /144/.

4.- Pe vaza rezultatelor experimentale obținute se poate considera că verificarea la încovoiere a rglelor de cuplare se poate face în conformitate cu STAS 10107/0-76 ca pentru secțiuni simple armate (fără a se lua în considerare armătura comprimată), considerîndu-se în calcul deschiderea rglei egală cu lumina ei ($l_a = l_0$).

5.- Capacitățile portante experimentale, ale rglelor de cuplare, armate după diagonală, sunt mult mai mari decît valorile de calcul care iau în considerare numai aportul armăturilor din cele două diagonale (relația 4.6). Pe baza acestei constatări, în lucrare se propune o relație de calcul care ține cont și de aportul betonului din diagonală comprimată, de forma :

$$Q_{\max} = \phi (2 A_{se} G_c + h_1 b R_o) \sin \alpha \quad (5.11)$$

unde : ϕ - factor de reducere a capacității portante la forță tăietoare egal cu 1 ... 0,8 /115/ ;

$h_1 = l_0/4 l_1 (3 h_x - 2z)$ - înălțimea medie a secțiunii diagonalei de beton comprimat (fig.4.9.a) ;

l_1 - lungimea diagonalei rglei de cuplare ;

α - unghiul de inclinare a armăturilor.

Comparativ cu riglele armate obisnuit, pentru același consum total de oțel, riglele armate după diagonală au o capacitate portanță mai mare cu 5 ... 10 %.

6.- Prezența fisurilor initiale din contractie împiedecată nu influențează sensibil capacitatea portantă a riglelor de cuplare la nici unul dintre modurile de armare.

7.- Riglele de cuplare din beton ușor au aceeași capacitate portantă ca și riglele de cuplare din beton obisnuit, în cazul unei alcătuiri și a unui mod de solicitare identic (tabelele 4.6 și 4.7).

8.- Analiza modului de fisurare a riglelor de cuplare (figurile A.4.5 și A.4.6) arată că există o asemănare a modului de comportare a acestora cu modul de comportare a unei grinzi cu zăbrele. Plecindu-se de la această constatare și de la propunerile din /108/, /115/, în lucrare sunt date relațiile de calcul pentru distorsiunile riglelor de cuplare în cazul unei solicitări și la curgerea armăturii (relațiile (4.16) și (4.30) pentru rgle armate obisnuit și (4.34) și (4.38) pentru rgle armate după diagonală).

Analiza relațiilor menționate a dus la următoarele concluzii :

- la riglele armate obisnuit distorsiunea totală se dătoarește deformațiilor etrierilor, deformației diagonalelor de beton și deformației armăturii longitudinale pe deschiderea riglei și pe lungimea de armare; la curgere, procentul de armare longitudinal influențează numai asupra distorsiunii produse de deformația etrierilor și a diagonalei de beton;
- la riglele armate după diagonală distorsiunea totală se dătoarește deformației armăturii din diagonala întinsă, deformația betonului și armăturii din diagonala comprimată precum și de deformația armăturilor pe lungimea de ancorare; așa cum rezultă din relația (4.38) la curgere procentul de armare longitudinal influențează numai asupra distorsiunii produse de deformația diagonalei comprimate;
- comparând distorsiunile la curgere se constată că la riglele armate obisnuit valorile sunt duble față de cele obținute la rgle armate după diagonală;
- valorile distorsiunilor calculate la curgerea armăturii sunt în concordanță cu valorile determinate experimental de autor pe rigle de cuplare din beton ușor (tabelul 4.1).

9.- Pe baza relevului fisurilor elementelor experimentale se poate considera pentru calculul static al diafragmelor o lungime deformabilă a riglei de cuplare (lungimea de calcul) de $l_x = \sqrt{l_c^2 + h_x^2}$,

pentru cazul riglelor de cuplare scurte ($l_o/h_r \leq 1,5$).

10.- O contribuție importantă a fost adusă în lucrare privind studiul și determinarea rigidității riglelor de cuplare ca urmare a analizei diagrameelor $Q - \Delta$, obținute experimental. Astfel, s-a constatat că rigiditatea riglelor de cuplare scade datorită degradărilor progresive provocate de încărcările laterale alternante și este influențată de modul de armare (obișnuit sau după diagonală), de prezența fisurilor inițiale și de nivelul de încărcare.

S-a constatat experimental că la riglele armate obișnuit se disting trei domenii de rigiditate (domeniul de rigiditate scăzută la schimbarea sensului încărcării, domeniul de consolidare a rigidității la încărcări medii și domeniul deformatiilor plastice), spre deosebire de riglele armate după diagonală care au o comportare apropiată de un element ideal elasto-plastic lipsind domeniul de rigiditate scăzută.

Analizând curbele histeretice ale elementelor experimentale (anexele A.4.7 și A.4.8) se constată că riglele armate după diagonală au rigiditate mai mare cu 40% ... 60% decât cele armate obișnuit. Prezența fisurilor inițiale datorită contractiei impiedicate duce la reducerea rigidității cu 15 ... 20%.

11.- Plecindu-se de la măsurătorile experimentale privind rotirea, în lucrare se propune o relație pentru determinarea rigidității echivalente, a riglelor de cuplare, ținând seama de rotirea produsă din moment încovoiator și forță tăietoare, de forma :

$$(E_b I_b)_{ech} = \frac{M l_o}{6 \mu_r \theta} = \frac{Q l_o^2}{12 \mu_r \theta} \quad (5.12)$$

unde : $\mu_r = 1/(1 + 30 I_y / A_{rt} l_o^2)$ - coeficient care ține cont de efectul forței tăietoare;

A_{rt} - aria activă a riglei /74/;

θ - rotirea riglei determinată cu relația (4.16) pentru rigle armate obișnuit și (4.34) pentru rigle armate după diagonală.

Reducerea maximă de rigiditate se obține înlocuind în relația (5.12) momentul încovoiator corespunzător curgerii armăturii și rotirea la curgere θ_c , determinată cu relațiile (4.30) și (4.38) pentru rigle armate obișnuit respectiv rigle armate după diagonală. Pentru rigle armate după diagonală rotirea la curgere poate fi deter-

minată și din fig. 4.30 funcție de l_0/h_r și p.

12.- Articulația plastică formată la capătul rglelor de cuplare din beton ușor armate obișnuit, se dezvoltă pe o zonă de lungime l_p care este în concordanță cu valorile calculate cu relația dată în /74/ pentru beton obișnuit.

13.- Analiza factorilor de ductilitate arată că în cazul rglelor de cuplare scurte, unde efectul forțelor tăietoare este mare, ductilitatea dată prin raport de deplasări nu dă - în totdeauna - informații precise privind capacitatea elementului de disipare a energiei. Analiza factorului de ductilitate a curburilor, efectuată pe elemente din beton ușor cu granulat și prezentată în /105/, arată o comportare bună a betonului ușor din punct de vedere a ductilității și deci faptul că poate fi folosit optim în zone seismice.

14.- Analiza rezultatelor experimentale - prezentate în lucrare - privind ductilitatea rglelor de cuplare a scos în evidență următoarele aspecte :

- rglele de cuplare din beton ușor au ductilitate egală sau mai mare cu pînă la 25% decît rglele din beton obișnuit (tabelul 4.8);
- rglele de cuplare armate după diagonală au ductilitate mai mare decît cele armate obișnuit deci și capacitatea de a suporta mai multe cicluri de încărcare alternantă;
- folosirea oțelului OB la armăturile longitudinale îmbunătățește considerabil ductilitatea rglelor de cuplare.

15.- Energia disipată, obținută pe baza ariilor cuprinse în curbelor histeretice pentru ciclurile de încărcare (anexa A.4.9), arată următoarele :

- rglele de cuplare din beton ușor au aceeași capacitate de disipare a energiei ca și rglele din beton obișnuit pentru aceeași alcătuire și armare;
- armarea după diagonală față de armarea obișnuită duce la o creștere cu pînă la 35% a energiei disipate pentru aceeași deplasare;
- rglele de cuplare fără fisuri inițiale disipează cu pînă la 30% mai multă energie decît rglele cu fisuri din contractie, la aceeași deplasare.

B I B L . I O G R A F . I E .

- /1/ Agent, R., Postelnicu, R. - Calculul structurilor cu diafragme din beton armat, Ed. Tehnică Bucureşti, 1982.
- /2/ Alexandrescu, E. ş.a. - Betoane ușoare de rezistență - realizări în municipiul Iași, Rev. Materiale de Construcții București, nr.2, 1978.
- /3/ Anastasescu, D., Korek, I., Ionescu, I. - Tehnologia utilizării betonului ușor la realizarea clădirilor înalte, Rev. Materiale de Construcții, nr.1, București, 1975.
- /4/ Anastasescu, D., Korek, I., Ionescu, I., Marinov, R. - Aspecți privind proiectarea și realizarea structurilor P+10E din beton ușor cu granulit, V. /41/, Vol.I.
- /5/ Anastasescu, D. - Unele aspecte ale proiectării structurilor P+4E și P+10E din beton ușor de granulit, V. /41/, Vol.I.
- /6/ Anastasescu, D., Ionescu, I., Korek, I. - Comportarea in situ a clădirilor civile realizate din beton ușor cu granulit, Schimb de experiență "Comportarea in situ a construcțiilor", Rîmnicu-Vîlcea, 1978.
- /7/ Arcan, M. - O metodă de calcul a diafragmelor de rigidizare cu un sir de goluri, Studii și cercetări de mecanică aplicată, nr.2, 1962.
- /8/ Association Francaise du Béton, - Bétons de granulats légères artificiels, Cahier de l'A.F.B., no.52, Paris, 1975.
- /9/ Association Francaise du Béton - Granulats légères pour bétons de structure, Fiches d'Information - Catalogue, Cahier de l'A.F.B., no.67, Paris, 1975.
- /10/ Association Francaise du Béton - Recommandations provisoires pour l'utilisation des bétons de granulats légères, Cahier de l'A.F.B., no.72, Paris, 1976.
- /11/ Association Francaise du Béton - Bilan et perspective d'emploi des bétons légers de structure, Cahier de l'A.F.B., no.82, Paris, 1976.
- /12/ Association Francaise du Béton - Granulats légers pour bétons

- de structure, Cahier de l'A.P.B., no.153, Paris, 1980.
- /13/ Avram, C., Făcăoaru, I., Filimon, I., Mîrșu, O., Tertea, I. - Rezistențele și deformațiile betonului, Ed. Tehnică, București, 1971.
- /14/ Avram, C. - Curs de beton armat, Partea I, Litografia Invățământului, Timișoara, 1957.
- /15/ Avram, C., Mîrșu, O., Bob, C. - Asupra ductilității și energiei de deformație a elementelor de beton armat în vederea analizei preliminare a structurilor supuse la seism, A III-a Conferință de Betoane, Cluj, 1970.
- /16/ Avram, C., Anastasescu, D., Mîrșu, O., Munteanu, I. - Considerații asupra diafragmelor - cadre din beton armat, Rev. Construcții și Materiale de Construcții, nr.1, București, 1967.
- /17/ Avram, C., Mîrșu, O., Grüner, I., Mihăescu, A., Frunză, R., Rotaru, Gr., Stoian, V., Tudor, D. - Efectul contracției împiedicate la clădiri etajate cu diafragme din beton armat, Conferința a VII-a de Betoane, Vol.I, Iași, 1975.
- /18/ Avram, C., Filimon, I. - Curs de beton armat, Vol.I., Litografia I.P. Timișoara, 1977.
- /19/ Avram, C., Deutsch, I., Pop, A., Weisz, B.A. - Proiectarea economică a elementelor de construcții din beton armat, Ed. Facla, Timișoara, 1979.
- /20/ Avram, C., Bob, C. - Noi tipuri de betoane speciale, Editura Tehnică, București, 1980.
- /21/ Avram, C., Filimon, I. - Manual pentru calculul construcțiilor, Vol.II, Editura Tehnică, București, 1980.
- /22/ Beck, H., - Contribution to the analysis of coupled shear Walls, Proceedings ACI Journal, Vol. 59, 1962.
- /23/ Berge, O. - Armerade Konstruktioner i Lättballastbetong, Institutionen för Konstruktionsteknik Betongbyggnad, Göteborg, 1981.
- /24/ Berge, O. - Structures in lightweight aggregate concrete, Inst. för Konstruktionsteknik Betongbyggnad, Göteborg, 1977.
- /25/ Beuran, M. - Aderența și fisurarea betonului ușor cu granulit, Teză de doctorat, I.P. Cluj, 1974.

- /26/ Binney, I.R. - Diagonally reinforced coupling beams, Chistchurch, New Zealand, 1972.
- /27/ Bob, C. - Non destructive Testing of Lightweight Aggregate Concrete, Rap. no.20, Cement och Betong Institutet, Stockholm, 1973.
- /28/ Bob, C. - Contribuții la studiul articulațiilor plastice în structurile de beton armat formate din elemente liniare, Teză de doctorat, Timișoara, 1969.
- /29/ Bob, C., Velica, P. - Materiale de Construcții, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1978.
- /30/ Bob, C. - Prelucrarea datelor experimentale, Buletinul Științific al Sesiunii de Comunicări, Vol.I, Baia Mare, 1980.
- /31/ Brakel, I. - Quelques considérations sur l'économie des bétons légers, Annales de l'I.T.B.T.P., Serie Béton, no. 133, 1973.
- /32/ Brînzan, I. - Metode de calcul a diafragmelor de beton armat cu un șir de goluri rectangulare, Rev. Construcții și a Materialelor de Construcții, nr.2, București, 1968.
- /33/ Brînzan, I., Barbaianu, M. - Calculul și alcătuirea structurilor etajate cu diafragme, Ed. Tehnică, București, 1976.
- /34/ Bujevici, G.A. - Legcie betonî na poristix zapolniteliah, Izdatelstv Literaturî po Stroitelstvu, Maskva, 1970.
- /35/ CDCAS - Betoane ușoare (prelucrare după /36/), București, 1973.
- /36/ CEB - Bulletin d'Information, Structures en béton légers, no.85, Paris, 1972.
- /37/ CEB - Bulletin d'Information, Light weight aggregate concrete, Design and technology, no. 121, Paris, 1977.
- /38/ CEB - Bulletin d'Information, no. 61, Paris, 1967.
- /39/ Cederwall, K. - Rotational capacity in hinges of lightweight concrete structures, Institutionen für Konstruktions-technik Betongbyggnad, Göteborg, 1975.
- /40/ Ciulea, C., Roth, I., Cristescu, V., Avram, C., Ciomocog, T., Moldovan, I., Furduescu, G., Mihăescu, A., Korek, I., Anastasescu, D., Ispas, T., Bob, C., Cernea, I., Marinov, R.,

- /40/ Iohescu, I., Furdui, C. - Realizări în județul Timiș în domeniul clădirilor din beton ușor de rezistență, Revista Materiale de Construcții, nr.2, București, 1978.
- /41/ CNIT - Conferința a VIII-a de Betoane, Betoane speciale și noi tipuri de betoane, Vol. I și III, Cluj-Napoca, 1977.
- /42/ Constantinescu, D., Postelnicu, T. - Rezistență și ductilitatea secțiunilor cu diafragme de beton armat, Revista Construcții, București, nr.1, 1979.
- /43/ Cristescu, V. - Fabricarea granulitului și folosirea lui în construcții, Ed. Tehnică, București, 1965.
- /44/ Cristescu, V. - Unele aspecte tehnico-economice ale folosirii granulitului în construcții, Sesiunea I.P.C., 1969.
- /45/ Dabija, E.F. - Aspecte privind ductilitatea și capacitatea de absorție a energiei de către elementele de beton armat, Revista Construcții și a Materialelor de Construcții nr. 12, București, 1969.
- /46/ Dumitrescu, D. s.a. - Principii fundamentale privind siguranța și calculul construcțiilor, Raport general, A V-a Conferință de Betoane, Timișoara, 1972.
- /47/ Dumitrescu, D., Postelnicu, T. - Precizări privind noțiunea de ductilitate a structurilor de beton armat în regiuni seismice, Revista Construcții, nr.1, București, 1979.
- /48/ Dumitrescu, D., Constantinescu, D., Postelnicu, T. - Probleme ale alcăturirii și dimensionării construcțiilor din beton armat în zone seismice, Revista Construcții, nr.8, București, 1979.
- /49/ Dumitrescu, D. - Corelația între structură și corelația betoanelor, v. /71/.
- /50/ Falkner, H. - Zur der Rissbildung durch Eigen - und Zwangsspannungen infolge Temperatur in Stahlbetonbauteilen, Deutscher Ausschuss für Stahlbeton, Heft 208, Berlin, 1969.
- /51/ Filimon, I., Mihăescu, A., Grüner, I., Bob, C., Furdui, C., Korek, I. - Studiu comparativ asupra contractiilor betoanelor ușoare cu granulit și ale betoanelor obișnuite, v. /41/.
- /52/ Filimon, I., Mihăescu, A., Grüner, I., Bob, C., Furdui, C., Rosu C-ța. - The measurement in laboratory and in situ of the

- shrinkage of concrete, Colloque International sur les essais in situ des structures en béton, Budapest, 1977.
- /53/ Filimon, I., Mihăescu, A., Deutsch, I., Bob, C., Furdui, C. - Studii și cercetări privind extinderea utilizării betonului ușor cu granulit la construcții civile, Contract I.P.T. nr.109/78, beneficiar T.C.M. Timișoara.
- /54/ Filimon, I., Măhăescu, A., Grüner, I., Bob, C., Furdui, C. - Cercetări privind unele caracteristici fizico-mecanice și comportarea în structuri cu diafragme P+10E ... P+12E a betoanelor ușoare cu granulit de Lugoj, Contract I.P.T. nr.295/75, beneficiar MFMC - ICPMC.
- /55/ Filimon, I., Deutsch, I., Jiva, C., Moț, S., Tudor, A. - Aspecte teoretice și experimentale privind grinziile dublu armate solicitate la încărcări alternante de tip seism, Conferința a XI-a de Betoane, Vol.I, Timișoara, 1982.
- /56/ Filimon, I., Deutsch, I., Irhașiu, A., Izverceanu, M., Jiva, C. - Aspecte ale comportării la încărcări alternante a stâlpilor din beton armat de secțiune dublu-T comprimări excentric, Rev. Construcții, nr.7, București, 1980.
- /57/ Fierlinger, A. - Considerații cu privire la fisurarea construcțiilor multietajate cu diafragme din beton armat executate cu tehnologii noi, Rev. Construcții și Materialelor de Construcții, nr.10-11, București, 1967.
- /58/ Furdui, C., Mihăescu, A. - Comportarea buiandrugilor din beton ușor la încărcări exterioare alternante, Sesiunea Științifică Jubiliară I.P. Iași, 1981.
- /59/ Furdui, C., Grüner, I., Bob, C., Velica, P., Ciuhandru, P. - Noi soluții constructive îmbunătățite la clădiri din panouri mari, Experimentări de laborator, tehnologice și de rezistență pe panouri bistrat, beton ușor de granulit și BCA, Contract I.P.T. nr.10118/1977, beneficiar ICCPDC București.
- /60/ Furdui, C., Mihăescu, A., Grüner, I., Bob, C. - Urmărire a comportării betoanelor ușoare cu granulit în clădiri P+10E, Comportarea in situ a construcțiilor, Călimănești, 1978.
- /61/ Furdui, C., Mihăescu, A., Grüner, I., Bob, C., Ciuhandru, P.

- Panouri mari neportante bistrat din beton ușor de granulit și BCA, Conferința a IX-a de Betoane Gheorghe Gheorghiu-Dej, 1978.
- /62/ Giurgiu, I. - Clădiri cu elemente de rezistență din beton ușor, Lito. I.P. Cluj-Napoca, 1972.
- /63/ Gröll, L., Mühlbacher, R. - Considerații privind modulul de elasticitate al betoanelor ușoare cu granulit, v. /41/.
- /64/ Grüner, I., Rotaru, Gr., Frunză, R. - Skrinkage Effect of Structural Concrete Walls in Multi - story Buildings, Lihigh University, Bethlehem, Pennsylvania, 1972.
- /65/ Grüner, I., Mîrșu, O., Mihăescu, A., Rotaru, Gr., Tudor, D., Stoian, V., Buchman, I., Furdui, C. - Efectul contractiilor asupra structurilor cu diafragme din beton armat, Rev. Construcții, nr.12, București, 1978.
- /66/ Grull, P. - Über die Zugfestigkeit von Leichtbeton, Beton und Stahlbetonbau, no. 2, 1980.
- /67/ Hangan, S., Crainic, L. - Concepte și metode energetice în dinamica construcțiilor, Editura Academiei R.S.R. București, 1980.
- /68/ I.C.C.P.D.C. - INCERC - Revizuirea prescripției de calcul și alcătuire pentru elementele de construcții din beton armat și beton precomprimat, București, 1979.
- /69/ Ifrim, M. - Analiza dinamică a structurilor și inginerie seismică, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1973.
- /70/ Ilantzis, A., Coquillat, G. - Essais sur poteaux et dalles en béton de granulats légers, A.I.T.B.T.P., Supplément au no. 313, Paris, 1974.
- /71/ INCERC - Studii și Cercetări, nr.5, București, 1972.
- /72/ INCERC - Studii și Cercetări, nr.6, București, 1972.
- /73/ Instrucțiuni tehnice pentru prepararea și folosirea betoanelor de granulit, C.115-75, Buletinul MFMC, nr.2, București, 1976.
- /74/ I.C.C.P.D.C. - Instrucțiuni tehnice pentru proiectarea construcțiilor cu structuri din diafragme de beton, P.85-82, Buletinul Construcțiilor, Vol. 6, București, 1982.

- /75/ Ionescu, I. - Utilizarea betoanelor ușoare în construcții, CDCAS, București, 1969.
- /76/ Ionescu, I., Anastasescu, D., Korek, I. - Realizarea clădirilor de locuit și hoteliere cu prefabricate din beton ușor și beton ușor transportat, Revista Materiale de Construcții, București, nr.3, 1977.
- /77/ Ionescu, I. - Rezultate ale cercetărilor pentru obținerea betoanelor și a elementelor prefabricate din beton cu agregate din argilă expandată, Revista Materiale de Construcții, nr.2, București, 1974.
- /78/ Keintzel, E. - Calculul în domeniul plastic al construcțiilor cu diafragme, Revista Construcții, nr.7, București, 1973.
- /79/ Korek, I. - Fabricarea și caracteristicile granulitului de Lugoj, Referat doctorat, Timișoara, 1978.
- /80/ Lewicki, B. - Betoane ușoare, Ed. Tehnică, București, 1970.
- /81/ Lupan, M. - Progrese și perspective în domeniul betoanelor, Referat sinteză, v. /41/.
- /82/ Lasberg, A. - Structural problems in connection with the reinforcement of light-weight aggregates concrete, Institutionen för Konstruktionstechnik Betongbyggnad, Göteborg, 1973.
- /83/ Mateescu, D., Anastasescu, D., Gâdeanu, L. - Calculul timpanelor rigide cu un sir de goluri, Revista Construcțiilor și a Materialelor de Construcții, nr.2, București, 1962.
- /84/ Măgureanu, C., Popa, P., Tertea, I. - Observații privind deformatiile elasto-plastice ale betoanelor ușoare de rezistență, Sesiunea Științifică de Comunicări, I.P. Cluj-Napoca, 1979.
- /85/ MFMC - CMC, IPROTIM, IPT, TCMT. - Utilizarea eficientă a granulitului la realizarea elementelor prefabricate și a construcțiilor, Schimb de experiență, Timișoara, 1975.
- /86/ Mihail, N. - Tehnologia betoanelor ușoare, Editura Tehnică, București, 1962.
- /87/ Mihăescu, A., Grüner, I., Bob, C., Purdui, C., Roșu, C. - Studiu comparativ pe elemente de laborator și in situ privind

contractiile betoanelor usoare cu granulit de Lugoj,
v. /85/.

Mihăescu, A., Bob, C., Furdui, C., Roșu, C. - 'Calitatea betoanelor usoare de granulit turnate prin glisare în diafragmele blocurilor de locuit P+10 niveluri, Conferința a VII-a de Betoane, Vol. II, Iași, 1975.

Mihăescu, A., Stoian, V., Friedrich, R. - Calculul postelastic al buiandrugilor de beton armat, Conferința a XI-a de Betoane, Vol. 1, Timișoara, 1982.

Mihăescu, A., Grüner, I., Bob, C., Furdui, C. - Realizarea și urmărirea comportării betoanelor în clădiri P+4E și P+10E din beton de granulit, Contract IPT. nr. 32/1977, beneficiar ICPMC - București.

Mihăescu, A., Grüner, I., Bob, C., Furdui, C., Roșu, C. - Studiul contractiei diafragmelor din beton ușor cu granulit de Lugoj comparativ cu cele din beton obisnuit, Contract IPT. nr. 141/1975, beneficiar ICPMC - București.

Mihăescu, A., Grüner, I., Mîrșu, O., Bob, C., Buchman, I., Furdui, C., Stoian, V., Tudor, D., Ciuhandru, D. - Experimentări pe fragmente de diafragme pentru studierea comportării buiandrugilor prefisurați din contractie împiedecată, contract ICCPDC nr. 706/1979.

Mihăescu, A., Tudor, D., Furdui, C., Ciuhandru, G. - Studiul alcătuirii diafragmelor din beton armat sub efectul deformațiilor împiedcate, Conferința a XI-a de Betoane, Vol. 1, Timișoara, 1982.

Mihăescu, A., Buchman, I., Tudor, D., Furdui, C., Ciuhandru, G. - Influența contractiei împiedcate asupra buiandrugilor scurți ai diafragmelor din beton armat monolit, supuse la încărări orizontale alternante, Conferința a XI-a de Betoane, Vol. 1, Timișoara, 1982.

Mihăescu, A., Tudor, D., Buchman, I., Furdui, C., Ciuhandru, G., Stoian, V. - Unele contribuții privind comportarea diafragmelor din beton armat monolit, Buletinul Stiintific al I.P.T., Tom 26, fasc. 1, Timișoara, 1981.

Mîrșu, O. - Betoane usoare simple și armate, Teză de doctorat, I.P. Timișoara, 1957.

- /97/ Mîrșu, O., Furdui, C. - Ductilitatea diafragmelor de beton armat de tipul consolelor scurte la acțiuni seismice, Conferința a XI-a de Betoane, Vol. 1, Timișoara, 1982.
- /98/ Mîrșu, O., Vuc, I., - Metode de calcul al diafragmelor la acțiuni seismice, Revista Construcțiilor și a Materialelor de Construcții, nr.6, București, 1963.
- /99/ Mîrșu, O., Friedrich, R. - Construcții din beton armat, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1980.
- 100/ Negoită, A. - Contribuții privind comportarea mecanică a peretilor din beton simplu de granulit, Teză de doctorat, Institutul de Construcții București, 1971.
- 101/ Negoită, A., Pop, I., Mihai, I., Dumitraș, M., Strat, I., Negoită, I. - Unele aspecte privind folosirea betonului ușor de rezistență în structuri amplasate în zone seismice, Seminar C.E.E. - ONU, București, 1974.
- 102/ Nieuwenburg, V.D. - Essais sur béton léger à base de granulats d'argile expansée, A.I.T.B.T.P., Souplément au no. 351, Paris, 1977.
- 103/ Neville, A.M. - Proprietățile betonului, Editura Tehnică, București, 1979.
- 104/ Onet, T. - Contribuții la studiul deformațiilor grinzielor încovioiate din beton ușor armat sub încărcări de scurtă durată, Teză de doctorat, I.P. Cluj-Napoca, 1972.
- 105/ Onet, T., Viorel, G. - Cercetări privind ductilitatea elementelor încovioiate din beton cu agregate de granulit, Conferința a VIII-a de Betoane, Vol. 1, Cluj-Napoca, 1976.
- 106/ Paulay, T. - The design of reinforced concrete ductile shear walls for earthquake resistance, University of Canterbury Christchurch, New Zealand, 1981.
- 107/ Paulay, T. - Developments in the seismic design of reinforced concrete frames in New Zealand, Canadian Journal of Civil Engineering, Vol. 8, no. 2, 1981.
- 108/ Paulay, T. - Coupling beams reinforced concrete shear walls, Journal of the structural division, no. 3, 1971.
- 109/ Paulay, T., Santhakumar, A.R. - Ductile Behaviour of Coupled Shear Walls, Journal of the Structural Division, no. 1, 1976.

- /110/ Popa, P., Mugureanu, C., Mircea, D., Kulesar, A. - Rezistența la întindere a betonului ușor și factorii care o influențează, v. /41/.
- /111/ Rostásy, F.S., Koch, R., Leonhardt, F. - Zur Mindestbewehrung für Zwang von Außenwänden aus Stahlleichtbeton, Deutscher Ausschuss für Stahlbeton, Heft 267, Berlin, 1976.
- /112/ Rissauw, F.C. - Essais et mesures sur béton légers à base d'argile utilisés en Belgique, Université de Gand, Laboratoire Magnel de Béton Armé, 1967.
- /113/ Rüsch, H. - Kritische Sichtung des Verfahren zur Berücksichtigung der Einflüsse von Kriechen und Schwinden des Betons auf Verhalten der Tragwerke, Beton und Stahlbetonbau, no. 3, 4, 6, 1973.
- /114/ Sandi, H. - Studiu experimental asupra deformării dinamice a clădirilor înalte, Studii și Cercetări INCERC, nr.2, 1967.
- /115/ Santhakumar, A.R. - Ductility of coupled shear walls, Department of Civil Engineering University of Canterbury, Christchurch, New Zealand, 1974.
- /116/ Shart, A., Kiniburgh, W. - Lightweight Concrete, London - New York, 1962.
- /117/ Shart, A. - Lightweight Aggregate Concrete, London, Concrete, July - aug. - sept., 1974.
- /118/ Skarendahl, A. - Lättballast och lättsandbetong, Cement och Betong Institut, Stockholm, 1973.
- /119/ STAS 7343-78 - Agregate minerale usoare - Granulit, București, 1978.
- /120/ STAS 3622-79 - Betoane de ciment - Clasificare, Bucuresti, 1979.
- /121/ Schissl, P. - Simulation de la largeur des fissures au cours de la charge indirecte, Betonwerk - Festigteile Tehnik, no. 6, 1976.
- /122/ Tertea, I. - Contribuții la studiul rigidității de durată a elementelor încovoiate din beton armat, Teză de doctorat, I.P. Timișoara, 1961.

- /123/ Tertea, I., Mîrșu, O. - Observații asupra deformațiilor de durată ale betoanelor cu agregate poroase, Lucrări Stiintifice, I.P. Cluj, 1959.
- /124/ Tertea, I., Onet, I., Beuran, M., Toma, M., Popa, P., Voina, E., Mesesan, C. - Considerații privind caracteristicile fizico-mecanice și de deformație ale betonului ușor compact de granulit, A V-a Conferință de Betoane, Vol. IV, Timișoara, 1972.
- /125/ Tertea, I., Popa, P., Mesesan, C. - Observații privind contractia și curgerea lentă a betonului ușor de granulit, v. /71/.
- /126/ Tertea, I., Beuran, M. - Influența agregatelor poroase asupra curgerii lente și a contractiei betoanelor usoare, Bulletin Stiintific al I.P. Cluj, nr. 13, 1970.
- /127/ Tertea, I., Măgureanu, C. - Noi date privind curgerea lentă a betonului ușor de granulit, Sesiune Stiintifică I.P. Cluj-Napoca, 1978.
- /128/ Tertea, I., Onet, T., Beuran, M., Păcurar, V. - Proiectarea betonului armat, Edifura Didactică și Pedagogică, București, 1975.
- /129/ Tertea, I., Toma, M. - Betoane cu agregate usoare, Referat de Sinteză, v. /41/.
- /130/ Toma, M., Popa, P., Mircea, D. - Cercetări privind cercetarea betonului cu agregate usoare în domeniul elastic și postelastic ce au stat la baza revizuirii STAS 10107/0, Revista Construcții, nr.2, 1982.
- /131/ Toma, M. - Elemente din beton ușor parțial precomprimat. Verificarea stărilor limită de rupere și fisurare, Teză de doctorat, I.P. Cluj-Napoca, 1975.
- /132/ Toma, M. - Noi aplicări eficiente ale betonului ușor la realizarea structurilor clădirilor civile și industriale, Sesiunea Stiintifică I.P. Cluj-Napoca, 1978.
- /133/ Toma, M. - Considerații privind curba completă efort - deformație la betoanele cu agregate usoare, Sesiunea Stiintifică, I.P. Iasi, 1981.

- /134/ Tudor, D. - Contribuții la studiul comportării structurilor cu diafragme de beton armat sub efectul deformațiilor împiedicate, Teză de doctorat, I.P. Timișoara, 1981.
- /135/ Voinea, N. - Contribuții la studiul deformațiilor elastice - viscos-plastice la cimentari și betoane; Teză de doctorat, I.P. București, 1964.
- /136/ Virannaud, L. - Propriétés rhéologique et mechaniques, Cahiers de l'A.F.B., no. 324, Paris, 1974.
- /137/ Wahib, Z. - Contribuții la calculul și alcătuirea structurilor cu diafragme din beton armat, Teză de doctorat, I.P. Timișoara, 1978.
- /138/ Wahdon, E.H. - Zur Übertragung bruchmechanischer Erkenntnisse auf Beton, Technischen Hochschule, Aachen, 1974.
- /139/ Wesche, K., Weher, I.W. - Rezistență mecanică și comportarea la deformare a betonului ușor de construcție, Rev. Materiale de Construcții, nr.1, București, 1974.
- /140/ Weligher, H., Karl, S. - Reinforced lightweight concrete, Manufactures, properties and design, Bauverlag, Weisbaden, Berlin, 1972.
- /141/ Walther, R. - Le calcul de la résistance à l'effort transversal des poutres en béton armé au eu béton précontraint, Bulletin d'Information CEB, no.42, Paris, 1964.
- /142/ Petru, V. - Calculul structurilor de beton armat în domeniul plastic, Editura Tehnică, București, 1972.
- /143/ x x x - Economics of lightweight concrete floor slabs, Concrete, no.2, 1974.
- /144/ Mihalache, A. - Contribuții privind calculul elasto-plastic la încărcări seismice a structurilor în diafragme, Teză de doctorat, I.P.Iași, 1982.
- /145/ Stoian, A.V. - Contribuții la calculul și alcătuirea structurilor finale cu diafragme de beton armat, Teză de doctorat, I.P. Timișoara, 1983.
- /146/ I.C.C.P.D.C. - Analiza influenței diverselor parametrii în comportarea diafragmelor de beton armat, în vederea imbuzațirii prescripțiilor de calcul, alcătuire și execuție a acestora, Contract nr.355/1981, București, 1982.

C U P R I N S

	<u>Pag.</u>
CAPITOLUL 1	
Introducere	1
1.1. Clasificarea betoanelor ușoare	1
1.2. Folosirea betonului ușor compact la structuri de rezistență pentru clădiri	3
1.2.1. Realizări pe plan mondial	3
1.2.2. Folosirea betonului ușor de rezistență la noi în țară	5
1.3. Eficiența economică, avantajele și dezavantajele betoanelor ușoare de rezistență	10
1.4. Subiectul tezei de doctorat	15
CAPITOLUL 2. CARACTERISTICILE FIZICO-MECANICE ALE BETONULUI DE REZISTENTA CU GRANULIT	18
2.1. Corelația structură - proprietăți mecanice și de deformare ale betonului ușor	18
2.1.1. Structura betoanelor ușoare cu granulit și modul cum influențează ea asupra stării de eforturi din beton	18
2.1.2. Calculul eforturilor în jurul granulelor de agregat	19
2.1.3. Modalități de apreciere a rezistenței betonului ușor	23
2.2. Densitatea aparentă	25
2.3. Caracteristici de rezistență	26
2.3.1. Rezistență la compresiune	26
2.3.2. Rezistență la întindere	29
2.4. Caracteristici de deformare	33
2.4.1. Modulii deformațiilor longitudinale	33
2.4.1.1. Modulul de elasticitate	33
2.4.1.2. Modulul deformațiilor totale	37
2.4.2. Coeficientul de deformare transversală	38
2.4.3. Deformațiile elasto-plastice (curba δ - ϵ)	38
2.4.4. Contractia betonului ușor	40
2.4.4.1. Contractia liberă a betoanelor simple compacte cu agregate din granulit de Lugoj. -	42

2.4.4.2. Măsurarea contractiei "in situ"	46
2.4.4.3. Calculul deformațiilor de contractie	50
2.4.5. Curgerea lentă	53
2.4.5.1. Curgerea lentă a betoanelor cu granulit de Lugoj	54
2.4.5.2. Calculul deformațiilor de curgere lentă	57
2.5. Proprietăți termo-tehnice	59

CAPITOLUL 3. COMPORTAREA DIAFRAGMELOR MONOLITE DIN BETON

USOR DE GRANULIT SUB EFECTUL DEFORMATIILOR	
IMPIEDECATE	61
3.1. Cauzele împiedecării deformațiilor	61
3.2. Eforturi unitare proprii și impuse datorită deformațiilor din variații de temperatură și din contractie	64
3.3. Influența curgerii lente asupra eforturilor interioare	67
3.4. Considerații teoretice privind fisurarea și limitarea deschiderii fisurilor din deformații împiedecate	69
3.4.1. Procesul de fisurare a diafragmelor sub efectul împiedecării deformațiilor	69
3.4.2. Starea limită de apariție a fisurilor	73
3.4.3. Calculul eforturilor în armătură în stadiul II	77
3.4.4. Calculul distanței dintre fisuri și mărimea deschiderii fisurilor	79
3.4.5. Modificarea rigidității datorită formării fisurilor și scăderea forței de fisurare	82
3.4.6. Limitarea deschiderii fisurilor din deformații de contractie și variații de temperatură la diafragme	84
3.5. Contribuții experimentale la studiul privind comportarea structurilor cu diafragme monolite din beton usor de granulit sub efectul deformațiilor de contractie împiedecată	88
3.5.1. Scopul programului experimental	88
3.5.2. Alcătuirea și execuția elementelor experimentale	89
3.5.2.1. Reținere de tip fundație	89
3.5.2.2. Reținere de tip planșee prefabricate	90
3.5.2.3. Reținere de tip fundație și planșee prefabricate	92
3.5.2.4. Fragmente lineare de diafragmă cu blocare la capete	93
3.5.3. Caracteristicile materialelor utilizate	94

3.5.4. Prezentarea datelor experimentale	95
3.5.4.1. Studiul deformațiilor	95
3.5.4.2. Studiul fisurării diafragmelor	100
3.5.4.3. Comportarea riglelor de cuplare la deformații împiedecate	108
3.5.4.4. Fisurarea fragmentelor lineare la diafragma cu blocare la capete	109
3.5.5. Limitarea deschiderii fisurilor, generate de deformații împiedecate, la diafragme din beton ușor	110
CAPITOLUL 4. STUDIUL COMPORTĂRII RIGLELOR DE CUPLARE A DIAFRAGMELOR DIN BETON UȘOR	114
4.1. Efectul cuplării asupra sensibilității răspunsului structurii la încărcări orizontale	115
4.2. Capacitatea portantă a riglelor de cuplare	116
4.3. Rigiditatea riglelor de cuplare	119
4.3.1. Efectul încovoierii și tăierii asupra rigidității	119
4.3.2. Efectul fisurării	120
4.3.3. Stabilirea analitică a rotirilor riglelor de cuplare	122
4.3.3.1. Rgle de cuplare armate obișnuit .. .	122
4.3.3.2. Rgle de cuplare armate după diagonală	127
4.4. Analiza teoretică a comportării postelastice a riglelor de cuplare	131
4.4.1. Caracteristici de deformare plastică (θ_p , l_p) .	131
4.4.2. Ductilitatea riglelor de cuplare	135
4.5. Contribuții experimentale privind comportarea riglelor de cuplare din beton ușor la încărcări alternante .. .	140
4.5.1. Privire generală asupra încercărilor experimentale	140
4.5.2. Materiale folosite	143
4.5.3. Metodologia de încercare	144
4.5.4. Resultatele încercărilor	144
4.5.4.1. Capacitatea portantă	144
4.5.4.2. Deformația riglelor de cuplare din beton ușor	148
4.5.4.3. Ductilitatea și energia disipată .. .	153

CAPITOLUL 5. CONTRIEUTII LA STUDIUL BETOANELOR UȘOARE

COMPACTE CU GRANULIT DE LUGOJ. CONCLUZII

<u>SI RECOMANDARI</u>	155
5.1. Cu privire la extinderea sferei de folosire a betoanelor ușoare compacte în construcții	156
5.2. Cu privire la caracteristicile fizico-mecanice ale betoanelor ușoare compacte	157
5.3. Cu privire la comportarea diafragmelor monolite din beton ușor sub efectul deformațiilor împiedicate	163
5.4. Cu privire la comportarea riglelor de cuplare din beton ușor	169
B I B L I O G R A F I E	175

INSTITUTUL POLITEHNIC "TRAIAN VUIA" TIMIȘOARA
FACULTATEA DE CONSTRUCȚII
CATEDRA DE BETON ARMAT SI CLADIRI

Ing. FURDUI CORNEL

CONTRIBUȚII PRIVIND STUDIUL BETOANELOR UGOARE
DE REZISTENȚĂ SI A COMPORTARII LOR ÎN STRUCTURI
CU DIAFRAGME MONOLITE

ANEXA

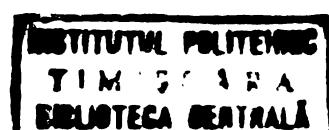
Ia

TEZA DE DOCTORAT

CONDUCATOR STIINȚIFIC

Prof.em.ing. CONSTANTIN AVRAM
M.c. al Academiei R.S.R.

- 1 9 3 3 -

Anexa reprezintă parte integrantă din lucrarea de doctorat, datele prezente fiind grupate pe capitolele din lucrare.

Referitor la capitolul 2 anexa prezintă datele folosite de autor pentru diferite caracteristici ale betonului ușor, modul de prelucrare a datelor și rezultatul măsurătorilor efectuate "in situ" privind contracția.

Pentru capitolul 3 anexa conține modul de alcătuire a elementelor experimentale, modul de disponere a aparaturii de măsurare, diagramele de deformații, diagrame de variație a deschiderii fisurilor pentru fiecare element experimental. Modul de fisurare a elementelor este prezentat sub forma unor relevăe - fotografii, pe baza cărora s-au prelucrat datele experimentale.

Sunt prezentate, de asemenea, deformațiile libere ale betoanelor folosite în faza experimentală și observații efectuate "in situ" privind fisurarea diafragmelor.

Anexele corespunzătoare capitolului 4 din lucrare, prezintă modul de alcătuire a elementelor experimentale, standul pentru încercare, disponerea apăraturii de măsurare și ciclurile de încărcare. Se prezintă, de asemenea, relevările - fotografii ale elementelor după rupere, diagramele $Q - \Delta$ pentru fiecare element precum și suprafața cuprinsă în ciclograme pe cicluri.

CUPRINS ANEXA

CAPITOLUL 2

- Fig. A.2.1.** - Variația eforturilor în jurul granulei de agregat funcție de raportul E_a/E_m .
- A.2.2.** - Date privind rezistența cubică, rezistența prismatică, densitatea și deformația limită la compresiune a betonului cu granulit de Lugoj.
- A.2.3.** - Date privind rezistența la întindere din încovoiere, rezistența la întindere prin despicare, modulul de elasticitate și deformația de contractie la 360 zile a betonului ușor cu granulit de Lugoj.
- Fig. A.2.4.a,b,c,d.** - Interpretarea statistică a datelor experimentale privind densitatea betonului ușor.
- Fig. A.2.5.a,b,c,d.** - Interpretarea statistică a datelor experimentale privind rezistența la compresiune.
- Fig. A.2.6.** - Schema logică a programului CORE și semnificația valorilor /30/.
- Fig. A.2.7.** - Curbele efort - deformație pentru betonul cu granuli.
- Fig. A.2.8.a,b,c.** - Contractia diafragmelor blocului T22, măsurată la parter, etajul II și etajul V.

CAPITOLUL 3

- Fig. A.3.1.** - Plan armare pereti cu fundatii.
- Fig. A.3.2.** - Plan armare fundatie prefabricata.
- Fig. A.3.3.** - Turnarea elementelor experimentale in camera de climatizare.
- Fig. A.3.4.** - Plan de montare a comparatoarelor la modelele de diafragme.
- Fig. A.3.5.** - Plan armare buiandruji pentru modelele de diafragme.
- Fig. A.3.6.** - Fragmente lineare de diafragmă IU (scara 1:1).
- Fig. A.3.7.** - Fragmente lineare cu blocare la capete (scara 1:15).
- A.3.8.** - Caracteristicile betonului folosit la executia modelor.
- A.3.9.** - Caracteristicile betoanelor folosite la fragmente de diafragmă.
- Fig. A.3.10; A.3.11; A.3.12.** - Deformațiile din contractie la elementele pline cu fundatie.
- Fig. A.3.13.** - Contractia betoanelor folosite pentru modelele de diafragmă plină cu fundatie prefabricată.

- Fig. A.3.14.a.** - Deformațiile din contractie împiedecată de planșee la elemente cu un nivel fără goluri.
- Fig. A.3.14.b.** - Contractia liberă a betoanelor ușoare folosite pentru elemente cu un nivel fără goluri.
- Fig. A.3.15.a.** - Deformațiile din contractie împiedecată de planșee la elemente cu un singur nivel cu goluri.
- Fig. A.3.15.b.** - Contractia liberă a betoanelor ușcăre folosite pentru elemente cu un nivel cu goluri.
- Fig. A.3.15.c.** - Deformațiile din contractie la elemente cu un nivel cu gol având buiandrugul armat cu armătură longitudinală în diagonală.
- Fig. A.3.15.d.** - Deformațiile din contractie la elemente cu lățime de 75 cm și 50 cm având un nivel cu gol.
- Fig. A.3.16.** - Clădire de locuit S+P+10E la care s-a urmărit "in situ" procesul de fisurare a diafragmelor.
- Fig. A.3.17.** - Variația deschiderii medii a fisurilor la elemente de fundație.
- Fig. A.3.18.** - Relevee - fotografii ale fisurilor elementelor experimentale având contractia împiedecată de fundație.
- Fig. A.3.19.** - Relevee - fotografii ale fisurilor la elemente cu un singur nivel fără goluri.
- Fig. A.3.20.** - Relevee - fotografii ale fisurilor la elemente cu un singur nivel cu goluri.
- Fig. A.3.21.** - Deschiderea medie a fisurilor la elemente cu un nivel, pline, având contractia împiedecată de planșee.
- Fig. A.3.22.** - Deschiderea medie a fisurilor la elemente cu un nivel, cu gol, având contractia împiedecată de planșee.
- Fig. A.3.23.** - Relevee - fotografii ale fisurilor la modele de diafragmă cu 6 niveluri.
- Fig. A.3.24.** - Deformațiile din contractie și deschiderea fisurilor la elemente cu fundație și planșee prefabricate.

CAPITOLUL 4

- Fig. A.4.1.a.** - Modul de armare a elementelor cu armătură longitudinală obișnuită.
- Fig. A.4.1.b.** - Modul de armare a elementelor cu armătură după diagonală.
- Fig. A.4.2.** - Stand pentru încercarea ringlelor de cuplare.
- A.4.3.** - Ciclurile de încărcare a ringlelor.
- Fig. A.4.4.** - Poziția aparaturii folosite pentru măsurători pe ringlele de cuplare.

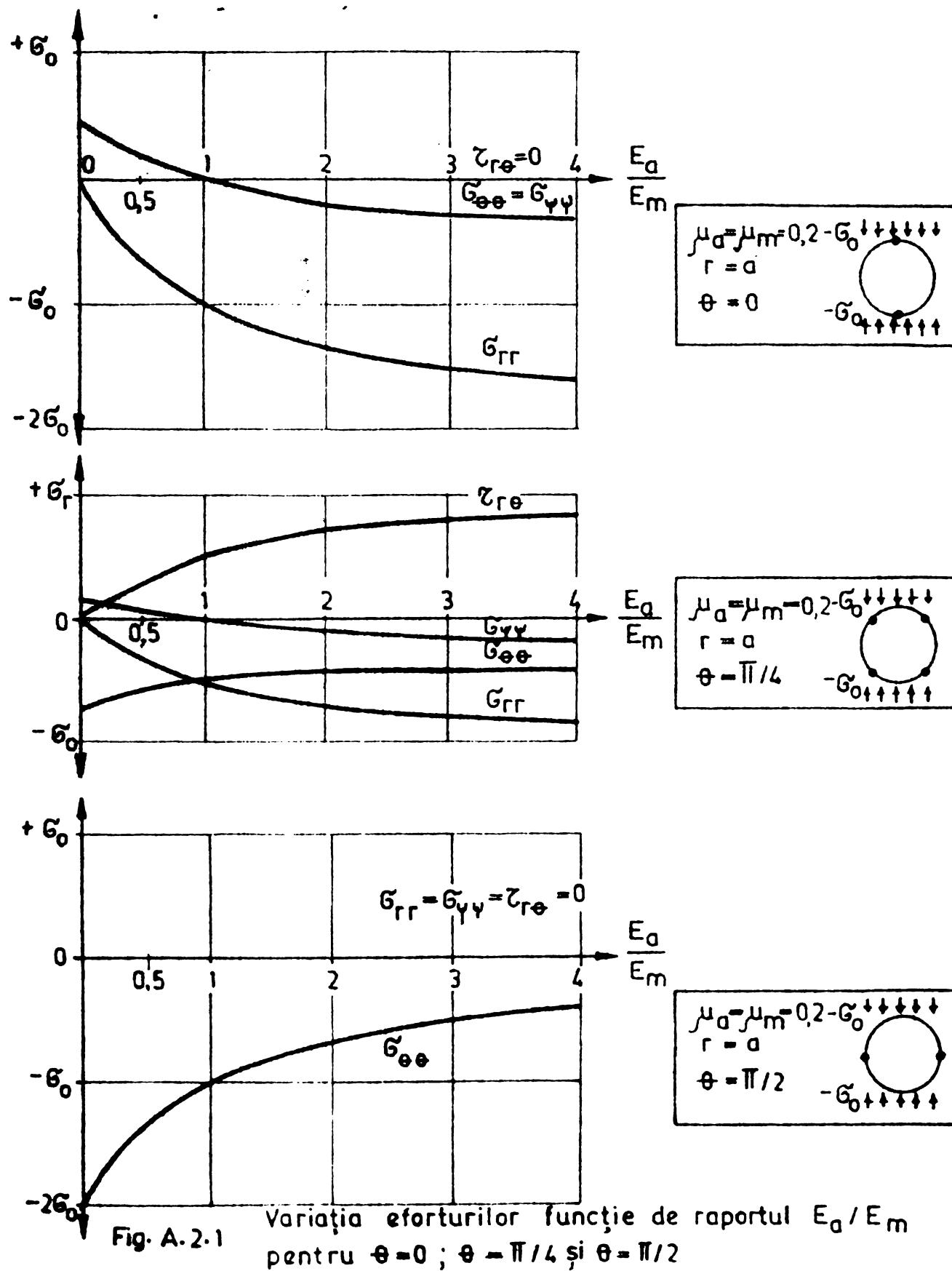
Fig. A.4.5. - Relevee - fotografii la rupere ale riglelor armate obișnuit.

Fig. A.4.6. - Relevee - fotografii la rupere ale riglelor armate în diagonală.

Fig. A.4.7. - Diagrama $Q - \Delta$ pentru rigle de cuplare armate obișnuit

Fig. A.4.8. - Diagrama $Q - \Delta$ pentru rigle de cuplare armate după diagonală.

A.4.9. - Suprafața cuprinsă în ciclograme pe cicluri și elemente experimentale.

A.2.2. Date privind rezistența cubică, rezistența prismatică, densitatea și deformația limită la compresiune a betonului cu granulit de Lugoj.

- BG 150 -

Nº seria	Rc cub [N/mm ²]				Rc pr. [N/mm ²]				Rc cub [kg/m ³]				Rc pr. [kg/m ³]				
	0	1	2	3	0	1	2	3	0	1	2	3	0	1	2	3	
1	18,2	16,5	1790	2,85	35	17,7	16,5	-	-	69	19,0	17,5	1777	3,0			
2	13,6	-	1690	1,5	36	19,3	17,5	1810	-	70	18,1	16,3	1760	2,8			
3	19,2	-	1795	-	37	10,6	10,1	1685	1,35	71	17,7	-	-	2,6			
4	13,8	12,3	1705	1,6	38	16,3	15,1	1715	1,85	72	18,2	17,3	-	2,2			
5	13,5	-	1730	1,5	39	9,8	-	1661	-	73	19,8	-	1818	-			
6	14,0	13,0	-	-	40	16,7	-	-	2,0	74	19,2	-	1815	2,7			
7	14,7	-	1740	1,65	41	17,8	16,0	1755	-	75	19,3	-	1805	-			
8	12,8	12,0	-	-	42	15,8	14,8	-	1,95	76	16,2	15,1	1750	2,1			
9	12,5	11,6	-	-	43	14,4	13,5	1735	2,05	77	16,7	-	1755	-			
10	17,6	16,2	1762	2,2	44	15,5	-	-	2,15	78	21,3	19,8	1847	3,5			
11	14,2	13,8	1720	1,65	45	17,0	16,0	1741	-	79	17,8	16,5	1735	-			
12	18,1	-	1740	-	46	14,2	12,5	1725	1,95	80	17,3	16,1	-	2,3			
13	18,2	-	1785	2,8	47	15,7	-	-	-	81	23,2	-	1860	-			
14	20,5	19,0	1825	-	48	13,8	13,0	1732	1,60	82	18,1	-	1740	-			
15	18,5	17,0	1790	2,75	49	13,3	11,5	-	-	83	17,0	-	-	2,2			
16	20,7	-	1820	-	50	12,3	-	1695	-	84	18,0	17,0	1765	2,6			
17	22,5	20,0	1858	-	51	17,5	-	1755	2,4	85	17,1	-	-	-			
18	20,5	19,3	1835	3,3	52	15,3	15,0	1710	1,6	86	19,2	17,7	1780	2,7			
19	14,9	13,8	-	-	53	15,7	14,0	-	-	87	17,2	-	1760	-			
20	14,8	13,5	-	2,1	54	16,0	-	1730	-	88	18,4	-	1770	2,5			
21	14,7	-	1690	2,2	55	15,1	13,6	-	-	89	18,1	-	1775	-			
22	17,3	15,4	1775	-	56	15,4	13,5	1695	2,00	90	21,2	19,7	1808	3,4			
23	21,3	19,5	1838	3,2	57	17,5	-	1735	2,25	91	18,9	-	-	-			
24	16,8	-	1735	-	58	17,8	-	1758	2,3	92	21,0	-	1750	-			
25	16,7	14,8	1745	2,3	59	17,9	-	1745	-	93	14,0	-	1705	-			
26	19,3	17,0	1780	-	60	17,4	15,7	-	-	94	19,4	17,7	1760	2,8			
27	19,7	-	1795	3,05	61	20,5	-	1795	-	95	11,5	-	1670	-			
28	19,8	18,7	1799	3,2	62	18,5	18,1	1780	3,0	96	19,2	18,0	1770	-			
29	15,5	14,0	-	-	63	20,3	-	1790	2,65	97	11,8	11,0	1675	-			
30	17,0	16,0	1760	2,65	64	18,8	17,0	1775	2,5	98	22,0	-	1840	-			
31	18,3	-	-	-	65	20,2	18,0	1780	-	99	22,4	-	1875	-			
32	18,5	17,5	1775	-	66	19,8	17,9	1770	2,4	100	22,5	20,5	1900	-			
33	20,3	19,6	1820	3,3	67	16,2	15,0	1720	2,05								
34	17,8	-	1745	-	68	16,8	15,5	-	-								

BG 200

o	1	2	3	4	o	1	2	3	4	o	1	2	3	4
1	21,9	19,8	1780	-	37	17,7		1730	-	73	23,2	-	1778	-
2	21,6	-	1785	-	38	18,0	17,6	1805	1,9	74	23,4	-	1833	-
3	21,6	19,7	1830	-	39	15,1	14,0	1710	-	75	22,5	20,5	1800	2,95
4	21,3	-	1805	2,5	40	21,0	-	1810	-	76	23,8	-	1820	-
5	20,0	18,8	1780	-	41	22,0	17,0	1830	-	77	22,1	20,0	1789	2,0
6	20,4	-	1825	-	42	20,8	18,6	1735	-	78	25,5	23,3	1900	3,5
7	17,5	-	1720	-	43	24,3	21,5	1855	3,0	79	22,3	-	1807	-
8	19,5	17,6	1755	1,8	44	26,2	-	1918	-	80	22,2	-	1780	-
9	16,1	14,6	1715	1,5	45	18,9	17,2	1760	-	81	25,7	-	1895	-
10	18,9	17,5	1730	-	46	20,1	19,0	1791	2,3	82	17,2	16,3	1775	-
11	19,9	18,8	1745	1,7	47	19,1	17,0	1758	-	83	19,5	18,0	1760	-
12	18,5	-	1725	-	48	23,2	-	1820	-	84	20,2	-	1770	-
13	25,1	22,2	1910	-	49	23,8	22,0	1835	-	85	20,4	18,1	1765	2,05
14	19,2	17,5	1750	-	50	25,2	-	1890	-	86	21,3	20,7	1795	2,5
15	24,3	21,5	1860	3,3	51	22,5	19,2	1817	-	87	20,6	-	1820	-
16	26,2	-	1880	-	52	22,8	20,0	1838	2,45	88	21,0	-	1775	-
17	24,8	23,6	1875	3,75	53	22,9	-	1820	-	89	20,4	18,0	1760	2,0
18	23,7	-	1820	-	54	21,4	18,5	1792	1,9	90	21,3	-	1812	-
19	21,3	18,5	1815	3,0	55	22,0	-	1807	-	91	22,7	-	1800	-
20	21,4	19,7	1781	-	56	27,5	-	1880	-	92	25,3	23,5	1920	-
21	18,5	-	1737	-	57	23,0	20,7	1840	3,2	93	23,7	-	1815	-
22	26,2	-	1878	-	58	28,1	20,8	1879	4,0	94	22,6	19,8	1865	2,80
23	27,0	25,5	1857	3,4	59	22,8	18,8	1797	2,8	95	25,0	23,0	1850	2,95
24	23,6	22,1	1835	2,6	60	22,4	-	1815	-	96	23,3	-	1837	-
25	21,8	-	1780	-	61	23,8	-	1800	-	97	23,0	21,0	1820	3,1
26	21,4	-	1795	-	62	22,1	19,1	1815	-	98	15,7	14,5	1722	-
27	20,7	19,0	1775	-	63	22,2	19,8	1798	-	99	22,8	18,5	1812	-
28	19,5	-	1755	1,6	64	23,9	23,0	1798	2,2	100	23,9	23,0	1840	3,15
29	26,3	23,0	1860	-	65	23,2	-	1818	-	101	24,1	-	1875	-
30	27,1	-	1858	-	66	23,4	20,5	1845	2,75	102	24,8	-	1850	-
31	24,1	21,5	1848	-	67	22,7	20,1	1796	2,40	103	25,0	22,0	1855	3,85
32	19,2	18,0	1750	-	68	22,2	-	1810	-	104	25,5	-	1940	-
33	24,3	22,0	1825	3,5	69	22,8	-	1785	-	105	24,3	21,5	1840	3,2
34	18,9	18,6	1770	1,8	70	23,5	22,0	1840	-	106	24,5	22,8	1900	3,1
35	19,7	18,4	1760	2,2	71	22,7	19,2	1795	-					
36	16,9	15,0	1730	1,7	72	22,0	20,1	1780	-					

BG 250

e	1	2	3	4	e	1	2	3	4	e	1	2	3.	4
1	28,7	26,2	1895	-	36	26,2	-	1885	-	71	29,4	-	1905	-
2	26,3	-	1868	-	37	28,4	24,8	1889	-	72	27,5	-	1848	-
3	27,6	25,0	1874	-	38	25,4	-	1843	-	73	20,7	-	1780	-
4	28,1	25,2	1884	-	39	30,6	26,2	1925	-	74	27,7	24,6	1859	2,5
5	24,3	-	1820	-	40	25,6	-	1865	3,0	75	25,9	-	1848	-
6	25,0	-	1842	-	41	25,4	-	1846	-	76	25,9	-	1840	-
7	23,3	21,0	1790	1,8	42	29,8	20,8	1908	3,2	77	23,0	20,6	1827	2,0
8	28,0	24,8	1880	3,1	43	28,0	-	1880	-	78	29,4	27,0	1900	-
9	27,0	23,9	1860	2,0	44	27,8	25,2	1860	2,5	79	23,3	21,1	1810	2,4
10	29,0	-	1890	-	45	28,6	-	1900	-	80	24,5	-	1839	-
11	27,3	25,3	1878	3,05	46	25,2	-	1865	-	81	24,2	-	1800	-
12	26,6	-	1870	-	47	27,8	25,5	1860	2,9	82	25,5	-	1838	-
13	24,2	-	1830	-	48	26,2	23,8	1868	-	83	25,1	21,6	1834	2,75
14	29,9	-	1880	-	49	24,9	21,4	1841	2,3	84	25,2	-	1815	-
15	30,0	25,8	1925	3,1	50	22,1	-	1805	-	85	26,0	22,6	1850	-
16	30,4	26,4	1940	3,4	51	21,1	-	1795	-	86	26,5	-	1845	-
17	32,5	-	1915	-	52	33,5	28,1	1940	-	87	27,0	24,3	1870	3.05
18	29,2	26,3	1880	-	53	27,4	24,2	1840	3,05	88	26,2	-	1828	-
19	31,5	26,8	1920	3,6	54	27,7	25,2	1845	2,90	89	27,7	25,5	1875	2,7
20	25,0	22,5	1870	-	55	25,4	-	1840	-	90	22,5	-	1808	-
21	21,7	19,3	1806	-	56	29,0	25,8	1900	-	91	23,5	-	1825	-
22	28,5	-	1885	-	57	26,1	-	1835	2,8	92	29,3	23,6	1905	-
23	26,1	23,8	1856	2,6	58	31,3	-	1915	-	93	27,0	-	1872	-
24	28,7	-	1881	-	59	29,8	27,7	1890	3,5	94	27,3	26,5	1817	2,3
25	28,6	-	1900	-	60	30,4	24,3	1978	3,2	95	27,7	24,1	1850	2,85
26	23,3	-	1800	-	61	29,5	25,1	1895	-	96	28,0	-	1890	-
27	24,4	21,2	1832	2,5	62	27,3	25,1	1815	2,75	97	26,7	23,6	1860	2,55
28	31,5	-	1960	-	63	31,3	28,7	1958	-	98	19,5	17,6	1765	-
29	31,6	-	1940	-	64	28,1	26,1	1820	-	99	23,0	-	1800	-
30	25,1	22,7	1855	2,6	65	29,5	-	1915	-	100	23,5	-	1805	-
31	24,2	19,4	1825	-	66	26,7	21,4	1857	3,0	101	24,0	21,4	1830	2,2
32	33,0	-	1930	-	67	20,7	-	1785	-	102	28,0	22,6	1878	-
33	28,4	-	1830	-	68	23,5	-	1816	-	103	30,2	28,3	1980	3,35
34	31,0	29,4	1920	3,6	69	23,5	20,7	1820	-	104	31,0	24,8	1960	-
35	23,0	22,0	1835	2,2	70	27,0	22,4	1855	2,55					

BG 300

o	1	2	3	4	o	1	2	3	4	o	1	2	3	4
1	32,0	-	1900	-	34	32,5	-	1900	-	67	30,9	25,8	1875	-
2	30,0	27,2	1885	-	35	36,9	31,4	1935	2,95	68	33,8	29,0	1895	-
3	32,0	27,8	1907	-	36	37,3	31,8	1995	3,0	69	31,5	-	1900	-
4	34,2	-	1898	-	37	39,7	35,2	2015	3,35	70	32,8	29,0	1919	2,65
5	37,0	-	1980	-	38	37,0	32,1	1980	3,1	71	32,1	-	1891	-
6	34,0	30,6	1920	2,85	39	35,0	-	1958	-	72	33,6	-	1878	-
7	33,4	30,3	1925	-	40	37,1	34,2	1960	-	73	36,3	-	1947	-
8	35,0	-	1952	-	41	36,0	-	1955	-	74	34,2	30,6	1920	-
9	35,4	21,8	1920	2,8	42	37,4	33,3	1978	3,45	75	31,3	-	1885	-
10	29,3	-	1840	-	43	33,5	-	1895	-	76	30,6	-	1863	-
11	31,4	28,7	1890	2,6	44	35,0	-	1915	-	77	35,6	31,0	1950	3,35
12	34,2	-	1932	-	45	37,9	33,6	1984	2,85	78	35,7	-	1880	-
13	32,2	-	1898	-	46	35,6	-	1940	2,75	79	37,7	33,4	1920	3,1
14	35,0	32,2	1960	3,25	47	33,7	30,8	1900	2,65	80	31,6	-	1880	-
15	34,8	31,0	1940	-	48	34,7	31,0	1900	-	81	32,5	-	1898	-
16	36,6	32,1	1960	2,9	49	35,4	32,7	1970	3,0	82	32,3	27,8	1903	2,3
17	28,5	-	1835	-	50	35,2	-	1897	-	83	31,6	-	1875	-
18	35,2	28,4	1937	3,5	51	35,9	29,6	1880	2,1	84	32,5	-	1880	-
19	34,0	-	1928	-	52	36,7	-	1945	-	85	27,4	24,7	1840	-
20	35,0	-	1940	-	53	33,3	-	1895	-	86	35,3	32,6	1920	3,1
21	34,5	-	1930	-	54	28,1	-	1855	-	87	25,7	-	1820	-
22	40,8	32,7	2030	3,6	55	27,5	-	1845	-	88	33,0	-	1918	-
23	37,9	30,8	1980	3,15	56	31,0	27,7	1875	2,25	89	29,7	26,3	1860	-
24	36,0	-	1958	-	57	32,2	-	1900	-	90	26,5	-	1815	-
25	37,0	-	1978	-	58	33,7	-	1915	-	91	34,0	-	1920	-
26	39,7	33,8	2005	3,8	59	33,5	-	1890	-	92	26,7	-	1825	-
27	37,9	34,1	1985	3,2	60	34,4	31,1	1920	3,7	93	29,7	26,7	1860	-
28	29,7	25,4	1848	-	61	33,5	-	1880	-	94	33,5	-	1905	-
29	35,0	-	1910	-	62	33,9	29,2	1887	-	95	29,8	27,5	1860	-
30	38,7	33,8	1990	3,5	63	38,2	-	1880	-	96	30,9	28,4	1865	2,4
31	38,5	-	2000	-	64	39,0	-	2010	-	97	33,5	-	1910	-
32	33,0	-	1890	-	65	28,1	-	1857	-	98	28,0	24,4	1842	3,0
33	36,7	-	1950	-	66	30,1	27,8	1865	2,5	99	32,5	-	1920	-

A.2.3. Date privind rezistență la întindere prin încovoiere, rezistență la întindere prin despicare, modulul de elasticitate și deformarea de contracție la 360 zile pentru betonul ușor cu granulat de Lugoj.

BG 150

Nr. sorția	R _t [N/mm ²]	R _{td} [N/mm ²]	E _b [N/mm ²]	E _{c360} [%]	Nr. sorția	R _t [N/mm ²]	R _{td} [N/mm ²]	E _b [N/mm ²]	E _{c360} [%]	Nr. sorția	R _t [N/mm ²]	R _{td} [N/mm ²]	E _b [N/mm ²]	E _{c360} [%]
•	1	2	3	4	•	1	2	3	4	•	1	2	3	4
1	2,96	-	15500	0,69	25	3,14	1,51	14000	0,67	56	3,08	-	13500	0,72
2	2,46	-	-	0,72	26	3,61	1,91	15100	0,66	62	3,48	2,12	15300	0,67
4	3,38	-	13800	0,74	28	3,05	-	16300	0,68	67	4,26	1,56	13700	0,68
7	3,17	-	13300	0,70	30	-	-	14900	-	69	3,59	1,82	15500	-
9	2,74	1,1	-	0,73	33	4,59	2,15	15500	0,66	70	-	-	15849	-
11	3,49	1,27	13000	0,68	37	2,36	0,96	11700	0,75	72	2,98	-	-	0,67
13	3,03	2,0	14700	0,67	38	3,1	1,64	12500	0,67	74	3,24	-	14800	-
15	3,49	1,72	15100	0,66	40	2,91	-	-	0,69	76	3,26	-	13623	0,69
18	4,32	2,26	15600	0,67	42	2,51	-	13158	0,72	79	3,25	1,74	14665	0,67
19	2,75	1,97	-	-	43	3,11	-	-	0,74	86	3,22	1,74	14800	0,66
20	2,63	-	-	-	46	2,01	-	12600	0,74	90	3,66	1,43	15700	-
21	2,65	1,43	14100	0,74	48	2,78	-	12406	0,71	94	3,24	2,0	16762	0,67
23	3,76	2,22	15800	-	52	3,25	-	12300	0,72	-	-	-	-	-

BG 200

o	1	2	3	4	o	1	2	3	4	o	1	2	3	4
•	1	2	3	4	•	1	2	3	4	•	1	2	3	4
4	3,25	-	16000	0,70	38	2,57	-	14713	0,75	71	3,96	-	15200	0,65
6	3,7	-	15700	0,68	43	4,21	2,14	16400	-	75	4,66	2,13	16100	0,64
8	3,25	-	15000	0,71	46	2,88	2,02	15200	-	77	3,78	-	15200	-
9	2,66	-	13867	0,68	47	3,82	2,33	15800	0,68	78	3,91	2,03	17143	-
11	3,28	2,05	15000	0,65	51	4,83	-	17160	0,64	85	3,23	2,31	15000	0,72
15	4,2	-	16800	-	52	3,64	-	16000	-	86	3,64	-	15700	0,67
17	3,4	2,52	17000	0,63	54	3,64	2,27	15100	0,67	89	3,7	-	15000	-
19	3,15	-	16000	0,66	57	4,79	2,02	16500	0,65	94	3,57	-	16000	-
23	3,2	-	17655	-	58	-	-	18800	0,63	95	3,26	-	16200	-
24	4,07	2,17	15800	-	59	3,64	-	16000	-	97	3,61	-	16812	-
28	-	-	14500	0,71	62	3,78	1,78	15223	0,67	100	4,17	2,24	16500	0,67
33	4,89	2,61	16500	-	63	3,16	-	15727	0,64	103	3,53	-	17000	-
34	2,36	-	14800	0,71	64	3,72	1,84	17000	-	105	-	-	16900	-
35	3,63	-	16777	0,68	66	3,72	1,69	16666	-	106	-	-	17200	-
36	3,39	2.01	14700	0,75	67	3,98	2,21	16000	-	-	-	-	-	-

BG 250

•	1	2	3	4	o	1	2	3	4	o	1	2	3	4
3	4,44	2,63	17300	0,67	40	-	-	17000	0,68	74	4,27	-	17200	0,67
7	2,01	-	16300	0,72	42	3,44	-	18200	0,65	77	2,81	-	16700	0,67
8	4,12	-	17200	-	44	4,36	-	16800	0,65	79	3,33	2,32	17244	0,67
9	4,9	-	16800	0,67	47	4,21	2,52	18000	-	83	-	-	17000	0,67
11	3,26	-	17420	0,65	49	3,78	-	16500	0,68	87	-	-	17800	0,64
15	4,78	2,82	18200	-	53	3,75	-	17700	0,66	89	4,17	-	18000	-
16	4,55	-	18800	-	54	4,2	-	17000	0,65	92	5,06	2,22	18100	-
19	-	-	19000	-	57	-	-	16800	0,67	94	4,66	1,97	16244	0,64
23	4,96	2,43	17000	0,70	59	4,01	2,51	18980	-	95	4,13	-	17339	-
27	4,03	-	17000	0,70	60	-	-	18800	-	97	3,93	-	17200	0,66
30	2,43	-	16800	0,71	62	4,64	-	17800	0,66	101	-	-	16800	0,67
34	-	-	19100	-	66	3,93	-	17500	0,67	103	4,36	2,75	18400	-
35	-	-	16700	0,70	70	-	-	18000	0,66					

BG 300.

Q	1	2	3	4	o	1	2	3	4	o	1	2	3	4
2	-	-	18100	0,76	35	4,5	-	19800	0,68	67	4,58	2,3	19100	0,70
6	3,17	-	19065	0,68	36	5,14	-	21000	-	68	4,18	-	-	0,70
7	4,62	2,4	18800	0,70	37	4,92	-	21200	-	70	5,57	2,83	19700	0,70
9	3,62	-	19600	0,67	38	-	-	20800	0,68	77	4,46	2,53	21000	0,69
11	5,83	2,68	17200	0,71	40	4,49	3,13	19400	-	79	4,2	-	20000	-
14	-	-	19800	0,67	42	4,66	3,02	20500	-	82	4,34	2,61	19600	0,69
15	4,74	-	19500	0,68	45	3,23	-	20776	-	85	3,75	-	18100	0,75
16	-	-	20700	0,68	46	4,46	-	19800	0,70	86	4,01	-	20800	0,68
18	3,42	2,73	20800	0,68	47	3,49	-	18620	0,72	89	3,51	-	19200	0,69
22	5,6	-	21800	-	49	3,61	-	19520	0,70	93	3,52	-	18400	0,69
23	4,39	2,95	21200	-	51	4,96	-	19100	0,68	95	3,7	-	18380	0,75
26	3,87	-	22000	-	56	-	-	18122	0,72	96	4,18	-	18500	0,70
27	5,41	-	21000	-	60	3,25	-	20000	0,69	98	-	-	19200	0,69
28	4,22	-	18800	0,72	62	5,24	-	18100	0,73					
30	4,01	-	20800	-	66	3,47	2,47	17700	0,71					

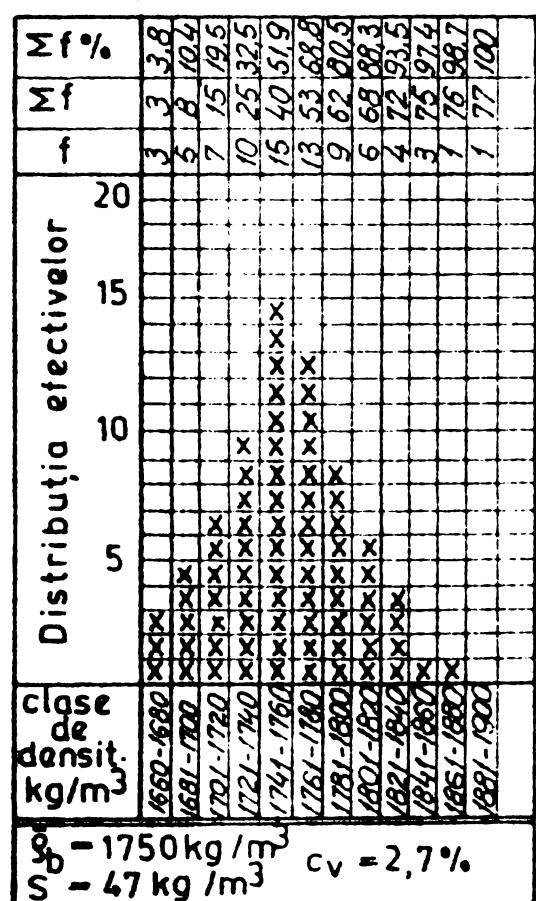
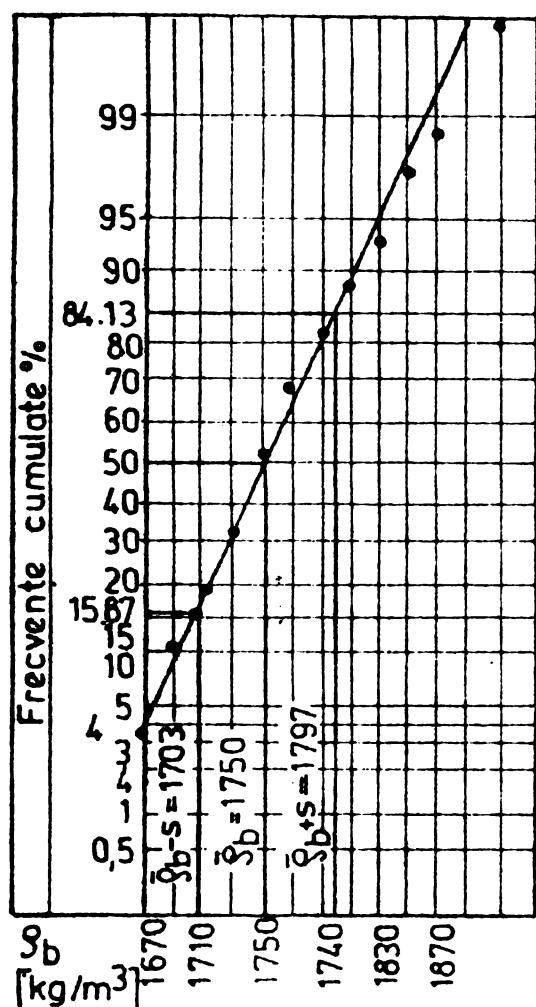

Fig. A.2.4.a Interpretarea statică a datelor experimentale privind densitatea betonului BG 150, la 28 zile.

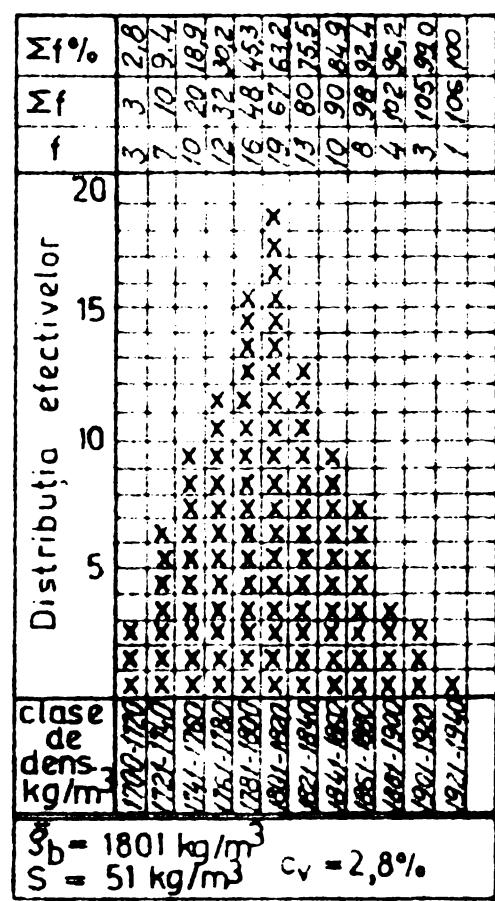
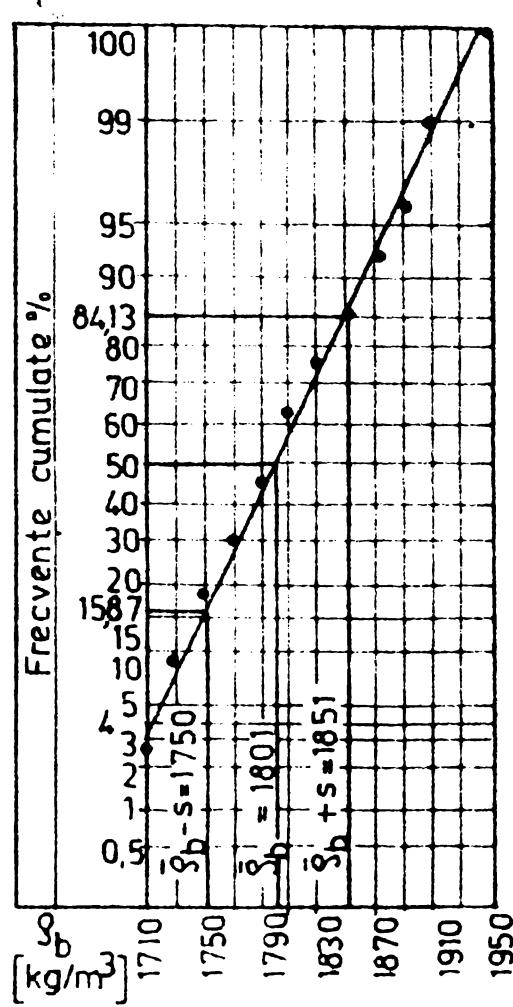

Fig. A.2.4.b Interpretarea statică a datelor experimentale privind densitatea betonului BG 200 la 28 zile

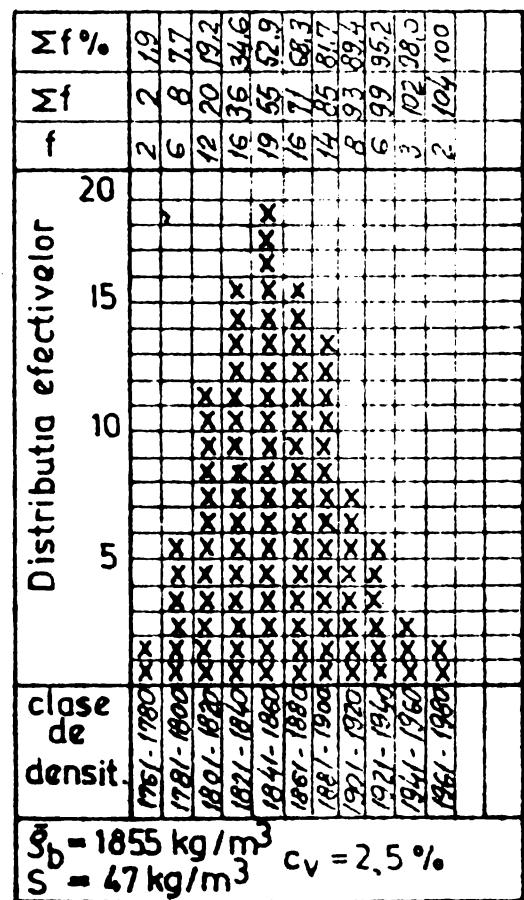
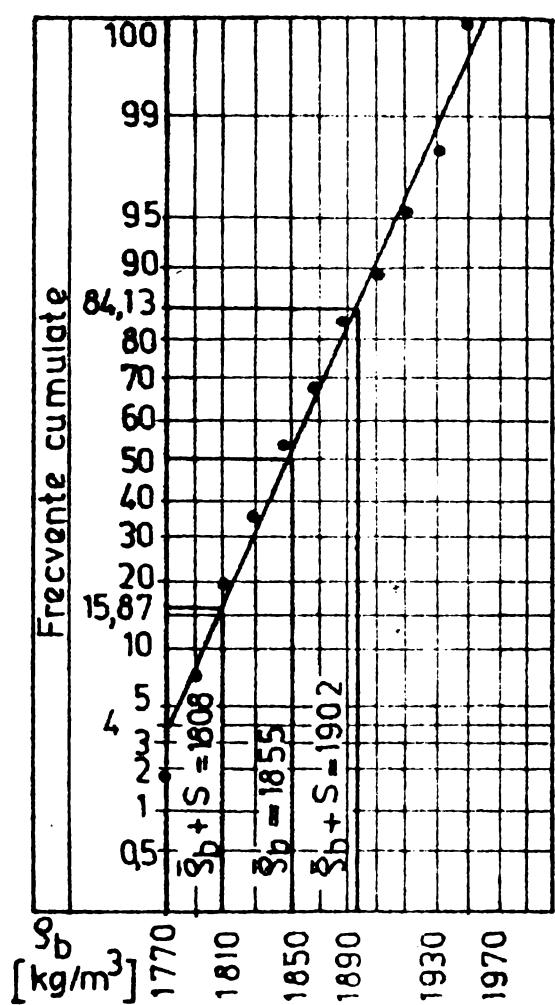

Fig. A.2.4.c Interpretarea statică a datelor experimentale privind densitatea betonului B 250 la 28 zile

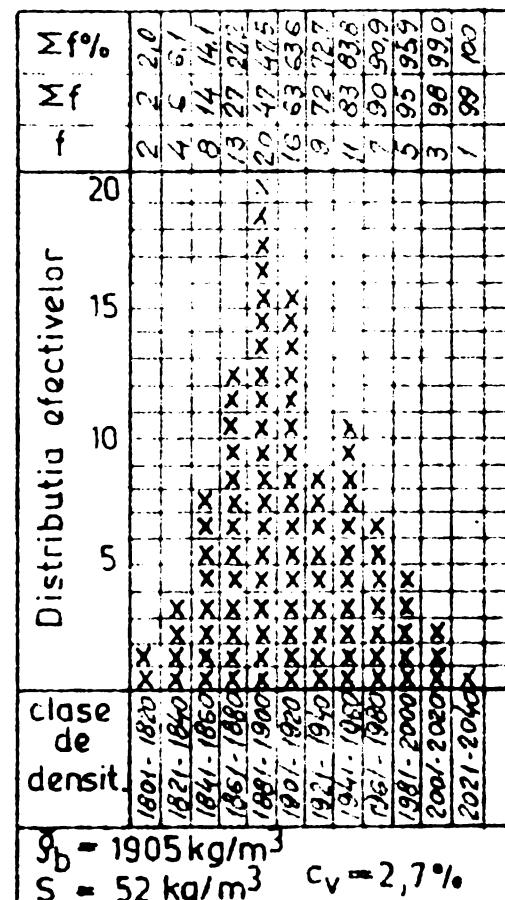
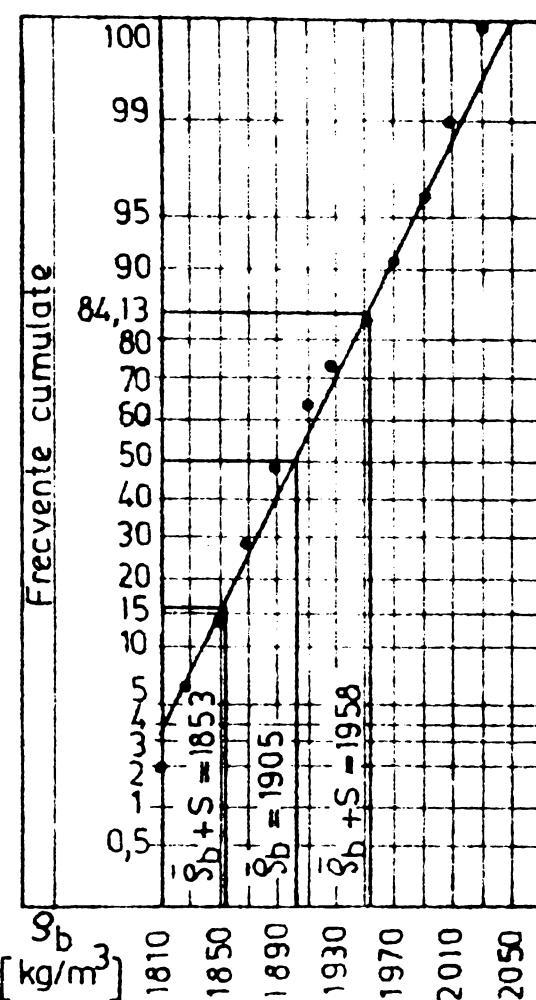

Fig. A.2.4.d Interpretarea statică a datelor experimentale privind densitatea betonului BG 300 la 28 zile

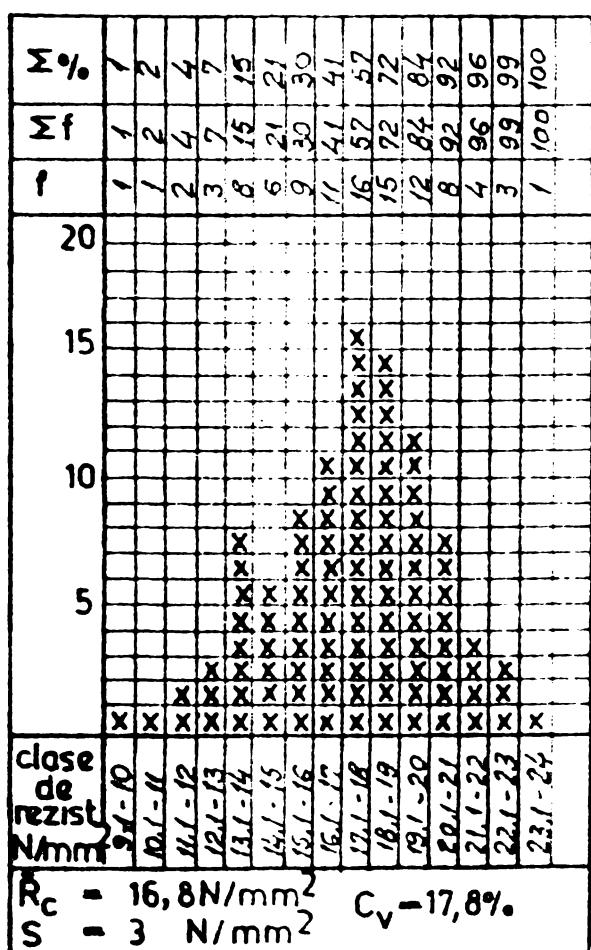
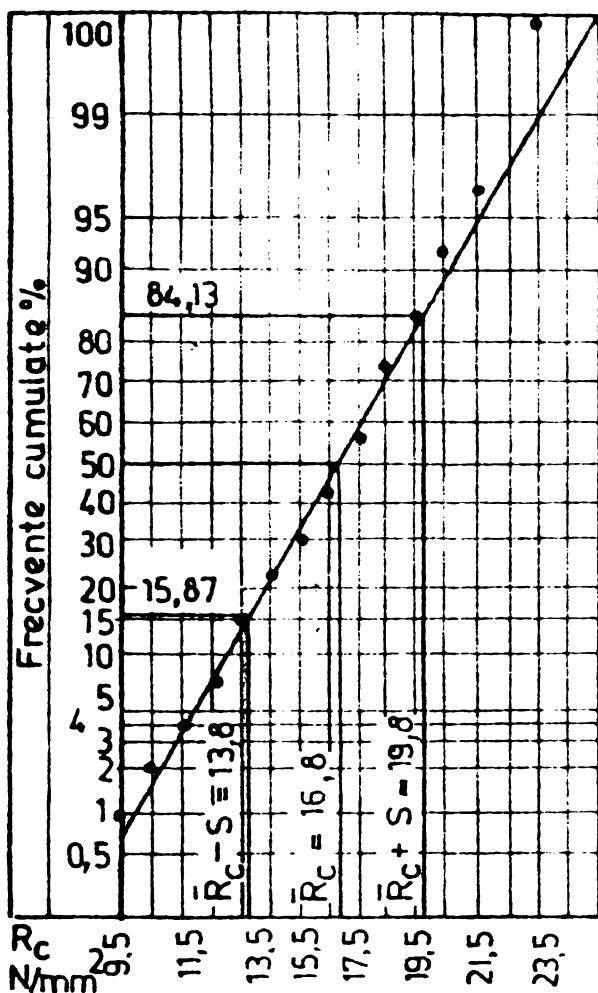

Fig A.2.5a Interpretarea statistică a datelor experimentale privind rezistența la compresiune a betonului BG 150, la 28 zile.

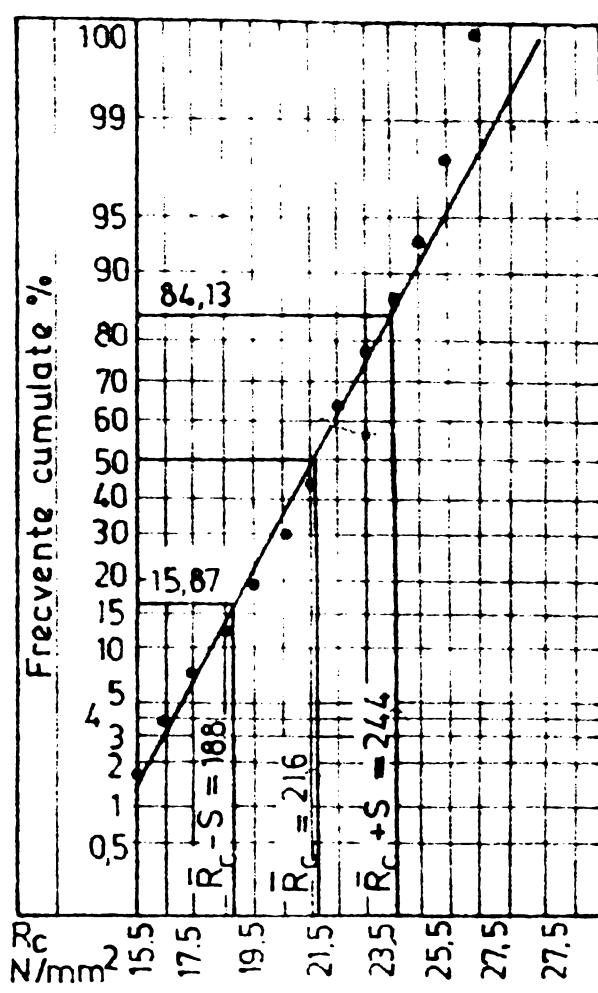

Fig A.2.5b Interpretarea statistică a datelor experimentale privind rezistența la compresiune a betonului BG 200, la 28 zile.

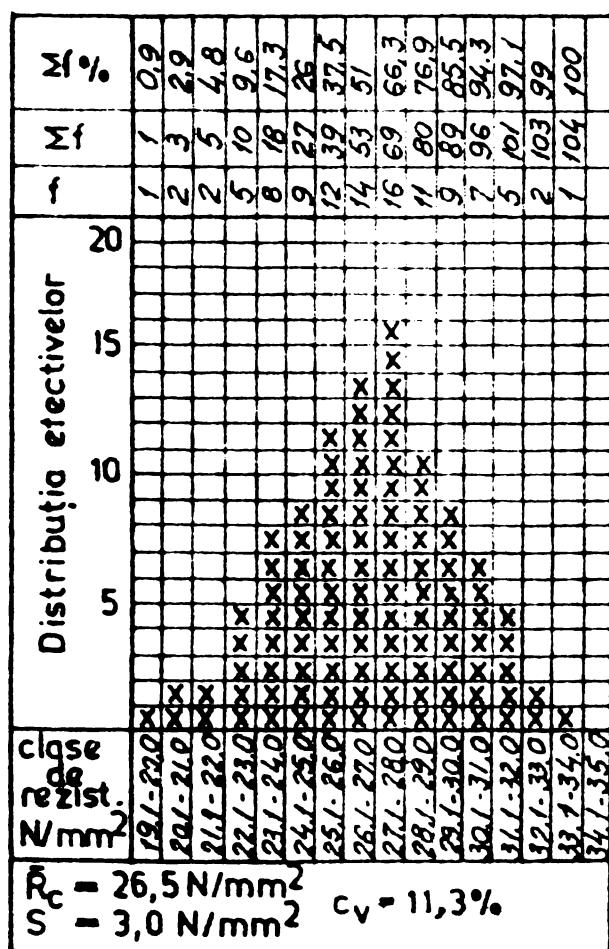
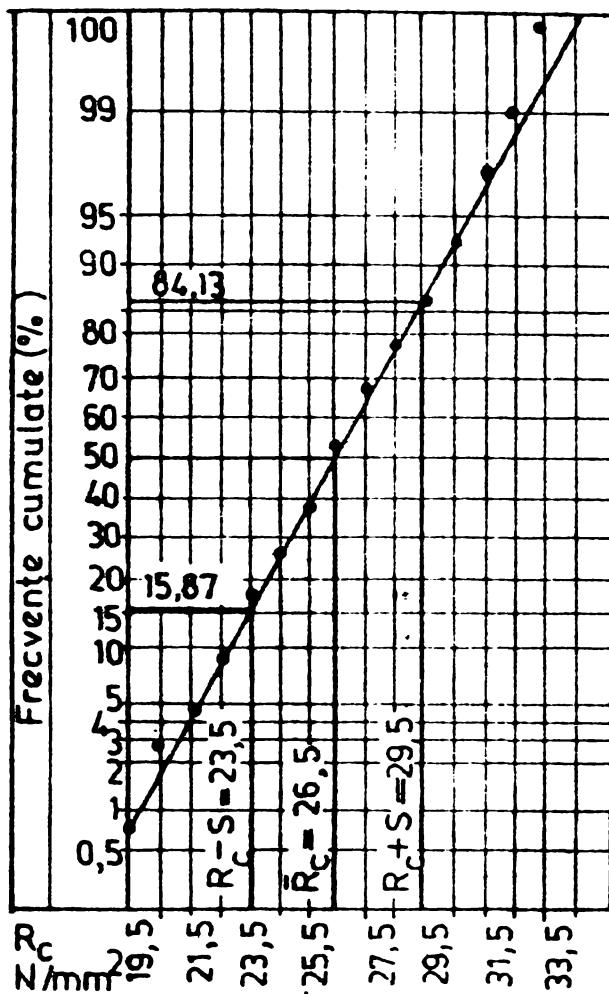

Fig. A.2.5c Interpretarea statică a datelor experimentale privind rezistența la compresiune a betonului BG 250 la 28 zile

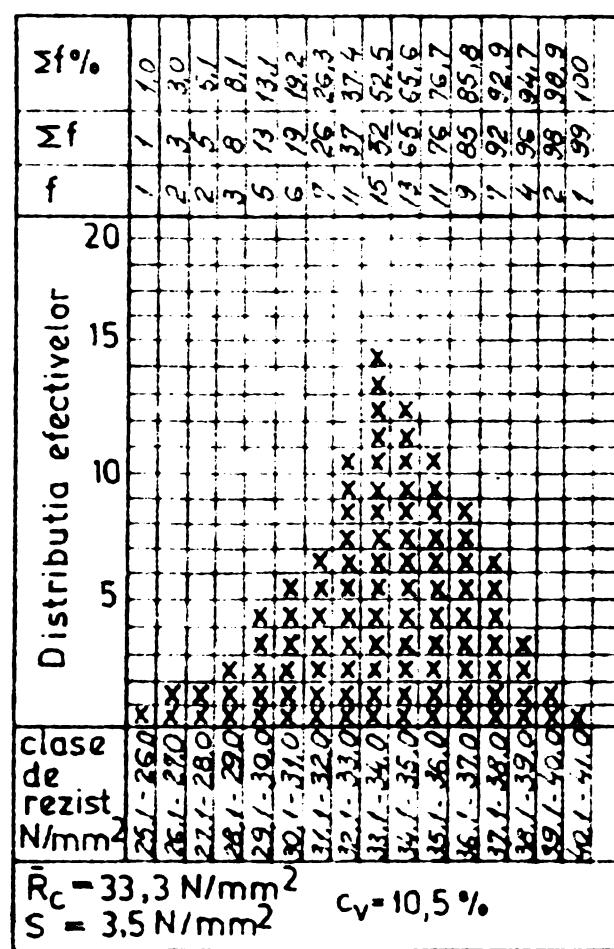
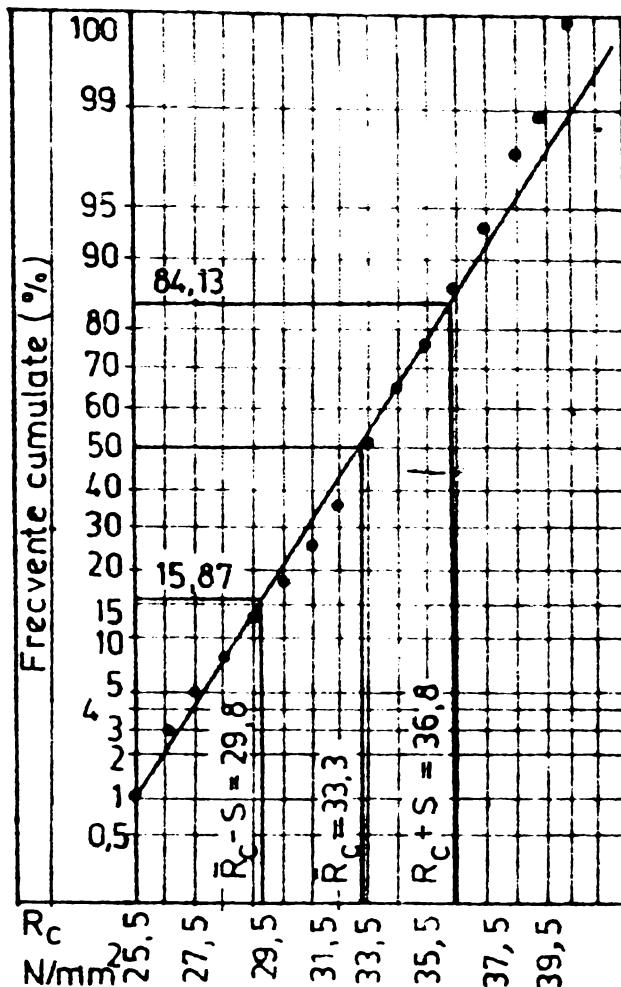
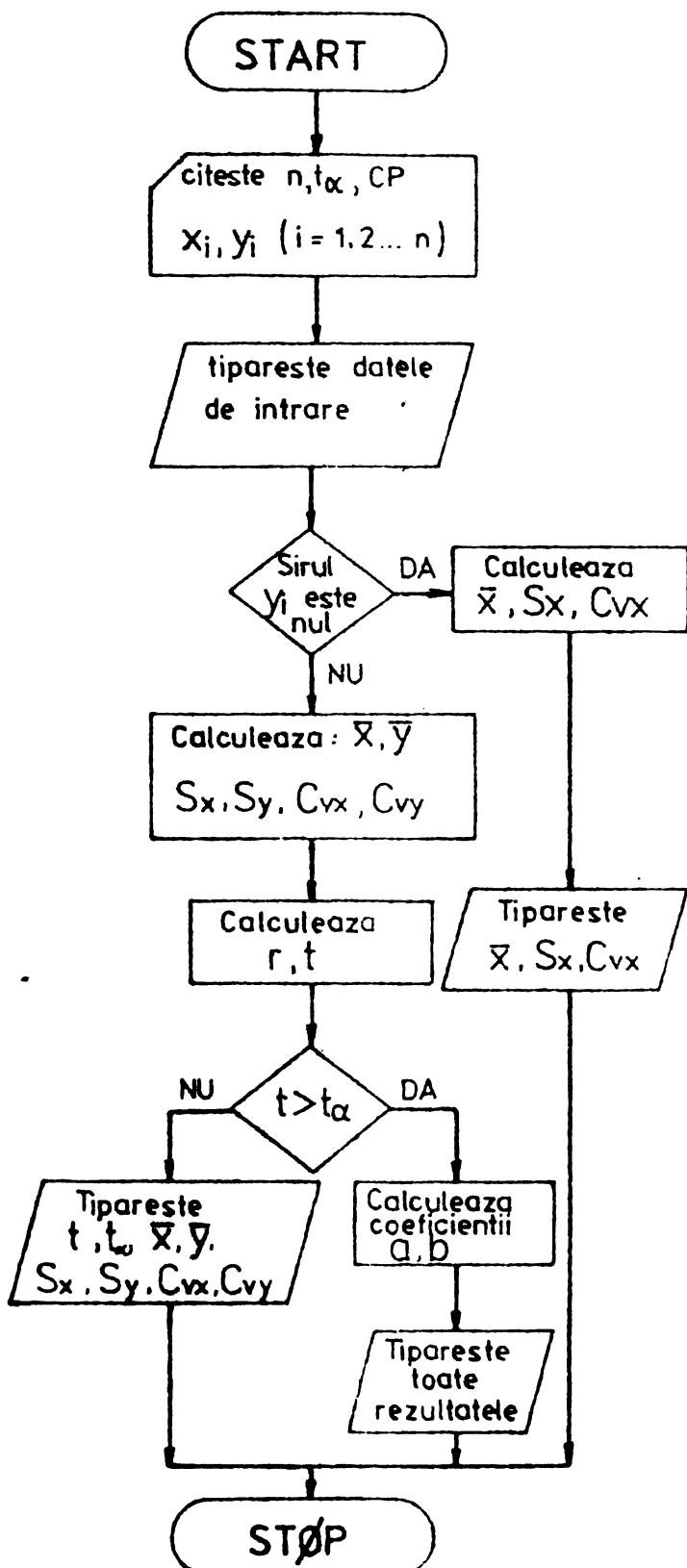

Fig. A.2.5d Interpretarea statică a datelor experimentale privind rezistența la compresiune a betonului BG 300 la 28 zile

- mediile aritmetice

$$\bar{x} = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n x_i; \bar{y} = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n y_i$$

- abaterile medii patratice

$$S_x = \sqrt{\frac{1}{n-1} \sum_{i=1}^n (x_i - \bar{x})^2}$$

$$S_y = \sqrt{\frac{1}{n-1} \sum_{i=1}^n (y_i - \bar{y})^2}$$

- coeficientii de variatie

$$C_{vx} = \frac{S_x}{\bar{x}} \cdot 100; C_{vy} = \frac{S_y}{\bar{y}} \cdot 100$$

- coeficientii de regresie

$$R_x = r \frac{S_y}{S_x}; R_y = r \frac{S_x}{S_y}$$

- coeficientul de corelatie

$$r = \frac{p}{S_x S_y}$$

- covarianta

$$p = \frac{1}{n-1} \sum_{i=1}^n (x_i - \bar{x})(y_i - \bar{y})$$

- coeficientul t pentru testul de semificatie pentru corelatie.

$$t = \frac{|r|}{\sqrt{1-r^2}} \sqrt{n-2}$$

- corelatia lineară

$$y = a + bx = \bar{y} - R_x \bar{x} + R_x x$$

- CP - coeficientul de probabilitate pentru determinarea valorilor extreme (CP=1,64 coresp prob de 5%)

- t_α valoarea critica pentru un nivel de semificatie.

Fig. A2.6. Schema logica a programului CORE si semificatia valorilor.

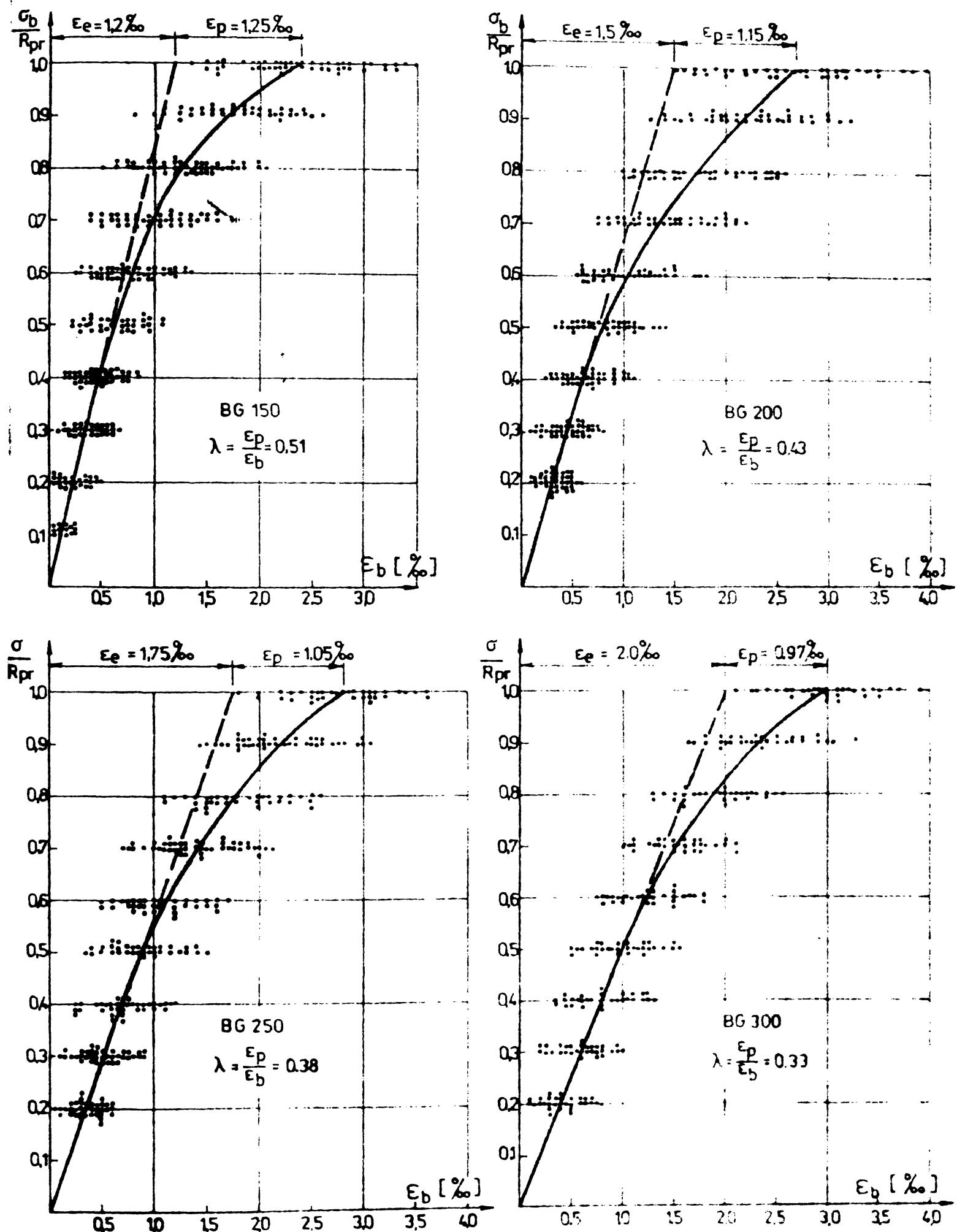

Fig. A2.7. Curbele efort deformatie pentru betonul cu granulat

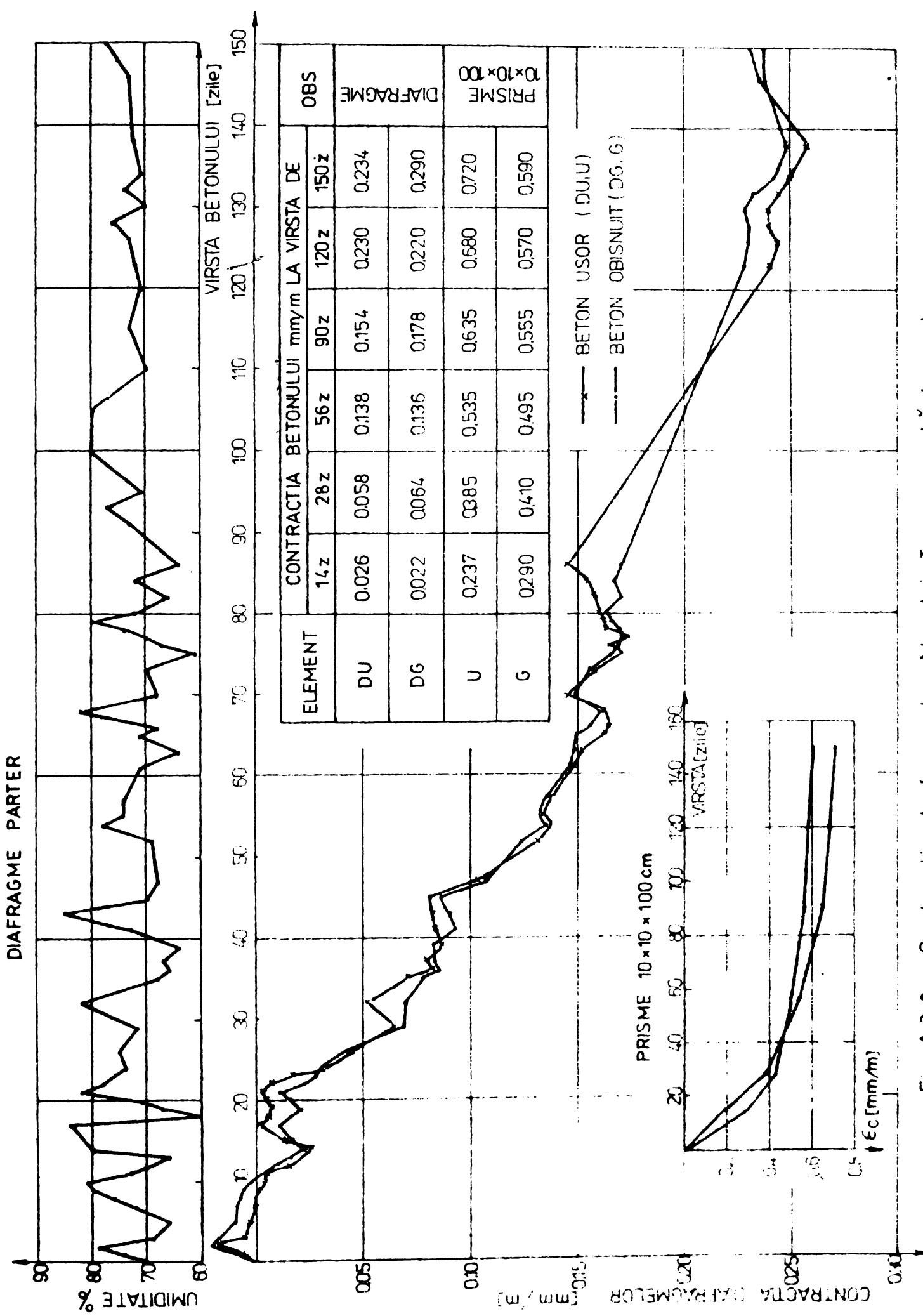
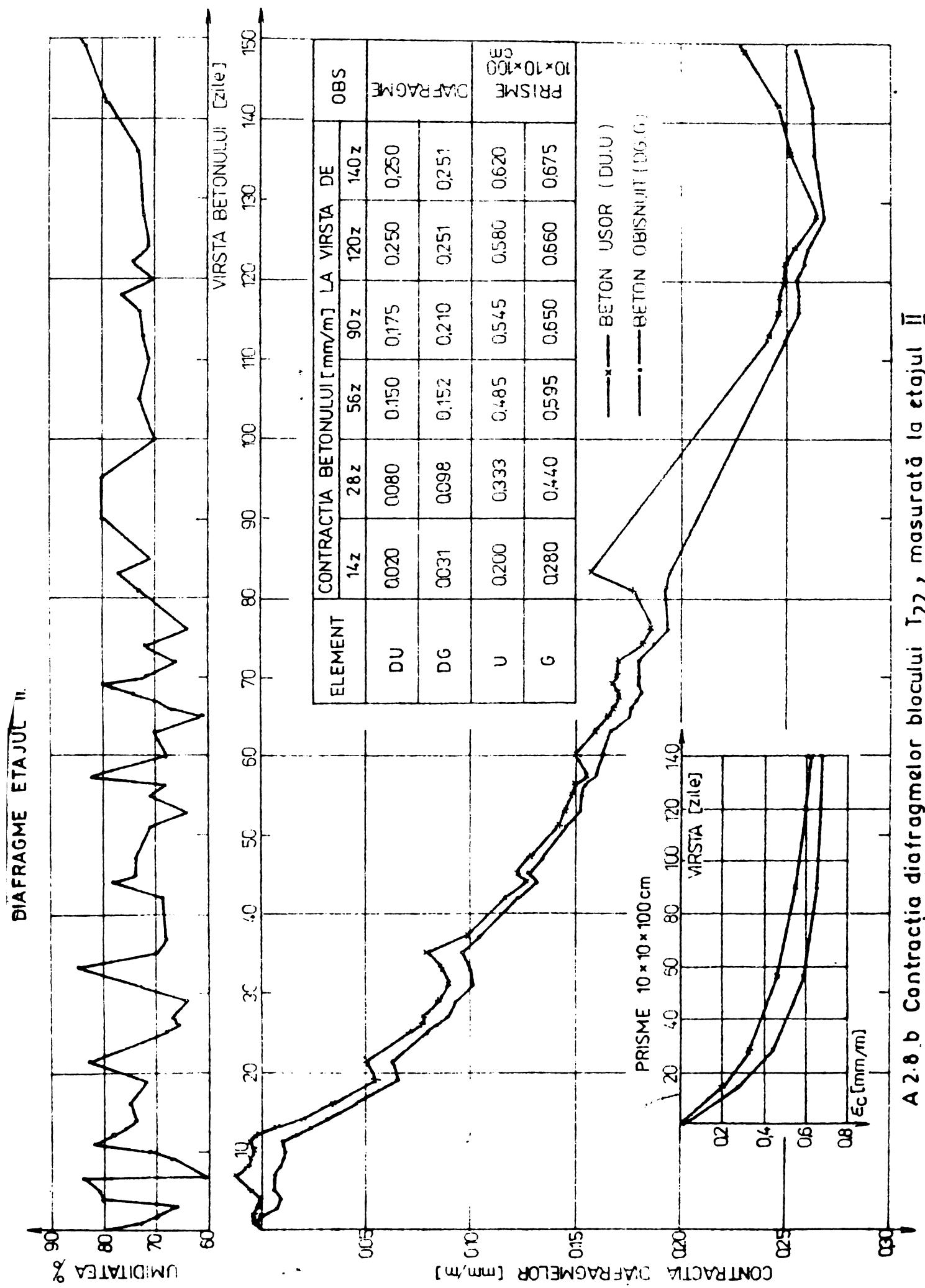
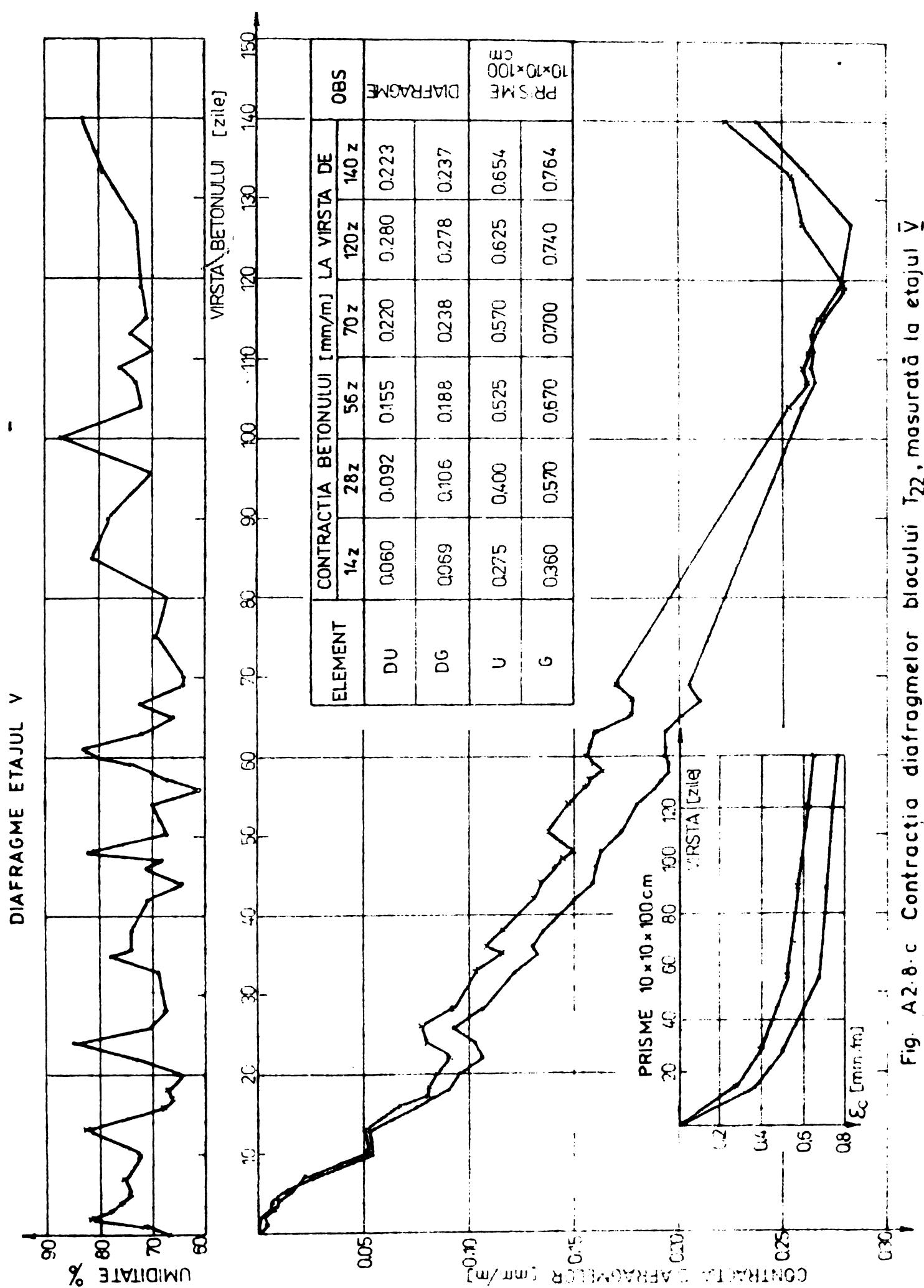
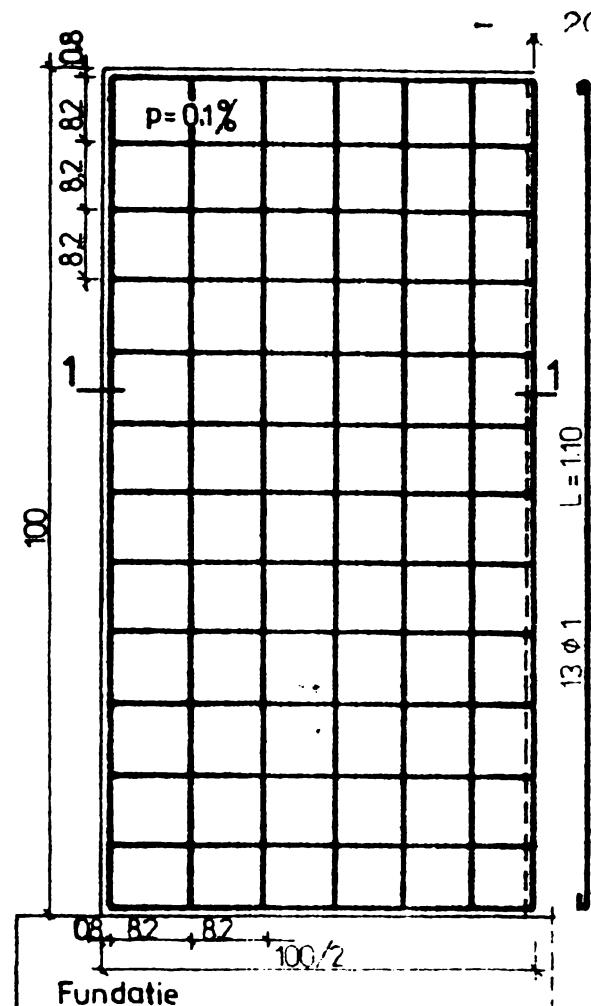

Fig.A.2.8a Contractia diaprameelor blocului T22, masurata la parter

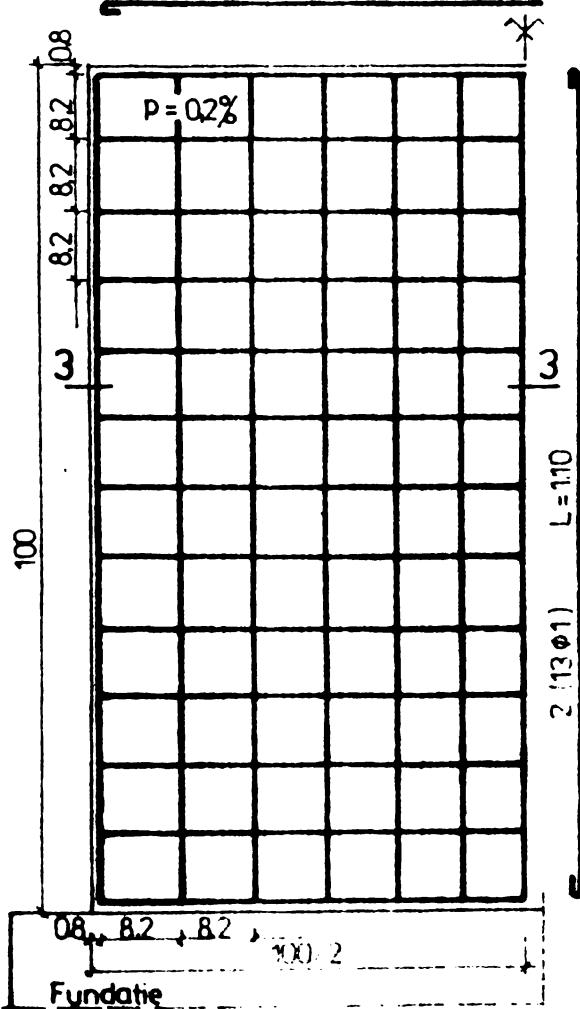
A 2.8 b Contractia diaphragmelor blocului 122, masurata la etajul II

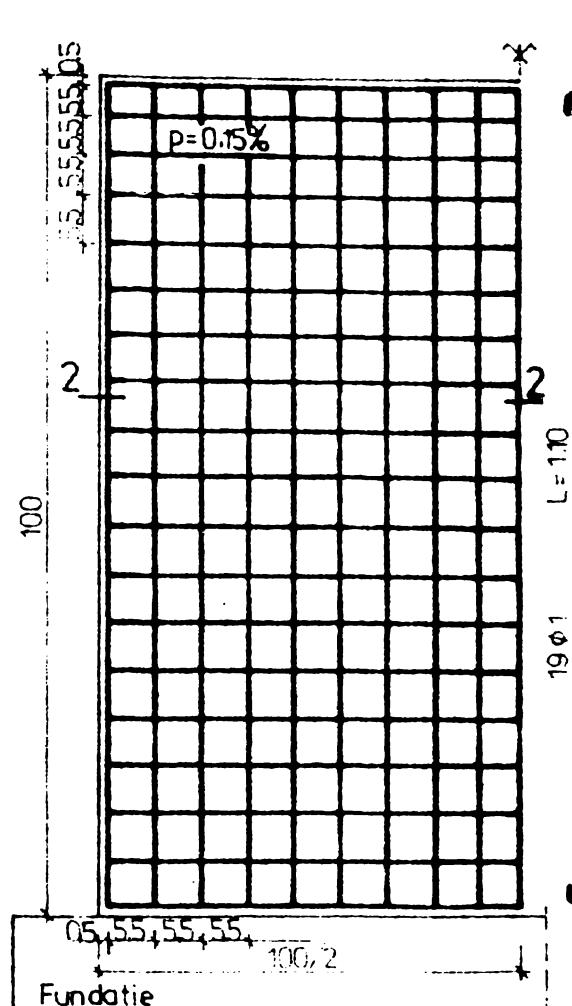
SECT. 1-1

13φ1 L = 1.10

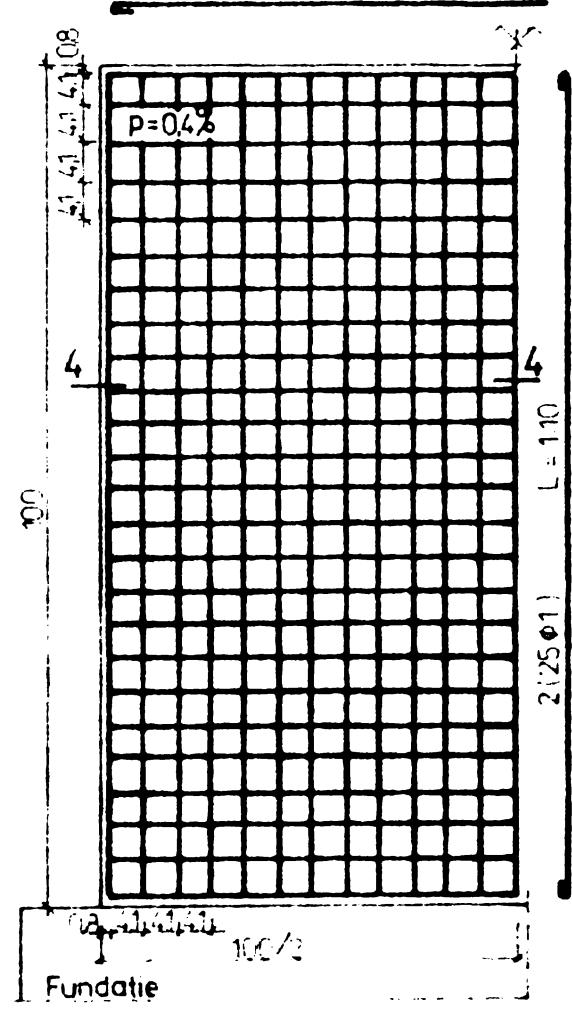
SECT. 3-3

2 (13φ1) L = 1.10

SECT. 2-2

19φ1 L = 1.10

SECT. 4-4

2 (25φ1) L = 1.10

Fig. A.3.1 Plan armare pereti cu fundatii

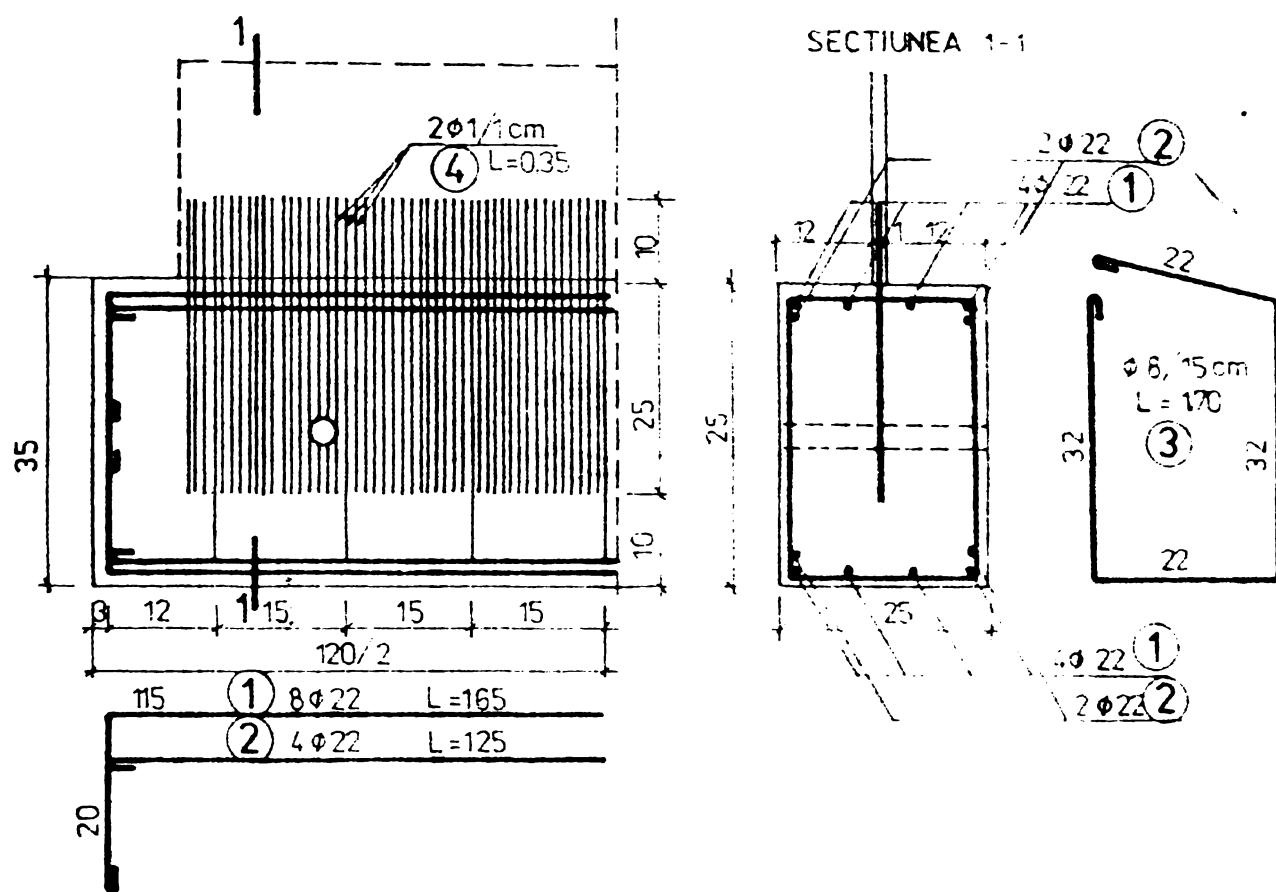

Fig. A.3.2 Plan armare fundatie prefabricata.

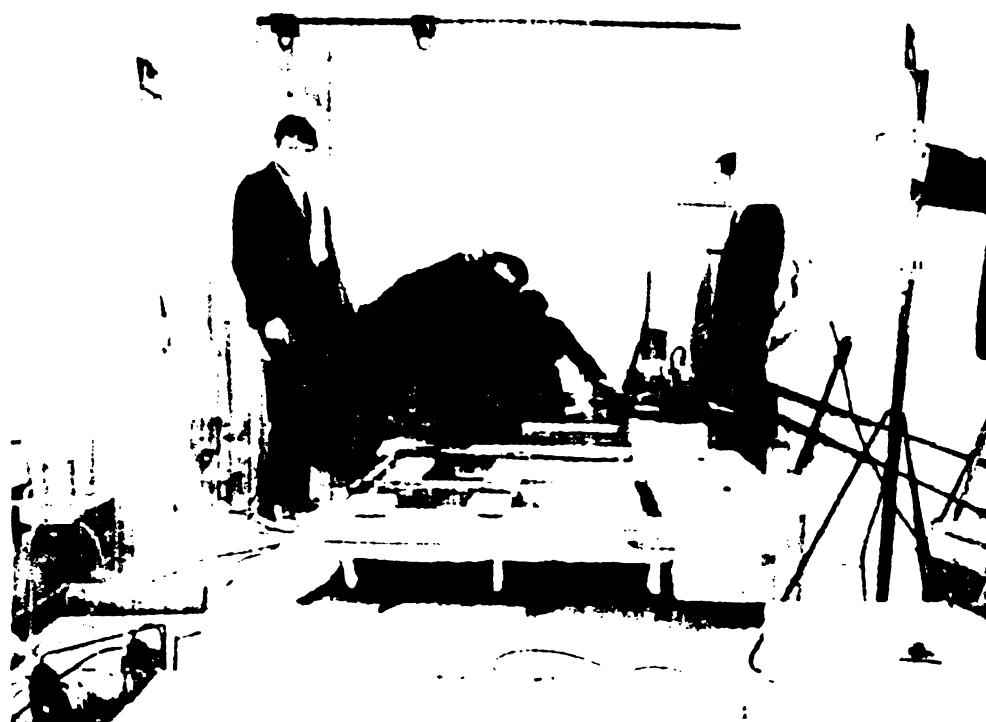

Fig. A.3.3 Turnarea elementelor experimentale in camera de climatizare.

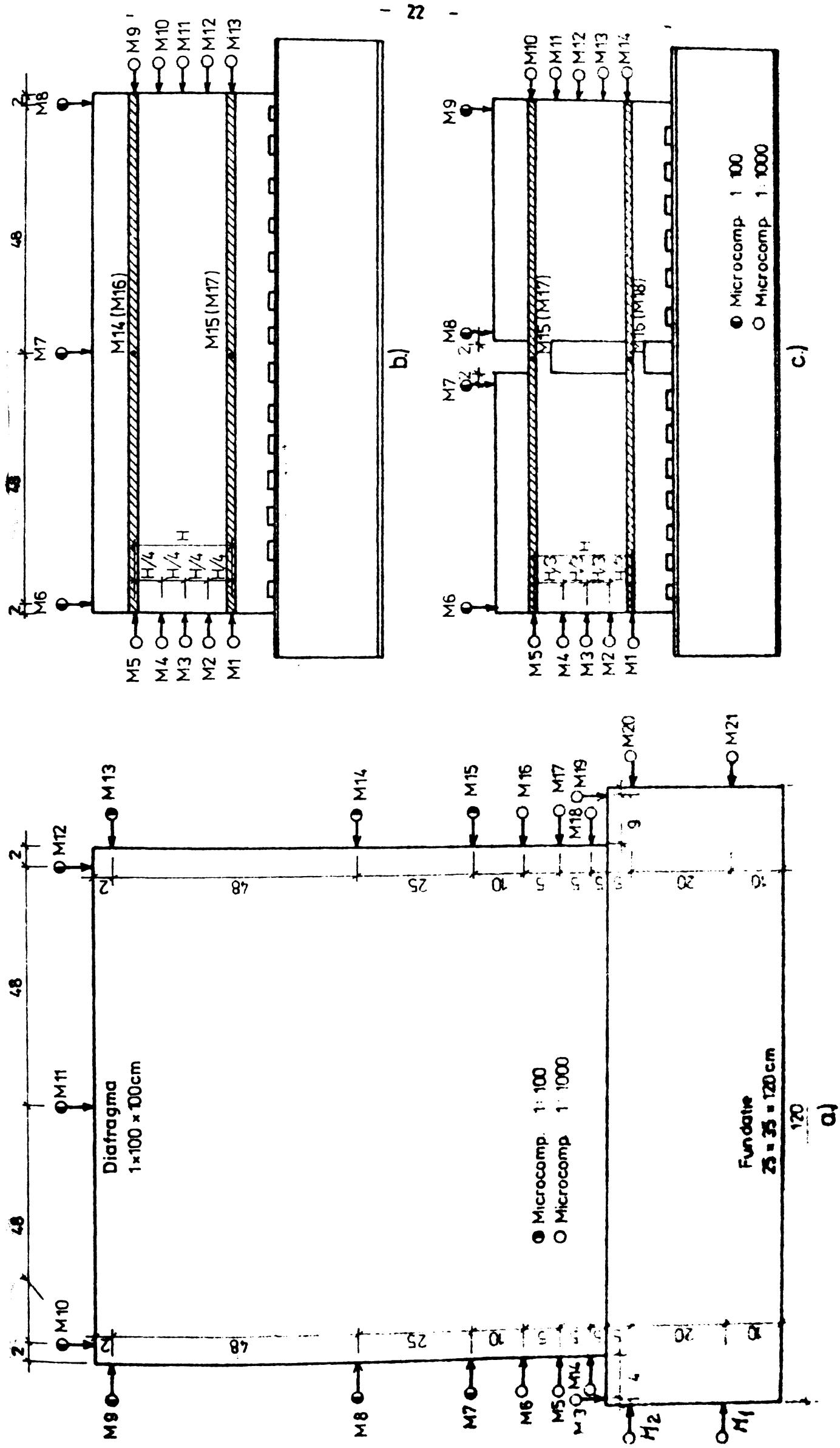
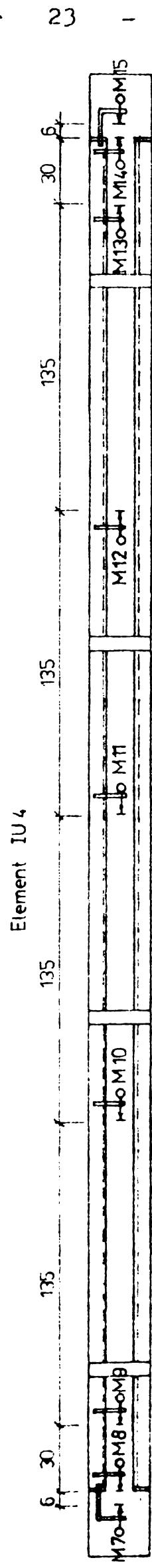
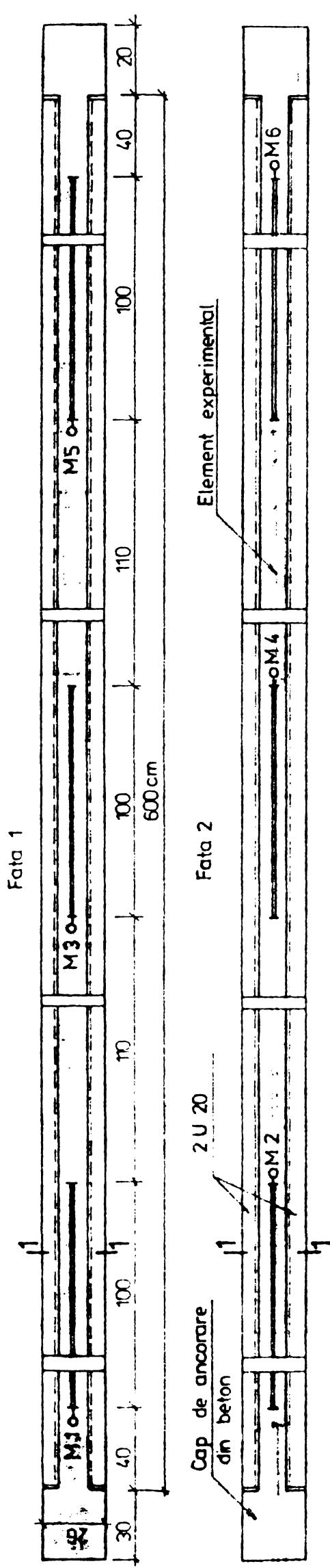

Fig. A.3.6 Plan de montare u comparatoarelor la model de diafragme

ARMAREA ELEMENTELOR

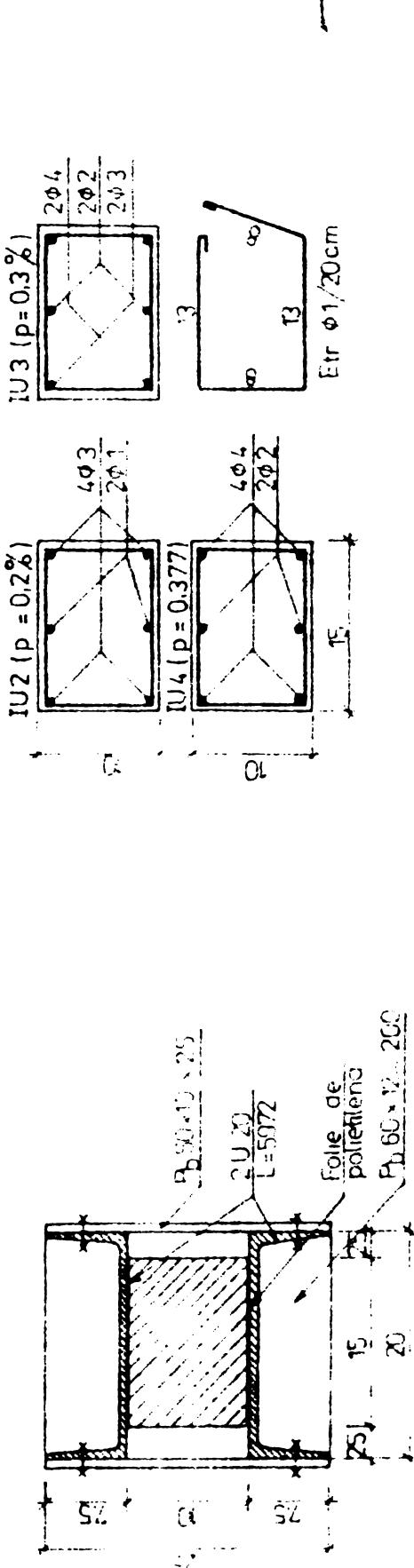

Fig A.3.6 Fragmente lineare de diafragma - IU (Sc. 1:1)

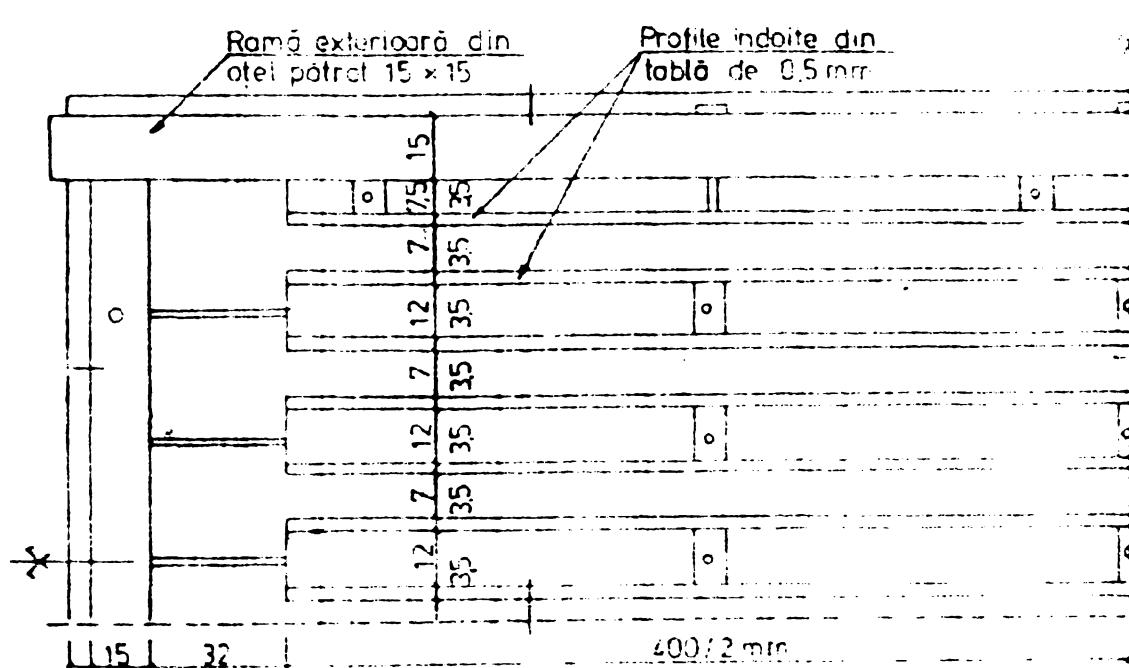
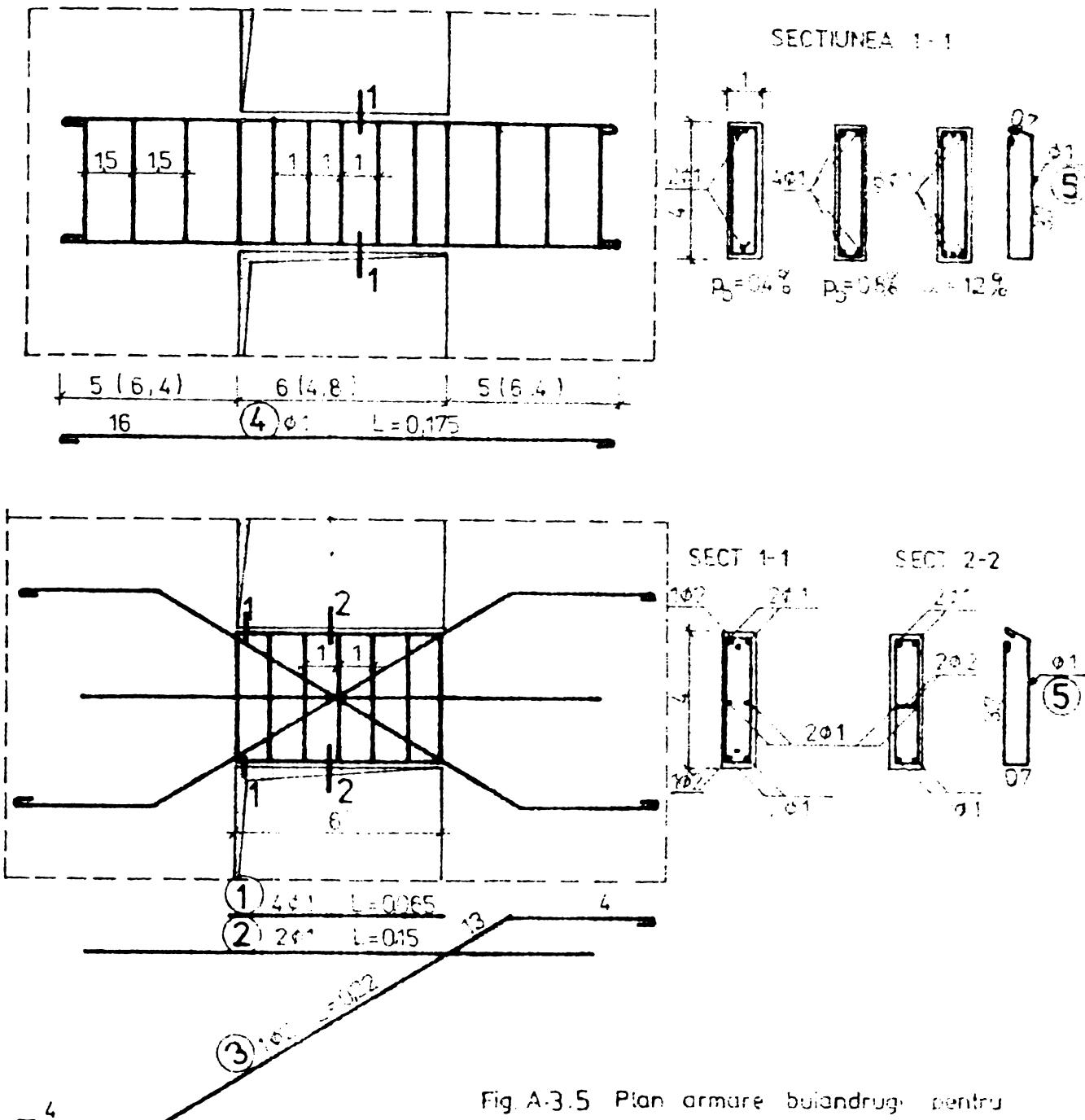

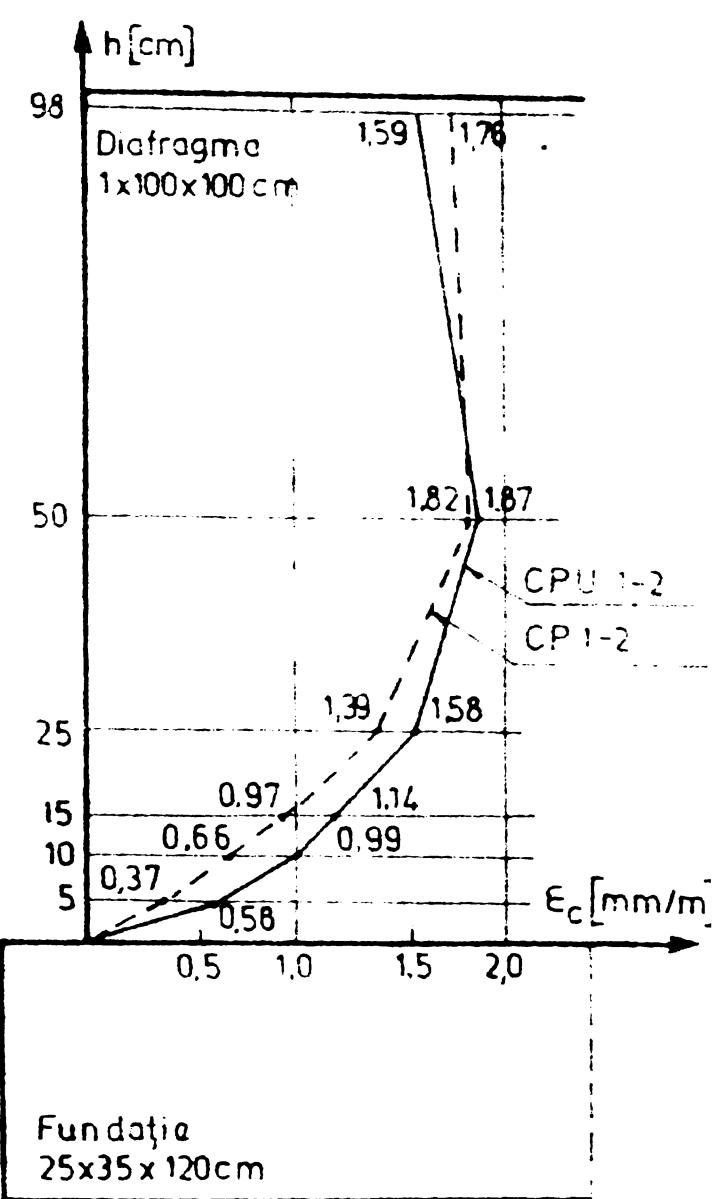
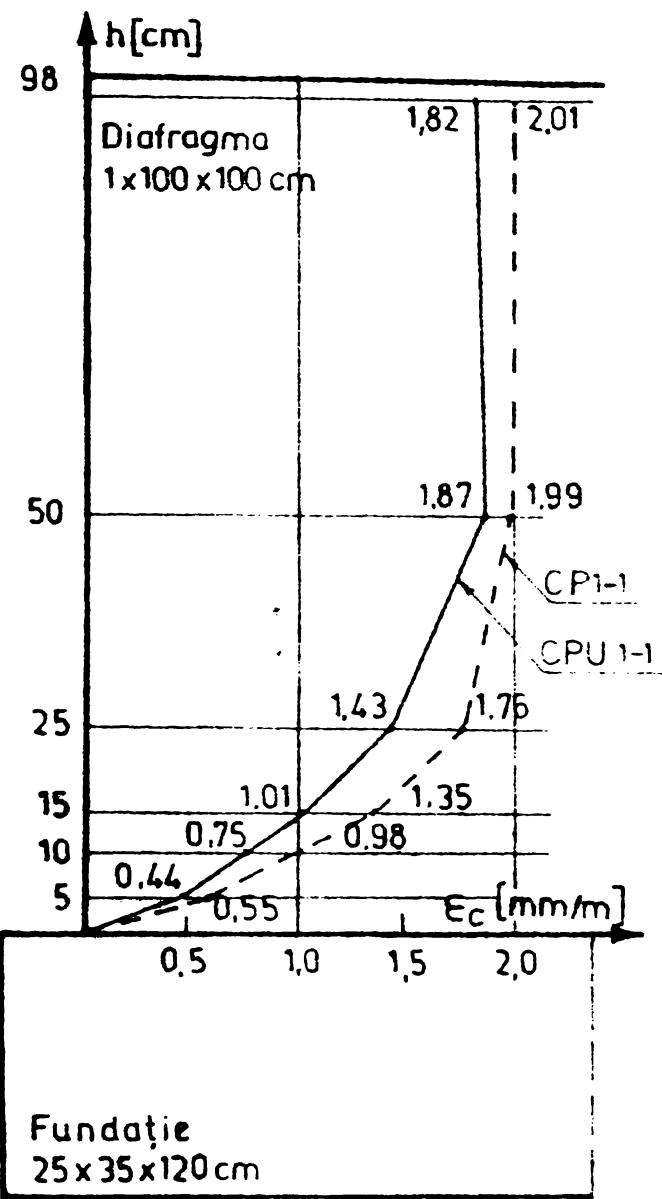
Fig. A.3.7 Fragmente linice cu blocuri la capete (sc. 1:1)

A.3.8. Caracteristicile betonului folosit la execuția modelelor.

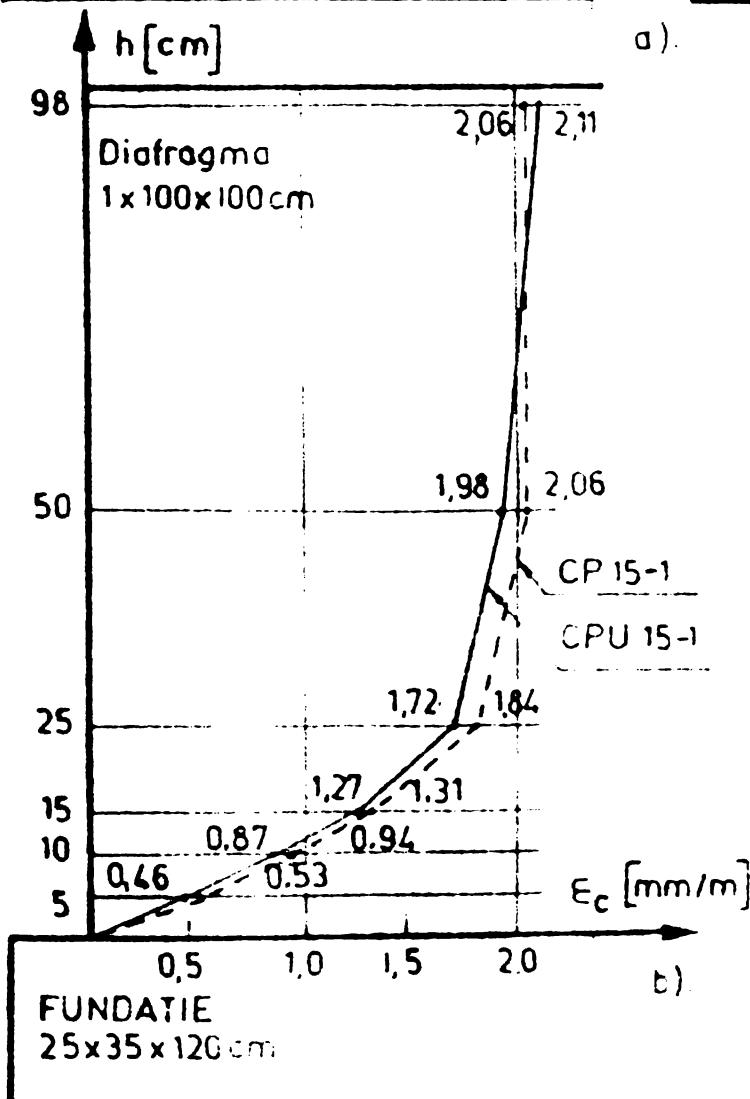
ELEMENT	ρ_b (kg/m ³)	R _c (N/mm ²)	ϵ_c (mm/m)	ELEMENT	ρ_b (kg/m ³)	R _c (N/mm ²)	ϵ_c (mm/m)
CPU 1-1	1762	269	2,12	CPU 16	1708	209	2,52
CP 1-1	2116	252	2,52	CPU 27	1800	259	2,80
				CPU 28			
				CPU 29			
CPU 1-2	1666	200	1,86	CPU 30	1840	267	2,72
				CPU 31			
				CPU 32			
CPU 1-2	1981	195	1,88	CPU 33	1841	278	2,76
				CPU 34			
				CPU 35			
CPU 15-1	1693	226	2,51	CPU 36	1810	264	2,35
				CPU 37			
				CPU 38			
CP 15-1	2143	280	2,63	CPU 39	1870	245	2,54
				CPU 40			
				CPU 41			
CPU 2-1	1816	321	2,6	CPU 42	1805	235	3,55
				CPU 43			
				CPU 44			
CPU 2-2	1741	250	2,65	CPU 45	1866	323	2,65
				CPU 46			
				CPU 47			
CPU 2-3	1720	223	2,75	CPU 49	1913	272	3,41
				CPU 50			
CPU 2-4	1770	245	1,96	CPU 51	CPU 52	1850	241
				CPU 56	CPU 57	1900	191
CPU 2-5	1692	221	2,27	CPU 58			2,45
CP 2-5	2008	227	2,29	CPU 59	CPU 60	1865	217
CPU 4-1	1790	269	2,63	CPU 61			2,7
CP 4-1	2098	212	3,01				
CPU 4-2	1797	217	2,67				
CP 4-2	2111	242	3,15				
CPU 4-3	1763	214	2,40				
CP 4-3	2099	241	2,88				
CPU 13	1777	263	1,8				
CPU 14	1738	250	2,2				
CPU 15	1685	215	2,62				

A.3.9. Caracteristicile betonului folosit în prezentă de diafragme.

Tipul de beton	Element	b (kg/m ³)	R _c (k/mm ²)	R _t (c/mm ²)	c (mm/m)
USOR	IU 2-1	1840	270	17200	0,70
	IU 2-2	1850	275	17200	0,68
	IU 2-3	1900	260	17000	0,65
	IU 3	1910	271	16700	0,64
	IU 4	1885	265	16500	0,66
OBISNUIT	IG 2-1	2380	255	27000	0,50
	IG 2-2	2375	252	26800	0,47
	IG 3	2400	245	27000	0,52

a).

c).

Fig A.3 10 Deformațiile din contractie la elementele pline cu fundație ($t=7$ zile)

a) $\rho = 0,1\%$

b) $\rho = 0,15\%$

— elemente din beton usor

- - - elemente din beton coarsu

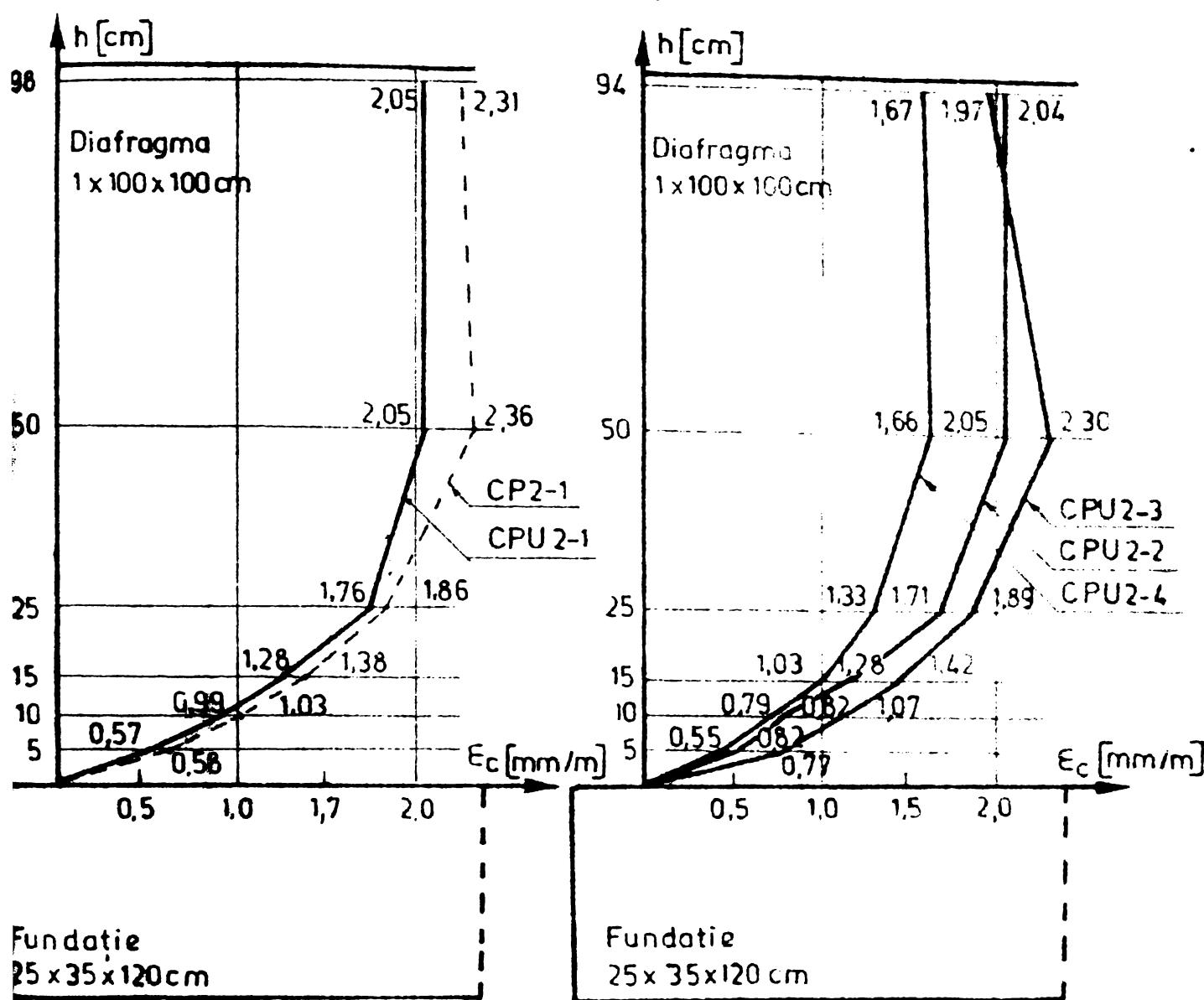
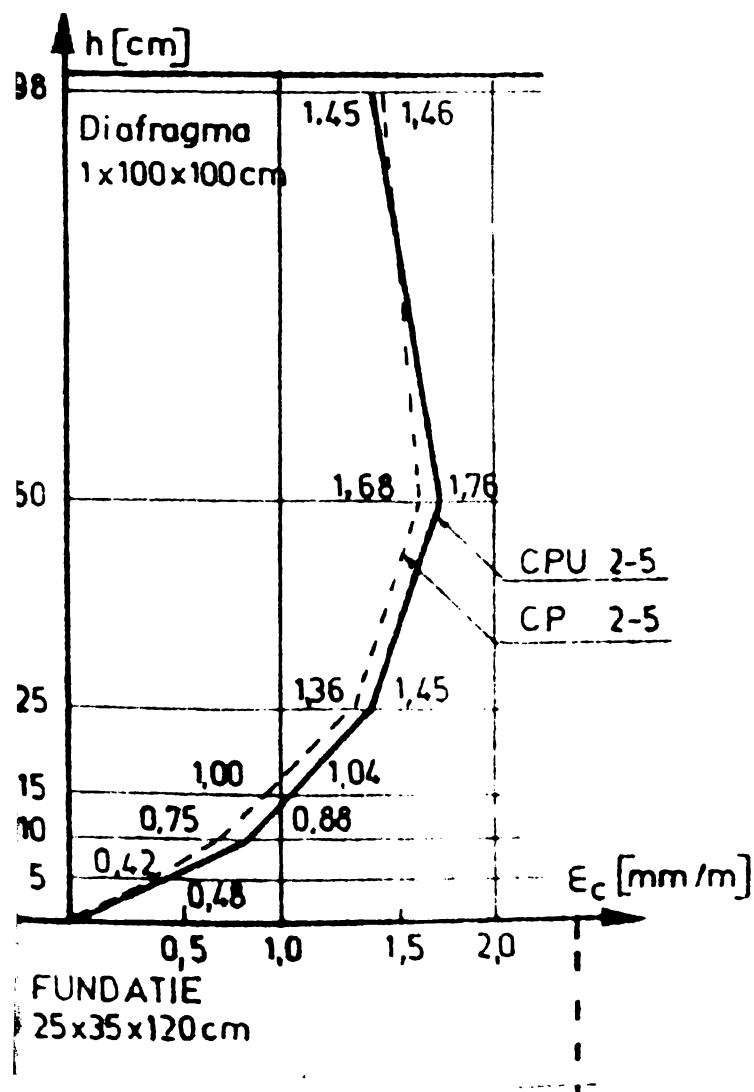

Fig.A 3.11 Deformațiile din contractie la elementele pline cu fundație ($t = 7$ zile), $p = 0,2\%$

— elemente din beton ușor
- - - elemente din beton obișnuit

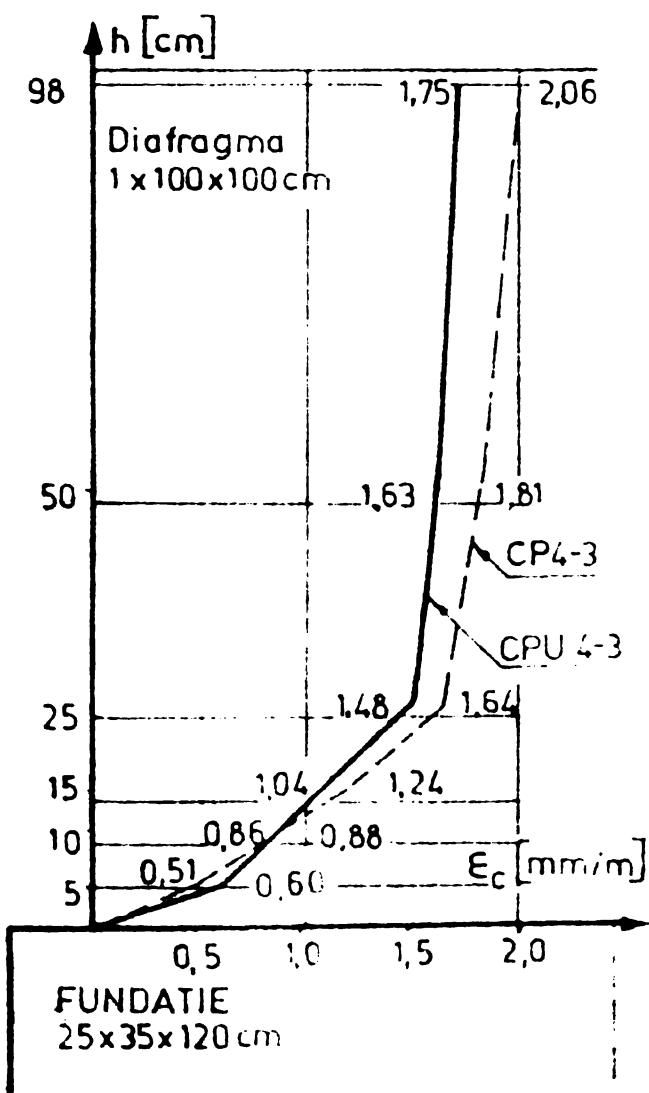
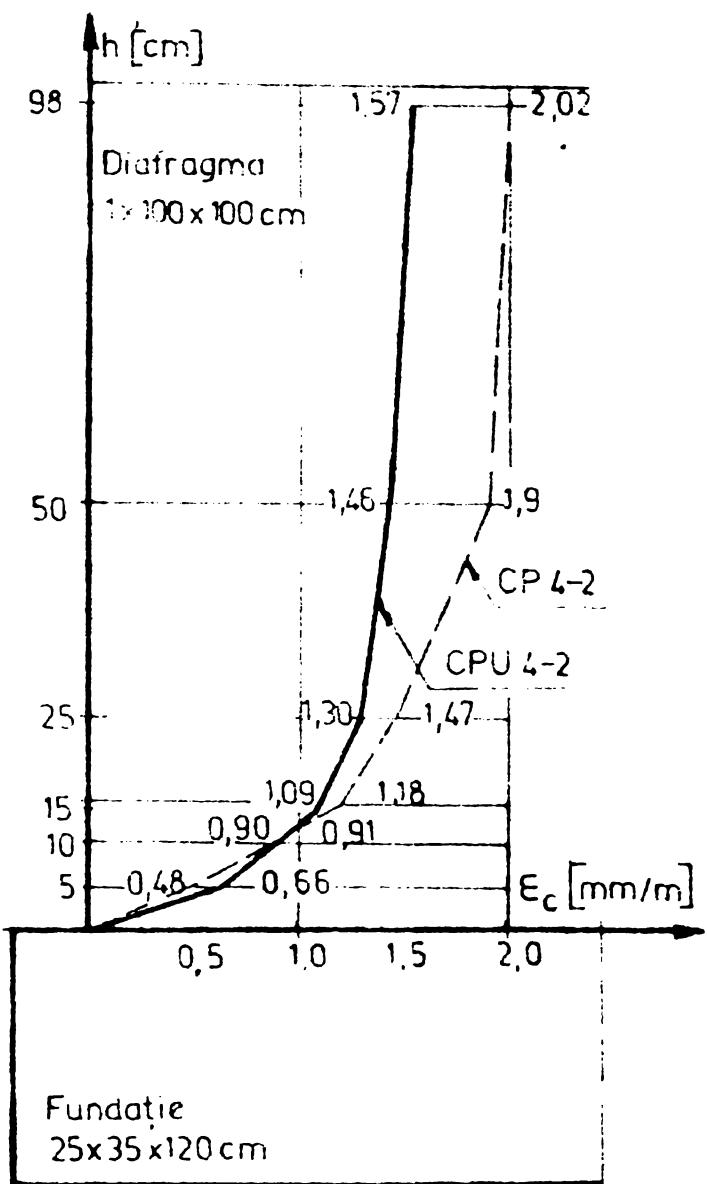
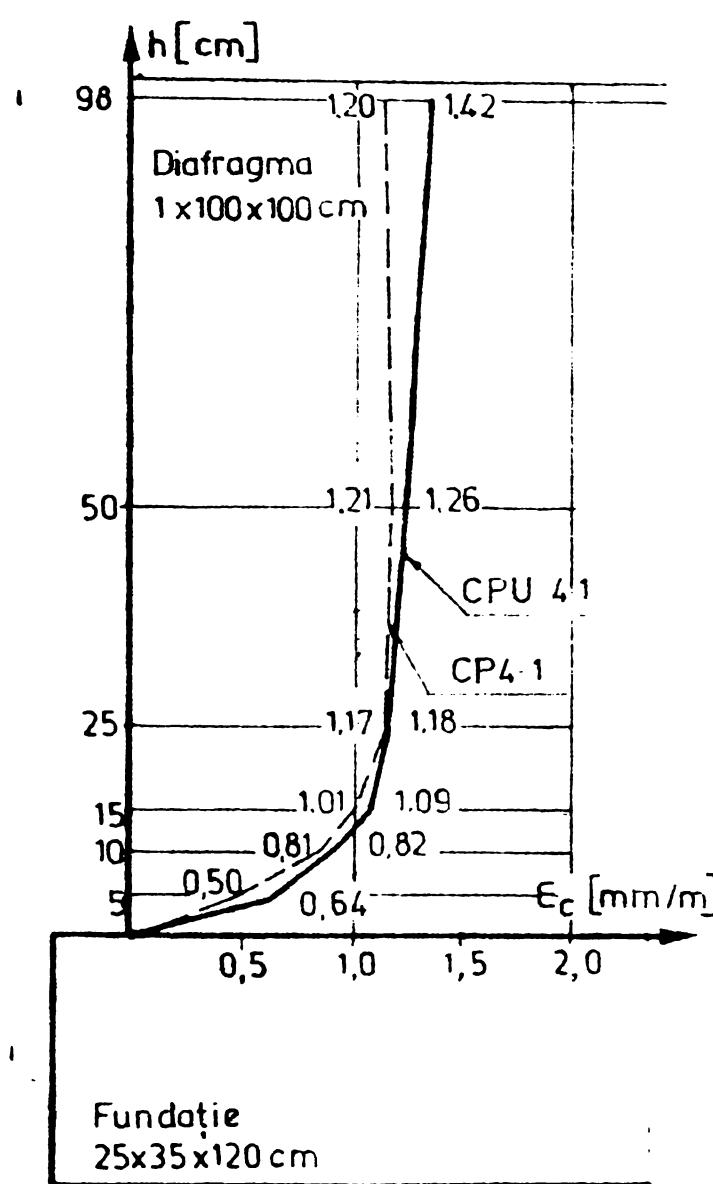
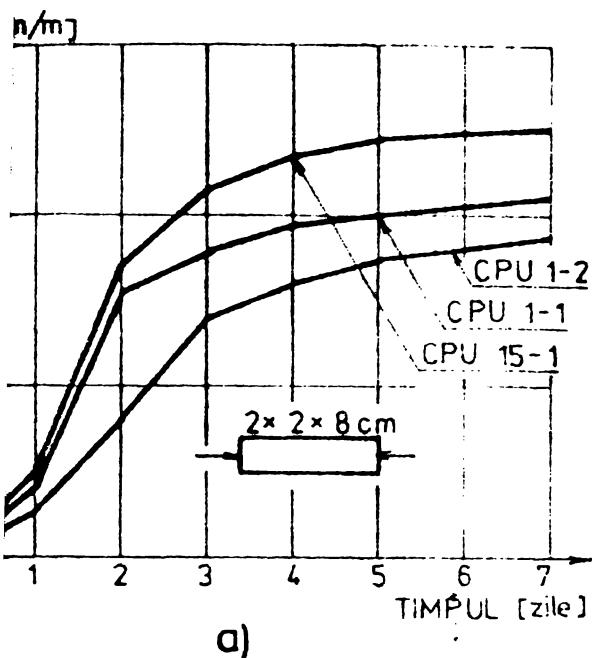
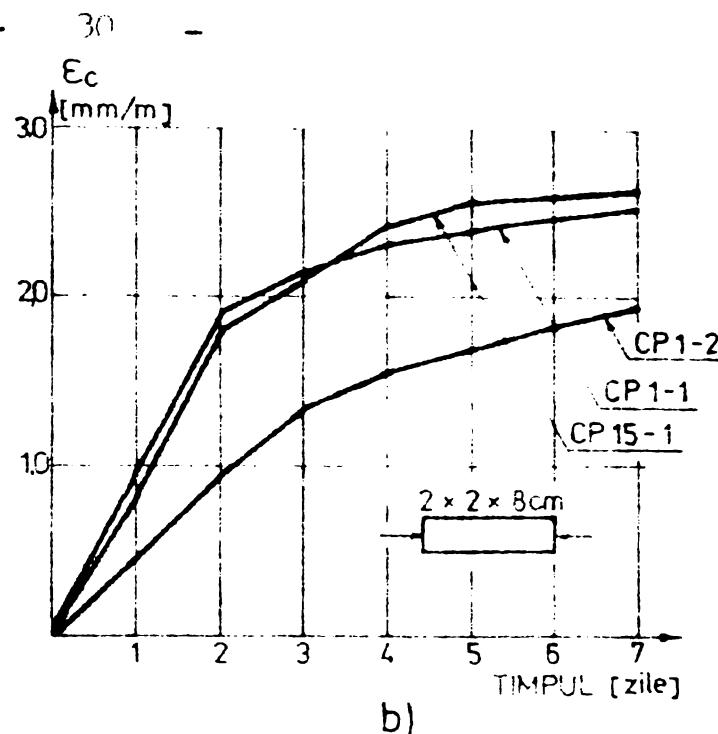

Fig A.3.12 Deformațiile din contractie la elementele pline cu fundație
($t = 7$ zile), $\alpha = 0,4\%$

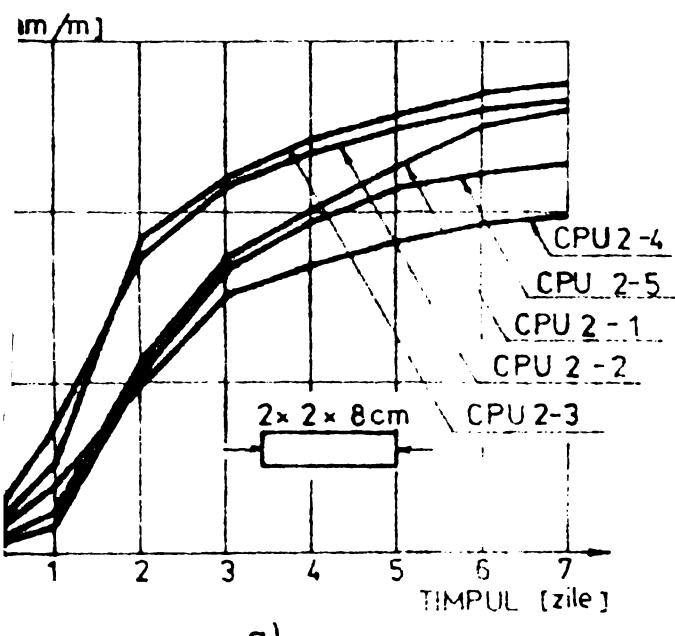
— elemente din beton usor
- - - elemente din beton obisnuit

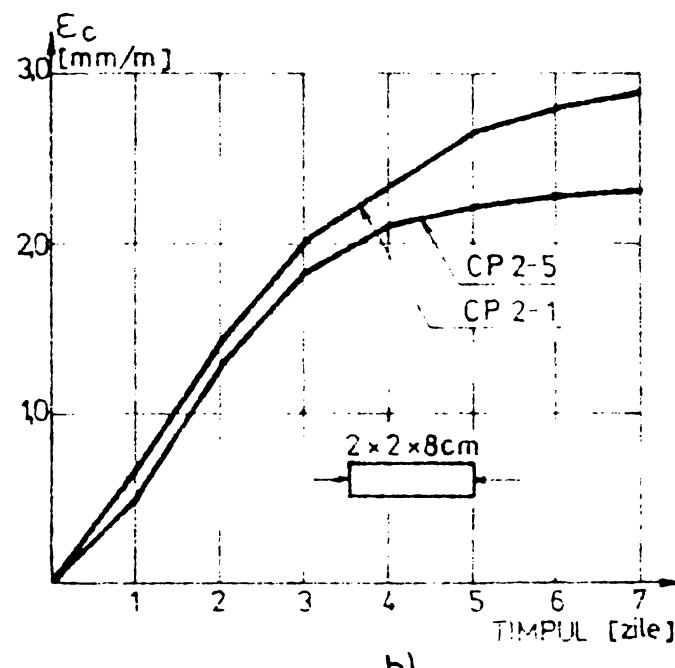
a)

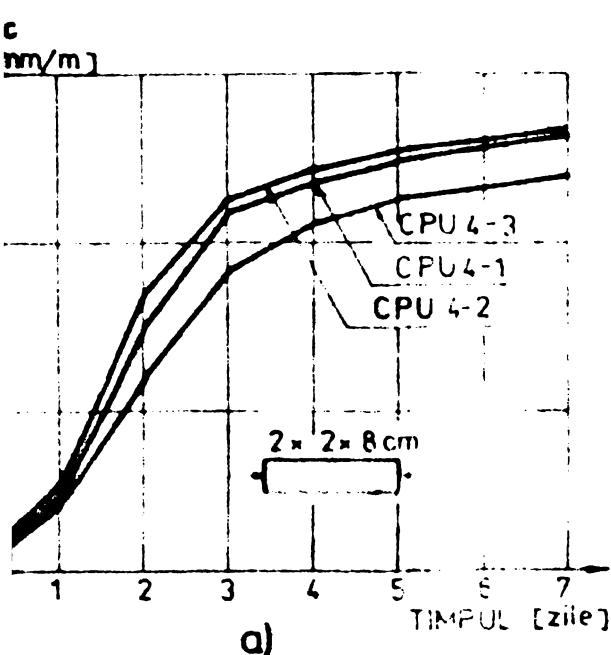
b)

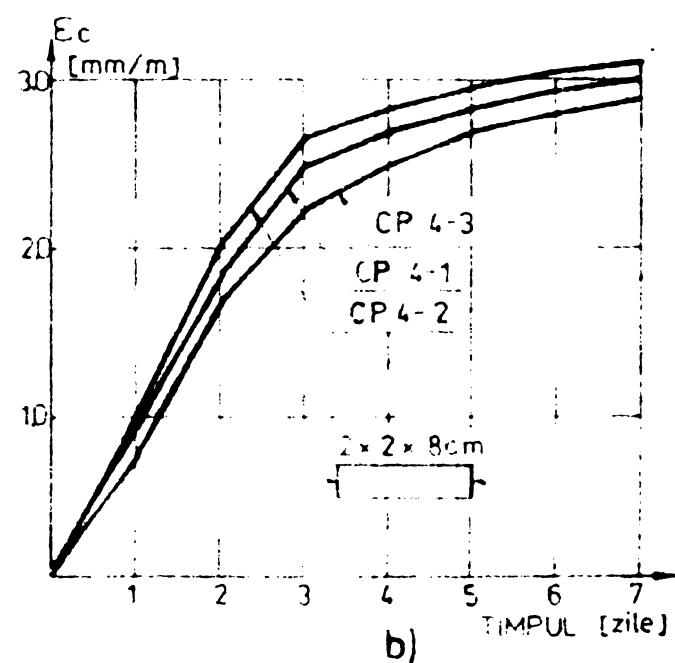
a)

b)

a)

b)

Fig. A.3.13 Contractiua betoanelor folosite pentru modele de diafragma plina cu fundatie prefabricata.
a) beton usor , b) beton obisnuit

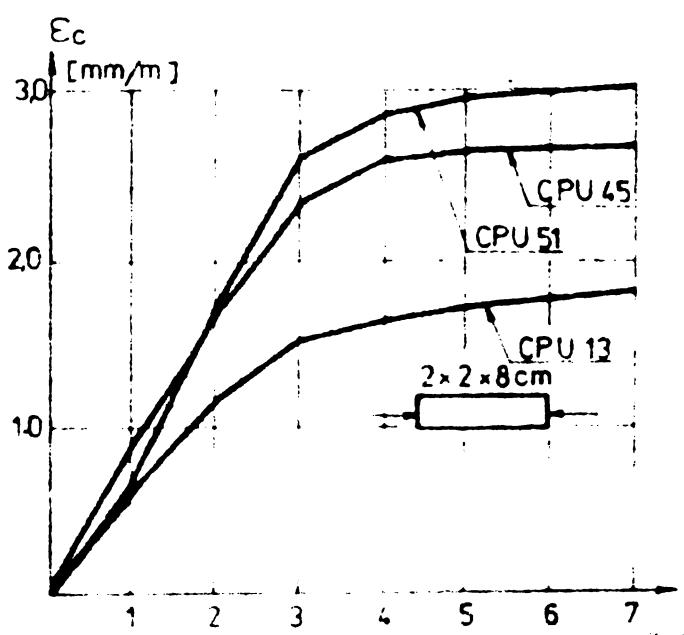
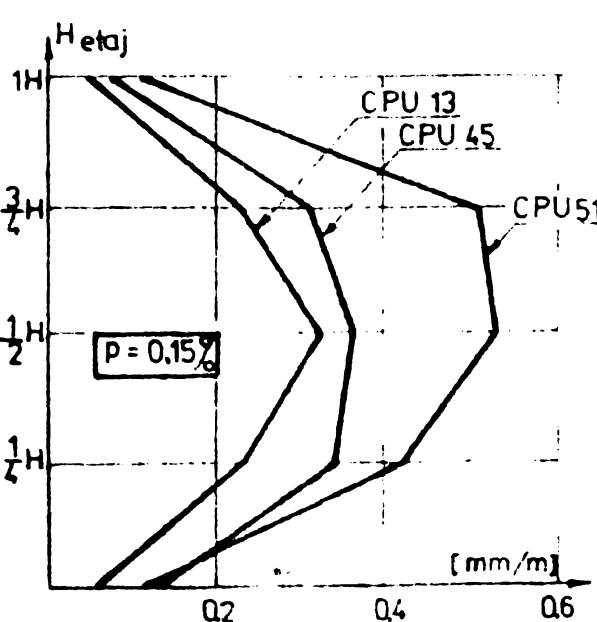
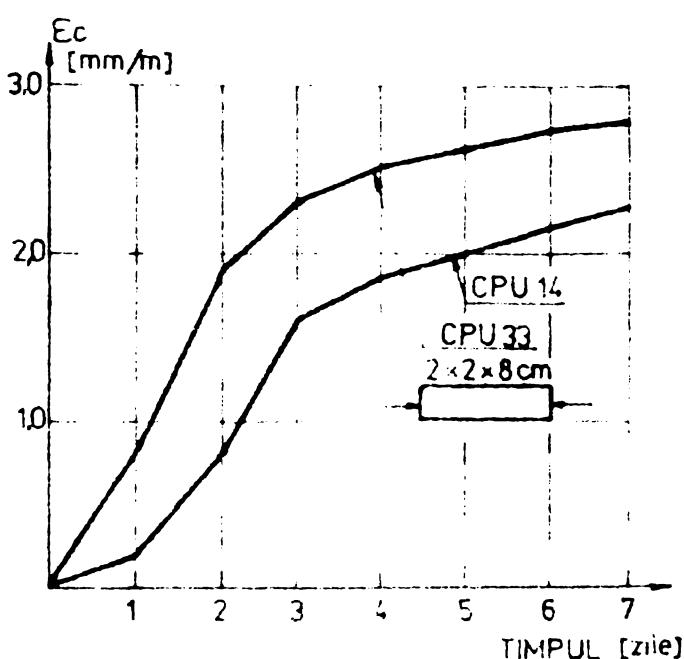
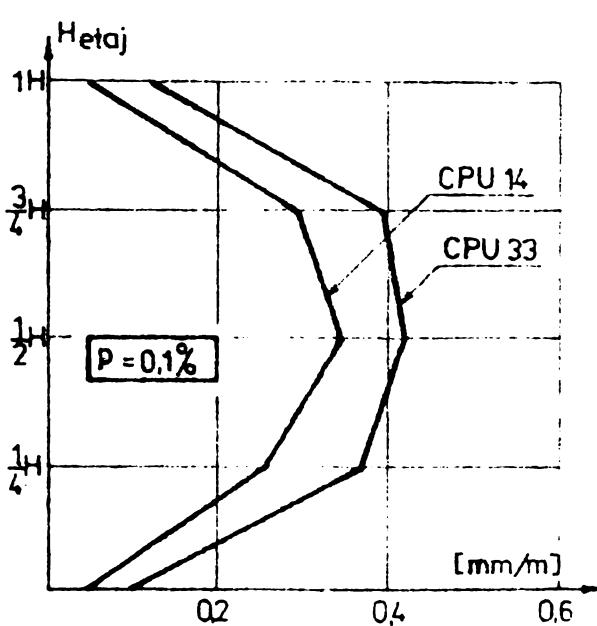
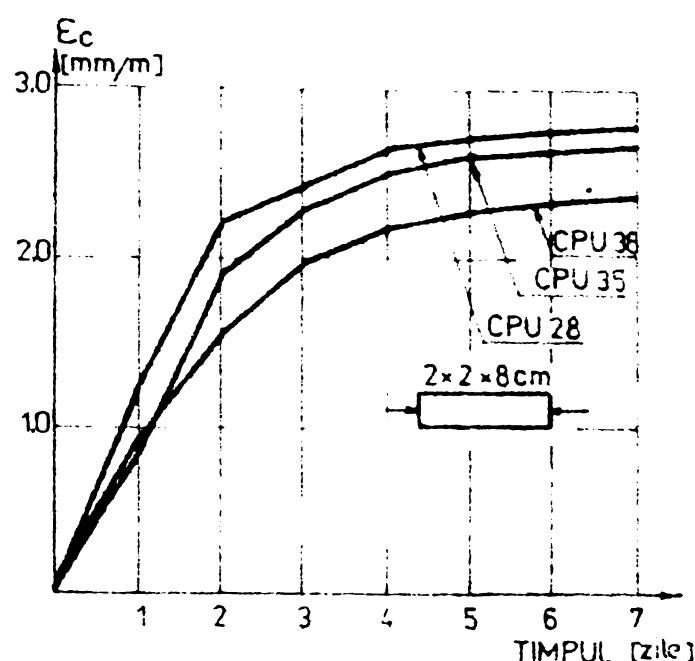
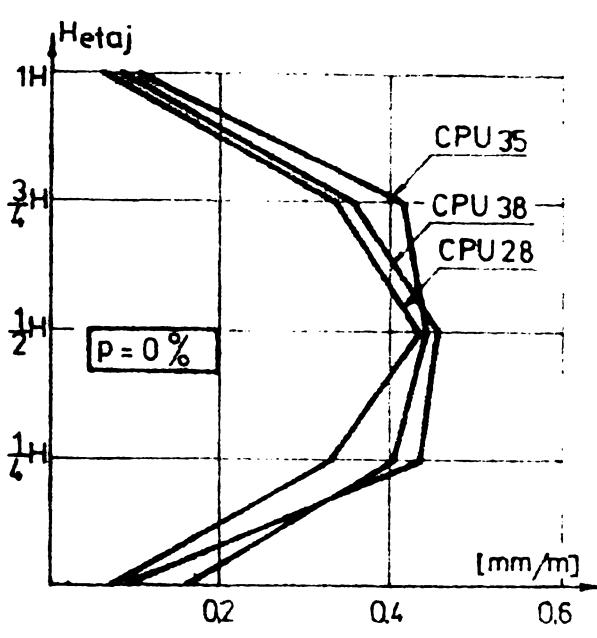

Fig. A.3.14. Deformări din contractie
a). impiedecata de plansele la
elemente cu un nivel la-
ră goluri.

Fig A.3.14 Contractia libera a betoanelor
b). uscare folosite pentru elemente
cu un nivel fara goluri

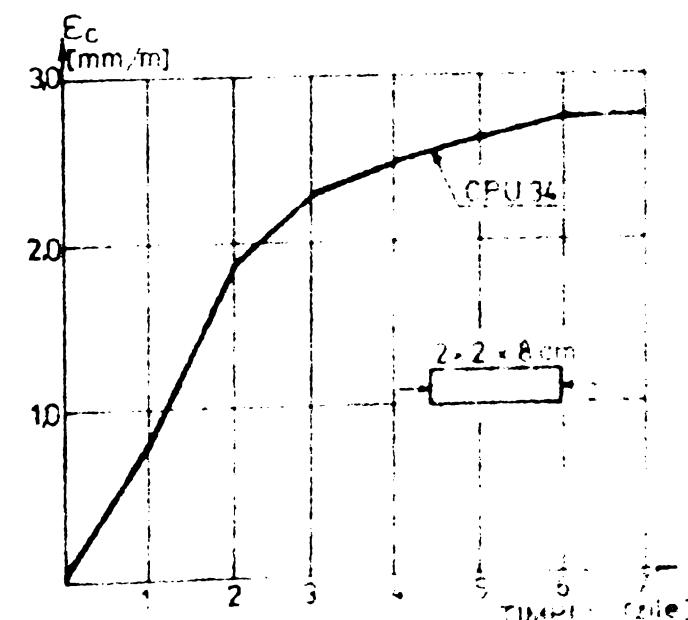
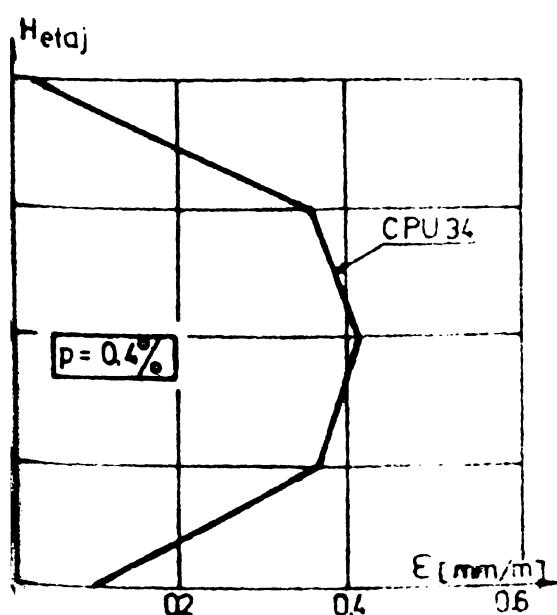
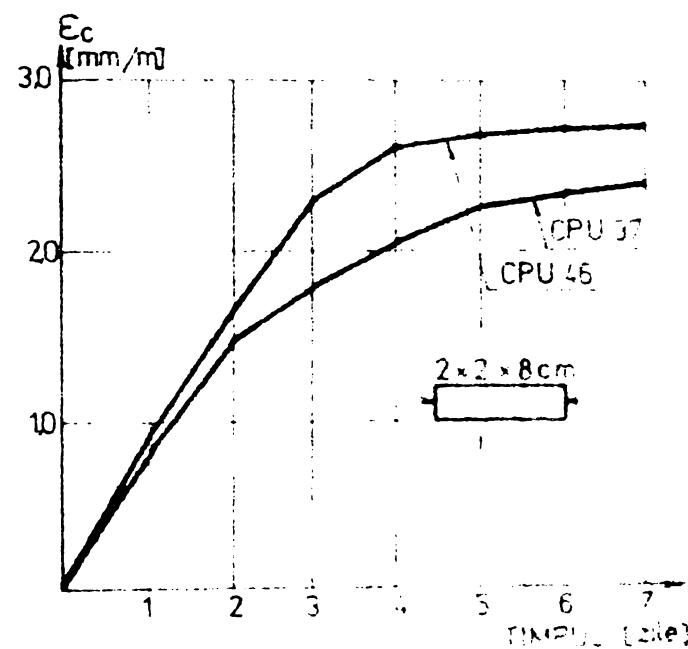
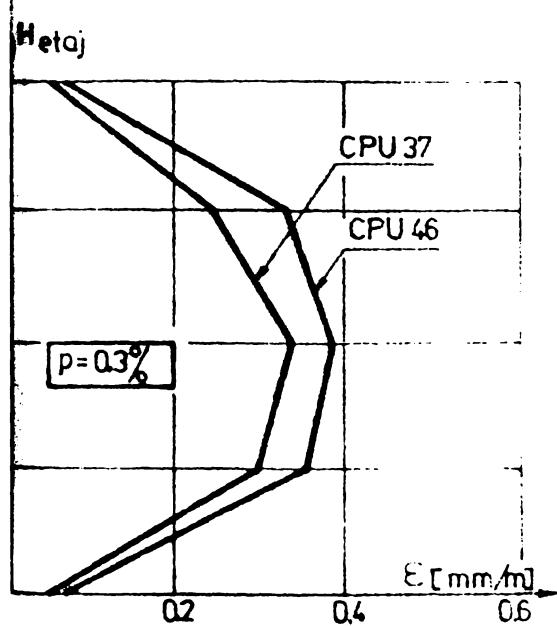
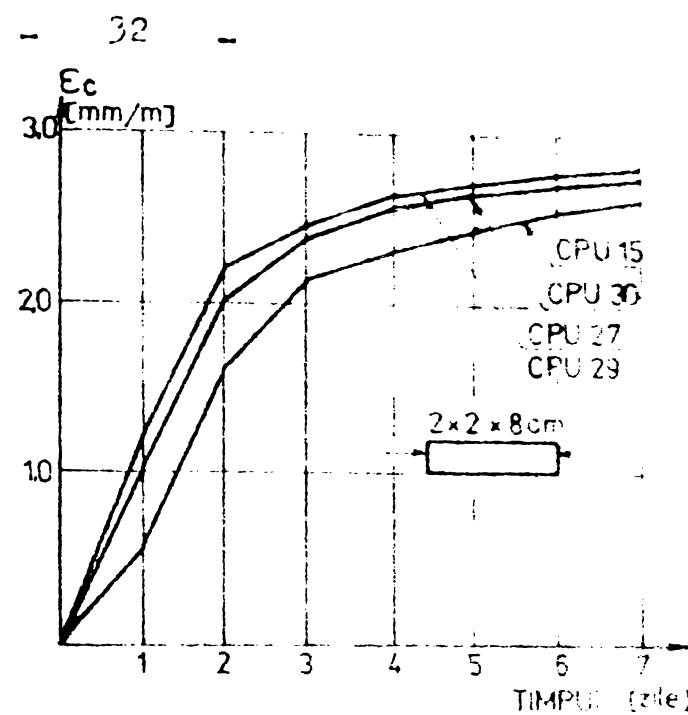
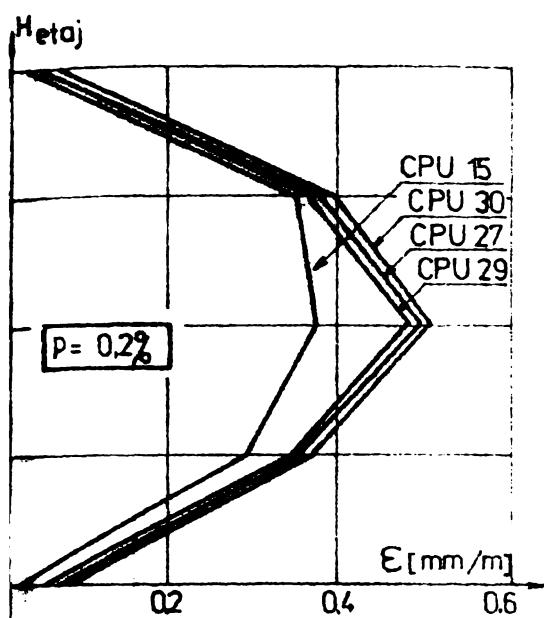

Fig. 3.14 (Continuare)
a)

Fig. 3.14 (Continuare).
b)

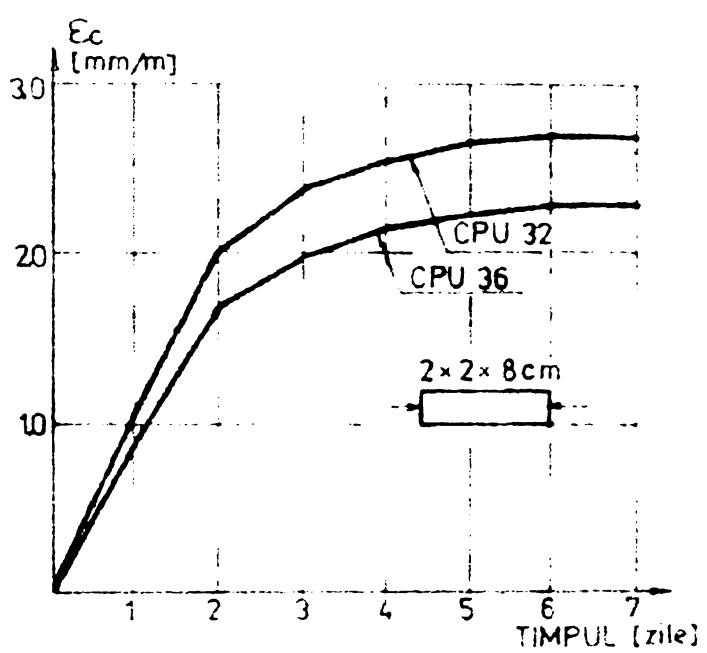
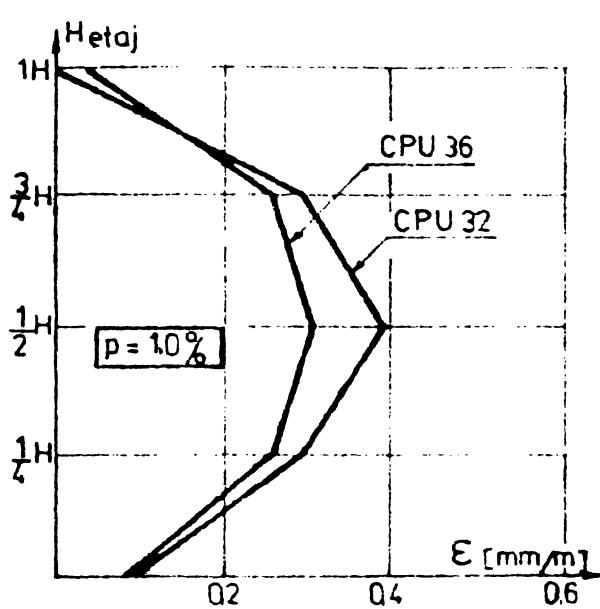
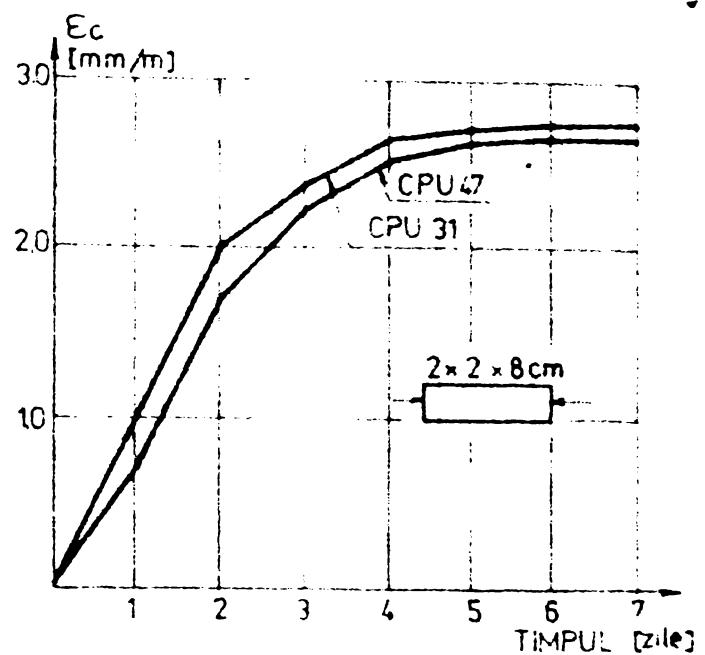
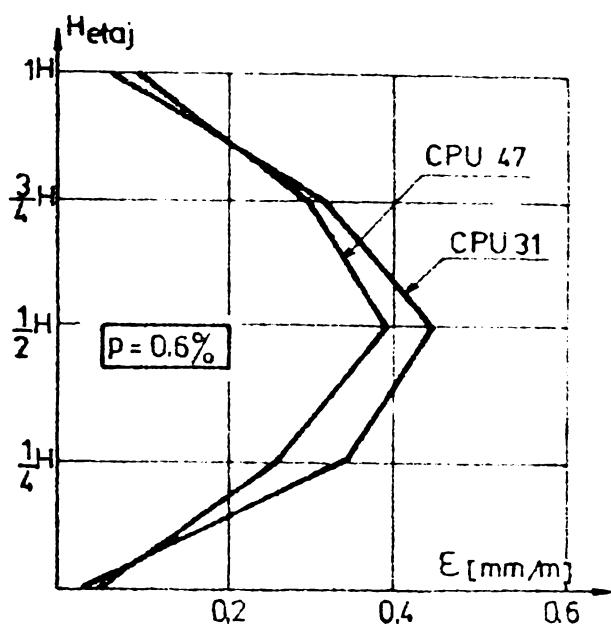

Fig A.3.14 (Continuare)
a)

Fig A.3.14 (continuare)
b)

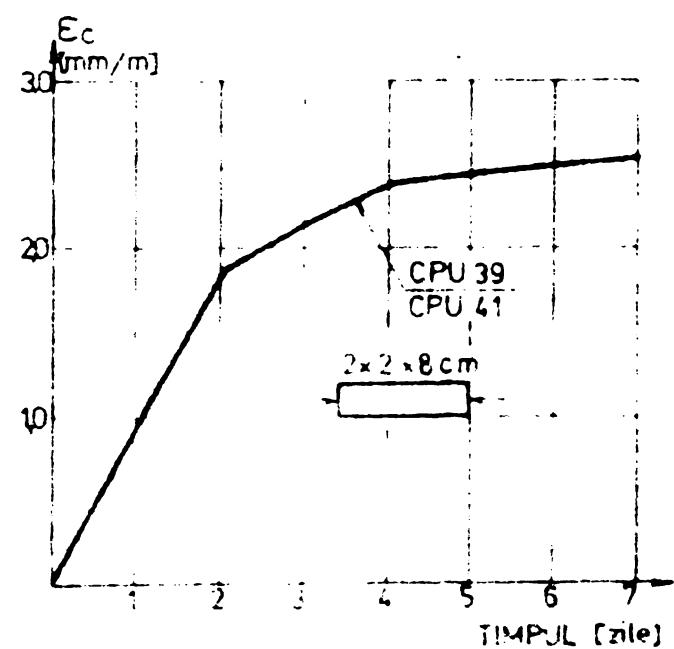
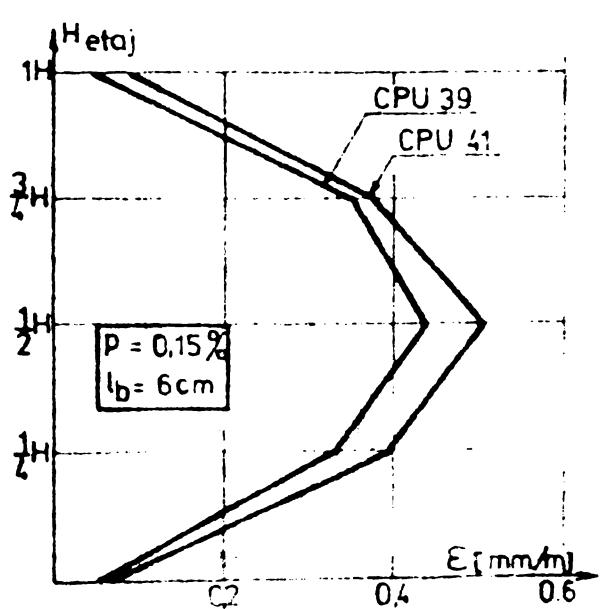

Fig. A.3.15 Deformatiile din contractie
impiedicata de plansele la
elemente cu un singur nivel, cu goluri.

Fig. A.3.15 contractia libera a betoanelor
cu uscare folosite pentru elementele
cu un nivel, cu goluri

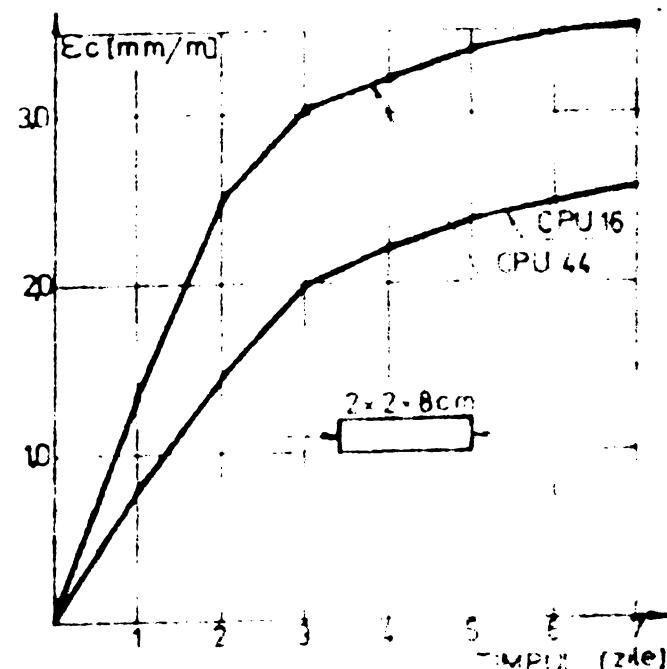
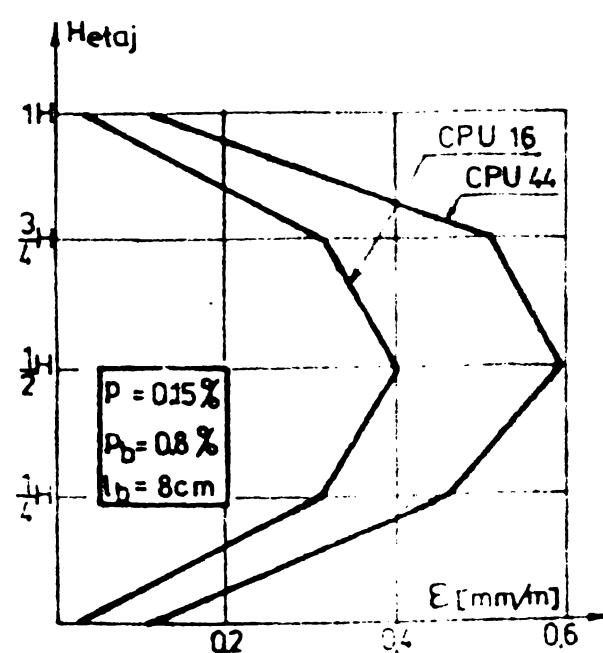
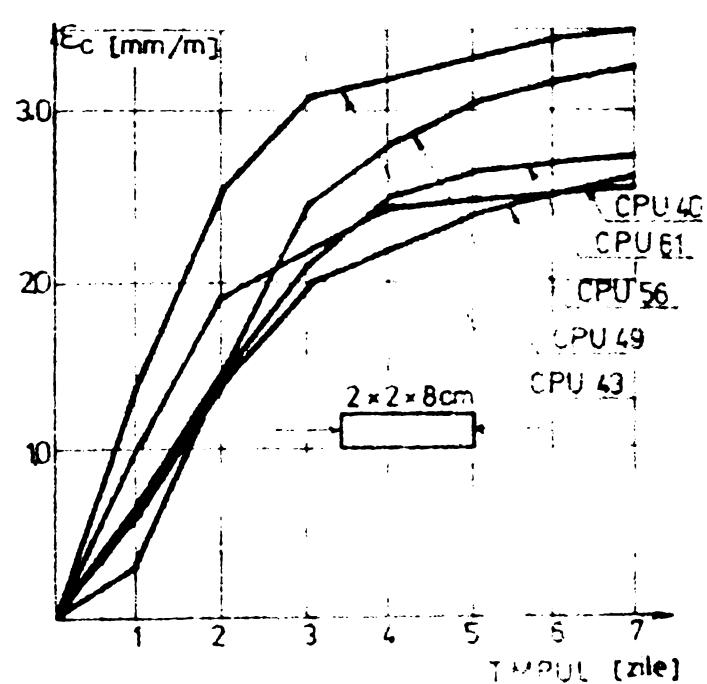
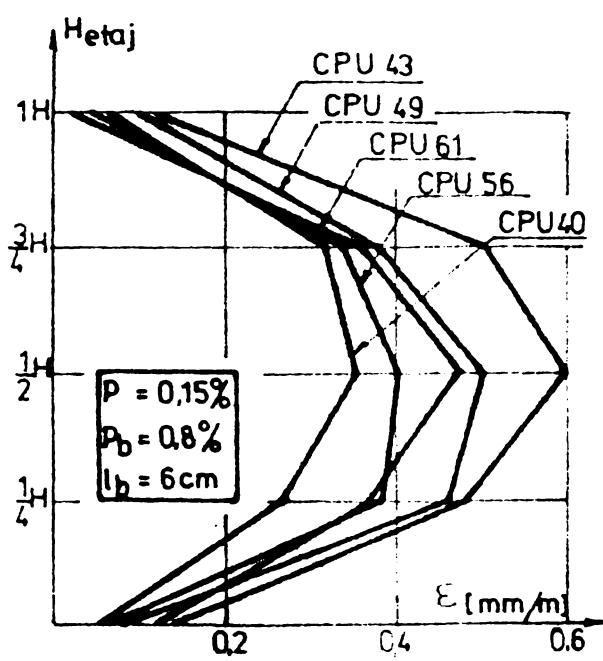
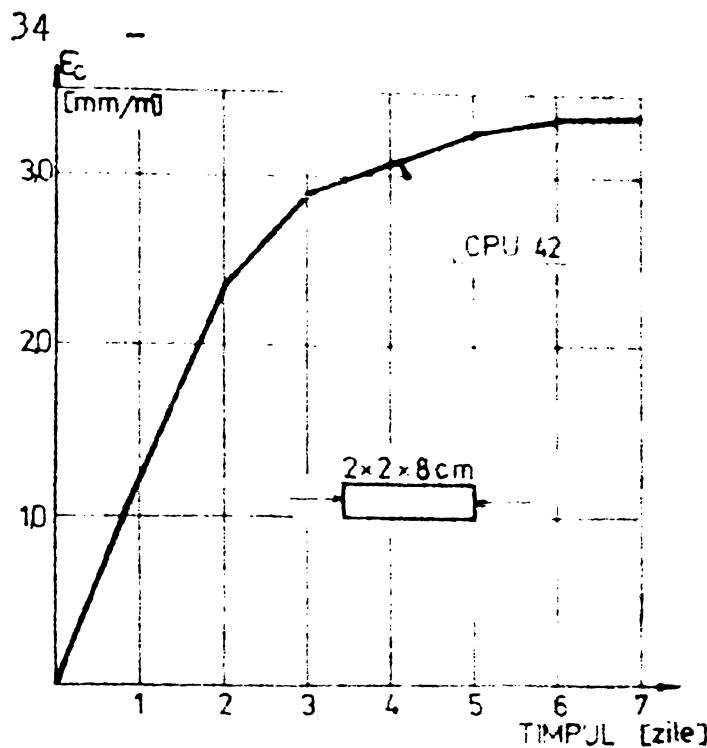
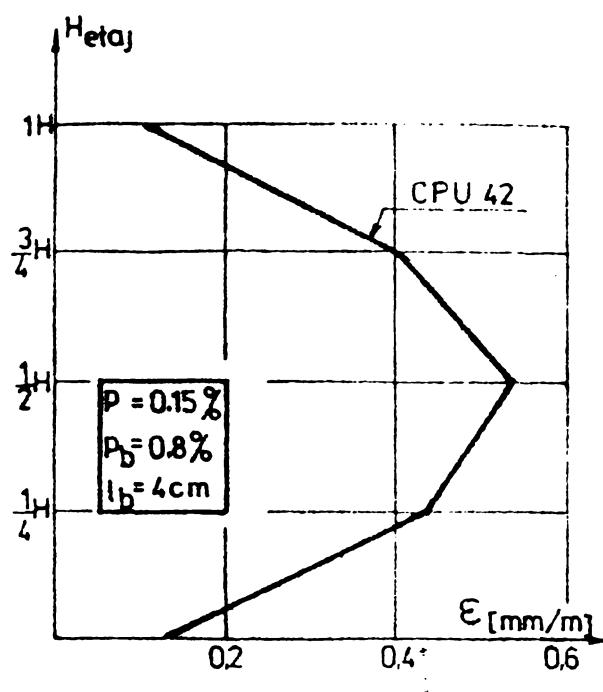
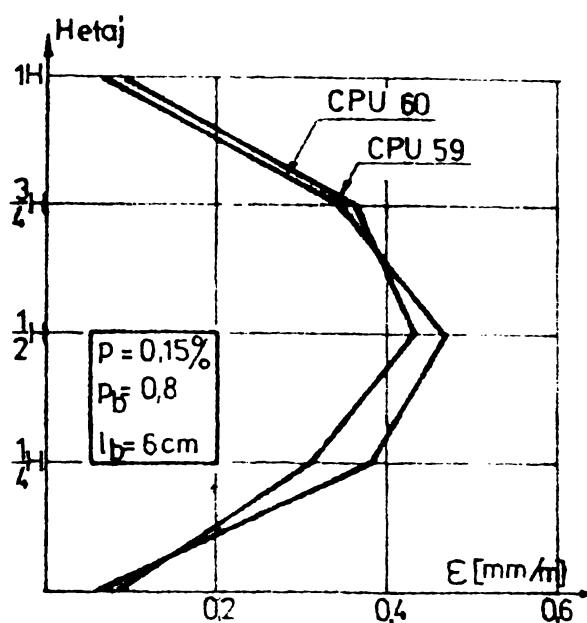
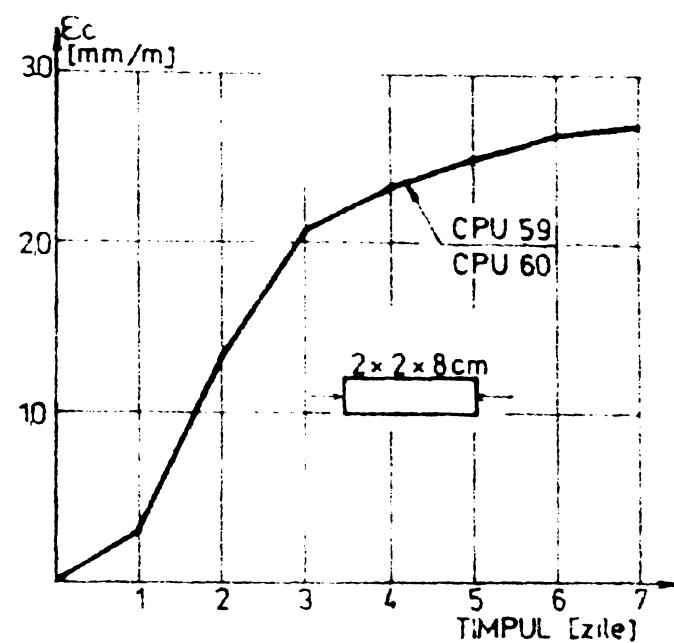

Fig. A3-15. Continuare
a)

Fig. A3-15. Continuare

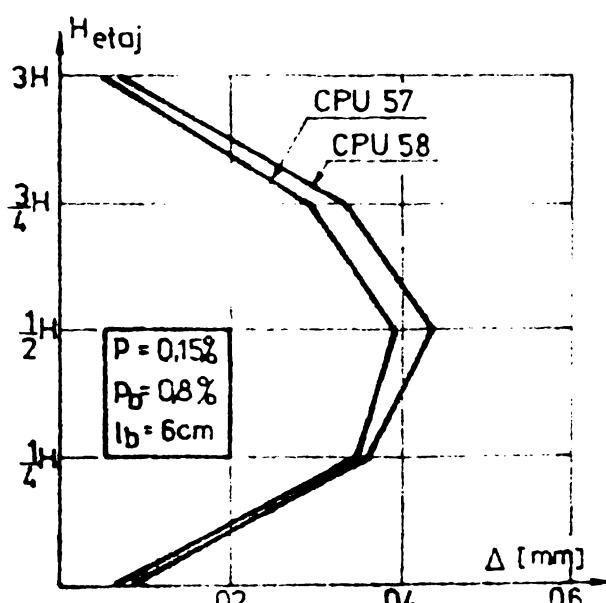
a)

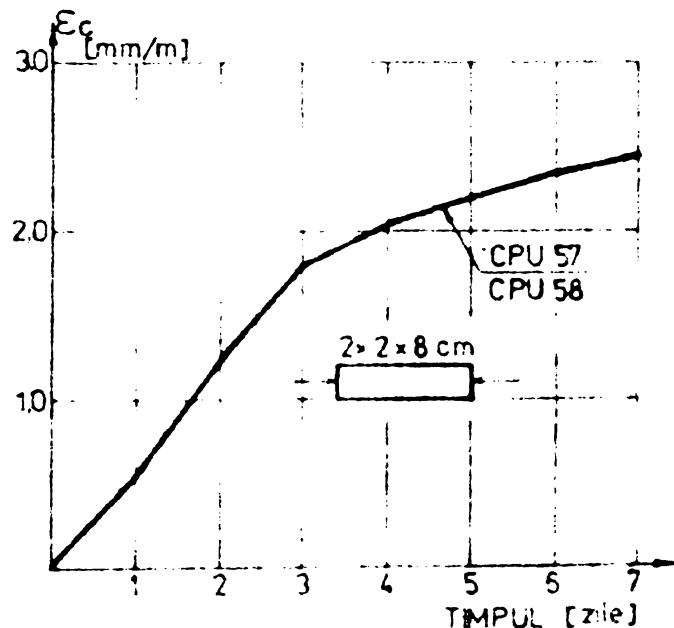
b)

Fig A.3.15 Deformatiile din contractie la elementele cu un nivel cu gol avind c).

- a) Deformatii impiedcate de plansee;
- b) Deformatii libere ale betoanelor folosite.

a)

b)

Fig A.3.15 Deformatiile din contractie la elementele cu latime de 75 cm

- c) (CPU 57) si 50 cm (CPU 58) avind un nivel cu gol
- a) Deformatii impiedcate de plansee
- b) Deformatii libere ale betoanelor

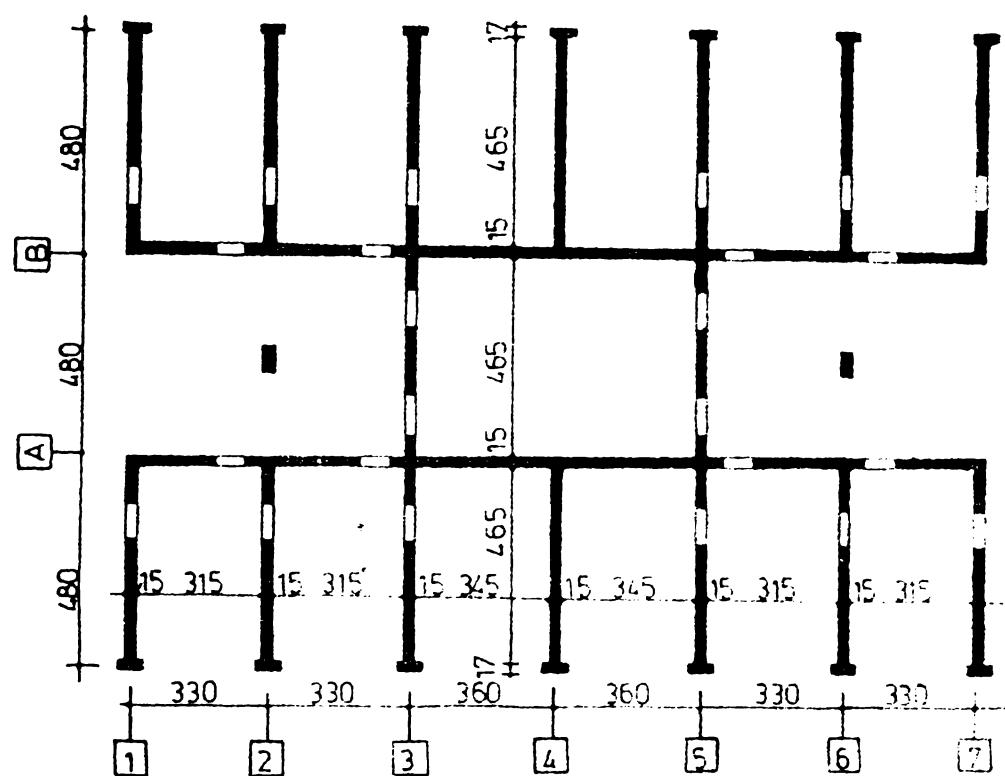

Fig. A.3.16 Clădire de locuit S+P+10E la care s-a urmărit
„in situ” procesul de fisurare a dilatometrului

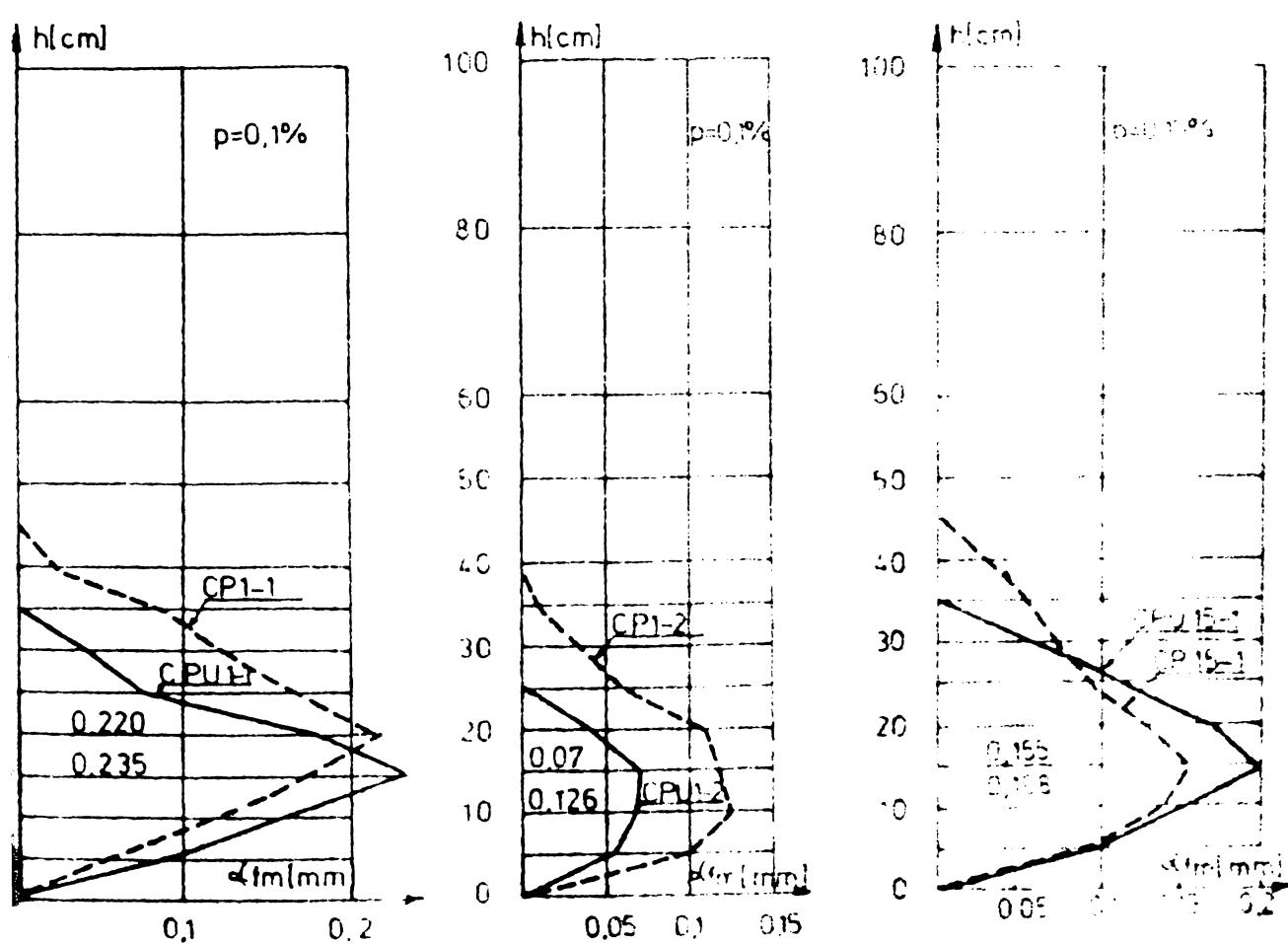

Fig. A.3.17 Variația deschiderii medie a fisiurilor în element
cu fundație

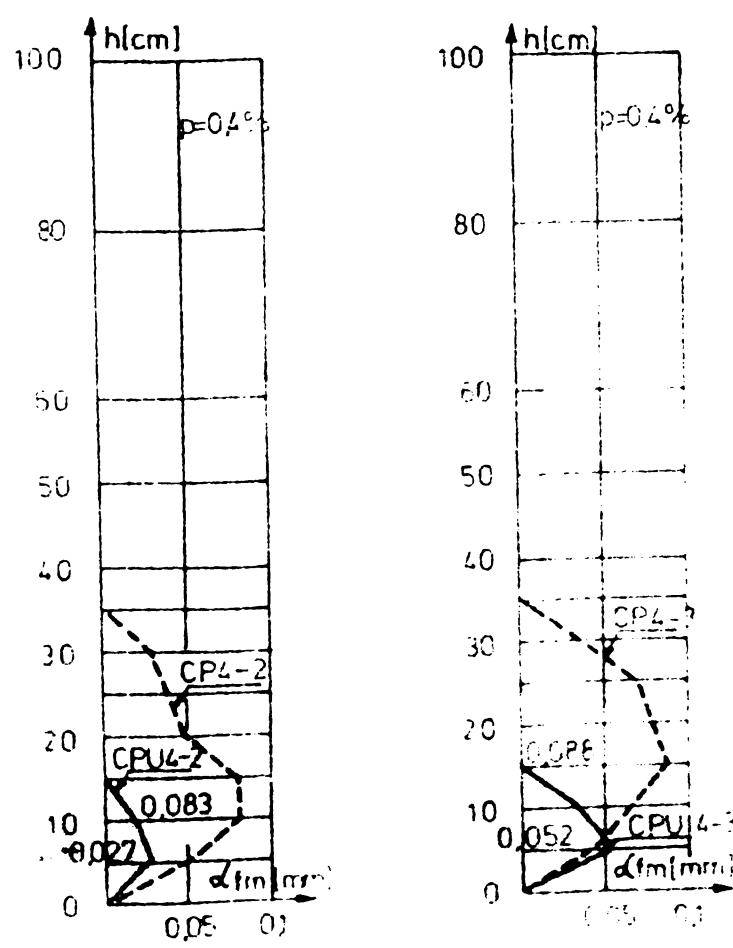
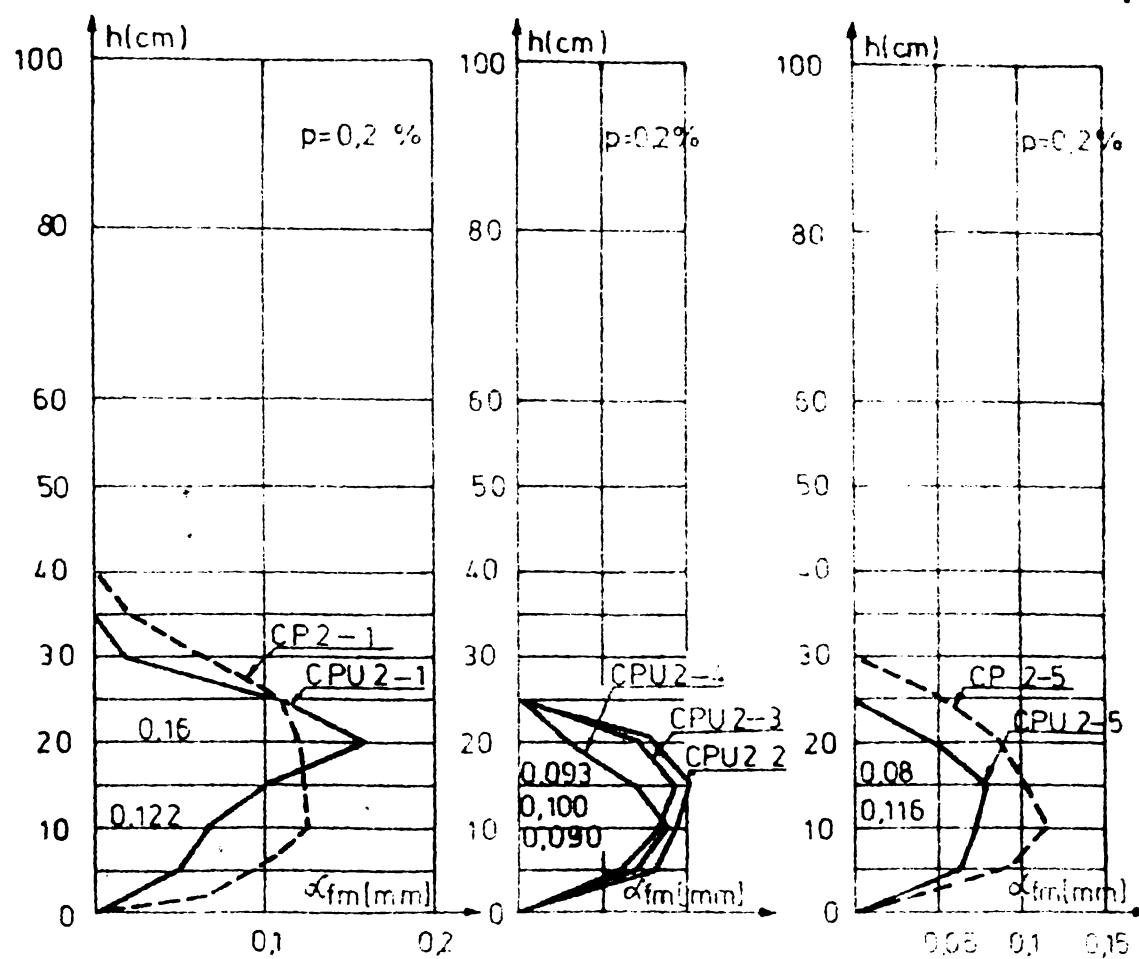
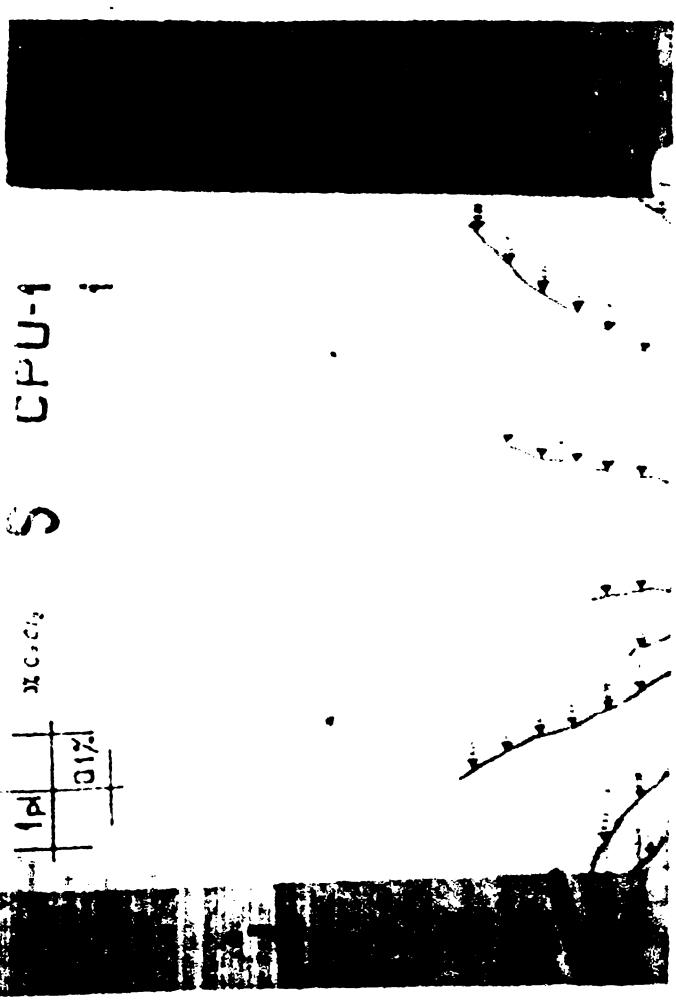
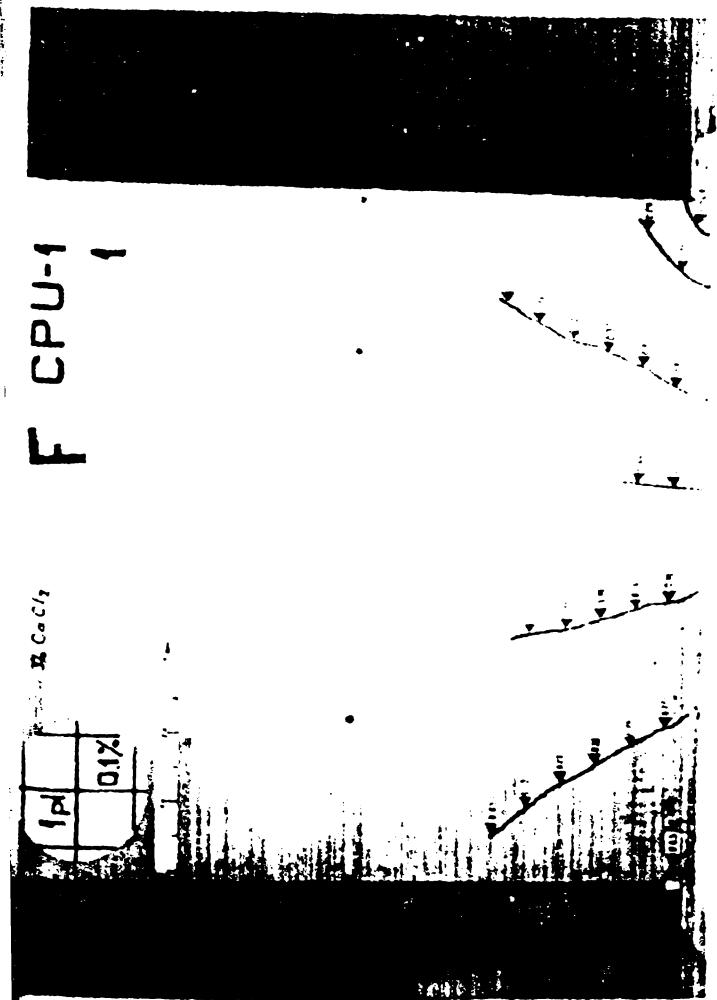
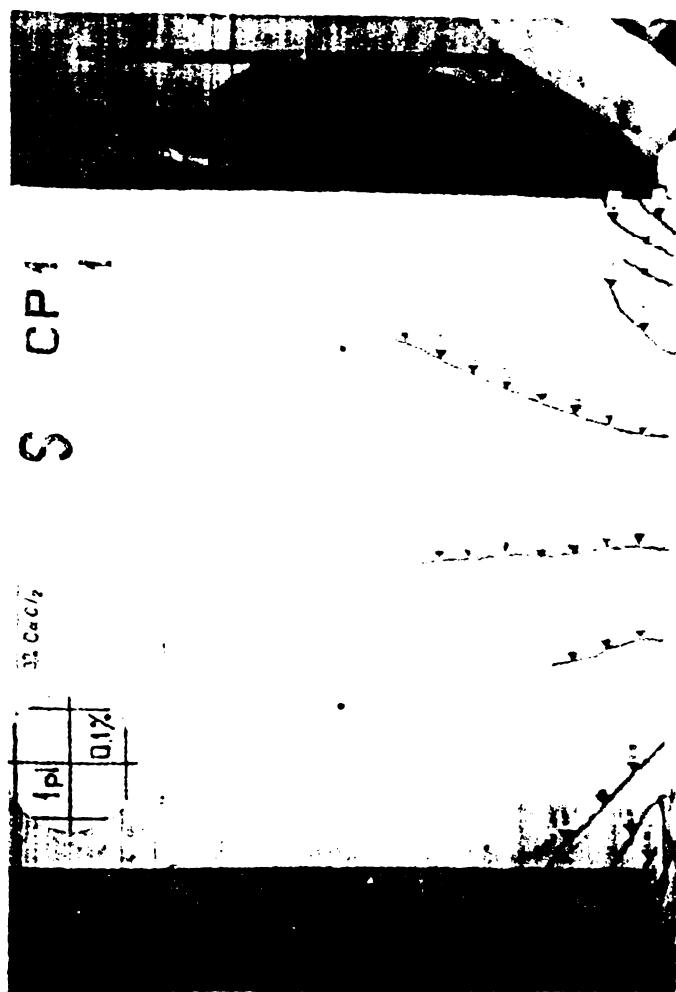
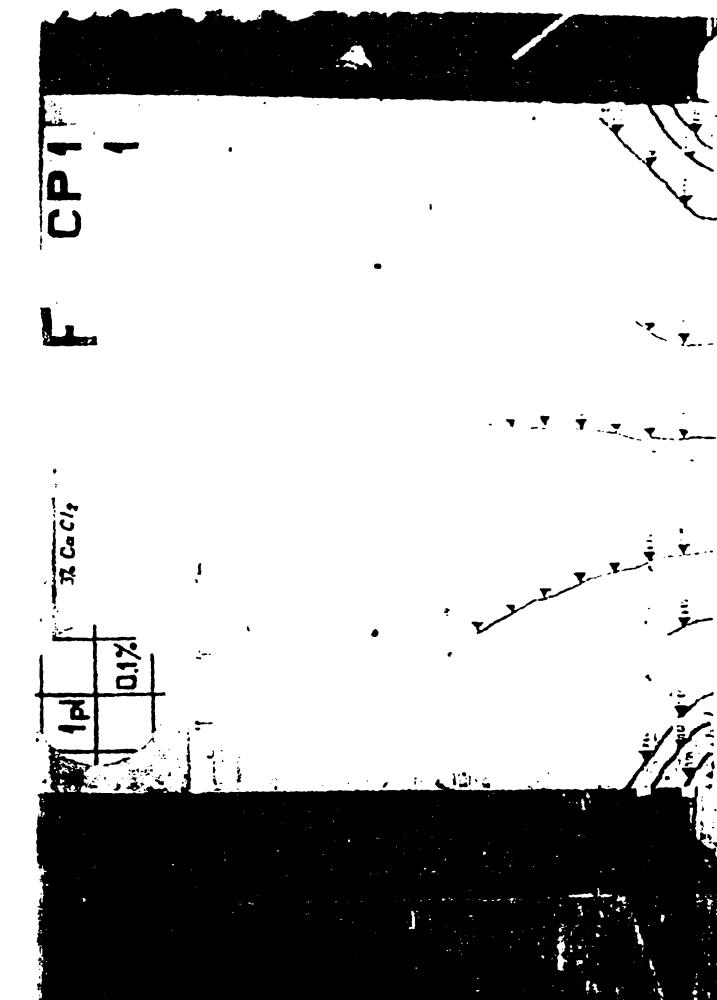

Fig. 3.17 (Continuation)

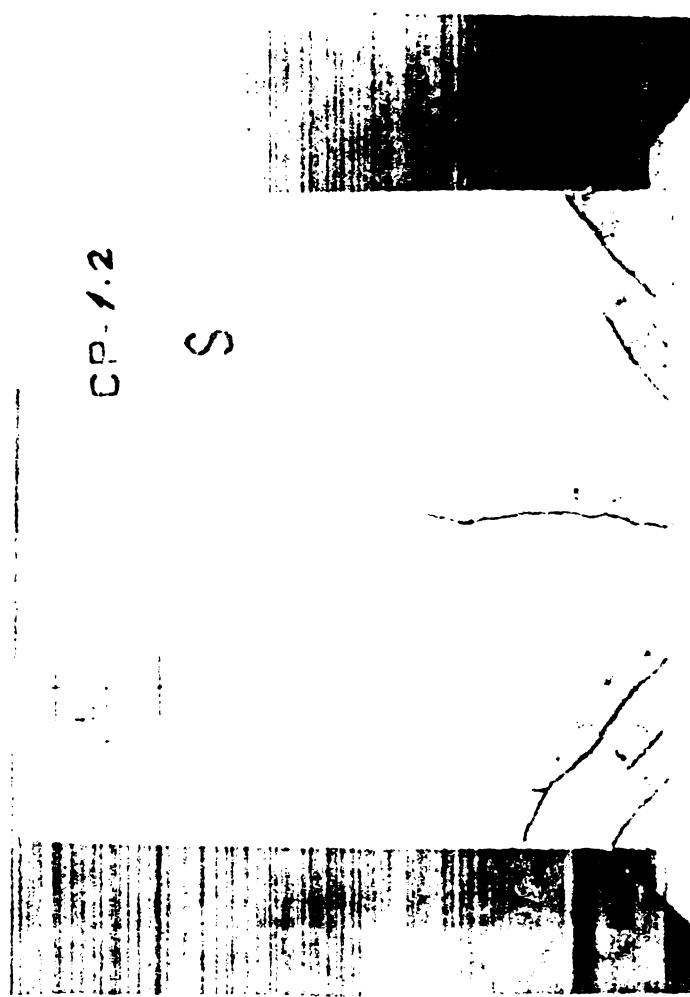
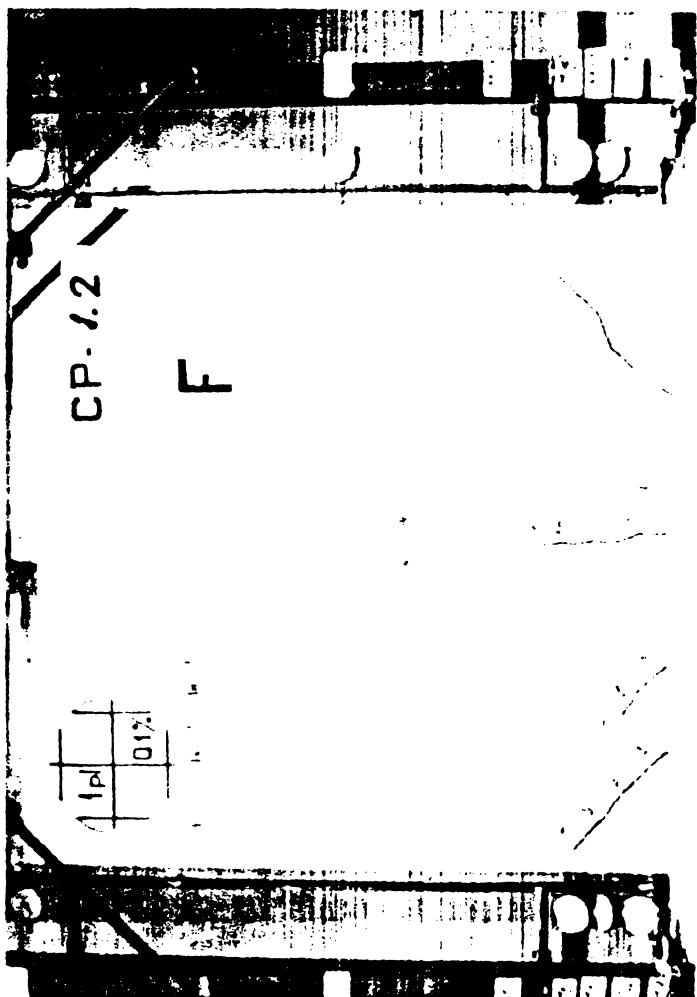
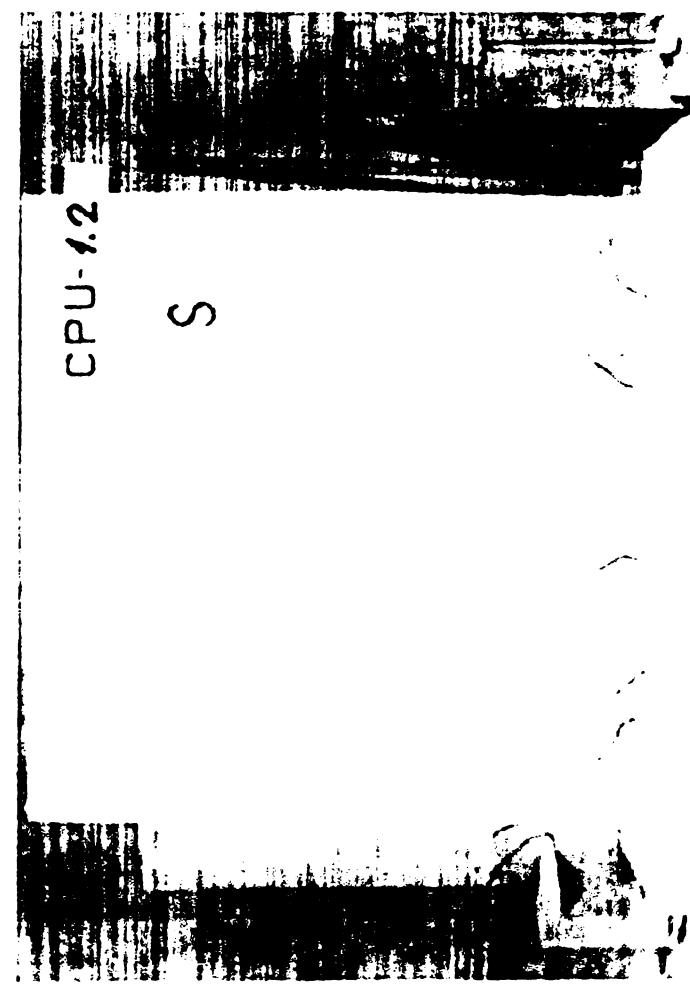
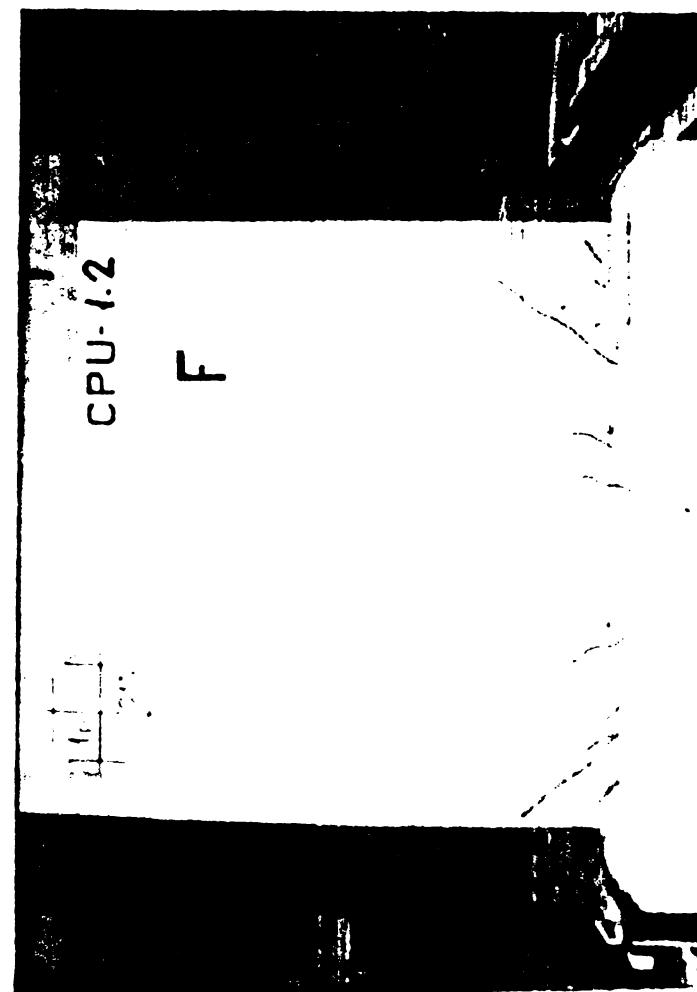
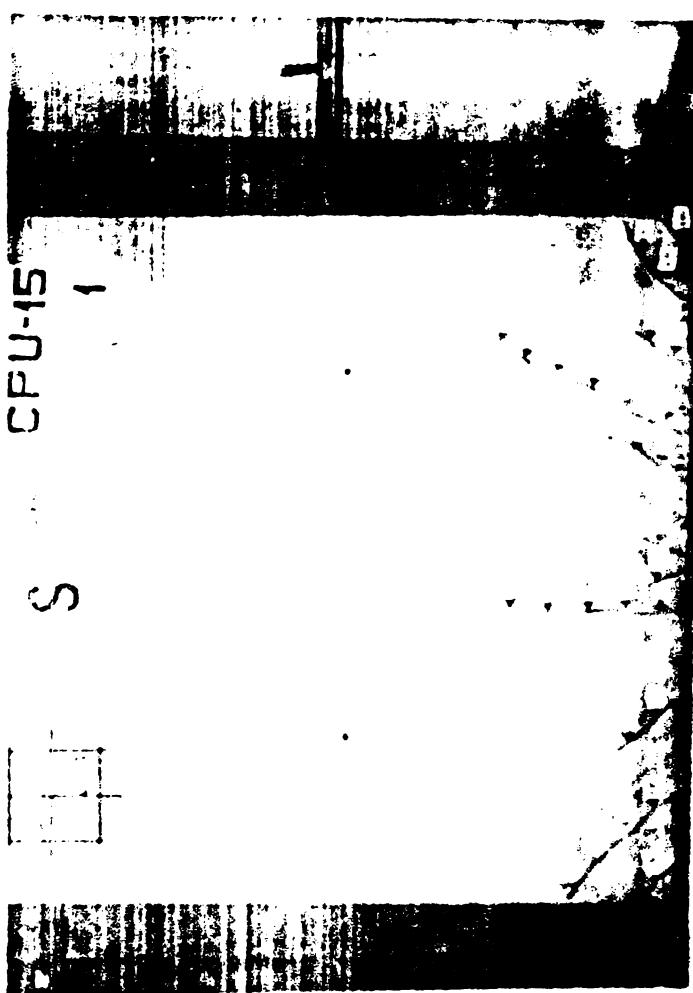
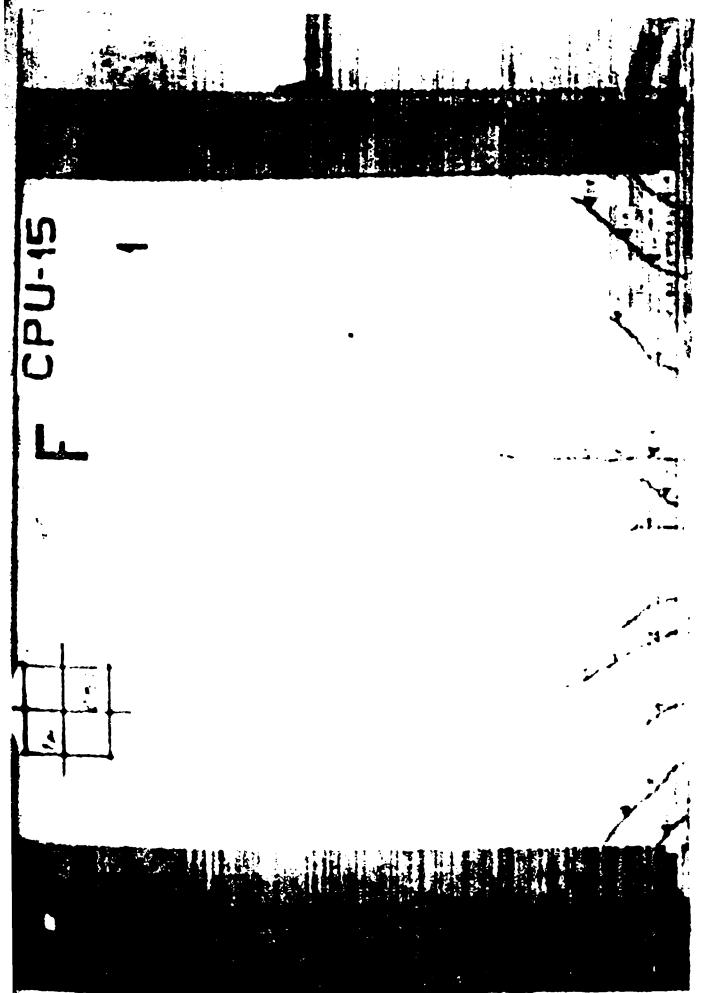
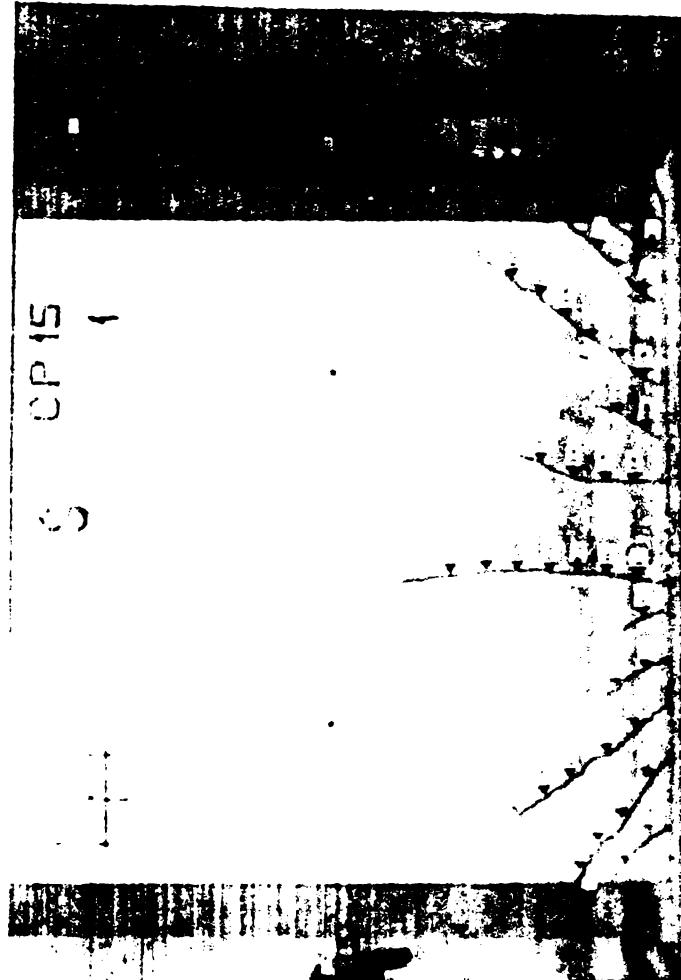
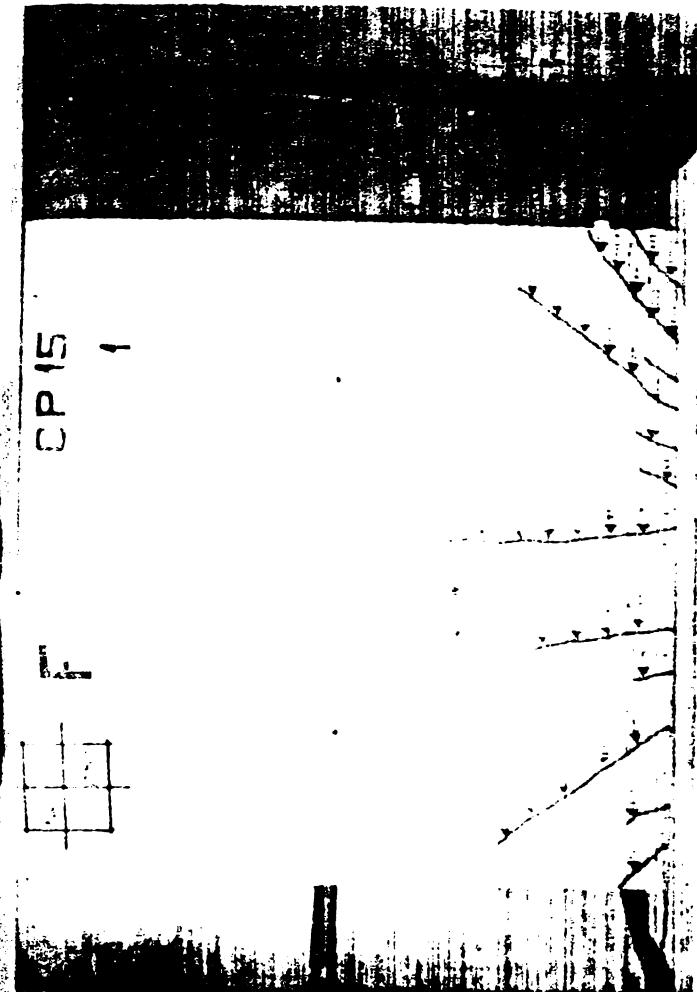
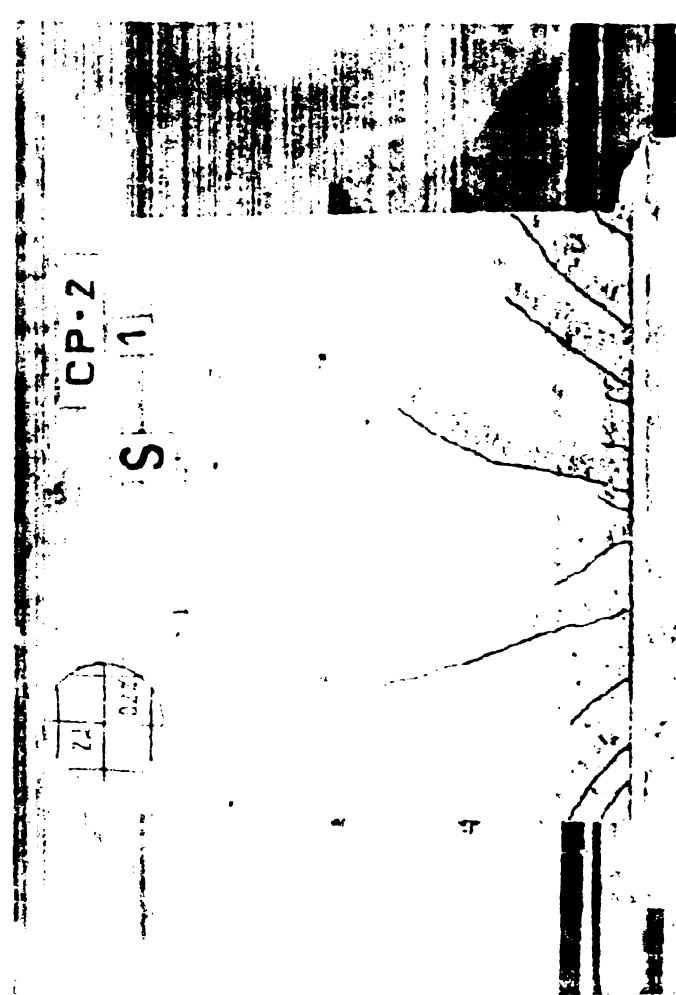
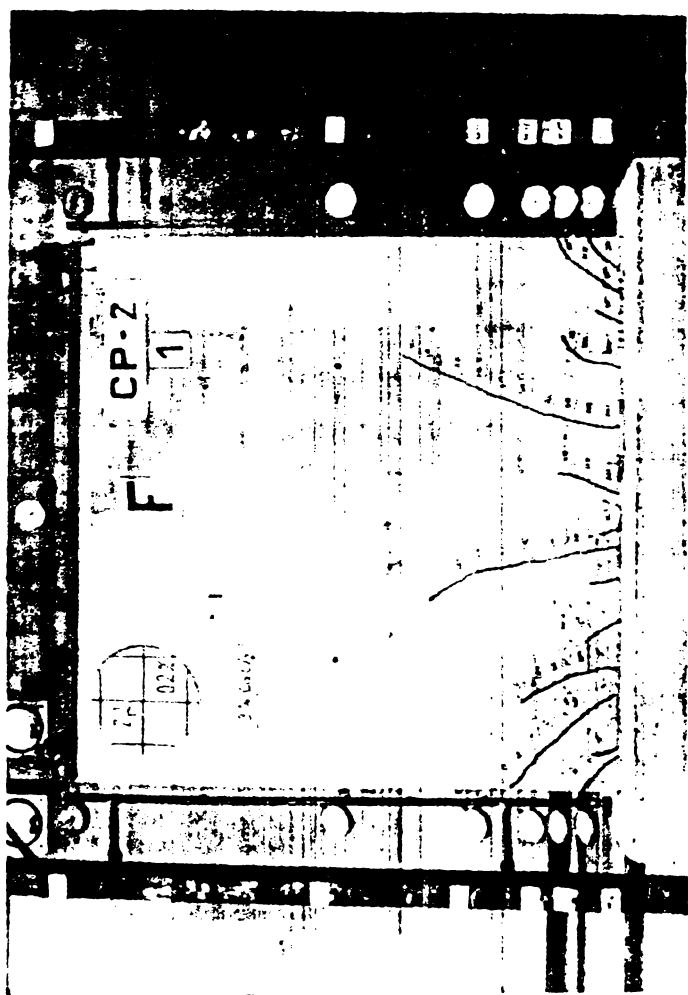

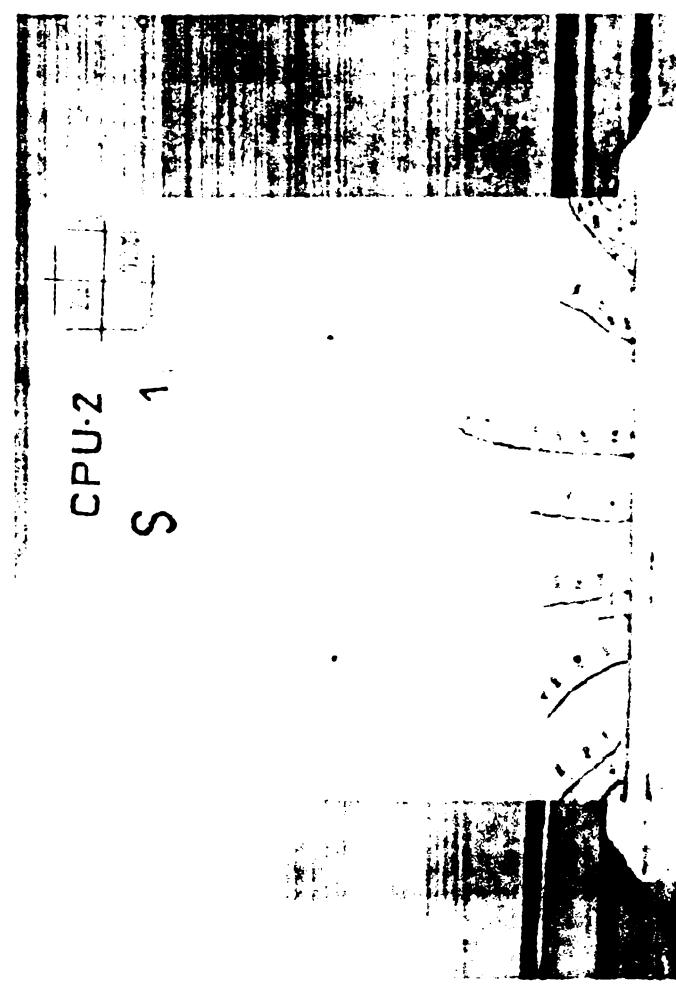
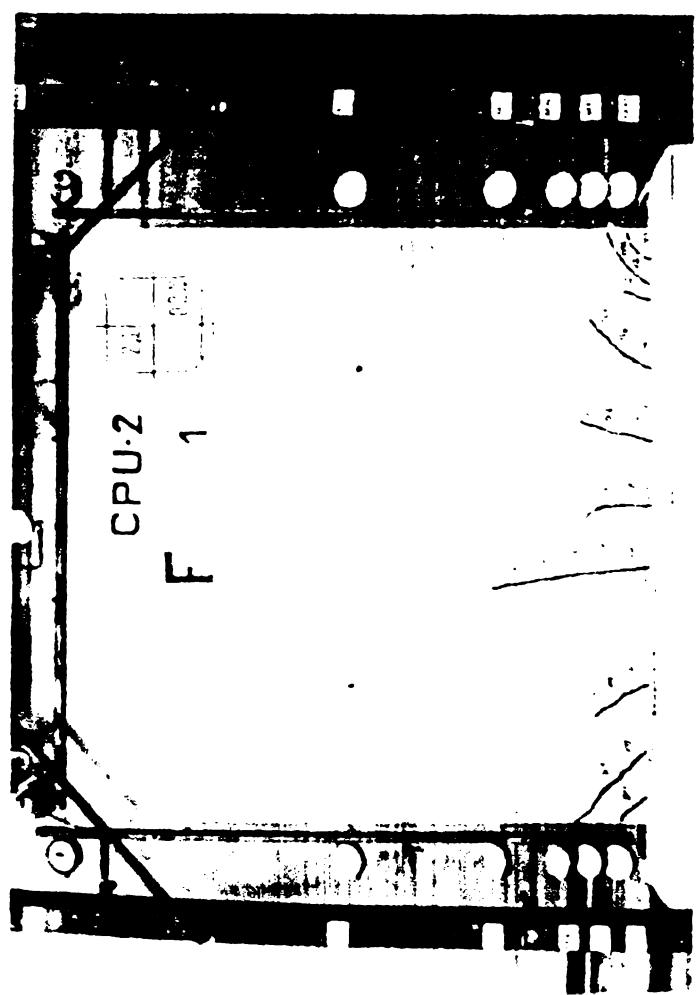
Fig. 1.1. No. 1. (continued).

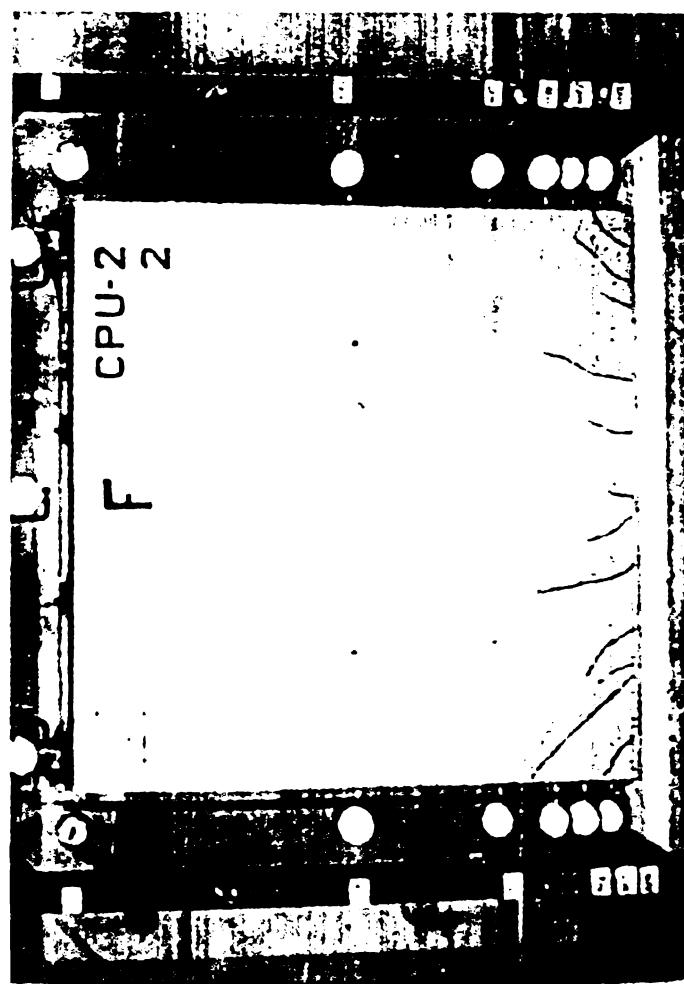
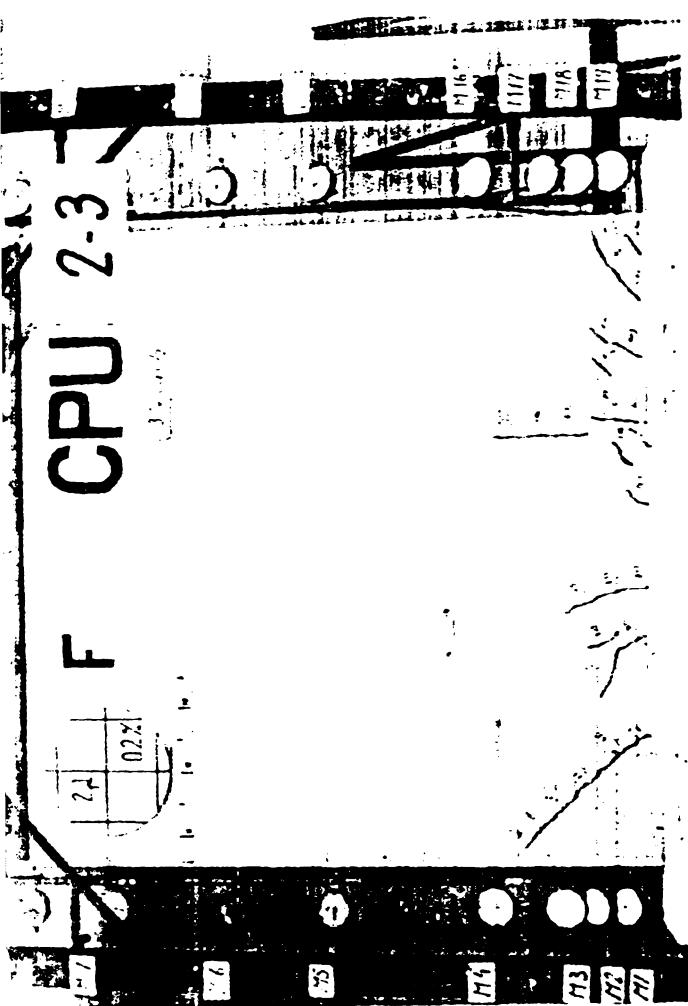

... 10. (continued).

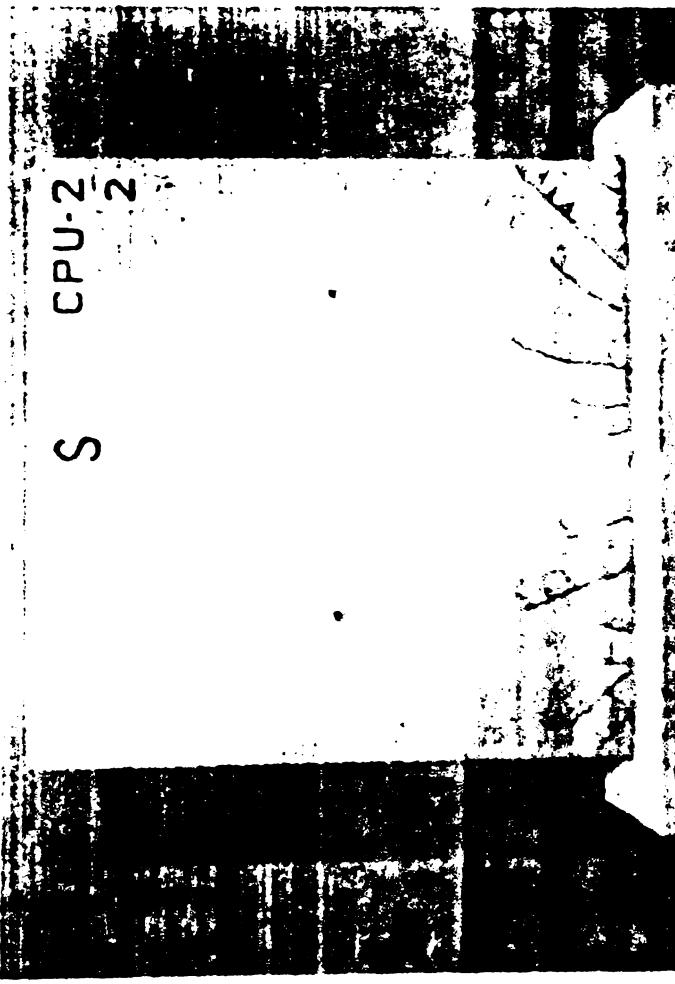
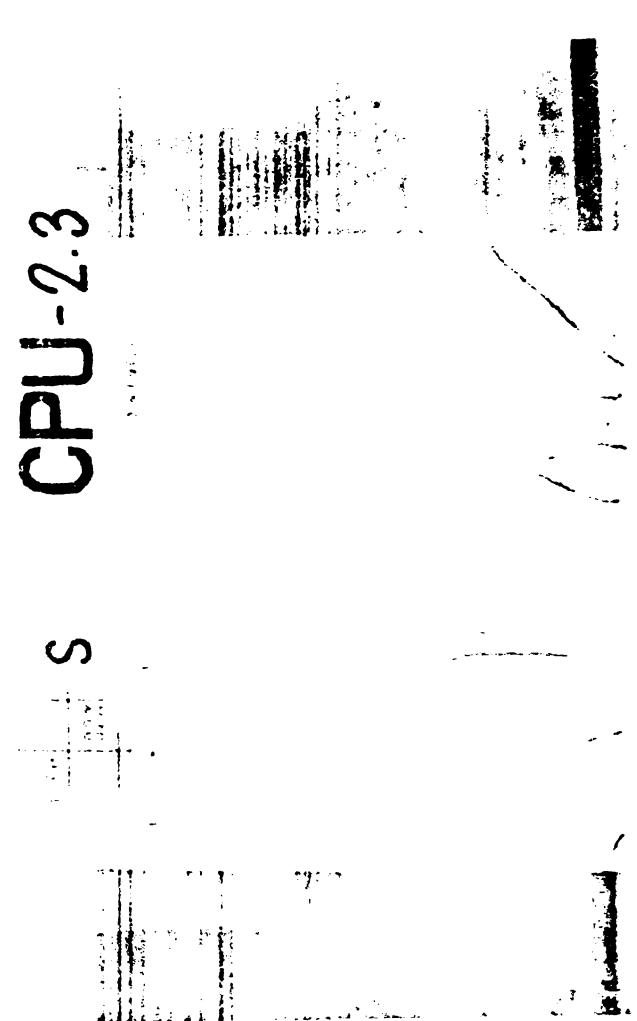

CPU-2.3

S

CPU-2
2

S

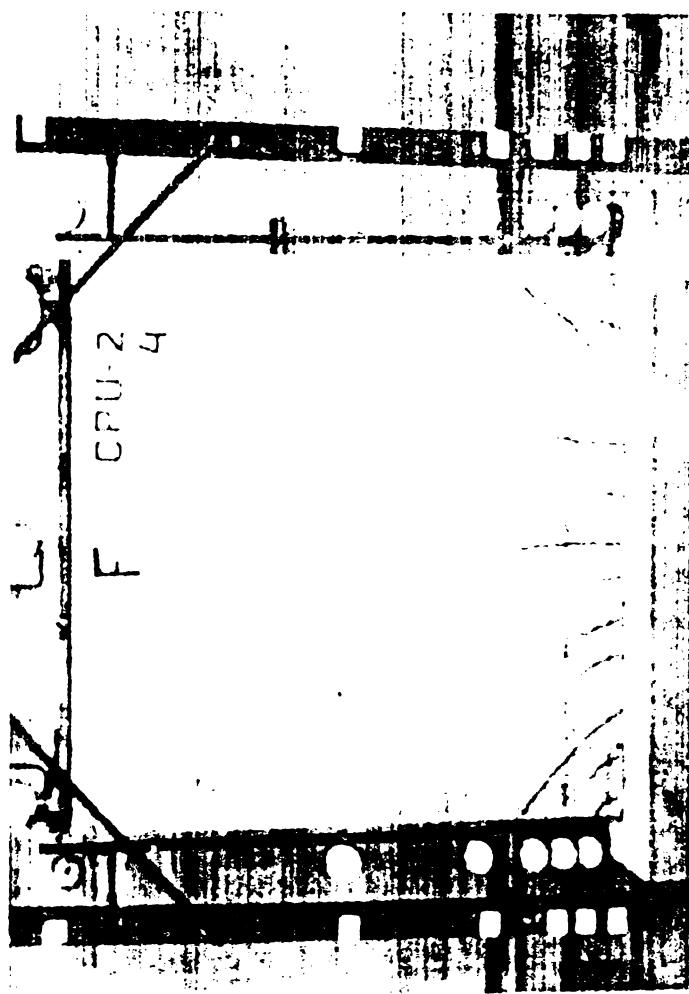
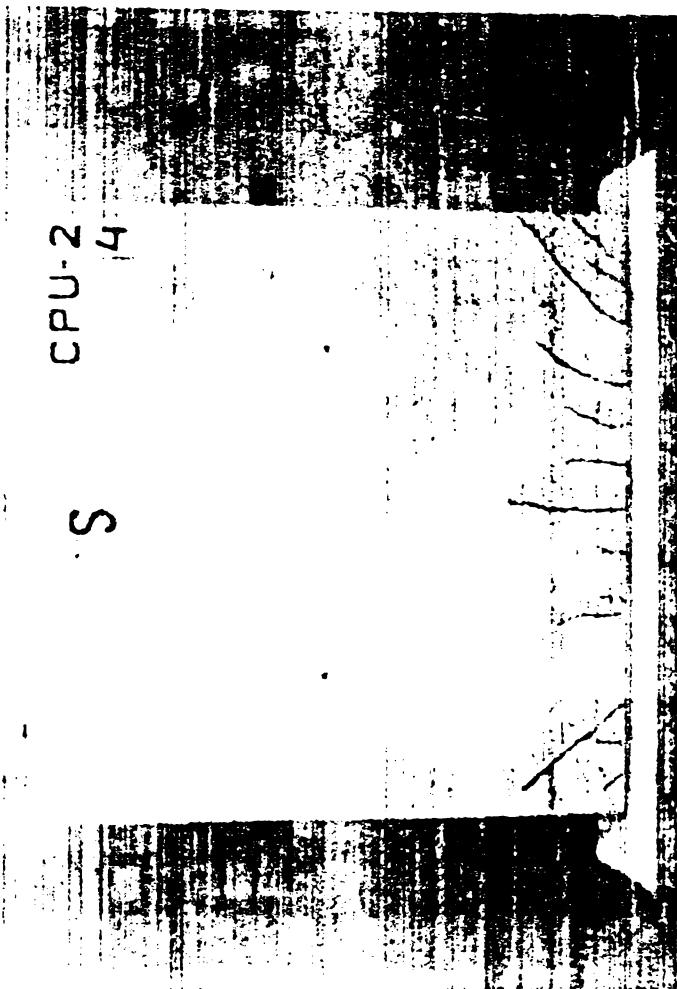
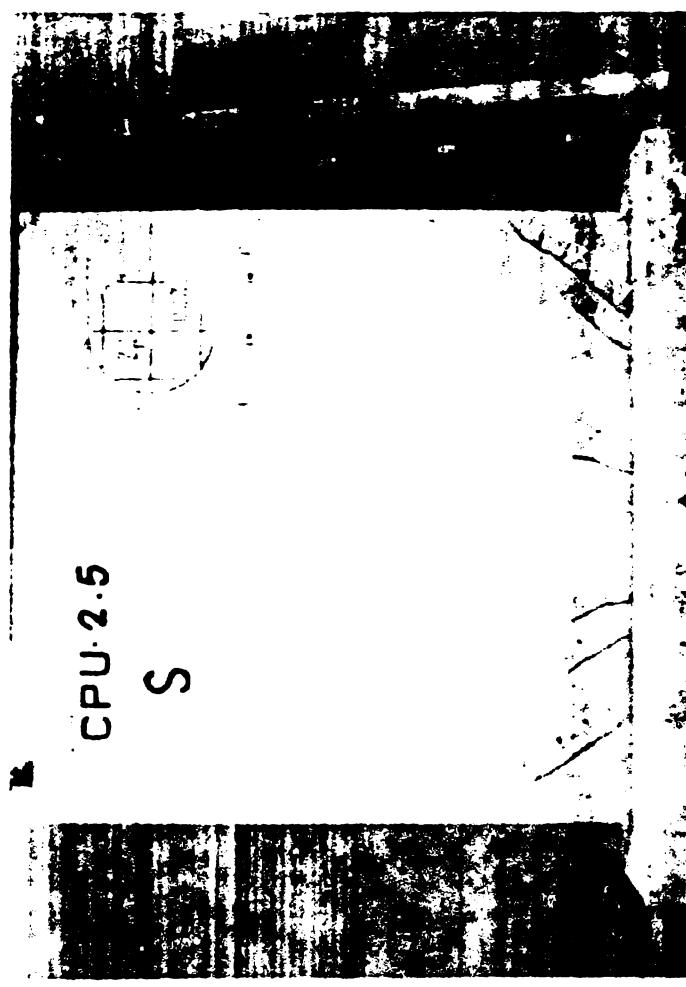
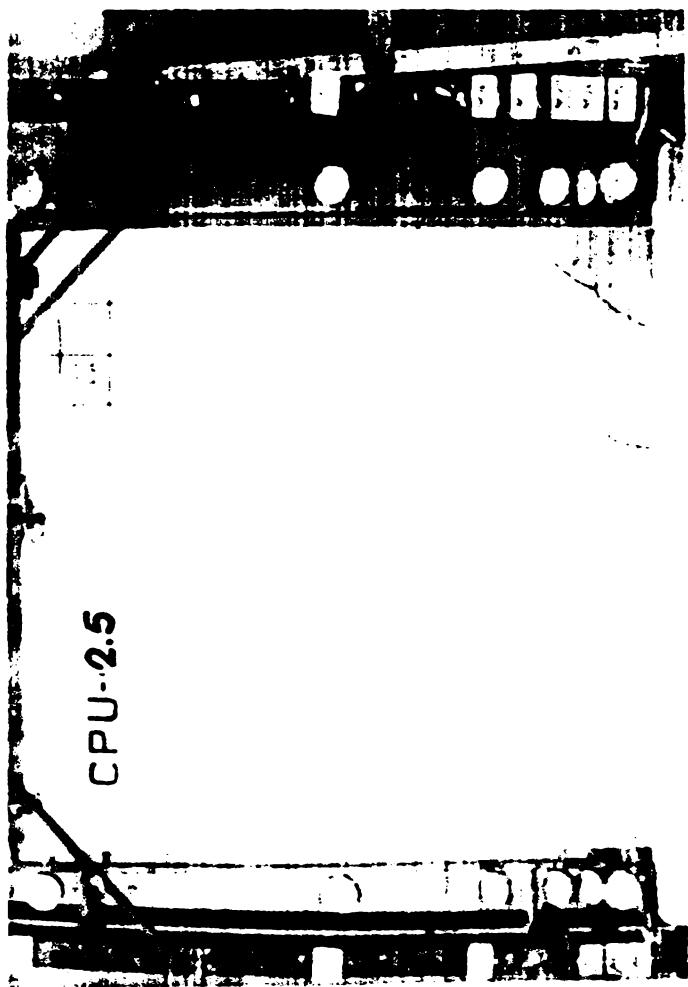
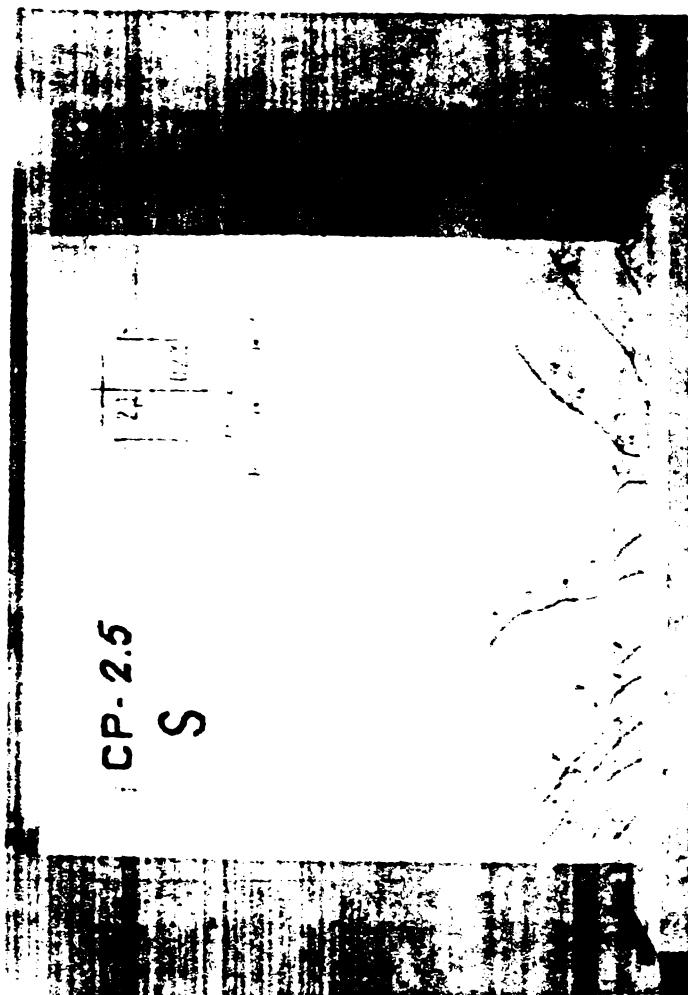
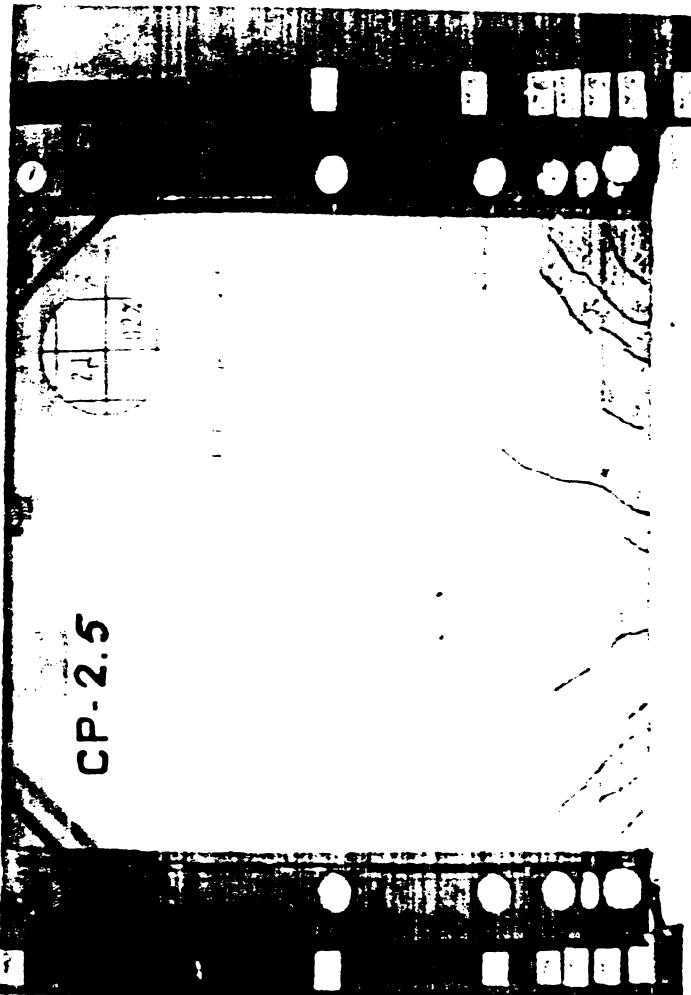
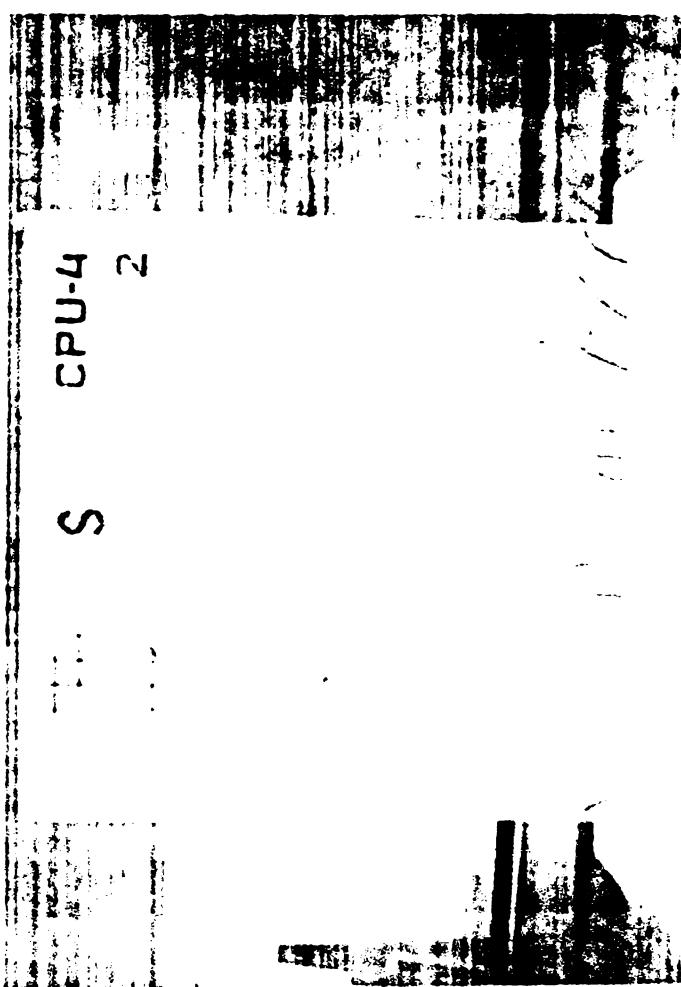
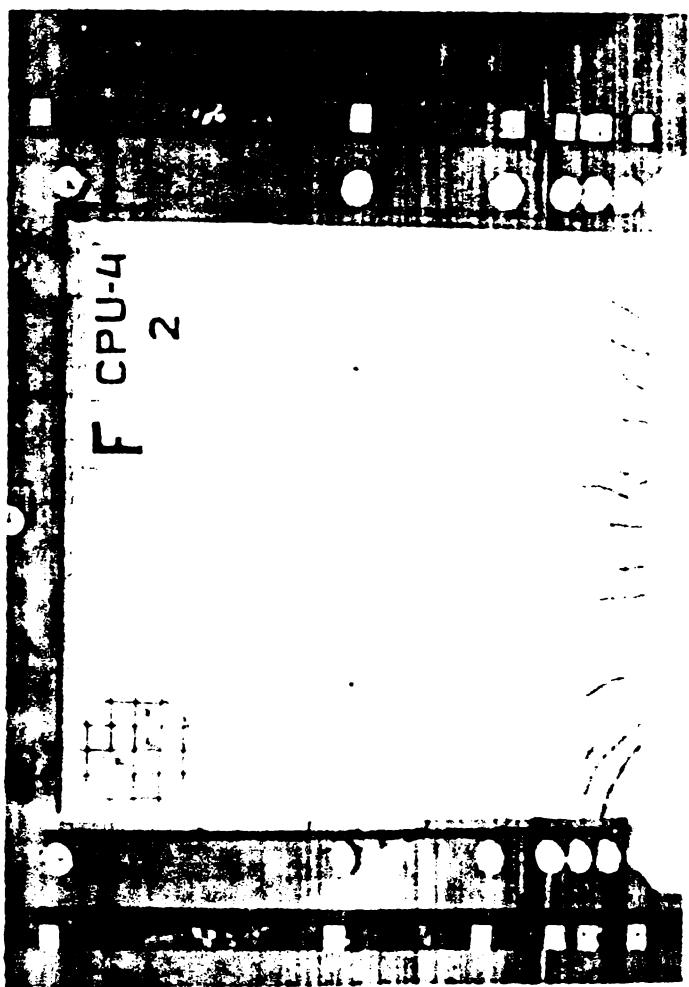
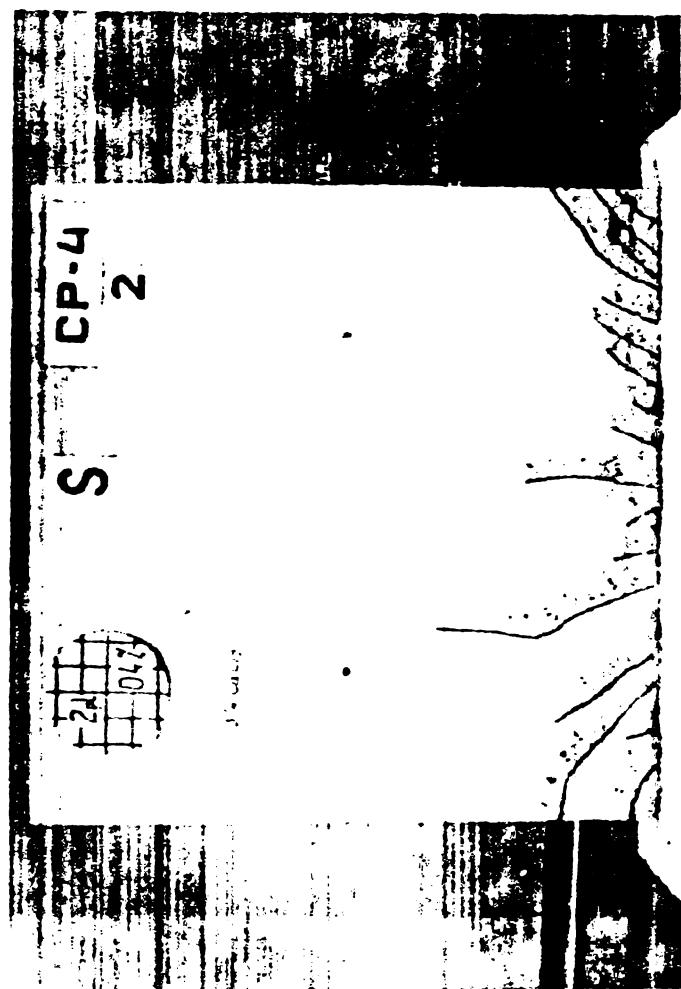
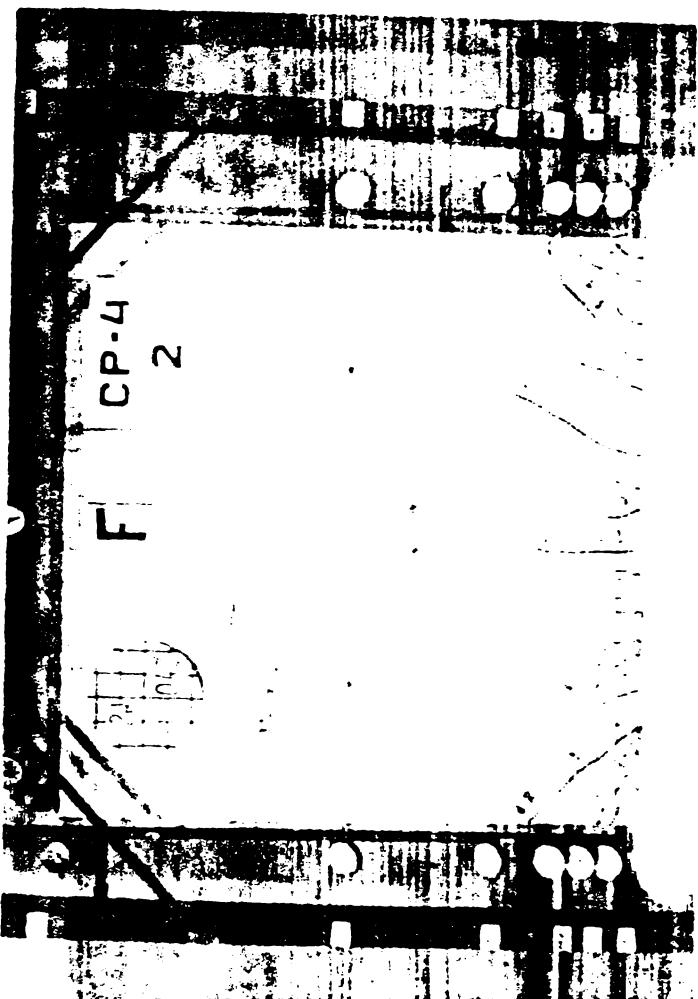

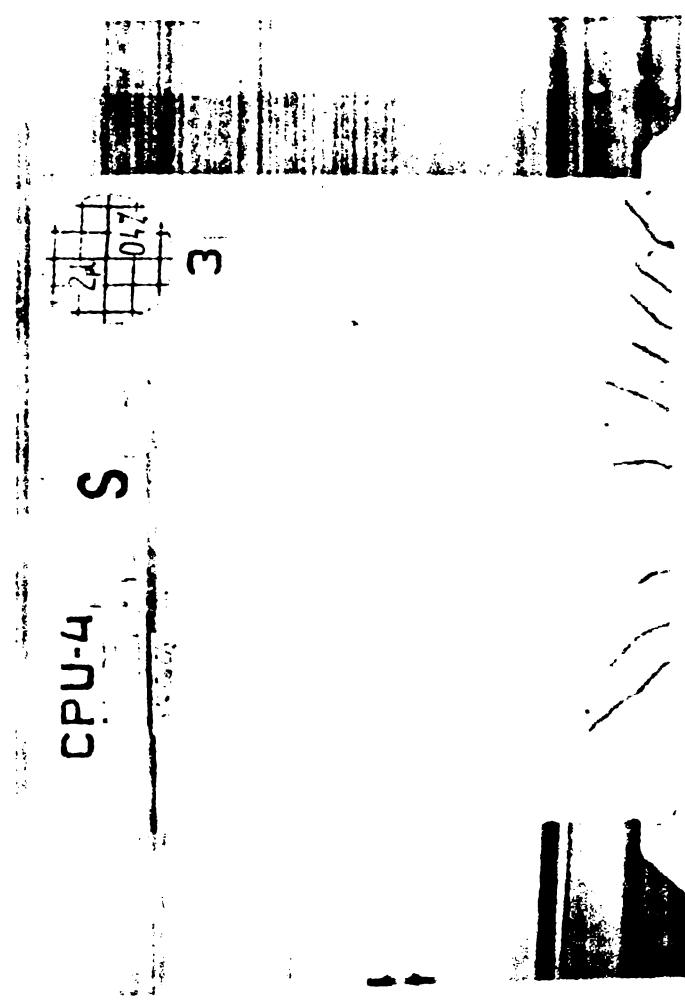
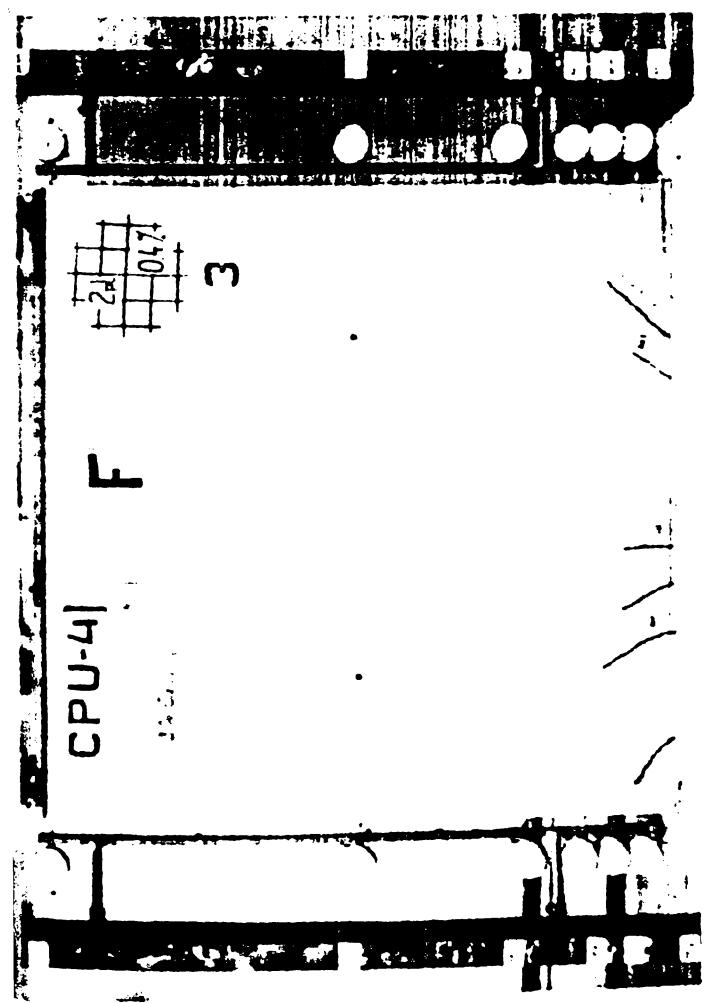
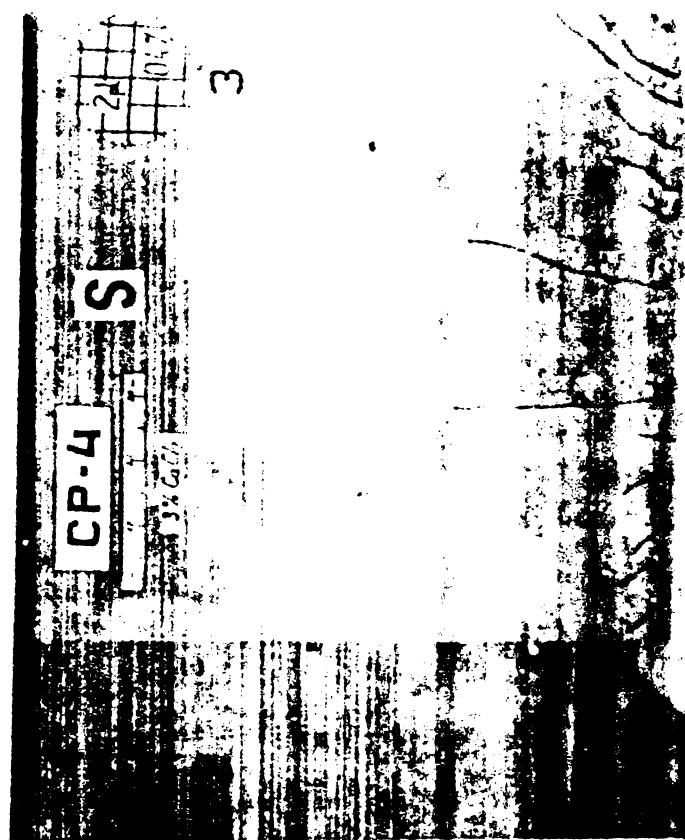
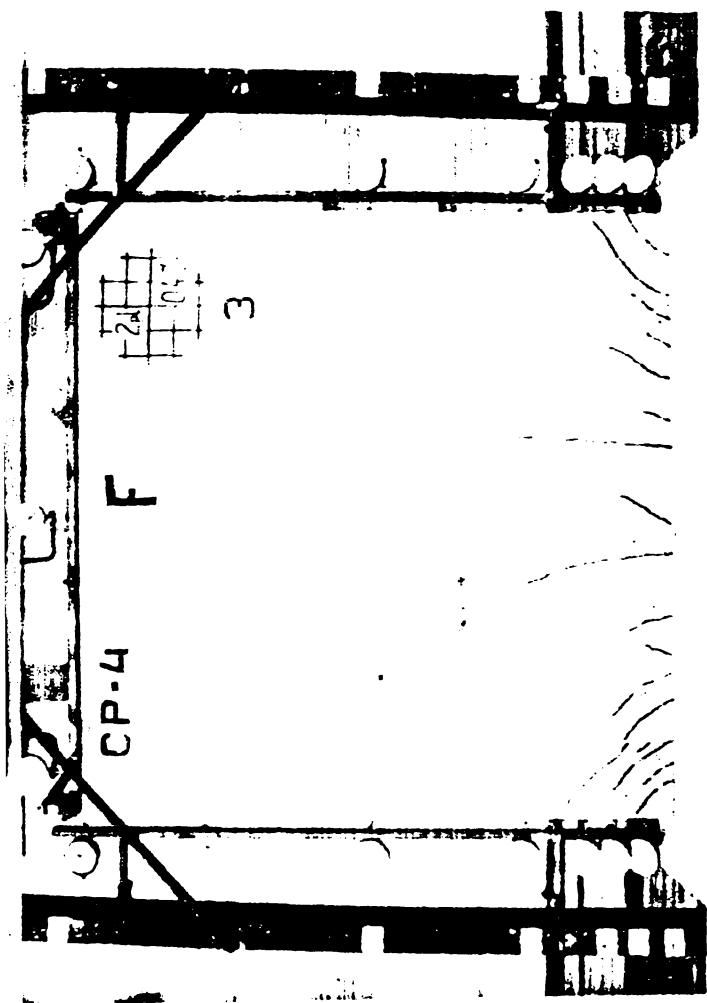
图 13. (continued).

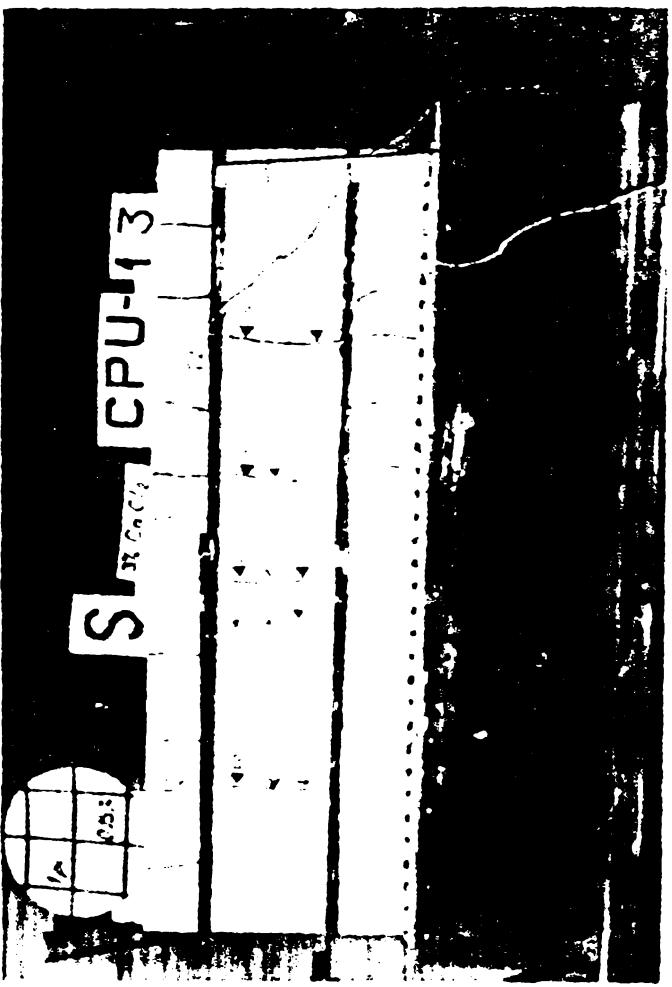
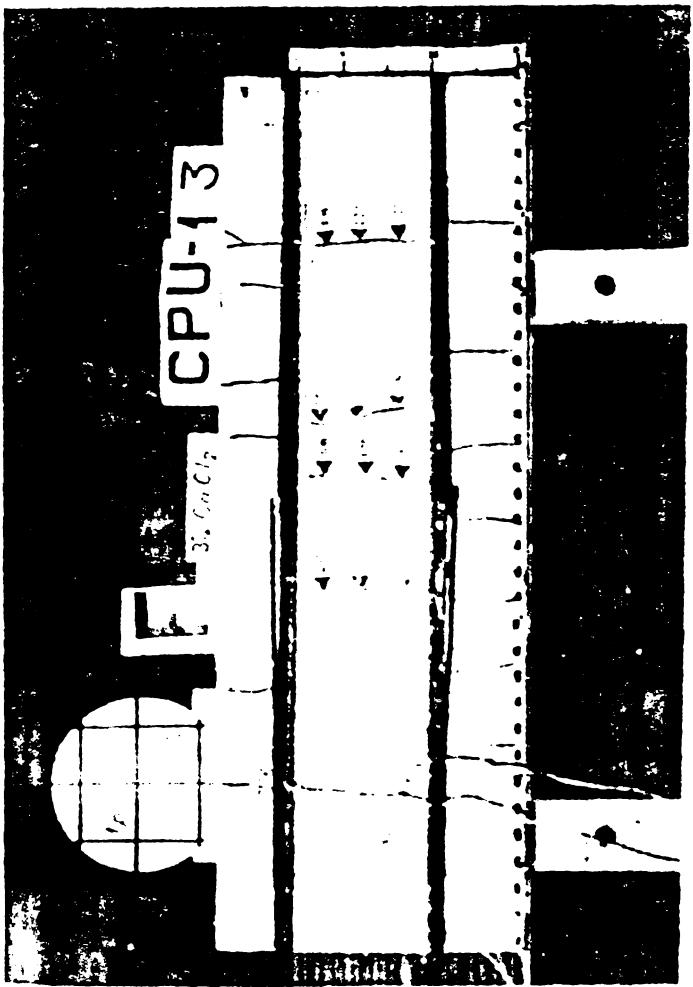
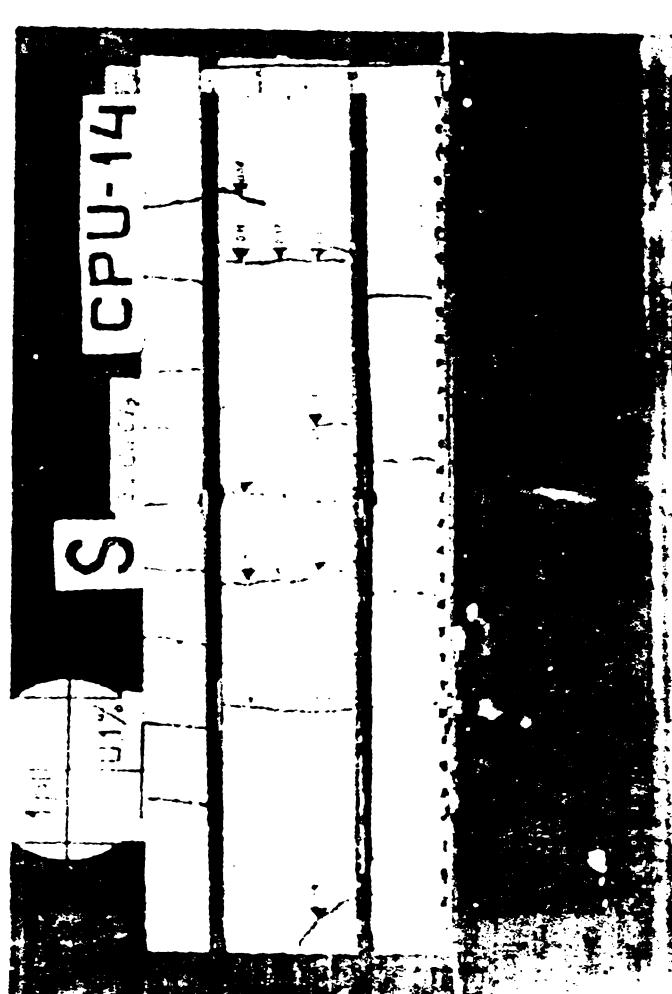
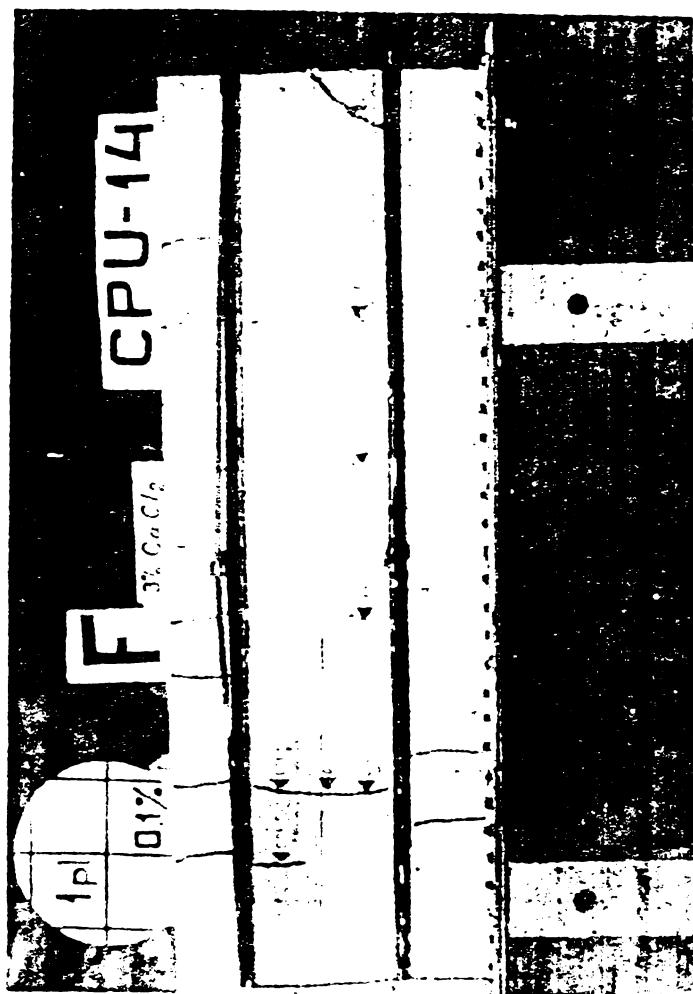
(1) (2) (3) (4) (5) (6) (7) (8)

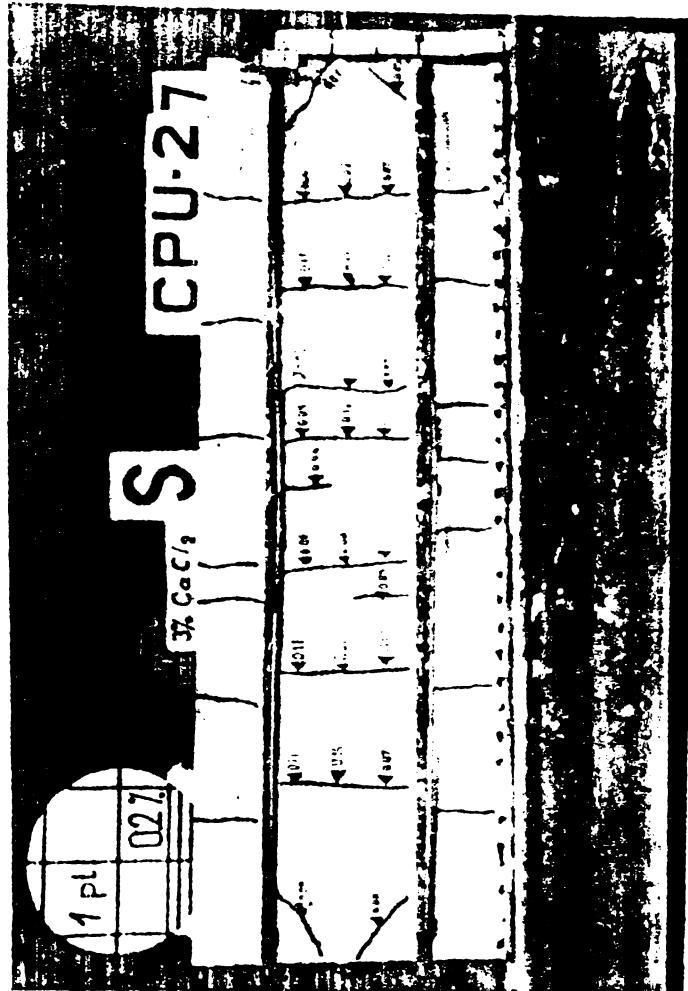
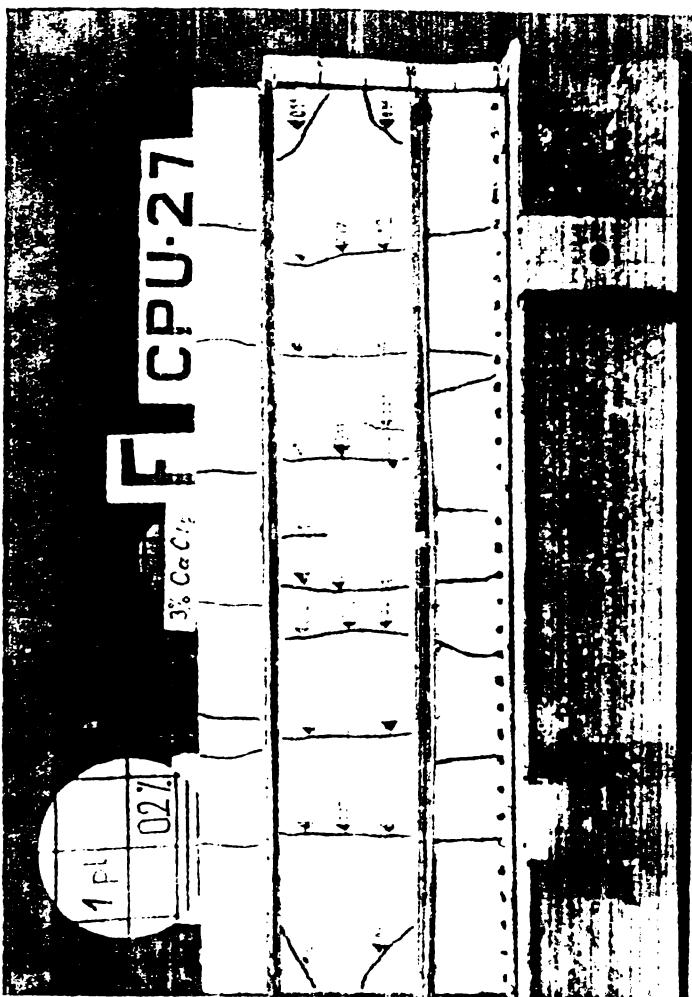
Fig. 10. (continued).

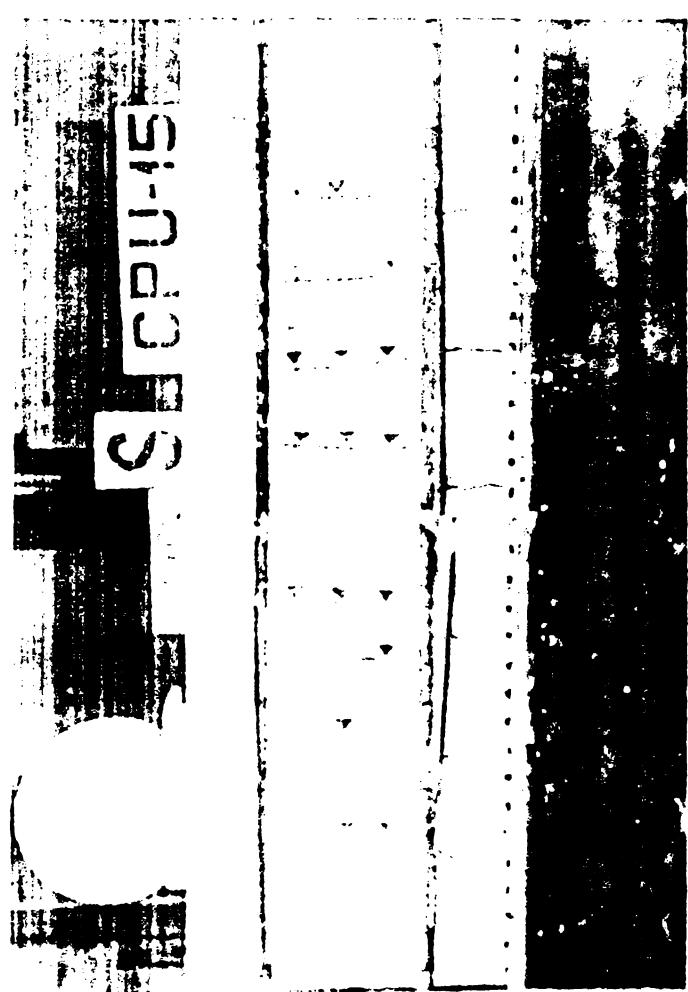
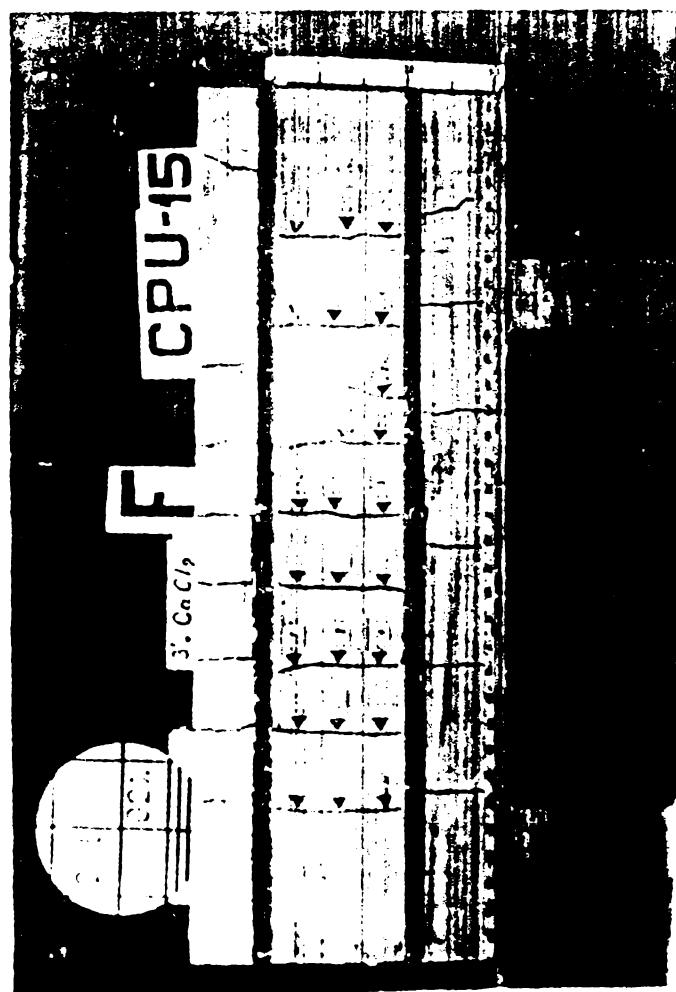

(continued).

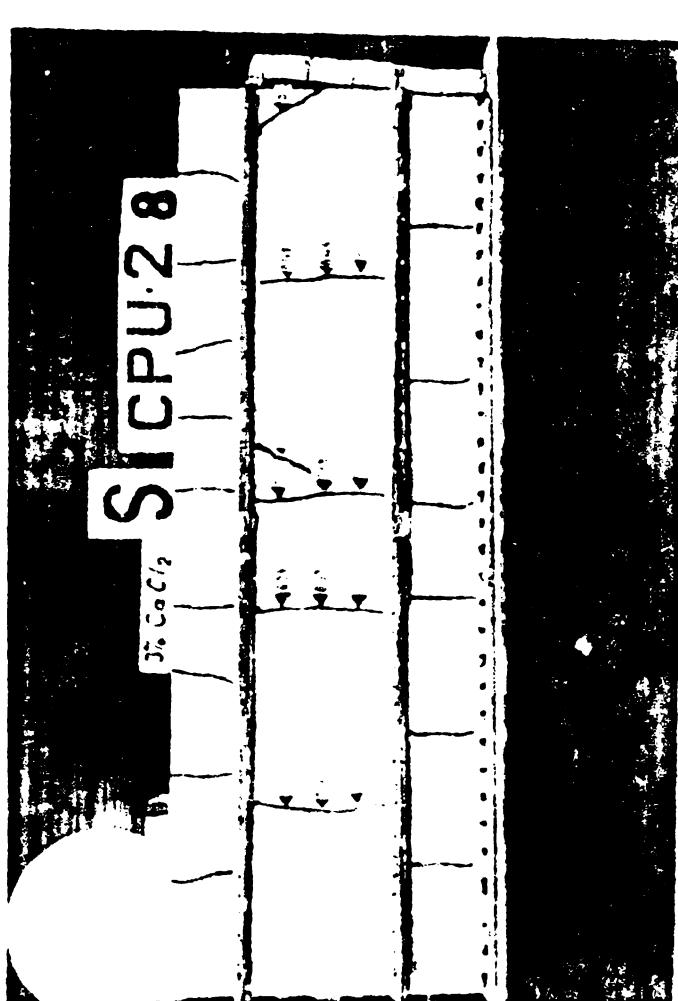
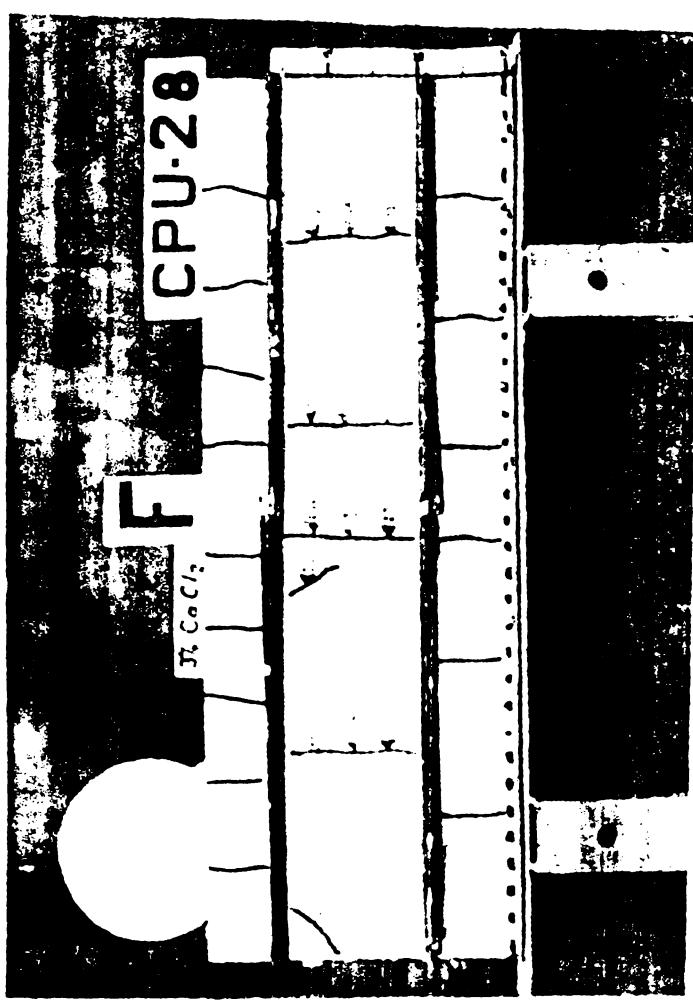
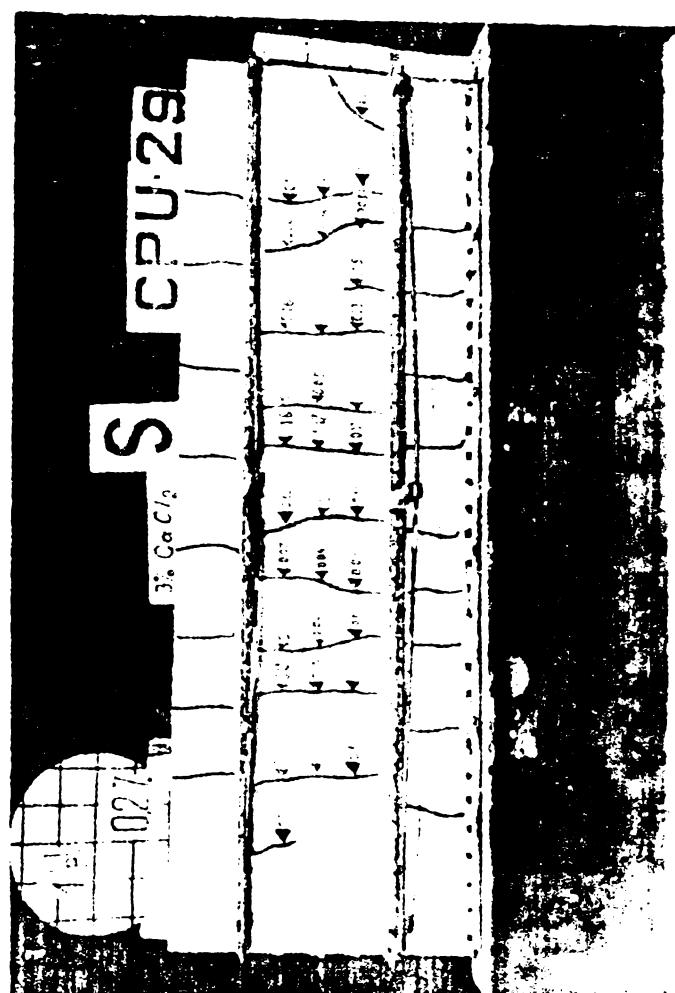
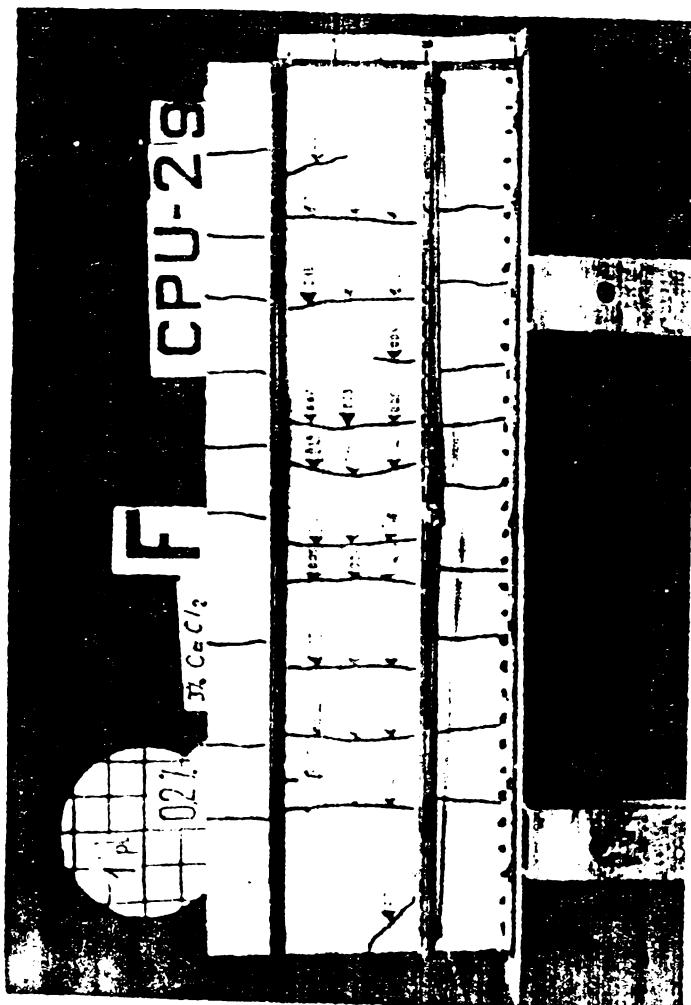

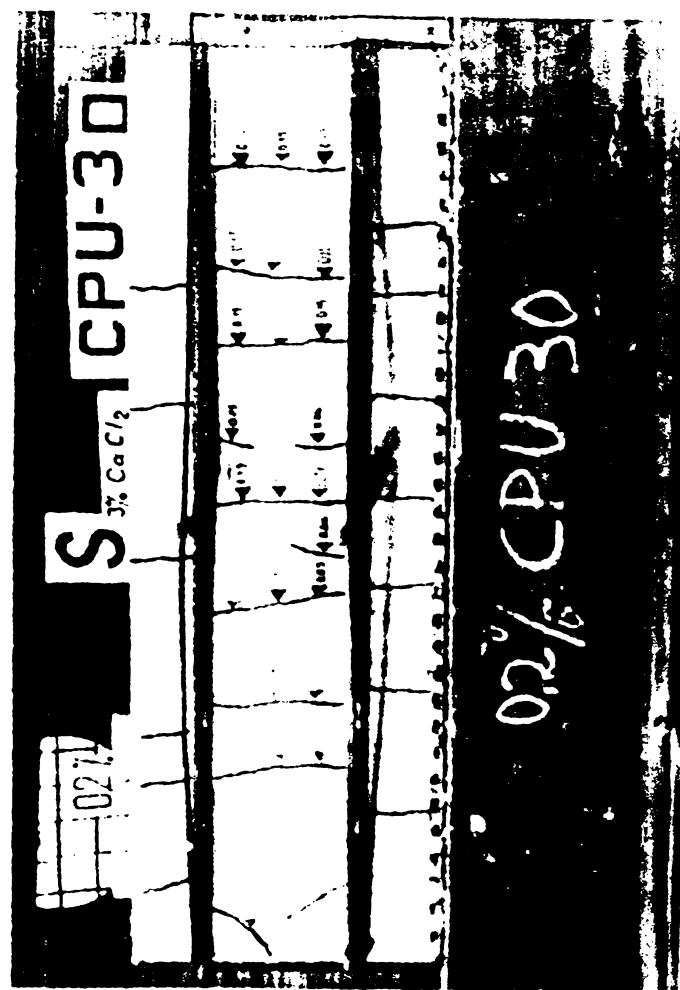
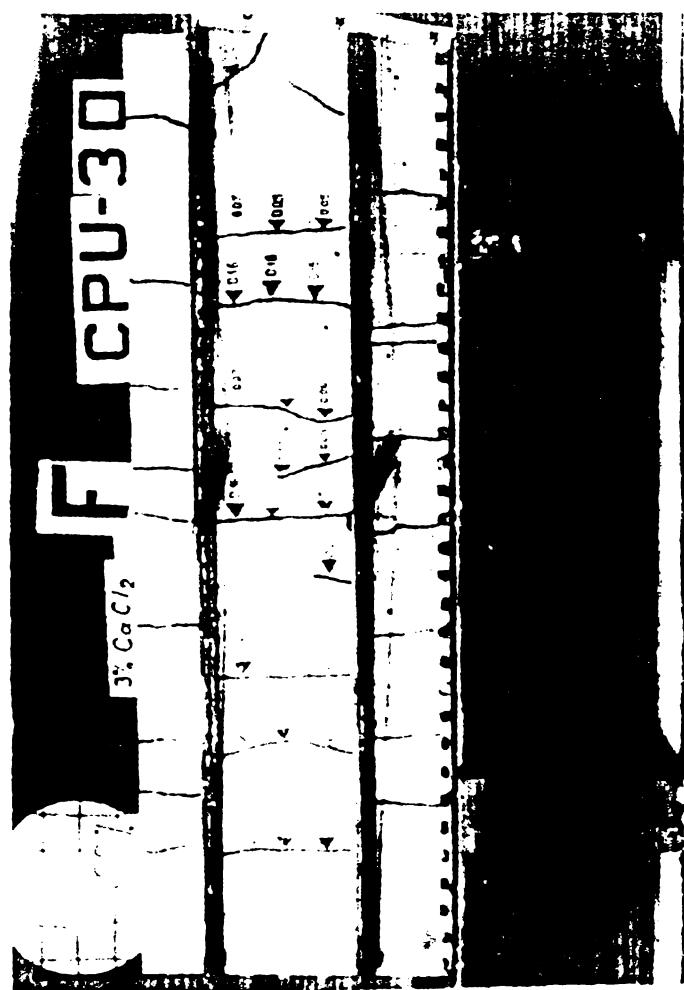
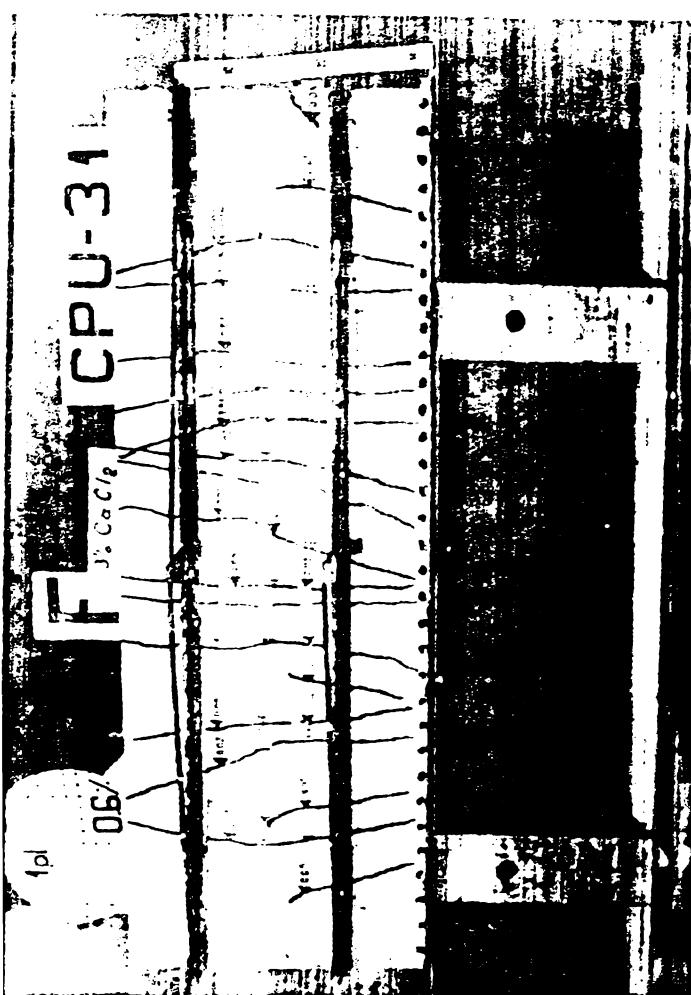

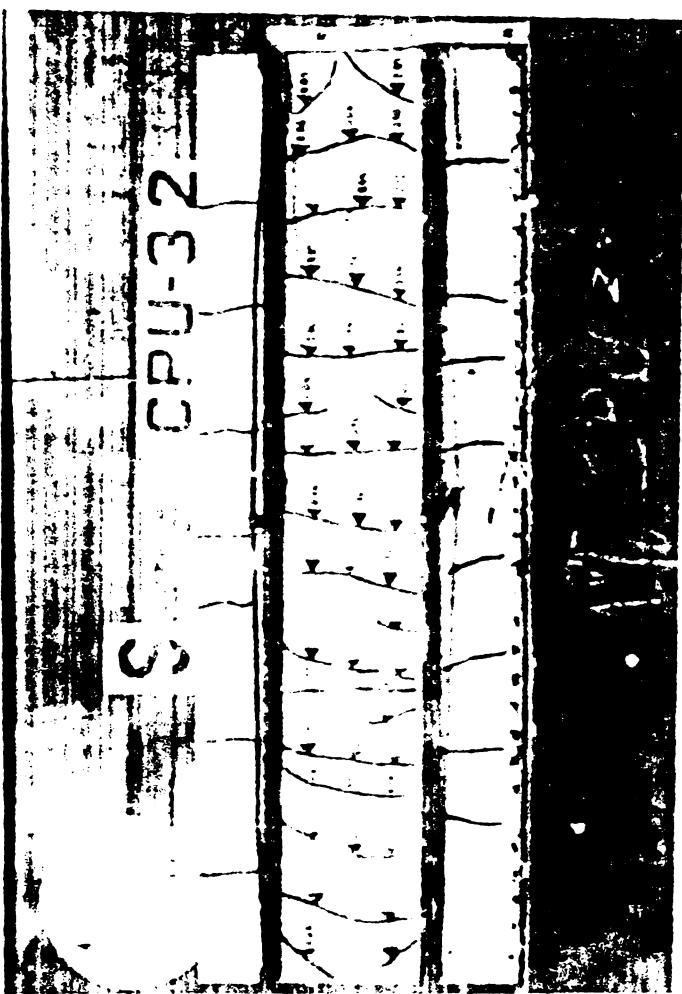
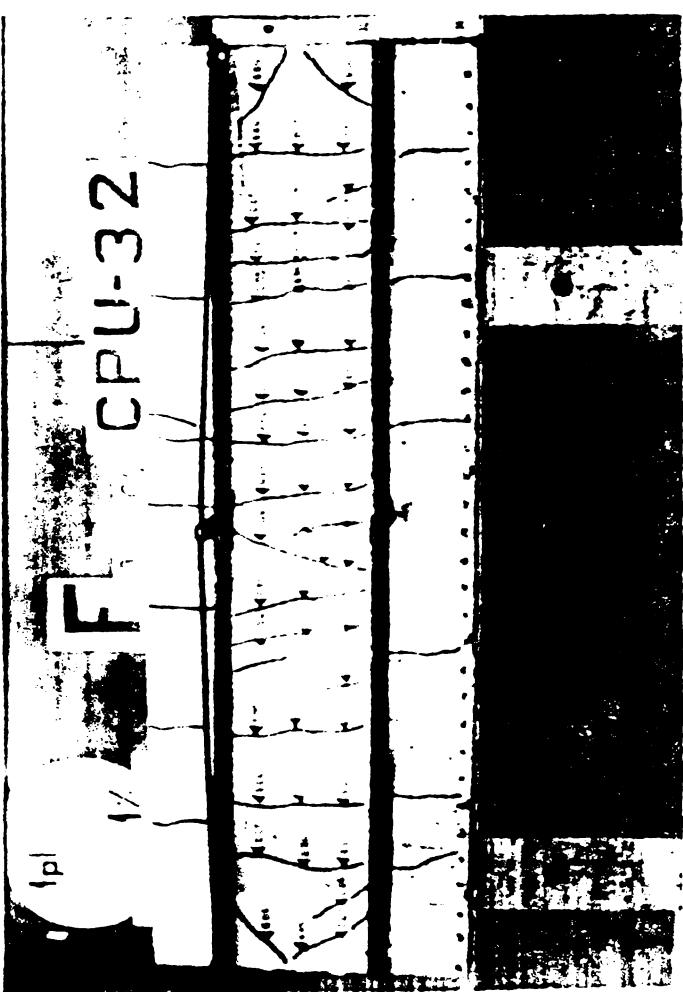
L. (continued).

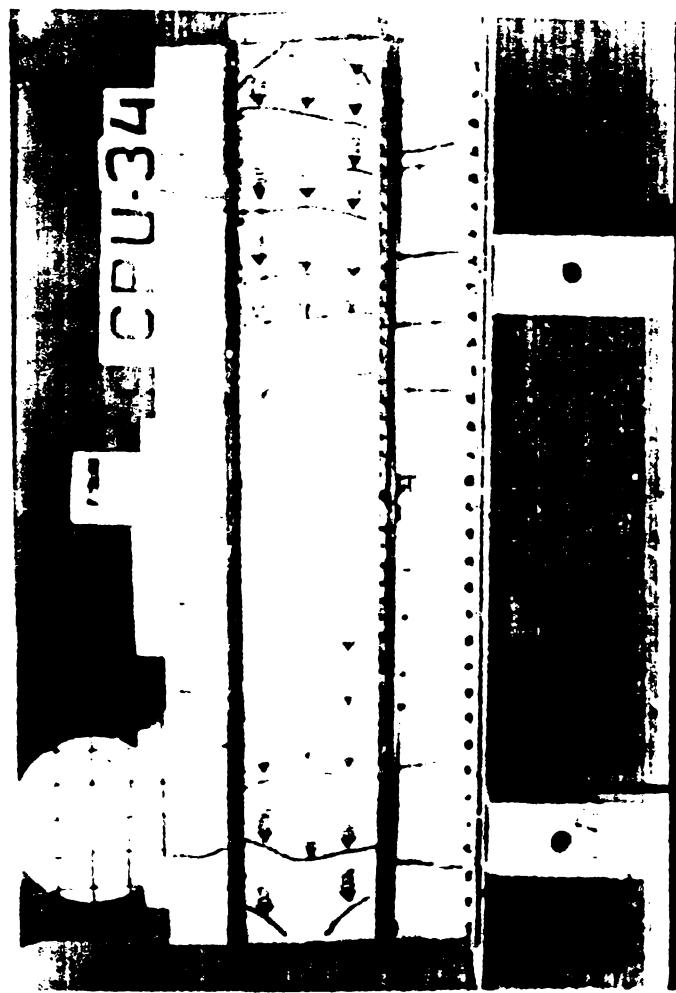
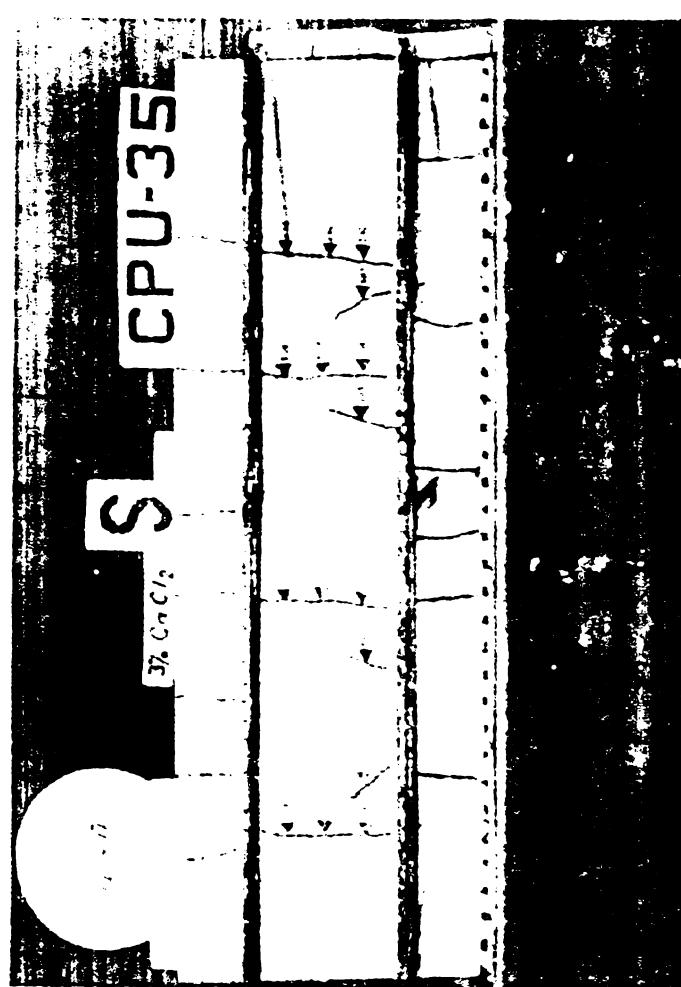
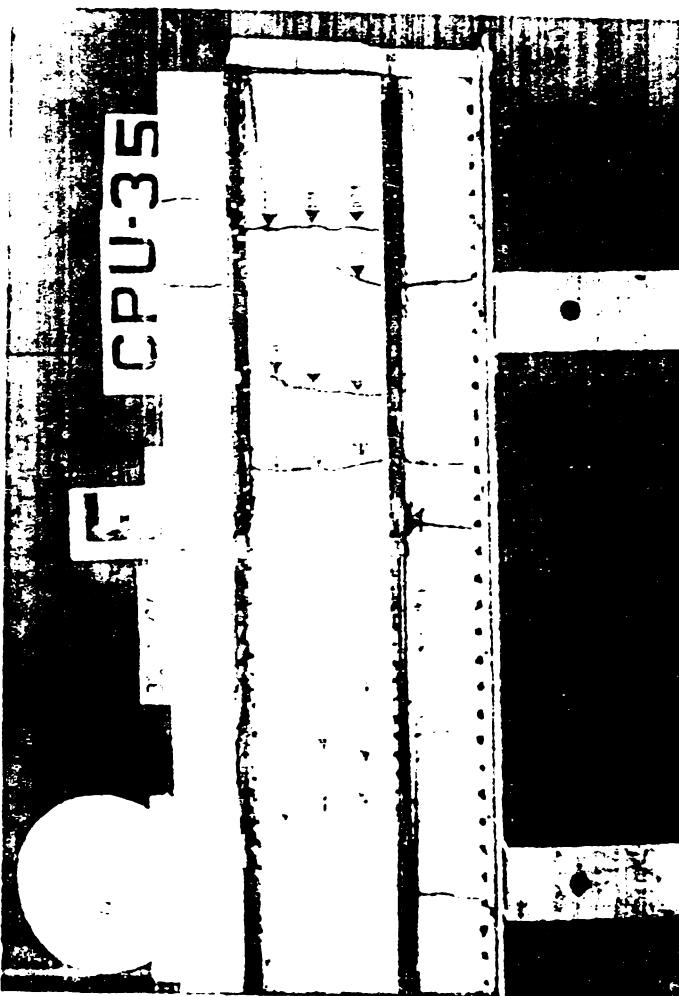

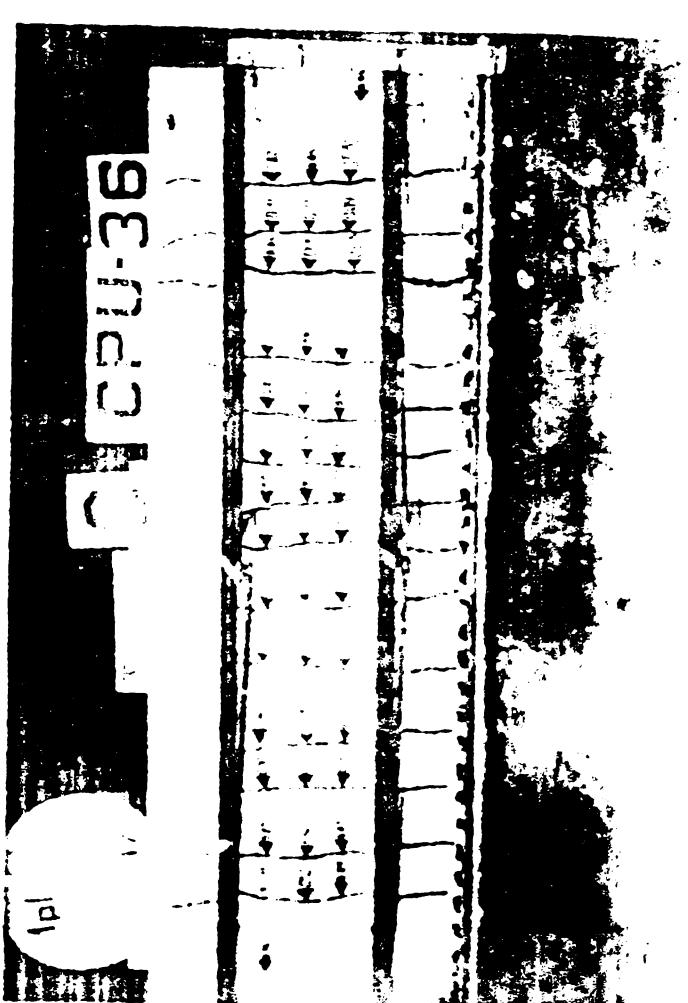
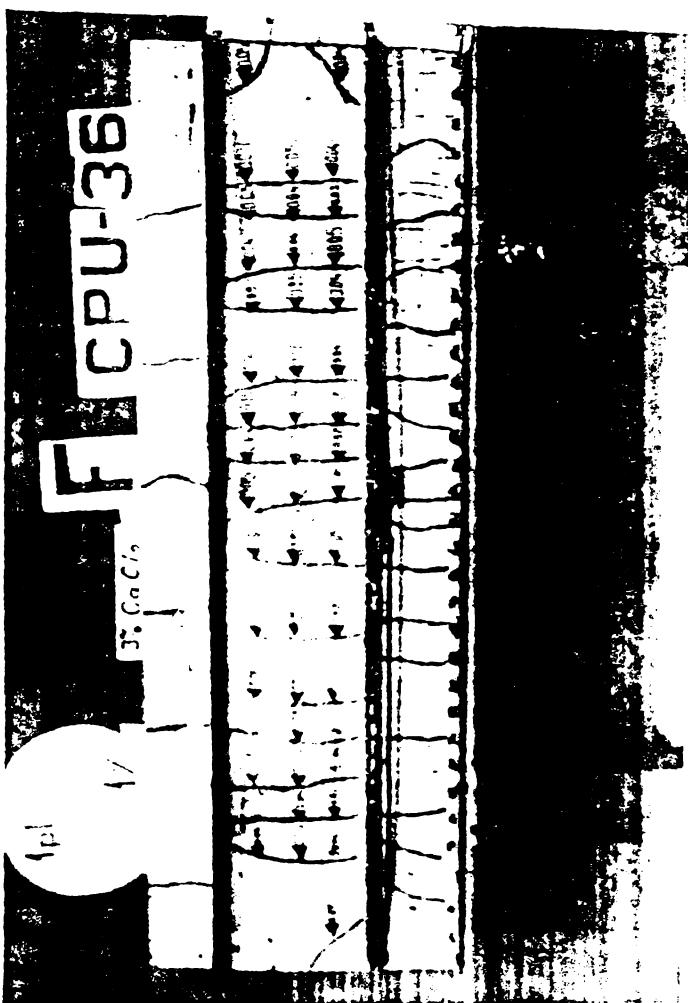
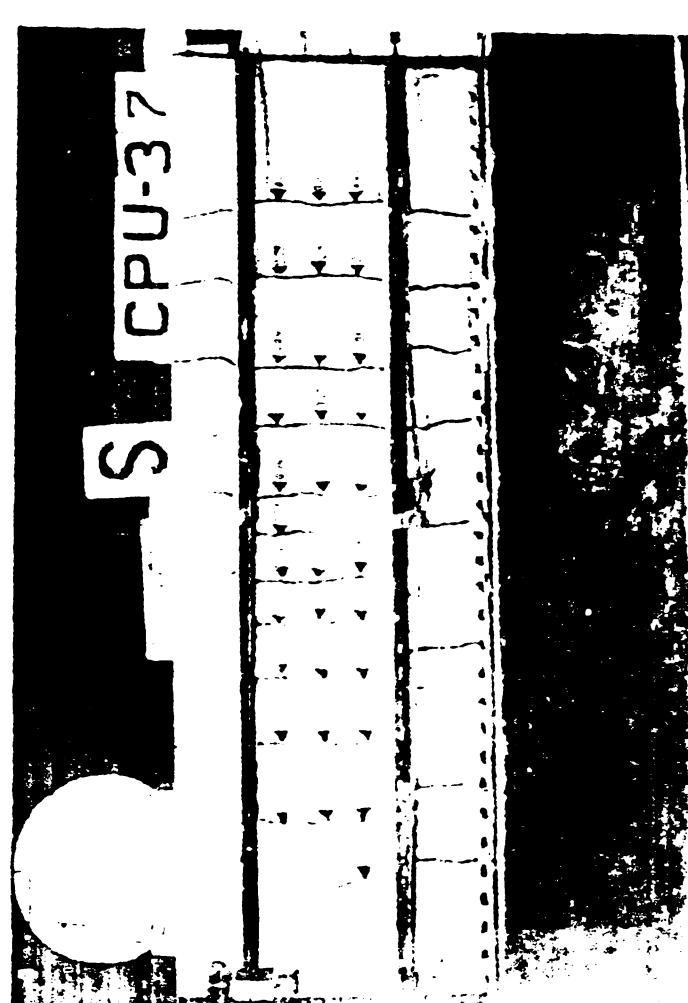
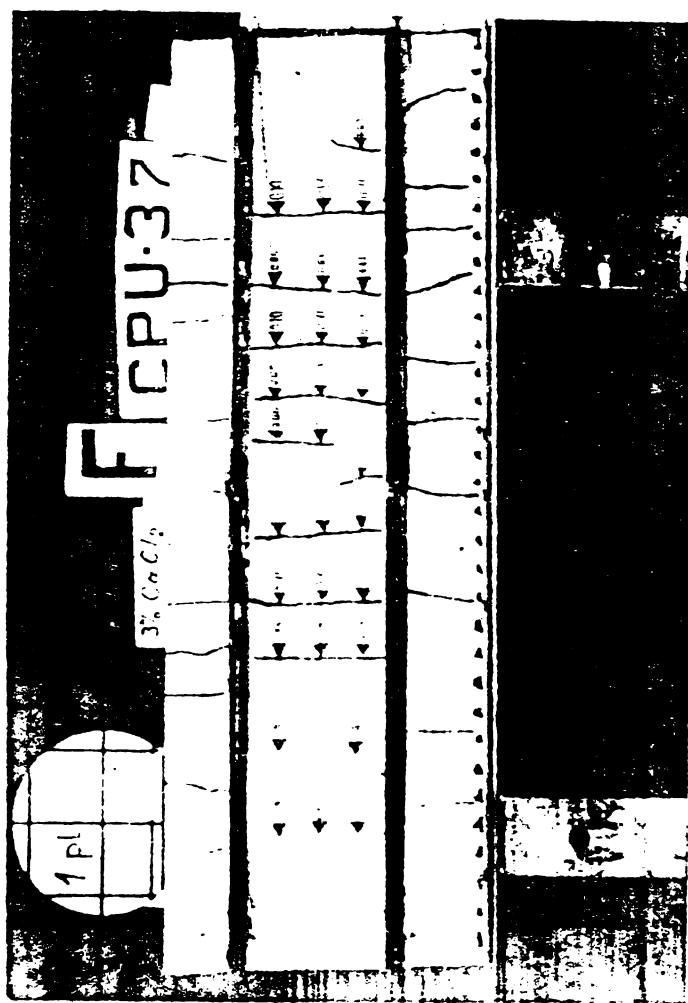
• • • • • (continued).

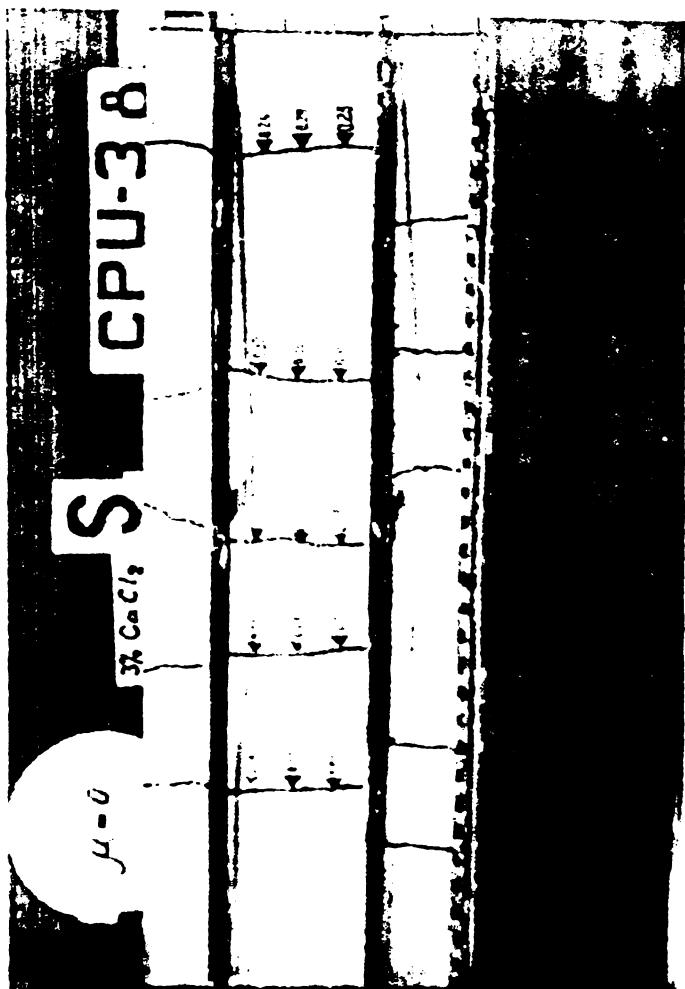
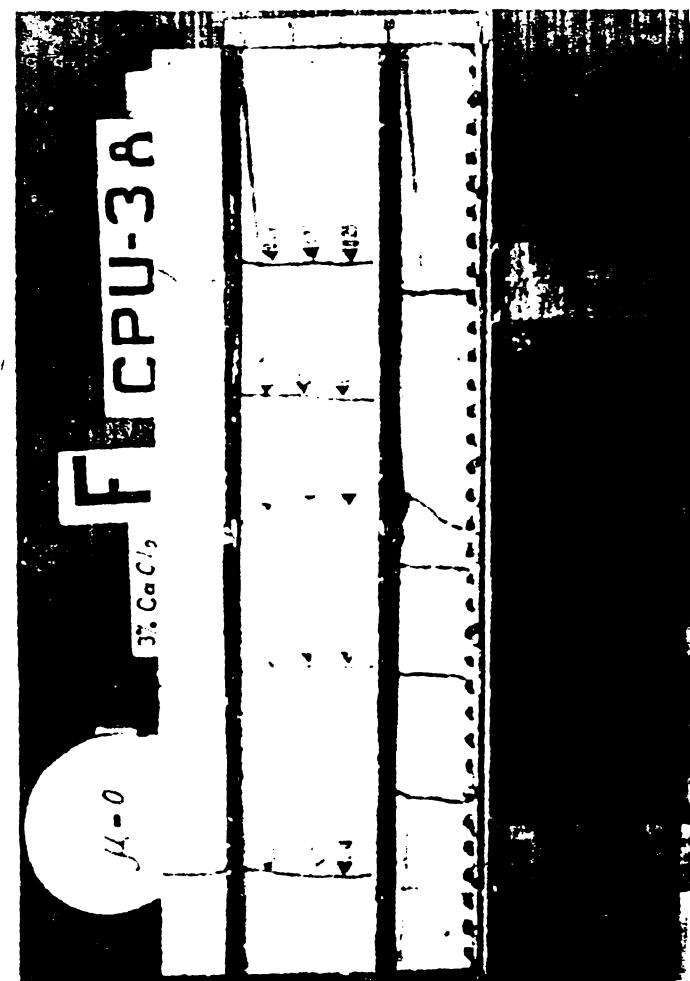
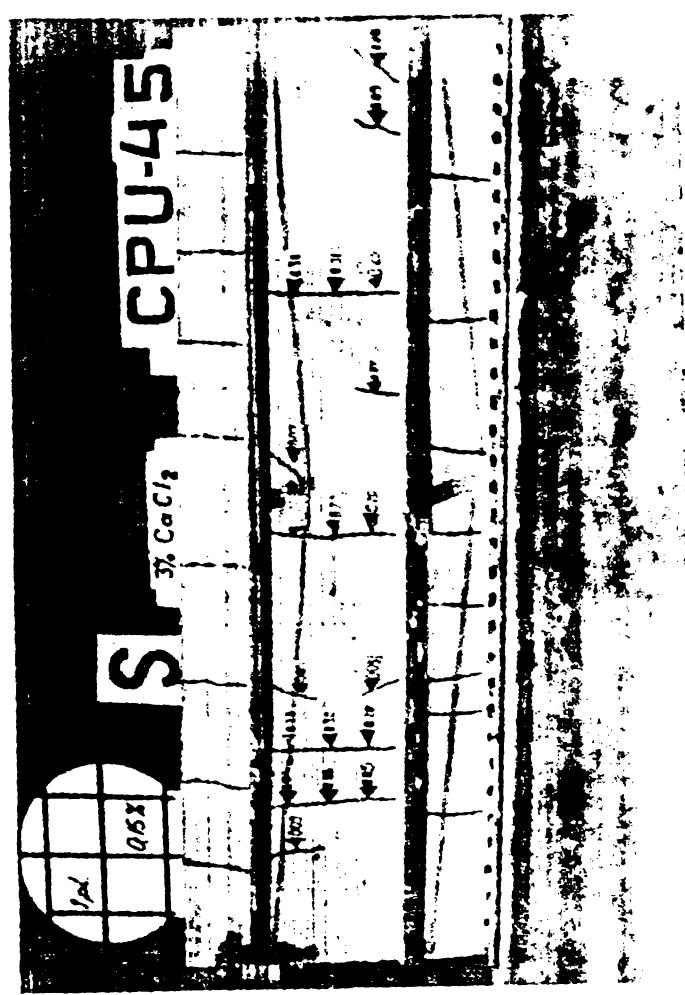
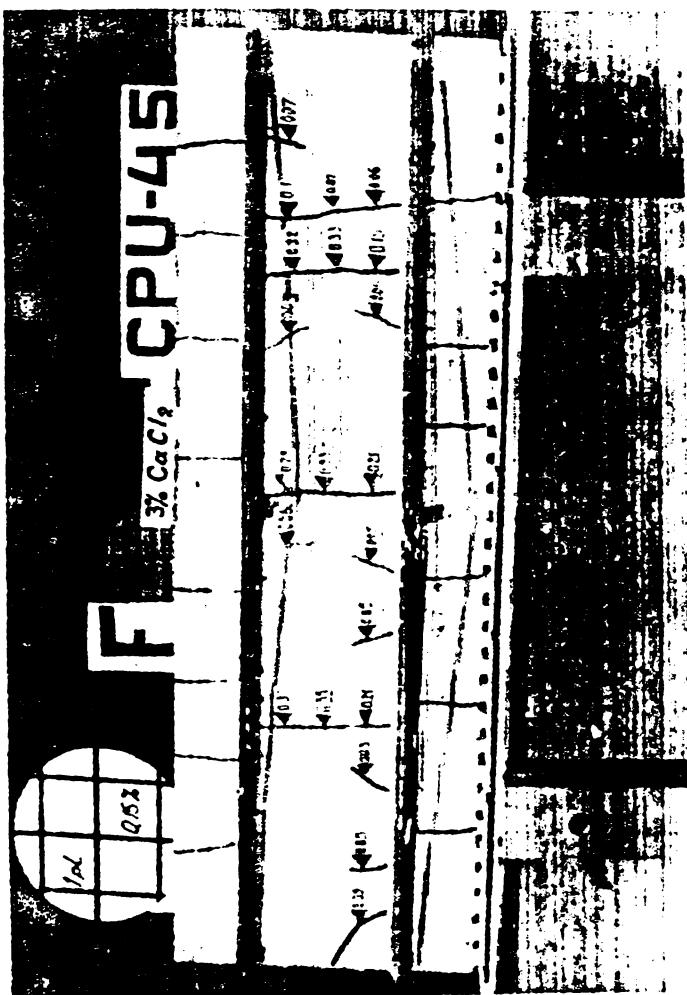

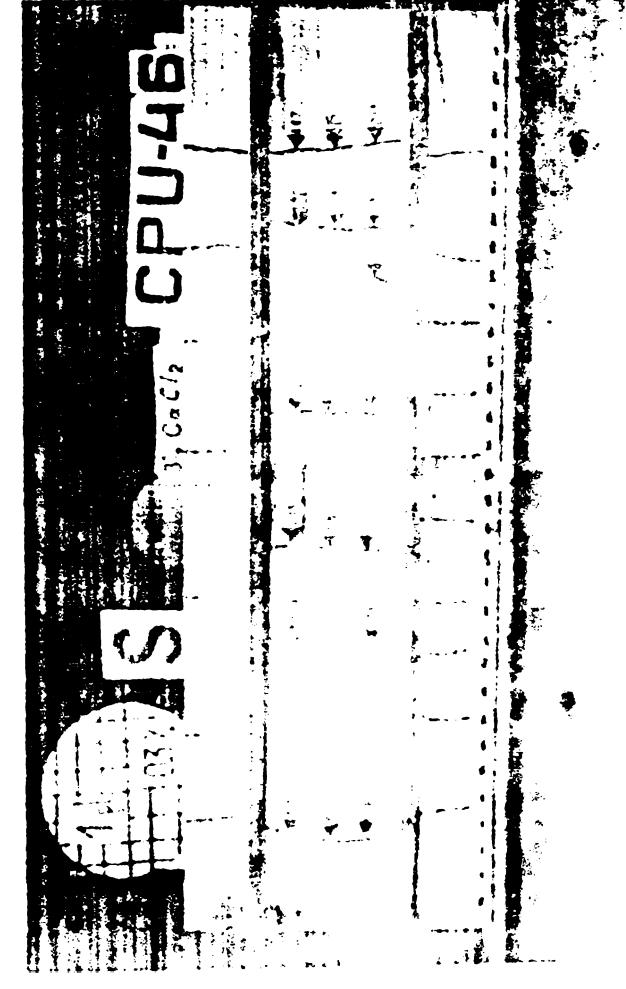
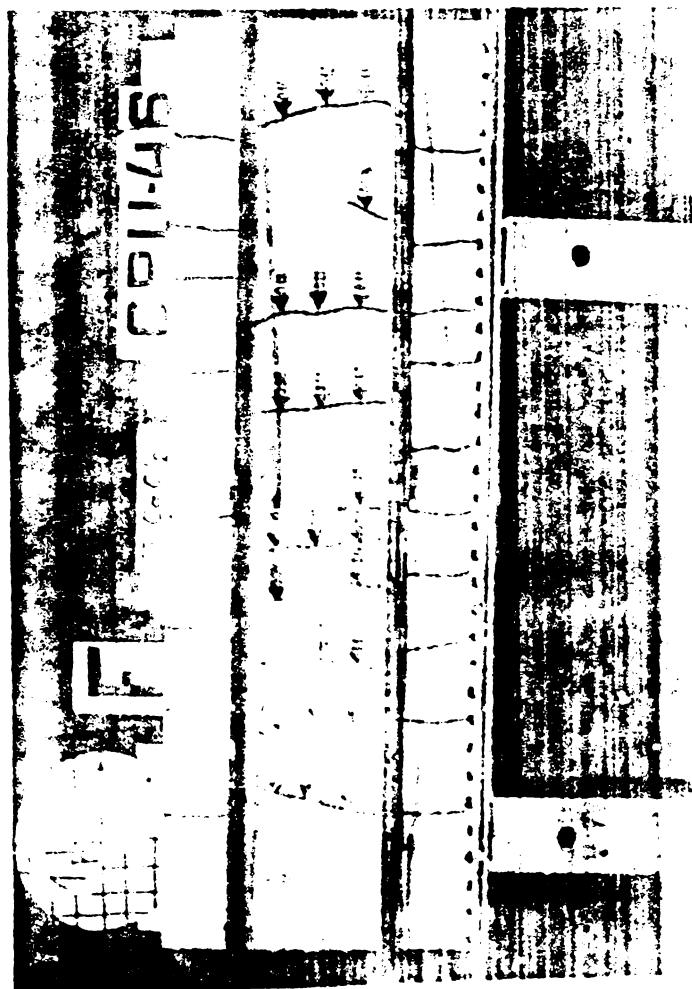
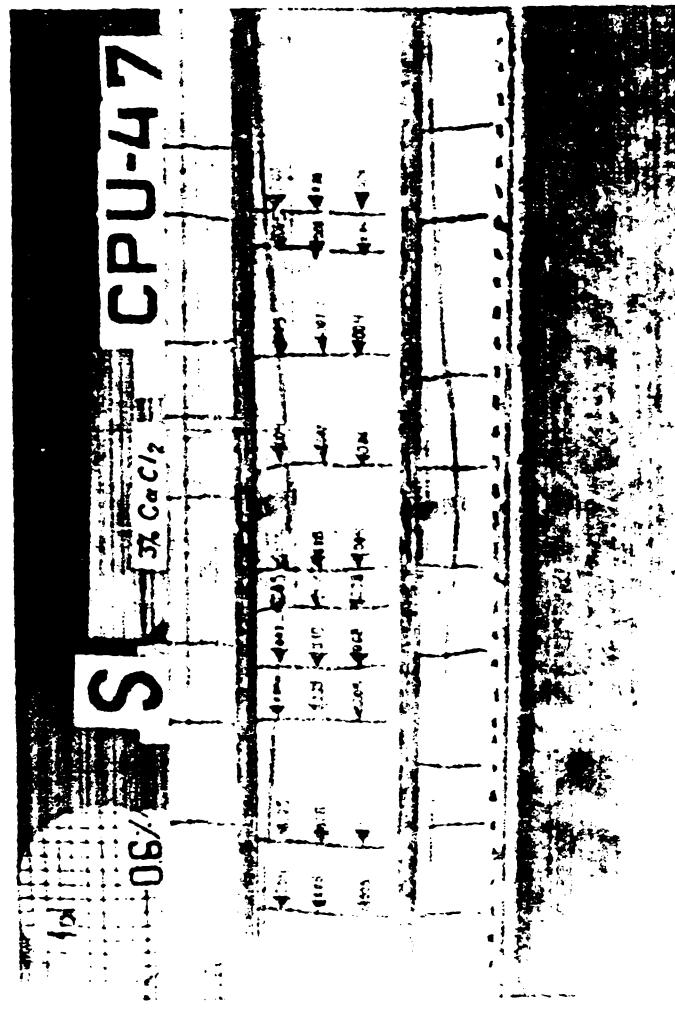
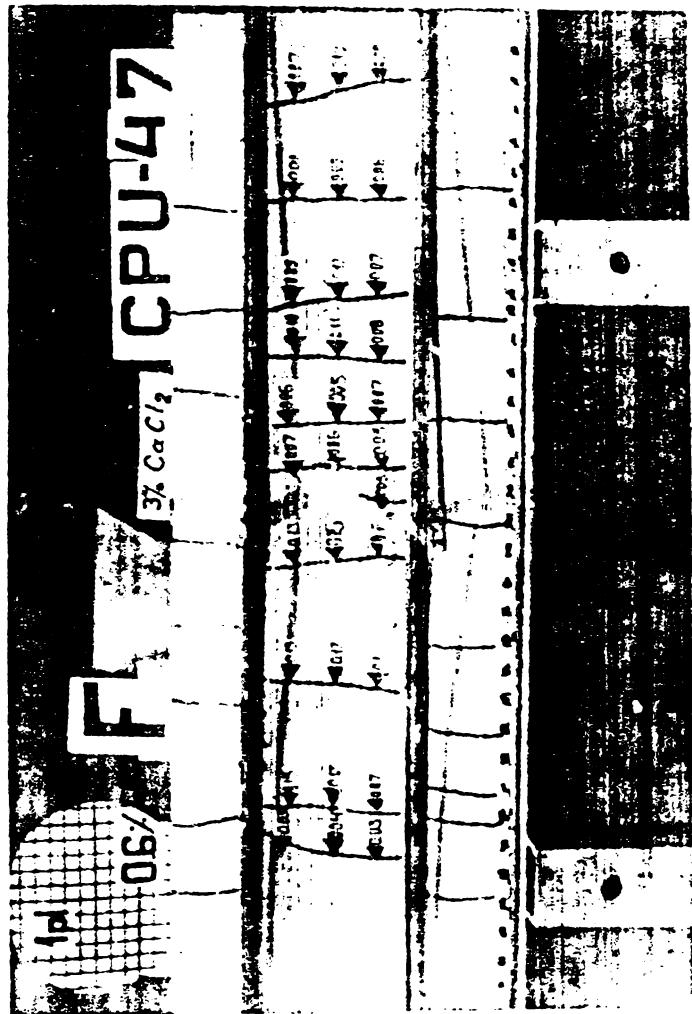

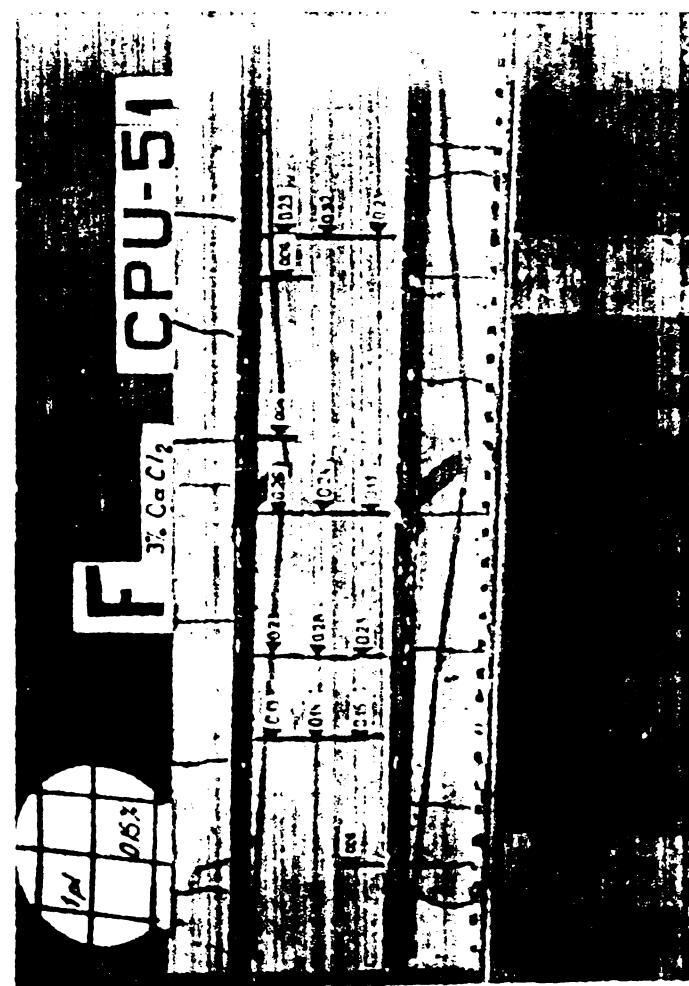
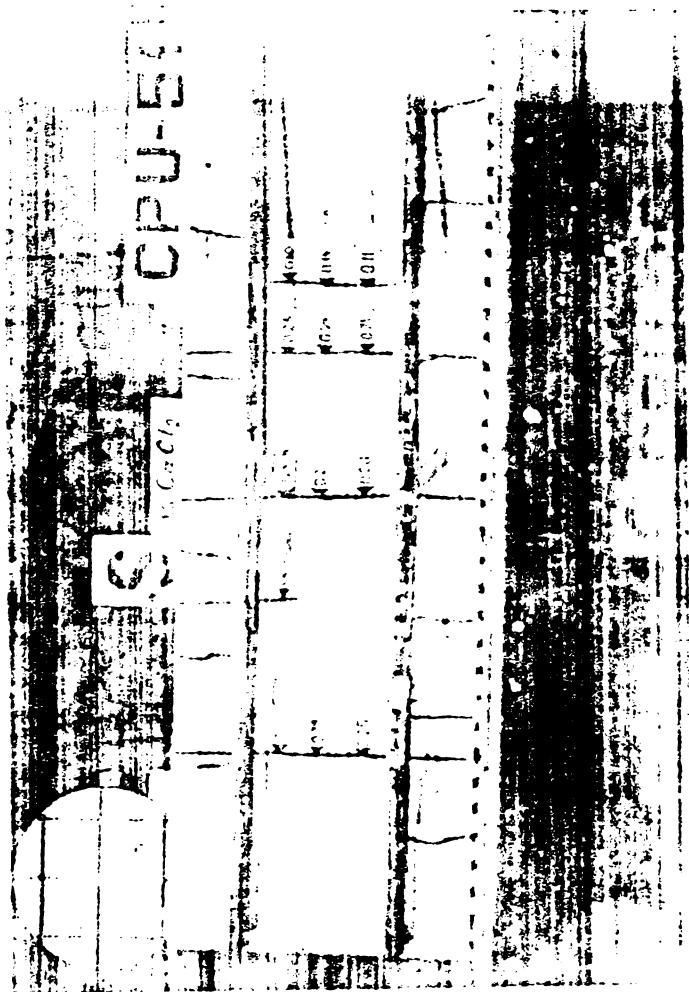

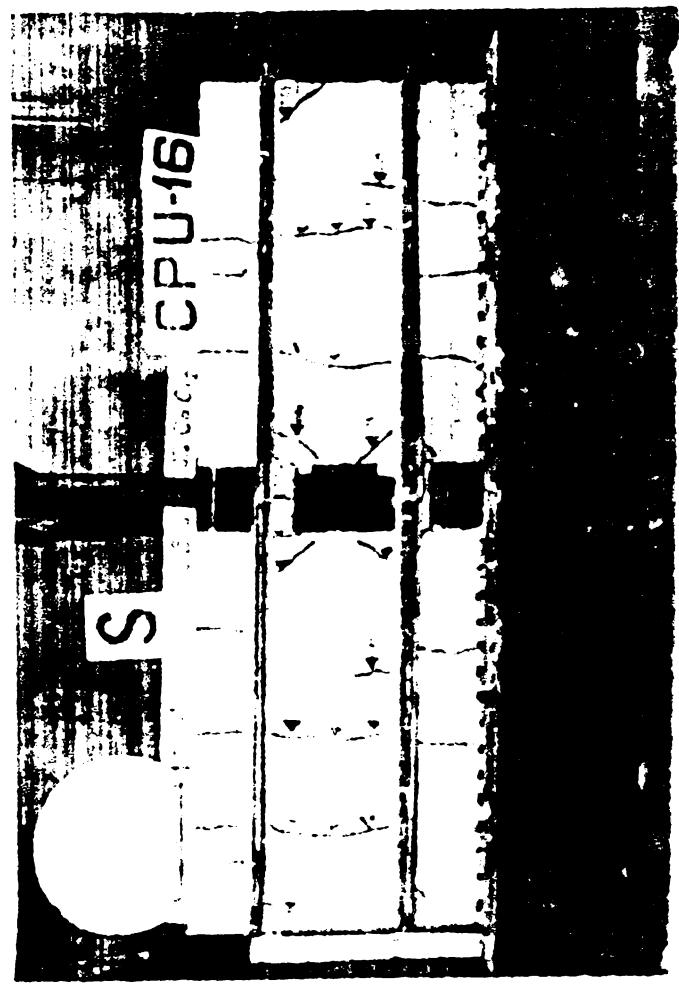
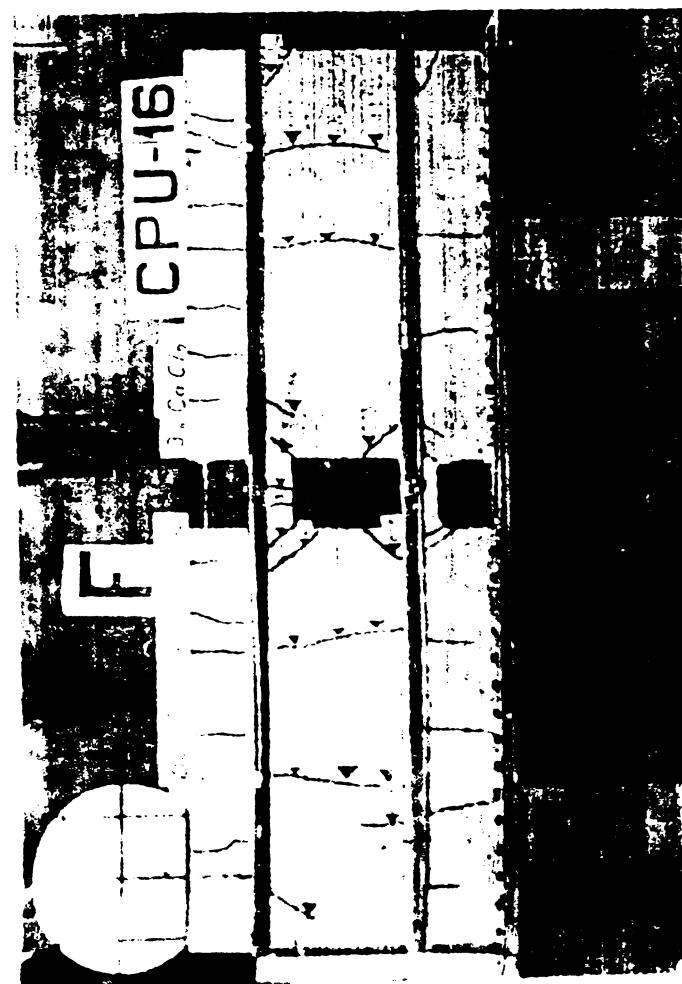
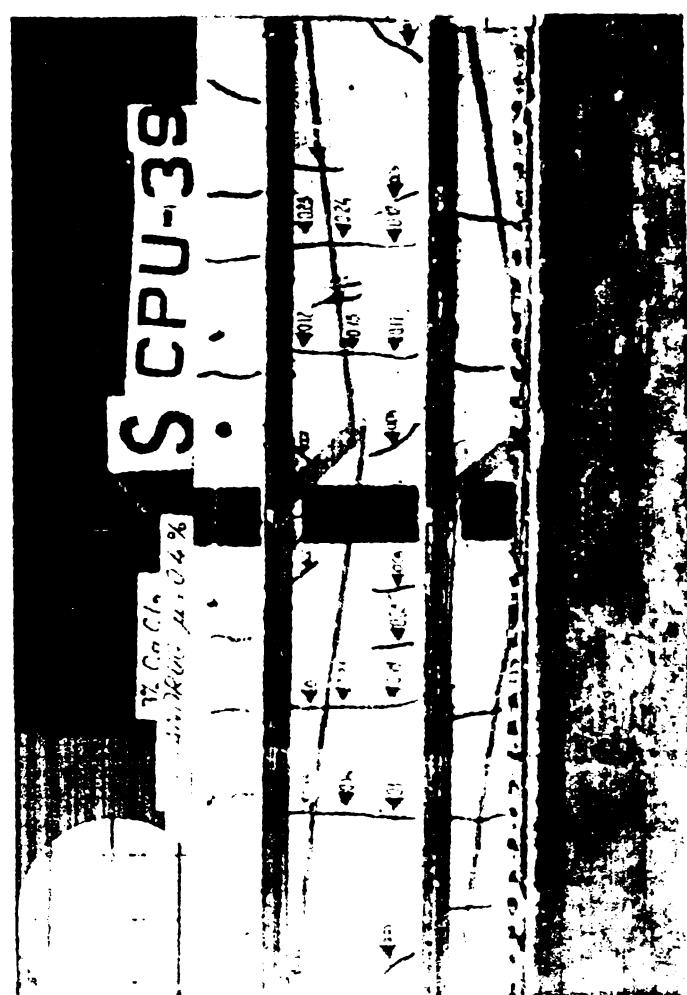
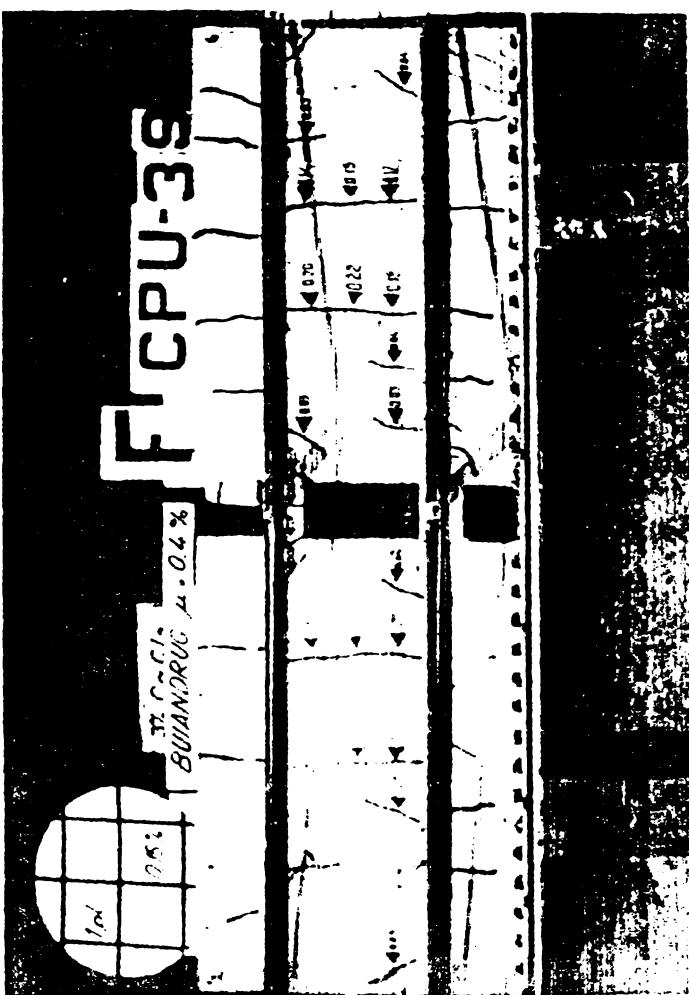
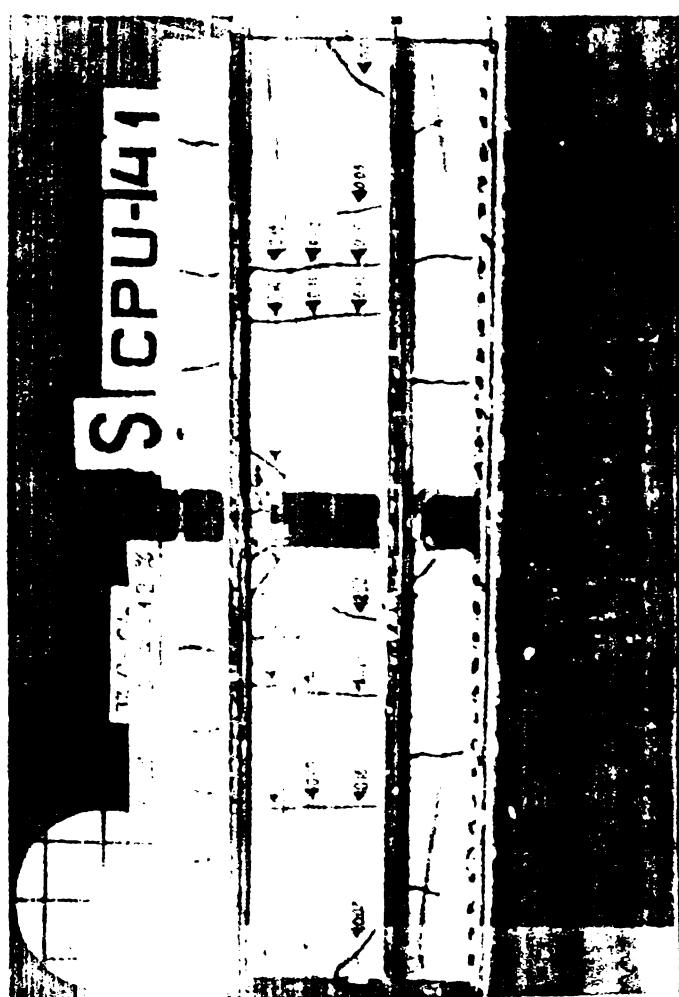
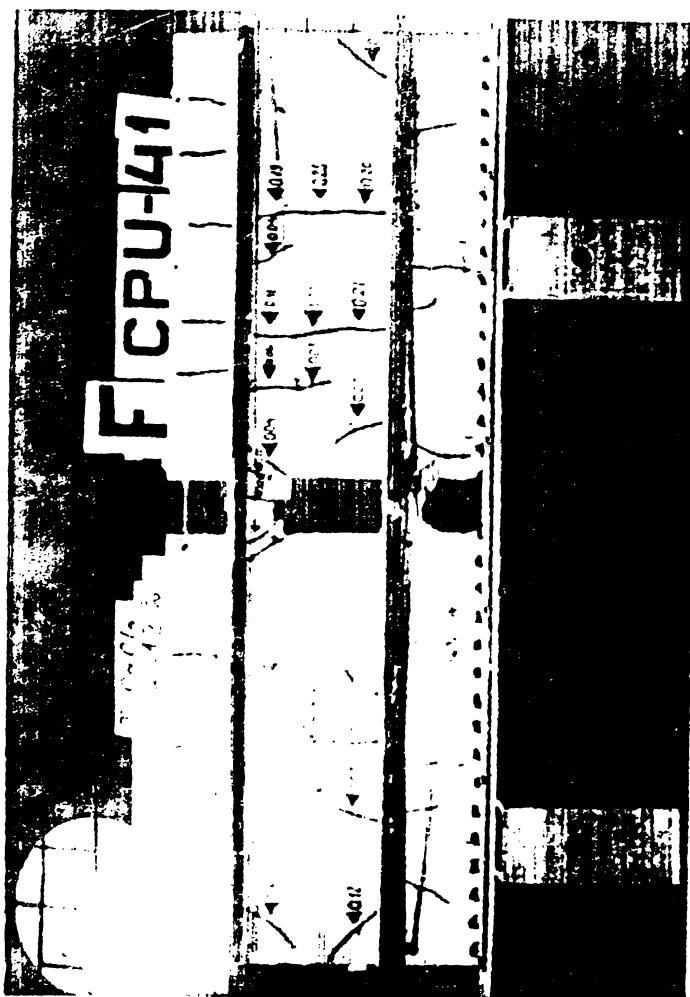
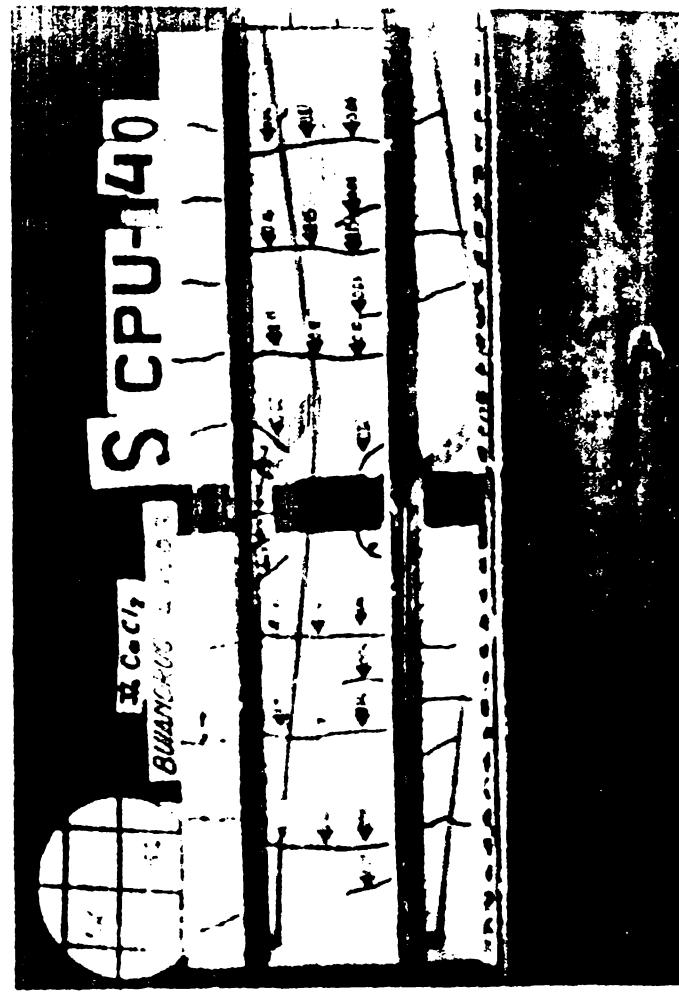
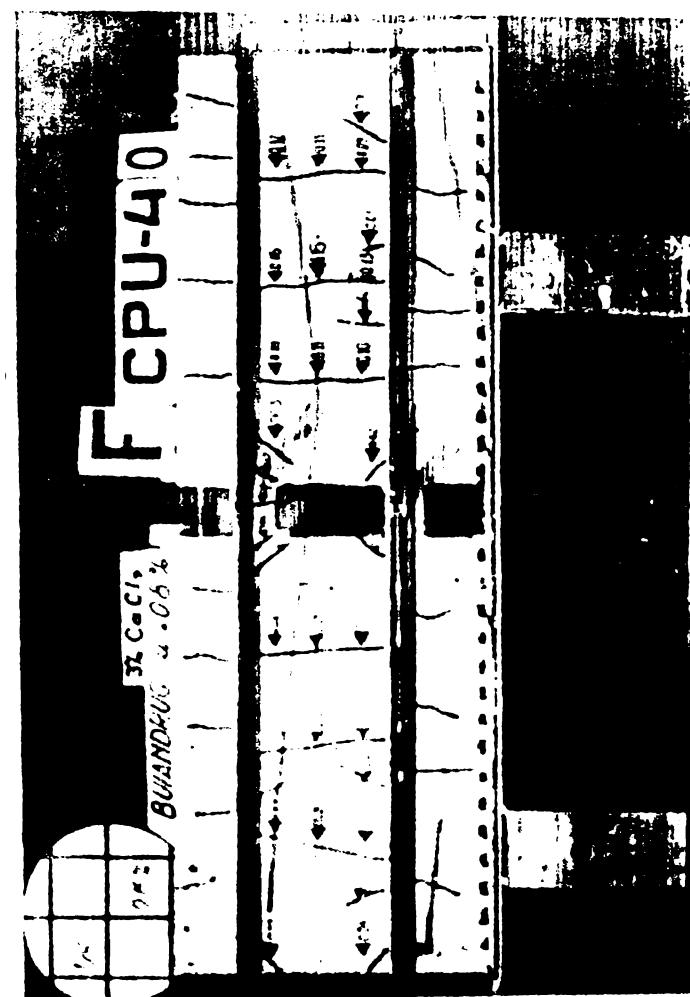

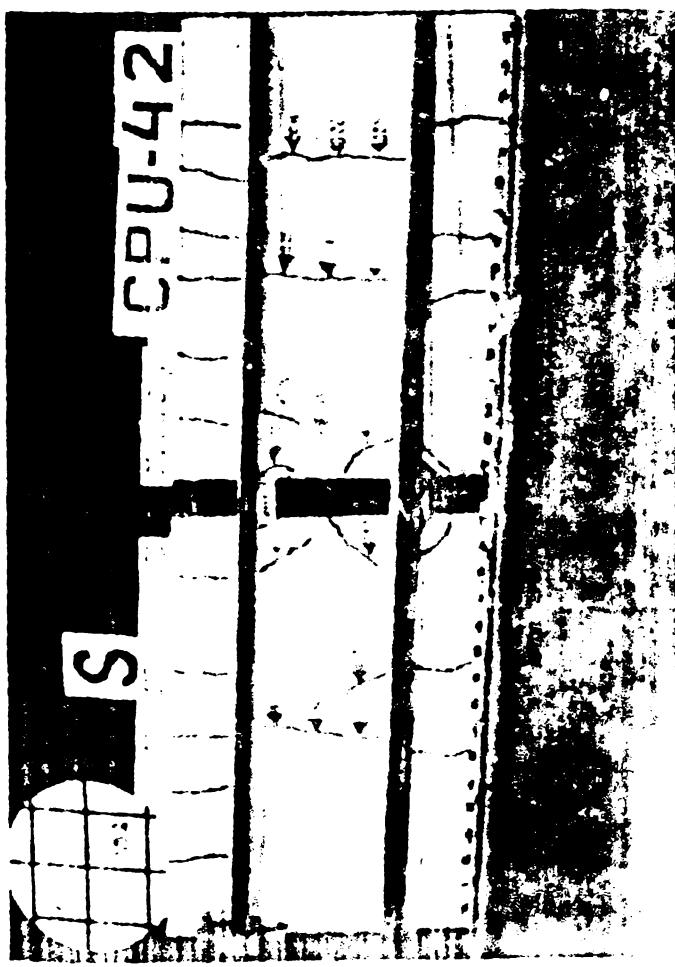
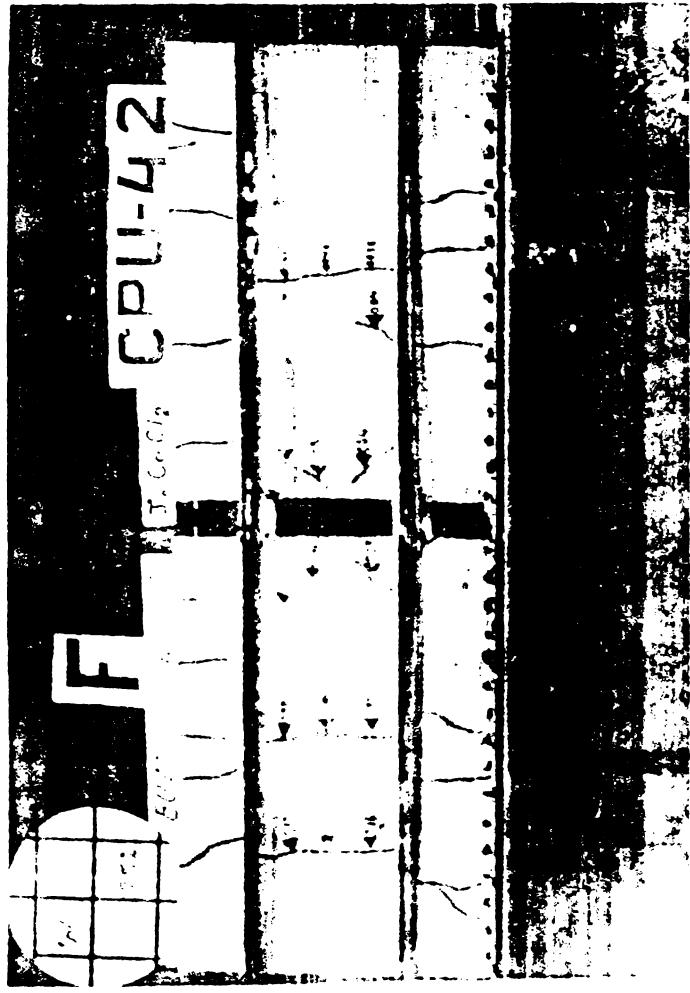
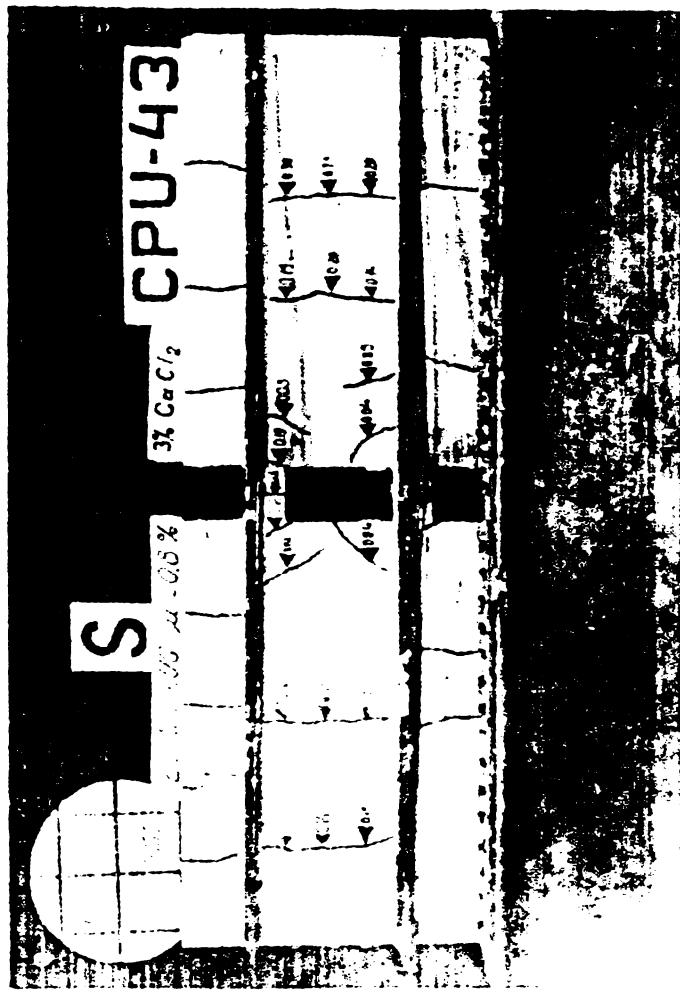
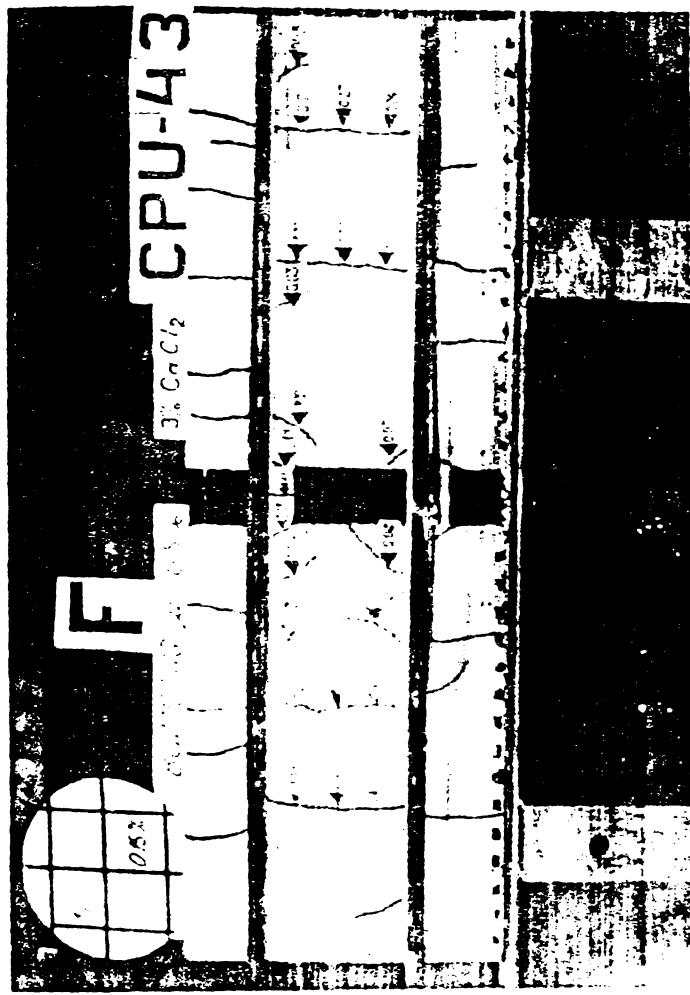
Fig. 10. Effect of annealing on the size of the precipitates.

Fig. 11. Effect of annealing on the size of the precipitates.

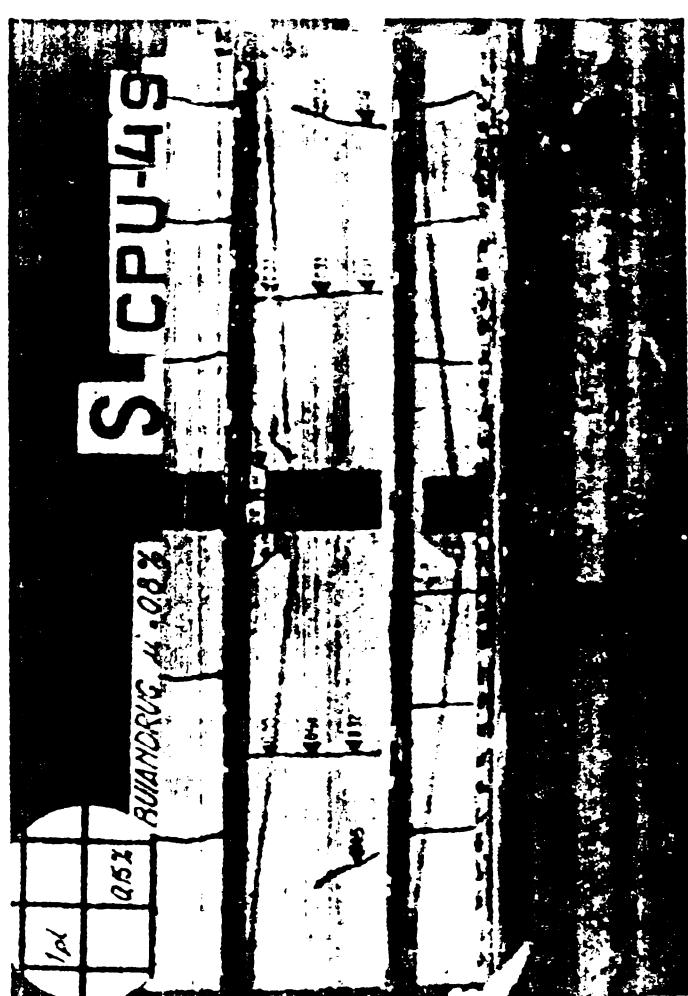
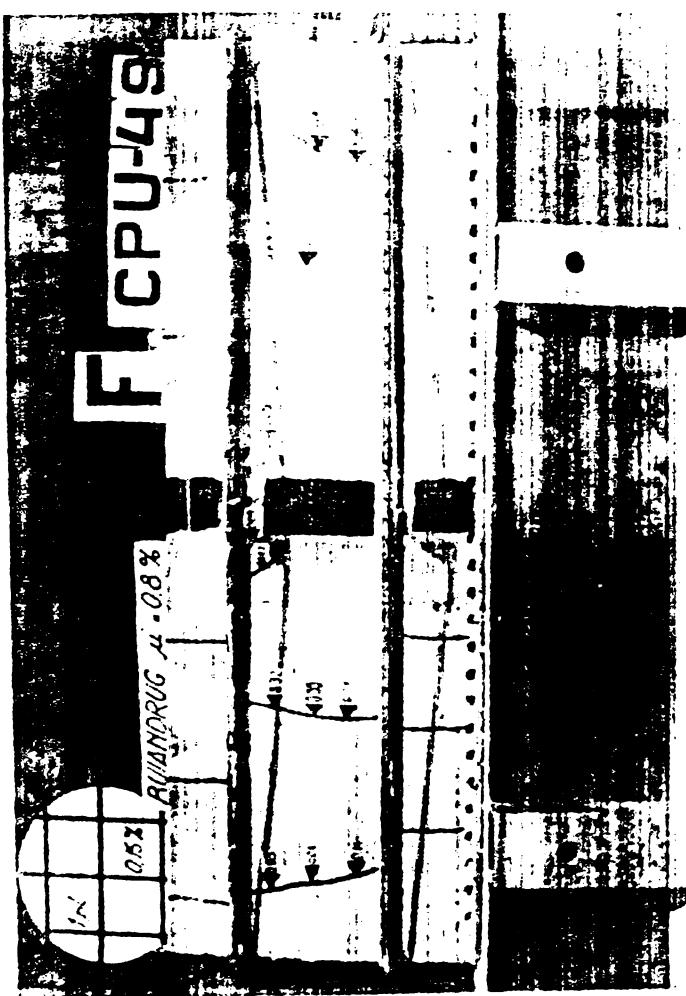

(Continue).

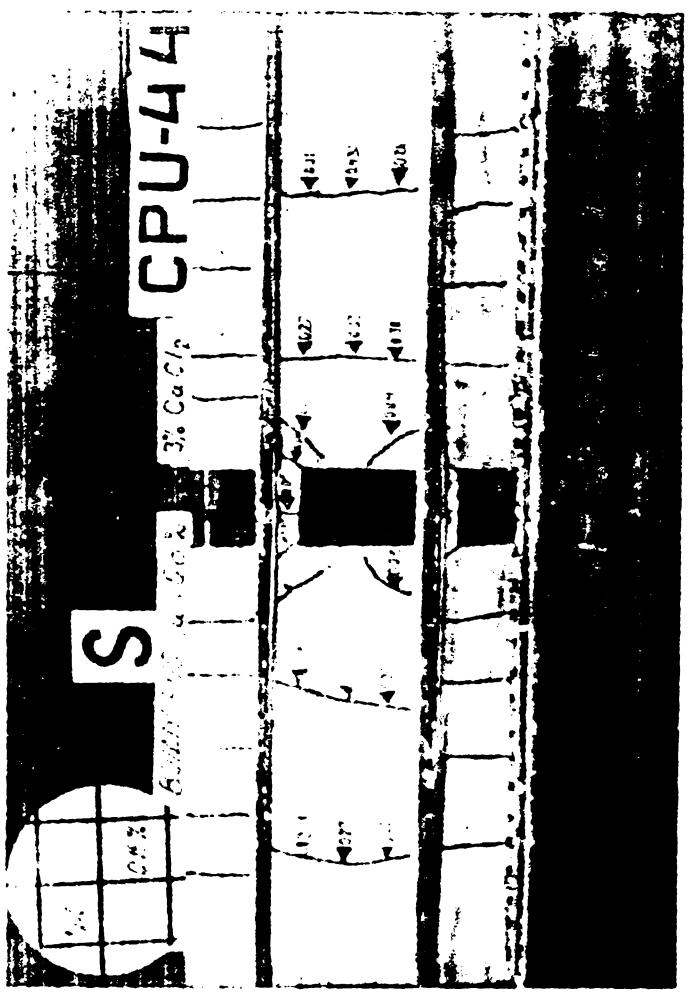
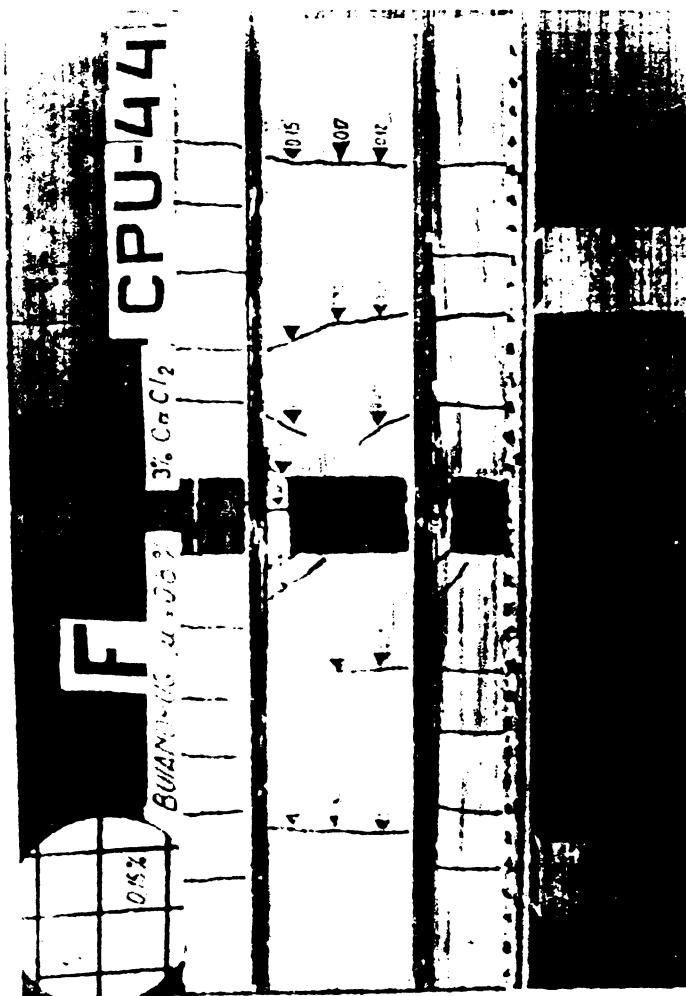

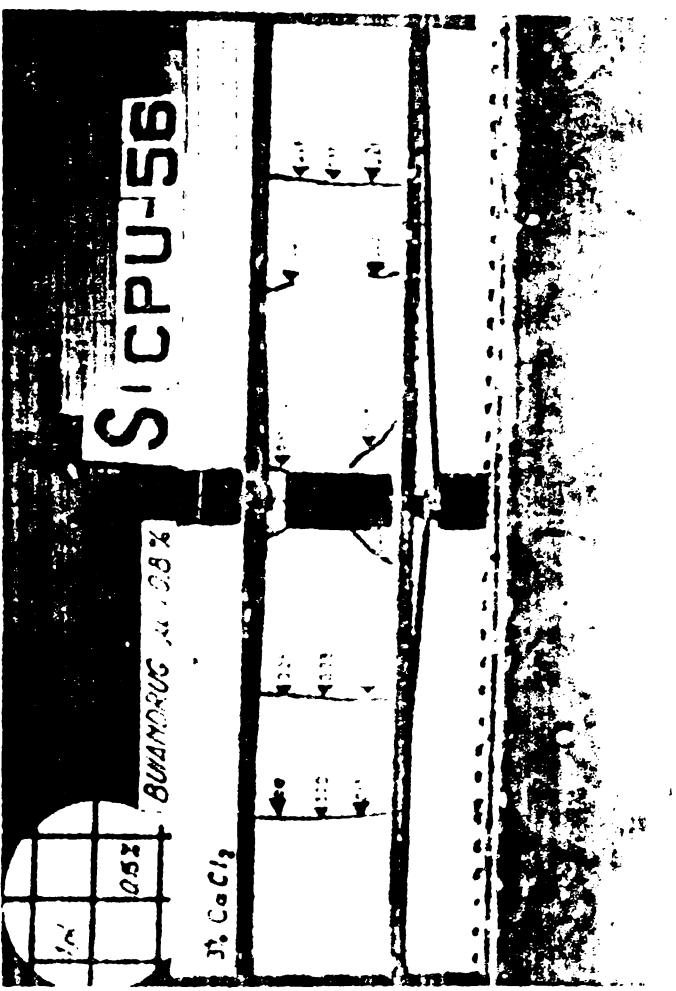
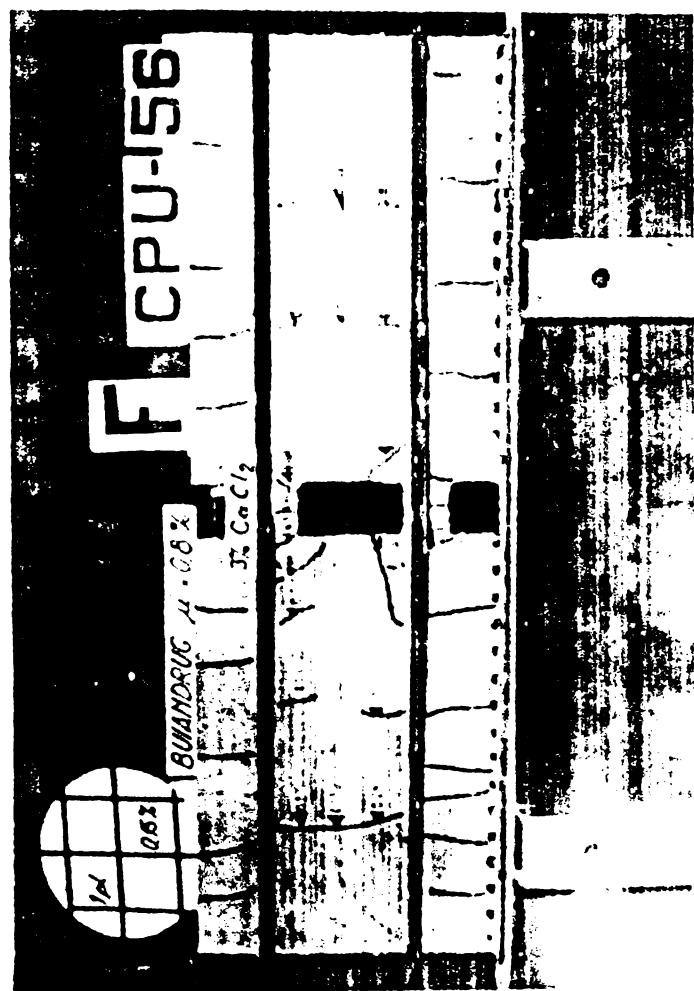
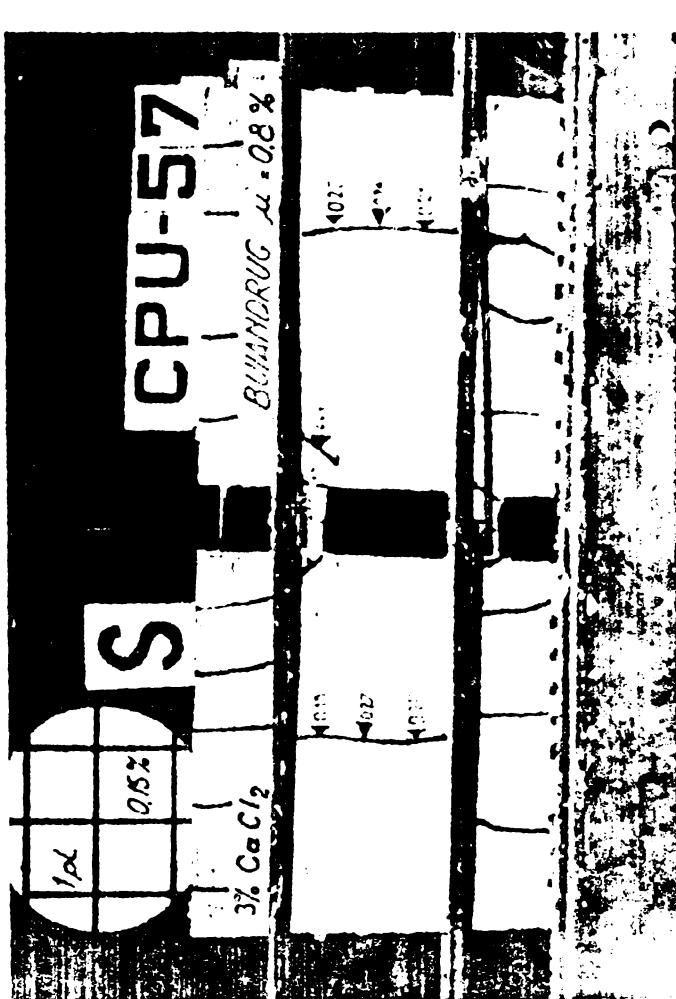
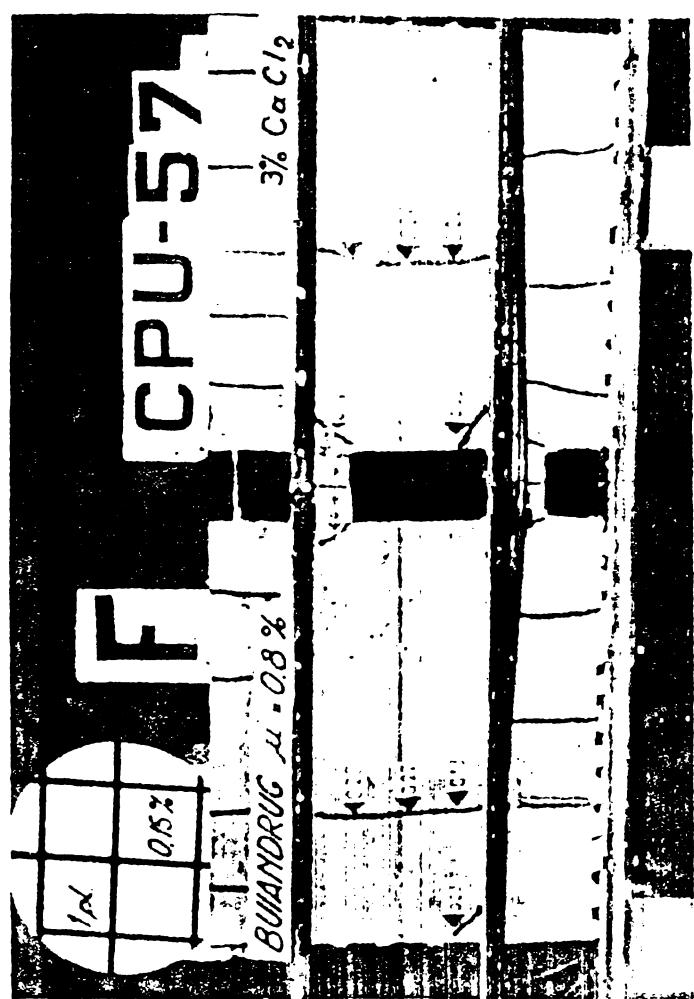

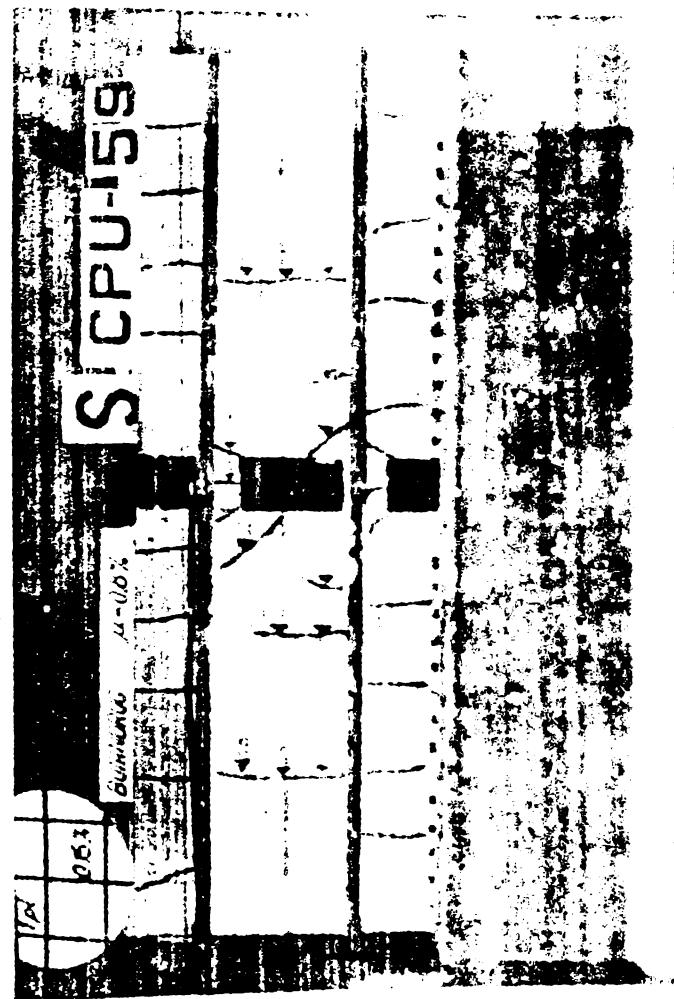
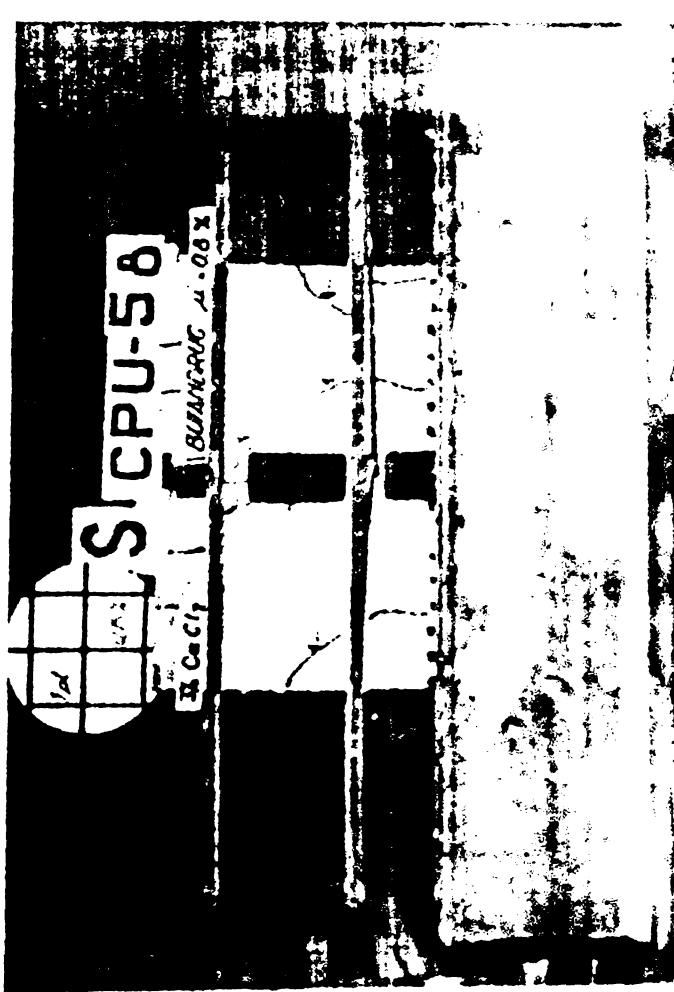
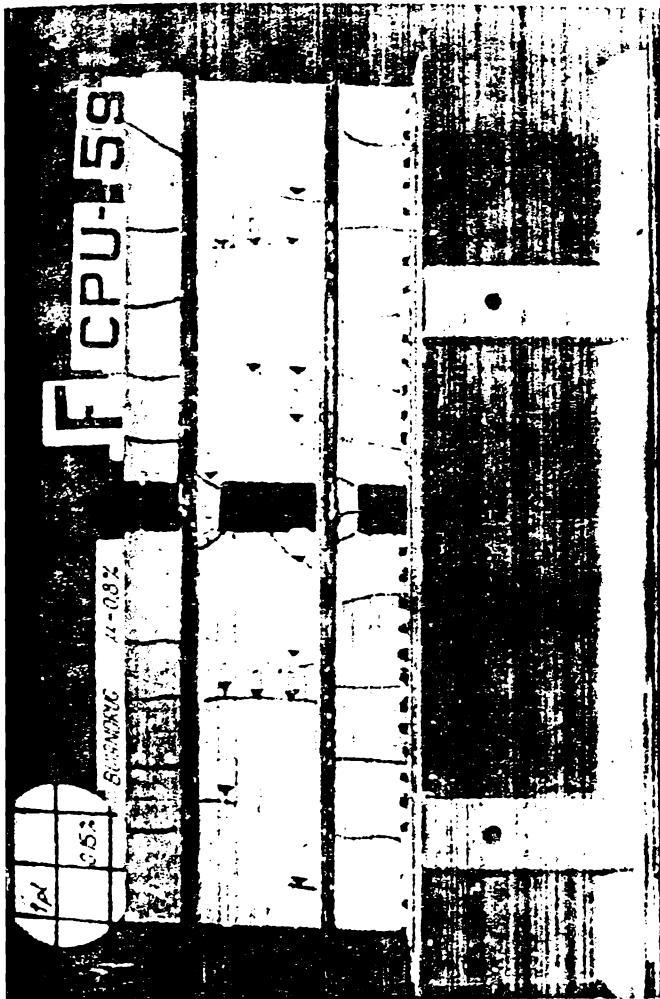
(cont'd. on next page)

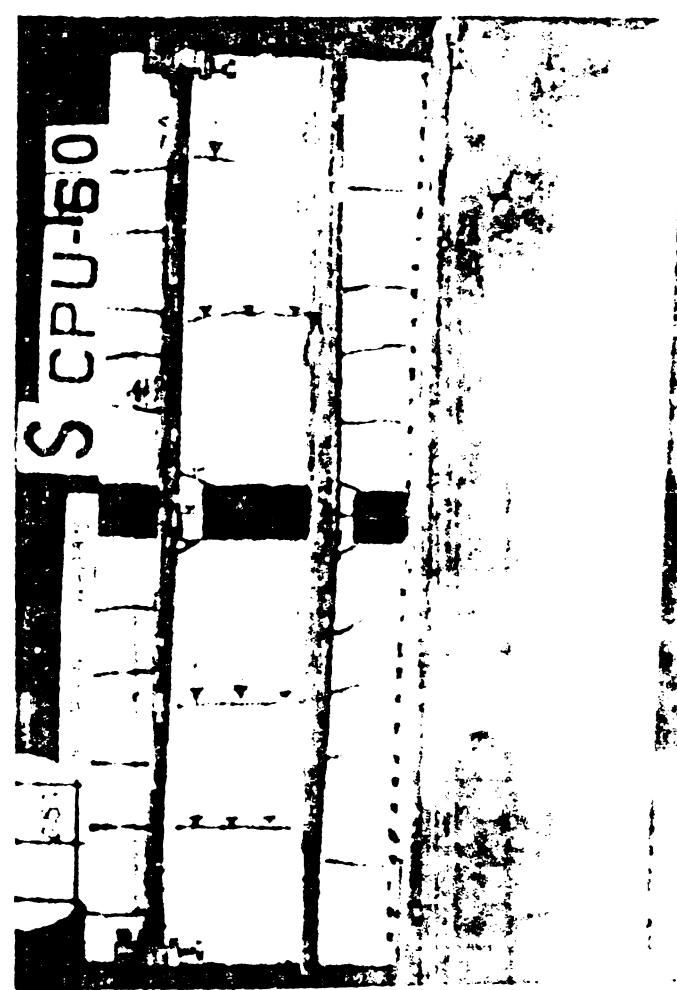
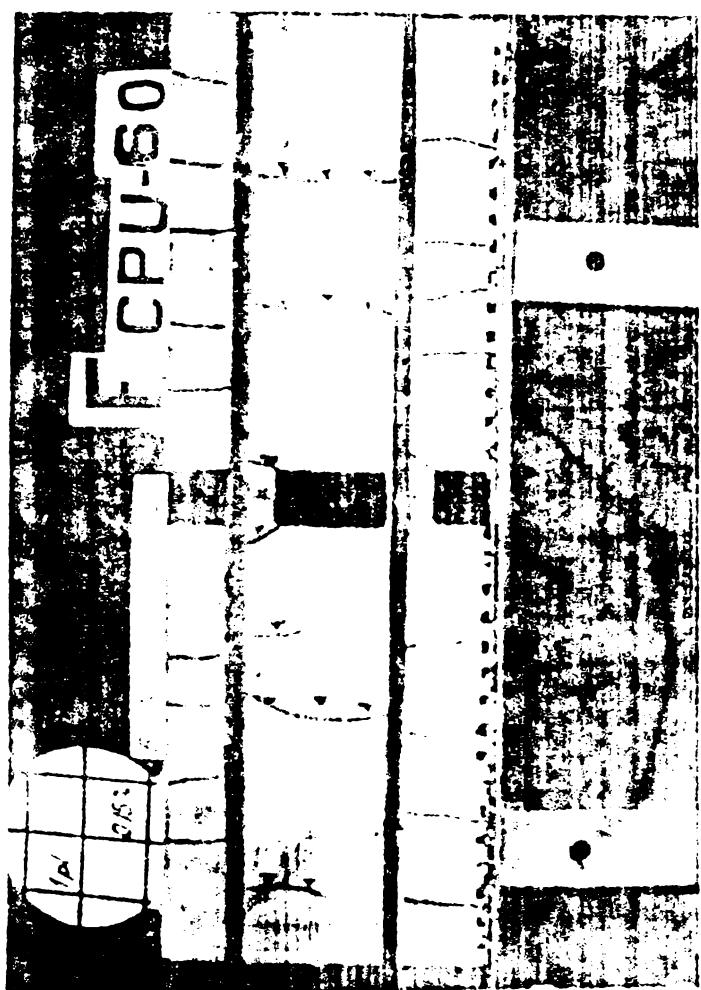
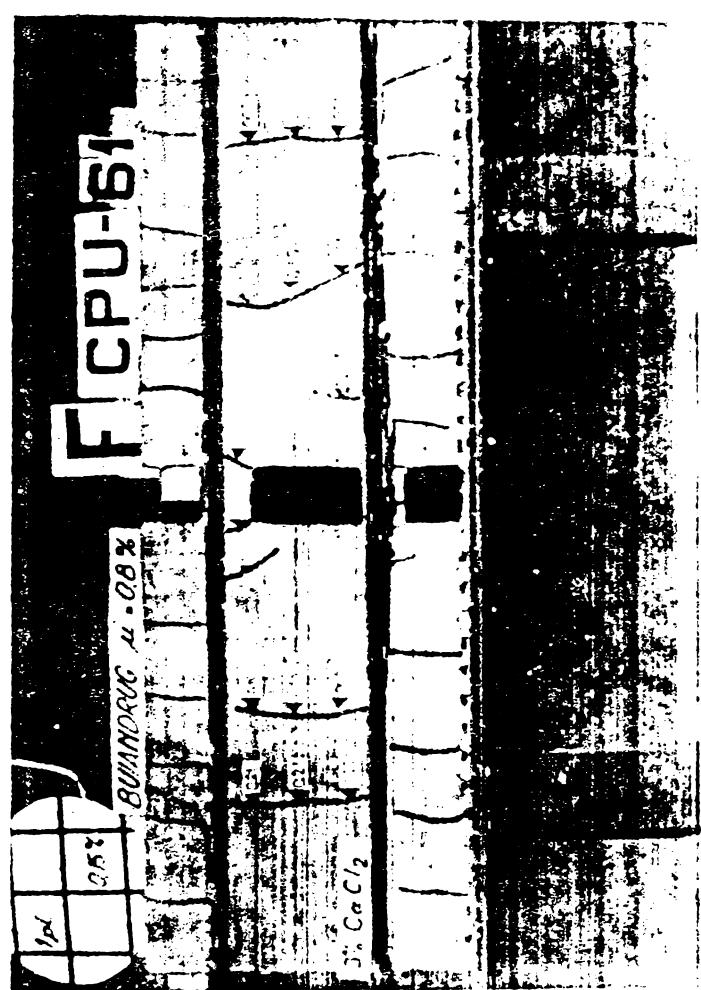

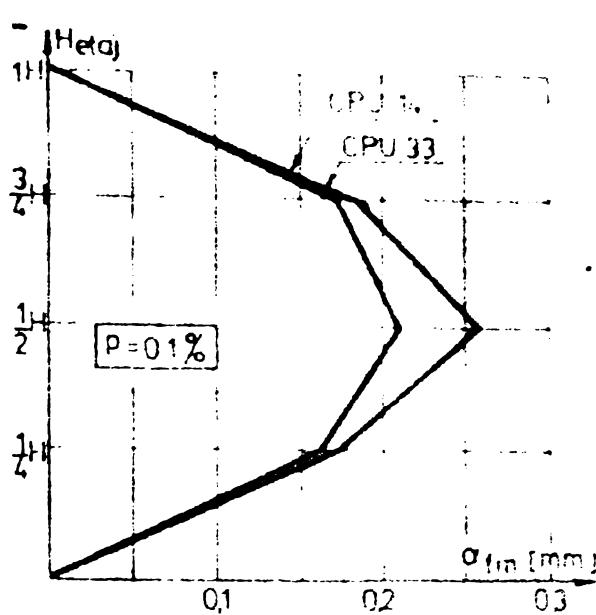
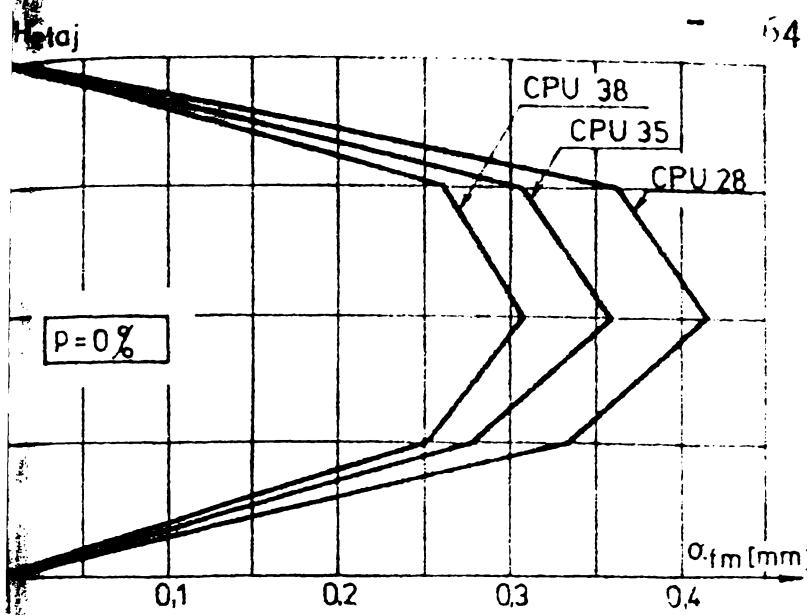
(cont'd. from page 5).

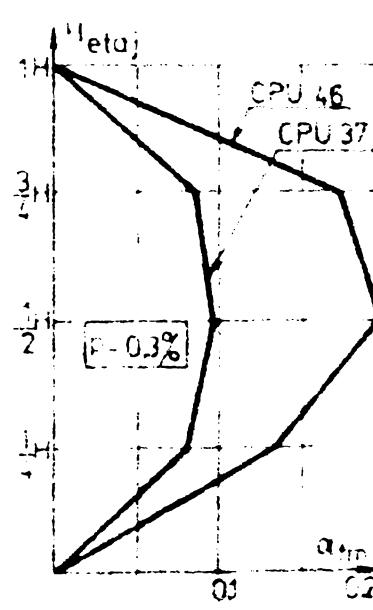
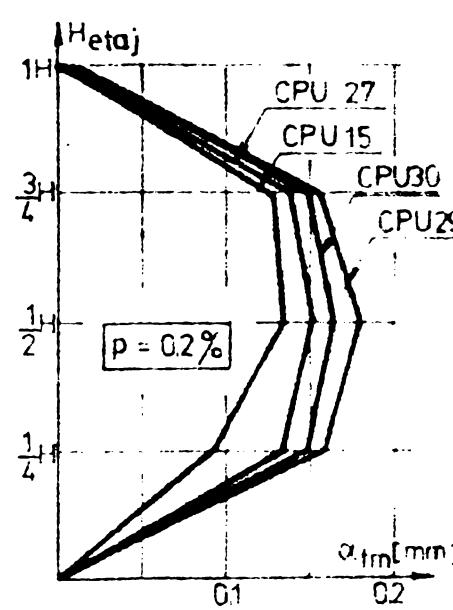
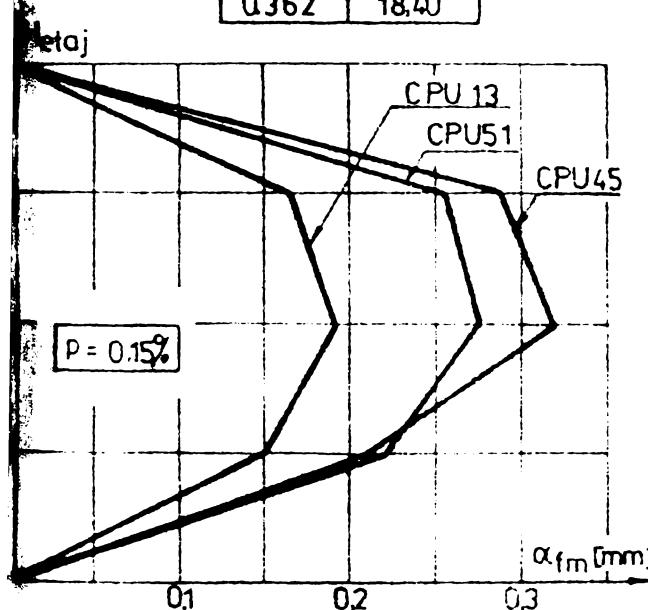

ELEM	$\alpha_{f,m} \text{ Hz}$	$C_v \%$
CPU 28	0.415	14,63
CPU 35	0.357	11,71
CPU 38	0.309	13,89
	0.362	18,40

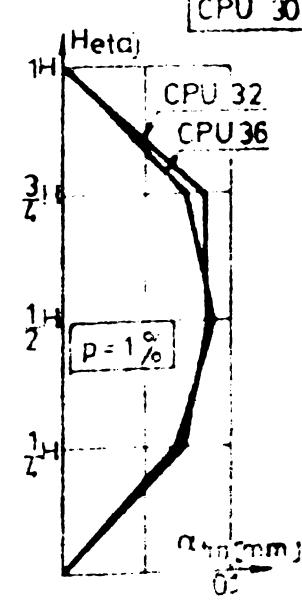
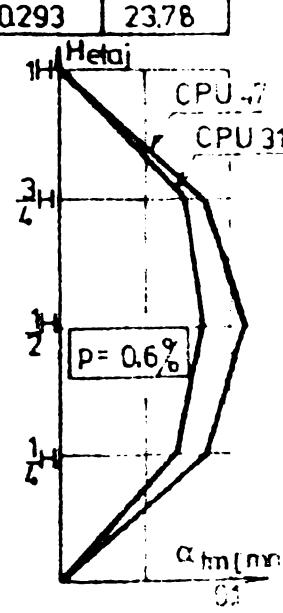
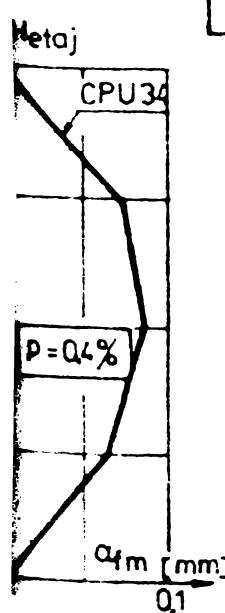
ELEM	$\alpha_{f,m} \text{ Hz}$	$C_v \%$
CPU 14	0,257	13,04
CPU 23	0,214	8,30
	0,235	14,11

ELEM	$\alpha_{f,m} \text{ Hz}$	$C_v \%$
CPU 13	0.191	1294
CPU 45	0,318	7,00
CPU 51	0,276	9,80
	0.293	23,78

ELEM	$\alpha_{f,m} \text{ Hz}$	$C_v \%$
CPU 15	0,121	2008
CPU 27	0,150	1380
CPU 29	0,176	2120
CPU 30	0,162	2982
	0,152	25,35

ELEM	$\alpha_{f,m} \text{ Hz}$	$C_v \%$
CPU 37	0,099	26,95
CPU 46	0,215	25,85
	0,157	47,5

ELEM	$\alpha_{f,m} \text{ Hz}$	$C_v \%$
CPU 34	0,081	14,92
	0,081	14,92

ELEM	$\alpha_{f,m} \text{ Hz}$	$C_v \%$
CPU 37	0,064	43,73
CPU 47	0,108	35,5
	0,096	38

ELEM	$\alpha_{f,m} \text{ Hz}$	$C_v \%$
CPU 32	0,087	13,72
CPU 36	0,089	27,09
	0,088	45,7

Fig.A.3.21 Deschiderea medie a fisurilor la elemente cu un nivel de contractia impiedecata de planse

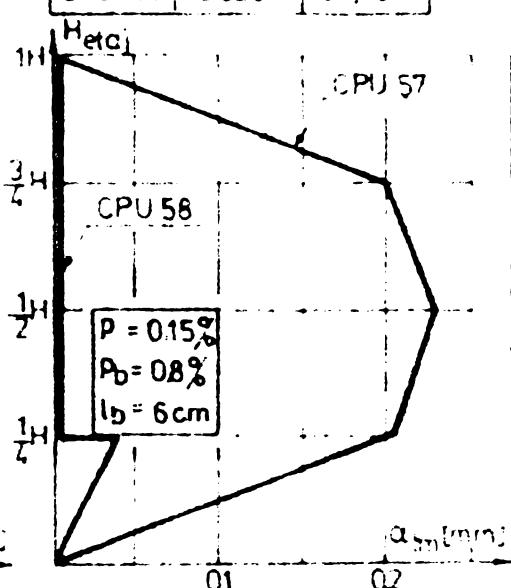
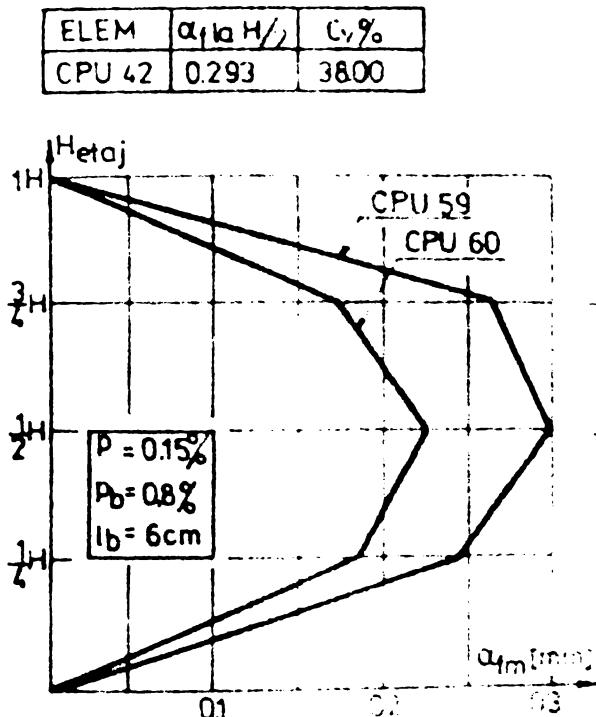
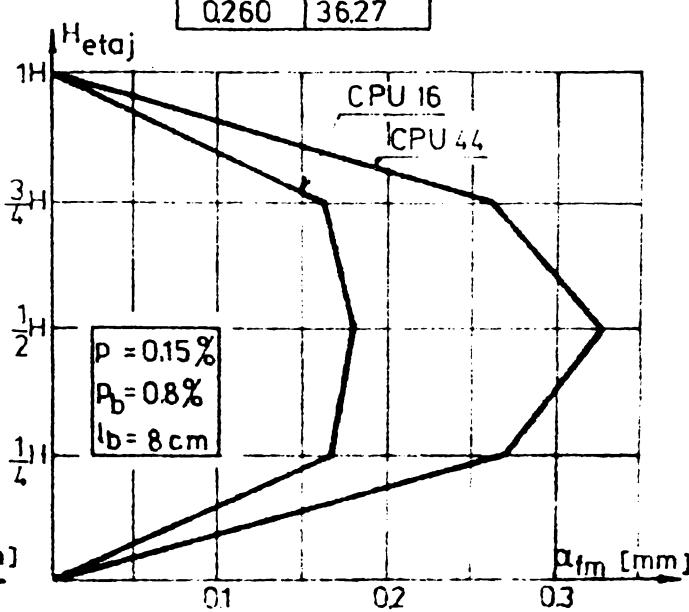
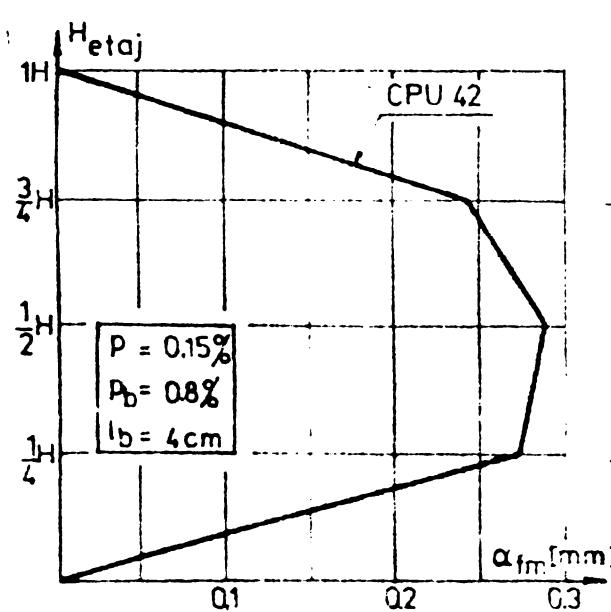
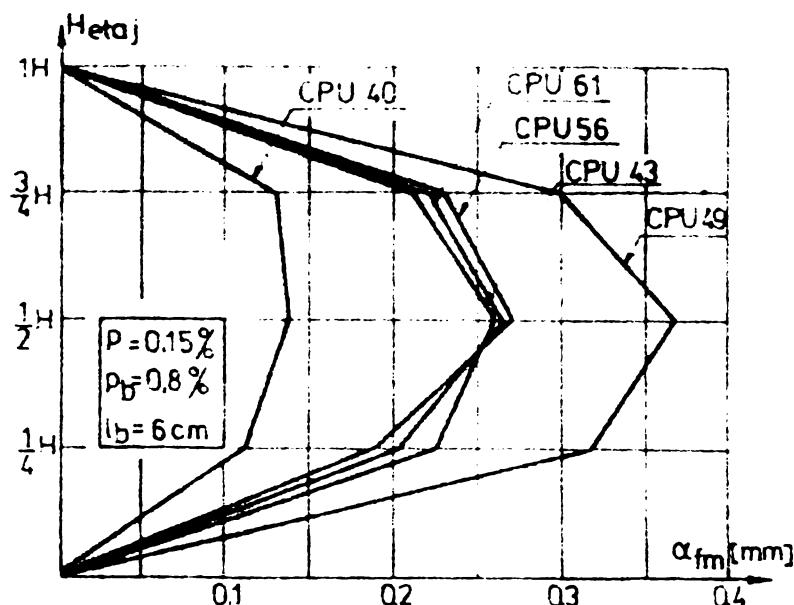
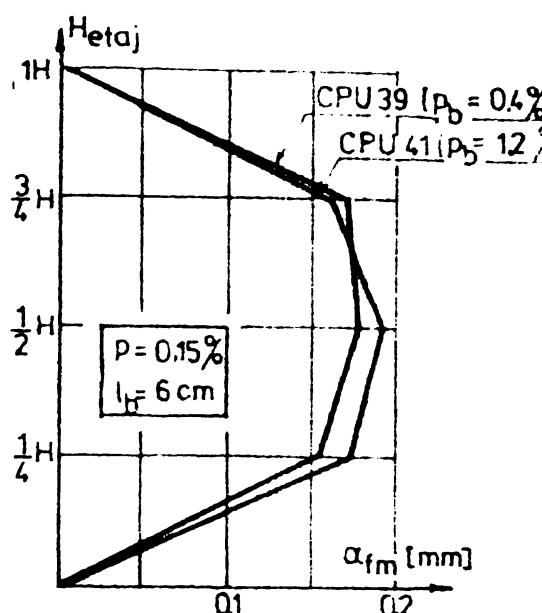
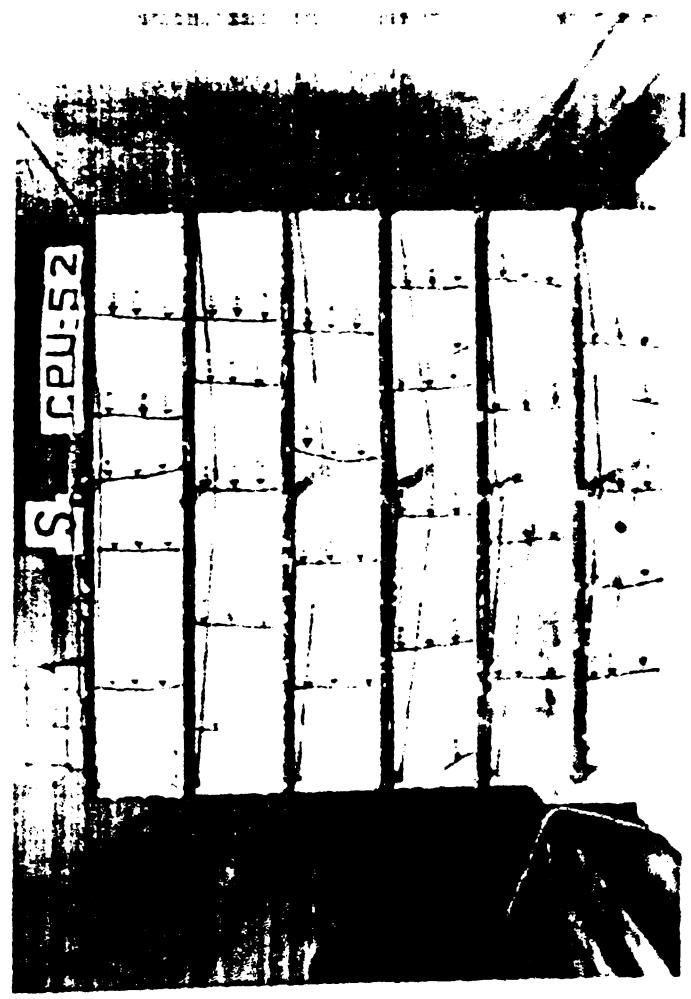
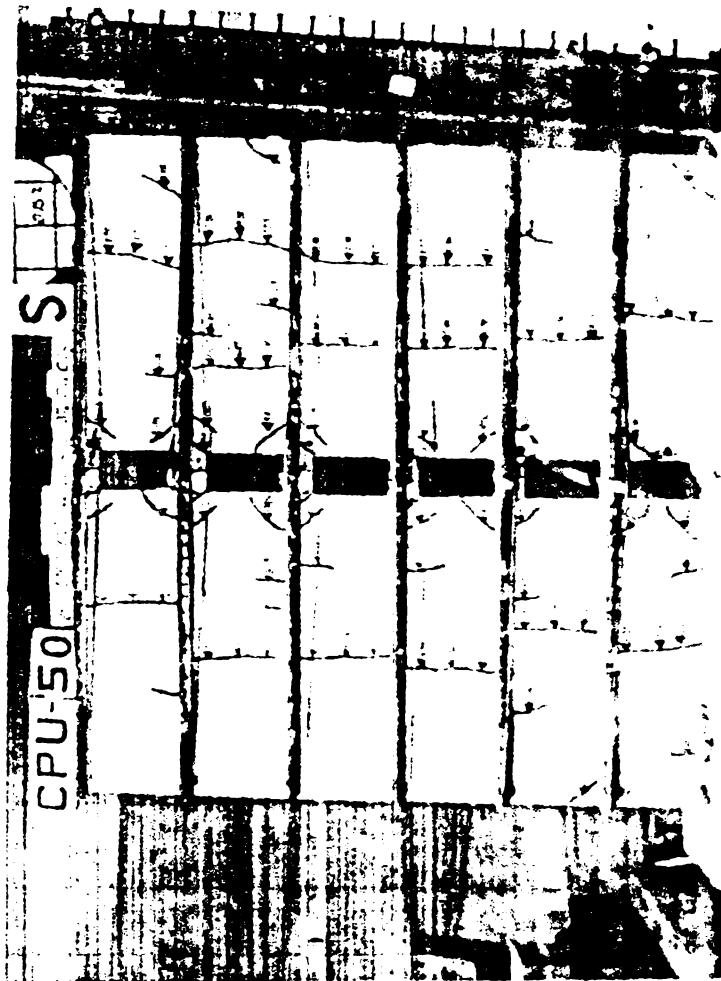
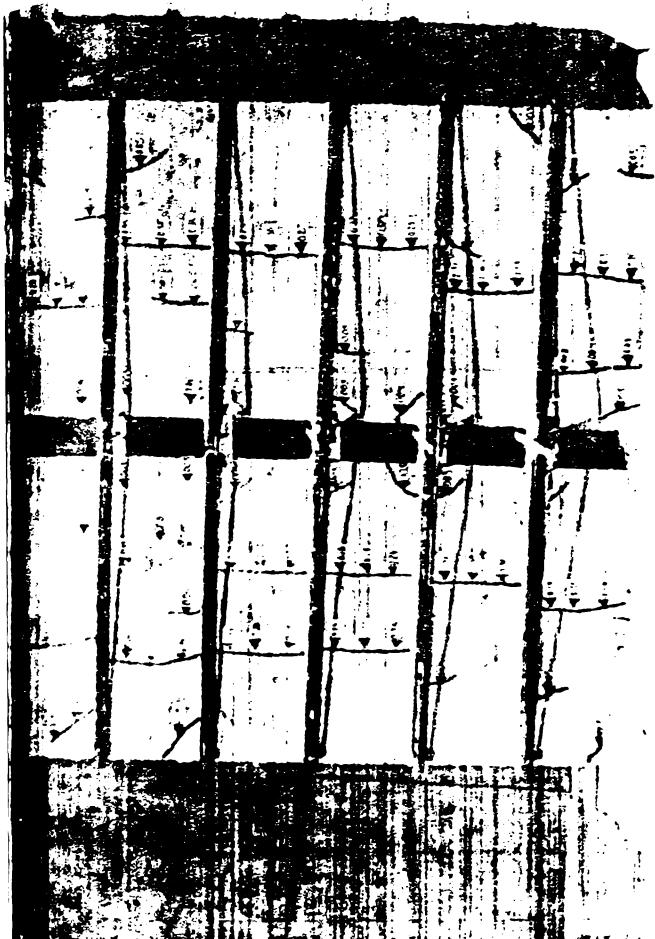

Fig. A 3.22 Deschiderere medie a fisurilor la elemente cu un nivel, cu valori avand contractia impiedicata de spansare.

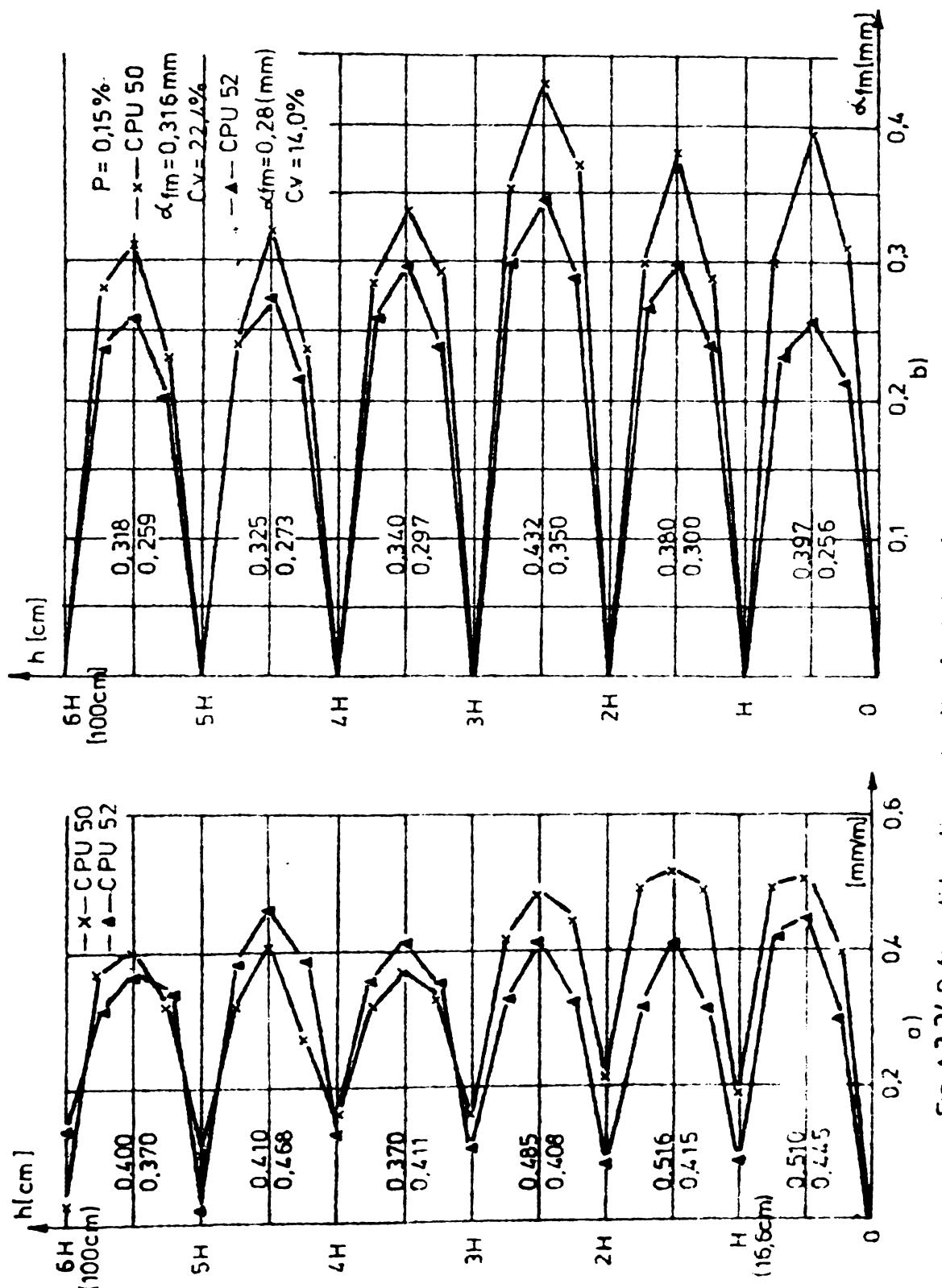

Fig. A.3.24 Deformările din contractie impiedicată și deschiderea fisurilor la elemente cu fundație și planșee prefabricate

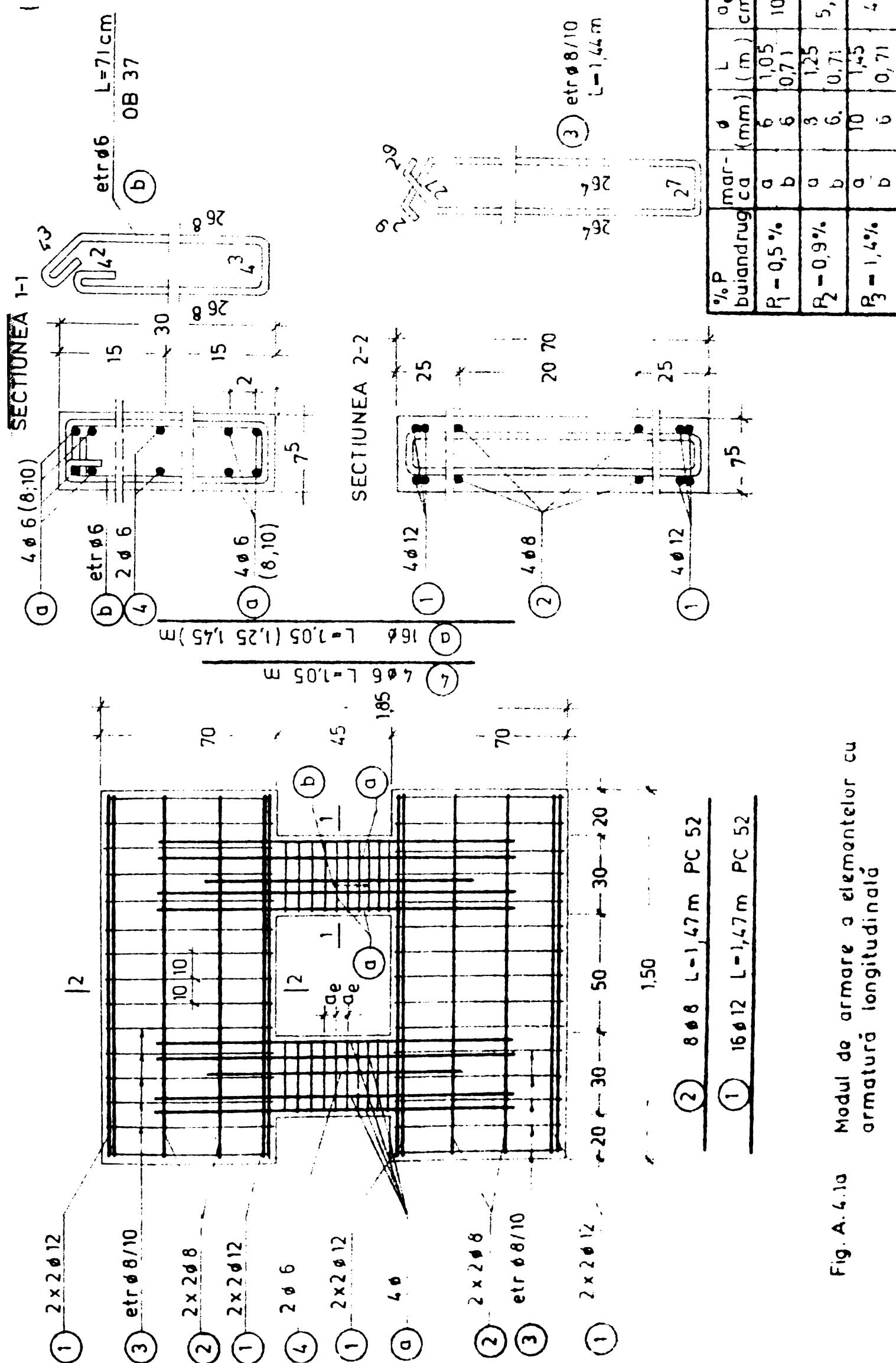

Fig. A.4.1a Modul de armare a elementelor cu armatură longitudinală

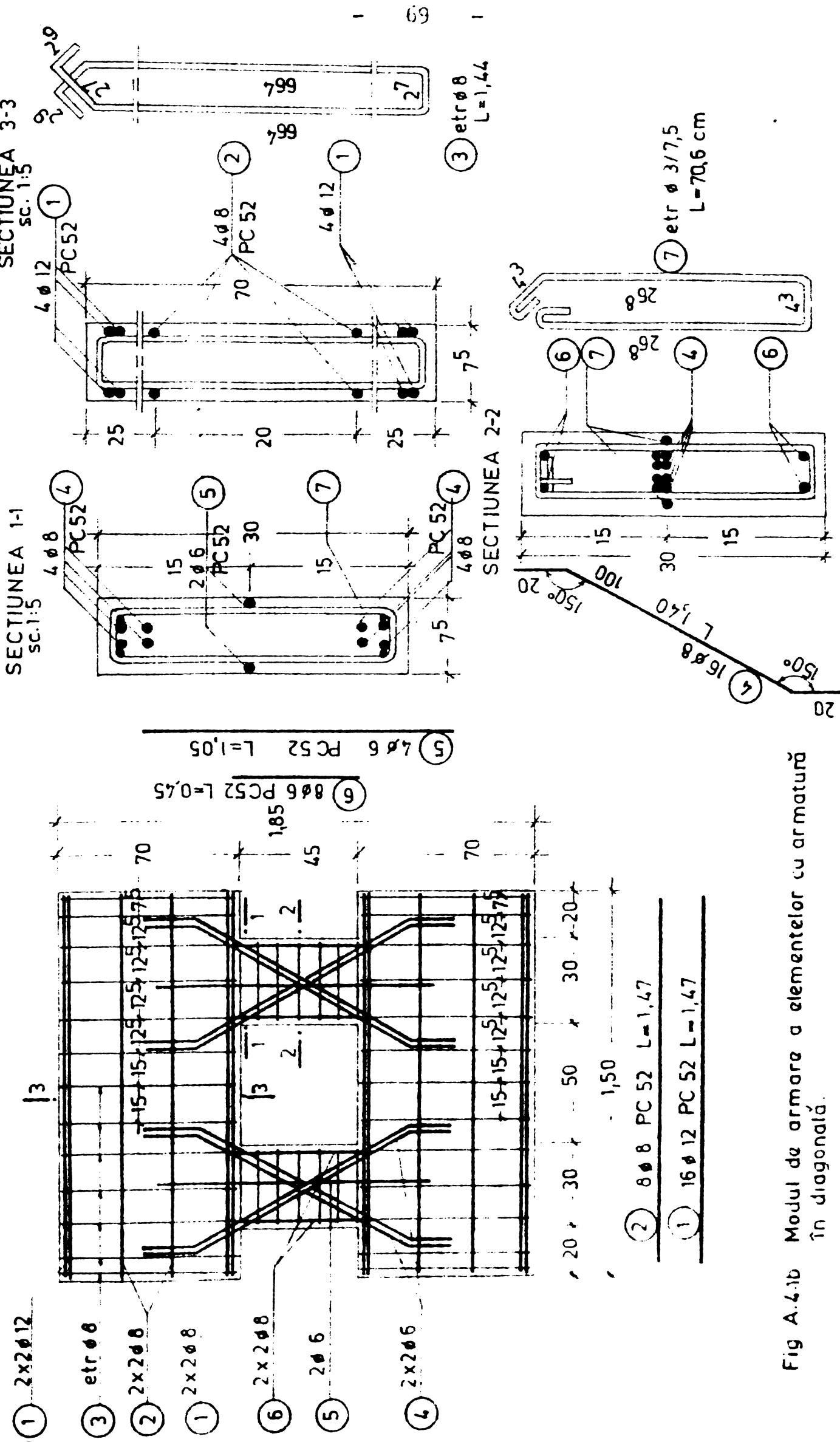
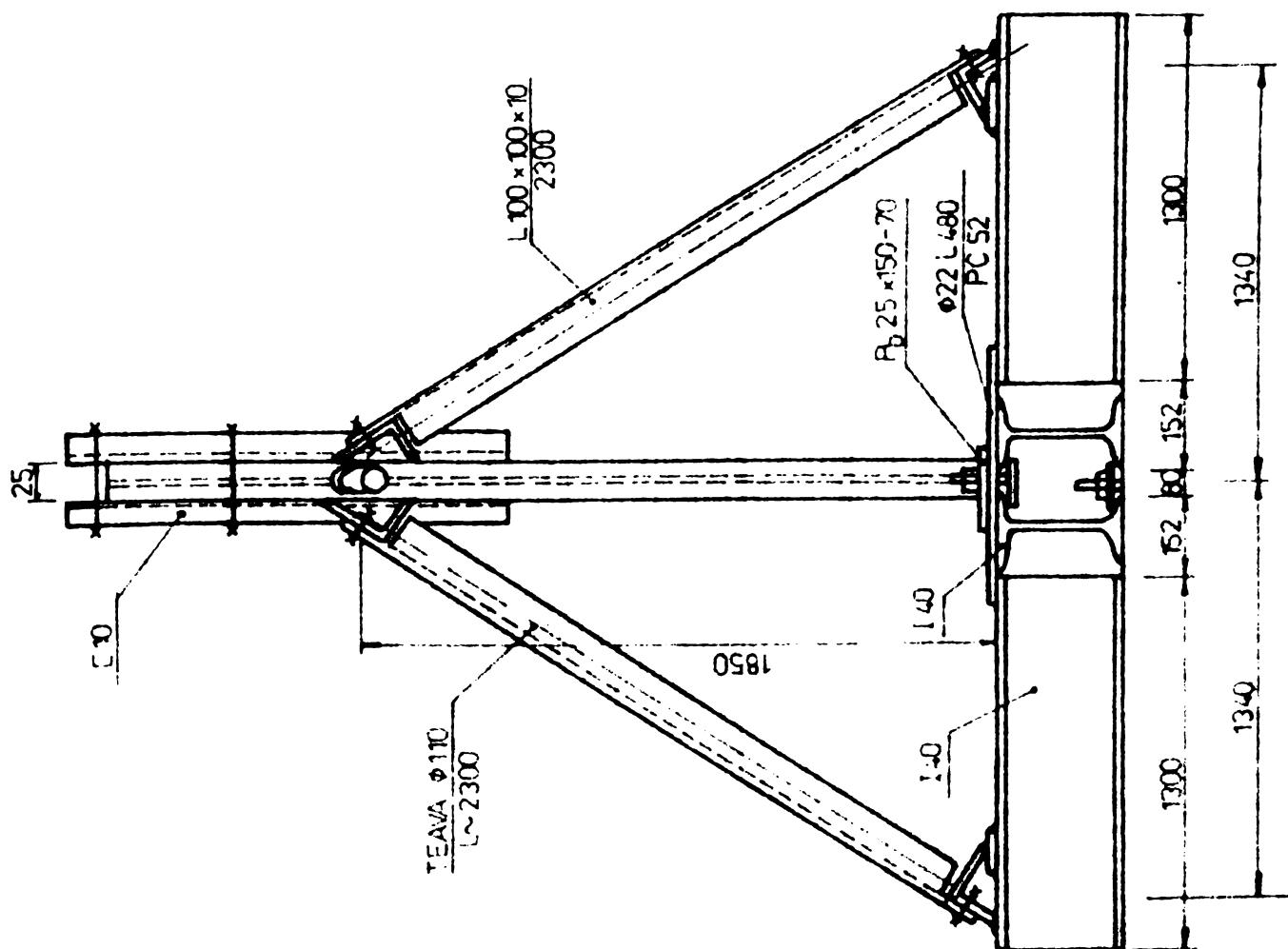
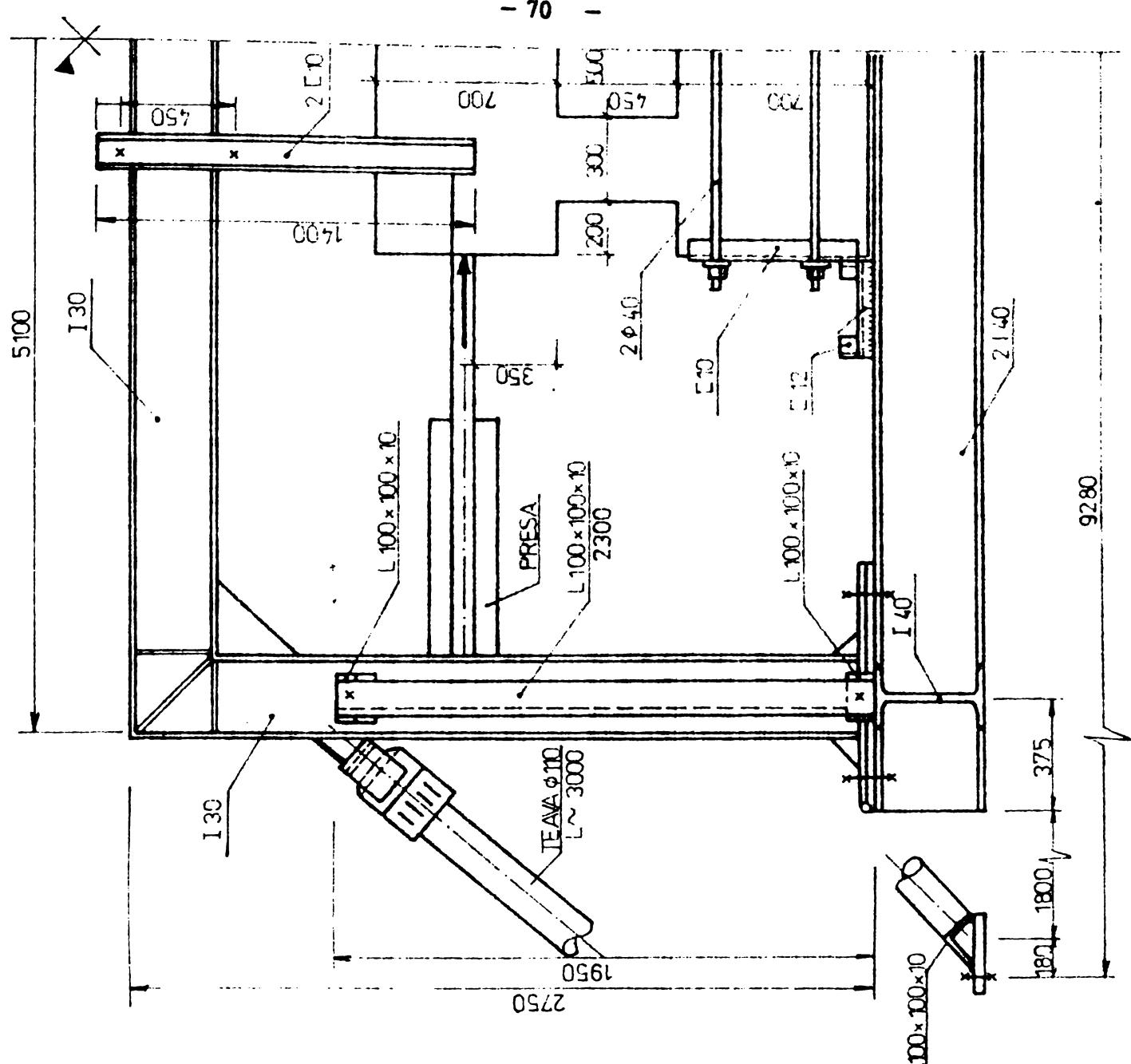

Fig A.4.1b Modul de armare a elementelor cu armătura în diagonală.

Fig. A 4.2 Stand pentru încercarea rigolelor de cuplare

A.4.3. Ciclurile de încărcare a rîglelor de cuplare.

Element	Poziția forței [*]	Ciclul/încărcarea maximă pe ciclu a unei rigle (KN)									
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
BUS 1U	$\frac{V}{E}$	15	25	35	45	<u>55</u> <u>50</u> ^{**}	-	-	-	-	-
BUS 1UF	$\frac{V}{E}$	15	25	35	45	55	<u>52</u> <u>52</u> ^{**}	-	-	-	-
BUS 2U	$\frac{V}{E}$	15	25	35	45	55	65	70	75	85	<u>83</u> <u>83</u> ^{**}
BUS 2UF	$\frac{V}{E}$	15	25	35	45	55	65	70	75	<u>85</u> <u>77</u> ^{**}	-
BUS 3U	$\frac{V}{E}$	15	25	35	45	55	70	85	95	105	<u>110</u> <u>110</u> ^{**}
BUS 3UF	$\frac{V}{E}$	15	25	35	45	55	70	85	95	105	<u>110</u> <u>110</u> ^{**}
BUS 4U	$\frac{V}{E}$	15	25	35	45	55	<u>61</u> <u>45</u> ^{**}	-	-	-	-
BUS 4UF	$\frac{V}{E}$	15	25	35	45	55	<u>54</u> <u>54</u> ^{**}	-	-	-	-
BUS 5U	$\frac{V}{E}$	15	25	35	45	55	65	70	80	85	90 <u>97,5</u> <u>97,5</u> ^{**}
BUX 1U	$\frac{V}{E}$	15	25	35	45	55	65	70	80	<u>85</u> <u>96</u> ^{**}	-
BUX 1UF	$\frac{V}{E}$	15	25	35	45	55	65	70	80	85	<u>90</u> <u>90</u> ^{**}
BUX 2U	$\frac{V}{E}$	15	25	35	45	55	<u>65</u> <u>65</u> ^{**}	-	-	-	-
BUX 3U	$\frac{V}{E}$	15	25	35	45	55	<u>62,5</u> <u>62,5</u> ^{**}	-	-	-	-
BUX 4U	$\frac{V}{E}$	15	25	35	45	55	65	70	80	85	<u>67,5</u> <u>67,5</u> ^{**}

* V - încărcare din vest; E - încărcare din est.

** - cicluri de rupere.

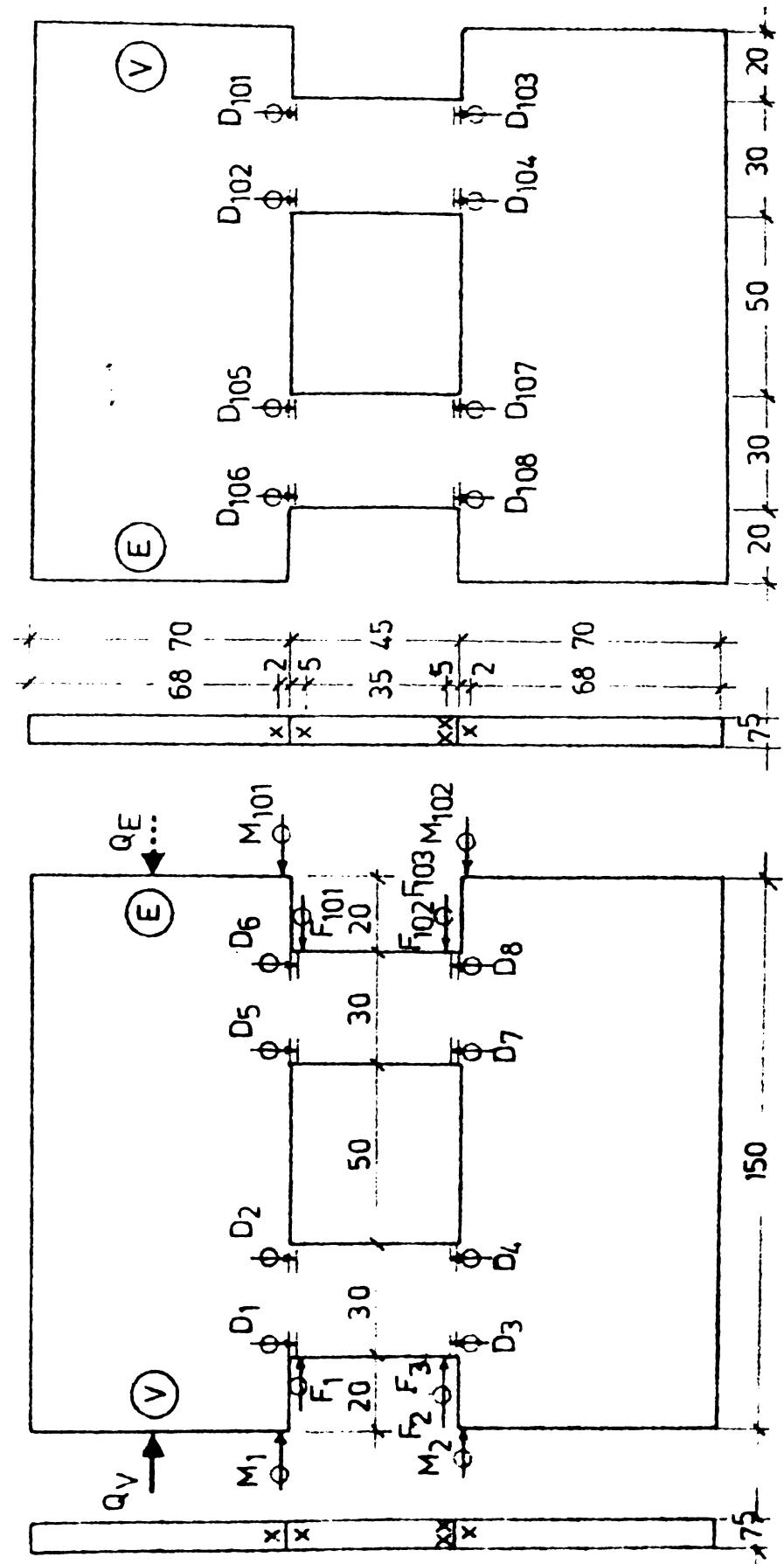
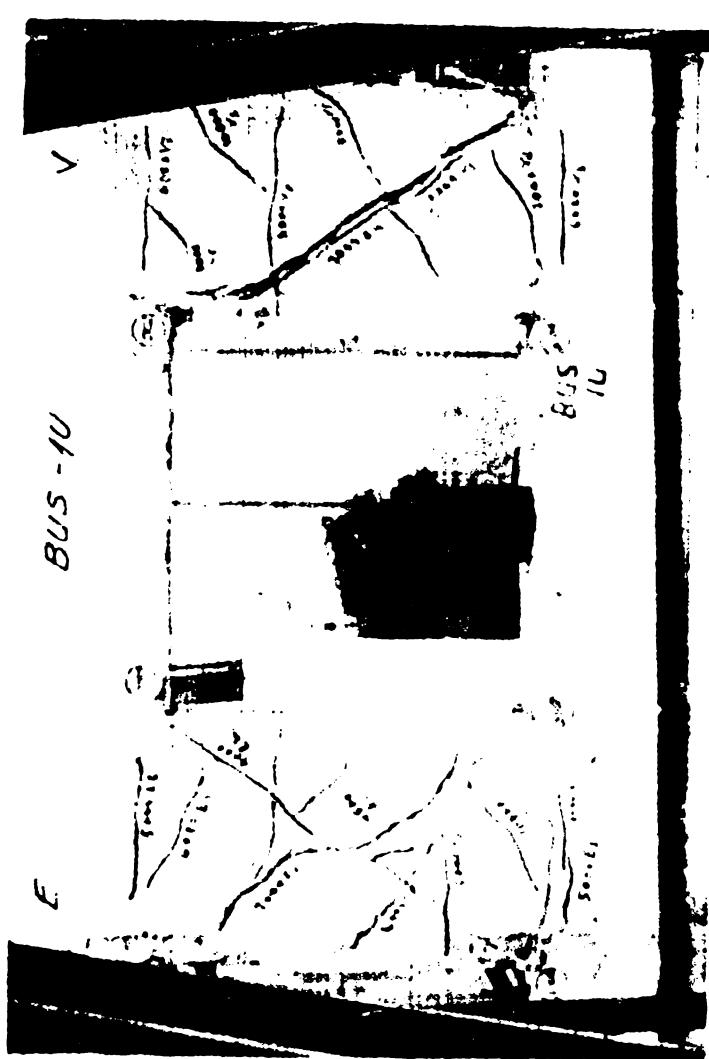
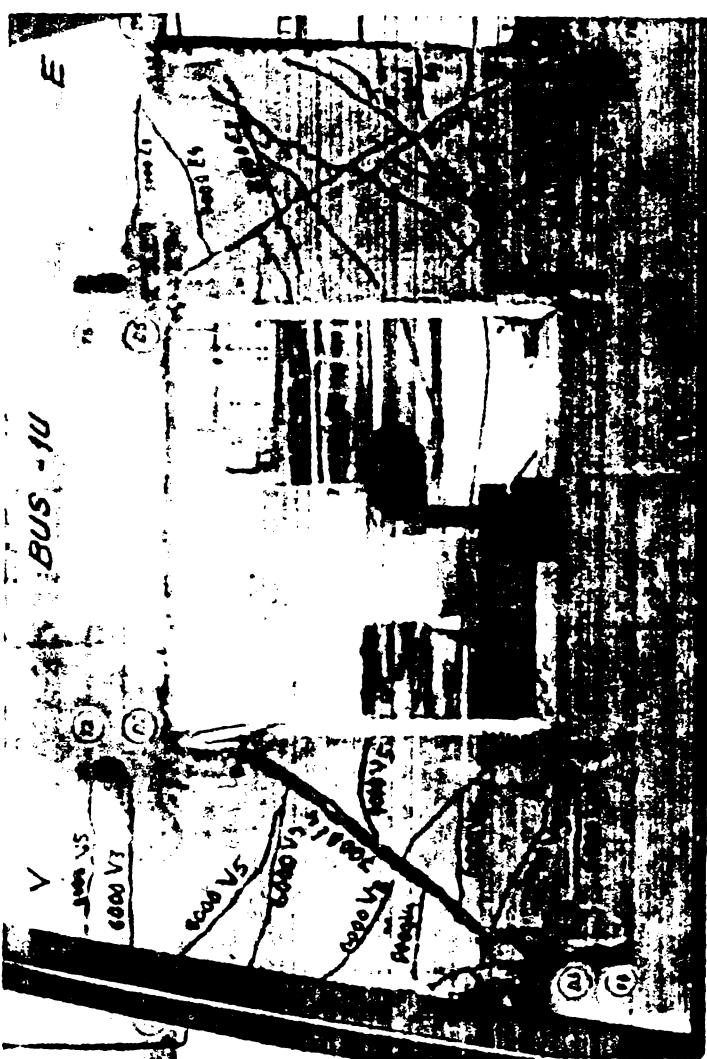
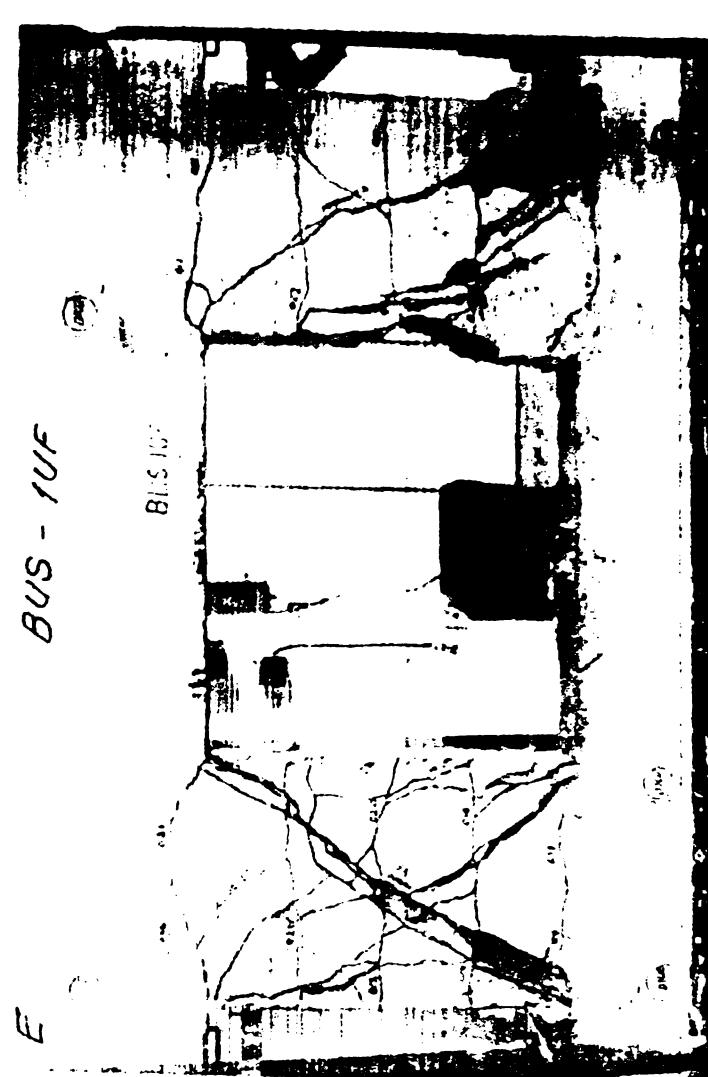
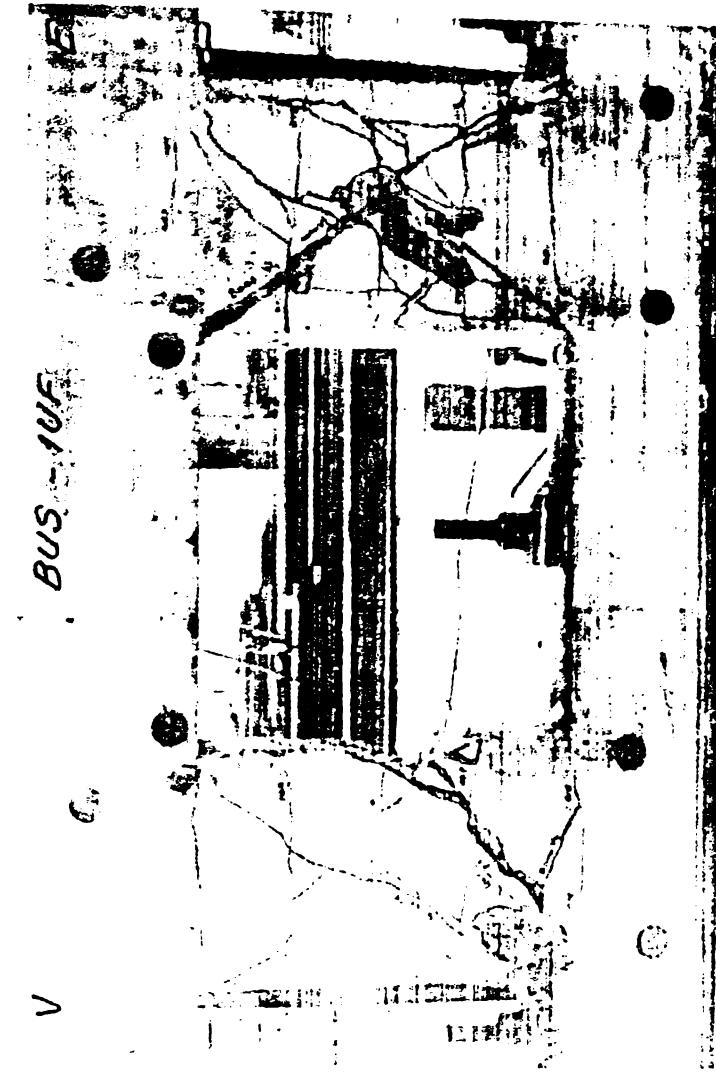

Fig. A.4.4 Poziția aparatului folosită pentru măsurători la rigle de cuplare.

Nº5. Relavee - fotografii la rupere a rigelilor de cuplare armate obisnuit.

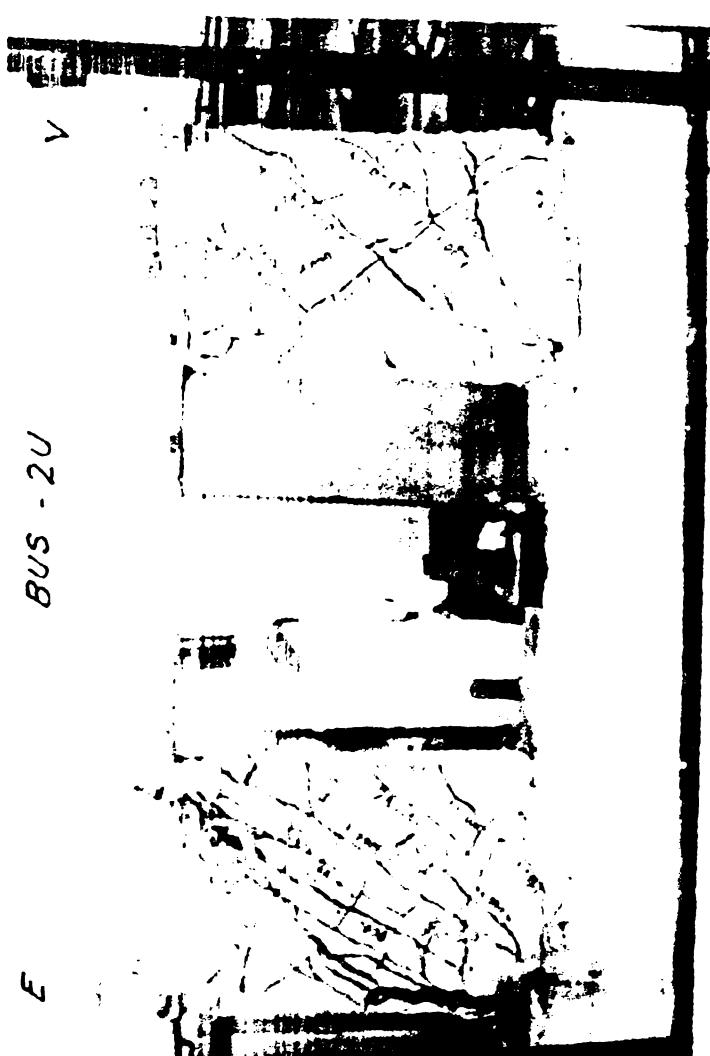
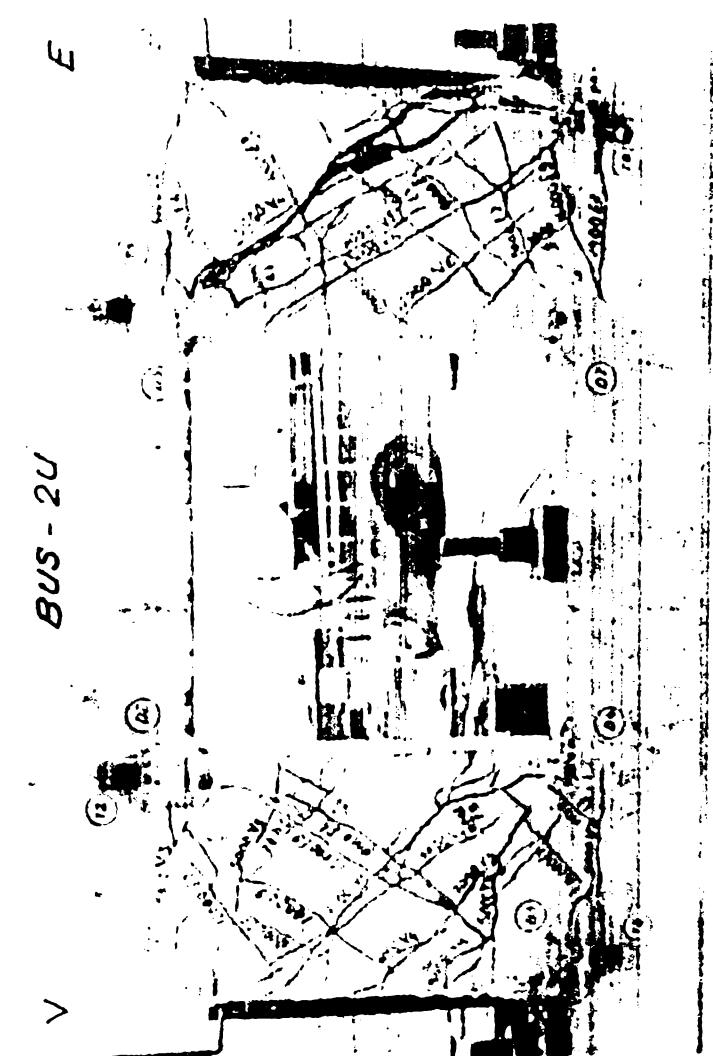
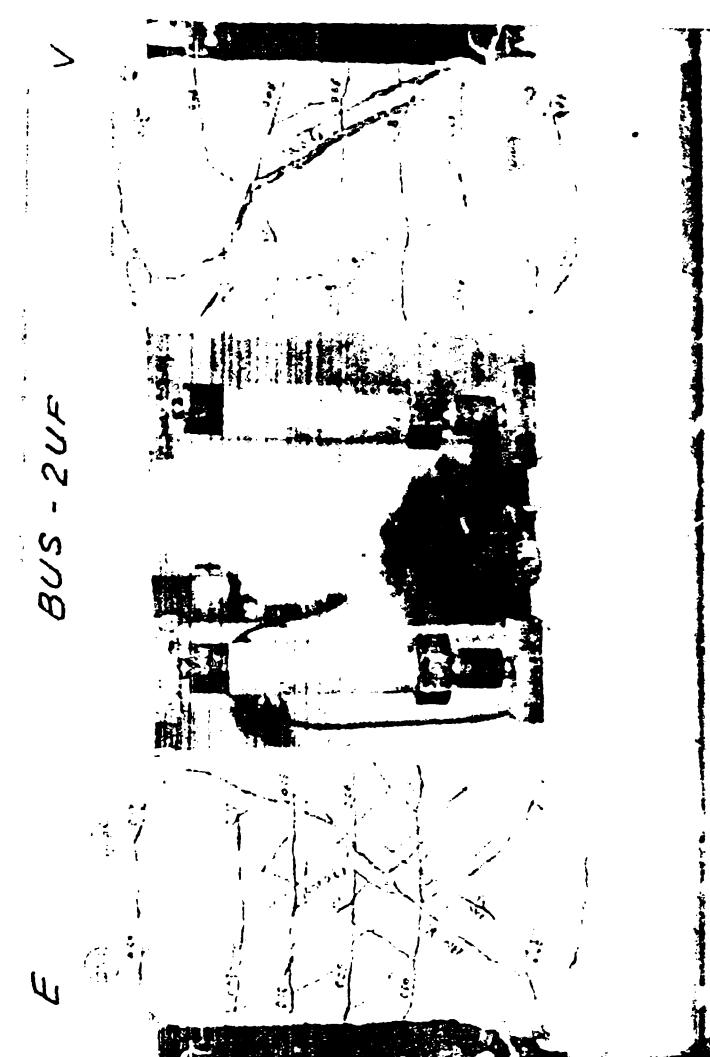
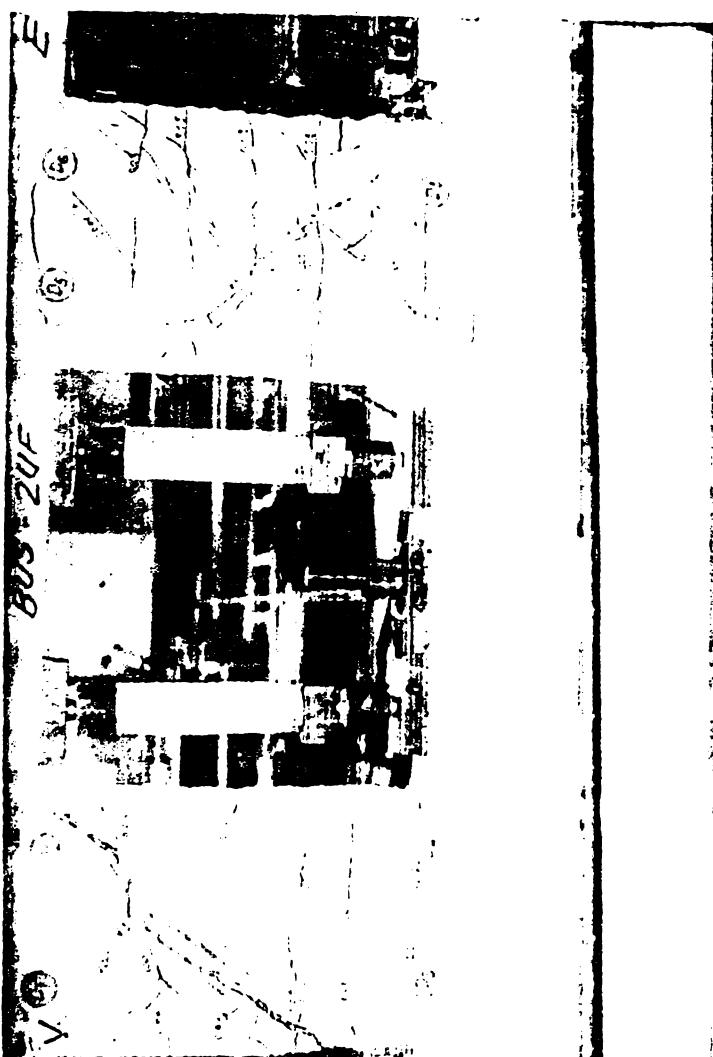

FIG. A.4.5. (continued).

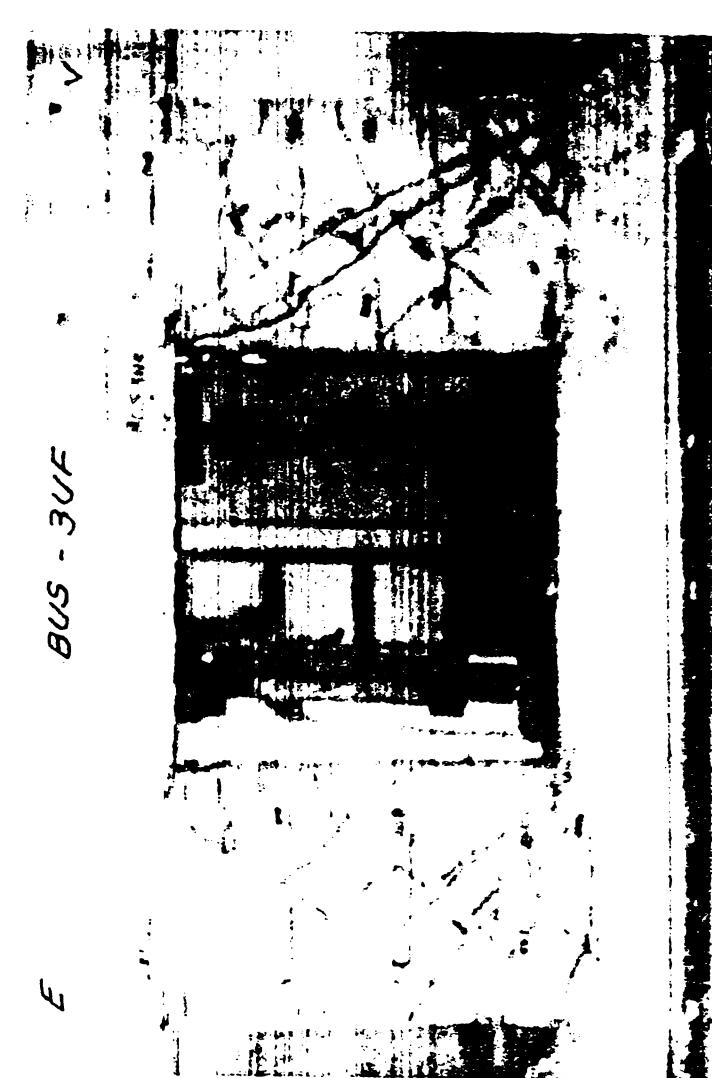
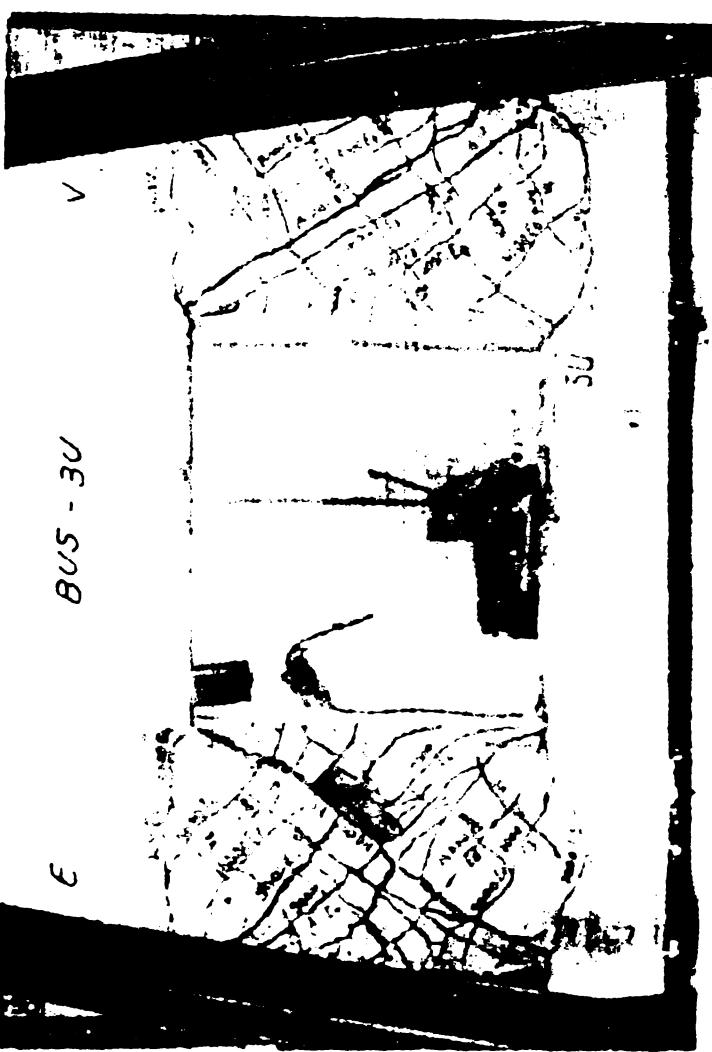
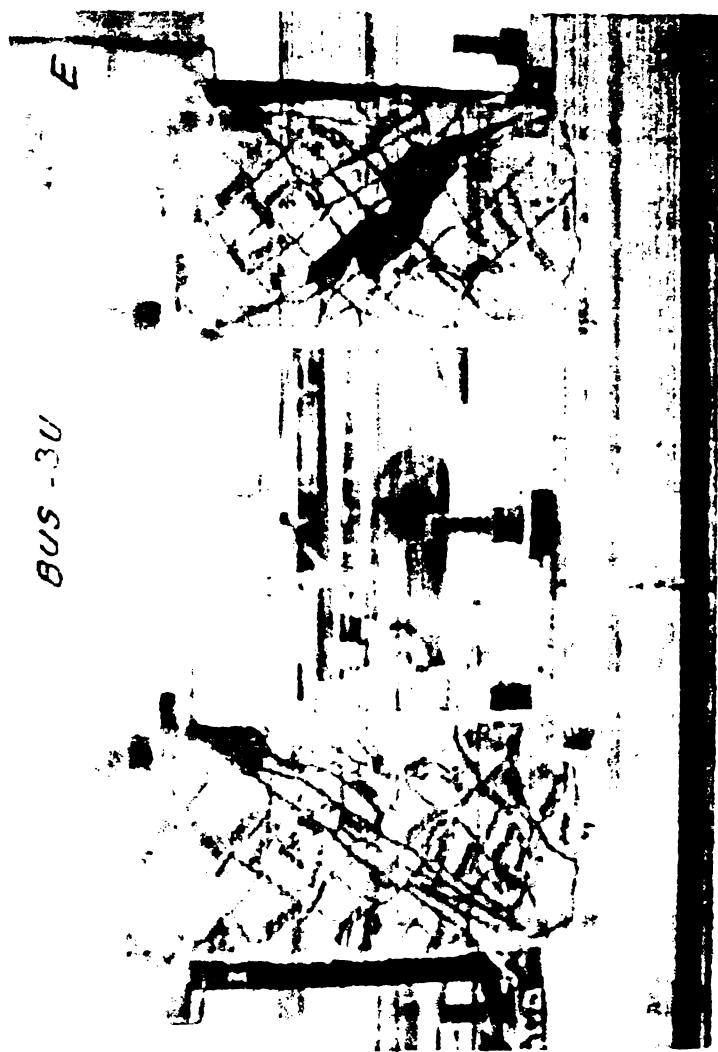
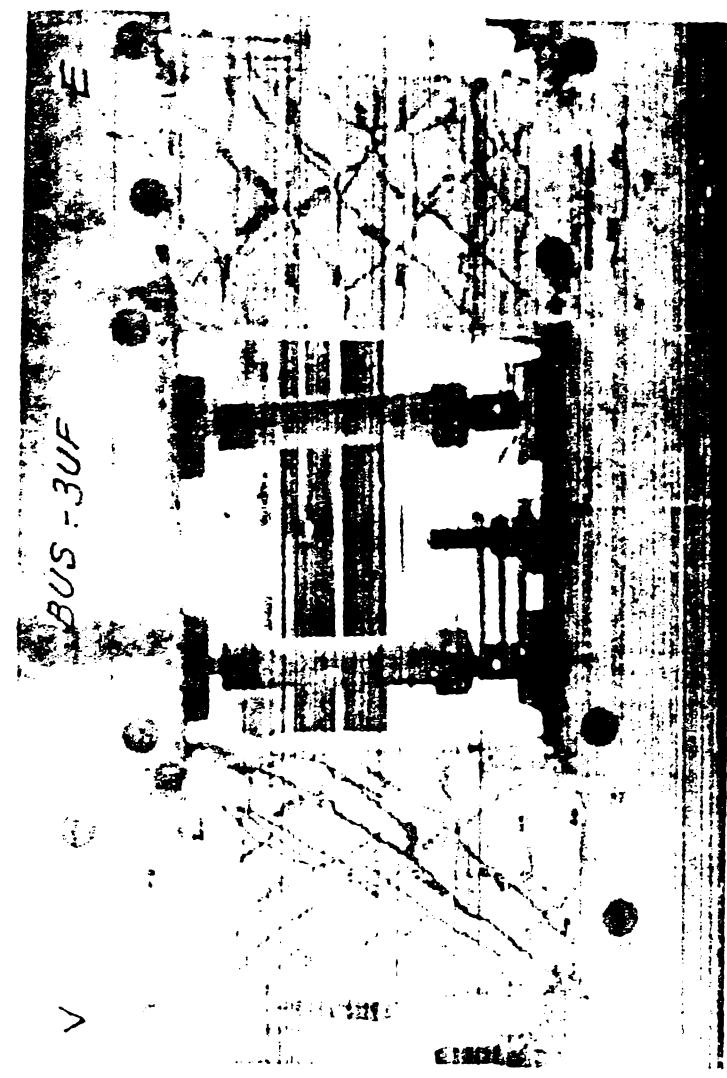

Fig. A.4.5. (continuare).

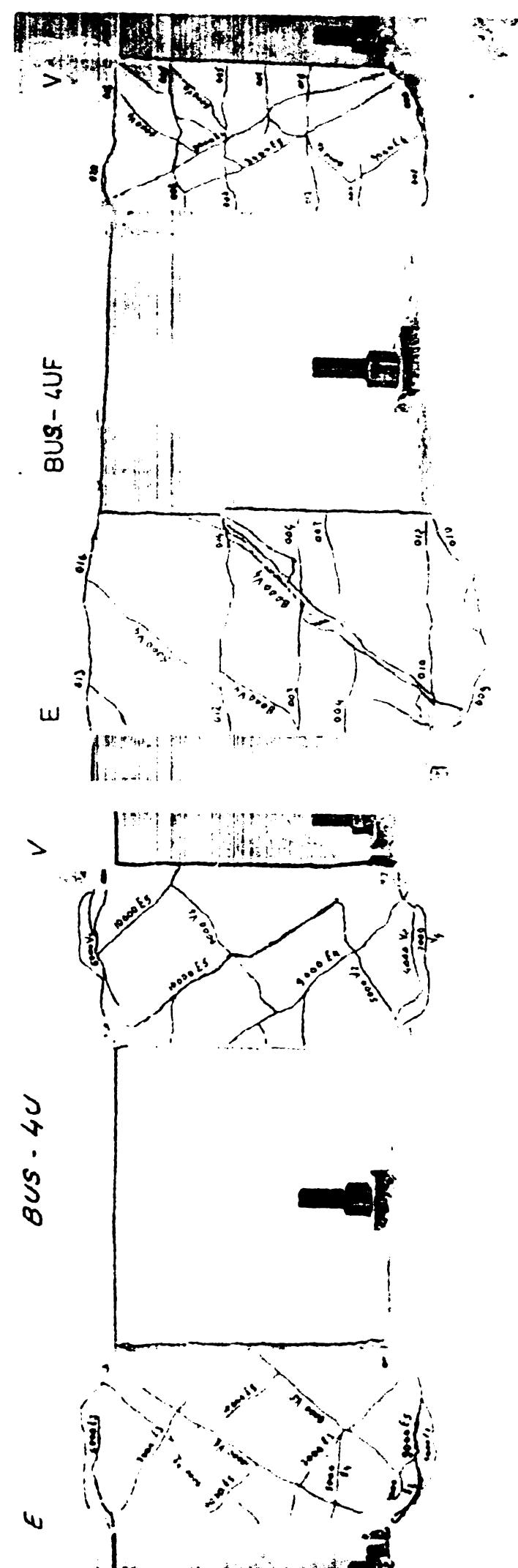
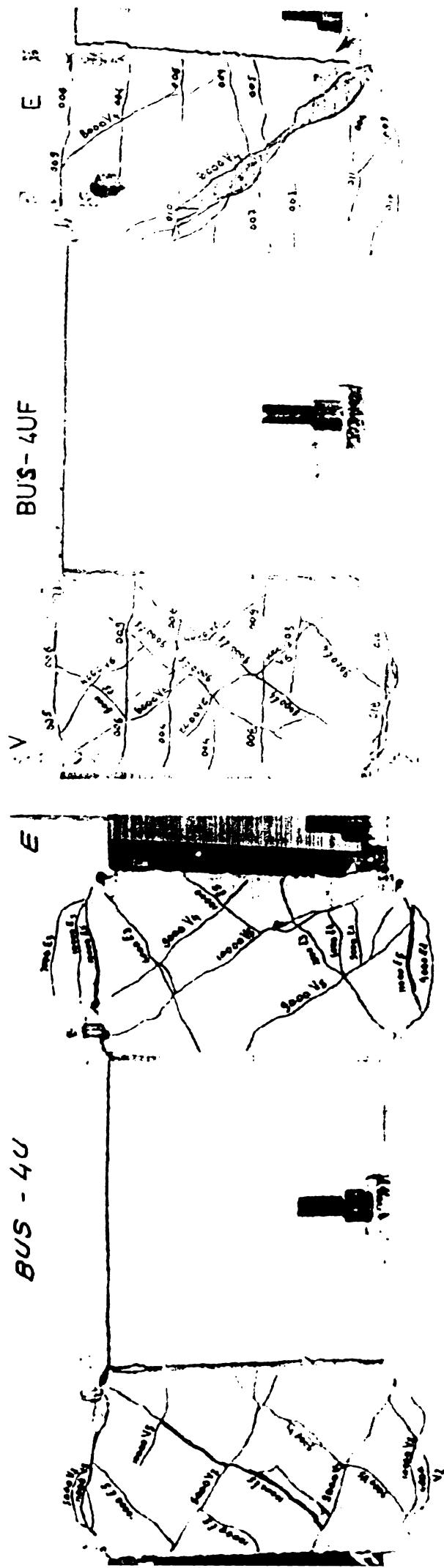

FIG. A.4.5. (continued).

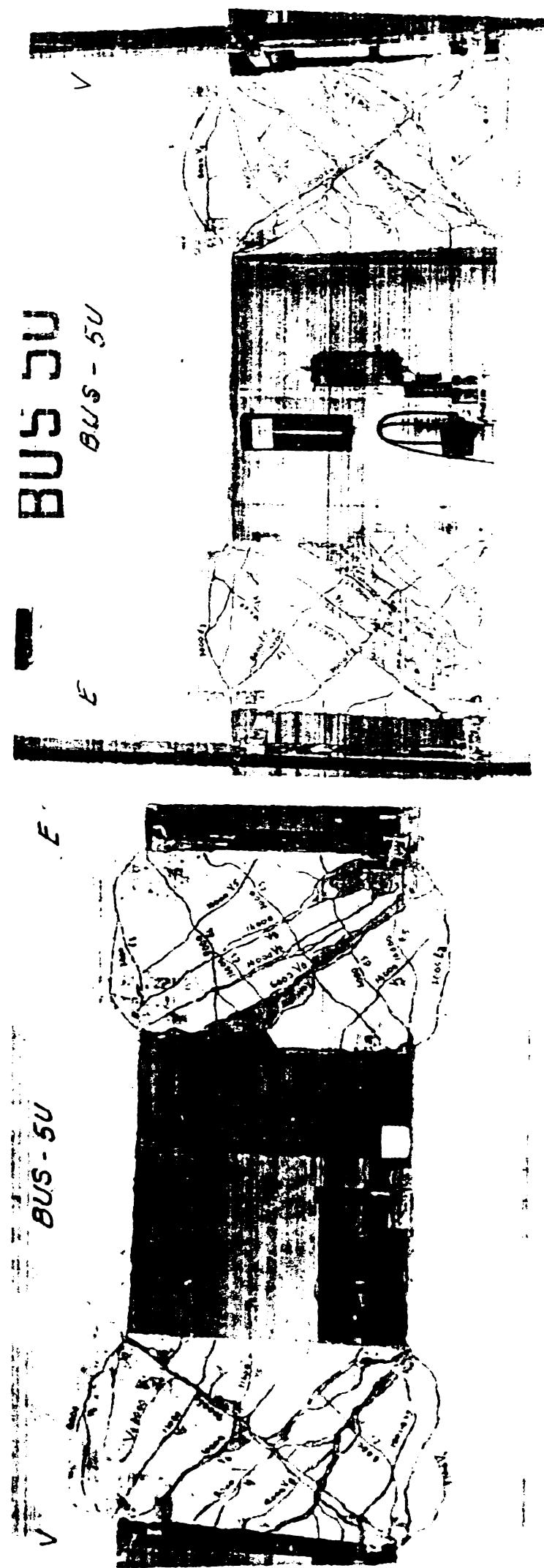

Fig. A.4.5. (continuare).

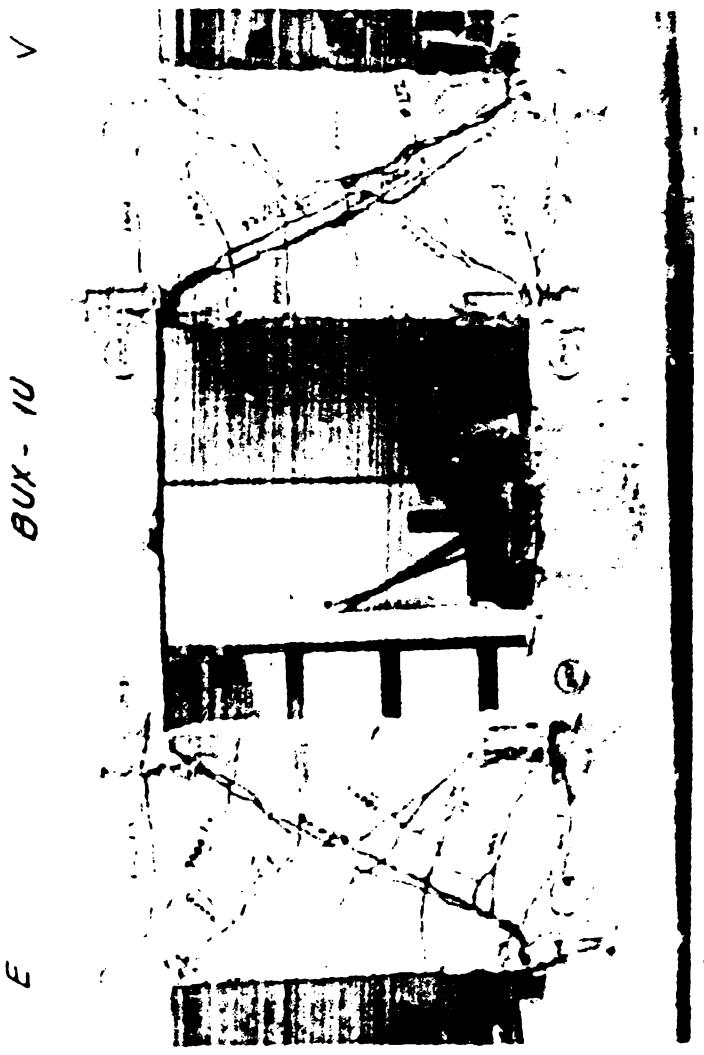
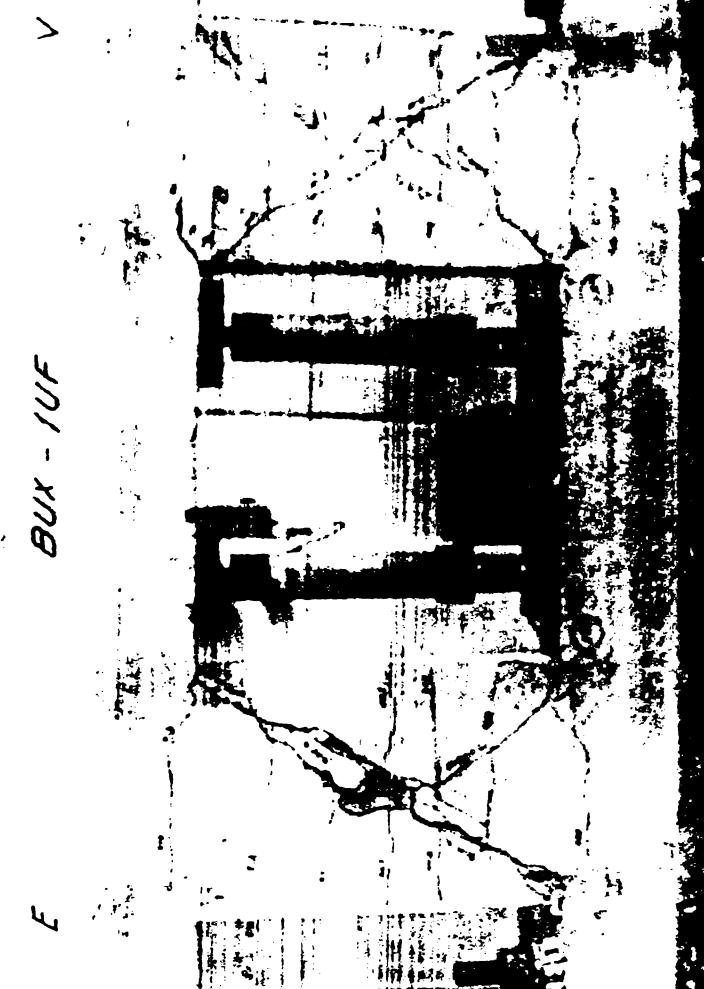
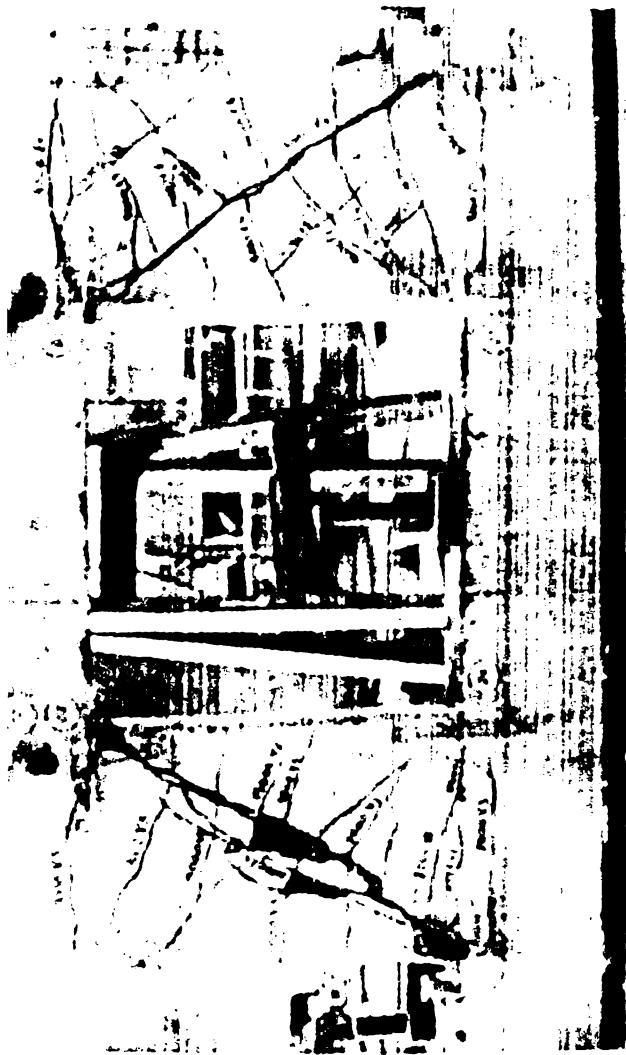
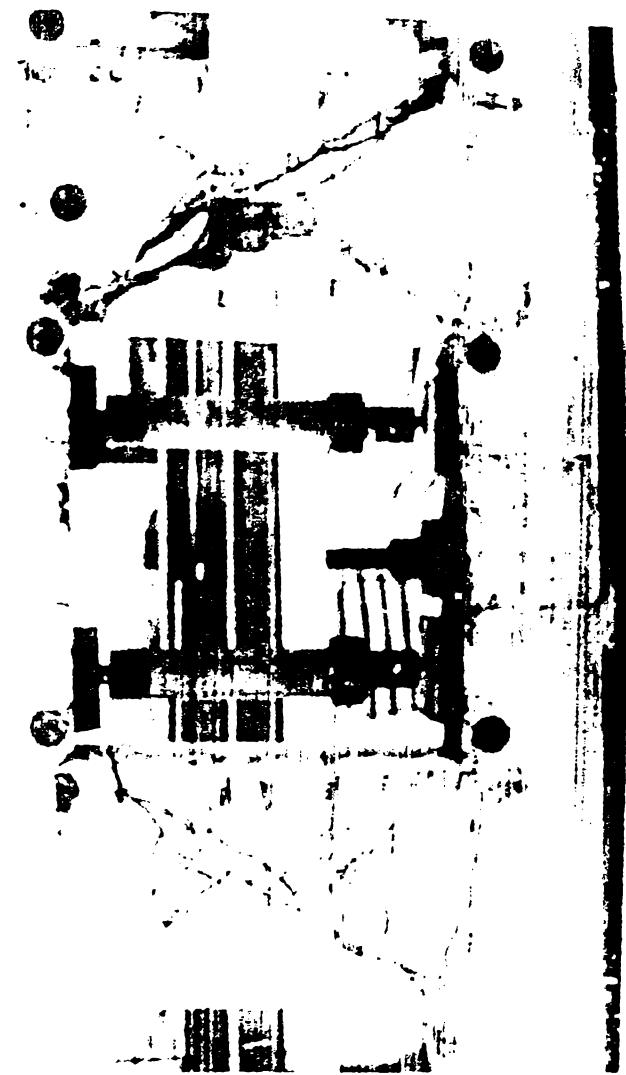
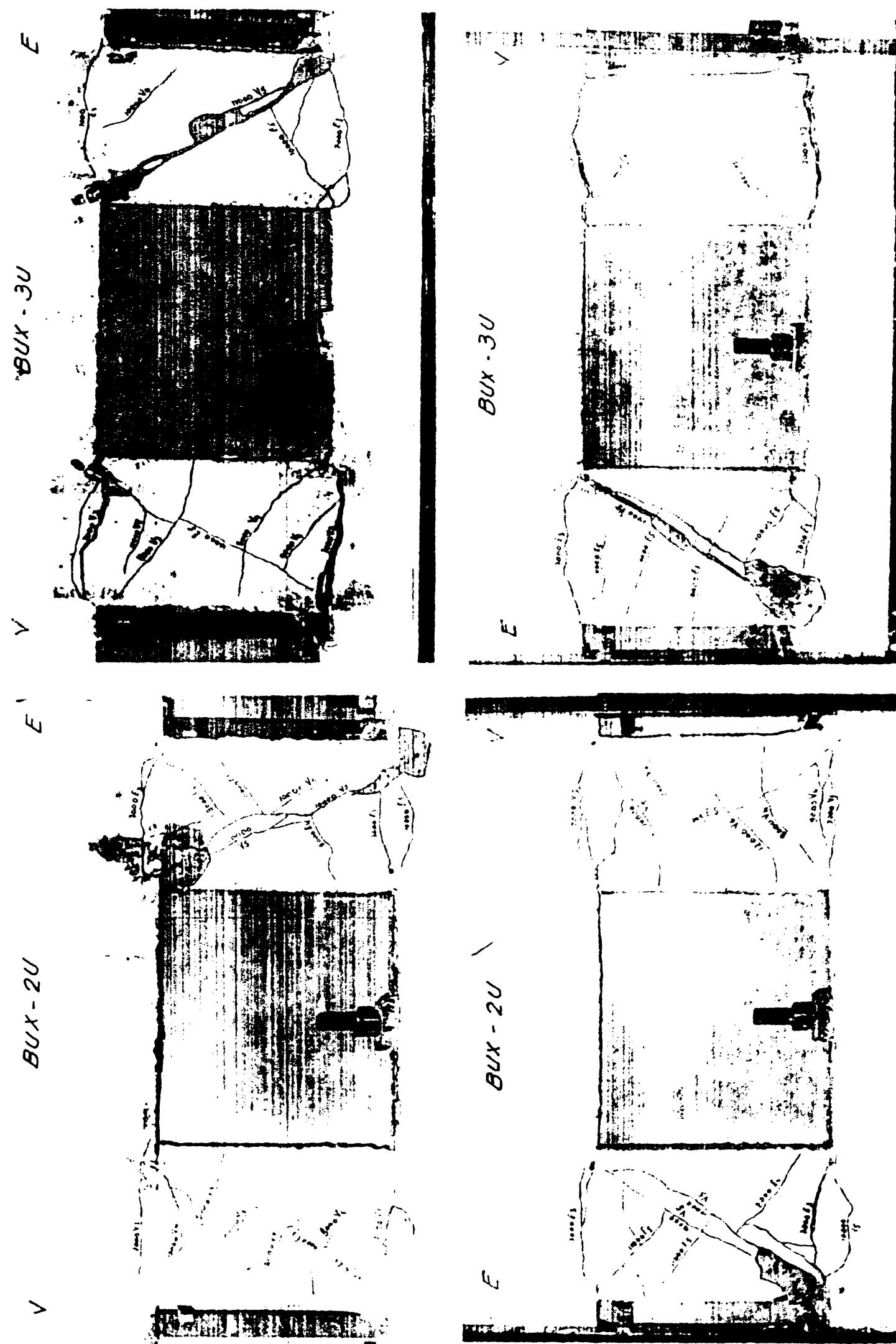

FIG. A.4.6. Relevée - fotografii la rupere ale riglelor de cuplare armate în diagonali.

Fig. A.4.6. (continuare).

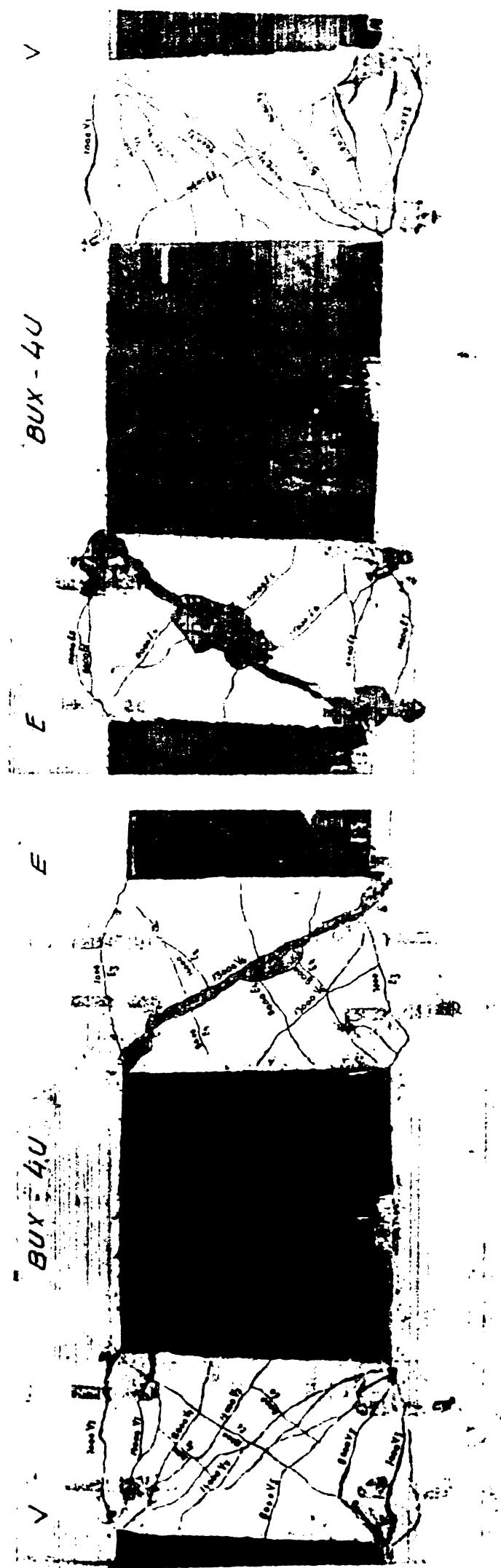
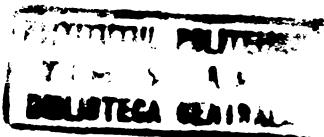
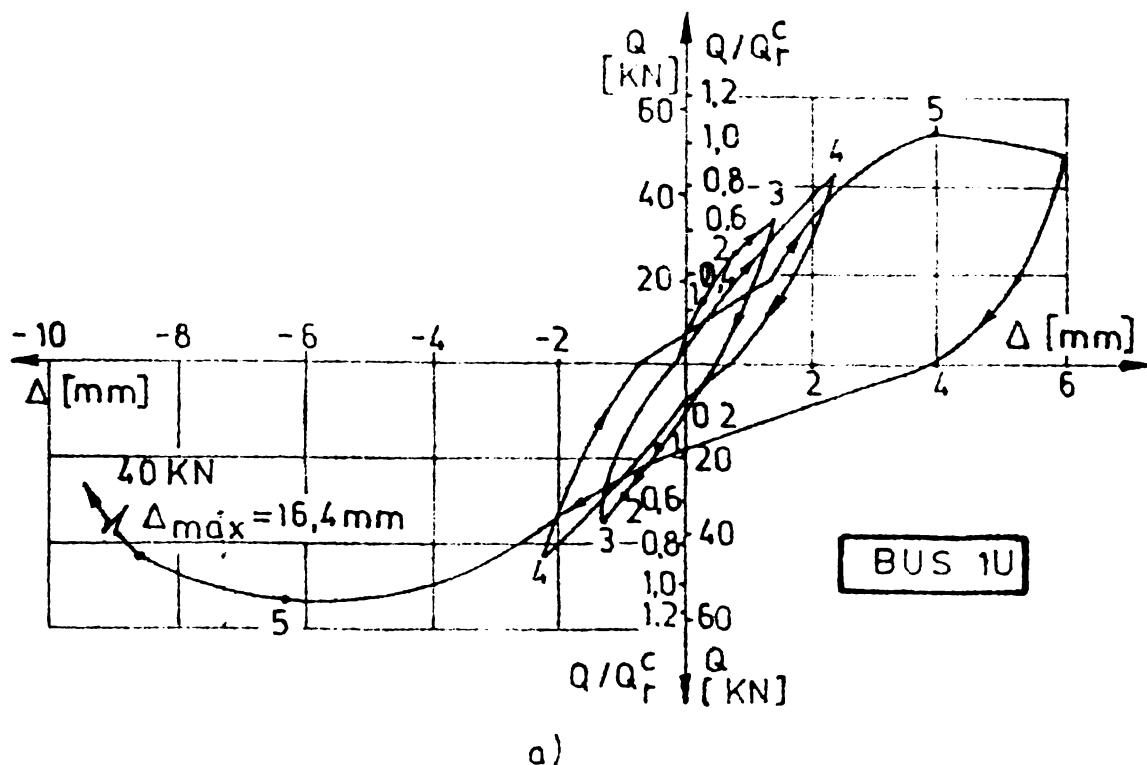
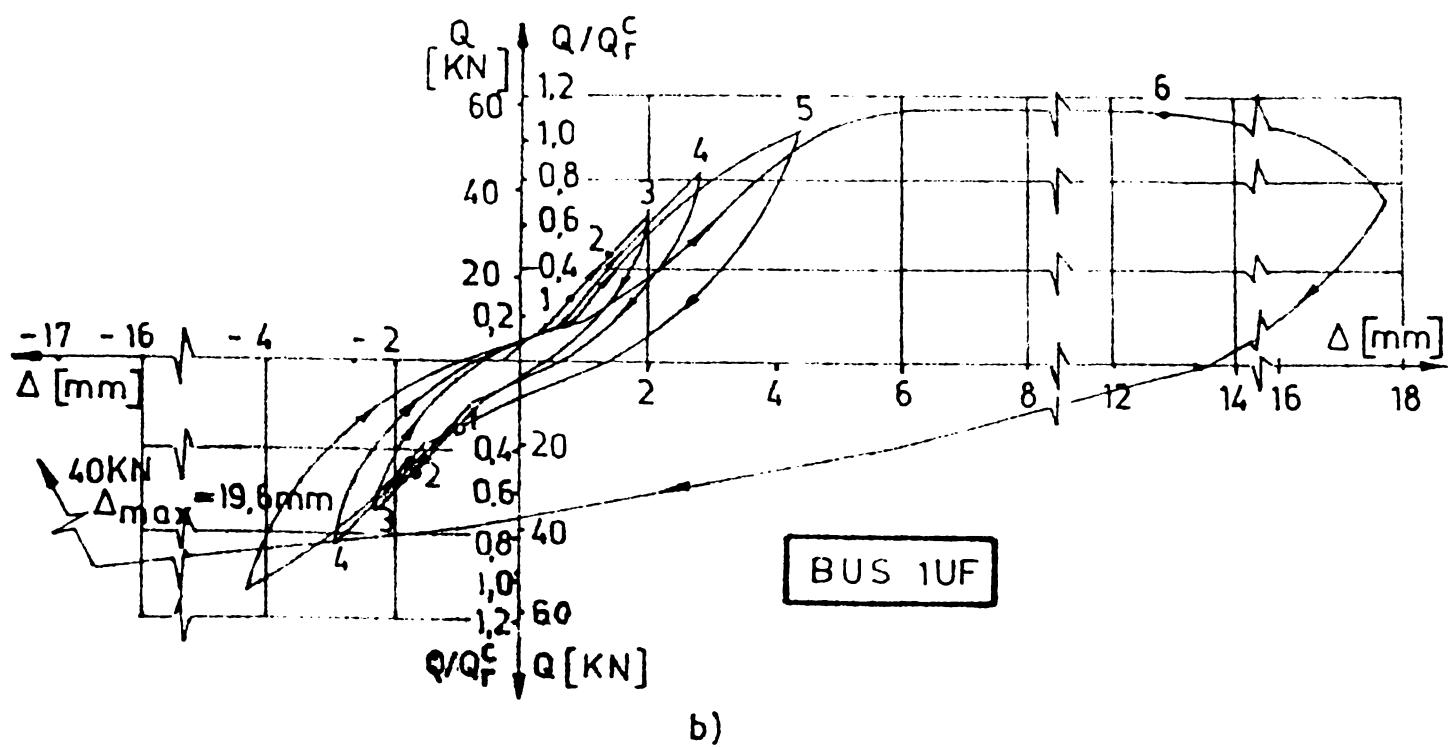

FIG. A.4.6. (continuare).

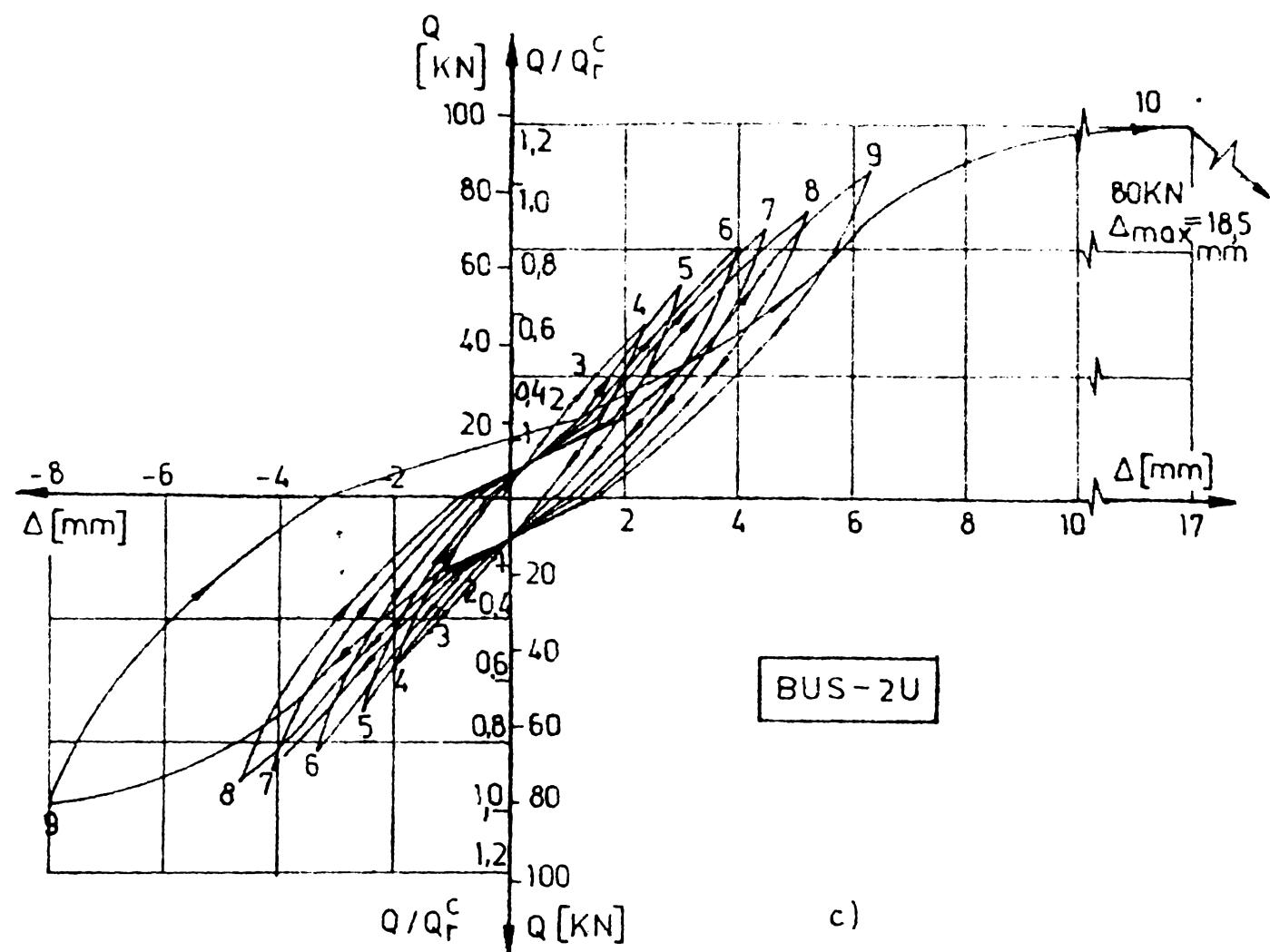

a)

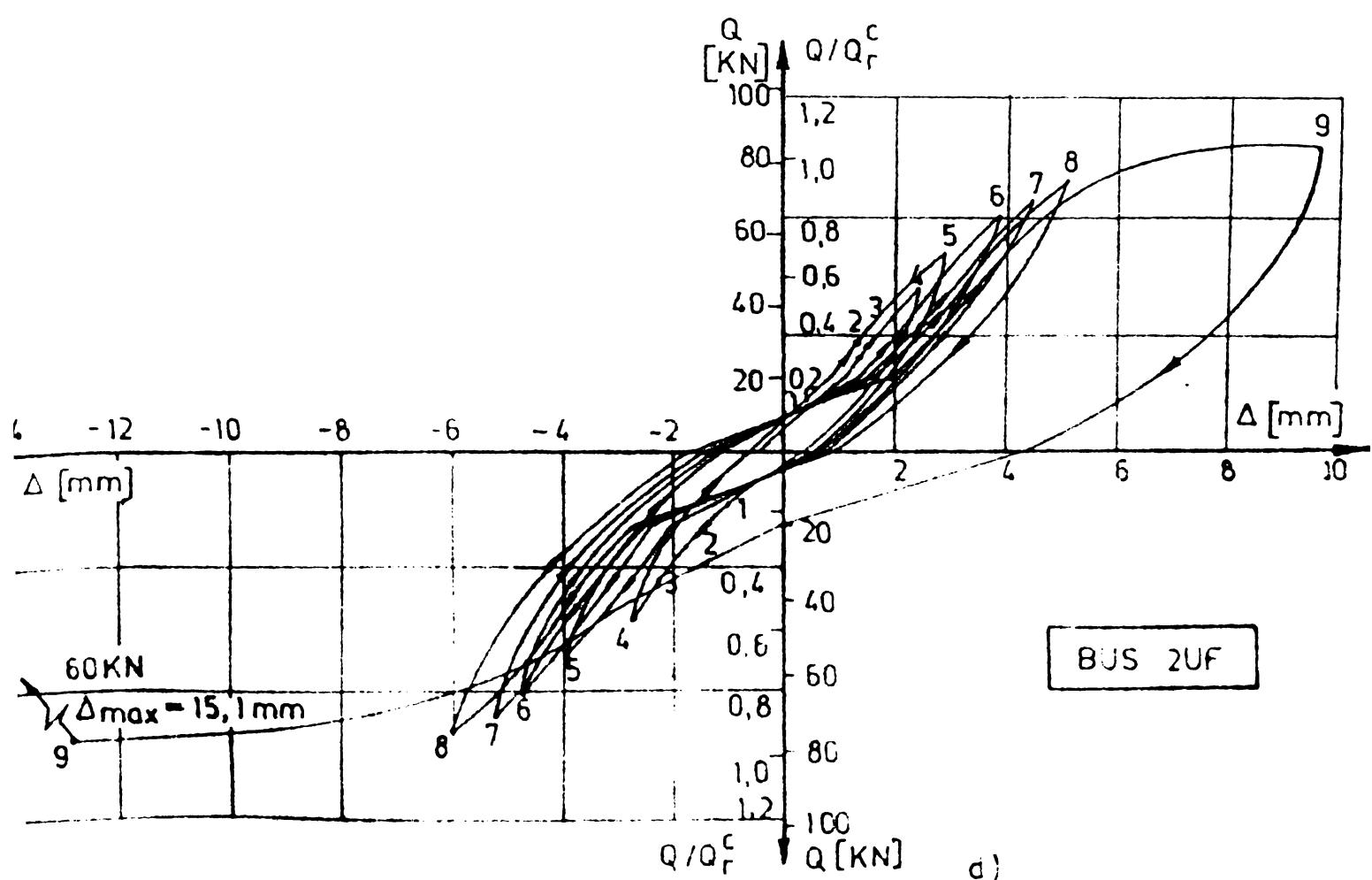

b)

Fig. A.4.7 Diagrama Q- Δ pentru rîgle de cuplare armate obisnuit (BUS)

c)

d)

Fig. A-4.7 (continuare)

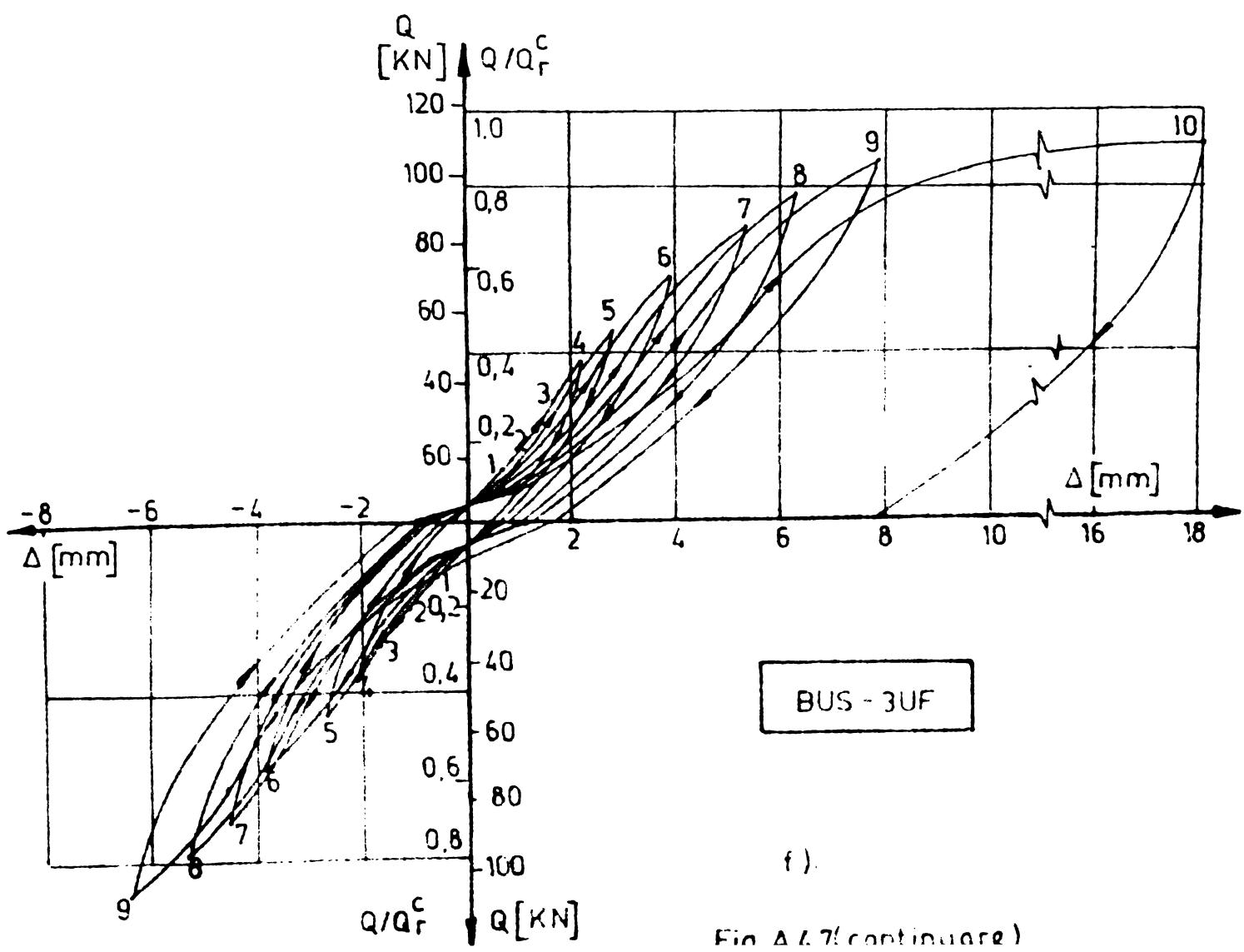
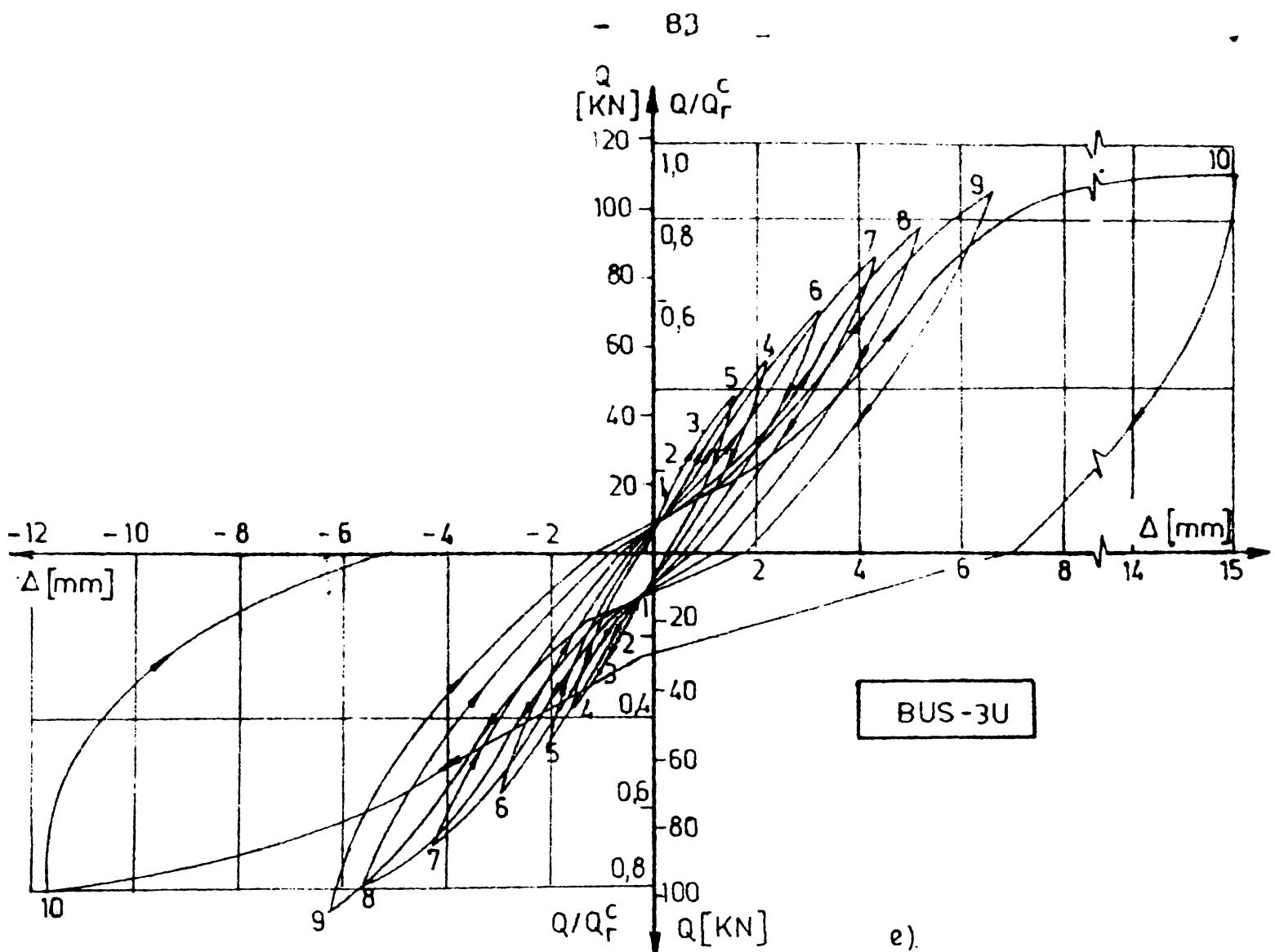
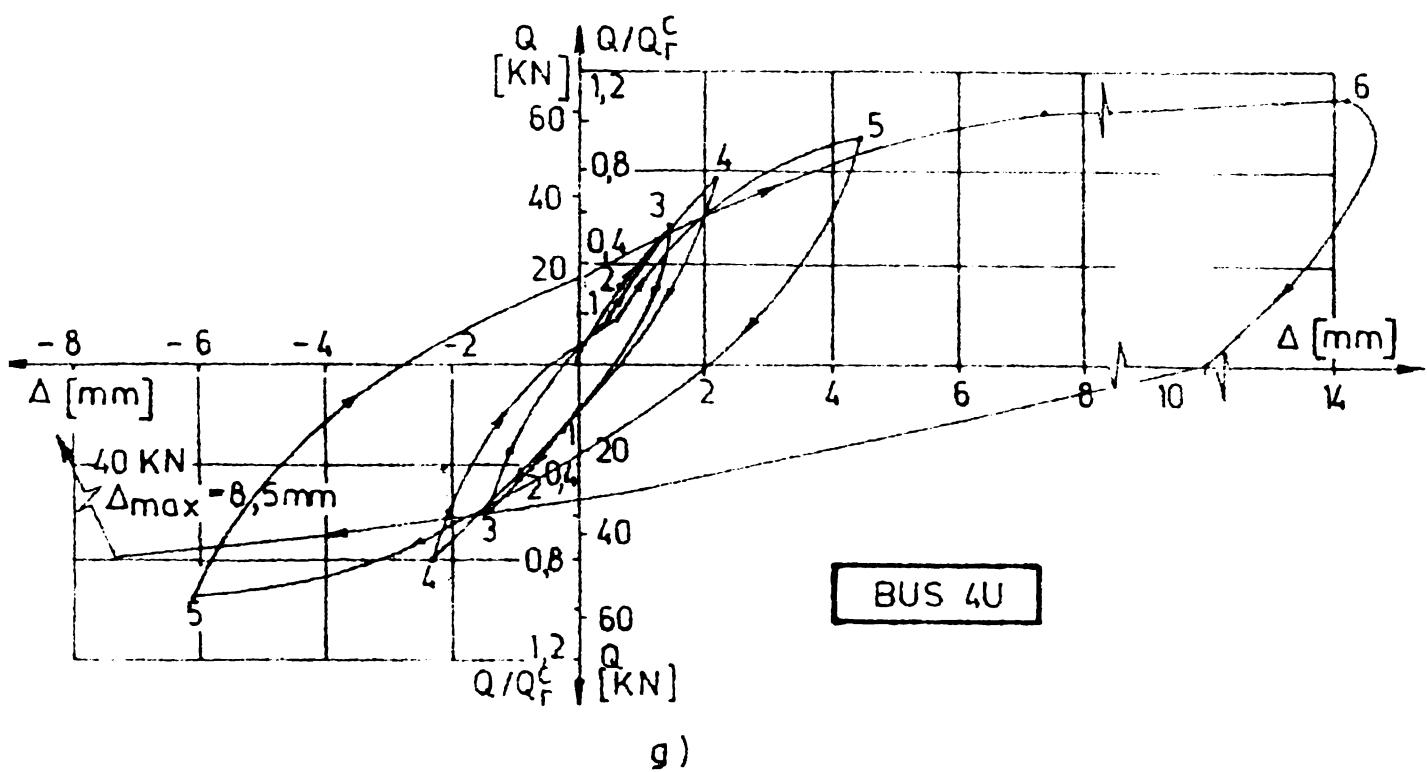
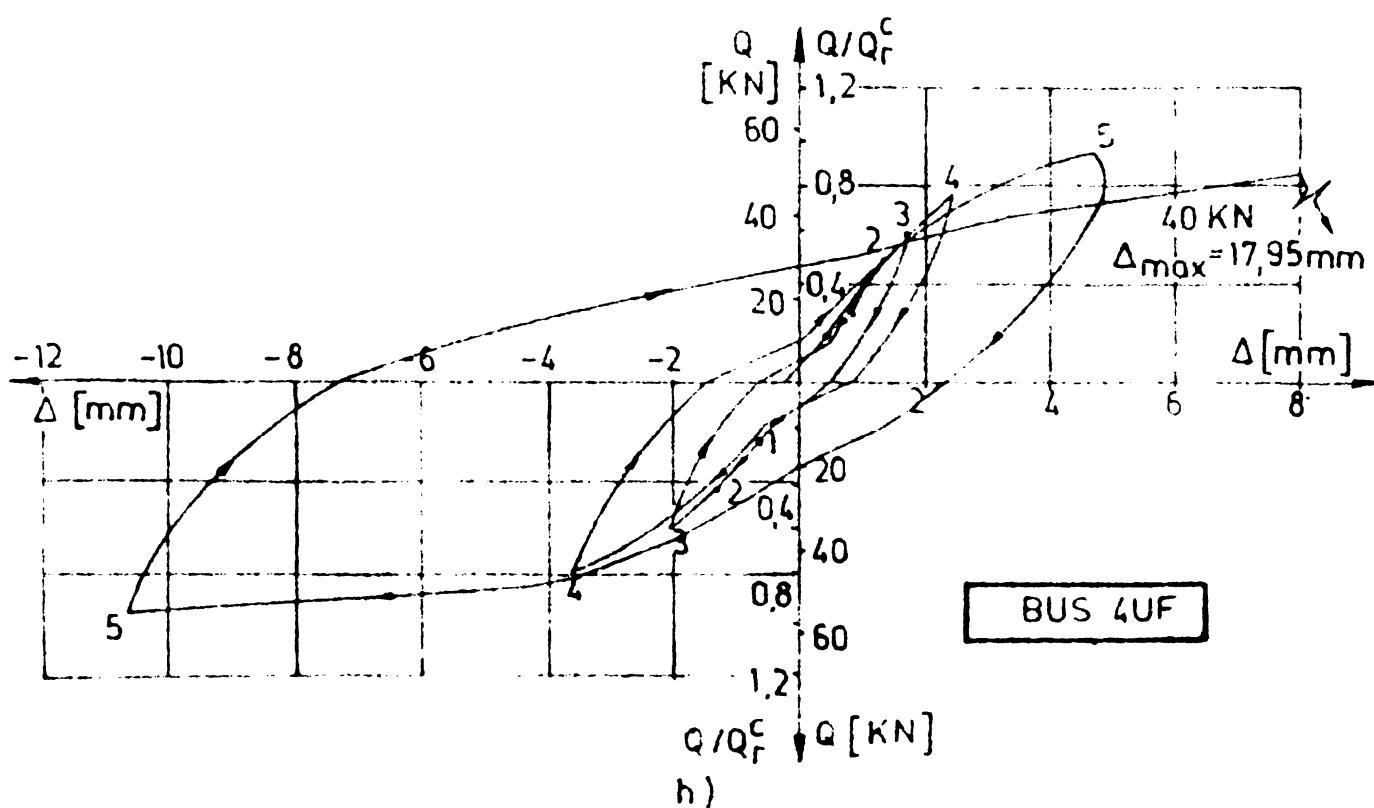

Fig. A.4.7(continued)

g)

h)

Fig. A 4.7 (continuare)

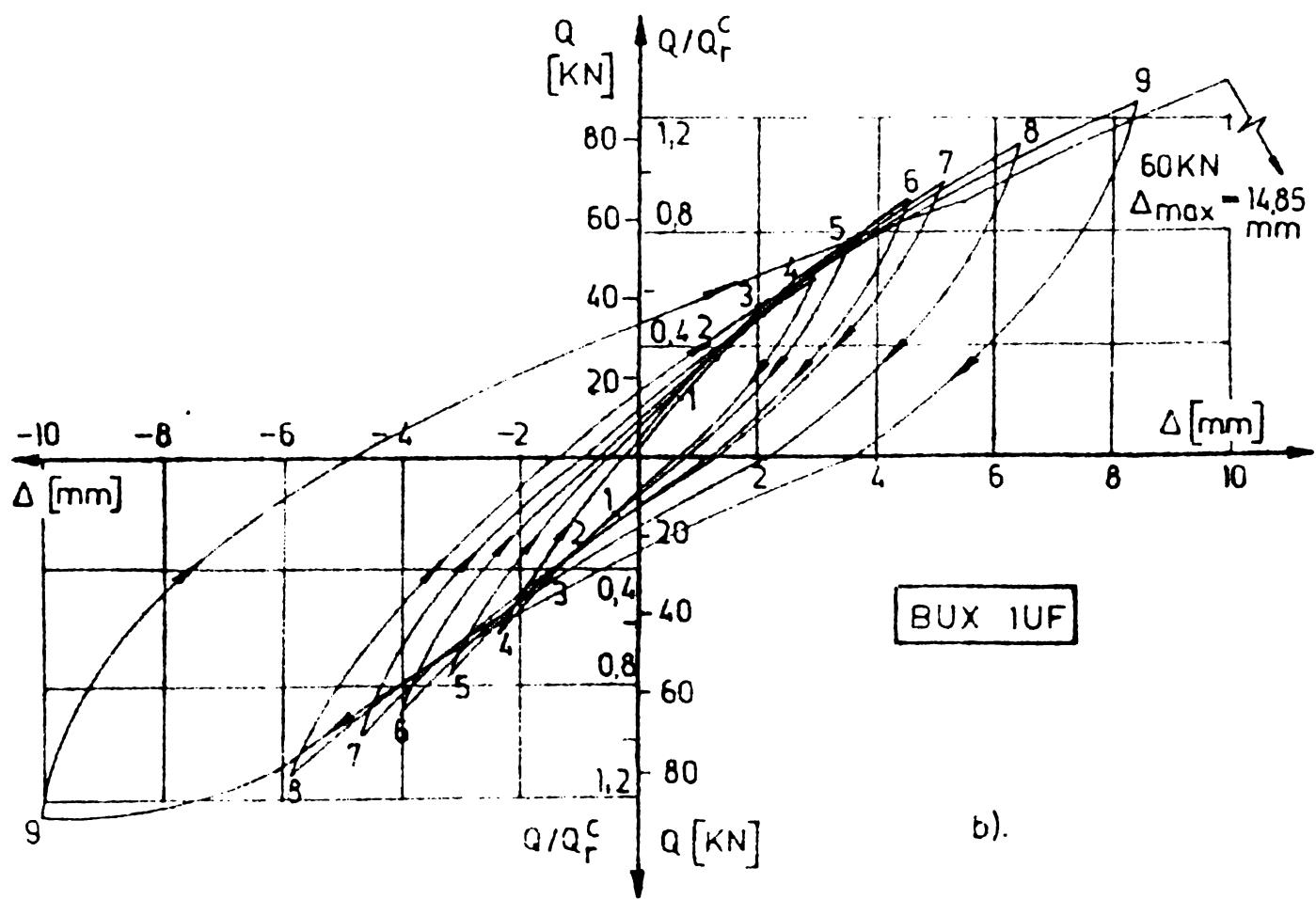
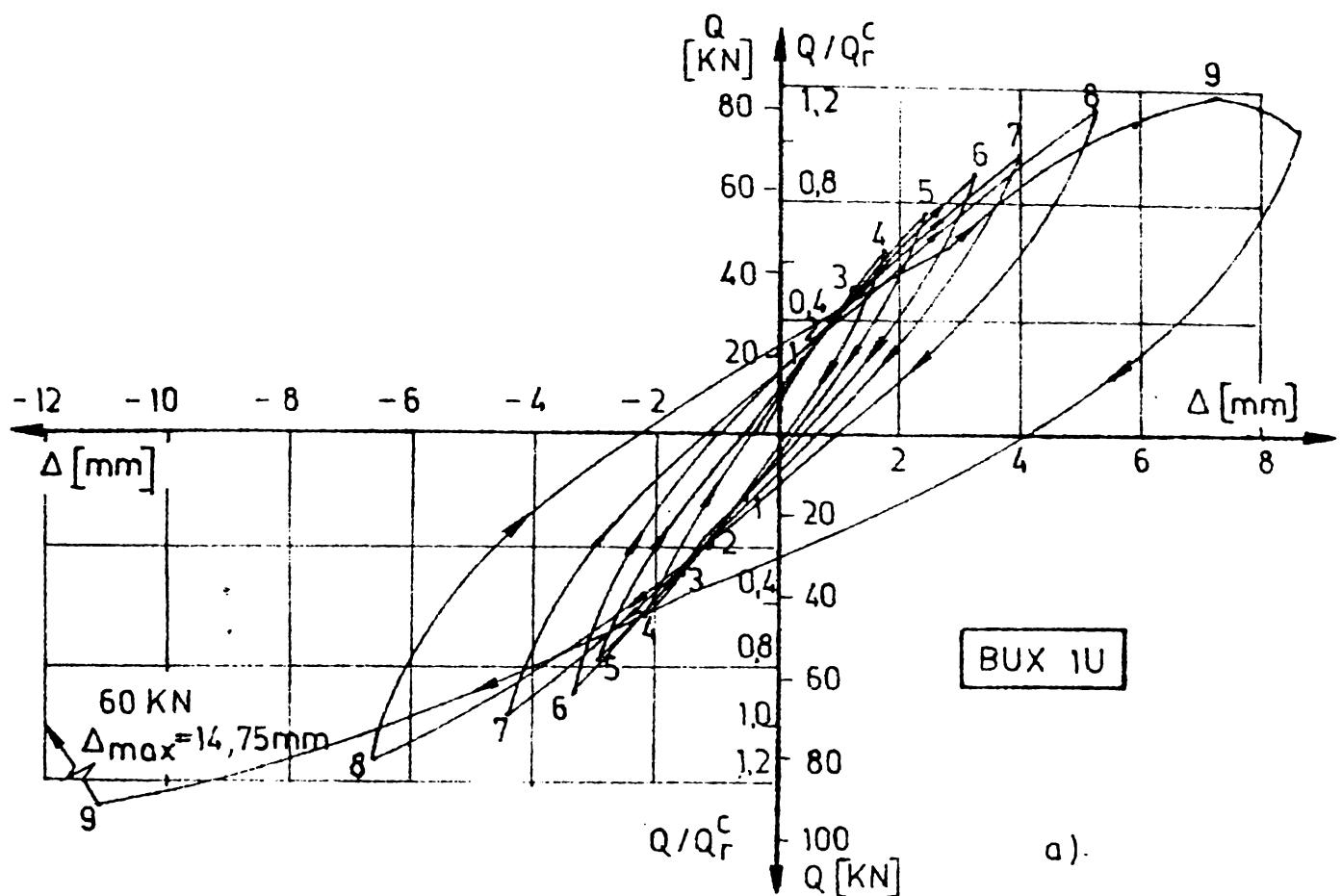

Fig. A.4.8 Diagrama Q- Δ pentru rîgle de cuplare armate după diagonala (BUX)

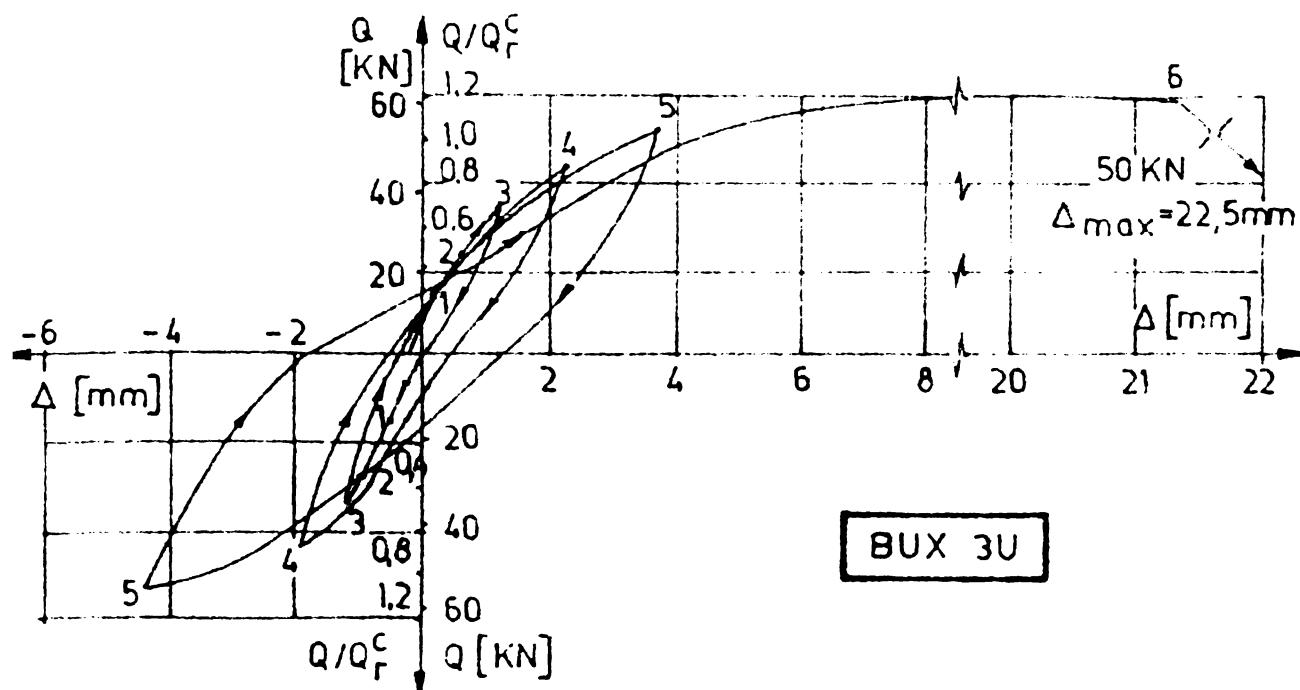
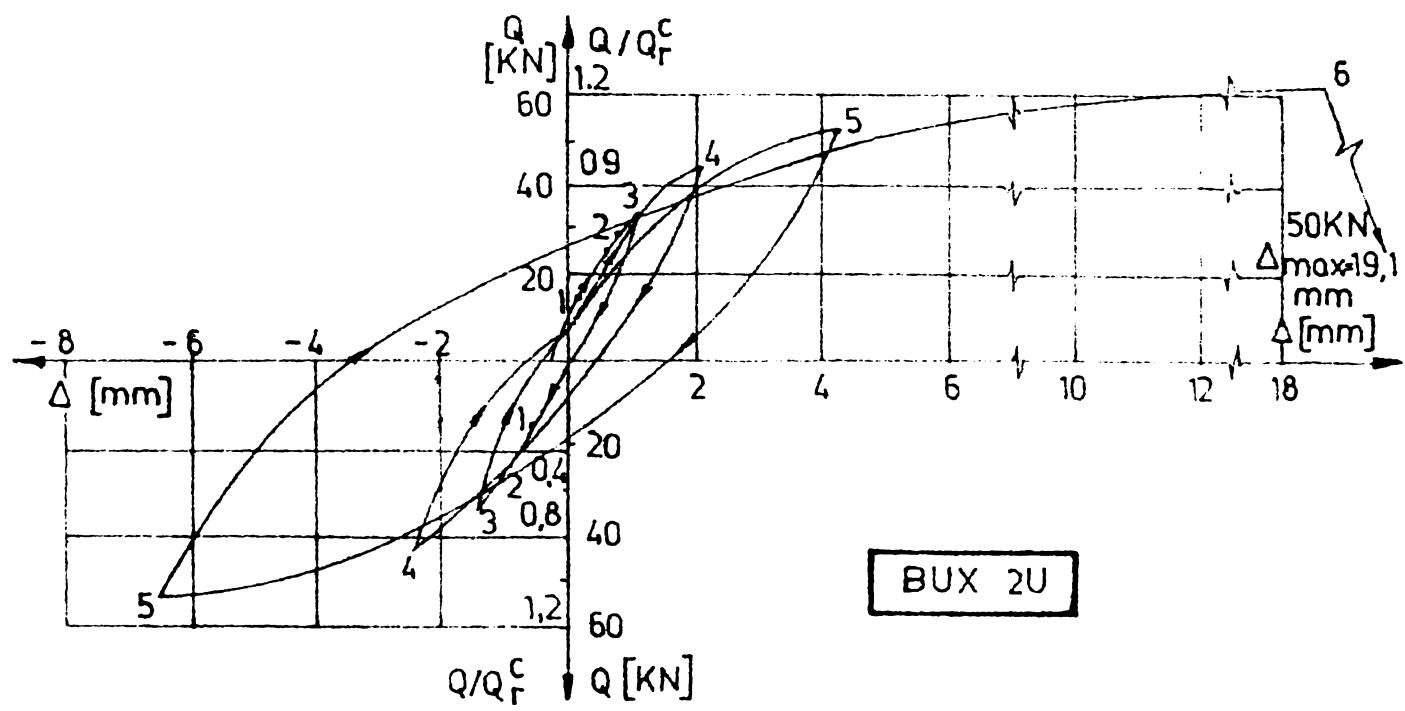

Fig.A .4.8 (continuare)

A.4.9. Suprafața cuprinsă în ciclogramă pe cicluri și elemente experimentale.

A.4.9.a

INCAR- CAREA (KN)	Suprafața cuprinsă în ciclogramă (cm ²)								
	Element								
	BUS1U	BUS1UF	BUS2U	BUS2UF	EUS3U	EUS3UF	BUS4U	BUS4UF	BUS5U
15	3,3	3,65	3,30	5,60	2,45	2,40	3,4	8,45	2,60
25	8,6	14,85	9,70	10,30	4,00	11,30	7,05	18,90	8,15
35	23,55	25,0	18,60	21,25	10,80	17,25	22,90	34,00	18,40
45	37,7	42,75	33,05	30,15	16,95	27,90	40,00 ~~413,8~~	98,05	24,90
54	-	660,6**	-	-	-	-	-	645,5**	-
55	<u>112,95</u> <u>353,6**</u>	98,35	42,45	42,6	29,35	37,30	187,70	439,80	53,95
59	-	-	-	-	-	-	-	-	-
61	-	-	-	-	-	-	308,7	-	-
65	-	-	59,10	61,9	-	-	-	-	87,30
70	-	-	67,50	73,05	48,5	58,95	-	-	94,0
75	-	-	81,4	94,20	-	-	-	-	-
77	-	-	-	380**	-	-	-	-	-
80	-	-	-	-	-	-	-	-	199,35
83	-	-	627**	-	-	-	-	-	-
85	-	-	210,6	251,5	71,65	94,70	-	-	593,2*
95	-	-	-	-	111,45	114,15	-	-	-
105	-	-	-	-	178,80	177,85	-	-	-
110	-	-	-	-	570**	440**	-	-	-

A.4.9.b.

INCARCARE ^x (KN)	Suprafața cuprinsă în ciclogramă (cm ²)				
	Element				
	BUX 1U	BUX 1UF	BUX 2U	BUX 3U	BUX 4U
15	2,25	5,10	1,85	2,45	1,20
25	4,85	9,20	7,35	6,55	2,90
35	17,11	18,7	14,35	14,25	10,85
45	19,8	36,15	43,55	43,30	19,95
55	28,25	57,55	196,51	138,20	30,25
62,5	-	-	-	762 ^{**}	-
65	57,20	90,85	605 ^{**}	-	45,20
70	75,15	117,05	-	-	69,6
80	185,45	213,65	-	-	153,15
85	245	498,50	-	-	76,2
90	-	619,5 ^{**}	-	-	295
91	607,7 ^{**}	-	-	-	-
92,5	-	-	-	-	1104 ^{**}

^x - Incărcarea ce revine unei rigle;

^{**} - Ciclul ultim.

- Scara forțelor 10 KN = 7 cm; scara deplasărilor
1 mm = 3 cm.